This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

UNIV ENT

Digitized by Google

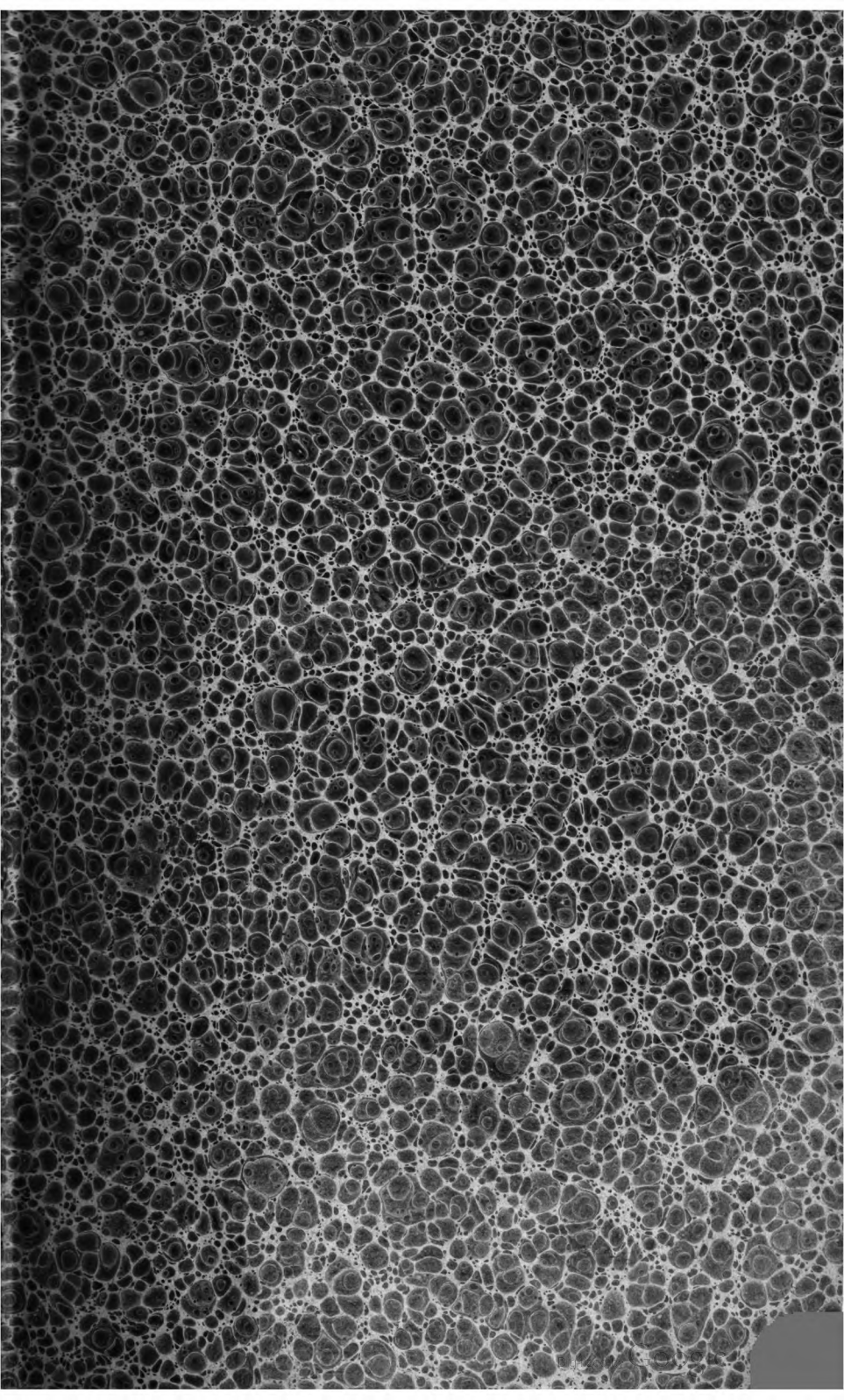

Can. 436

Digitized by Google

THUCYDIDIS
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI OCTO.

DE ARTE HUIUS SCRIPTORIS HISTORICA EXPOSUIT; EIUS VITAS A VETERIBUS GRAMMATICIS CONSCRIPTAS ADDIDIT; CODICUM RATIONEM ATQUE AUCTORITATEM EXAMINAVIT; GRAECA EX IIS EMENDAVIT; SCRIPTURAE DIVERSITATES OMNES, COMMENTARIOS RERUM GEOGRAPHICARUM, SCHOLIA GRAECA ET NOTAS TUM DUKERI OMNES ATQUE ALIORUM SELECTAS TUM SUAS; DENIQUE INDICES RERUM ET VERBORUM LOCUPLETISSIMOS

SUBIECIT

ERNESTUS FRIDERICUS POPPO

GUBENENSIS.

PARS II.

CONTEXTUS VERBORUM CUM SCHOLIIS ET SCRIPTURAE DISCREPANTIIS.

VOLUMEN III.

THUCYDIDIS LIBER IV. et V.

LIPSIAE, APUD GERHARDUM FLEISCHERUM.

MDCCCXXVII.

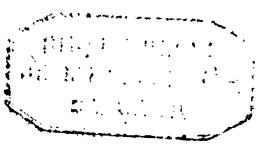

Digitized by Google

TRUCIDIS

DE BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO.

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO S.

In censura primorum historiae Thucydidis a nobis editae voluminum, quae inserta est Bibliothecae criticae novae Vol. II. p. 225. sqq., quum humanissime promisisset censor eruditissimus, *I. Bakê*, si gratum nobis fore intellexisset, se collationem codicis ms. Lugdunensis a Wyttenbachio Selecta historica edente aliquoties inspecti absoluturum et ad nos missurum esse, virum praestantissimum, ut id faceret, vehementer rogavimus. Quibus precibus ille officiosissime satisfaciens permovit B. A. *Nautam*, iuvenem ornatissimum, ut codicis excutiendi molestiam susciperet. Ita igitur, quarto libro typis modo exscripto, ad nos pervenit collatio et huius et sequentium omnium librorum, pro qua tum iuveni doctissimo, a quo prudentissime et strenuissime confecta est, quam viro praeclaro, cuius auctoritati atque officio singulari hoc munus debemus, gratias agimus maximas.

De codice ipso haec scripsit Bake l. d. p. 248. „Volumen est chartaceum forma quadrata sed oblonga, continens Marcellini de vita Thucydidis commentarium, tum octo libros historiarum, postremo Dionysii Halic. locum περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων. Scriptura ea est, quam seculo XIV. tribuere solent. Praeterea summa librarii diligentia, cuius errores eos, quales ab ignorantia linguae proficiscuntur, perquam raro deprehendas; quo accedit diligens correctio, sive ea in ipsis versibus, sive in margine apposita et ab alia manu profecta. Scholia habet margo, neque omnia, et subinde nova, eadem, sed minutiori scriptura quam ipse contextus. Satis constanter servat haec: Πελοπόνησος, iota subscriptum neglectum, ἐπιπλεῖστον, οὐχήκιστα, ἐξότου similiaque una

voce, τε, Ἀπαρνάνες, πλόϊμος, στρατιᾶ pro στρατεία, ἄλλό τι, nunc κρατύναι et παροξύναι, nunc δεικνῦναι, Ποτιδαιάται, Θουριάται, λελύσθαι, alibi λελῦσθαι, μὴ δὲ pro μηδέ, Ὀλυμπιάσιν, ἀκηρυκτεί, Πλαταιέων."

De natura et pretio libri in disputatione de artis criticae apud Thucydidem exercendae ratione et subsidiis p. 50. sq. ex paucis scripturae exemplis, quae Wyttenbachius dederat, nihil certi affirmare potuimus. Nunc adnotamus eum proxime cum F., saepe etiam cum Mosqu., rarius cum Gr. conspirare, et ita pessimum primi generis codicem cum optimo quarti et secundo tertii generis (de Art. crit. p. 62.) nectere. Cum solo F. enim rem sentit IV, 58. in omisso τί, 61. in ἐπίασι pro διέσασι, 65. in πυθόμενοι pro πειθόμενοι, 67. in omisso ἐδόκει, 72. in ἄρξασθαι pro ἄρξαι, 79. in τοιούτῳ pro τούτῳ τῷ, 85. in male repetito articulo τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου, 87. in πλείονας pro πλείους, 89. in σφῶν βίᾳ pro βίᾳ σφῶν, 102. in μεταπέμψαντες pro πέμψαντες, 122. in καὶ ὅτι pro solo ὅτι. Cf. V, 31. (μέχρι μόν.) 32. (ἔδοξαν.) 39. (μή pro μήτε.) VI, 32. 34. 54. al. Cum uno Mosqu. legit ἐκέλευσε pro ἐκέλευε IV, 11., ἐπί pro ἐς 12., ἀρκοῦσι pro ἀρκῶσι 17., τοῦ μέσου pro μέσου τοῦ 96., αὐτοὺς ἀξιωτάτους pro ἀξιωτάτους αὐτούς 120. Cf. V, 36. (om. γάρ.) 41. (ἔξειν s. ἕξιν.) 56. al. Solos F. et Mosqu. sectatur IV, 31. in articulo ante θαλάσσης addito, 40. in τεθνηκότες pro τεθνεῶτες, 54. in ὁπλίτ. Μιλησ. pro Μιλησ. ὁπλίτ., 91. in ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι pro οἱ Ἀθην. ἦσαν. Cf. V, 42. (αἰχμαλ. collocat.) 74. (ξυμμαχ. Βοιωτῶν.) VI, 31. 58. (φέρειν pro ὑπολαβεῖν.) Cum solo Gr. IV, 48. στέγος praebet pro τέγος, V, 70. μέγιστα pro μεγάλα, 80. φρουρικόν pro φρούριον; cum Gr. et Mosqu. addit πάντας VI, 67.; cum Gr. F. et Reg. V, 16. inserit οἱ ἐν ante ἑκατέρᾳ et εἰπεῖν ante θεωροῖς. Rarissime et plerumque in rebus tenuissimis uni Reg. adstipulatur, ut in πειρασθείς VI, 64. Cf. IV, 2. 4. Ex his igitur apparet non satis recte Bakium l. l. affirmare „cum raro deteriorem exhibere lectionem, plerumque cum optimis libris consipirantem, neque uno loco novum quid afferentem, quod minime spernendum sit." Imo mediocris est pretii, fere Regio et Graeviano aequandus, quorum auctoritatem praeterquam quod V, 16 et 80. aliquantum confirmavit, in quarto et quinto libro

Digitized by Google

non multum utilitatis attulit, novi certe, quod probaremus, nihil exhibuit.

Sequitur collatio libri IV. ad exemplum maius a Bekkero editum, cuius Bekkeri dissentiens scriptura a nobis ubique adnotata est, sic instituta, ut, ubicunque nihil discrepantiae memoratum est, codex conspirare putandus sit. Nostro exemplo accuratius accommodare noluimus, quoniam collator aliquoties, ubi Bekkerus ex solis It. Vat. II. aliter legit, et Lugdunensem ab his diversissimum consentire nequaquam verisimile est, tacet. Sic IV, 35. 38. 41. 70. cf. infra p. XIII. Quod silentium ut erroris convincere noluimus, ita, ne quis eo ad Bekkeri scripturam confirmandam magnopere utatur, cavendum est. Omittimus autem partim interpretationes vel inter versus vel ad marginem scriptas, de quibus infra dicendi locus erit, partim multas ex iis rebus minutis, quas in farraginem discrepantis scripturae congessimus.

Cap. I. §. 1. *Συρακοσίων*. Lugd. *Συῤῥακοσίων*.
Λοκρίδες. Lugd. *Λοκρίδων*.
§. 3. *Καὶ μᾶλλον*. Lugd. *μᾶλλον καί*.
- II. §. 3. *Παρεπεπλεύκεσαν*. Lugd. *παραπεπλ.*
- III. §. 2. *Ξυνεκπλεῦσαι*. Lugd. *ξυνέπλευσε*.
Αὐτό τε. Lugd. *αὐτὸ τότε*.
- IV. §. 1. *Ταξιάρχοις*. Lugd. *ταξιάρχαις*.
§. 2. *Ξυμβαίνοι*. Lugd. *ξυμβαίνειν*.
Μέλλοι. Lugd. *μέλλει*.
Ἀποπίπτοι. Lugd. *ἀποπίπτῃ*.
§. 3. *Ἐξεργασάμενοι*. Lugd. *ἐξειργασάμενοι*.
Οὐδέν. Lugd. *οὐδενί*, sed superscr. *ἥκιστα*.
- V. §. 1. *Καί τι καί*. Lugd. *καίτοι*.
- VII. *Χαλκιδέων*. Lugd. *Χαλκιδαίων*.
- VIII. §. 1. *Στρατείας*. Lugd. *στρατιᾶς*.
§. 4. *Ἀνθρώπων*. Lugd., ut videtur, *αὐτῶν*.
§. 5. *Τῆς Ζακύνθου* etiam Lugd.
§. 7. *Κλῄσειν*. Lugd. *βλήσειν*, sed *κ* superscr.
Ἐς αὐτήν. *Ἐς* etiam Lugd., qui contra aliquoties *εἰς*.
§. 8. *Κατειλημμένου*. Lugd. *προκατειλημμένον*.
- X. §. 1. *Μᾶλλον δέ*. Nec *δέ* nec *ἤ* agnoscit Lugd.
§. 2. *Κρείσσω*. Lugd. *κρεῖσσον*.

Digitized by Google

§. 3. Ὁ om. etiam Lugd.
§. 5. Ὑπομένοι. Lugd. ὑπομένει.

Cap. XI. §. 3. Προσχεῖν etiam Lugd.
§. 4. Βρασίδας. Lugd. ὁ Βρασίδας.
Καταγνύναι. Lugd. καταγνῶναι.
Ἐκέλευε. Lugd. ἐκέλευσε.

- XII. §. 1. Ἐλειποψύχησε. Lugd. ἐλιποψύχησε.
Ἐς τὴν θάλασσαν. Lugd. ἐπὶ pro ἐς.

- XIII. §. 1. Τῇ τρίτῃ. Τῇ om. Lugd. At vid. Engelh. ad Plat. Menex. p. 242.
§. 2. Τέσσαρες. Lugd. τέσσαρες νῆες, ex interpr.
§. 3. Ἢν μέν. Lugd. εἰ μέν.

- XV. §. 2. Ἢ ante κρατηθῆναι in Lugd. ab al. man. est.

- XVI. §. 1. Τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον. Lugd. τὸν λόγον τῶν στρατηγῶν.
Μακραί. Lugd. μικραί, sed ᾱ s. ῑ.
§. 2. Μέχρι. Lugd. μέχρις.

- XVII. §. 1. Μέλλῃ. Lugd. μέλῃ.
§. 2. Ἀρκῶσι. Lugd. ἀρκοῦσι.
§. 4. Πλέονος. Lugd. πλείονος.
§. 5. Ὑμετέρα. Lugd. ἡμετ.
Προσείη. Lugd. προσῄει.

- XVIII. §. 1. Κυριώτεροι νομίζοντες. Lugd. νομίζοντες κυριώτεροι.
§. 3. Μεθ' ὑμῶν. Lugd. μεθ' ὕμων.
§. 4. Εὐξυνετώτερον. Lugd. ἀξυνετώτερον.
Βούληται. Lugd. βούλεται.
Τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ. Pro αὐτοῦ Lugd. αὐτούς.
§. 5. Ἡμᾶς. Lugd. ὑμᾶς.

- XX. §. 4. Τό γε. Lugd. τότε.

- XXI. §. 1. Δέξεσθαι. Lugd. δέξασθαι.

- XXII. §. 3. Εἴ τι καί. Etiam Lugd. εἴτε καί, sed superscr. καίπερ.

- XXIII. §. 1. Τὸ τῶν νεῶν om. Lugd.
§. 2. Δυοῖν. Lugd. δυοῖν νεοῖν. Idem mox αἰεί.

- XXIV. §. 1. Συρακόσιοι. Lugd. Συράκουσιοι.
§. 5. Ἡ θάλασσα om. Lugd.

- XXV. §. 3. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροί. Lugd. οἱ δὲ Λοκροὶ μετὰ τοῦτο μέν.

Digitized by Google

§. 5. *Συρακοσίων.* Lugd. *Συῤῥακοσίων*, eraso *ῡ*.
Ἐσβάντων. Lugd. *ἐμβάντων.*
§. 6. *Συρακόσιοι*, Lugd. *Συῤῥακόσιοι.* Sed mox
§. 7. discerni nequit, utrum sit *ου* an *ō*.
Cap. XXVI. §. 5. *Ἀληλεσμένον* etiam Lugd. Idem *οἶνόν τε* pro *καὶ οἶνον.*
Ξυμφέρῃ. Lugd. *ξυμφέρει.*
§. 6. *Ἐσῆγον.* Lugd. *ἐσήγων*, cum *γράφε ἐσῆγον.*
§. 8. *Ἐσένεον δέ. Δέ* om. Lugd.
Κολυμβηταί. Lugd. *κολυμβητοί.*
- XXVII. §. 1. *Ἐπιλάβοι.* Lugd. *ἐπιλάβῃ.*
§. 3. *Ὑπό.* Operarum errore apud Bekk. *ὑπ'*.
- XXVIII. §. 1. *Ὅτι.* Cf. infra p. XV.
- XXIX. §. 3. *Οὔσης αὐτῆς* etiam Lugd., qui mox rursus *αἰεί.*
- XXX. §. 2. *Προσίσχοντας.* Lugd. *προίσχοντας*, qui tribus versibus post *καταπαφθέν.*
§. 4. *Καὶ ἔχων. Καί* de. Lugd.
- XXXI. §. 1. *Νυκτός.* Lugd. *τῆς νυκτός.*
§. 2. *Αὐτοῦ* etiam Lugd.
Θαλάσσης. Lugd. *τῆς θαλάσσης.*
Βιαιοτέρα. Lugd. *βεβαιοτέρα.*
- XXXII. §. 1. *Ἐς.* Lugd. *εἰς.*
§. 2. *Ἀπέβαινον.* Lugd. *ἐπέβαινον.*
§. 3. *Ἔχωσι.* Lugd. *ἔχουσι.*
Γίγνωνται. Lugd. *γίγνονται.*
- XXXIII. §. 2. *Προσθέοντες.* Lugd. *προσεπιθέοντες.*
- XXXIV. §. 1. *Ἀμύνασθαι.* Lugd. *ἀμύνεσθαι*, sed superscr. *ασθαι.*
Πρῶτον. Lugd. *τὸ πρῶτον.*
- XXXV. §. 2. *Ἐγκατελαμβάνοντο.* Lugd. *ἐγκαταλαμβάνοντο.*
Ἀμυνούμενοι. Lugd. *ἀμυνόμενοι.*
- XXXVI. §. 2. *Προσβαίνων* etiam Lugd.
Πολλῷ μᾶλλον. Lugd. *μᾶλλον πολλῷ.*
- XXXVIII. §. 1. *[illegible].* Lugd. *[illegible].*
§. 4. *Τὰ ἄλλα* etiam Lugd. *Τἄλλα* Bekk.
- XXXIX. §. 1. *Οἱ* in. *Οἱ* om. Lugd.
§. 2. *Ἐγκατελήφθη.* Lugd. *ἐγκατελείφθη.*
- XL. §. 2. *Τεθνεῶτες.* Lugd. *τεθνηκότες.*

Καγαθοί. Lugd. καὶ ἀγαθοί.
Ἂν ἄξιον. Lugd. ἄξιον ἄν.

Cap. XLI. §. 3. Ἔνδηλοι. Lugd. εὔδηλοι.

XLII. §. 2. Χερσονήσου. Lugd. Χερρονήσου, ut ubique.
Σολύγεια. Lugd. Σολύγια, sed c. 43. Σολύγεια.

XLIII. §. 4. Ἐπιβοηθήσας. Lugd. ἐπιβοήσας.

XLIV. §. 2. Αὐτῶν ἀπέθανον. Lugd. ἀπέθανον αὐτῶν.

XLVI. §. 3. Μέχρι. Lugd. rursus μέχρις.

XLVII. §. 1. Παρεδέδοντο. Lugd. παρεδίδοντο.
§. 3. Παρατεταγμένων. Lugd. προστεταγμένων.
Κεντουμένους. Lugd. κεντωμένους.

XLVIII. §. 1. Διαφθείραντες. Lugd. διαφθείροντες.
§. 2. Τέγος. Lugd. στέγος.
§. 3. Ἠδύναντο. Lugd. ἐδύν.
Διέφθειρον. Lugd. διέφθειραν.
Ἀναλοῦντες. Lugd. ἀναδοοῦντες.

L. §. 2. Σαφές. Lugd. σαφῶς.
Ἀρταξέρξην etiam Lugd.

LII. §. 2. Ῥοίτειον. Lugd. Ῥοίτιον.
Οὐδέν. Lugd. μηδέν.
§. 3. Παρασκευῇ. Lugd. σκευῇ.

LIII. §. 2. Αὐτοῖς. Lugd. αὐτῆς, sed οις superscr.

LIV. §. 1. Μιλησίων ὁπλίτας. Lugd. ὁπλίτας Μιλησίων.
§. 3. Γὰρ ἄν. Ἂν om. Lugd.
§. 4. Κυθήρων. Lugd. Κυθηρίων.

LV. §. 1. Νεώτερόν τι. Lugd. τι νεώτερον.
Ἐπί. Lugd. ἐν, sed gl. int. vers. ἐπί.

LVI. §. 2. (qui numerus excidit p. 104. ab init.)
Κυνουρίας etiam Lugd.

LVII. §. 1. Μάλιστα δέκα. Lugd. δέκα μάλιστα.

LVIII. §. 1. Πρῶτον de. Lugd.

LIX. §. 2. Αὐτίκα τι. Τί de. Lugd.

LX. §. 1. Ἡμῶν τηρῶσιν. Lugd. τηρῶσιν ἡμῶν.
§. 2. Ἐπαγομένων. Lugd. ἐπαγαμένων, sed ε superscr.

Digitized by Google

Cap. LXI. §. 1. Φθείρειν. Lugd. φθεῖραι.
§. 7. Αὐτῶν etiam Lugd.
§. 8. Ἄπλαδι. Lugd. ἐπλάσι, sed ἀπ superscr.
LXIV. §. 1. Μᾶλλον ἤ. Ἢ om. Lugd.
LXV. §. 1. Πειθόμενοι. Lugd. πυθόμενοι.
§. 4. Τῇ τε παρόδῳ etiam Lugd.
Παρὰ λόγον τῶν πλειόνων. Lugd. τῶν πλειόνων παρὰ λόγον.
LXVII. §. 1. Ἐπελθόντων. Lugd. ἐπελθόντα.
§. 2. Τὸν Ἐνυάλιον Lugd., sed cum gl. τοῦ Ἄρεος ταῶν. Antea idem ἐνύδρευσαν.
Εἰδέναι om. Lugd., quoniam si praeter F. alii conspirarent, suspectum fieret.
§. 4. Κατὰ τὰς πύλας etiam Lugd.
LXVIII. §. 1. Χωρεῖ. Lugd. ἐχώρει.
Ἠμύνοντο. Lugd. ἠμύναντο.
§. 3. Ἀνέμενον. Lugd. ἀνέμειναν.
§. 5. Αὐτοῖς μᾶλλον. Lugd. μᾶλλον αὐτοῖς.
Παρῆσαν. Lugd. ἦσαν.
§. 6. Καὶ οὐκ. Καί om. Lugd.
Εἴ τε μὴ πείσεται. Lugd. ἢν μὴ πείσηται.
Ἀλλά plene etiam Lugd.
LXIX. §. 2. Εἴ πῃ. Lugd. εἴ που.
§. 3. Τῇ δέ. Δέ plene etiam Lugd.
Οὐ νομίζοντες. Οὐ de., sed in marg. additum μή.
LXX. §. 1. Πελοποννησίοις. Lugd. Λακεδαιμονίοις.
Γερανίᾳ etiam Lugd.
Ἑαυτοῦ etiam Lugd.
LXXII. §. 2. Ἔλασσον. Lugd. ἔλαττον.
Περί τε τήν etiam Lugd.
Ἄρξαι. Lugd. ἄρξασθαι.
Τὴν νίκην δικαίως ἄν. Lugd. δικαίως ἂν τὴν νίκην.
LXXV. §. 1. Ἐσπεπλεύκει. Lugd. ἐσπεπλεύκει.
LXXVI. §. 4. Κινούμενα. Lugd. κινούμενος.
LXXVIII. §. 5. Ξυστῆναι. Lugd. ξυστῆσαι.
§. 6. Οἱ μὲν Θεσσαλῶν, sine τῶν, Lugd.
LXXIX. §. 1. Τοῦτο τῷ. Lugd. τοιούτῳ.
Καὶ ἐς. Ἐς om. Lugd.
§. 3. Παρόντι. Lugd. παραυτίκα.

Cap. LXXX. §. 1. *Τρέφειν τε.* Τὲ om. Lugd.
Ἐπὶ ἀποστάσει. Lugd. *ἐπὶ τῇ ἀποστ.*
§. 3. *Καθεστήκει.* Lugd. *καθειστήκει.*
- LXXXI. §. 2. *Χρόνῳ.* Lugd. *χρόνον*, sed marg. *χρόνω.*
- LXXXIII. §. 3. *Ἑαυτῶν.* Lugd. *αὐτῶν.*
- LXXXV. §. 2. *Τοῦ ἐκεῖ πολέμου.* Lugd. *τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου.*
§. 4. *Ἀνερρίψαμεν.* Lugd. *ἀπερρίψαμεν.*
§. 6. *Ἐδέξασθε.* Lugd. *δέξεσθε.*
- LXXXVI. §. 6. *Τοῖς γε.* Lugd. *τοῖς τε.*
- LXXXVII. §. 1. *Λόγων.* Lugd. *ἀλόγων*, sed lineola sub *ᾱ.*
§. 2. *Τούτοις καί. Καί* om. Lugd.
§. 4. *Οὐδ' αὖ. Αὖ* om. Lugd.
Πλείους. Lugd. *πλείονας.*
- LXXXIX. §. 1. *Ἐς ἅς. Ἐς* om. Lugd.
- XC. §. 2. *Ἀνέβαλλον.* Lugd. *ἀνέβαλον.*
Παρακαταπηγνύντες. Lugd. *καταπηγνύντες.*
Ἐσέβαλλον. Lugd. *ἐσέβαλον.*
- XCI. *Οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν.* Lugd. *ἦσαν οἱ Ἀθην.*
- XCII. §. 1. *Ἐς.* Etiam Lugd. *εἰς.*
§. 2. *Ἐπίῃ.* Lugd. *ἐπίοι.*
- XCIII. §. 1. *Καὶ ἐπειδή.* Lugd. *καὶ ἐπεὶ δέ.*
Ἱππῆς. Lugd. *ἱππεῖς*, et ita constanter.
- XCIV. §. 2. *Καὶ ἤδη.* Lugd. *ἤδη καί.*
- XCVI. §. 1. *Μέσου τοῦ.* Lugd. *τοῦ μέσου.*
§. 2. *Ἦλθεν.* Lugd. *ἦλθον*, ε superscr.
§. 6. *Καθειστήκει.* Lugd. *καθεστήκει.*
§. 8. *Οἱ ἱππῆς οἵ τε αὐτῶν.* Lugd. *οἱ τε ἱππεῖς αὐτῶν.*
- XCVII. §. 2. *Ἐπὶ Ἀθηναίους.* Lugd. *ἐπὶ τοὺς Ἀθην.*
- XCVIII. §. 6. *Ἀκουσίων.* Lugd. *ἑκουσίων*, in marg. *ἀεκουσίων.*
§. 7. *Τὰ μὴ πρέποντα. Μή* om. Lugd.
- XCIX. *Βίᾳ σφῶν.* Lugd. *σφῶν βίᾳ.*
- C. §. 5. *Ἐσβὰν ἀπεκομίσθη.* Lugd. *ἐμβάντες ἀπεκομίσθησαν.*
- CI. §. 5. *Τοῖς ἐπί.* Lugd. in marg. *τάς.*
- CII. §. 2. *Πέμψαντες.* Lugd. *μεταπέμψαντες.*
- CIII. §. 3. *Καὶ ἄλλοι.* Lugd. *καὶ οἱ ἄλλοι.*

Digitized by Google

§. 4. Ἐπειδή. Lugd. ἐπεὶ δέ.
Πρόσω etiam Lugd.
Cap. CIV. §. 4. Ἡμίσεος (seu ἡμισέος) etiam Lugd.
- CV. §. 1. Χρυσείων. Lugd. χρυσίων.
- CVI. §. 1. Ὑπελάμβανον etiam Lugd.
§. 2. Βρασίδας. Lugd. ὁ Βρασ.
- CVII. §. 2. Ἀμφοτέρωθεν. Lugd. ἀμφοτέρων.
- CVIII. §. 1. Ἦν αὐτοῖς etiam Lugd., qui mox ναυπηγισίμων.
Προελθεῖν. Lugd. προςελθεῖν.
§. 3. Ἐς τό. Lugd. εἰς τό.
- CX. §. 1. Διοςκούρειον. Lugd. Διοςκουρίον.
§. 2. Προςελθόντες etiam Lugd.
- CXI. §. 2. Ἐςεκόμισαν. Lugd. ἐξεκόμισαν, sed supersor. ἐς.
- CXII. §. 2. Οἰκοδομουμένῳ. Lugd. οἰκοδομουμένων, quod etiam interpretatio adscripta explicat.
- CXIII. §. 2. Διαφθείρονται. Lugd. διεφθείροντο.
- CXIV. §. 1. Προςπέμψας. Lugd. προπέμψας.
- CXVI. §. 2. Λήκυθον. Lugd. Λήκυνθον.
- CXVII. §. 2. Εὐτύχει. Lugd. ἀτυχεῖ, in marg. γρ. εὐτυχεῖ, καὶ τοῦτο ἄμεινον.
- CXVIII. §. 1. Περὶ μέν. Μέν de. Lugd.
§. 2. Τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι. Lugd. τοῖς παροῦσι ξυμμάχοις.
§. 3. Καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς etiam Lugd., sed Bekk. καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, sane non male. Cf. mox §. 7.
§. 4. Ἔδοξε. Lugd. τάδε ἔδοξε.
Τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις etiam Lugd.
Παρὰ τοῦ Νίσου. Lugd. ἀπὸ τοῦ Νισαίου.
§. 5. Μέτρα. Lugd. μέτρον.
§. 7. Μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς etiam Lugd., sed Bekk. μήτε ἡμᾶς μήτε ὑμᾶς. cf. §. 8.
§. 9. Λέγητε. Lugd. λέγηται.
- CXIX. §. 1. Λακεδαιμόνιοι καὶ ὤμοσαν. Lugd. καὶ ὤμοσαν Λακεδαιμόνιοι.
§. 2. Αἰνέας. Lugd. Ἐνέας.
Εὐφαμίδας. Lugd. Ἀφαμίδας.
- CXX. §. 1. Πρός. Lugd. ἐς.
§. 2. Προπλεούσῃ. Lugd. προςπλεούσῃ.

Digitized by Google

Ἀμύνοι. Lugd. ἀμύνῃ.
Τρέψεσθαι. Lugd. τρέψασθαι.
§. 3. Ἀξιωτάτους αὐτούς. Lugd. αὐτοὺς ἀξιωτάτους. Ita etiam Mosqu.
Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Lugd.

Cap. CXXI. §. 1. Σκιωναῖοι. Lugd. Σκιωνῆ.
§. 2. Καί τι αὐτῷ καί. Lugd. καί τι καὶ αὐτῷ.

CXXII. §. 3. Ὅτι. Lugd. καὶ ὅτι.
§. 5. Ἤδη. Lugd. ἥδοη, in marg. γρ. ἤδη.

CXXIII. §. 1. Ἐρετριέων. etiam Lugd.

CXXV. §. 1. Ὅτι καί etiam Lugd.
Ἀνθρώπων μαχίμων. Lugd. μαχίμων ἀνθρώπων.

CXXVI. §. 3. Εἰκάξων etiam Lugd.
§. 6. Ἐνδείκνυνται. Lugd. ἐπιδείκνυνται.

CXXVII. §. 2. Ἔκτεινον. Lugd. ἔκτειναν.

CXXVIII. §. 1. Ἕκαστος. Lugd. ὡς ἕκαστος.
§. 2. Ἤδῃ στρατιᾷ. Lugd. ἡδίστῃ στρατίᾳ, cum gl. ἑκουσίᾳ, ἱλαρῇ (sic!)
§. 3. Νυκτερινῇ. Lugd. νυκτί.

CXXIX. §. 4. Δυσπροσβάτῳ. Lugd. δυσβάτῳ.

CXXX. §. 2. Προϊών. Lugd. προσιών.
§. 4. Ἐπισπασθέντος. Lugd. ἐπισπασθέντος τε.
§. 6. Ἐπικαθίσταντο. Codicis scriptura non est adnotata; videtur igitur ἐπεκαθίσαντο habere. Quod saltem non ideo relicienda erat, quia aoristus verbi καθίζομαι esset ἐκαθεξόμην. Hoc enim ut intransitive ponitur, ita vi transitiva non solum ἐκάθισα, sed etiam ἐκαθισάμην (ut ἐστησάμην, ἐτρεψάμην) dici ostendunt Lycurg. c. Leocr. c. 36. init. et Demosth. c. Aphob. II. §. 15. atque c. Apatur. §. 14.

CXXXI. §. 2. Ἐπόντας. Lugd. ἐπιόντας.
§. 3. Διαφυγόντες. Lugd. διαφευγοντες.

CXXXII. §. 3. Ἐντυχοῦσιν. Lugd. ἐντυχοῦσαν.
Τὸν Ἡγησάνδρου. Τόν om. Lugd.

CXXXIII. §. 1. Ἀπολώλει. Lugd. διεφθάρη, sed supra scr. γρ. ἀπολώλει.
§. 3. Φλιοῦντα. Lugd. Φιλιοῦντα.

CXXXV. §. 2. Ἔνατον. Lugd. ἔννατον.

Digitized by Google

Libro quinto codicis scriptura a vulgata discrepans ubi clare a collatore erat adnotata, sicut eius generis copiae reliquorum manuscriptorum, sub Thucydideis legitur. Nunc vero, ne quid deesit, proferimus locos, in quibus Lugd. *tacite* Bekkero (et sic plerumque etiam nobis) suffragatur. V, 1. *Φαρνάκου* pro *Φαρνάκους*. 3. *ἐκπεσόμενος* pro *ἐκπεφύμενος*. 6. *ὧς* pro *ὃς*. 7. *περιέμενεν* pro *περιέμειναν* et *τῇ Θρᾴκῃ* pro *τὴν Θρᾴκην*. 8. in collocatione verborum *νομίζων αὐτοὺς ὁμοίους*. 10. *φθήσεσθαι* pro *ὀφθήσεσθαι*. 14. *ἐπὶ τῷ* pro *ἐπί σε τῷ*. 16. *ξυμβαίνοι* pro *ξυμβαίνει*; *φόβῳ τῷ* pro *φόβῳ τῶν* et *ἔτει* pro *ἔτη*. 18. *βούλωνται* pro *βούλονται* et *καὶ Ἀθηναῖοι* pro *καὶ οἱ Ἀθηναῖοι*. 19. *Ἄντιπος* pro *Ἄνθιπος* et *Τέλλις* pro *Τέλλης*. 20. *ἢ ἐς* pro solo *ἐς*. 22. *ἐποιοῦντο* pro *ἐποιήσαντο*. 23. in omisso *ταῦτα*. 26. *ἐγένοντο* pro *ἐγένετο*. 27. *τοὺς λόγους* pro solo *λόγους*. 29. *πλέον τά τι* pro *πλέον τι*. 30. *Σύλλειον* pro *Σόλειον*. 35. *ὑπετόπευον* pro *ὑπώπτευον* et (quod nequaquam probabile in cod. legi) *Μεσσηνίους γε* pro *Μεσσηνίους τε*. 36. *παραβῶσι* (quod rursus minime probabile est ibi extare) pro *παραδώσουσι* vel *παραδώσωσι*. 41. *ἢ ἰδιώτην* pro *ἢ ἐς ἰδιώτην*, *προκαλεσ.* pro *προσκαλεσ.* et (quod non credimus ibi reperiri) *φίλιον* pro *φίλον*. 42. *Ἀνδρομέδης* pro *Ἀνδρομένης*. 44. *οἱ Ἠλεῖοι* pro solo *Ἠλεῖοι*. 47. *ἦν* pro *καὶ ἦν*, *πάσαις* pro *ἁπάσας*, *κατὰ ἱερῶν* pro *κατὰ τῶν ἱερῶν*, denique *βουλευομέναις* pro *βουλευσαμέναις*. 49. *πώ* pro *ποτέ*. 57. *Τεγεᾶται καί* pro *Τεγεᾶταί τε καί*. 58. *κάθηντο* pro *ἐκάθηντο*. 59. *εἴργου τῆς* pro *εἶργ. ἀπὸ τῆς*. 61. *δοῦναι Μαντινεῦσι* pro *δοῦναι καὶ Μαντινεῦσι*. 64. *οἷα οὔπω* pro *ὡς οὔπω*. 66. *πεντηκοντῆρσιν* pro *πεντηκοντατῆρσιν* et *γάρ τε* pro *γάρ νυν*. 67. *αὐτούς* pro *αὐτοῖς*. 71. *πολὺ τῷ πόρῳ* pro *τῷ πόρῳ πολύ*. 75. *ἀπέστρεψαν* pro *ἀπέτρεψαν*. 77. *αἳ* pro *ἤν* et *δῶμεν* pro *δῶμεν*, bis (item c. 79.) *εἶμεν* pro *ἦμεν*. 79. *καινανεύκτων* (quod tamen in cod. inveniri non credimus) pro *καινῶν ἐόντων*. 83. *ὑπεδέχοντο* pro *ἀπεδέχοντο*. 86. *περιναυομένοις* pro *περιπλωομένοις*. 90. *ἐντός* pro *ἐκτός*. 97. *ναυκρατόρων* pro *ναυτοκρατόρων*. 98. *τυγχάνει* pro *τυγχάνοι*. 99. *ποιῆσονται* pro *ποιήσωνται*. 103. *βούλεσθε* pro *βούλησθε*. 106. *βουλήσεσθαι* pro *βούλεσθαι*. 111. *ὑποτελεῖς* pro *ὑποτελῆ*. 115. *Φλιασίων* pro *τῶν Φλιασίων*.

Perginus ad interpretationes codici modo inter versus modo in margine adscriptas, maxima ex parte Graecas, nonnunquam tamen etiam Latinas. Quarum longe plurimae

Digitized by Google

aut inutiles sunt aut falsae atque adeo absurdissimae et summam interpretis inscitiam prodentes, praeterea lingua tam barbara scriptae, ut ἐνῇ pro μιᾷ, κατειλήφητο pro κατειλήφατο et alii errores foedissimi deprehenduntur. Nihilominus vel ex his ineptis explicationibus quae novi aliquid continerent, atque ipsa falsitate notabiles essent, si Graece exaratae erant, codicis ms., unde ductae essent, nota adscripta Scholiis l. v. inserere eo minus dubitavimus, quo plura falsa jam illis contineri meminueramus; omisimus vero plane inutiles interpretationes, ut si sexcenties pronominibus superscripta erant nomina, quo referrentur. Libri quarti glossemata insigniora nondum edita nunc sequantur ita, ut, quae in margine leguntur, literam m. additam habeant; reliqua inter versus exstare existimanda sunt. Orationes hic interpres, sive quod nimis difficiles sive quod inutiles indicabat, magis suis plerumque non inquinavit.

Cap. I. §. 3. Ἀμύνεσθαι. Gl. τιμωρεῖσθαι. Ibid. Ἠν. Gl. εἰσί. — Cap. II. §. 3. Κατασχήσειν. Gl. τελειώσειν. — Cap. III. §. 3. Οἰκείους ὄντας αὐτῷ. Gl. m. οἰκοῦντας αὐτόν. — Cap. IV. §. 1. Ὑπὸ ἀπλοίας. Gl. m. μὴ ὄντος χρόνου τοῦ πλεῖν. — §. 3. Τὰ ἐπιμαχώτατα. Gl. m. τὰ ἀσθενῆ. — Cap. V. §. 1. Ἐν ταῖς Ἀθήναις. Gl. m. ἀντὶ παρά. — Cap. VI. §. 1. Οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν Πύλον. Gl. m. ἴδιον σφίσι[ν] εἶναι τὸ προσῆκον τῇ Πύλῳ. Ibid. Ἐσβαλόντες. Gl. τὴν Ἀττικήν, et sic §. 2. ad ἀναχωρήσαι Gl. ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς atque ad ἐσβολὴν rursus εἰς τὴν Ἀττικήν. — Cap. VIII. §. 3. Προσδεχόμενοι. Gl. m. φοβούμενοι. — §. 6. Ἀτριβής. Gl. m. δύσοδος. — §. 7. Βύζην. Praeter ἀθρόως adscriptum m. ἀλλεπαλλήλως. — Cap. IX. §. 2. Ἐπισπάσασθαι. Gl. m. κατασπαράξειν (!) τὸ τεῖχος δή. — §. 3. Βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν. Gl. m. κρατοῦσι τῇ ἀποβάσει. — Cap. XI. §. 3. Ἐν τῷ μέρει. Gl. m., ut videtur, ἐναλλάξ. — Cap. XIII. §. 1. Ἀναβάθρων. Gl. γέφυραν. — Cap. XV. §. 2. Σπονδάς. Gl. m. teste collatore τὴν ἀνοχὴν vel simile aliquid, haud dubie igitur τὴν ἀνακωχήν. — Τοὺς ἄνδρας. Gl. αἰχμαλώτους. — Κομίσασθαι. Gl. ἀναλαμβάνειν, ut videtur. — Cap. XVI. §. 1. Καθορμίσαντας. Gl. ἀναγόντας (ἀναγαγόντας). — Ἀποβαίνοντας. Gl. ἀπελθεῖν, ἀποφυγεῖν. (!) — §. 2. Ὁτιοῦν. Gl. ὀλίγον τι. — Cap. XXI. §. 3. Ἐν τῷ τότε. Gl. m. ὅταν κομισθῶσι τοὺς ἄνδρας Ἀθήναζε δή, ut videtur. (!?) — Δεομένων. Gl. m. χρείαν σχόντων (? ἐχόντων). — Paulo post Gl. λοιβεῖν, quod non λοιβῶν ad σπονδῶν pertinens,

sed λαβεῖν ad κομίσασθαι referendum designare consemur. — §. 3. Μὴ οἷόν τε εἶναι (?) Gl. m. ἀντὶ μὴ ἐξεῖναι. τὸ ἑξῆς, οὔτε οἷόν τε εἶναι σφίσι[ν] ἐν πλήθει εἰπεῖν, μὴ εἰς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσι, καίπερ ἐδόκει ξυγχωρεῖν αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς συμφορᾶς. — Cap. XXIII. §. 2. Περιώρμουν. Gl. περιηυλίζον (!) — Cap. XXV. §. 11. Κεκακωμένην. Gl. m. ἀσθενῆ γενομένην. — Cap. XXVI. §. 2. Κάχληκα. Gl. λίθον. — §. 4. Ὁ χρόνος. Gl. μακρός. — §. 7. Ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. Gl. m. πάντες, φησί, ὅσοι μὴ τηροῦντες ἄνεμον ἐν γαλήνῃ κινδυνεύοντες ἔπλεον, ὑπὸ τῶν πολεμίων ἡλίσκοντο. — Cap. XXVII. §. 1. Ἀλιμένων. Gl. m. ἄνευ λιμένων. — Αὐτοῖς. Gl. τοῖς πολιορκοῦσι (!), τοῖς Ἀθηναίοις δή, τοὺς πολιορκουμένους. — §. 3. Ἀφιγμένων. Gl. ἐκεῖθεν. — Cap. XXVIII. §. 1. Ὅτι. Gl. δία τί. Legit igitur ὅ τι. Cf. verba Plutarchi adscripta. — Τὸ ἐπὶ σφᾶς. Gl. m. ἤγουν τὸ αὐτοῦ ἔργον, τουτέστι τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ. — Ἐπιχειρεῖν. Gl. λαμβάνειν, ut videtur. — §. 2. Οἰόμενος. Gl. τὸ πρῶτον δή. — Cap. XXX. §. 2. Τοῖς ἐσχάτοις. Gl. τόποις τῆς νήσου. — Ἀριστοποιεῖσθαι. Gl. m. ἄριστον ἑψεῖσθαι (? ἕψεσθαι ?). — Προφυλακῆς. Gl. m. προφυλακὴ, πρώτη φυλακή (!)· τέσσαρες γὰρ εἰσι ἑνῆς (!!) νυκτός. — §. 3. Εὐαποβατωτέραν οὖσαν. Gl. m. δὴ ὑπονοῶν. — Τὴν ἐπιχείρησιν. Gl. m. ἤγουν αὐτοὺς (? αὐτοῖς) δὴ ἐπιχειρεῖν. — §. 4. Περὶ τοῦ πλέονος. Gl. m. δὴ περὶ τοῦ ὅλου. — Cap. XXXI. §. 2. Αὐτ. (αὐτοῦ? αὐτῶν?) Gl. m. δὴ τῶν ὁπλιτῶν [τῶν]. — Cap. XXXII. §. 2. Ἐσκευασμένοι. Gl. ἦσαν. — §. 4. Ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν. Gl. οὐκ ἐκ τοῦ ἐγγὺς μαχούμενοι (? μαχόμενοι), ἀλλὰ μακράν. — Cap. XXXIV. §. 1. Οὐκ εὐθὺς ἄξια —. Gl. m. τὸ ἑξῆς· οὐκ εὐθὺς [οὐκ] ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπικόνθεσαν, ὥσπερ δεδουλωμένοι τῇ γνώμῃ, ὅτε τὸ πρῶτον ἀπέβαινον, ἤτοι ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποβάσεως. — Εἰς ἐπὶ Λακεδαιμονίους. Gl. ἀποβαίνοντες δή. — §. 3. Παραγγελλόμενα. Gl. παρὰ τῶν στρατηγῶν. — Cap. XXXV. §. 3. Ἐπισπόμενοι. Gl. διώκοντες. — Cap. XXXVI. §. 1. Εὕρῃ. Gl. m. τὸ ἑξῆς, εὕρῃ τὴν ἔφοδον. — Cap. XXXVIII. §. 3. Οὐδένα. Gl. κήρυκα. — Cap. XXXIX. §. 2. Ἐσιτοδοτοῦντο. Gl. σῖτον (? σῖτος) ἐδόθη. — Ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. Gl. τῆς εὐπορίας. — Cap. XL. §. 2. Δι' ἀχθηδόνα. Gl. δι' ὕβριν. (!) — Ὁ ἐντυγχάνων. Gl. πᾶς τις ἀντιῶν (sic!) — Cap. XLI. §. 2. Ὁμόφωνοι ὄντες. Gl. τοῖς Λακεδαιμονίοις, et mox ad αὐτομολούντων Gl. εἰς τοὺς Μεσσ. — Cap. XLVI. §. 4. Τοὺς ἐλθόντας. Gl. m. τοὺς ὑποσπόνδους τούτους,

ἐλθόντας Ἀθήνας (sic!) δηλονότι. — Cap. XLVII. §. 3. Στοίχοιν. Gl. ταξίοιν (? ταξέοιν). — Cap. LII. §. 1. Ἔσεισε. Gl. m. σεισμὸς ἐγένετο. — Cap. LV. §. 2. Ξυνεστῶτες. Gl. m. συνηγμένοι. (!) τὸ ἑξῆς, συνεστῶτες ναυτικῷ ἀγῶνι. — Τῆς παρασκευῆς. Gl. πεζικῆς. — Cap. LVI. §. 1. Ἐν τῷ τοιούτῳ. Gl. ἐν τῷ νῦν. (!) Gl. m. τῷ ἀπονῆναι (ἀπορῆσαι? κατα γῆν?) δὴ, οὐ μόνον ἐν τῷ ναυτικῷ. — Cap. LVIII. Ἐλασσοῦσθαι. Gl. δὴ τῇ γνώμῃ. — Ἐς τὸ κοινόν. Gl. ἀγαθὸν δή. (!) — Cap. LXVII. §. 3. Ἕως. Gl. m. τὸ φῶς. — Ἀμφηρικόν. Gl. ἐπισκοπόν. (? ἐπίκωπον?) — §. 5. Περίπολοι. Gl. m. περίοικοι. (!) — Βεβαίους. Gl. m. ἀσφαλεῖς. — Cap. LXVIII. §. 3. Κοινῇ. Gl. ἑκατέροις. — §. 5. Ξυνέκειτο. Gl. m. ὡμολογεῖτο (? ὡμολόγητο). — §. 6. Μᾶλλον. Gl. ἢ νῦν δή. — Αὐτοῦ. Gl. ἐκεῖ. — Cap. LXIX. Λιθουργοί. Gl. m. *tectores*, ut Valla. — Cap. LXXII. §. 2. Ἐν γὰρ τῷ πρὸ τοῦ —. Gl. m. τὸ αἴτιον τοῦ τοὺς ψιλοὺς ἐσκεδασμένους καὶ ἀπροσδοκήτους εἶναι. — §. 4. Τὸν ἵππαρχον. Gl. m. τὸν ἄρχοντα τῶν ἱππέων. — Ἀπεκρίθησαν. Gl. m. διεχώρησαν. — Cap. LXXIII. §. 2. Δικαίως. Gl. m. εἰκότως. — Βουληθέντας. Gl. δὴ βούλεσθαι. (!) — Περιγενέσθαι αὐτοῖς. Gl. m. τυχεῖν. — §. 4. Ὡς (post οἱ γὰρ Μεγ.) Gl. καθάπερ. (!) — Καὶ αὐτοί. Gl. m. δὴ Μεγαρεῖς ἡσύχαζον, καθάπερ οἱ Ἀθηναῖοι· δὶς γὰρ ὑπονοεῖται τὸ ἡσυχάζον. — Ἐπιόντων. Gl. m. τῶν Ἀθηναίων ἢ τῶν Πελοποννησίων. — Cap. LXXIV. §. 4. Γενομένη agnoscit etiam Gl. m. ordinem verborum indicans. — Cap. LXXV. §. 2. Πέραν. Gl. m. τῆς θαλάσσης δή. — Cap. LXXVI. §. 3. Ξυντελεῖ. Gl. m. ὅμορός ἐστι. (!) — Cap. LXXVII. §. 2. Προσποιησάμενος. Gl. ὑποκρίνας. (!!) — Cap. LXXVIII. §. 1. Διάγειν. Gl. m. ὁδηγεῖν. — §. 4. Ἀξιοῦν. Gl. δεῖσθαι. — Cap. LXXIX. §. 2. Παραστήσασθαι. Gl. m. ἀνάστατον ποιεῖν. (!) — Cap. LXXX. §. 2. Τῶν Εἰλώτων. Gl. m. ἐκ τῶν Εἰλώτων δή. — §. 3. Τὴν νεότητα. Gl. m. τὴν ἥβην. — Τῆς φυλακῆς πέρι. Gl. m. ἥγουν μάλιστα ἐφύλασσον τοῦτο τῶν Εἰλώτων. (!) — Ἐν τοῖς πολεμίοις. Gl. ἐν τῷ πολέμῳ. — Κρίνεσθαι. Gl. m. τῆς διανοίας αὐτῶν δή. (!) Gl. m. τουτέστιν ἐκλέγειν πάντας ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀρίστους γεγενημένους. — Cap. LXXXIII. §. 3. Ὑπεξ. (ὑπεξελθεῖν an ὑπεξελεῖν?) Gl. m. τουτέστιν μὴ ὑπομένειν τὰ δεινὰ χάριν τοῦ Περδίκκου. — Προθυμοτέρῳ. Gl. τῷ Βρασίδᾳ. (!!) — Cap. LXXXIX. §. 2. Παρελυπει. Gl. m. ἔβλαπτε. — Cap. XC. §. 4. Ἐχώρουν. Gl. m. οἴχοντο. (? ᾤχοντο.) — Cap. XCIII. §. 4. Ἐπ' ἀσπίδας. Gl. m. ἐπ' ἀσπιδῶτους. (sic!) — Cap. CIII. §. 3. Τοὺς ἐμ-

Digitized by Google

πολιτεύοντας. Gl. m. τοὺς ἐντελῆ (ἐν τέλει? ἐντελεῖς?)! — §. 5. *Πλέον τῆς διαβάσεως.* Gl. m. ἀντὶ πορρώτερω τῆς διαβάσεως τῆς γεφύρας. — *Καθεῖτο.* Gl. ἐθεμελιώθη. — Cap. CVI. §. 1. *Ἔν τε τῷ ἴσῳ οὐ στερισκόμενοι.* Gl. m. ἀντὶ οὐκ ἀφελόμενοι τῆς ἰσονομίας τῆς πόλεως. (!) — §. 2. *Τῷ Βρασίδᾳ.* Gl. σὺν τῷ Βρασ. (!) (Sic rursus 110, 2. οἱ πράσσοντες αὐτῷ explicatur σύν.) — §. 3. *Ἐγένετο.* Gl. τῷ Βρασίδᾳ. — *Εἶχετο.* Gl. ὁ Βρασίδας. (!!) — Cap. CVII. §. 1. *Τὸ ἔπειτα ἀσφαλῶς ἕξει.* Gl. οἷός τ' ἦ δέχεσθαι ἀσφαλῶς. (!) — *Ἐπιχωρῆσαι.* Gl. προσελθεῖν. — §. 2. *Κατά τε τὸν ποταμόν.* Gl. m. κατὰ ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ. — *Ἐξηρτύετο.* Gl. διοικεῖ (? διώκει) ὁ Βρασίδας. Gl. m. νοστήσας δὴ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἰωνος. — Cap. CVIII. §. 4. *Αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι.* Gl. ἡγεμόνι (!) ἀφοσιοῦσθαι. — §. 5. *Ἐφολκά.* Gl. m. θελκτήρια. — §. 7. *Ἐξ ὀλίγου.* Gl. m. διαστήματος. (!) — §. 8. *Τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου.* Gl. m. τοὺς ἁλωκότας λέγει ἐν τῇ νήσῳ. — *Κομίσασθαι.* Gl. ἀναλάβειν. — Cap. CXI. §. 2. *Διῃρητο.* Gl. m. καταλάβητο. (!!) — Cap. CXII. §. 2. *Οἰκοδομουμένων* (ita enim legit pro οἰκοδομουμένῳ). Gl. m. τὸ ἑξῆς, πρὸς ἀνολκὴν λίθων οἰκοδομουμένων. ἡ διάνοια· αἱ δοκοὶ προσέκειντο τῷ τείχει πεπτωκότι αἱ κατεσκευασμέναι πρὸς τὸ ἦραι (sic!) τοὺς λίθους οἰκοδομουμένους τῷ τείχει δὴ τῷ πεπτωκότι. — §. 3. *Κατ' ἄκρας.* Gl. ἀπὸ τοῦ ἄκρου. — Cap. CXIII. §. 3. *Ἐπιτήδειοι.* Gl. m. σπουδαῖοι δή. — Cap. CXIV. §. 2. *Ἐκρατύνατο.* Gl. m. ἰσχυρίζετο. — §. 3. *Ξύλλογον.* Gl. m. σύνοδον. — *Τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια.* Gl. m. δηλονότι παραπλήσια τοῖς λεχθεῖσιν ἐν τῷ (sic!) Ἀκάνθῳ, τουτέστι[ν] ἃ Βρασίδας αὐτὸς ἔλεξε τοῖς Ἀκανθιεῦσι (sic!). — Cap. CXV. *Παραθαρσύνας.* Gl. περὶ ἐληλυθότων. (!) — Cap. CXVI. §. 3. *Ἅ τε.* Gl. m. ἅτινά τε. — Cap. CXVII. §. 1. *Τὰ πλείω.* Gl. m. ἐπὶ μακρότερα. — §. 2. *Ὡς.* Gl. ὅτι. — Cap. CXX. §. 1. *Τοὺς πρώτους.* Gl. παλαιούς. — Cap. CXXI. §. 1. *Ἐταινίουν.* Gl. m. ταινίαις ἐστεφάνουν. — Cap. CXXIII. §. 2. *Ἐμέλλησαν.* Gl. ἐβράδυναν. — Cap. CXXV. §. 1. *Πολλαχλασίους.* Gl. τοῦ Ἀρίβαλον. (!!) — Cap. CXXVII. §. 2. *Αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προσβάλλειν.* Gl. m. μέρος τὸ ἐπακολουθοῦν αὐτοῖς ὥστε προσβαλεῖν. — Cap. CXXVIII. §. 1. *Ἐλεῖν.* Gl. τοὺς βαρβάρους δή. (!) — §. 4. *Οἰκείωσιν.* Gl. κτῆσιν. — §. 5. *Ξυμφ. διαναστάς.* Ad ξυμφ. etiam Gl. supplet ἕνεκα et ad διαν. Gl. ἀπὸ τῆς Πελοπ. — Cap. CXXIX. §. 2. *Τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ.* Gl. βοηθοί. (!!) — §. 3. *Οἱ δὲ αὐτοί.* Gl. m. Πελοποννήσιοι. (!!) — §. 4. *Ἐς ὀλίγον.* Gl. ὀλί-

Digitized by Google

γου δεῖν. — Cap. CXXX. §. 4. Ἐπὶ τὰ Πελοποννησίους. Gl. κατὰ Πελοποννησίους (Πελοποννησίων?) — §. 5. Προσπεσόντες. Gl. Πελοποννήσιοι. (!!) — Cap. CXXXII. §. 2. Ποιῆσαι. Gl. προσάγειν. — Cap. CXXXIII. §. 1. Βουλόμενοι. Gl. περιελεῖν. — Cap. CXXXIV. §. 1. Ξυνίβαλον. Gl. τῇ μάχῃ. — §. 2. Ἐπηυλίσαντο. Gl. m. ἐστρατοπέδευσαν.

Praeterea idem liber mss. in margine interpretationes nigriore atramento scriptas et literis alphabeti notatas continet, quae ex Scholiis editis excerptae sunt, sed tantum a l. IV. c. 21—26. fin. videntur pertinere, saltem postea non amplius a collatore memoratae sunt.

Haec de Lugdunensi sufficiant. Praeterea monemus, quum l. IV. Parisini C. F. saepe cum Reg. conveniant (vid. de Art. crit. p. 37.), l. V. autem Parisinus C. ad D. I. descisceat (vid. ibid. p. 33.), et F. per Lugd. cum Gr. et Reg., per C. cum D. I. atque sic iterum cum Gr. cohaereat, ordinem, quo singuli codices mss. in scripturae discrepantia recenseantur, sic esse mutatum, ut F. et C. Palatino, Italo, Vaticano et Parisino H. postponerentur, et l. V. C. iuxta D. I. collocaretur, qualem ordinem ob exiguam librorum C. et F. auctoritatem iam prius secuti essemus, si eos a primo codicum genere ibi commode potuissemus divellere.

Postremo ne id quidem lectores fugere voluimus, si qui ante editas nostras adnotationes, quid de multis locis libri IV. et V., maxime ubi a Goellero dissidemus, sentiamus et cur hanc vel illam scripturam probaverimus, cognoscere velint, eos in censura exemplorum Goellerianorum, quam Ephemeridibus Halensibus mens. Octobr. no. 242. sqq. inserendam curavimus, sententias nostras expositas invenire.

Scrib. Francofurti ad Viadr. mense Novembri
a MDCCCXXVII.

Digitized by Google

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

VII. Ἕβδομον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α΄ — να΄.

A. Θέρος. Κεφ. α΄ — μθ΄.

1) Μεσσήνην μὲν Συρακόσιοι καὶ Λοκροὶ ἀφιστᾶσιν Ἀθηναίων, τὴν Ῥηγίνων δὲ οἱ Λοκροὶ δῃοῦσι. α΄.

2) Πελοποννήσιοι μὲν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβάλλουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐς Σικελίαν πλέοντες Πύλον τειχίζουσιν. β΄ — ς΄.

3) Ἠιόνα, Μενδαίων ἀποικίαν, Σιμωνίδης Ἀθηναῖος αἱρεῖ μὲν, ἐκκρούεται δὲ πάλιν. ζ΄.

4) Λακεδαιμόνιοι Πύλῳ προςβαλόντες ἀποκρούονται, καὶ οἱ ἐς Σφακτηρίαν διαβάντες αὐτῶν ἀπολαμβάνονται. η΄ — ιδ΄.

Λόγος Δημοσθένους. ι΄.

5) Ἐκεχειρία γίγνεται περὶ Πύλον καὶ λόγοι ἄπρακτοι περὶ εἰρήνης. ιε΄ — κβ΄.

Scripturae discrepantia.

In inscriptione constituenda cum Bekk. secuti sumus Cass. (nisi quod hic συγγρ. habet.) Sed Θουκ. ξυγγρ. τέταρτον Reg., Θουκ. ξυγγρ. τὸ τέταρτον Cl., Θουκ. ξυγγραφῆς τετάρτης Ald. Bas., Θουκ. ξυγγραφὴ τετάρτη Flor., Θουκ. Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλ.) ξυγγρ. τὸ δεύτερον reliqui editi ante Bekk. *Liber quartus* Gr. Titulo caret Chr. Ex Parr. Vind. Dan. aliisque nihil notatum.

Digitized by Google

Αἱ περὶ Πύλον σπονδαί. ις'.
Λόγος Λακεδαιμονίων. ιζ' — κ'.

6) Αἱ σπονδαὶ διαλύονται. ἀδικία Ἀθηναίων. περὶ Πύλον κατὰ κράτος πολεμεῖται. κγ'.

7) Τὰ ἐν Σικελίᾳ πραχθέντα. κδ'. κε'.

8) Ἡ Σφακτηρία μετὰ ἐπίπονον πολιορκίαν ὑπὸ Κλέωνος καὶ Δημοσθένους βίᾳ αἱρεῖται. κς' — λθ'.

9) Τὰ ἐκ τῆς Πύλου αἱρέσεως γενόμενα. μ'. μά'.

10) Ἀθηναίων στρατεία ἐς τὴν Κορινθίαν Νικίου ἡγουμένου. μβ' — μέ'.

11) Ἐν Κερκύρᾳ λῆψις καὶ φόνος τῶν Ἰστώνην κατεχόντων φυγάδων. μς' — μή'.

12) Ἀνακτόριον αἱρεῖται ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαρνάνων. μθ'.

Β. Χειμών. ν'. να'.

1) Ἀρταφέρνην μετὰ γραμμάτων βασιλέως ἐς Λακεδαίμονα πορευόμενον Ἀθηναῖοι ξυλλαμβάνουσι. Θάνατος Ἀρταξέρξου. ν'.

2) Χῖοι τὸ τεῖχος περιαιροῦσι. να'.

VIII. Ὄγδοον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νβ' — ρις'.

Α. Θέρος. Κεφ. νβ' — πή'.

1) Οἱ Μυτιληναίων φυγάδες πρῶτον μὲν Ῥοίτειον, ἔπειτα δὲ Ἀντανδρον αἱροῦσιν. νβ'.

2) Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Κύθηρα. νγ'. νδ'.

3) Λακεδαιμονίων παρασκευὴ καὶ ἔκπλεξις. νε'.

4) Ἀθηναίων ἐπὶ Θυρέαν καὶ τοὺς ἐνταῦθα Αἰγινήτας στρατεία. νς'. νζ'.

5) Σικελιῶται ὁμολογίαν ποιοῦνται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀποπέμπουσι. νη' — ξε'.
Λόγος Ἑρμοκράτους. νθ' — ξδ'.

6) Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Μεγαρέας, ἐν ᾗ Νίσαιαν μὲν καὶ τὰ μακρὰ τείχη αἱροῦσιν, αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα Βρασίδας σώζει. ξς' — οδ'.

Digitized by Google

7) Ἀνταν̃δρος ὑπὸ Ἀθηναίων ἁλίσκεται. Δαμάχου ξυμφορὰ ἐν τῷ Πόντῳ. οε΄.

8) Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει τὰ Βοιωτῶν πράγματα ἀπό τινων· δημοκρατεῖσθαι βουλομένων πράσσεται. οϛ΄. οζ΄.

9) Βρασίδου πορεία ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης οη΄ — πβ΄., οἳ ἀφικόμενος πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἀρδίβαῖον (πγ΄), ἔπειτα ἐς Ἄκανθον στρατεύει. πδ΄ — πη΄.

Δημηγορία Βρασίδου ἐν Ἀκάνθῳ. πε΄ — πϛ΄.

Β. Χειμών.

1) Μάχη ἐν Δηλίῳ καὶ Δηλίου ἅλωσις. πθ΄ — ρα΄.

Παρακέλευσις Παγώνδου. ϟβ΄.

Παρακέλευσις Ἱπποκράτους. ϟε΄.

2) Βρασίδας στρατεύει ἐς Ἀμφίπολιν, ἣν αἱρεῖ, Ἠιόνος δὲ διὰ Θουκυδίδην ἀποτυγχάνει. ρβ΄ — ρη΄.

3) Μεγαρῆς τὰ μακρὰ τείχη κατασκάπτουσι, καὶ Βρασίδας, ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν στρατεύσας, τὰ πλεῖστα αὐτῆς πολίσματα προσποιεῖται. ρθ΄.

4) Βρασίδας, ἐπὶ Τορώνην στρατεύσας, τήν τε πόλιν καὶ τὴν Δήκυθον τὸ φρούριον αἱρεῖ. ρι΄ — ριϛ΄.

IX. Ἔνατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. ριζ΄ — ρλε΄.

Α. Θέρος. Κεφ. ριζ΄ — ρλγ΄.

1) Ἐπεχειρία ἐνιαύσιος Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ριζ΄ — ριθ΄.

2) Σκιώνη ἀφίσταται πρὸς Βρασίδαν, καὶ περὶ αὐτῆς οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαφέρονται. ρκ΄ — ρκβ΄.

3) Καὶ Μένδη δὲ ἀφίσταται, παρασκευαὶ ἑκατέρων. ρκγ΄.

4) Βρασίδου καὶ Περδίκκου ἐπὶ Ἀρδίβαῖον στρατεία δευτέρα, ἐν ᾗ Βρασίδας μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτει. ρκδ΄ — ρκη΄.

5) Ἀθηναῖοι Μένδην μὲν ἀναλαμβάνουσι, Σκιώνην δὲ περικάθηνται. ρκθ΄ — ρλα΄.

Digitized by Google

6) Περδίκκου ξύμβασις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἰσχαγόρας οὐ δύναται ἐπικουρίαν προσάγειν Βρασίδᾳ. ρλβ'.

7) Θηβαῖοι Θεσπιέων τεῖχος περιαιροῦσιν. ὁ νεὼς τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει κατακαίεται. ρλγ'.

B. Χειμών. Κεφ. ρλδ'. ρλε'.

1) Μαντινέων καὶ Τεγεατῶν ξυμβολὴ ἐν Λαοδικίῳ. ρλδ'.

2) Βρασίδας Ποτιδαίας ἀποπειρᾷ. ρλε'.

Digitized by Google

VII. Ἕβδομον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. α΄ — ια΄.

A. Θέρος. — Κεφ. μθ΄.

(1. *Μεσσήνην μὲν Συρακόσιοι καὶ Λοκροὶ ἀφιστᾶσιν Ἀθηναίων, τὴν Ῥήγιον δὲ οἱ Λοκροὶ δηοῦσι.*)

238. α΄. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, περὶ σίτου ἐκβολήν, Συρακοσίων δέκα νῆες πλεύσασαι καὶ Λοκρίδες ἴσαι Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ κατέλαβον, αὐτῶν ἐπαγαγομένων· καὶ ἀπέστη Μεσσήνη Ἀθηναίων. 2. ἔπραξαν δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὁρῶντες προσβο-
239. λὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, καὶ φοβούμενοι τοὺς

Οἰ. πή. ἔτ. γ΄, πρὸ Χρ. νυκ. Ἀπριλ. τέλευτ.

α΄. 1. *Περὶ σίτου ἐκβολήν*] *σίτου ἐκβολὴν τὴν τῶν σταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν. ἐπιφέρει γὰρ „ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἤρος.“ ἦρος δὲ στάχυες ἐκφύονται.* [*ἦγουν, ὅτε ὁ στάχυς δημιουργεῖται, καὶ ἤδη προβάλλεται, ἔχων τὸν κόκκον τοῦ σίτου διατετυπωμένον, οὔπω δὲ εἰς ἀκμὴν προαχθέντα.* (λ. *Αὐγ.*)] — 3. *Αὐτῶν*] *ἦγουν τῶν Μεσσηνίων.* (λ. *Αὐγ.*) — 5. *Προσβολήν*] [*ἦγουν τόπον ἐπικαιρότατον, ἀφ' οὗ ἔστιν ἐξορμᾶν κατὰ τῆς Σικελίας. Ἢ προσβολὴν* (λ. *Αὐγ.*)] *ἀντὶ τοῦ προσορμισιν καὶ ἔφοδον τῆς Σικελίας, ἢ πρὸς τὴν Σικελίαν.* — 6. *Τὸ χωρίον*] *ἦγουν τὴν Μεσσήνην.* (λ. *Αὐγ.*) Κεφ. β΄.

Cap. I. *Ἐπιγιγνομένου.* C. *ἐπιγενομ.*

Σίτου ἐκβολήν. Grammaticorum huc respicientium locos vid. in adnot.

Συρακοσίων m. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vid. script. discr. ad III, 86. Ita mox F. m. Bekk. *Συρακόσιοι*, quam scripturam in F. et *Συῤῥακούσιοι* in E. constanter exstare, nec amplius se memoraturum scribit Gail.

Πλεύσασαι. H. *ἐκπλεύσασαι.* Marg. Steph. *ἐπιπλεύσ.* ex interpr.

Λοκρίδες. Pal. *Λωκρίδες*, et ita semper hic cod., ut iam vidimus. D. m. *Λοκρίδος.*

Μεσσήνην. Gr. I. m. Ar. Chr. *Μεσήνην* et mox cum Mosqu. *Μεσήνη.* Ita I. constanter, quod se postea praetermissurum scribit Gail. Cf. nos I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101.

Σικελίᾳ. D. in *Σι.* decurtat.

Ἐπαγαγομένων. D. E. Vind. marg. Steph. *ἐπαγομένων.*

Digitized by Google

Ἀθηναίους, μὴ, ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι ποτε, σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. 3. καὶ ἐξεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ πανστρατιᾷ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις, ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστασίαζε, καὶ ἀδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι· ἦ καὶ μᾶλλον ἐπετίθεντο. 4. δηώσαντες δὲ οἱ μὲν Λοκροὶ τῷ πεζῷ ἀπεχώρησαν, αἱ δὲ νῆες Μεσσήνην ἐφρούρουν· καὶ ἄλλαι αἱ πληρούμεναι ἔμελλον, αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

1. Ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι] ἤγουν ὡς ὁρμητηρίῳ χρώμενοι. (λ. Αὐγ.) — Σφίσι] τοῖς Συρακουσίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν — κατ.] θέλοντες οἱ Λοκροὶ ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν. ἀμφοτέρωθεν δὲ λέγει, ἔκ τε τῆς γῆς ἑαυτῶν, τῆς Λοκρίδος, καὶ ἐκ θαλάσσης. — 5. Ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσιν] οἱ Ῥηγῖνοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ἐπετίθεντο] οἱ Λοκροὶ τοῖς Ῥηγίνοις, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι ἐστασίαζον. (λ. Αὐγ.) — Δηώσαντες δέ] τὴν γῆν τῶν Ῥηγίνων. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐντεῦθεν] ἀπὸ τῆς Μεσσήνης.

2. Αὐτοῦ, E. αὐτῶν.
Ποτέ om. m.
Τὸ Ῥηγίνων. Gr. τῶν Ῥηγίνων. Sed nostrum in hac formula frequens. Vid. Ind. in ἔχθος.

3. Ἐξεβεβλήκεσαν. F. C. ἐξβεβλήκεσαν, ne id quidem male. Vid. I. 1. p. 228. Cf. c. 24.
Πανστρατιᾷ. Syllaba παν in E, s. v. al. man.
Ἀδύνατα. Reg. (G.) ἀδύνατον. Vid. adnot. ad I, 1.
Τοὺς Λοκρούς. Τοὺς om. Ar, Chr. Dan.

Ἦ. F. οἱ.
Καὶ μᾶλλον Cass, Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μᾶλλον καί. Mosqu. καὶ μᾶλλον καί. At vid. I, 11. 25. 101. III, 18. IV, 103. al.

4. Τῷ πεζῷ. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. τῷ τε πεζῷ.
Ἄλλαι αἱ πληρούμεναι. Gr. male αἱ ἄλλαι πληρούμ.
Ἐγκαθορμισάμεναι. Vat. C. male ἐγκαθορμησάμεναι.

Digitized by Google

(2. Πελοποννήσιοι μὲν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβάλλουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐς Σικελίαν πλέοντες Πύλον τειχίζουσι. β' — ς'. Λακεδαιμονίων ἐσβολή. Ἀθηναῖοι στόλον μὲν ἐς Σικελίαν παρασκευάζονται, διανοοῦνται δὲ καὶ τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐπιβαίνειν.)

β'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. Maïou μην.

2. Ἀθηναῖοι δὲ τάς τε τεσσαράκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν ἀπέστειλαν, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ στρατηγοὺς τοὺς ὑπολοίπους, Εὐρυμέδοντα καὶ Σοφοκλέα· Πυθόδωρος γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη προαφῖκτο ἐς Σικελίαν. id. Βιβλ. γ'. κεφ. ριέ.

3. εἶπον δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι, οἳ ἐλῃστεύοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ὄρει Φυγάδων· καὶ Πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἑξήκοντα παρεπεπλεύκεσαν τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροῖ, καὶ, λιμοῦ ὄντος μεγάλου ἐν τῇ πόλει, νομίζοντες κατασχήσειν ῥᾳδίως τὰ πράγματα. 4. Δημοσθένει δὲ, ὄντι ἰδιώτῃ id. Βιβλ. γ'. κεφ. πέ.

β'. 1. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] ἦγουν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν χρόνων. (λ. Ἀὺγ.) — 10. Τούτοις] τοῖς στρατηγοῖς. (λ. Ἀὺγ.) — Καὶ Κερκυραίων ἅμα] περιττὸς ὁ καί. (λ. Κασσ.) — Παραπλέοντας] τὸ ἑξῆς ἦν, παραπλέουσιν· ἀλλὰ μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικήν. — 13. Τιμωροί] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. — 15. Ὄντι ἰδιώτῃ] ἦγουν, ἐξὼ ἀντὶ ἀρχῆς. (λ. Ἀὺγ.)

Cap. II. Ἦρος. I. ἤρους, marg. al. mar. ἦρος.
Ἄγις. Vat. ὁ Ἄγις. Cf. script. discr. ad II, 19. et infra c. 58.
Ἐγκαθεζόμενοι. Marg. Steph. ἐγκαθορμιζόμενοι.
2. Τάς τε. Τάς om. Dan., τέ Cl. Ar. Dan.
Σικελίαν. C. τὴν Σικελ.
Ὥσπερ. Frustra Steph. ἅσπερ coniicit.
Παρεσκευάζοντο. Mosqu. παρασκ.
Γάρ. Ar. δέ.
Προαφῖκτο. Cl. προσαφίκετο. Pal. πρὸ ἀφίκτο. Gr. προσαφίκτο.
3. Εἶπον. „Ex illis εἶπον δὲ — ἐπιμεληθῆναι usum verbi εἰπεῖν cum infinitivo ostendit Thom. Mag. in βούλομαι.“ DUK.
Καὶ Κερκυραίων. Καί om. D. I.
Ἐπιμεληθῆναι. Vind. ὑπομελ.
Παρεπεπλεύκεσαν. Reg. (G.) παραπεπλεύκεσαν, ut 1, 3. C. F. ἐβεβλήκεσαν. Gr. παρεπλεύκεσαν.
Λιμοῦ. Reg. λοιμοῦ.

Digitized by Google

ἰδ. Βιβλ. γ'. κεφ. ριδ'. μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας, αὐτῷ δεηθέντι εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, ἣν βούληται, περὶ τὴν Πελοπόννησον.

(*Δημοσθένης τὴν Πύλον τῆς Μεσσηνίας ἀξιοῖ τειχίζεσθαι, ᾧ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀντιλέγουσι.*)

γ'. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλέοντες κατὰ τὴν Λακωνικήν, καὶ ἐπυνθάνοντο ὅτι αἱ νῆες ἐν Κερκύρᾳ ἤδη εἰσὶ τῶν Πελοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς ἠπείγοντο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐς τὴν Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας ἃ δεῖ, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ, κατὰ τύχην χειμὼν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς τὴν Πύλον. 2. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐθὺς ἠξίου τειχίζεσθαι τὸ χωρίον, (ἐπὶ * τούτῳ * γὰρ * ξυνεκπλεῦσαι *,) καὶ ἀπέφαινε πολ-

γ'. 4. Ἐγένοντο πλέοντες] ἦγουν παρεγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Ἀντιλεγόντων δέ] τῶν στρατηγῶν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — Κατὰ τύχην] κατά τι συμβεβηκὸς τυχηρόν. (λ. Ἀὐγ.) — 11. Τὸ χωρίον] τὸ περίμετρον τῆς Πύλου. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Ἐπὶ τούτῳ γάρ] ἦγουν ἕνεκα τοῦ τειχισθῆναι. (λ. Ἀὐγ.)

4. *Δεηθέντι.* Gr. δεηθέν τι.

Ταῖς ναυσὶ om. Cass. Cf. c. 23, 2.

Ἣν βούληται. Marg. Steph. *εἰ βούλοιτο.*

Cap. III. *Καὶ Σοφοκλῆς.* Vulgo καὶ ὁ Σοφ., sed ὁ om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. cod. Bas. Gr. E. m. Ar. Dan. Bekk. Goell. Uncis inclusit Haack.

Ἠπείγοντο. Cl. Reg. (G.) ὑπήγοντο, „corrupte." WASS. Punctum post *Κέρκ.* in colon mutavit Haack., in comma Bekk.

Ἐς τὴν Πύλον. Dan. *ἐπὶ τ. Π.*, nisi haec potius paucis versibus post adnotanda erant.

Ἐκέλευε s. v. G.

Αὐτούς. H. *αὐτόν*, et s. v. al. man. *αὐτούς.*

Τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. F. *ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν.*

Ἐς τὴν Πύλον. I. m. Ar. Chr. *ἐπὶ τ. Π.*

2. *Τούτῳ.* Pal. It. Vat. Gr. I. (hic alterutrum in marg. al. man.) Vind. m. *τοῦτο*, quod huic loco aptissimum iudicat Haack., qui *ἐπὶ τούτῳ* tantum *hac conditione*, non *hac de causa* significare posse perperam existimat. Tam *ἐπὶ τοῦτο* quam *ἐπὶ τούτῳ* hic recte dici in adnot. ad V, 87. videbimus. Cf. interea Ind. Xen. Cyr. et Anab. in *ἐπί.* Omnia autem verba *ἐπὶ — ξυνεκπλ.* puncto post *ξυνεκπλ.* in virgulam mutato Bekk. in parenthesim redegit. Haack. tantum puncto ante *ἐπί* colon substituerat.

Ξυνεκπλεῦσαι. Cass. Aug. Cl. It. Vat. D. I. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *ξυνέπλευσε.* Reg. *συνέπλευσε.* (Sed prius *σ* ex corr. G.) Pal.

Digitized by Google

λὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει καρτερὸν ὂν καὶ ἔρημον αὐτό τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας· ἀπέχει γὰρ σταδίους μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ποτὲ οὖσῃ γῇ, καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. 3. οἱ δὲ πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου, ἣν 240. βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν. τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἕτερον μᾶλλον, λιμένος τε προσόντος, καὶ τοὺς Μεσσηνίους, οἰκείους ὄν-

7. ** *Δαπανᾶν*] *εἰς δαπάνην ἐμβάλλειν.* (*Αὐγ.*) — *Διάφορόν τι*] *ἐπιτήδειον*, [*χρεῖττον.* (*λ. Αὐγ.*)] — 9. *Καὶ τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας*] *ὡιοι ἤνεσαν καὶ Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ τῷ Δημοσθένει· ἄμεινον δὲ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν Πύλον οἰκοῦσι Μεσσηνίοις, καὶ ὁμόφωνοι τοῖς Λα-*

ξυνέπλευσαν, et *αν* etiam in L. s. v. al. man. E. *ξυνεπλευσαι*. *Ξυνέπλευσε* probat Bened. At vid. Haack. in adnot. Vulgatam tuetur Vall.

Καὶ λίθων. *Καὶ* s. v. al. man. H., om. Vat.

Καρτερόν. I. *κρατερόν*, ut D. III, 18., sed nunquam ita Thuc. Ar. *καρτερικόν*. Cf. ad c. 129.

Αὐτό. Cl. *αὐτῷ*. I. verba *αὐτό τε* in marg. ab al. man. habet.

Τέ. Cass. Aug. Cl. (hic *τό τε*) Pal. It. Vat. H. Mosqu. Ar. *τότε*, male repetita postrema syllaba praecedentis *αὐτό*. Reg. *τε*, sed super *τε* rec. man. adscr. *το*. (quod etiam in verborum serie scriptum fuerat, sed erasum est in G.)

Ἀπέχει etc., D. I. *ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλος*. m. *ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλ. τῆς Σπάρτ. σταδ. μάλ. τετρακ.* Ar. Chr. *ἀπέχει δὲ ἡ Πύλ. σταδ. τῆς Σπάρτ. μάλ. τετρακ.* Eodem ordine Dan., sed retinet *γάρ* et om. *ἡ*. „Ex depravv. libris Kistem. praeferebat *δέ*. — [Sed] *γάρ* h. l. spectat ad *ἐρημίαν πολλὴν τῆς χώρας*, quae decem ferme milliaria Germanica aberat ab urbe capitali et a firmo satis praesidio.“ HAACK. Qui nexus quo clarius pateat, cum Bekk. post *χώρας* colon pro puncto collocavimus. Cum eodem post *γῇ* punctum in comma mutatum.

Τετρακοσίους. Strabo p. 551. *Φησὶ δὲ Θουκυδίδης ναύσταθμον ὑπάρξαι τῶν Μεσσηνίων ταύτην τὴν Πύλον· διέχει δὲ Σπάρτης σταδίους τετρακοσίους.*

Μεσσηνίᾳ. Gr. Ar. Chr. *Μεσηνίᾳ*, ille fere ubique. Cf. ad c. 1.

3. *Δαπανᾶν*. „Hoc est, inquit Suid. [si huc respexit et non ad VI, 47.] nostrum laudans, [*Θουκυδίδης δὲ τὴν πόλιν δαπανᾶν φησὶν ἀντὶ τοῦ*] *εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν.*“ WASS. „Male; nam *πόλιν* est accusativus subiecti.“ GOELL. D. *δαπανῶν*.

Διάφορόν τι. C. *διαφεροντι*, E. *διαφερον τε*, igitur *διαφέρον τε*, sed E. *ō* s. *ē* al. man.

Ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον. m. *τοῦτο τὸ χωρ. ἐδόκ. εἶν.*

Λιμένος τε. E. *λιμένος ϑε*.

Digitized by Google

τας αὐτῷ τὸ ἀρχαῖον καὶ ὁμοφώνους τοῖς Λακεδαιμονίοις, πλεῖστ' ἂν βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους, καὶ βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι.

(Ἁπλοίας οὔσης ἡ Πύλος ἐκτειχίζεται.)

δ'. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν οὔτε τοὺς στρατηγοὺς οὔτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, ἡσύχαζεν, ὑπὸ ἁπλοίας μέχρι αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ * ἐπέπεσε * περιστᾶσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον. 2. καὶ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, καὶ

πεδαιμονίοις τυγχάνοντες, ἔμελλον, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς Πύλου, πλεῖστα βλάπτειν τὴν Λακωνικήν, οὐ διαγιγνωσκόμενοι διὰ τὴν ὁμοφωνίαν, εἴτε πολέμιοί εἰσιν εἴτε οἰκεῖοι.

δ'. 5. ** *Κοινώσας*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἔπειθεν. (*Ἀνγ.*) — 8. *Ἐγχειρήσαντες*] χεῖρας ἐνθέντες τῇ πράξει. (λ. *Ἀνγ.*) — 9. *Λιθουργά*] λαξευτήρια. (λ. *Ἀνγ.*) — *Λογάδην δὲ φέροντες λίθους*] ἐπιλέκτως. ἦγουν ἐκλελεγμένους λίθους (λ. *Ἀνγ.*) οἱ μὲν τοὺς

Βλάπτειν. D. $\overline{\psi}$ s. $\overline{\pi}$ al. man. Etiam I. in marg. *βλάψειν* al. man.

Ἔσεσθαι om. Mosqu.

Cap. IV. *Ταξιάρχοις*. D. E. Dan. *ταξιάρχαις*. At vid. I. 1. p. 220. et quos hic laudat Goell.

Ἡσύχαζεν. Comma, quod vulgo (Haack. Bekk.) post *ἁπλοίας* legitur, huc transponendum esse diximus in Obss. critt., et secutus est Goell., quanquam Haack. obnititur. Vid. adnot.

Μέχρι Cass. Aug. Pal. Gr. I. B. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *μέχρις*. „*Μέχρι* lego, quomodo et Herodotus, vid. Eustath. et Thom. Mag." WASS. „Thomas scribit Thucydidem semper dicere *μέχρι* etiam sequente vocali, ceteros tantum sequente consonante. Phrynichus ubique *μέχρι* et *ἄχρι* dici iubet ac *μέχρις* et *ἄχρις ἀδόκιμα* pronunciat. Liber Cass. quam plurimis locis habet *μέχρι* sequente vocali." DUK. Cf. I. 1. p. 215.

Ἐπέπεσε. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. (nisi quod hic *ν* ephelc. addit,) Bekk. Goell. *ἐξέπεσε*. Quod recipere dubitavimus, quoniam *ἐξπίπτειν* cum dativo et de animi motibus a scriptore nostro non dicitur. Aut vulgata igitur servanda, aut *ἐνέπεσε* restituendum, quod frequentissimum est hac in re vocabulum. Cf. Ind. verb.

Περιστᾶσιν Cass. Steph. 2., quod a Reisk. Heilm. nobisque commendatum receperunt Haack. Bekk. Goell. Vulgo *περὶ στάσιν*. It. Vat. *περίστασιν*. I. in marg. al. man. *περὶ στάσει*. Cf. adnot.

2. *Ἐγχειρήσαντες*. Cl. F. Gr. *ἐγχειρίσαντες*.

Λιθουργά. „Sic mss. et Schol. Suidas *λιθουργικά* corrupte. Pollux etiam VII, 125. hinc emendandus ex C. A. *Λιθουργική* est ars ipsa. vid. Diodor. 317. c." WASS. „Locus Suidae est v. *λογάδην*." DUK. „*Λογάδην*, *ἐπι-*

Digitized by Google

ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι· καὶ τὸν πηλὸν, εἴ που δέοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορίᾳ ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι. 3. παντί τε τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθῆσαι· τὸ γὰρ πλέον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε, καὶ οὐδὲν ἔδει τείχους.

(Αἰτίαι τῆς ὀλιγωρίας τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ Ἀθηναῖοι τειχίσαντες ταῖς πλείοσι ναυσὶν ἀποπλέουσιν.)

ε'. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα πυνθανόμενοι ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς, ὅτ' ἂν ἐξέλθωσιν, ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς, ἢ ῥᾳδίως ληψόμενοι βίᾳ·

ἐπιτυχόντας ἤκουσαν· ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιοῦντες γὰρ ἄνευ σιδηρίων οὐκ ἔμελλον τοὺς τυχόντας συνθήσειν λίθους, ὥστε ἀσθενὲς ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος· ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι, τετραπέδους. — 1. Ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ παραπίπτοι καὶ παρατυγχάνοι· ἄμεινον δὲ, ὡς ἕκαστα ἔμελλον συναρμόσεσθαι καὶ συμφωνήσειν πρὸς ἀλλήλους. — 2. Ἐπὶ τοῦ νώτου] τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐναργῶς εἰρημένων ἐστὶ τοῦτο. — 6. Τὰ ἐπιμαχώτατα] τὰ εὐεπιχείρητα τοῖς πολεμίοις.

ε'. 9. Οἱ δὲ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Ἀνῦ.) — 11. Οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς] ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπομενούντων.

λέκτως, παρὰ Θουκυδίδῃ· σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους συνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι συμβαίνοι, quae repetit Phavor. cf GOELL. Dan. ἕκαστόν τε, Reg. (G.) ξυμβαίνειν.

Καὶ τὸν πηλόν etc. Locum Themistii huc spectantem quaere in adnot.

Εἴ που. Pal. H. Vat. εἴ ποι.

Μέλλοι. Vind. Dan. μέλλει.

Ἀποπίπτοι. D. ἀποπίπτει. Ar. Chr. ὑποπίπτῃ.

3. Ἐπιμαχώτατα. B. ἐπιμαχώματα. Vind. ἐπιχώματα. Ante τὰ ἐπιμ. vulgo (et apud Haack.) pessime comma ponitur. Etiam post ἐξεργασ. virgula cum Goell. delenda erat, cum τοὺς Λακ. etiam ad ἐπιβοηθ. spectet.

Ἐξεργασάμενοι. Ar. Chr. Dan. ἐξειργασμένοι.

Οὐδέν. Reg. (G.) οὐδέ.

Ἔδει τείχους. Vind. ἐδεῖτο τοῦ τείχους.

Cap. V. Ἄγοντες. H. ἔχοντες, sed erasum et s. v. al. man. scriptum ἔχοντες.

Πυνθανόμενοι. Literae θαB. s. v., sed ead. man.

Οὐχ. Vind. οὐχί.

Ὑπομενοῦντας. Vind. μενοῦντας.

Digitized by Google

καί τι καὶ αὐτοὺς ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὢν ἐπέσχε. 2. τειχίσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ χωρίου τὲ πρὸς ἤπειρον καὶ ἃ μάλιστα ἔδει ἐν ἡμέραις ἓξ, τὸν μὲν Δημοσθένην μετὰ νεῶν πέντε αὐτοῦ φύλακα καταλείπουσι, ταῖς δὲ πλείοσι ναυσὶ τὸν ἐς τὴν Κέρκυραν πλοῦν καὶ ἐς Σικελίαν ἠπείγοντο.

(Οἱ Πελοποννήσιοι ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.)

ϛ'. Οἱ δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, ἀνεχώρουν κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου, νομίζοντες μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἄγις ὁ βασιλεὺς οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν Πύλον· ἅμα δὲ, πρὶν ἐξβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς· χειμών τε ἐπιγενόμενος μείζων παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν ἐπίεσε τὸ στράτευμα. 2. ὥστε πολλαχόθεν ξυνέβη ἀναχωρῆσαί τε θᾶσσον αὐτοὺς, καὶ βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐξβολὴν ταύτην· ἡμέρας γὰρ πεντεκαίδεκα ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ.

ϛ'. 7. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου] λείπει ἡ περὶ. (λ. Ἀνγ.) — 10. Τὸ περὶ τὴν Πύλον] πάθος δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — Πρὶν] πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. — 11. Ἐσπάνιζον τῆς τροφῆς ταῖς πολλοῖς] τουτέστιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφὴν, [εἶχον σπάνιν τροφῆς. (Κασσ.)] — 12. Περὶ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν] περὶ τὴν ἐνεστῶσαν. (λ. Ἀνγ.) — 15. Βραχυτάτην] ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. (λ. Ἀνγ.)

Καί τι καὶ Cl. (ex quo Gottl. typothetae male *καί τε καὶ* afferunt, quam scripturam Bekk. peius etiam Cass. tribuit,) It. Vat. H. (cuius loco Bekkeri typothetae Cass. nominant,) Haack. Bekk. Goell., quae scriptura iam Wassio placebat. Cf. not. ad I, 107. et script. discr. ad IV, 121. Nec aliter Aug. (ex quo rursus vitiose *καί τε καί* citatur), nisi quod alterum *καί*, quod vulgo om., punctis notatum rec. man. Pro *καί τι* cod. Bas. Ar. *καίτοι*.

Αὐτοὺς ὁ στρατός. Gr. *ὁ στρατὸς αὐτούς*.

2. *Τοῦ χωρίου* om. F. C., et vulgo uncis inclusa legebantur, quos sustulit Haack.

Τὸν ἐς. D. I. *καὶ ἐς*.

Cap. VI. *Πρό*. Vulgo *πρῶτ*, sed *τ* Bekk. in minn. exempll. subscripsit. (Goell. *πρώι*. Buttm. ad Plat. Crit. init. veram scripturam putat *πρώ*.) Pro *πρὼ ἐξβαλ.* Pal. *προεξβαλ.* „*Πρωΐ — πολλοῖς*. Thom. Mag." WASS.

Ἐσπάνιζον. Mosqu. *ἐσπανίζοντο*.

Χειμών τε. E. *χειμὼν δέ*.

Παρά. Schol. (excepto Aug.) et inde marg. Steph. *περί*.

2. *Αὐτούς*. Pal. *αὐτοῖς*.

Digitized by Google

(3. Ἠϊόνα, Μενδαίων ἀποικίαν, Σιμωνίδης Ἀθηναῖος αἱρεῖ μὲν, ἐκκρούεται δὲ πάλιν.)

ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Σιμωνίδης Ἀθηναίων στρατηγὸς Ἠϊόνα τὴν ἐπὶ Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικίαν, πολεμίαν δὲ οὖσαν, ξυλλέξας Ἀθηναίους τε ὀλίγους ἐκ τῶν φρουρίων, καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος, προδιδομένην κατέλαβε· καὶ παραχρῆμα ἐπιβοηθησάντων Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

(4. Λακεδαιμόνιοι Πύλῳ προςβαλόντες ἀποκρούονται, καὶ οἱ ἐς Σφακτηρίαν διαβάντες αὐτῶν ἀπολαμβάνονται. η' — ιδ'. Πρῶτον μὲν οὖν παρασκευάζονται ὡς Πύλῳ προςβαλοῦντες κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁπλίτας διαβιβάζουσιν ἐς τὴν Σφακτηρίαν.)

η'. Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων, οἱ Σπαρτιᾶται αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα

ζ'. 4. Καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος] καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων.

Cap. VII. Ἀθηναίων. E. ὁ Ἀθην.

Ἠϊόνα. Aug. It. Bekk. Ἠιόνα sine punctis diaereseos, quod nobis quoque placere iam I, 98. diximus. Et apud Harpocrat. in Ἠϊὼν, πόλις Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικία, ὡς Θουκυδίδης, literarum ordo ῑ furtivum esse docet. Accedit, quod Gass. F. C. G. Ἠόνα exarant. Obstat tamen Eustath. ad Hom. Il. p. 179. Rom. ὅτι δὲ Ἠιὼν δισυλλάβως καὶ τόπος ἐστὶ Στρυμόνος καὶ Ἠϊὼν τρισυλλάβως πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ.

Τὴν ἐπί. Aug. (cuius loco Bekkeri typothetae F. memorant,) Vat. τῆς ἐπί. In m. omisso ἐπί legitur τῆς Θρᾴκ., sed in marg. γρ. τὴν ἐπί.

Μενδαίων. E. Μεδαίων μέν. Μέν non opus esse docebunt adnot. ad I, 12.

Ἀποικίαν om. It.

Προδιδομένην κατέλαβε. Reg. κατέλ. προδιδ. (Proprie G. κατέλ. πλῆθος προδιδ., sed α' s. πλῆθ. et β' s. κατέλ.)

Χαλκιδέων. Reg. (G.) D. I. E. Χαλκιδαίων, I. tamen ῑ s. αι al. man.

Βοττιαίων. G. perperam Βοτιαίων.

Cap. VIII. Τῶν ἐκ. Τῶν om. D. I. At vid. I. 1. p. 176.

Σπαρτιᾶται. Ante Haack. Σπαρτιάται. Vid. de Art. crit. p. 148. sq.

Οἱ ἐγγύτατα. E. om. οἱ et habet ἐγγυτα cum ες s. υ et οι s. α. D. οἱ ἐγγύτατοι.

Digitized by Google

τῶν περιοίκων εὐθὺς ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν Πύλον· τῶν δὲ ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα ἠγίγνετο ἡ ἔφοδος, ἅρτι ἀφιγμένων ἀφ' ἑτέρας στρατείας. 2. περιήγγελλον δὲ καὶ κατὰ τὴν Πελοπόννησον βοηθεῖν ὅτι τάχιστα ἐπὶ Πύλον, καὶ ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν τὰς ἐξήκοντα ἔπεμψαν, αἳ ὑπερενεχθεῖσαι τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν, καὶ λαθοῦσαι τὰς ἐν Ζακύνθῳ Ἀττικὰς ναῦς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Πύλον· παρῆν δὲ ἤδη καὶ ὁ πεζὸς στρατός. 3. Δημοσθένης δὲ, προσπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι καὶ τοῖς ἐν ταῖς νυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις παρεῖναι, ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος. 4. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος ἔπλεον κατὰ τὰ ἔπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παρεσκεύαζοντο ὡς τῷ τειχίσματι προσβαλοῦντες κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνδρώπων ὀλίγων ἐνόντων. 5. προσδεχόμενοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Ἀττικῶν νεῶν βοήθειαν, ἐν νῷ

ἰδ. κεφ. β'.

ἰδ. κεφ. ε' καὶ ιγ'.

ἡ. 1. *Τῶν περιοίκων*] αὐτῶν τῶν περὶ τὴν πόλιν οἰκούντων. — 12. *Τοῦ χωρίου*] τῆς Πύλου. (λ. Ἀν.) — *Καὶ αἱ μὲν νῆες*] αἱ δύο. (λ. Ἀν.)

Περιοίκων. C. *παροίκων*. At vid. Duk. ad VIII, 22.

Λακεδαιμονίων. D. I. *Πελοποννησίων*, quod librarii *Σπαρτιάτας* et *Λακεδαιμονίους* nescierunt quomodo discernerent.

Ἡ ἔφοδος. Artic. om. ed. Bas.

Στρατείας. Libri mss. omnes et editi ante Haack. *στρατιᾶς*. „*Στρατείας* cum Kem. Porto rescripsi. Saepissime haec vocabula inter sè permutantur. Cf. I, 10. 14." HAACK. Secuti sunt recentt.

2. *Περιήγγελλον*. D. E. *περιῆγγελον*, de quo aoristo disputavimus ad Xen. Anab. III, 4, 14.

Δὲ καὶ. *Καὶ* ex Cass. Aug. Cl. Vat. H. D. I. E. Mosqu. primus inseruit Haack. Mox post *Πύλον* comma pro puncto primus collocavit Bekk.

Ἐν τῇ. *Τῇ* om. I. Ar. Chr.

Τὸν Λευκαδίων. Pal. *τῶν Λευκαδ.*, sed rec. man. correct. *τόν*.

4. *Ἔπλεον*. Cl. *ἐπέπλεον*. Vulgatam tuetur Thom. Mag. in *ἐπετειλάμην*, qui habet verba *κατὰ — Δημοσθ.*

Κατά τε γῆν. *Τέ* om. Mosqu.

Καὶ κατά. *Κατά* om. Gr.

Ταχέων. H. *ταγχέων*.

Ἀνδρώπων ὀλίγων. E. *ὀλίγ. ἀνθρ.*

5. *Προσδεχόμενοι δέ*. *Δέ* in marg. al. man. I.

Καὶ τὴν. *Καὶ* (non, ut Bekk. scribis, *τὴν*) om. E.

Τῆς Ζακύνθου. *Τῆς* om. It. Vat. H. Bekk. Goell. Cf. quae de

Digitized by Google

εἶχον, ἦν ἄρα μὴ πρότερον ἕλωσι, καὶ τοὺς ἔκπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. 6. ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τόν τε λιμένα, παρατείνουσα καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη, ἔχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἔκπλους στενοὺς, τῇ μὲν δυοῖν 242. νεοῖν διάπλουν, κατὰ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν Πύλον, τῇ δὲ, πρὸς τὴν ἄλλην ἤπειρον, ὀκτὼ ἢ ἐννέα· ὑλώδης τε καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. 7. τοὺς μὲν οὖν ἔκπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώροις βύζην κλήσειν

2. Ὅπως μὴ ᾖ] ὅπως μὴ δυνατὸν γένηται. (λ. Ἀβγ.) — 3. Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία — —] πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Πύλου πρόκειται νῆσος Σφακτηρία ἐγγὺς, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἐπικειμένην λέγει. δύο δὲ διὰ τὴν νῆσον γίνεται στόρατα νοῦ λιμένος, ἃ διέκπλους ὠνόμασεν. ὧν στομάτων τὸ μὲν ἐγγὺς αὐτῆς τῆς Πύλου στενόν ἐστιν, ὥστε μόλις δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, τὸ δ' ἕτερον πλατύτερον, ὥστε ὀκτὼ δύνασθαι τριήρεις ἅμα διαπλεῖν. — 4. Καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη] τῆς Πύλου παρακειμένη. — 10. Βύζην] ἀθρόως· οἷον βύσαντες ταῖς ναυσὶ τὸν ἔκπλουν. ** ἔστι ῥῆμα βύω τὸ ἀσφαλίζω καὶ βύω τὸ φράττω. (Βασ.) — ** Κλήσειν]

Κλῆθρον, κατεκλήθησαν Ἀττικῷ τρόπῳ.
Τζέτζου φρονῶν πᾶς τοῖς λόγοις πεπεισμένος

his libris disputavimus II. 1. p. 89. sqq. Caeterum I. Ζαγκύθου.

Ἔκπλους. Vind. εὔπλους, idemque infra εὔπλους et εὔπλου.

Ἐφορμίσασθαι. C. ἐφορμήσασθαι.

6. Παρατείνουσα. „Comma, quod post παρατ. erat, migrare iussi post λιμένα, ut illud participium, quod cum accus. hoc sensu coniungi nequit, absolute accipiatur intellecto ἑαυτήν." HAACK.

Ἔκπλους. Scholiastam διέκπλους scriptum iuvenisse suspicere.

Δυοῖν Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. G. Gr. E. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo δυεῖν. Vid. I. 1. p. 223. sqq.

Νεοῖν. E. m. Ar. Chr. νεῶν, in E. et m. tamen οιν s. ων. Pluralem quanquam ex istis libris nemo arripiet, Buttmannus tamen Gr. max. I. p. 282. in talibus non debebat prorsus damnare. Vid. adnot.

Καὶ τήν. Gr. κατὰ τήν.

7. Ἀντιπρώροις Cass. Aug. H. D. I. Mosqu. Ar. Chr. Dan. et a correct. m. Quod etiam Arriani imitatione munitum et iam Duk. probatum receperunt Haack. Bekk. Goell. Cf. Vall. In Pal. ἀντιπρώρεις. (?) It. Vat. ἀντίπρωροι. Vulgo ἀντιπρώρους. Vid. adnot.

Βύζην om. It. Vat. In I. scribitur βύζειν, et marg. al. man. βύσειν. D. βύσδειν, et marg. al. man. βύσειν καί. Dan. σβύζην. Vind. σβύζειν. Vulgatam satis tuentur Arrian. et lexicogrr. Vid. adnot.

Κλήσειν. Pal. κλήσειν. It. Vat. συγκλήσειν. F. Reg. (G.) cod. Bas.

Digitized by Google

ἔμελλον· τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβούμενοι, μὴ ἐξ αὐτῆς τὸν πόλεμον σφίσι ποιῶνται, ὁπλίτας διεβίβασαν ἐς αὐτήν, καὶ παρὰ τὴν ἤπειρον ἄλλους ἔταξαν· 8. οὕτω γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις τήν τε νῆσον πολεμίαν ἔσεσθαι, τήν τε ἤπειρον, ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν· τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἕρκους πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα, οὐχ ἕξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν· σφεῖς δὲ ἄνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον κατὰ τὸ εἰκός, σίτου τε οὐκ ἐνόντος, καὶ δι' ὀλί-

Δίφθογγον οὐ γράψειας, ἀλλ' ἦτα μόνον.
Τοὺς βουβάλους δ' ἔασον δυσμαθεστάτους
Ἁπανταχοῦ δίφθογγα ταυταῖ γράφειν,
Οἳ τὸ σκότος φῶς, ὡς τὸ φῶς φασὶ σκότος,
Κίρκης τραφέντες χοιρεῶσι τῆς νέας. (*Παλ.*)

1. ** *Μὴ ἐξ αὐτῆς*] ὁρμώμενοι οἱ *Ἀθηναῖοι.* (*Λύγ.*) — 6. *Ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν*] λείπει, οὔτε εἰς *τὴν νῆσον* οὔτε εἰς *τὴν ἤπειρον.* — *Τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου* —] *τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω, τὰ ἀλίμενα, τουτέστι, τὰ ἔξω τοῦ εἱρκτοῦ, οὐ παρέξειν προσόρμισιν τοῖς Ἀθηναίοις.* — 9. ** *Καὶ δι' ὀλίγης* —] *οὐκ*

I. E. Vind. et int. vers. Gr. *κλεῖσειν.* At vid. I. 1. p. 212. sq.

Διεβίβασαν. D. I. *διεβίβασεν.* Mosqu. *διεβίβαζον.*

Ἐς Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) B. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) male *εἰς.* Cf. I. 1. p. 212.

Παρά Cass. Aug. Cl. Pal. It. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male *περί,* quod in Reg. rec. man. super *παρά* scripserat.

Ἤπειρον. Dan. pergit *ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν* (§. 8.) omissis intermediis.

8. *Γάρ.* D. *καί.*

Νῆσον πολεμίαν. Gr. *νῆσον ταύτην φοβούμενοι πολεμίαν.* „Ex interprete quodam." WASS. „Etiam suspicari quis possit a scriba esse, eumque, quum hic posuisset *νῆσον,* deinde oculos coniecisse in eandem vocem, quae est in tertio ante hunc versu, et quum coepisset scribere quae ibi leguntur *ταύτην φοβούμενοι,* mox animadverso errore ea non voluisse delere." DUK.

Τὰ γάρ. Vat. *καὶ γάρ.*

Τοῦ ἕρκλου. Τοῦ s. v. al. man. E.

Οὐχ ἕξειν. Pal. It. Vat. H. Ald. Flor. Bas. *οὐκ ἐξῆν.* De structura adi not.

Τοὺς αὐτῶν. Pro *τούς* D. *τάς,* E. *ταῖς,* m. *τῆς. Αὐτῶν* Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. m. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. *αὐτῶν.* Cf. Farr. discr. script.

Σφεῖς. D. I. *σφᾶς,* quod commendant loci VI, 49. VII, 21. de quibus in Ephemm. Hall. a. 1826. p. 523. sq. disputantes comparavimus Buttm. Gr. med. §. 129. adnot. 1—3.

Ἄνευ τε. D. *ἄνευ τῆς.*

Κατὰ τὰ εἰκός. Ar. Chr. Dan. *ὡς τὸ εἰκός,* quod *ὡς εἰκός* dixisset Thuc.

Ἐνόντος, καί. Καί om. Dan.

Digitized by Google

γης παρασκευῆς κατειλημμένου. 9. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποπληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. καὶ διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχήν· οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταληφθέντες ἔλαβον καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ Εἵλωτες οἱ περὶ αὐτούς· ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ Μολόβρου.

(*Δημοσθένης ὁ ἐν Πύλῳ στρατηγὸς ἀντιπαρασκευάζεται.*)

θ'. Δημοσθένης δὲ, ὁρῶν τοὺς Λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ, παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς τριήρεις, αἵπερ ἦσαν αὐτῷ ἀπὸ

ἐκ παρασκευῆς τῆς Πύλου καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων . . . ἔχειν ἐν τῷ τείχει τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐπιτήδεια. ἔνιοι δὲ μετὰ ὀλίγης παρασκευῆς. (*Ἀγγ.*) — 2. *Καὶ διεβίβαζον*] περιττὸς ὁ καί. (*λ. Κασσ.*) — 3. *Λόχων*] λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, αἰδοῦλιος, σίνης, σαρίσας, πλόας, μεσοάτης.

θ'. 9. *Προσβάλλειν*] τῇ Πύλῳ δηλονότι. (*λ. Ἀγγ.*) — *Ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ*] ἦγουν ἀπό τε τῆς νήσου καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς. (*λ. Ἀγγ.*) — *Παρεσκευάζετο*] πολεμικῶς ἡτοιμάζετο. (*λ. Ἀγγ.*) — 10. *Αἵπερ ἦσαν αὐτῷ — —*] ἃς εἶχε λοιπὰς, ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεστάυρωσε, τουτέστι ναυλήσας ὀρθὰς πρὸ τοῦ τείχους προσέφραξεν. ἔνιοι δὲ, ὅτι ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς.

Κατειλημμένου. Frustra coniicitur *κατειλημμένον.* Vid. I. 1. p. 121. et not.

9. *Ὡς δ'.* Mosqu. *ὥς τ'.*

Πάντων. D. I. *στάντων*, sed in D. *στ* eras. et *π* s. *στ* al. man. atque etiam I. in marg. al. man. *πάντων.* Mox comma post *λόχων* in punctum primus mutavit Haack.

Μὲν καί. Καί om. Dan.

Ἐγκαταληφθέντες. Cass. Aug. Pal. Quod in Obss. critt. a nobis hac ratione commendatum, quod relicti in insula per aliquod tempus etiam alii sunt, sed capti ii soli, qui postremi transierunt, receperunt Haack. et Bekk. spreta vulg. *ἐγκαταλειφθέντες.* „Praefert Krüg. ad Dion. p. 296. alterum per *η*, quia c. 38. dicantur quadringenti viginti universi traiecti esse, eorum autem vivi capti esse trecenti nonaginta duo. Hos igitur dicit *ἐγκαταληφθῆναι*, illos *ἐγκαταλειφθῆναι.* Et vulgatam ait expressam esse a Valla. Quasi quorum corporibus potitus sis, etiamsi mortui sint, eos te cepisse dicere non possis. Thucydidem puto *καί* omissurum fuisse, si scripsisset *ἐγκαταλειφθ.*" GOELL. m. *ἐγκαταλη*, cetera glires corroserunt.

Δέ plene Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et ex corr. m. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *δ'*. Cf. Farr. discr. script.

Μολόβρου. Cass. Aug. It. Vat. Ar. Chr. Dan. *Μολοβροῦ.* Nostrum ad proprium ab appellativo discernendum paulo aptius videtur.

Digitized by Google

τῶν καταλειφθεισῶν, ἀναβάς ὑπὸ τὸ τεῖχισμα, προσεσταύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὡπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς· οὐ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ λῃστρικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον, οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι· ὁπλῖταί τε τῶν Μεσσηνίων τούτων ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μετὰ τῶν ἄλλων. 2. τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων καὶ ὡπλισμένων ἐπὶ τὰ τετειχισμένα μάλιστα καὶ ἐχυρὰ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν ἤπειρον ἔταξε, προεικὼν ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, 10

5 243.

1. *Ἀναβάς*] ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — *Προσεσταύρωσεν*] ὀρθὰς ἔστησεν. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 3. *Φαύλαις*] [ταῖς τυχούσαις (λ. Κασσ. Ἀὐγ.)] ταῖς ἐπιτυχούσαις καὶ εὐτελέσιν. — *Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα*] οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 4. *Ἐκ λῃστρικῆς* —] ἁλούσης τριακοντόρου λῃστρικῆς καὶ κέλητος ὑπὸ Ἀθηναίων, τὰ ὅπλα τῶν λῃστῶν ἔλαβον οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσήνιοι. [ἔστιν οὖν ὑπερβατόν· ἦγουν ἐκ λῃστρικῆς τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι τῶν Μεσσηνίων. (λ. Κασσ.)] ἔστι δὲ τριακόντορος μὲν ἡ ὑπὸ τριάκοντα ἐρεσσομένη, κέλης δὲ ἔστι μικρὸν καὶ στενὸν πλοῖον. — 10. *Ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, ἢν προσβάλῃ*] ἦγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢν προσβάλῃ τῷ τείχει. (λ. Ἀὐγ.)

Cap. IX. *Καταλειφθεισῶν.* Pal. It. H. male *καταληφθ.*

Ἀναβάς. „Distinctionem non post *ἀναβ.*, sed post *τείχ.* ponendam puto cum Valla.“ DUK. Paruit Haack.

Οἰσυΐναις. „Locum citat Poll. X, 176. Vid. et Suid. in *οἰσυΐναις.*“ WASS. „*Γέρρα οἰσύϊνα* Lucian. Dial. mort. p. 293. [XIV.] Adi Lips. III. de Milit. Rom. 2. et Cerd. ad Virg. VII. Aeneid. 632. Suidas omisso *αὐτῶν* habet *ἐξώπλισε.*“ DUK. G. *οἰσυινες*, al. man. *αις s. ες.*

Ταῖς πολλαῖς. E. *τοὺς πολλούς.* Mox punctum post *πορίσ.* in comma primus mutavit Haack.

Ἀλλὰ καὶ. Καὶ om. E.

Λῃστρικῆς. Ar. Dan. *λῃστρικῶν.* „Noster fere semper alias *λῃστικῆς.*“ WASS. „Vid. ad I, 4. et 13.“ DUK.

Τριακοντόρου. E. Vind. m. *τριακοντούρου*, in postremo tamen ō supra scr.

Κέλητος. Mosqu. *κέλλητος.*

Μεσσηνίων. Ar. Chr. *Μεσηνίων*, „ut et supra.“ HUDS. item Gr. Cf. ad c. 1.

Ὡς τεσσαράκοντα. *Ὡς* om. cod. Bas.

2. *Καὶ ὡπλισμένων.* Cod. Bas. Gr. *καὶ τῶν ὡπλ.* At vid. I. 1. p. 196.

Μάλιστα καί. Posterius om. D.

Ἐχυρά. Reg. (G.) *ὀχυρά.* Cf. not. ad I, 35.

Ἀμύνασθαι. D. *ἀμύνεσθαι.* Mosqu. *ἀμήνασθαι.*

Digitized by Google

ἦν προσβάλλῃ· αὐτὸς δὲ ἀπολεξόμενος ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ᾗ μάλιστα ἐκείνους προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν, ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ καὶ πετρώδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα· σφίσι δὲ τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος, ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι· 3. οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατηθήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνους τε, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. 4. κατὰ τοῦτο οὖν πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρήσας

1. *Αὐτὸς δὲ ἀπολεξόμενος ἐκ πάντων*] † *ἀποκόψας* † *ἐκ τῶν προσόντων τῷ τείχει.* — 4. ** *Χαλεπά*] *δυσβατά.* (*Κασσ.*) — 5. *Τοῦ τείχους ταύτῃ* —] *τὴν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσθένειαν τοῦ τείχους ἀφορμὴν παρέξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὥστε ἐπ' αὐτὸ ὁρμῆσαι. περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι· ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. ἔνιοι δὲ, ἐφελκύσεσθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος.* — 7. *Αὐτοί*] *οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην.* (*λ. Αὐγ.*) — *Ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατήσεσθαι* — —] *οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἰσχυρῶς τὸ πρὸς θάλασσαν ἐνείχισαν τῆς Πύλου οὐχ ἡγούμενοι ἐντεῦθεν ἐκπεσεῖσθαι τοὺς ἐναντίους, ἅτε δὴ θαλαττοκρατούντων Ἀθηναίων.* — 8. *Βιαζομένους*] *βιαίως ποιοῦσιν.* (*λ. Αὐγ.*) — 9. *Ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι*] *ἑλπὶς ἦν δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 10. *Χωρίσας*] *τοὺς ὁπλίτας δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*)

Προσβάλλῃ Cass. Aug. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *προσβάλῃ.*

Ἀπολεξάμενος. Vind. *ἀποδεξάμενος.*

Ἀποβαίνειν. „Punctum post *ἀποβαίνειν* mutavi in comma, ut iam suaserat Kistem. Pendent enim [proxima] a verbo *ἐχώρει.*" HAACK. Imo ad *ᾗ ἀποβαίνειν* pertinent, unde Bekk. vel virgulam omisit. Mox D. *χαλαιπά*, sed *ε s. αι* ead. man.

Τετραμμένα. Pal. *τετραμένα.* Post hoc vocab. autem ob mutatam structuram colon pro virgula posuimus.

Ἐπισπάσασθαι. D. *ἐπισπᾶσθαι.* Reiskius *ἐπιαπέσθαι* coniiciebat. Cf. adnot.

Προθυμήσεσθαι. Cod. Bas. *προθυμήσασθαι.* Schol. Aug. *προθυμηθήσεσθαι.*

3. *Κρατηθήσεσθαι* Cass., Aug. Pal. It. Vat. Reg. (in G. quidem *κρατήσεσθαι*, sed *θη* ead. man. supersor.) Bekk. Goell. In E., ut vulgo (et Haack.), *κρατήσεσθαι*, sed *θη* al. man. supersor. Nostrum facile quidem cum Haack. ab interpretibus profectum iudices (cf. I. 1. p. 192.), sed quum syllaba *θη* in libris negligentius scriptis facillime excidere potuerit, a melioribus non recedendum duximus.

4. *Τὴν θάλασσαν. Τήν* om. Chr.

Χωρήσας Cass. (in quo supra rec. man. *χωρίσας*,) Aug. Cl. It. Vat. H. I. E. Mosqu. m. (in quo

Digitized by Google

τῶν καταλειφθεισῶν, ἀναβάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα, προσεσταύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὡπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς· οὐ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ λῃστρικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον, οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι· ὁπλῖταί τε τῶν Μεσσηνίων τούτων ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μετὰ τῶν ἄλλων. 2. τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων καὶ ὡπλισμένων ἐπὶ τὰ τετειχισμένα μάλιστα καὶ ἐχυρὰ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν ἤπειρον ἔταξε, προειπὼν ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, 10

243.

1. Ἀναβάσας] ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — Προσεσταύρωσεν] ὀρθὰς ἔστησεν. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 3. Φαύλαις] [ταῖς τυχούσαις (λ. Κασσ. Ἀνγ.)] ταῖς ἐπιτυχούσαις καὶ εὐτελέσιν. — Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα] οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 4. Ἐκ λῃστρικῆς —] ἁλούσης τριακοντόρου λῃστρικῆς καὶ κέλητος ὑπὸ Ἀθηναίων, τὰ ὅπλα τῶν λῃστῶν ἔλαβον οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσήνιοι. [ἔστιν οὖν ὑπερβατόν· ἦγον ἐκ λῃστρικῆς τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι τῶν Μεσσηνίων. (λ. Κασσ.)] ἔστι δὲ τριακόντορος μὲν ἡ ὑπὸ τριάκοντα ἐρεσσομένη, κέλης δὲ ἔστι μικρὸν καὶ στενὸν πλοῖον. — 10. Ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, ἢν προσβάλῃ] ἦγον ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢν προσβάλῃ τῷ τείχει. (λ. Ἀνγ.)

Cap. IX. *Καταλειφθεισῶν.* Pal. It. H. male *καταληφθ.*

Ἀνασπάσας. „Distinctionem non post *ἀνασπ.*, sed post *τείχ.* ponendam puto cum Valla.“ DUK. Paruit Haack.

Οἰσυΐναις. „Locum citat Poll. X, 176. Vid. et Suid. in *οἰσυΐναις.*“ WASS. „*Γέφυρα οἰσυΐνα* Lucian. Dial. mort. p. 293. [XIV.] Adi Lips. III. de Milit. Rom. 2. et Cerd. ad Virg. VII. Aeneid. 632. Suidas omisso *αὐτῶν* habet *ἐξώπλισε.*“ DUK. G. *οἰσυινες*, al. man. *αις s. ες.*

Ταῖς πολλαῖς. E. *τοὺς πολλούς.* Mox punctum post *πορίσ.* in comma primus mutavit Haack.

Ἀλλὰ καί. Καί om. E.

Λῃστρικῆς. Ar. Dan. *λῃστρικῶν.* „Noster fere semper alias *λῃστικῆς.*“ WASS. „Vid. ad I, 4. et 13.“ DUK.

Τριακοντόρου. E. Vind. m. *τριαποντούρου*, in postremo tamen ō supra scr.

Κέλητος. Mosqu. *κέλλητος.*

Μεσσηνίων. Ar. Chr. *Μεσηνίων*, „ut et supra.“ HUDS. item Gr. Cf. ad c. 1.

Ὡς τεσσαράκοντα. *Ὡς* om. cod. Bas.

2. *Καὶ ὡπλισμένων.* Cod. Bas. Gr. *καὶ τῶν ὡπλ.* At vid. I. 1. p. 196.

Μάλιστα καί. Posterius om. D.

Ἐχυρά. Reg. (G.) *ὀχυρά.* Cf. not. ad I, 35.

Ἀμύνασθαι. D. *ἀμύνεσθαι.* Mosqu. *ἀμήνασθαι.*

Digitized by Google

ἦν προσβάλλῃ· αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ᾗ μάλιστα ἐκείνους προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν, ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ καὶ πετρώδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα· σφίσι δὲ τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος, ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἠγεῖτο προθυμήσεσθαι· 3. οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατηθήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνους τε, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. 4. κατὰ τοῦτο οὖν πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρήσας

1. *Αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων*] † ἀποκόψας † ἐκ τῶν προσόντων τῷ τείχει. — 4. ** *Χαλεπά*] δυσβατά. (*Καισ.*) — 5. *Τοῦ τείχους ταύτῃ* —] τὴν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσθένειαν τοῦ τείχους ἁφορμὴν παρέξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὥστε ἐπ' αὐτὸ ὁρμῆσαι. περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι· ἥκιστα γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. ἴσως δὲ, ἐφελκύσεσθαι αὐτοὺς ἠγεῖτο εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. — 7. *Αὐτοί*] οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην. (λ. *Αὐγ.*) — *Ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατήσεσθαι* — —] οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἰσχυρῶς τὸ πρὸς θάλασσαν ἐνείχισαν τῆς Πύλου οὐχ ἡγούμενοι ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαι τοὺς ἐναντίους, ἅτε δὴ θαλαττοκρατούντων Ἀθηναίων. — 8. *Βιαζομένους*] βιαίως ποιοῦσιν. (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι*] ἑλπὶς ἦν δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — 10. *Χωρίσας*] τοὺς ἑπλίτας δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*)

Προσβάλλῃ Cass. Aug. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *προσβάλῃ*.

Ἀπολεξάμενος. Vind. *ἀπαδεξάμενος*.

Ἀποβαίνειν. „Punctum post *ἀποβαίνειν* mutavi in comma, ut iam suaserat Kistem. Pendent enim [proxima] a verbo *ἐχώρει*." HAACK. Imo ad *ᾗ ἀποβαίνειν* pertinent, unde Bekk. vel virgulam omisit. Mox D. *χαλαπά*, sed *ε s. αι* ead. man.

Τετραμμένα. Pal. *τετραμένα*. Post hoc vocab. autem ob mutatam structuram colon pro virgula posuimus.

Ἐπισπάσασθαι. D. *ἐπισπᾶσθαι*. Reiskius *ἐπισπᾶσθαι* coniiciebat. Cf. adnot.

Προθυμήσεσθαι. Cod. Bas. *προθυμήσασθαι*. Schol. Aug. *προθυμηθήσεσθαι*.

8. *Κρατηθήσεσθαι* Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (in G. quidem *κρατήσεσθαι*, sed *θη* ead. man. supersor.) Bekk. Goell. In E., ut vulgo (et Haack.), *κρατήσεσθαι*, sed *θη* al. man. superscr. Nostrum facile quidem cum Haack, ab interpretibus profectum iudicoes (cf. I. 1. p. 192.), sed quum syllaba *θη* in libris negligentius scriptis facillime excidere potuerit, a melioribus non recedendum duximus.

4. *Τὴν θάλασσαν*. *Τὴν* om. Chr.

Χωρήσας Cass. (in quo supra rec. man. *χωρίσας*,) Aug. Cl. It. Vat. H. I. E. Mosqu. m. (in quo

Digitized by Google

ἔταξε τοὺς ὁπλίτας, ὡς εἶρξον, ἢν δύνηται· καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

(*Δημοσθένης τοῖς στρατιώταις παρακελεύεται.*)

ι'. „Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινὸν, μᾶλλον δὲ ἀπερισκέπτως εὔελπις ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγ-

ι'. 3. Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι] δημηγορία Δημοσθένους. τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς. εἴρηται δὲ τῷ δυνατῷ μόνῳ. — Οἱ ξυναράμενοι] οἱ συνεφαψάμενοι. (λ. Αὐγ.) — Τοῦδε τοῦ κινδύνου] ἀντὶ τοῦ τόνδε τὸν κίνδυνον· ἡ δὲ διάνοια ἀντὶ τοῦ, μηδεὶς ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ γενόμενος ὀξεῖ τε καὶ ἀναγκαίῳ, συνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, καὶ ἐξαριθμείτω τὰ περιεστηκότα δεινά, ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις θαρσαλέως ἀντιτατέσθω, καταφρονήσας τοῦ περιεστηκότος κινδύνου· μᾶλλον γὰρ ὁ τοιοῦτος κρατήσει τῶν πολεμίων. — 4. Ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ] ἐν τῇ παρεστώσῃ. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται] τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου· οἱ γὰρ ἀναγκαίως περιεστῶτες κίνδυνοι οὐ διαλογισμοῦ χρῄζουσιν ἀκριβοῦς, ἀλλὰ τοῦ διακινδυνεύειν ἀόκνως καὶ ἀμελετήτως· τὸ δὲ ἥκιστα οὐκ ἐπὶ τοῦ ἧττον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οὐδ' ὅλως κεῖται. — Ἐς

pariter ī supra scr.) Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χωρίσας, quod qui interpretantur *secernens a ceteris*, non reputant et nimis nude positum fore, et ob alia argumenta ab Haack. exposita minus aptum esse.

Εἶρξον. Pal. Bekk. εἴργων. Cf. de Art. crit. p. 152.

Δύνηται. D. δύνωνται, cum η s. ω al. man.

Cap. X. *Ἄνδρες — κινδύνου* laudantur Bekk. Anecdd. I. p. 173. ubi *συναρ*. Imitatur Procop. Goth. p. 241. et 256. „Enallagen casus hic statuit Schol. [at vid. I. 1. p. 122.], ellipsin τοῦ μέρος Steph. Animadvv. ad Script. de Dial. p. 45." DUK. Cf. V, 28. et recordare structuram verbi *συλλαμβάνειν*. Accusativo scriptor usus est II, 71.

Τῇ τοιᾷδε. *Τῇ* om. C. At vid. adnot. ad II, 41. et Ind.

Βουλέσθω. Vind. *βουλευέσθω*.

Ἅπαν τό. Dan. *ἅπαντα*.

Περιεστώς. Pal. Gr. Bekk. Goell. *περιεστηώς*, ut nonnulli libri III, 9. ubi vid.

Μᾶλλον δέ. Vulgo (Bekk. Goell.) *μᾶλλον ἤ*, sed *ἤ* om. Cass. (in quo corr. adscr.) Aug. Cl. It. Vat. Gr. E., quos quum sequi haud liceat, atque vulg. et omni auctoritate careat, et *μᾶλλον* a *ξυνετός* nimis divellat, ex F. G. (in quo tamen *ἤ* s. v. adnot.) Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Schol. Haack. *δέ* recepimus.

Χωρῆσαι. Cl. F. H. C. I. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. male *χωρήσας*. Mox *ὡς καὶ* scriptum vellis.

Περιγενόμενος. m. *περιγιγνόμενος*.

Ὅσα — προσδεῖται. „Stob. p. 360." WASS.

Ἐς ἀνάγκην. D. m. Ar. *ἐν ἀν.*

Digitized by Google

κην ἀφῖκται, ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται. 2. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἢν ἐθέλωμέν τε μεῖναι, καὶ μὴ, τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδοῦναι. 3. τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ([ὃ] μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον † γίγνεται, ὑποχωρήσασι † δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὂν,

ἀνάγκην ἀφῖκται] *ἦγουν ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια.* (λ. *Ἀήγ.*) — 1. *Τάδε*] *τὰ περιεστῶτα.* (λ. *Ἀήγ.*) — *Ἐνδεχόμενα*] *τὸ ἐνδέχεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς δέχεται.* (*Βας.*) — 2. ** *Ἐγὼ δὲ καί* —] *σημείωσαι τὸ δυνατόν.* (*Ἀήγ.*) — 3. *Πρὸς ἡμῶν ὄντα*] *ἡμῖν σύμμαχα καὶ ὠφέλιμα ὄντα.* — 4. *Αὐτῶν*] *τῶν ἐναντίων δηλονότι.* (λ. *Ἀήγ.*) — *Τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρ.*] *τὰ παρόντα ἡμῖν πλεονεκτήματα.* — 6. *Ἡμέτερον*] *εἰς ἡμετέραν βοήθειαν.* — 7. *Ὑποχωρήσασι δὲ* —], *ὑποχωρησάντων δὲ, καίπερ δυσέμβατον ὄν, εὐπείθητον γενήσεται τοῖς Λακεδαιμονίοις.* — *Χαλεπὸν*] *εἰς ἐπίβασιν δηλονότι.* (λ. *Ἀήγ.*)

Nostrum habet Stob. estque in m. supra scr.

Ἀφῖκται. Pal. *ἀφίκται.* D. *ἀφιῆται*, κ s. η̄ al. man.

Τάδε. Gr. *τοιάδε.* Stob. *τόδε.*

Λογισμόν. Stob. edd. olim *λογισμῶν*, sed Gaisfordii libri *λογισμόν.* Schol. Aristid. p. 187. *Θουκυδίδης λέγει ὅτε* (l. *ὅτι*) *αἱ ἀνάγκαι λογισμοῦ ἐλαχίστου δέονται.*

Ἐνδεχόμενα. Stob. cod. A. *ἐκδεχόμενα.* Pro *ταχίστου* eiusdem ed. Trincav. *αἰσχίστου.*

2. *Καὶ τὰ πλείω.* *Καί* omi Mosqu.

Ἡμῶν. Gr. pessime *ἡμᾶς.*

Ἐθέλωμεν. D. E. Vind. *θέλωμεν.* At vid. I. 1. p. 211. Mosqu. *ἐθέλομεν.*

Καὶ μὴ — καταπλαγέντες Dion. Hal. p. 800.

Ἡμῖν. G. *ἡμῶν*, ῑ s. ῶ al. man.

3. *Τοῦ τε γὰρ — ἴσται.* „Dion. Hal. II. p. 135. [801.]“ WASS.

Ὃ om. Cass. (in quo man. rec. adscr.) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. (qui s. v. al. man. habet,) Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas., utque nos in Obss. critt. p. 24. suaseramus, delevit Haack. Varia tentarunt Censor libri nostri in Ephemm. Ienn. a. 1816. mens. Ian. no. 12. et Reisig. Coniectt. in Aristoph. I. p. 310. Vulgatam agnoscit Dion. Hal. et defendit Krüg. l. l. p. 233. Vid. not. Verba *ὃ μενόντων — ἴσῳ ἤδη* iam olim punctis post *κωλύοντος* et *βιάζηται* in minores distinctiones mutatis in parenthesim redigi iussimus, ut *τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον — τό τε πλῆθος* sibi respondeant. Obsecutus est Haack., non obsecuti sunt Bekk. et Goell. Sed etsi *τε γάρ* pro solo *γάρ* a Thuc. ob ea, quae Schaef. ad Dion. p. 409. disputavit, dictum putes, qua de re in adnot. ad IV, 52. disseruimus, hic, ubi *τὰ ὑπάρχοντα κρείσσω* plurali numero praecessarunt, plura commoda sequuntur necesse est.

Μενόντων. Dion. Hal. *μενόντων μέν*, quod temere probat Kistem.

Γίγνεται. Gr. D. *γίγνεσθαι*, ille cum τ s. ᾱ. Infinitivum si abiecto ὅ et parenthesis priore signo

εὔπορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος· καὶ τὸν πολέμιον 244.
δεινότερον ἕξομεν, μὴ * ῥᾳδίως * αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς
ἀναχωρήσεως, ἣν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζηται· ἐπὶ γὰρ ταῖς
ναυσὶ ῥᾷστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ
ἤδη·) 4. τό τε πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι· 5
κατ' ὀλίγον γὰρ μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς
προσορμίσεως· καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν ἐκ τοῦ
ὁμοίου μείζων, ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ

1. *Εὔπορον*] εὐεπίβατον. (λ. *Ανγ.*) — *Καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν*] ἡ διάνοια τοιαύτη· οἱ πολέμιοι, φησὶν, ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν, καὶ ἐπελθόντες τῷ τείχει, χαλεπώτεροι ἡμῖν ἔσονται. εἰδότες γὰρ ὅτι, ἂν μὴ κρατήσωσιν, οὐ ῥᾳδίως ἀποχωρῆσαι δυνήσονται ὀπίσω διὰ τὴν χαλεπότητα τοῦ χωρίου, μετὰ ἀπονοίας ἡμῖν μαχοῦνται, ἢ ἀπολέσθαι ζητοῦντες ἢ κρατῆσαι τοῦ χωρίου. ῥᾷστον γὰρ, φησὶν, ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. — 4. *Ἀποβάντες δὲ* —] ἐκβάντες δὲ, φησὶ, τῶν νεῶν ἴσοι γίνονται ἡμῖν, κατασκευάζει δὲ διὰ τούτου, ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. — *Ἐν ᾧ ἴσῳ ἤδη τότε*] ἀπὸ κοινοῦ, ἡμῖν ἔσονται ἴσοι εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ ἀπορεῖν ποῦ χρὴ προσορμισθῆναι μετὰ ἀσφαλείας, διὰ τὸ δυσέμβατον. — 5. ** *Φοβεῖσθαι*] λείπει ἡμᾶς. (*Ανγ.*) — 7. *Καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν* —] καὶ μείζων μέν ἐστιν ὁ στρατὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος οὐδὲ ἐν γῇ παρατεταγμένος, ἔπειτα πλεονεκτοῦσι Λακεδαιμόνιοι, ἀλλ' ἐν θαλάσσῃ, ὅπου πολλὰ γίγνεται ἀπροσδόκητα καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν. — 8. *Αἷς πολλὰ τὰ καίρια*] αἷς τισι [*navi*] πολλῶν χρεία τῶν ἐπιτηδείων, οἷον εἰπεῖν, ἀνέμου καὶ χωρίων εὐλαβουμένων καὶ εἰρεσίας εὐκαίρου, ἵνα δυνηθῶσιν ἀντιταχθῆναι τοῖς ἐν γῇ. (λ. *Κασσ.*) — *Δεῖ*] τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθεν. (λ. *Κασσ.*)

non ante *μενόντων*, sed post *γίγν.* posito vellis probare, criticae leges repugnant, et aliae oriuntur difficultates. Ita tamen Valla videtur legisse. Cf. adnot. Etiam in proximo *ὑποχωρήσασι* vetustum vitium residere credas. Vid. ibid.

Ἔσται. Cl. in marg. *ἔστι*. Vulgatam tuetur Dion. Hal.

Καὶ τὸν πολέμιον — ἀναχωρήσεως, „Dion. Hal. p. 134. [798.]" WASS.

Ῥᾳδίως Cass. (in quo postea *ῥᾳδίας* factum,) Aug. (ubi *ᾱ* supra scr. man. ant.) Cl. (qui *ῥᾳδίας* in marg. habet,) Vat. H. Gr. B. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Goell. Vid. I. 1. p. 169. et de Latinis 374. Vulgo (Haack. Bekk.) *ῥᾳδίας*.

Αὐτῷ πάλιν. Vat. Mosqu. *πάλιν αὐτῷ*. In D. *αὐτῷ* de. Ex I. et *αὐτῷ πάλιν* affert et *αὐτῷ* ibi deesse tradit Gail.

Ἀμύνεσθαι. Schol. *ἀμύνασθαι*, sed in Aug. *ᾱ* super *ᾰ* scr.

Ἤδη. Post hoc vocab. ante Gottl. nulla omnino erat distinctio, quam addunt Cass. Reg. Chr. Punctum posuerunt Gottl. Bekk. Goell. Pro proximo *τό τε* ante Gottl. *τότε*.

4. *Προσορμίσεως*. D. I. Mosqu. *προσορμήσεως*. Proxime colon

Digitized by Google

ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι. 5. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει· καὶ ἆρα ἀξιῶ ὑμᾶς, Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν, ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι, καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίου καὶ νεῶν δεινότητος ταχείας ὑποχωροίη, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο, καὶ αὐτοὺς νῦν μεῖναί τε, καὶ ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν, σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον."

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης προσβάλλουσι. Βραχίδας τοὺς ἄλλους ἐκπέρχει.)

ια. Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου,

1. Ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας — —] ὡς ἂν εἴ ἔλεγεν, ἐπειδὴ πλείονες ἡμῶν εἰσιν, ἡμεῖς δὲ ἐλάχιστοι, ὥςπερ ἐξισοῦ τὸ πλῆθος πρὸς τὸ ἡμέτερον τὸ πολὺ τῆς ἀπορίας, ἣν ἔχουσι. — 2. Τῷ ἡμετέρῳ πλήθει] ἔξεστι λέγειν τὸ πλῆθος καὶ ἐπὶ ὀλίγων, Ὅμηρος· Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. — 3. Ἀθηναίους ὄντας] ὥςπερ διὰ τῆς προσηγορίας ἐνέφηνεν αὐτῶν τὸ ἀξίωμα τῆς κατὰ θάλασσαν ἐπιστήμης. — 4. Ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν —] τὴν ἀπόβασιν τὴν κατ' ἄλλων εἰδότας, ὅτι, ἐάν τις καρτερήσας προσδέχηται [θαῤῥῶν], καὶ μὴ φύγῃ καταπλαγεὶς τῷ φόβῳ τοῦ ῥοθίου καὶ τῷ φόβῳ τῆς δεινότητος τοῦ κατάπλου, πάντα κατορθοῖ. ῥόθιον δέ ἐστιν ὁ ἦχος τῆς εἰρεσίας. — ** Ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι — —] διὰ μέσου· οὐ γάρ, φησὶ, διάξονται· ἐπίστασθε γάρ, ἔμπειροι ὄντες τῆς ναυτικῆς ἀποβάσεως, ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι ἐν θαλάσσῃ καὶ μὴ ὑποχωροίη ἐν γῇ μὴ † προβῆναι αὐ... αἱμενος †, σὺν ἂν ποτε βιάζοιτο. (Παλ.) — 7. Τὴν ῥαχίαν] ἅτι ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή· ὅθεν καὶ τὸ ὀστῶδες τὸ γάτιον ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥαχίας τῆς πέτρας.

pro puncto posuimus, quam secunda nunc afferatur causa, ob quam multitudo hostium non timenda sit.

5. *Πλήθει.* Huc respiciunt Suid. et Phav. Vid. adnot.

Ὑμᾶς. Gr. ἡμᾶς.

Ἆμα ἀξιῶ ὑμᾶς. H. ἀξιῶ ἆρα ὑμᾶς.

Ὑπομένοι. E. ὑπομένει. Verba ὅτι — βιάζοιτο ante Bekk. uncis includebantur.

Ῥοθίου. Huc respiciunt Harpocrat. Dio Cass. aliique. Vid. not.

Νεῶν δεινότητος. F. δεινότητος νεῶν. At vid. adnot. E. τῶν νεῶν δεινότ.

Ὑποχωροίη. E. ὑποχωροῖτο, ῆ s. το al. man.

Νῦν om. cod. Bas.

Ῥαχίαν. Huc respicere Phot. Lex. et Plutarch. de Glor. Athen. p. 618. videbimus in adnot.

Σώζειν. Pal. σῴζειν. Cf. de Art. crit. p. 150. Ar. Chr. Dan. καὶ σώζειν.

Digitized by Google

οἱ Ἀθηναῖοι ἐθάρσησάν τε μᾶλλον, καὶ ἐκπαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἅραντες, τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ προσέβαλλον τῷ τειχίσματι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα, οὔσαις τεσσαράκοντα καὶ τριςί· ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους, Σπαρτιάτης. προσέβαλλε δὲ ὑπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. 3. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἠμύνοντο. οἱ δὲ, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι 245.
προσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες ἐν τῷ μέρει, τοὺς ἐπίπλους ἐποιοῦντο, προθυμία τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακελευσμῷ, εἴ πως ὠσάμενοι ἕλοιεν τὸ τείχισμα. 4. πάντων δὲ φανερώτατος Βρασίδας ἐγένετο. τριηραρχῶν γὰρ, καὶ

cf. 2. *Ἐτάξαντο*] *ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο, ἢ ἐτάχθησαν, καὶ ηὐτρεπίσθησαν.* — 4. *Ταῖς φανείν*] *οὐ* [*λέγει*] *ταῖς τῶν πολεμίων, ἀλλὰ ταῖς ἑαυτῶν.* — 6. *Ἥπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο*] *κατὰ τὸ μέρος τὸ νεῖον ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου καὶ προσεδόκα ὁ Δημοσθένης.* — 9. *Διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν*] *ἐπειδὴ οὐ δυνατὸν ἦν πλείοσι προσορμίσασθαι, διὰ τὸ πετρῶδες, διὰ τοῦτο ὀλίγαις ὥρμησαν ναυσὶ καὶ κατὰ διαδοχὴν, ἢ τὰς ναῦς ἀναπαύοντες ἢ αὐτοὶ ἀναπαυόμενοι.* — 11. *Παρακελευσμῷ*] *παρακινήσει.* (*λ. Ἀύγ.*) — 12. *Ὠσάμενοι*] *τοὺς ἐναντίους δηλονότι.* (*λ. Ἀύγ.*) — *Πάντων δὲ φανερώτατος* —] *σπουδαιότατος καὶ ἐπιδήλως ὑπὲρ πάντας ὁ Βρα-*

Cap. XI. *Ἐθάρσησαν.* H. *ἐθάρρησαν.* At vid. I. 1. p. 209.

Παρ' αὐτήν. Pal. Vat. *παρ' ἑαυτήν.* H. *παρὰ ἑαυτήν.* I. om. *αὐτήν*, servato, ut videtur, *παρ'*. „Thom. Mag. in *παρά* e memoria vel vitio scribarum *ἐτάξαντο παρὰ τὴν θάλ.*" DUK.

2. *Ἅραντες* om. D.

Προσέβαλλον. C. Reg. Gr. B. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. *προσέβαλον.* Mox de numero navium dubitari potest. Vid. not.

Θρασυμηλίδας. Ed. Bas. (sed non cod. Bas.) *Θαρσυμηλ.*

Προσέβαλλε. C. (in quo alterum λ s. v.) Gr. D. E. m. Ar. Chr. *προσέβαλε.*

3. *Ἀμφοτέρωθεν* om. F.

Ἔκ τε. Gr. *ἔκ τε τῆς.* „Recte." WASS. At vid. not. Mosqu. *ἐκ τῆς.*

Καὶ ἐκ. *Ἐκ* om. Mosqu., qui statim *ἠμήνοντο* scribit.

Προσχεῖν. Bekk. *προσχεῖν.* Vid. adnot. ad I, 15. Mox comma, quod vulgo ante *ἐν* collocatur, post *μέρει* transposuimus. (Bekk. om.)

Προθυμία — παρακελευσμῷ. „Thom. Mag. in *παρακέλευσις.*" DUK. Gr. *προθυμίᾳ δέ*, E. Dan. *παρασκευασμῷ* pro *παρακελ.*

Ὠσάμενοι. Ar. Chr. Dan. *καφσάμ.*

4. *Βρασίδας.* Vulgo *ὁ Βρασ.*, sed *ὁ* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Bekk. Goell., uncis inclusit Haack.

Γὰρ om. D. Vall.: „*inter quos*

Digitized by Google

ἄρδην, τοῦ χωρίου χαλεποῦ ὄντος, τοὺς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας, εἴ πη καὶ δύποιη δυνατὸν εἶναι σχεῖν, ἀποκνοῦντας, καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν, μὴ ξυντρίψωσιν, ἐβόα, λέγων ὡς οὐκ εἰκὸς εἴη, ξύλων φειδομένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιϊδεῖν τεῖχος ποιημένους· ἀλλὰ τάς τε ἀφανέρας ναῦς, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ὀκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι.

σίδας ἐγένετο ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔργῳ εἰς προθυμίαν· καὶ ὁρῶν τοὺς τριηράρχους ὀκνοῦντας διὰ τὸ χαλεπὸν τοῦ χωρίου, περὶ τῶν νεῶν φυλασσομένους, ὅπως μὴ ξυντρίψωσιν αὐτάς. — 2. Σχεῖν] προσχεῖν. (λ. Αὐγ.) — 3. Τῶν νεῶν] ἦγουν τινὰς τῶν νεῶν. (λ. Αὐγ.) — 6. Βιαζομένους] σὺν βίᾳ ποιοῦντας. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν] ἐντεῦθεν τιμῶν λέγει, ὧν μέλλουσιν ὕστερον εὐεργετηθῆναι αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι καὶ τιμηθῆναι. §. Ἢ εὐεργεσιῶν, ὧν αὐτοὺς εὐεργέτησαν ἤδη οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 9. Ὀκείλαντας] προσπελάσαντας καὶ προσεγγίσαντας [καὶ προστρίψαντας. (Αὐγ.)]

maxime exstabat Brasidas, unus e trierarchis, qui quum cerneret etc." Quem apparet puncto post ἐγέν. sublato καὶ ὁρῶν cum φανερώτατος ἐγένετο iunxisse. Aliquantum suspectum γάρ etiam eo fit, quod Reg. (G.) δέ pro eo habet, cui illud rec. man. superscr. Nec Schol. particulae valde favet. Sed Vallam si sequare, quum durior nexus efficiatur, et ὁρῶν γάρ potius quam καὶ ὁρῶν exspectari vere scribat Goell., a plerorumque librorum scriptura non est recedendum.

Εἴ πη Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell., nisi quod Cass. Pal. Bekk. et fortasse It. Vat. πῃ (cf. de Art. crit. p. 149.) exarant. Vulgo (et Haack.) εἴ που.

Δυναιόν. F. C. Reg. (G.) χαλαπόν, quod pervertit sententiam.

Ἀποκνοῦντας. Pal. ἀπωκν.

Εἰκὸς εἴη. Gr. εἴη εἰκός.

Τεῖχος. H. τό om. dicitur, quod tamen nullus liber habet.

Πεποιημένους. Chr. ποιουμένους.

Ἀπόβασιν. E. ἐπίβασιν.

Καταγνύναι. Pal. καταγνῦναι, Reg. (?) Gr. Vind. Dan. καταγηναι.

Ἐκέλευε. Mosqu. ἐκέλευεν.

Ἐπιδοῦναι. E. Dan. ἀπυδοῦναι, sed nostrum proprium verbum est de rebus, quae sponte civitati dantur.

Digitized by Google

(*Τοῦ αὐτοῦ Βρασίδου μεγίστη ἀνδρεία. Λακεδαιμόνιοι ἄπρακτοι γίγνονται.*)

ιβ'. Καὶ ὁ μὲν τούς τε ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὀκεῖλαι τὴν ναῦν, ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τραυματισθεὶς πολλαῖς, ἐλειποψύχησέ τε, καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν, ἡ ἀσπὶς περιερρύη ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο ὃ ἔστησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. 2. οἱ δ' ἄλλοι προὐθυμοῦντο μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι,

ιβ'. 1. Ἐπέσπερχεν] ἐπεσπούδαζεν. — 2. Ὀκεῖλαι τὴν ναῦν] προσοκεῖλαι, ἐλλιμενίσαι. — 3. Ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν] ἡ ἀπὸ τῆς νεὼς ἐπὶ τὴν γῆν ἔξοδος ἀποβάθρα καλεῖται. — 5. Ἐς τὴν παρεξειρεσίαν] παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρῴρας. §. ** Παρεξειρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἐδωλίων καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. (Βασ.) — 8. Πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο] ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ πρὸς τῷ τροπαίῳ· καὶ αὐτὴν ἔστησαν πλείονος ἕνεκα κόσμου καὶ δόξης. — Τῆς προσβολῆς] ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης. — 9. Οἱ δ' ἄλλοι] Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. (λ. Ἀνγ.)

CAP. XII. Ἐχώρει — παρεξειρεσίαν. „Vid. Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμην. p. 47. ed. Oxon.“ HUDS. [„p. 32. Schneid.“ GOELL.]

Τραυματισθείς. Suid. τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι· Θουκύδ. α'. ubi scribe δ'. nec minus apud Phot. et in Bekk. Anecdd. p. 114.

Ἐλειποψύχησε. Pal. Gr. (non Mosqu., ut Bekk. vult,) ἐλιποψύχησε. D. E. Vind. Ar. Dan, ἐλειποθύμησε. Chr. ἐλυποθύμησε. m. ἐλειποθυμ., cetera a gliribus corrosa, sed supra scr. γρ., quod fortasse indicabat scripturam ἐλειποψύχησε, quam solam veram esse docebit adnot.

Καὶ πεσόντος αὐτοῦ etc. Dion. p. 795. Πεσόντος δ' αὐτοῦ, φησὶν· Εἰς τὴν παρεξειρεσίαν ἡ ἀσπὶς περιερρύη εἰς θάλατταν, ubi corrige interpunctionem (φησὶν, εἰς).

Περιερρύη, Ar. περιερρύει. Chr. ἀπερρύη.

Ἐς τὴν. Ἐς pro vulg. εἰς Cass. Aug. F. H. Reg. (G.) Haack. et recentt. Cf. Farr. discr. script. Mosqu. ἐπί. Mox post θάλασσαν virgulam puncto substituit Bekk.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι. E. ἀνελόμ. οἱ Ἀθην. In H. Ἀθηναῖοι (non οἱ) s. v., sed ead. man.

Ἐχρήσαντο ὃ de. Mosqu., sed spatio relicto et positis tribus notis ˘˘˘. Antea Pal. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

2. Προὐθυμοῦντο. C. προθυμοῦντο.

Digitized by Google

καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων, καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων. 8. ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ
246. γῆς τε, καὶ ταύτης Λακωνικῆς, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας, Λακεδαιμονίους δὲ ἐκ νεῶν τε καὶ ἐς τὴν ἑαυ-
5 τῶν, πολεμίαν οὖσαν, ἐπ' Ἀθηναίους ἀποβαίνειν· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε τοῖς μὲν, ἠπειρώταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, τοῖς δὲ, θαλασσίοις τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προέχειν.

(Ἐν ᾧ οἱ Λακεδαιμόνιοι μηχανὰς μέλλουσι πορίζεσθαι, αἱ ἐκ Ζακύνθου Ἀθηναίων νῆες παραγίγνονται, καὶ παρασκευάζονται ὡς ἐμβαλοῦντες τῷ τῶν Λακεδαιμονίων ναυτικῷ.)

ιγ'. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας
10 μέρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι, ἐπέπαυντο. καὶ τῇ τριτῃ ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψάν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσί-

1. Καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀμυνομένων πρὸ τοῦ φρουρίου, ὃ ἐποίησαν, καὶ μὴ ἐόντων μηδένα τῶν Λακεδαιμονίων ἀποβῆναι ἀπὸ τῶν νεῶν ἐς τὴν γῆν· τὸ δὲ, καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων, ἀντὶ τοῦ κατ' οὐδὲν ὑποχωρούντων. — 2. Ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη — —] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τοῦτο περιεστράφη ἡ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀντιτάττεσθαι Λακεδαιμονίοις, Λακεδαιμονίους δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἑαυτῶν ζητεῖν ἐκ νεῶν ἀποβαίνειν, καὶ τοῦτο καλύεσθαι. κατὰ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἔῤῥεπε τὰ τῆς δόξης, τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις, εἰς τὰ πεζὰ μεγίστοις οὖσιν ἀεί, νῦν δοκεῖν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατίστοις εἶναι, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, εἰς τὰ ναυτικὰ τεχνίταις οὖσιν ἀεί, νῦν δοκεῖν ἀρίστοις εἶναι τὰ πεζά.

ιγ'. 11. Ἐπὶ ξύλα εἰς μηχ.] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξύλα ἐπιτήδεια πρὸς μηχανὰς, ποιηθησομένας πρὸς καθαίρεσιν τειχῶν. ἡ δὲ Ἀσίνη πόλις ἐστὶ Λακωνική.

8. Τοῦτό τε. F. C. Reg. (G.) τοῦτο τότε. D. τοῦτο δέ.

Ἀθηναίους μέν. Μέν om. Gr. Mox καὶ ταύτης bis habet G.

Ἐκ νεῶν. C. ἐκ τῶν ν.

Ἐς τήν F. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς τήν. Vid. ad §. 1.

Ἐποίει. „Ἐπῆει opinor scribendum, ut alias.“ WASS. Ita Ar. et marg. Steph., sed quanquam haec verba saepe confundi in adnot. ad II, 8. videbimus, nihil opus est mutatione. Cf. Schoemanni Observv. in Thucyd. locos quosdam p. 21.

Τῆς δόξης. Ex Schol. τὰ τῆς δόξης legendum esse male nonnulli coniecerunt. Vid. not.

Cap. XIII. Ἐπέπαυντο. Tempus plusquamperf. non valde placet. Vid. tamen ad V, 1. (διελ.)

Τρίτῃ marg. ab al. man. I.

Digitized by Google

νην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης ἐλεῖν μηχαναῖς. 2. ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἐκ τῆς Ζακύνθου νῆες τῶν Ἀθηναίων παραγίγνονται * πεντήκοντα *· προσεβοήθησαν γὰρ τῶν τε φρουρίδων τινὲς αὐτοῖς τῶν ἐκ Ναυπάκτου καὶ Χῖαι τέσσαρες. 3. ὡς δὲ εἶδον τήν τε ἤπειρον ὁπλιτῶν περίπλεων τήν τε νῆσον, ἔν τε τῷ λιμένι οὔσας τὰς ναῦς, καὶ οὐκ ἐκπλεούσας, ἀπορήσαντες ὅπη καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον, ἣ οὐ πολὺ ἀπέχει, ἔρημος οὖσα, ἔπλευσαν, καὶ ηὐλίσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀνήγοντο, ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, — εἰ δὲ μή, ὡς αὐτοὶ ἐπεξπλευσούμενοι. 4. καὶ οἱ μὲν οὔτε ἀντανήγοντο, οὔτε ἃ διενοήθησαν, φράξαι τοὺς ἔκπλους, ἔτυχον ποιήσαν-

7. *Τήν τε νῆσον*] τὴν Σφακτηρίαν. (λ. *Ἀὐγ.*) — *Τὰς ναῦς*] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. (λ. *Ἀὐγ.*) — 11. *Ἦν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσι*] τὸ σχῆμα ἀνανταπόδοτον. καὶ *Ὅμηρος· Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας* [*μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται*· (λ. *Κασσ.*)] *Εἰ δέ κε μὴ δώσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι.* — 13. *Οἱ μέν*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. *Ἀὐγ.*)

Ἔχειν. Vallam ἔχον legisse ex eius interpretatione *sperantes se murum, qui portum spectabat, altum quidem, sed egressioni praecipue opportunum, machinis expugnaturos* non recte colligit Steph.

2. *Πεντήκοντα.* Ita Cl., ut Ae. Portus scribendum coniecerat. Probat hanc scripturam Bredow. Vulgatam *τεσσαράκοντα* ab omnibus editoribus servatam defendere studet Haack., qui nobis non persuadet. Vid. not. *Sexaginta* naves nominat Valla.

Τέσσαρες. E. *τεσσαρ να*, quae Gallius *τέσσαρες νᾶες* significare vult.

3. *Τῷ λιμένι. Τῷ* om. Ar. Chr. Dan.

Ἐκπλεούσας. B. *πλεούσας.*

Ὅπῃ. Cass. Aug. Pal. et fortasse alii cum Bekk. *ὅπῃ.* Cf. de Art. crit. p. 149. Mosqu. *ὅποι*, idemque antea *ἀποῤῥ.*

Καθορμίσωνται. Vind. Mosqu. *καθορμίσονται*, quod quum *καθορμιοῦνται* scribendum esset, non debebamus bonum dicere I. 1. p. 137.

Πρωτὴν Aug. Steph. Byz. Cf. I. 2. p. 191. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Πρώτην.*

Ἦν μέν. Gr. *εἰ μέν.*

Ἀντεκπλεῖν. C. *ἀντιπλεῖν.* Post *εὐρυχωρίαν* autem lineolam, quae *ἀνανταπόδοτον* indicet, pro colo vel virgula posuimus. Cf. not.

Ἐπεξπλευσούμενοι. Cod. Bas. *ἐκπλευσ.*

4. *Ποιήσαντες.* H. *ποιήσαντος.* Antea et cap. 15. init. Vind. rursus *σύπλους* et *σύπλουν* pro *ἔμπλ.*

Digitized by Google

τες· ἡσυχάζοντες δ' ἐν τῇ γῇ, τάς τε ναῦς ἐπλήρουν, καὶ παρεσκευάζοντο, ἤν ἐκπλέῃ τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι, ὄντι οὐ † σμικρῷ †, ναυμαχήσοντες.

(Ἀθηναῖοι, ἐς τὸν λιμένα ἐκπλεύσαντες, νικῶσι Πελοποννησίους, καίπερ μεγίστην προθυμίαν δεικνύντας, καὶ τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ ἄνδρας ἀπολαμβάνουσιν.)

ιδ'. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, γνόντες, καθ' ἑκάτερον τὸν ἔκπλουν ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς· καὶ τὰς μὲν πλείους καὶ μείους ἤδη τῶν νεῶν καὶ ἀντιπρώρους, προσπεσόντες, ἐς φυγὴν κατέστησαν, καὶ ἐπιδιώκοντες ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν μὲν πολλὰς, πέντε δὲ ἔλαβον, καὶ μίαν τούτων αὐτοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ κατα-
247. πεφευγυίαις ἐνέβαλλον· αἱ δὲ καὶ, πληρούμεναι ἔτι, πρὶν ἀνάγεσθαι, ἐκόπτοντο· καὶ τινας καὶ ἀναδούμενοι, κενὰς εἶλκον, τῶν ἀνδρῶν ἐς φυγὴν ὡρμημένων. 2. ἃ ὁρῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ περιαλγοῦντες τῷ πάθει, ὅτι περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ, παρεβοήθουν· καὶ ἐπεσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις, ἀνθεῖλκον, ἐπιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν.

ιδ'. 4. Γνόντες] τὴν βουλὴν ἐκείνων δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — Καθ' ἑκάτερον τὸν ἔκπλουν] ἤγουν τόν τε στενὸν καὶ τὸν πλατύν. (λ. Ἀνγ.)

Τάς τε. Τέ om. Cl.

Σμικρῷ. Cl. Gr. *μικρῷ*, quod damnat Wassii adnotatio; nobis tamen *σμικρῷ* nimio Atticistarum studio elegantiae bis in Thucydidem irrepsisse videbatur I. 1. p. 210. *Μικρῷ* igitur recepit Goell.

Ναυμαχήσοντες. C. I. *ναυμαχήσαντες*.

Cap. XIV. *Ἀντιπρώρους*. Pal. *ἀντιπρῴρους*, cui Hermannus ad Soph. Philoct. v. 480. patrocinatur, sed non alibi ita Thucydidis libri. Antea post *αὐτούς* pro vulg. puncto comma posuit Bekk.

Διὰ βραχέος. Aug. Pal. *διαβραχέως*. At vid. I. 1. p. 221. et Lob. ad Phryn. p. 247.

Πέντε δέ. *Δέ* plene pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) *δ'* Cass. Pal. H. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. et haud dubie plures.

Ἐνέβαλλον. Pal. E. Mosqu. *ἐνέβαλον*. Posterior insuper antea *ἀνδρᾶσι*.

Δὲ καί. *Καί* om. F. C. Reg. (G.) Comma, quod vulgo ante *καί* legitur, aliique omittunt, nos post hanc partic. collocavimus.

Καί τινας — εἶλκον Thom. Mag. p. 50. Cf. quae in discr. script. II, 90. adnotavimus.

Ὡρμημένων. E. *ὡρμωμένων*.

2. *Πέρ*. Mosqu. Dan. *παρ'*.

Ἐπιλαμβανόμενοι Cass. (in quo man. rec. *ἀντι* superscr.) Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.)

Digitized by Google

καὶ ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή † τινι † καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. 3. ἐγένετό τε ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς· οἵ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, οἵ τε Ἀθηναῖοι, κρατοῦντες, καὶ βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεξομάχουν. 4. πολύν τε πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν· καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς [illegible]λην τῶν τὸ πρῶτον ληφθεισῶν, διέσωσαν. 5. κατ[illegible]ντες δὲ ἑκάτεροι ἐς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ νεκροὺς ἀπέδοσαν, καὶ ναυαγίων ἐκράτησαν, καὶ τὴν νῆσον εὐθὺς περιέπλεον, καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων· οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πε-

1. *Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι* —] *ἐν τούτῳ ἐδόκει κεκωλῦσθαι ἕκαστος τὰ πράγματα, ἐν ᾧ ἕκαστοι μὴ εὑρέθησαν.* — 3. ** *Ἀντηλλαγμένος*] *μετηλλαγμένος.* (*Αὐγ.*) — 7. *Ἐπεξελθεῖν*] *πλέον ἐργάσασθαι.* (*λ. Αὐγ.*) — 13. *Ἐν φυλακῇ εἶχον*] *τὴν νῆσον δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 14. *Οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πελοποννήσιοι* —] *οἵ τε ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ξυμμάχων αὐτοῖς προσελθόντες νῆες.*

Cam. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Flor. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἀντιλαμβ.*

Κεκωλῦσθαι Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *κεκωλύσθαι* hic et II, 8.

Μή τινι. Malim *μή τις.* Ita II, 8. *ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται*, ob quae verba *ἑκάστῳ* hic quoque scribendum esse male coniicit Haack. Vid. ibi not. Sed *ᾧ μή τινι* pro *ᾧτινι μή* nec per se placet, nec *ὅστις* praecedente *αὐτὸς* a Thucydide videtur usurpari potuisse.

3. *Ἑκατέρων.* Reg. Gr. *ἑκατέρου.*

Ἐκ γῆς. I. E. *ἐκ τῆς γῆς.* Cf. adnot. ad c. 11.

Ἐναυμάχουν. Proxima ad *πολύν* om. E., sed in marg. al. man. suppl. Post *ἐναυμ.* ante Haack. punctum erat.

Ὡς ἐπὶ πλεῖστον. Quum ad vulg. *ὡς ἐπιπλεῖστον* ex Chr. *ἐπὶ πλ.* adnotetur, in eo *ὡς* deesse fortasse non recte coniicit Bekk.

4. *Λακεδαιμόνιοι.* Syllabae *δαιμονιοι* et proximae *τὰς κε* in G. s. v.

Κενάς. Vat. H. *καινάς*, qui error notus ex III, 30.

Τὸ πρῶτον. Ar. Chr. *πρώτων.*

Διέσωσαν. Pal. *διέσφσαν.* Cf. de Art. crit. p. 150.

5. *Τροπαῖον.* Pal. rursus *τρόπαιον.* Cf. I. 1. p. 214. Proximum *τέ* om. Ar. Chr.

Ναυαγίων. F. *ναυγίων.*

Οἱ δ'. Mosqu. *οὐδ'.*

Digitized by Google

λοποννήσιοι καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ Πύλῳ.

(5. Ἐκεχειρία γίγνεται περὶ Πύλον καὶ λόγοι ἄπρακτοι περὶ εἰρήνης. ιε' — κβ'. Λακεδαιμονίοις δοκεῖ περί τε Πύλον ἐκεχειρίαν ποιήσασθαι, καὶ ἐς Ἀθήνας πρεσβεύσασθαι περὶ εἰρήνης.)

ιε'. Ἐς δὲ τὴν Σπάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον, ἔδοξεν αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ ξυμφορᾷ μεγάλῃ, τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον βουλεύειν παραχρῆμα ὁρῶντας ὅ τι ἂν δοκῇ. 2. καὶ ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεύειν οὐκ ἐβούλοντο ἢ ὑπὸ λιμοῦ τι παθεῖν αὐτοὺς ἢ ὑπὸ πλήθους βιασθέντας [, ἢ] κρατηθῆναι, ἔδοξεν αὐτοῖς πρὸς τοὺς στρατη-

ιε'. 4. Τὰ τέλη] τοὺς ἄρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν. — 5. Πρὸς τὸ χρῆμα] πρὸς τὸ χρήσιμον καὶ τὸ κατεπεῖγον. δύο γάρ εἰσι λέξεις, τὸ † παρά † καὶ τὸ χρῆμα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα γραφὴ δίχα τοῦ ρ̄, πρόσχημα, ἵνα νοήσωμεν ὅ τι ἂν αὐτοῖς αρμόττον φαίνηται. (Αὐγ.) — 8. ** Ὑπὸ πλήθους] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (Αὐγ.)

Βεβοηθηκότες. B. βεβοηκότ. Verba καὶ — βεβοηθ. quoniam virgulis vulgo includuntur, Reisk. καί impugnavit. Sed vid. Schol. Mox D. ἔμηνον, sed al. man. ε̄ s. η̄ eras.

Cap. XV. Σπάρτην om. Pal.

Πύλον. D. m. Ar. Chr. Dan. (sed minime, ut Bekk. vult, etiam C. E. F. G. H, I.) τὴν Π.

Ἐς τό. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ τό.

Παραχρῆμα. Cass. (in cuius marg. rec. man. γρ. πρὸς τὸ χρ.) Aug. Cl. F. It. Vat. H. C. (in cuius marg. pariter πρὸς τὸ adnotat.) Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Bekk. Vulgo πρὸς τὸ χρῆμα, quod quia exquisitius sit, servant Haack. Dind. (quem vide) Goell. Utrumque interpretatur Valla. Cf. adnot. et Schol.

2. Ἢ ὑπὸ λιμοῦ. Ἤ, quod vulgo de., ex Cass. Aug. It. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. (qui λοιμοῦ habet,) Vall. inseruerunt Haack. Bekk. Goell.

Βιασθέντας. C. βιασθέντες.

Ἢ κρατηθῆναι Cass. (in cuius marg. γρ. κρατηθέντας,) Aug. Cl. It. Vat., quae scriptura non displicebat Hermanno. Interpretare *ut aut fame aut a multitudine superati morerentur* (παθεῖν τι) *caperenturve*. Κρατηθῆναι sine ἤ et sine virgula praecedenti F. C. Reg. (G., in quo tamen prima verbi κρατ. litera fuerat ἤ, quod in κ correct.) Cam. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. At vid. not. Valla interpretatur: *ut illi vel fame aliquid paterentur, vel a multitudine opprimerentur caperenturve*, quasi βιασθῆναι ἢ κρατηθῆναι legisset. Vulgo inepte ἢ κρατηθέντας, in quibus si libri conspirarent, interpretamentum cum Reisk. deprehenderemus.

Αὐτοῖς. F. C. Reg. (G.) αὐτούς.

γους τῶν Ἀθηναίων, ἢν ἐθέλωσι, σπονδὰς ποιησαμένους τὰ περὶ Πύλον, ἀποστεῖλαι ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τοὺς ἄνδρας ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι.

(Αἱ περὶ Πύλον σπονδαί. οἱ πρέσβεις ἀποστέλλονται ἐς Ἀθήνας.)

ις'. Δεξαμένων δὲ τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον, ἐγί- 5
γνοντο σπονδαὶ τοιαίδε, Λακεδαιμονίους μὲν τὰς ναῦς, 248.
ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν τῇ Λακωνικῇ πάσας, ὅσαι ἦσαν μακραὶ, παραδοῦναι κομίσαντας ἐς Πύλον Ἀθηναίοις, καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τειχίσματι μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν· Ἀθηναίους δὲ τοῖς ἐν 10
τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἑᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν τακτὸν καὶ μεμαγμένον, δύο χοίνικας ἑκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο κοτύλας οἴνου, καὶ κρέας, θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεα· ταῦτα δὲ ὁρῶντων τῶν Ἀθηναίων ἐκπέμπειν, καὶ πλοῖον μηδὲν ἐκπλεῖν λάθρα· φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον Ἀθηναίους μηδὲν ἧσ- 15

2. *Τὰ περὶ Πύλον*] καλῶς ἡ προσθήκη· ἵνα νοήσωμεν, εἰς τὰ κατὰ *Πύλον* μόνα.

ις'. 6. *Σπονδαί*] σημείωσαι ἐνταῦθα αἱ σπονδαί. (*Ἀγ.*) — 9. *Ἐπιφέρειν*] ἀντὶ τοῦ προσφέρειν καὶ ἄγειν. (*λ. Ἀγ.*) — *Μήτε κατὰ γῆν* —] *μήτε τοῖς ἐν τῇ Πύλῳ μήτε τοῖς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ.*

Ἐθέλωσι. D. E. m. Ar. Chr. Dan. *Θέλωσι.* At vid. I. 1. p. 211.

Cap. XVI. *Στρατηγῶν.* F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Dan. *στρατιωτῶν*, sed in C. marg. recte *στρατηγῶν*, quae nomina etiam a Xenoph. librariis saepe confunduntur.

Τῇ Λακωνικῇ. Τῇ om. Cl.

Ὅσαι. Marg. Steph. *ὁπόσαι.*

Ὅπλα. Mosqu. *τὰ ὅπλα.*

Τοῖς ἐν. D. I. *τοὺς ἐν*, hic in marg. al. man. *τοῖς ἐν.*

Τῇ νήσῳ. Τῇ om. Mosqu.

Ἀνδράσι σῖτον. Pal. *ἀνδρασῖτον*, sed *σι* in marg. adscr.

Ἑᾶν τούς. Mosqu. in marg. *αὐτοῖς.* Pal. pro *ἑᾶν* exarat *ἐάτ*, D. I. om. *τούς.*

Ἐκπέμπειν. Hinc ad *δύο χοίν.* in E. lacuna in marg. al. man. suppleta, sed negligenter; nam ex seqq. illata sunt verba *καὶ πλεῖον μηδὲν ἐκπλεῖν λάθρα.*

Μεμαγμένον. „Descripsit hunc locum Thom. Mag. in *μάττω.*“ DUK.

Ἀλφίτων. D. *ἀλφίτου.*

Κοτύλας. Reg. (G.) *κοτίλας.*

Ἐκπέμπειν. Mosqu. *πέμπειν.*

Πλοῖον. Gr. E. Vind. *πλεῖον.* (non, ut Bekk. scribit, *πλεῖν.*) Mosqu. *πλοῖον μήν*, nescio utrum omisso an servato proximo *μηδέν.*

Digitized by Google

σον, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας· καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ * Πελοποννησίων * στρατῷ μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν. 2. ὅ τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτεροι καὶ ὁτιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδάς. ἐσπεῖσθαι δὲ αὐτὰς μέχρι οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις. ἀποστεῖλαι δὲ αὐτοὺς τριήρει Ἀθηναίους, καὶ πάλιν κομίσαι· ἐλθόντων δὲ, τάς τε σπονδὰς λελύσθαι ταύτας, καὶ τὰς ναῦς ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας οἵαςπερ ἂν παραλάβωσιν. 3. Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, οὖσαι περὶ ἑξήκοντα, καὶ οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν· ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ἔλεξαν τοιάδε.

6. *Αὐτούς*] ἦγουν τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων (λ. Ἀὐγ.) — 8. *Ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας* —] ἦγουν ἀκαταλύτους ἀποδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.)

Ὅσα μή. Μή om. Mosqu.

Πελοποννησίων. Cass. Aug. It. Vat. *Πελοποννησίῳ* (nisi quod Cass. Aug. unum *ν* om.), qua de re ad VIII, 23. disputabitur.

2. *Ὅ τι*. Ald. Flor. Bas. *ὅτι*, quo probato Krüger. ad Dion. p. 274. deinde scribi vult *δ', ἐάν*, particulam *ὅτι* ad infinit. referens, cui structurae hic non locum esse reliquae apud Thucyd. foederum formulae abunde docent. D. I. Ar. Chr. Dan. *ὅτε*, quod apodosi accommodatius videatur; quocirca placuit Abreschio et Benedicto; sed ita non *ὅτε δ' ἄν*, verum *ὅτ' ἂν δέ* diceretur. Vulgata quam maxime sana, quam Stephanus correcta Vallae interpretatione *quicquid autem horum vel quantumlibet* transfert *quicquid autem horum vel tantillum*. Non multo aliter V, 18. *εἴ δέ τι ἀμυνομονοῦσιν ὁποτεροιοῦν καὶ ὅτου πέρι*. Jam in apodosi quidem proprie scribendum erat *τοῦτο λύειν τὰς σπονδάς*, sed haec levis sententiae immutatio neminem paulo doctiorem offendet.

Μέχρι. Cass. Aug. H. C. Gr. Mosqu. Haack. et recentt. pro *μέχρις*. Cf. I. 1. p. 215.

Οἱ ἐκ. Οἱ om. F. C. Reg. (G.) At vid. I. 1. p. 176.

Ἀθηνῶν. Pal. B. *Ἀθηναίων*.

Λακεδαιμονίων. Cod. Bas. *Λακεδαιμόνιοι*.

Τάς τε. Τέ om. Vat.

Ταύτας s. v. G.

Οἵαςπερ ἄν. Ἄν om. C.

3. *Οἱ πρέσβεις*. Mosqu. *οἱ μὲν πρ.*

Digitized by Google

(*Λόγος Λακεδαιμονίων περὶ εἰρήνης.* ιζ — κ'.)

(*Προοίμιον.*)

ιζ'. „Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας ὅ τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὂν τὸ αὐτὸ πείθωμεν, καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφορὰν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλῃ οἴσειν. 2. τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν, οὗ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ διδάσκοντάς τι τῶν προὔργου λόγοις τὸ δέον πράσσειν. 3. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ πολεμίως, μηδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνησιν δὲ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγησάμενοι. 249.

ιζ'. 1. *Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι*] ἡ δημηγορία αὕτη γενικῶς τῷ συμφέροντι κεφαλαίῳ τέμνεται. (*Ἀνγ.*) ἔστι δ' ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυνατὸν παραμιγνύμενον. §. *τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος.* — 2. *Ὅ τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον* — —] *καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδείξωμεν καὶ ὁμοῦ ἡμῖν εὐπρεπὲς ἐν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.* — 5. ** *Οἴσειν*] *συμπέρασμα.* (*Ἀνγ.*) — *Τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους*] *περιττὸν τὸ μακροτέρους· ἦρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν.* (*λ. Ἀνγ.*) — 8. *Διδάσκοντάς τι* — —] *ὑπερβατόν· διδάσκοντας λόγοις τὸ δέον, τῶν προὔργου τι πράσσειν. ἵνα ᾖ τοιοῦτον, πείθοντας λόγῳ δεόντως διαπράττεσθαι τὰ προσήκοντα. παραίτησιν δὲ ἡ λέξις πέριεχει τῆς ἐσομένης μακρολογίας, οὐκ ὄντος Λακωνικοῦ τοῦ μακρολογεῖν.* — *Τῶν προὔργου*] *τῶν σπουδαίων.* (*λ. Ἀνγ.*) — 9. *Λάβετε δὲ αὐτοὺς* — —] *ἀκούσατε δὲ τῶν λόγων μήτε δυσμενῶς, ὡς πολεμίων ἀκούοντες, μήτε ἀσυνέτως· ἀλλ' οἷα δὴ συνετοὶ, ὑπομνήσεως μόνης ἕνεκεν αὐτοὺς νομίσατε λέγεσθαι πρὸς εἰδότας ὑμᾶς, ἕκαστα.* — *Μὴ πολεμίως*] *ἤγουν μὴ διαθέσει πολεμικῇ.* (*λ. Ἀνγ.*)

Cap. XVII. *Λακεδαιμόνιοι.* Cl. *οἱ Λακεδαίμ.*

Πράξοντας. It. Vat. G. Mosqu. *πράξαντας*, sed G. cum ō s. ā.

Τμῖν τε. E. *ἡμῖν τε.* In I. *τέ* s. v. ead. man.

Παρόντων. Vind. *παραδόντων.*

Κόσμον om. cod. Bas.

2. *Λόγους* ab al. man. H.

Ὃν om. Ar. Chr. Dan., quos male sequitur Kistem. Cf. Matth. Gr. §. 564.

Μέν. „Dissen. p. 19. *μὲν ἄν.*“ BEKK. Vid. tamen I. 1. p. 141.

Ἀρκῶσι. Mosqu. *ἀρκοῦσι.*

Ἂν καιρός. m. *καιρὸς ἄν.*

3. *Πολεμίως.* C. *πολεμίους*, al. man. *ω̄* s. *ōῡ.*

Βουλεύσασθαι. H. *βουλεύεσθαι.*

Digitized by Google

(Ὅτι τοὺς ἐμπείρους τῶν πραγμάτων ἀπιστοτάτους ταῖς εὐπραγίαις εἶναι δεῖ.)

4. „Ἡμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι, ἔχουσι μὲν ὧν κρατεῖτε, προσλαβοῦσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ μὴ παθεῖν ὅπερ οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· ἀεὶ γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι. 5. οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δικαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει δι' ἐμπειρίαν καὶ ἡμῖν μάλιστ' ἂν ἐκ τοῦ εἰκότος προσείη."

ιη'. „Γνῶτε δὲ καὶ ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς ἀπιδόντες, οἵτινες ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχον-

1. *Καλῶς θέσθαι*] ἐκαινετῶς διοικῆσαι. — 3. *Καὶ μὴ παθεῖν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔξεστι. τὸ δὲ ἀγαθόν τι λαμβάνοντες ἐπὶ τοῦ εὐπραγοῦντες κεῖται. — 4. *Ἀεὶ γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται*] ἀεὶ γὰρ ὀρέγονται τοῦ πλείονος, ἐλπίζοντες αὐτοῦ τεύξεσθαι. προσυπακοῦσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐτυχίας. — 5. *Τὰ παρόντα — εὐτυχῆσαι*] ἦγουν μετὰ εὐτυχίας λαβεῖν τὰ παρόντα. (λ. *Αὐγ.*) — 6. *Οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαί* —] οἱστισι δὲ ἐπ' ἀμφότερα, ἐπί τε [δηλονότι] τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά. — 7. *Δίκαιοί εἰσι* —] τούτους, φησὶ, μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις προσήκει. — *Καὶ ἀπιστότατοι*] περιττῶς ὁ καί. — *Ὃ*] τὸ μὴ πιστεύειν [δηλονότι] ταῖς εὐπραγίαις. — 8. *Δι' ἐμπειρίαν*] τούτου τοῦ πράγματος. (λ. *Αὐγ.*)

ιη. 10. ** *Γνῶτε δέ*] κατανοήσατε δέ. (*Αὐγ.*)

4. *Ἔξεστι — θέσθαι.* „Usus est Thom. Mag. p. 165." GOELL.

Οἱ ἀήθως. *Οἱ* om. E. Pro *ἀήθως* Vat. H. *ἄηθές.*

Ἀεί. Pal., ut solet, *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211.

Τοῦ πλέονος. Vat. H. C. Reg. Ar. Chr. Schol. *τοῦ πλείονος*, non deterius. Vid. I. 1. p. 223. D. *τοὺς πλέονας.*

Εὐτυχῆσαι. It. *εὐτυχεῖσθαι.*

5. *Εἶναι* om. It.

Ἡμετέρᾳ. G. *ἡμετ.*, sed al. man. s. v. *ῦ.*

Ἡμῖν. E. *ὑμῖν.*

Ἐκ τοῦ om. E., sed relicto vacuo spatio.

Εἰκότος. Vind. Ar. Chr. Bas. Ald. Flor. Bas. *εἰκότως.*

Προσείη. Gr. a correct. (nam fuerat *προσείη*) et Mosqu. *προσήκει.*

CAP. XVIII. *Γνῶτε — ἀπιδόντες* om. Vat. H. Pro *γνῶτε* Vind. habet *γνῶναι.*

Ἡμετέρας om. Ar. Chr. Dan. In Mosqu. correct. ex *ἡμέρας*, a man. 1.

Νῦν om. Cass. Aug. Cl. Pal. It., est tamen aptissimum. Ante *ἡμετέρας* collocat Mosqu.

Ἀπιδόντες. D. *ἀποδιδόντες*, sed *οδ* linea signatum.

Digitized by Google

τες ἤκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα. 2. καίτοι οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτό, οὔτε μείζονος προσγενομένης ὑβρίσαντες, ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες, ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. 3. ὥστε οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς διὰ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεώς τε καὶ τῶν προσγεγενημένων καὶ τὸ τῆς τύχης οἴεσθαι ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἕξεσθαι. 4. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἔθεντο,

1. *Κυριώτεροι*] δικαιότεροι. (λ. *Αὐγ.*) — 2. *Ἐφ' ἃ νῦν*] τὰς σπονδὰς λέγει. — 3. *Οὔτε δυνάμεως ἐνδ.*] ἤγουν ὡς ἀδύνατοι ὄντες. (λ. *Αὐγ.*) — *Αὐτό*] τὰς νῦν δηλονότι συμφοράς. — 4. *Προσγενομένης*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δυνάμεως. — *Ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων*] τῆς συνήθους δυνάμεως, [*τῶν ὄντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις.* (λ. *Αὐγ.*)] — 5. *Ἐν ᾧ*] ἐν τῷ δύνασθαι γνώμῃ σφαλῆναι. — 8. ** *Τὸ τῆς τύχης* —] *Ὅμηρος· ἔννὸς Ἐνυάλιος.* (*Αὐγ.*) — *Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν* — —]. *σώφρονές εἰσιν οἵτινες, ἀδήλου ὄντος τοῦ ἀποβησομένου, ἐκ τῆς παρούσης εὐπραγίας ἐπὶ ἀσφαλέστερον ῥέπουσι, καὶ οὐκ ἐξυβρίζουσιν, ὡς παραμενούσης αὐτοῖς ἀεὶ τῆς εὐπραγίας, ἀλλὰ συμβαίνουσι τοῖς ἐναντίοις.*

Πρότερον. C. *πρότεροι.*

Αὐτοὶ — δοῦναι. „Thom. Mag. in *βούλομαι.*" WASS.

Κυριώτεροι. Reg. (G., ex quo *κυριώτεροι* Gailii operae dederunt,) *κυριώτερον.*

Δοῦναι om cod. Bas. Gr.

2. *Προσγενομένης.* Mosqu. *προσγεγενημένης.* (In Ar. *προσγεγενημένης*, quod mox ex eo adnotabimus, hic exstare falso tradit Bekk.)

Ἀεί. Pal. rursus *αἰεί*, ut modo cap. 17. et denue §. 3.

Γνώμῃ. Vind. *γνώμης*, quae sane vulgaris structura est, ut alibi *δόξης*, *ἐλπίδος σφάλλεσθαι* (*ψεύδεσθαι*), sed etiam dativus cum levi sententiae immutatione verbo recte adiungitur, Vid. Ind. Ila *ψευσθῆναι γνώμῃ* Herodot. VII, 9. (Noli tamen comparare *ψευσθεῖσα δώροις* Soph. Ai. v. 176. ubi vid. Int.)

3. *Ὥστε.* Vat. *αὖτε.*

Ὑμᾶς om. F. C. Reg. (G.)

Προσγεγενημένων. Vind. Chis. *προγεγενημένων.* Ar. *προσγεγενημένης.*

Ἀεί om. F. C., s. v. al. man. habet G.

4. *Σωφρόνων — προσφέροιντο* „Stob. p. 74." WASS. *Δέ* post σωφρ. in Gr. supra scr.

Οἵτινες om. I.

Ἐς ἀμφίβολον. Gr. *ἐπ' ἀμφίβ.*

Ἔθεντο. Post hoc verb. apud Bekk. et Goell. pessime colon collocatur. Proxima *καὶ τοῖς — προσφέροιντο* in parenthesin redegimus. Vid. de omni structura I. 1. p 271. (cf. p. 141.) et p. 148. Ut tamen ex duabus rationibus ibi indicatis nunc praeferamus priorem eamque simpliciorem, maxime persuasit Schoemann Observv. p. 16., a quo Goell. non dissentit. Cf. Xen. Anab. II, 5, 21. Haackius fallitur. Vid. adnot.

Digitized by Google

καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο,) τόν τε πόλεμον νομίσωσι μὴ, καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ' ὡς ἂν αἱ τύχαι † αὐτῶν † ἡγήσωνται· καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι, ἐν τῷ εὐτυχεῖν ἂν μάλιστα καταλύοιντο. 5. ὃ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι,

1. *Καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ — —*] καὶ γὰρ τὰς συμφορὰς οὗτοι δεξιώτερον ἂν καὶ ὡς συνετοὶ προσδέχοιντό τε καὶ φέροιεν. — 2. *Τόν τε πόλεμον νομίσωσιν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες ἂν, μετὰ τῶν ἄλλων· [καὶ τὰ ἑξῆς.] ἡ δὲ διάνοια, σώφρονές εἰσιν οἵτινες οἴονται τὰ ἐκ τῶν πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τύχην. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο· σώφρονές εἰσιν οἱ νομίζοντες τὸν πόλεμον, τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ πολέμου νίκην, μὴ καθ' ὃ μέρος ἄν τις αὐτοῦ μεταχειρίζηται, οἷον ναυμαχῶν ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τοῦτο συντυγχάνειν, ἀλλ' ὡς ἂν ἡ τύχη ἡγῆται τοῦ πολεμίου. — 4. *Καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες — —*] οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον εὐπραγίαις. τὸ γὰρ ὀρθούμενον τὴν εὐπραγίαν λέγει. οὗτοι, φησὶν, ἐλάχιστα πταίοιεν ἂν οἱ τὸν πόλεμον ἐν τῷ εὐπραγεῖν αὐτοὶ κατατιθέμενοι. ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. — 6. *Ἐν τῷ εὐτυχεῖν*] ἀντὶ τοῦ εἰ εὐτυχοῖεν. (λ. *Αὐγ.*) — 7. *Καταλύοιντο*] ἀναπαύοιντο. (λ. *Αὐγ.*) — *Ὃ*] ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι καὶ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

Εὐξυνετώτερον. I. *εὐξυνετώτεροι.* Statim pro *ἄν* cod. Bas. *αὖ.*

Βούληται. Cass. Aug. It. Mosqu. male *βούλεται.*

Τούτῳ ξυνεῖναι om. It. Pro *ξυνεῖναι* D. habet *ἐξεῖναι.*

Ὡς ἄν. Ald. Flor. Bas. *ὡσάν.*

Αὐτῶν. Bredovius *αὐτῷ* (*τῷ πολέμῳ*) coniicit. Pluralis quidem aut ad *ἄνδρας*, qui subiectum orationis sunt, aut ad partes belli, quae insunt in collectivo *ὅσον ἂν μέρος*, referri potest. Firmamentum tamen aliquod Bredovii coniecturae inde oritur, quod mox *αὐτοῦ* rursus ad bellum spectat. Caeterum Scholiastam *αὐτῷ* vel *αὐτοῦ* legisse ex verbis eius certo colligere non ausim. Neque Valla *sed quatenus fortuita sua ducant* interpretatus aliter legisse videtur.

Διὰ — πιστεύσθαι om. Cass. Aug., supplent tamen in marg.

Τῷ ὀρθουμένῳ. Τῷ om. cod. Bas. D. I. „*Ὀρθουμένου* alii libri. vid. Bauer. [Edit. Orat.] p. 138.“ GOTTL. Quinam sunt hi alii libri? nos non novimus ullum.

Αὐτοῦ. Pal. It. Vat. et in illo marginis supplemento Cass. Aug. *αὐτούς.*

Ἂν μάλιστα. F. C. Reg. (G.) *μάλιστα ἄν.*

Καταλύοιντο. Cod. Bas. ex emend. *διαλύοιντο.*

5. *Τμῖν.* Dan. *ἡμῖν.*

Ὦ de. Aug. (in quo superscr. man. 2.) C. Reg. (G.) Mox Pal. *πράξαι.*

Digitized by Google

καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, καὶ μήποτε ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πειθόμενοι σφαλῆτε, ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, νομισθῆναι τύχῃ καὶ τὰ νῦν προχωρήσαντα κρατῆσαι, ἐξὸν ἀκινδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν." 5

(Ὅτι ἀσφαλέστατόν ἐστι μετρίως ξυναλλαγῆναι.)

ιθ'. „Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπον- 250.
δὰς καὶ διάλυσιν πολέμου, διδόντες μὲν εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας, καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακιν- 10
δυνεύεσθαι, εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν, παρατυχούσης τινὸς

1. Καὶ μήποτε ὕστερον — —] ἵνα μή, ἐάν ποτε σφαλῆτε ὕστερον, ἀπιθήσαντες ἡμῖν, (ἐνδέχεται δὲ,) νομισθῆτε καὶ τὰ νῦν ἄλλως τυχηρηκέναι καὶ χωρὶς συνέσεως, ἐξουσίας ὑμῖν οὔσης, εἰρήνης γενομένης, ἄνευ κινδύνων εὐβουλίας τε καὶ ἀνδρίας δόξαν τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλιπεῖν, ἰσχύος μὲν, διὰ τὸ μεῖναι ὑμῖν τὴν εὐτυχίαν καὶ μὴ μεταβληθῆναι, εὐβουλίας δὲ, ὅτι ἐσπείσασθε ἐν τῷ εὐτυχεῖν, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον.

ιθ'. 6. Λακεδαιμόνιοι δὲ — —] κατὰ τὸ φρόνημα τῶν Λακεδαιμονίων τά τε ἄλλα καὶ μάλιστα τοῦτο εἴρηται· οὐ γὰρ κολακεύουσι τοὺς Ἀθηναίους, καίτοι γε πταίσαντες, ἀλλὰ μένουσιν ἐπὶ τοῦ φρονήματος· καὶ λέγουσιν ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὑμῖν εἰρήνην δίδόασιν, ὡς ὄντες τούτου κύριοι, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας δηλονότι· καὶ ἐντεῦθεν κύριοι νομίζουσιν εἶναι τοῦ παιῆσασθαι τὴν εἰρήνην οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἴ γε, ὡς αὐτοὶ διδόντες αὐτὴν, ἀνὰ αὐτῆς αἰτοῦσι τοὺς ἄνδρας. — 10. Ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις] ἡμῖν καὶ ὑμῖν, ὡς Ἀντυλλός φησιν, ἵνα δοκῶσι Λακεδαιμόνιοι καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων προνοεῖσθαι ἀμφέροντος. §. Ἢ * ἀμφοτέροις * λέγει ἐν ἀμφοτέροις, ἢ διαφυγεῖν τοὺς ἄνδρας ἢ ἐκπολιορκηθῆναι. ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός ἐστιν. — *.* Διακινδυνεύεσθαι] πολεμεῖν. (Αὐγ.) — 11. Εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν —] τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται, πῶς μέλλει διακινδυνεύεσθαι αὐτοῖς ἡ δόξα. εἴτε, φησὶ, βίᾳ διαφύγοιεν οἱ ἄνδρες, παραπεσούσης τινὸς διὰ τῆς τύχης σωτηρίας, καὶ γεννησόμεθα πάλιν ἴσοι ὑμῖν, εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες παρ' ὑμῶν, τουτέστιν ἀπολόμενοι διὰ τῆς πολιορκίας, παρασκευάσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐφελκύσονται πρὸς τῇ κοινῇ ἔχθρᾳ καὶ ἑτέραν ἔχειν ἰδίαν Λακεδαιμονίους πρὸς Ἀθηναίους. — Παρα-

Σφαλῆτε. Vind. σφαλῆται.
Προχωρήσαντα. F. προχωρῆσ.
Cap. XIX. Προκαλοῦνται. D. I. προκαλοῦντες, alterum tamen al. man. adnotatum. G. προσκαλοῦνται.
Πολλὴν om. Ar. Chr. Dan.
Ἀνταιτοῦντες δέ. Δέ om. I.
Ἀμφοτέροις. Pal. H. ἀμφότεροι.
Διακινδυνεύεσθαι. Gr. κινδυν.
Παρατυχούσης. m. παρασχούσης, sed nostrum supra scr.

Digitized by Google

σωτηρίας, εἴτε καὶ, ἐκπολιορκηθέντες, μᾶλλον ἂν χειρωθεῖεν. 2. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἦν ἀνταμυνόμενός τις, καὶ ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου, κατ' ἀνάγκην ὅρκοις
5 ἐγκαταλαμβάνων, μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ, ἀλλ' ἦν, παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι, πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸ νικήσας, παρὰ ἃ προσεδέχετο, μετρίως ξυναλλαγῇ. 3. ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βια-

τυχούσης] παραπεσούσης. (λ. Αὐγ.) — 2. *Νομίζομέν τε — —*] νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας παύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἐπειδὰν κατὰ πόλεμόν τις πλεονεκτήσας τῶν ἐναντίων ἀναγκάσῃ δι' ὅρκων αὐτοὺς ἑκόντας συμβῆναι, καὶ μὴ δικαίως, (τοντέστι συνθήκας ποιῆσαι πλεονεκτικὰς καὶ ἀδίκους καὶ ἀνίσους, καὶ ὡς ἂν συμφέρῃ τῷ νενικηκότι,) ἀλλ' ἐὰν δυνάμενος αὐτὰ [ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα, τὰ ἄδικα καὶ πλεονεκτικὰ, συγθέσθαι, μηδὲν τούτων ἀπαιτήσῃ αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσου διαλλαγῇ, καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτὸ τὸ πλεονεκτικὸν κατακρατήσῃ παρὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ κεκρατημένου. δῆλον γὰρ ὅτι ὁ κεκρατημένος ἐλπίζει παρὰ τρῦ κρατήσαντος ἀδικεῖσθαι καὶ πλεονεκτεῖσθαι· οὐδεὶς γὰρ νικήσας ἀνέχεται ὁμοίως καὶ ἐν ἴσῃ τάξει σπένδεσθαι τῷ νενικημένῳ, ἀλλ' ἀεὶ τὸ πλέον ἐθέλει ἔχειν, (λ. Κασσ.)] — 6. *Τὸ αὐτό*] ἤγουν τὸ νικῆσαι. (λ. Αὐγ.) — 7. *Μετρίως*] μετὰ ταπεινοφροσύνης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος —*] ὁ γὰρ δι' ἐναντίας, ὡς ἂν μὴ βιασθείς, ἀλλ' ἐπιεικείᾳ πειθθείς, εἰδὼς ὅτι οὐκ ἀμύνεσθαι δίκαιον, ἀλλ' ἀμείβεσθαι τὴν ἀρετὴν, ἕτοιμός ἐστιν ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, αἰσχυνόμενός τι παραβῆναι. τῷ δὲ ἑτοιμότερος προσυπακουσέον τὸ ἐκείνου, ἤγουν τοῦ μὴ πειαθέντος, ἀλλὰ βιασθέντος σπείσασθαι.

2. *Νομίξομεν.* E. *νομίξοντες.* *Διαλύεσθαι.* D. I. *διαλύσασθαι.* Mox Pal. *ἦν.*

Παρόν. Gr. *παρά.* Pro *ἀλλ' ἦν* Pal. *ἄλλην.*

Τὸ αὐτό. Exspectaveris *τοῦτο* vel ob Schol. *αὐτὸ τοῦτο*, Statim Pal. Mosqu. *δρᾶσαι.* Virgula autem post *δρᾶσαι* ante Haack. male aberat. Contra Bekk. comma post *ἐπιεικές* delevit, ut *πρὸς τὸ ἐπ.* proxime ad *νικ.*, non ad *ξυναλλ.* referantur.

Αὐτό Cass. (in quo *ϖ* rec. man. adscript.) Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αὐτός.* H. Gr. D. I. *αὐτόν.* *Αὐτό* refer ad *τὸ παρεῖναι τοῦτο δρᾶσαι*, i. e. *τὸ δύνασθαι μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῆναι.* Valla: *victrix* (praecedit *pars altera*) *occasionis.* Fallitur Goeller. Cf. not.

Παρά. B. C. Bar. *περί.* Ante hoc vocabulum autem cum recentt. editt. comma posuimus, quum *παρὰ — προσεδέχ.* ad *μετρ. ξυνα.*, non ad *νικ.* pertinere videantur. Cf. not.

3. *Ὀφείλων — ἀρετήν.* „Thom. Mag. in *βούλομαι.*" WASS, Vind. *ὠφείλων.*

Ἤδη om. Mosqu.

Ἀνταμύνεσθαι. Vat. H. Thom. Mag. *ἀνταμύνασθαι.*

Digitized by Google

σθεὶς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν, ἑτοιμότερός ἐστιν αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο. 4. καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἢ πρὸς τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας· πεφύκασί τε τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα καὶ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν."

("Οτι νῦν καιρὸς ἄριστος τῆς εἰρήνης, ἧς τὴν χάριν οἱ Ἕλληνες τοῖς Ἀθηναίοις προσθήσουσιν.)

κ'. „Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγὴ, πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, ἐν ᾧ ἀνάγκη ἀΐδιον ὑμῖν ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν, ὑμᾶς δὲ στερηθῆναι ὧν νῦν

2. Καὶ μᾶλλον — —] καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσι, τὸ εὐγνωμονῆσαι ἤτοι προθύμως ἐμμένειν τοῖς συνθήκαις· (ὡς γὰρ ἐκ μεγάλων ἐχθρῶν ἐκφυγόντες καὶ σωθέντες ἀσμένως φέρουσι τὸ ἡσυχάζειν, κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ πάλιν κινδυνεύειν πρὸς μείζω μαχόμενοι·) ἢπερ πρὸς ἐκείνους τοὺς περὶ σὺτελῶν καὶ μετρίων αὐτοῖς διενεχθέντας. ἔστι δὲ ἀνείκτωσις· ἀντὶ γὰρ τοῦ περὶ μετρίων εἴρηκε τὰ μέτρια. — 4. Πεφύκασί τε — —] πεφύκασί τε οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν εὐγνωμόνως συνθεμένοις μαλακώτεροι γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἐκείνοις σπένδεσθαι, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντιουμένους παρὰ προαίρεσιν διακινδυνεύειν.

κ'. 7. Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει —] ἡμῖν δὲ καλῶς ἔχει, φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι πρὸ τοῦ ἀνήκεστόν τι, παρ' ὑποτερωνοῦν γενόμενον, εἰς ἀνάγκην ἡμᾶς καταστῆσαι ἀΐδιον ἔχθρας. τὸ δὲ πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν τοιοῦτον· νῦν μὲν κοινὴν ἔχομεν Πελοποννήσιοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν· εἰ δὲ μὴ εἴξετε τοῖς λόγοις ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐχθροὶ ὑμῶν ἐσόμεθα. — 10. ** Ὧν]

Αἰσχύνῃ. D. I. τιῃ αἰσχ.

Οἷς I. (cui antea ἐμμένει affingere videntur Gailii typothetae,) in marg. ab al. man. habet.

4. *Μειζόνως.* „Ἀντὶ τοῦ μεῖζον· Θουκυδ. τετάρτῳ." Bekk. Anecdd. p. 107. Cf. not. et interea Elmsl. ad Eur. Heracl. 544. Mosqu. μειζώνως ὡς.

Τοὺς τὰ μέτρια. Τούς om. Dan., *τά* om. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m., ex quibus D. μετρίως habet, ex interpr. Nam ita τὰ μέτρια explicandum esse et falsa comminisci Scholiastam, satis apparet.

Πεφύκασι — ἡδονῆς Bekk. Anecdd. p. 126. ubi ἑκοῦσιν pro ἑκουσίως· sed hoc probum esse vocabulum, quanquam non soni causa illud reiiciendum sit, docet Lob. ad Phryn. p. 6.

Ἀνθησσᾶσθαι. Mosqu. ἀντίσασθαι.

Ὑπεραυχοῦντα. C. ὑπεραυχοῦντες, τα s. ες al. man.

Cap. XX. *Καταλαβεῖν.* Cl. in marg. καταλαμβάνειν.

Ὑμᾶς Cass. (in quo tamen recens corrector fecit ἡμ.) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Ch. Bav.

Digitized by Google

προκαλούμεθα. 2. ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης καὶ ἡμετέρας φιλίας προςγιγνομένης, ἡμῖν δὲ πρὸ αἰσχροῦ τινὸς ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν, καὶ αὐτοί τε ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα, καὶ
5 τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν ποιήσωμεν, οἳ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσονται. πολεμοῦνται μὲν γὰρ ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων· καταλύσεως δὲ * γενομένης, * ἧς νῦν ὑμεῖς τὸ πλέον κύριοί ἐστε, τὴν
251. χάριν ὑμῖν προςθήσουσιν. 3. ἤν τε γνῶτε, Λακεδαιμο-

τουτέστιν εἰρήνης. (Αὐγ.) — 2. Ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων — —] ἔτι δὲ ὄντων ἀδιακρίτων καὶ ἀμφιβόλων τῶν πραγμάτων τῶν κατὰ τὴν Σφακτηρίαν, εἴτε ἁλίσκονται οἱ ἄνδρες εἴτε διαφευγουσι, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης προςγινομένης καὶ φιλίας παρ' ἡμῶν, ἐὰν σπεισώμεθα ὥςπερ νῦν ἔχομεν, ἡμῖν δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πρὶν αἰσχρόν τινὸς πειραθῆναι, (ἀντὶ τοῦ πρὶν ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας,) τῆς συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν. — 5. Οἳ καὶ ἐν τούτῳ — —] ἐν * αὐτῷ τῷ * γενέσθαι δηλονότι τὴν εἰρήνην, ὑμᾶς νομιοῦσιν αἰτιωτέρους, ἀντὶ τοῦ, πλέον τῶν Λακεδαιμονίων ὑμῖν τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ὁμολογήσουσιν. ὁ δὲ καί σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως. λέγει γὰρ ὅτι † τοῦ τε νομίσαι † ὑμᾶς νενικηκέναι καὶ τὴν χάριν τῆς εἰρήνης εἰς ὑμᾶς μέλλουσιν ἀνενεγκεῖν. (λ. Αὐγ.) — 6. Πολεμοῦνται μὲν γὰρ ἀσαφῶς — —] πολεμοῦνται γὰρ ἀδήλου ὄντος τοῦ πράγματος, τίς ἐστιν ὁ προκαταρξάμενος τοῦ πολέμου, εἴτε ὁ Λακεδαιμόνιος, εἴτε ὁ Ἀθηναῖος· καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἤν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίοις — —] ἄν τε πεισθῆτε, ἔξεστιν ὑμῖν Λακεδαιμονίοις φίλους γενέσθαι, χάριν δοῦσιν μᾶλλον, ἤπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν. (λ. Αὐγ.)

Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Goell. Male vulgo ἡμ.

2. Προςγιγνομένης. I. προγιγν. Ar. προςγεγενημ.

Πρό. Vind. πρός.

Κατατιθεμένης. D. I. διατιθ. Antea Pal. ξυμφοράς.

Ἀνάπαυσιν. B. ἀναπασιν.

Κακῶν. I. E. καλῶν.

Ποιήσωμεν. Cass. Aug. Pal. ποιήσομεν, sed in Aug. ω̄ videtur erasum.

Ἡγήσονται. Vat. ἡγήσωνται.

Πολεμοῦνται. F. πολεμοῦντας. E. πολεμούντων.

Μὲν γάρ. Μέν ex Cass. Aug. It. Vat. F. C. Reg. (G.) D. E. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. addiderunt Haack. Bekk. Goell.

Ἀσαφῶς. Dan. σαφῶς.

Γενομένης. Cass. Aug. H. γινομένης, unde Bekk. et Goell. γιγνομ. effecerunt, sive ita scriptum legitur in It. Vat., sive hi quoque γινομένης habent. Nos a vulg. recedere non magis ausi sumus quam Haack.

Ὑμεῖς Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. et plerique alii libri. Ante Bauer. mendose ἡμεῖς. Ad ea, quae sequuntur, respicere Aristid. in adnot. videbimus.

Digitized by Google

γίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίως, αὐτῶν τε προκαλεσαμένων, χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις. 4. καὶ ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι· ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ λεγόντων, τό γε ἄλλο Ἑλληνικὸν ἴστε ὅτι, ὑποδεέστερον ὄν, τὰ μέγιστα τιμήσει.“

(Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ εἰρήνην οὐκ ἀγαπῶντες, Κλέωνος ἐνάγοντος δεινὰ αἰτοῦσιν.)

κα'. Οἱ μὲν οὖν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν μὲν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων κωλύεσθαι, διδομένης δὲ εἰρήνης * ἀσμένους δέξεσθαί * τε, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν. 2. οἱ δὲ τὰς μὲν σπονδὰς, ἔχοντες

2. Προκαλεσαμένων] θελησάντων καὶ προτρεψάντων ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. (λ. Ἀὐγ.) — 4. Εἶναι] ἀντὶ τοῦ συμβήσεσθαι. (λ. Ἀὐγ.) — Ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ λεγόντων —] ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ σπενδομένων καὶ ὁμογοούντων, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν, ὑπήκοον ὄν, μεγάλως ἡμᾶς τιμήσει. (λ. Ἀὐγ.)

κα'. 11. Τὰς μὲν σπονδάς] τὸ ἐξῆς, τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι.

3. Βεβαίως. Gr. βεβαίους, cum emend. supersor. βεβαίως.

Προκαλεσαμένων. Cod. Bas. προσκαλ.

4. Ἐνόντα. E. μὲν ὄντα.

Σκοπεῖτε. Flor. marg. Steph. προσκοπεῖτε.

Ταὐτά. Aug. ταῦτα.

Τό γε. It. H. Reg. (G.) D. I. Ar. Chr. τό τε, Dan. τότε, in H. tamen γέ s. v.

Ὅτι om. E.

Cap. XXI. Οὖν de. Ar. Chr. Dan. et sane leviter suspectum est. Cf. script. discr. ad c. 88.

Ἐφ τῷ — σπονδῶν. Valla *foederum pristinorum* interpretatus Stephano τῶν ἐν — σπονδ. videtur legisse, sed potius nostra verba male intellexisse existimandus est.

Διδομένης δέ. Δέ om. D. I.

Ἀσμένους δέξεσθαί τε. Vulgo δέξεσθαί τε ἀσμένως, sed postremum vocab. ante δέξ. collocant Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell., praeterea in ἀσμένους mutari jubent Aug. Pal. F. C. (de quibus duobus fallitur, Bekk.) G. (si Gailio fides, nam de Reg. tacetur,) cod. Bas. Gr. I. Mosqu., quibus utpote exquisitiorem scripturam exhibentibus paruit Haack. Adverbium defendit Krüg. l. l. p. 88., et revocarunt Bekk. et Goell. Sed ἄσμενος, non ἀσμένως (quanquam hoc Xenophon utitur,) alibi ita usurpat Thucyd. Vid. Ind. Pro δέξεσθαι autem Cass. Aug. Pal. cod. Bas. E. Mosqu. δέξασθαι, It. Vat. H. δέχεσθαι, et δέξασθαι recepit Haack., quod non potest improbari. Vid. I. 1. p. 275. et infra 24, 4.

Digitized by Google

τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἤδη σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι ὁπότ' ἂν βούλωνται ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς, τοῦ δὲ πλέονος ὠρέγοντο. 3. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ἀνὴρ δημαγωγὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὢν, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος· καὶ ἔπεισεν ἀποκρίνασθαι ὡς χρὴ τὰ μὲν ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθήναζε, ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροιζῆνα, καὶ Ἀχαΐαν, ἃ οὐ πολέμῳ ἔλαβον, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς προτέρας ξυμβάσεως, Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων κατὰ ξυμφοράς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν, κομίσασθαι τοὺς ἄνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὁπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις. *Id.* Βιβλ. ά. κεφ. ριέ.

3. Ἐνῆγε] κατέπειθεν. (λ. Ἀν.) — 10. Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων —] Ἀθηναίων τὰ προειρημένα χωρία Λακεδαιμονίοις ξυγχωρησάντων ἐν ταῖς προτέραις σπονδαῖς, διὰ τὸ ἐν συμφοραῖς εἶναι. πᾶν γὰρ τὸ ἐπιταττόμενον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων συνεχώρουν. — 11. Δεομένων τι μᾶλλον] τῶν Λακεδαιμονίων. τὸ δὲ τι παρέλκει.

2. Ἑτοίμους nisi pro ἑτοίμας dictum putas, qua de re ad VIII, 26. disputabitur, aut in ἑτοίμας mutare vis, difficultas oritur ex πρὸς αὐτούς, quae ut verbis ὁπότ' ἂν βούλωνται virgulas addi vetant, ita, licet in duobus libris transposita nec a Valla *at illi, quia hos habebant, arbitrantes, quoties vellent, secum* (ὄφισι) *ad faciendum foedus paratos esse Lacedaemonios* (quod postremum nomen aliis literis scriptum) interpretato reddita sint, tamen sine magna levitate abiici nequeunt. Oratio igitur mente ita explenda erit: τὰς μὲν σπονδὰς (ποιεῖσθαι) — ἑτοίμους (αὐτοὺς, τοὺς Λακεδ.) εἶναι, ὁπότ' ἂν (σφεῖς, οἱ Ἀθην.) βούλ. Quod vide, ne locis I. 1. p. 284. positis non satis probetur.

Βούλωνται. Cass. Aug. C. pessime βούλονται.

Ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς. H. m. πρὸς αὐτ. ποιεισθ.

3. Μάλιστα. Gr. μᾶλλον. Mox ἐνῆγε om. cod. Bas.

Κλεαινέτου. Dan. Κλεαινέτα.

Δημαγωγός. B. δημαγωγος.

Καὶ ἔπεισεν. Καὶ om. Mosqu., pro ἔπεισεν D. habet εἶπεν.

Μέν de. Flor. Mox Pal. scribit σφάς.

Πρῶτον om. D. I.

Νίσαιαν. Dan. Νίκαιαν. At vid. I, 115.

Τροιζῆνα. Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Ald. Flor. Bas. Τροίζηνα. (De Parr. tacet Gail.) „Cum edd. Isocrates, Suidas, alii.“ WASS. Cf. script. discr. ad I, 115.

Ἀλλὰ ἀπό Cass. Aug. H. F. C. Reg. (G.) Gr. et haud dubie plures pro vulg. ἀλλ' ἀπό. Cf. I. 1. p. 217.

Ξυμφοράς. Ar. τὰς ξυμφ.

Καὶ σπονδάς. Καί in marg. al. man. I.

Ὁπόσον. Vind. ὁπόσων.

Digitized by Google

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι, μάτην ξυνέδρους πεμψάντες ἐλέσθαι, ἄπρακτοι ἀναχωροῦσιν)

κβ'. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ξυνέδρους δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἑλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους. 2. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν ᾧ ἔχοντας δίκαιον αὐτούς, σαφὲς δ' εἶναι καὶ νῦν, οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι· ἀλλὰ εἴ τι ὑγιὲς διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. 3. ὁρῶντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὔτε σφίσιν οἷόν τε ὂν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴ τι καὶ ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχωρεῖν, μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, οὔτε τοὺς Ἀθη-

κβ'. 2. Ξυνέδρους δέ] τοὺς διαλεξομένους περὶ τούτων καὶ συνδοκιμάσοντας. — 3. Ξυμβήσονται] φιλιωθήσονται. (λ. Ἀϋγ.) — 4. ** Κλέων δέ —] πλαγία δημηγορία Κλέωνος. (Ἀϋγ.) — 12. Διαβληθῶσιν] ψεχθῶσι, μισηθῶσι. (λ. Ἀϋγ.)

Cap. XXII. Ἐκέλευον om. It.

Πείθωσιν. Cod. Bas. πείσθωσιν.

2. Ἐνταῦθα δή. Pal. ἐνταῦθα δεῖ. D. δή om.

Πολὺς ἐνέκειτο. Imitari Dionem Cass. vidimus I. 1. p. 867. (add. Wyttenb. ad Plut. Mor. I. p. 267. Wess. ad Diod. XVI, 85.)

Μὲν καί. Καί om. Dan.

Οὐδέν. D. οὐδέ.

Ἐν ᾧ om. E. In B. unum duntaxat ᾧ de. Statim D. E. ἔχοντας.

Σαφές. D. σαφεῖς.

Ἐθέλουσιν Gr. ex emend., fuerat in eo ἐθέλωσιν.

3. Ὁρῶντες δέ. Δέ om. B.

Οἷόν τε ὄν. Cod. Bas. οὐδέν.

Εἴ τι. In libris inepte εἴτε, quum οὔτε — οὔτε sibi respondeant. Nostram emendationem receperunt Haack. Bekk. Goell. Vallam, quanquam *quid* addidit, tamen εἴ τε legisse, docet reliqua eius interpretationis natura; scribit enim: *illi cernentes neque sibi fas esse ad populum loqui, et si quid calamitate adducti concedendum illis putarent, apud socios invidiosum fore re orata et non exorata, neque* —. Invenit igitur haud dubie εἴ τε καί τι, ut D., quocum aliquoties consentit, habet.

Τῆς ξυμφορᾶς. Dan. τὰς ξυμφορᾶς.

Διαβληθῶσιν post εἰπόντες collocant F. C., post τυχόντες Reg. (G., sed D., quem Bekk. addit, non item. Ex Reg. quidem Duk. εἰπόντας καὶ οὐ τυχόντας attulerat, sed falsum eum esse docet Gail.) Pro τυχόντες D. τιχ.

Τοὺς Ἀθηναίους. Cod. Bas. τοῖς Ἀθηναίοις.

Digitized by Google

ναιούς ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προύκαλοῦντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι.

(6. *Αἱ σπονδαὶ διαλύονται. ἀδικία Ἀθηναίων. περὶ Πύλον κατὰ κράτος πολεμεῖται.*)

κγ'. Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, διελύοντο εὐθὺς αἱ σπονδαὶ αἱ περὶ Πύλον· καὶ τὰς ναῦς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπῄτουν, καθάπερ ξυνέκειτο. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐγκλήματα ἔχοντες ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι, οὐκ ἀπεδίδοσαν, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγόν τε, καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες,

κγ'. 5. *Καθάπερ ξυνέκειτο*] *ἀντὶ τοῦ ὥςπερ ἐν ταῖς συνθήκαις ἦν δεδογμένον.* — *Ἐγκλήματα ἔχοντες*] *ἀντὶ τοῦ ἐγκλήματα ἐπιφέροντες κατὰ Λακεδαιμονίων.* — 6. *Παράσπονδον*] *παρὰ τὰ ἐν ταῖς σπονδαῖς συγκείμενα.* — 7. *Οὐκ ἀξιόλογα*] *εὐτελῆ τινὰ καὶ ψυχρά.* — 8. *Ἰσχυριζόμενοι*] *ἐπερειδόμενοι καὶ ὡς ἰσχυρὸν πάνυ προτείνοντες οἱ Ἀθηναῖοι.* — 8. *Ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ*] *ἐὰν βραχὺ ἀθετηθῇ.* (*λ. Ἀγ.*) — 10. *Καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες*] *καὶ ἐγκαλοῦντες ἠδικῆσθαι διὰ τὸ τὰς ναῦς μὴ ἀπειληφέναι.* — *Ἀπελθόντες ἐς πόλεμον καθίσταντο*] *μετὰ τὴν ἀπόκρισιν τὴν ἐλθοῦσαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὴν Σπάρτην, παρεσκευάζοντο ἐπὶ τὸν πόλεμον.*

Ἐπὶ μετρίοις. D. I. *ἐπιμετρίως.* Quare Valla: *neque Athenienses moderate se gesturos.*

Ποιήσοντας. It. Vat. H. Dan. ed. Bas. (non cod. Bas.) *ποιήσαντας*, in H. tamen *ον s. αν.*

Προύκαλοῦντο. I. *προύκαλοῦντάι.* D. *προκαλοῦνται.*

Ἀθηνῶν. I. *Ἀθηναίων*, nostrum tamen in marg. ab al. man.

Cap. XXIII. *Διελύοντο.* E. *διεκελεύοντο.*

Εὐθύς. Gr. *εὐθέως*, quod Thucydidi multo minus usitatum Cf. script. discr. c. 44.

Πύλον. Cl. *τὴν Πύλον.* Gr. *τὸν Πύλον.* Posterius contra morem Thucydidis. Vid. I. 1. p. 103.

Οὐκ ἀξιόλογα. F. Reg. (G.) *οὐκ ὀλίγα.* Unde Valla: *non exigua*, quem Stephanus *ἀξιόλογα* sine negatione legisse suspicabatur. Nostram scripturam sinceram esse docet ratio, qua Athenienses perfidiam suam excusarunt.

Ἀπεδίδοσαν, C. G. *ἀπέδοσαν.* Sed imperfectum refer ad *ἀπῄτουν; quoties Lacedaemonii repetebant, toties Athenienses negabant.* Vind. *ἀπεδίδωσαν.*

Ἐὰν καί. Καί om. D. I.

Παραβαθῇ. D. *παραβασθῇ.*

Ἀπελθόντες. Mosqu. *ἐπελθόντες.*

Digitized by Google

ἐς πόλεμον καθίσταντο. 2. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο, Ἀθηναῖοι μὲν δυοῖν ἐναντίαιν ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας, (τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιώρμουν, πλὴν τὰ πρὸς τὸ πέλαγος, ὁπότε ἄνεμος εἴη· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν φυλακήν, ὥστε αἱ πᾶσαι ἑβδομήκοντα ἐγένοντο·) Πελοποννήσιοι δὲ ἔν τε τῇ ἠπείρῳ στρατοπεδευόμενοι, καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοποῦντες καιρὸν, εἴ τις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι.

2. Ἀθηναῖοι μὲν δυοῖν — —] ἀντὶ τοῦ, Ἀθηναίων μὲν δύο πάνσιν ἐναντίαις περιπλεόντων τὴν νῆσον. τοῦτο δὲ, ἵνα μὴ ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὸ ἁπανταχῦ [, μὴ] ἐάσωσι τοὺς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ἐξελθεῖν. — 8. Καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει] ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰς πόλεμον καθίσταντο. (λ. Κασσ.)

2. Ὑπ' ἀμφ. Vind. ἀπ' ἀμφ.

Ἀμφοτέρων. F. C. Reg. (G.) ἀμφοτέροις.

Κατὰ κράτος om. F. Reg. (G.)

Ἀθηναῖοι μέν. G. Ἀθ. δέ, sed μέν s. δέ.

Δυοῖν. Chr. δυεῖν. At vid. 1. 1. p. 223. sq. Post δυοῖν autem cum Cass. Aug. (in quo in marg. a man. 2. exstat,) Pal. H. (qui s. v. ab al. man. habet,) It. Vat. Bekk. Goell. omisimus νεοῖν, quod ad ἐναντίαιν subaudiendum esse ex περιπλέοντες satis manifestum est. G. νεοῖς cum ν̄ s. ς̄ habet.

Ἐναντίαιν. Vat. ἐναντίαν. Statim Pal. rursus αἰεί, hic cum Ald. Flor. Bas. Vid. I. 1. p. 211.

Τῆς δέ. Quum περιώρμουν non ad Ἀθηναῖοι, sed ad ἅπασαι pertineat, parenthesis prius signum hic, non ante καὶ ἐκ posuimus. Cf. I. 1. p. 109. Secuti sunt Haack. et Bekk.

Πλὴν τά. I. πλὴν τάς.

Πρός. Ar. Chr. Dan. περὶ.

Ἀθηνῶν. D. Ἀθηναίων, sed αι cum signo dubitationis.

Ἔν τε. Τέ ex Cass. Aug. Cl. F. H. C. Reg. (G.) Gr. I. E. m. inseruimus cum Haack., quanquam non ad ἐν τῇ ἠπείρῳ pertinet, sed per hyperbaton ad στρατοπεδ. Cf. I. 1. p. 300. sq. Rursus expunxerunt Bekk. et Goell.

Στρατοπεδευόμενοι. F. στρατευόμενοι.

Digitized by Google

(7. Τὰ ἐν Σικελίᾳ πραχθέντα. κδ'. κε'. Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐκ τῆς Μεσσήνης ὁρμώμενοι, ἐν τῷ πορθμῷ, ὃς διαγράφεται, ναυμαχίας ἀποπείραν ποιεῖσθαι διανοοῦνται)

κδ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρὸς ταῖς ἐν Μεσσήνῃ φρουρούσαις ναυσὶ τὸ ἄλλο ναυτικὸν, ὃ παρεσκευάζοντο, προσκομίσαντες, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ἐκ τῆς Μεσσήνης. 2. καὶ μάλιστα ἐνῆγον οἱ Λοκροὶ, τῶν Ῥηγίνων κατὰ ἔχθραν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐςεβεβλήκεσαν πανδημεὶ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. 3. καὶ ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο, ὁρῶντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰς μὲν παρούσας ὀλίγας ναῦς, ταῖς δὲ πλείοσι καὶ μελλούσαις ἥξειν πυνθανόμενοι τὴν νῆσον πολιορκεῖσθαι. 4. εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ῥήγιον ἤλπιζον, πεζῇ τε καὶ ναυσὶν ἐφορμοῦντες, ῥᾳδίως χειρώσασθαι, καὶ ἤδη σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι· ξύνεγγυς γὰρ κειμένου τοῦ τε Ῥηγίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας τῆς τε Μεσσήνης τῆς Σικελίας, τοῖς

Ὀλ. πή. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υκέ.

κδ'. 6. Αὐτοί] οἱ Λοκροί. (λ. Αὐγ.) — 9. Τὴν νῆσον] τὴν Σφακτηρίαν. — 10. Εἰ γὰρ κρατήσειαν] οἱ Λοκροὶ δηλονότι.

Cap. XXIV. Ἐν τῇ. Τῇ de. It. B.

Συρακόσιοι m. („et sic in hoc libro constanter" GOELL.) et haud dubie plures cum Bekk. et Goell. Cf. script. discr. ad III, 86. Vulgo (et Haack.) Συρακούσιοι. Quod valet etiam ubique in proximo cap., ubi m. aliquoties Συῤῥακόσιοι, D. I. Συῤῥακούσιοι.

Καὶ οἱ. Οἱ om. E.

Μεσσήνῃ. Gr. Ar. Chr. Μεσήνῃ hic et infra ac Gr. plerisque locis. At vid. I. 2. p. 581. et Bekk. ad I, 101. Mox C. ἄλλον.

Ἐν om. It. Vat.

2. Ἐνῆγον. Ed. Bas. (non item cod. Bas.) ἀνῆγον.

Λοκροί. Pal., ut alibi, Λωκροί. Totam autem hanc sectionem non male in parenthesin redigas, quum §. 8. in ἐβούλοντο scriptor ad τοὺς Συρακοσ. καὶ ξυμμ. redeat.

Ἐςεβεβλήκεσαν Cass. Aug. Cl. Vat. H. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Haack. In D. I. ἐςεβεβήκεσαν. Vulgo ἐςβεβλήκεσαν, quod Bekk. et Goell. servarunt, nec Haack. corruptum vocare debebat. Cf. I. 1. p. 228. Nostrum legimus c. 1. et III, 96. Statim Pal. πανδημεῖ.

4. Κρατήσειαν. D. κρατείσειαν.

Χειρώσασθαι Cass. Aug. F. It. Vat. H. (in quo ᾱ, pro quo ε̄ cogitandum, s. ᾱς scriptum esse dicitur,) D. I. E. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Cf. I. 1 p. 158. et infra c. 28 et 52. Vulgo χειρώσεσθαι. In C. litera ω̄ dubia.

Σφῶν. Reg. (G.) σφῶϊν. Antea C. ἴδη pro ἤδη.

Τοῦ τε. Τέ de. Ar.

Τῆς τε. Mosqu. καὶ τῆς. I. omnia ab τῆς — Σικελ. om., sed restit. in marg. al. man.

Ἀθηναίοις τε οὐκ ἂν εἶναι ἐφορμεῖν, καὶ τοῦ πορθμοῦ 253.
κρατεῖν. 5. ἔστι δὲ ὁ πορθμὸς ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ἥπερ βραχύτατον Σικελίᾳ τῆς ἠπείρου ἀπέχει· καὶ ἔστιν ἡ Χάρυβδις κληθεῖσα τοῦτο, ἣν Ὀδυσσεὺς λέγεται διαπλεῦσαι· διὰ στενότητα δὲ καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν, τοῦ τε Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Σικελικοῦ, ἐκπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὖσα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη.

(*Τρεῖς ναυμαχίαι, ὧν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ οὐκ ἔλασσον ἔχουσιν οἱ Συρακόσιοι.*)

κέ. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ μεταξὺ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶν ὀλίγῳ πλείοσιν ἢ τριάκοντα ἠναγκάσθησαν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ναυμαχῆσαι περὶ πλοίου διαπλέοντος, ἀντεπαγόμενοι πρός τε Ἀθηναίων ναῦς ἑπτὰ δέκα καὶ Ῥηγίνας ὀκτώ. 2. καὶ νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τάχους ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον, ἐς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, τό τε ἐν τῇ Μεσσήνῃ καὶ ἐν

2. *Ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης*] ἡ ἐς τὸ μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμηδὸν ῥέουσα. — 4. *Τοῦτο*] τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. (*l. Ἀνγ.*) — 8. *Καλεπή*] εἰς τὸ πλεῦσαι δηλονότι.

Ἀθηναίους τε. *Τέ* om. Ar. Chr. Dan. At vid. I. 1. p. 300. sq.

Ἂν εἶναι Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. Gr. m. Abrech. aliique, ut Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἀνεῖναι*.

5. *Βραχύτατον*. Non in *βραχύτατα* mutandum esse adnotavimus I. 1. p. 92.

Δὲ καί. *Καί* om. Ald. Flor. Steph. 1. teste Huds.; qui de ed. Bas. saltem fallitur.

Ἐκ. B. *τῶν* pro *ἐκ* habere innuere videtur Gail. Neutrum agnoscit ed. Bas.

Τοῦ τε. *Τέ* de. D.

Cap. XXV. *Ἐν*. Vind. *καί*. Mox Pal. *τὸ μεταξύ*.

Περί. Marg. Steph. *παρά*.

Πλοίου. E. Ar. Chr. Dan. *πλοίου δέ*.

Ἀντεπαγόμενοι Cass. Aug. Cl. H. (in quo *αν* al. man. additum.) It. Vat. Ar. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ἀντεπαναγόμενοι*, quod verbum si, ut videtur, non alia quam Thucydidis auctoritate nititur, ex lexicis eiiciendum est; nec apta videtur utraque praepositio, praesertim quum pugna non in alto mari, sed in freto commissa sit.

Ναῦς s. v. G.

Ἑπτακαίδεκα. „Ὀκτωκαίδεκα legebat Valla.“ HUDS. *Καί*, quod sequitur, om. I.

Ῥηγίνας. Gr. Ῥηγίας. E. Ῥηγίναν.

2. *Ἀπὸ τῶν*. *Τῶν* om. Cl.

Ἐς B. (in quo *εἰς* s. v. cad. man.) E. Ar. Haack. Bekk. Goell. pro vulg. *εἰς*. Cf. I. 1. p. 212.

Τό τε. Olim *τότε*, commate post hanc particulam collocato.

Digitized by Google

τῷ Ῥηγίῳ, μίαν ναῦν ἀπολέσαντες· καὶ νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. 3. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς Ῥηγίνων· ἐπὶ δὲ τὴν Πελωρίδα τῆς Μεσσήνης ξυλλεγεῖσαι αἱ τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων νῆες ὥρμουν, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς παρῆν. 4. προσπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι, ὁρῶντες τὰς ναῦς κενὰς, ἐνέβαλον, καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων. 5. καὶ μετὰ τοῦτο τῶν Συρακοσίων ἐμβάντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ παραπλεόντων ἀπὸ κάλω ἐς τὴν Μεσσήνην, αὖθις προς-

κε'. 1. *Μίαν ναῦν † ἀπολέσαντες, †]* οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — *Καὶ νὺξ ἐπεγένετο τ. ἔ.]* ἡγουν γενομένη γὰρ νὺξ ἐπέσχε τὸ ἔργον. — 3. *Τὴν Πελωρίδα]* Πελωρὶς ἀκρωτήριον Σικελίας τὸ βορειότατον. — 7. *Καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβλ.]* δηλονότι ὑπὸ τῶν Συρακουσίων ἐπιβληθείσῃ Ἀττικῇ νηΐ. *μίαν οὖν ἀπώλεσαν* οἱ Ἀθηναῖοι. — 10. *Ἀπὸ κάλω]* τῷ λεγομένῳ παρόλῳ· οἱ γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν γῆν πλέοντες οὐ δύνανται ἐρέττειν. — *Προσβαλόντες]* τοῖς Συρακουσίοις δηλονότι. (λ. Ἀνγ.)

Quod saltem ante eam cum Kist. transponendum erat. Sed potius *τό τε* disiunctim scribendum et altera virgula post *Ῥηγίῳ* figenda cum Reisk. Haack. Bekk. Goell. quem vid. ad h. l. Valla nec *τότε* nec *τό τε* expressit.

Ῥηγίῳ. Reg. (G.) *Ῥηγίνῳ.* Antea Chr. *Μεσήνῃ*, ut et infra, et *Μεσήνιοι* §. 7. Cf. ad 24, 1. b.

Νύξ. G. *νῦν*, sed alterum s. v.

Ἐπεγένετο. Chr. Dan. *ἐγέν.*

3. *Μετὰ δὲ.* *Δέ* de. Chr. Mox Pal. rursus *Λοκροί.*

Τῆς Ῥηγίνων Cass. Aug. Gl. Pal. It. Vat. H. Gr. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. (?) Haack. Bekk. Goell. *Τῶν Ῥηγίνων* F. Reg. (G.) D. I. (de quibus quatuor lectores fallit Bekk.) ed. Bas. Vulgo *τῆς τῶν Ῥηγ.*, sed *τῶν* uncis notatum erat.

Ξυλλεγεῖσαι. Libri tam scripti quam editi omnes *συλλ.* At vid. I. 1. p. 209. (In Farr. discr. script. hic locus excidit.) Mox de *Συρακόσιοι*, cf. ad 24, 1. *Καὶ* om. cod. Bas.

4. *Αὐτοὶ* Cl. (in quo *αὐτοῖς* in marg.) F. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Schol. Vall. (*unam ex aliis perdiderunt.*) Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) *αὐτοῖς.* At vid. quae in not. ex Obss. crit. p. 68. transcribemus; et inde hausit etiam Goell.

5. *Τῶν Συρακοσίων. Τῶν* om. D., *καὶ* pro eo habet I.

Ἐσβάντων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. I. E. Vind. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐμβάντων.* „Sic III, 80. *ἐμβῆναι* et *ἐσβῆναι.*" WASS. Cf. I, 18. et Xen. Anab. V., 7, 15. Proximum *ἐς* om. Gr., contra consuetudinem linguae.

Κάλω. Dan. *κάλῳς.* At vid. not.

Προσβαλόντες. Mosqu. *προσβάλλοντες.*

βαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, ἑτέραν ναῦν ἀπολλύουσι. 6. καὶ ἐν τῷ παράπλῳ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιουτοτρόπῳ γενομένῃ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Συρακόσιοι, παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ Μεσσήνῃ λιμένα. 5

(Μεσσήνιοι μὲν Νάξῳ προσβαλόντες τρέπονται, Λεοντίνων δὲ ἐπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, καλὴν ἐπεκδρομὴν ποιοῦνται, τέλος γε μέντοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν πόλιν διώκονται.)

7. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι Συρακοσίοις ὑπ' Ἀρχίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἔπλευσαν ἐκεῖσε· Μεσσήνιοι δ' ἐν τούτῳ πανδημεὶ κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν ἐπὶ Νάξον τὴν Χαλκιδικήν, ὅμορον οὖσαν. 8. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τειχήρεις ποιήσαντες τοὺς Ναξίους, ἐδῄουν τὴν γῆν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ταῖς μὲν ναυσὶ περιπλεύσαντες κατὰ τὸν 10

1. Ἀποσιμωσάντων] ὑπαναχωρησάντων καὶ μετεωρισάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλοῦ διαστήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις. — ** Ἀποσημωσάντων] τὰ σήμεια τῆς ξυμμαχίας ἁρμόσαντων καὶ ἀναδείξαντων. (Βασ.) — 2. Προεμβαλόντων] τῶν Συρακοσίων πρὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἐμβαλόντων. — 11. Τειχήρεις ποιήσαντες] ἐντὸς [δηλονότι] τῶν τειχῶν ποιήσαντες.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. C. Reg. (G.) Post Ἀθην. Vind. pergit ὑπαναχωρησάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλοῦ διαστήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀποσιμωσάντων, ex depravato Schol. postremi voc.

Ἀποσιμωσάντων. Respiciunt huc lexicc. vett. Vid. adnot. Cod. Bas. ex emend. ἀποσημωσ. D. ἀποσημοσ. Male Valla *dato signo*, unde ἀποσημειωσάντων eum legisse aut legendum putasse conficiebat Steph. At vid. Schol.

Προεμβαλόντων. D.I. ἐμβαλόντων aut ἐμβαλότων. m. προεμβαλλόντων.

Ἀπολλύουσι. Matthiae Gr. mai. I. p. 394. ἀπολλύασι legi vult. Vid. tamen quae contra Moer. Att. ad VII, 51. VIII, 10. et 42. disputanda sunt. Add. Zeun. ad Xen. Cyr. IV, 5, 20. Vind. Mosqu. ἀπολύουσι.

6. Τῷ παράπλῳ καὶ om. E. (de quo obscurius loquitur Bekk.)

Καὶ τῇ — τοιουτοτρόπῳ om. Cass. Aug. Dan., in Aug. tamen in marg. sunt a man. pr., in Cass. a sec. Ibi Aug. τοιούτῳ τρόπῳ, sicut Pal. Ar. et ex corr. E., in quo τοιουτο τρόπως fuerat. At Τοιουτότροπον· Θουκυδ. τετάρτῳ Bekk. Anecdd. p. 114. Cf. II, 13. et Schaef. ad Dion. p. 78.

Τῇ Μεσσήνῃ. Τῇ om. Mosqu.

8. Ναυσί. E. τεσσαράκοντα ναυσί. At erant ὀλίγῳ πλείους ἢ τριάκοντα §. 1. Antea pro ταῖς G. τοῖς.

Digitized by Google

* Ἀκεσίνην * ποταμὸν, τὴν γῆν ἐδῄουν, τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν † ἐξέβαλλον †. 9. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους. καὶ οἱ Νάξιοι ὡς εἶδον, θαρσήσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προσπίπτουσι 254. τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ τρέψαντες, ἀπέκτειναν τε ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν ἐκ' οἴκου· καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιπεσόντες, τοὺς πλείστους διέφθειραν. 10. καὶ αἱ νῆες, σχοῦσαι ἐς τὴν Μεσσήνην, ὕστερον ἐπ' οἴκου ἔκασται διεκρίθησαν. Λεοντῖνοι δὲ εὐθὺς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ Ἀθηναίων ἐς

2. Πρὸς τὴν πόλιν] τὴν Νάξον. (λ. Ἀνγ.) — 3. Τὰ ἐπὲρ τῶν ἄκρων] ἀντὶ τοῦ οἱ ἐπὶ τῶν ἄκρων ὄντες καὶ τῶν ὀρεινῶν, ὡς ἐκεῖ οἰκούντων αὐτῶν. — 4. Ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους] τοῖς Μεσσηνίοις ἢ κατὰ τῶν Μεσσηνίων. (λ. Ἀνγ.) — 11. Αἱ νῆες] τῶν Συρακουσίων. (λ. Ἀνγ.) — 12. Ἐπ' οἴκου ἔκασται διεκρίθησαν] ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου διακριθεῖσαι. (λ. Ἀνγ.)

Ἀκεσίνην. D. Ἀσεκίνην. Fluvius rectius Acesines an, ut apud Plinium, Asines vocetur, dubitat Cluver., quem vid. apud nos I. 2. p. 530.

Ἐξέβαλλον Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐξέβαλον. Sed sincera scriptura nondum restituta; nam ἐκβάλλειν Thucydidi nunquam significat *adoriri urbem*, sed *irruptionem facere in terram*, nec unquam cum πρός coniungitur. Vid. Ind. Scribe igitur προσέβαλλον, quae verba iam II, 79. in libris confusa vidimus.

9. Νάξιοι. D. ἄξιοι, s. v. al. man. να.

Ὡς in Mosqu. pallidius superest.

Θαρσήσαντες. Cod. Bas. θαρσοῦντές τε.

Ἐν ἑαυτοῖς. Dan. ἐν αὐτοῖς.

Ἐπέρχονται. H. ἐξέρχ., s. v. al. man. γρ. ἐπερ.

Ἐκδραμόντες. C. ἐξδραμ. Mox D. ἐς τῆς. Post Μεσσηνίοις punctum in comma mutavit Haack.

Ἔκασται om. It. Ἕκαστοι habet cod Bas. Virgula ante Haack. post ὕστερον collocabatur.

Λεοντῖνοι. β. Λατῖνοι.

Δὲ εὐθύς. „Εὐθύς Ar." Ita Huds., nescio an significaturus δέ in illo libro decsse.

Ἀθηναίων. Mosqu. τῶν Ἀθην.

Digitized by Google

τὴν Μεσσήνην, ὡς κεκακωμένην, ἐστράτευον· καὶ προσβάλλοντες οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν ἔπεσον, ὁ δὲ πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. 11. ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσήνιοι καὶ Λοκρῶν τινὲς μετὰ τοῦ Δημοτέλους, οἳ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν φρουροί, ἐξαπιναίως προσπεσόντες, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τῶν Λεοντίνων τὸ πολύ, καὶ ἀπέκτειναν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐβοήθουν, καὶ κατεδίωξαν τοὺς Μεσσηνίους πάλιν ἐς τὴν πόλιν, τεταραγμένοις ἐπιγενόμενοι· καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ Ῥήγιον. 12. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἕλληνες ἔνσπονδοι ἦσαν τῶν Ἀθηναίων κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους.

(8. Ἡ Σφακτηρία μετὰ ἐπίκουρον πολιορκίαν ὑπὸ Κλέωνος καὶ Δημοσθένους βίᾳ αἱρεῖται. κζ' — λθ'. Ἀπορίαι τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ φυλακῇ, ἐς ἣν οἱ Ἕλληνες σῖτον ἐσάγουσιν.)

κζ'. Ἐν δὲ τῇ Πύλῳ ἔτι ἐπολιόρκουν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἠπει-

1. Κεκακωμένην] κακῶς πάσχουσαν, δεδυστυχηκυῖαν. (λ. Λύγ.) — 3. Ἐπειρῶντο] γράφεται ἐπείρων. (λ. Κασσ. Λύγ.) τὴν Μεσσήνην δηλονότι. (λ. Λύγ.) — 9. Κατεδίωξαν] ἦγουν διώξαντες ἐνέβαλον. (λ. Λύγ.) 10. Τεταραγμένοις] τοῖς Μεσσηνίοις. (λ. Λύγ.) — Ἐπιγενόμενοι] ἐπιτεθέντες. (λ. Λύγ.)

Κεκακωμένην. F. κεκακωμένοι, D. I. κεκαμένην, hic in marg. al. man. κεκλασμένην. Valla *conquassatam* dixit.

Ἐστράτευον. D. I. E. Chr. Dan. marg. Steph. ἐστράτευσαν, ut §. 6. et saepissime in hoc verbo in talibus locis, nec hic conferri potest §. 11. Imperfectum ἐστρατεύοντο tamen legimus I, 112.

Προσβάλλοντες. Cl. F. I. Mosqu. Ar. Chr. προσβαλόντες. Sic fuerat etiam in Gr., in quo emendatum.

Ἔπεσον Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. G. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Tus. Haack. Bekk. Goell. „Qua forma etiam VII, 12. διανοοῦνται τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν πειρᾶν." DUK. Cf. ibi not. Gottl. ad I, 61. et Ind. verb. Vulgo ἐπειρῶντο. Utramque scripturam agnoscit Schol.

11. Ἐπεκδρομήν. G. ἀπεκδρ.

Πάθος. E. τέλος.

Ἐγκατελείφθησαν. D. I. ἐγκαταλείφθ.

Προσπεσόντες om. It.

Ἀνεχώρησαν. Cod. Bas. ἀνεχώρουν.

12. Οἱ μέν. Μέν om. E.

Ἀλλήλους. Mosqu. ἀλλήλοις.

Digitized by Google

ρῳ στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατὰ χώραν ἔμενεν. 2. ἐπίπονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ σίτου τε ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος· οὐ γὰρ ἦν κρήνη ὅτι μὴ μία ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει τῆς Πύλου, καὶ αὕτη οὐ μεγάλη· ἀλλὰ διαμώμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ. 3. στενοχωρίᾳ τε ἐν ὀλίγῳ στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἤροῦντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. 4. ἀθυμίαν τε πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος, οὓς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλίγων ἐκπολιορκήσειν ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι ἁλμυρῷ χρωμένους. 5. αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι, προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτόν τε τὸν βουλό-

κ΄. 1. *Κατὰ χώραν ἔμενεν*] ἦγουν ἡσύχαζεν. (λ. *Λύγ.*) — 3. *Ὅτι μὴ μία*] ἦγουν εἰ μὴ μία. (λ. *Λύγ.*) — 5. *Διαμώμενοι*] ἀντὶ τοῦ διασκάπτοντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἅμη, ὃ ἐστι σκαφεῖον πλατύ. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι διαστέλλοντες τὸν κάχληκα, καὶ βόθρους ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποιοῦντες, ηὕρισκον ὕδωρ, οἷον ἂν τις εἰς ἀνάγκην πίοι δι' ἄκραν δίψαν. — 6. *Ἐν ὀλίγῳ*] διαστήματι [δηλονότι τῆς γῆς]. — 8. *Κατὰ μέρος*] ἀντὶ τοῦ κατὰ διαδοχήν. — 9. *Μετέωροι*] ἦγουν ἐπ' ἀγκυρῶν. (λ. *Λύγ.*) — 10. *Παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος*] παρὰ προσδοκίαν συμβαίνων. — *Ἡμερῶν ὀλίγων*] ἐντὸς δηλονότι. (λ. *Λύγ.*) — 11. *Ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ*] ὄντας δηλονότι. (λ. *Λύγ.*)

Cap. XXVI. 2. *Σίτου τε.* Τὲ om. D. I.

Ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος. E. καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. In Pal. ἀπορία exaratur.

Διαμώμενοι — ὕδωρ. „Laudat [omissis οἱ πλεῖστοι] Suid. v. διαμώμενος. [Cf. adnot.] Etymol. in κόχλος; κάχλακας. [Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ διὰ τοῦ ᾱ λέγει κάχλακας.] Cum nostro Iosephus." WASS.

3. *Ἐγίγνετο.* C. ἐγένετο.

Καὶ τῶν — ὥρμουν. „Suid. in σῖτος, qui om. κατὰ μέρος." WASS. Prorsus eadem leguntur apud Phot.

4. *Ὁ χρόνος.* Mosqu. Ar. Chr. καὶ ὁ χρόν.

Ἐρήμῃ. Mosqu, Ar. Chr. ἐρήμῳ. At vid. not.

Ὕδατι ἁλμυρῷ. m. ἁλμυρῷ ὕδατι, sed literis α et β indicatum verba secus ponenda esse.

5. *Αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι.* „Cass. et Gr. post ἦν distinctionem habent, recte. Sic III, 93. αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοί." DUK. At ibi sequitur verbum finitum, hic participium. Male Haackius ἦν suspectum reddere studet. Rectius Duk. indicat ad VIII, 19. ubi vid. adnot. et hic Goell. *Οἱ* om. Gr.

Σῖτόν τε etc. „Suid. in ἀλησμένον [et Phav.] immutato verborum ordine [σῖτόν τε ἀλησμένον τὸν βουλ.] citat." WASS.

Digitized by Google

μενον * ἀληλεσμένον *, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴ τι ἄλλο βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν * ξυμφέρῃ *, τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ, καὶ τῶν Εἱλώτων τῷ ἐσαγαγόντι ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. 6. καὶ ἐσῆγον ἄλλοι τε παρακινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ Εἵλωτες, ἀπαίροντες ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέοντες ἔτι νυκτὸς ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος τῆς νήσου. 7. μάλιστα δὲ ἐτήρουν ἀνέμῳ καταφέρεσθαι· ῥᾷον γὰρ τὴν φυλακὴν τῶν τριήρων ἐλάνθανον, ὁπότε πνεῦμα ἐκ πόντου εἴη· ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν, τοῖς δὲ ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει· ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα

255.

2. Τάξαντες] τὸ εἰσάγειν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἀργυρίου] ἕνεκεν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος] ἐς τὰ ἀφορῶντα. (λ. Αὐγ.) — 8. Καταφέρεσθαι] κατάγεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν] [ἄπορον γὰρ ἦν, δηλονότι ταῖς ναυσὶ, περιορμεῖν (λ. Κασσ.)] τὴν νῆσον. (λ. Αὐγ.) — Ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει] ἤγουν ἀφειδοῦντες ἑαυτῶν κατέπλεον. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τ. χρ.] ἐξεδίδοσαν, φησὶ, τῇ πέτρᾳ τὰ πλοῖα ὠνηθέντα χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

„Habet etiam ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι et alia omittit. Vid. Kust." DUK. Τέ om. Gr., σῖτον, si Gailio, et τὸν quoque, si eiusdem typothetis fides, I. Tum Aug. It. cod. Bas. Gr. ἀληλεμένον, quod receperunt Bekk. et Goell., nos recipere dubitavimus. Cf. Herodot. VII, 23. Buttm. Gr. max. §. 98. 4. et in Ind. verb. anom. et adnot. ad III, 54. Pal. ἀληλησμένον.

Οἷον om. D. Οἱ habet Vind.

Ξυμφέρῃ Cass. Aug. (sed in hoc ῃ a rec. man.) It. H. (in quo ῑ subscr. apud Gail. non comparet,) Bekk. Goell. Sed hoc an vulgatum (et Haack.) ξυμφέροι praestet, valde dubium est. Nam coniunctivum recte ita poni vidimus I. 1. p. 142., optativum (in quo conditionalis sententia εἴ τις ἐσαγάγοι supplenda) p. 154. Buttm. Gr. med. §. 126. 8. Matth. §. 127. adnot. 2. et nos in disp. de part. ἄν p. 35. sqq. et ad Xen. Cyr. I, 6, 19. atque in Ind. Anab. in ἄν. Pal. ξυμφέρει. E. ξυμφέρον.

Τάξαντες. D. τάξαντος.

Τῶν Εἱλώτων. Τῶν om. D. I. In Cass. Aug. Εἱλώτων et mox Εἵλωτες cum spir. leni. Cf. adnot. ad I, 101.

Ἐλευθερίαν. Syllabam θῑ om. B.

6. Ἀπὸ τῆς Πελοπ. Τῆς om. cod. Bas.

Ὁπόθεν. Chr. Dan. ὅθεν. Male Haack. post νήσου colon, post καταφέρ. punctum collocavit.

7. Τριήρων. Cass. Gr. τριηρῶν. At vid. adnot.

Εἴη. E. ἤει, quod ne in ᾔει quidem mutatum probaremus. Mox post περιορμεῖν cum Bekk. punctum in virgulam mutavimus.

Καθεστήκει. F. C. Reg. (G.) D. I. Mosqu. m. καθειστήκει, sane non deterius. Cf. I. 1. p. 228.

Ἐπώκελλον — χρημάτων. „Suidas τετιημένοι legit [s. h. v.,

τετιμημένα χρημάτων, καὶ οἱ ὁπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. 8. ἐςένεον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον· ὧν τὸ πρῶτον λανθανόντων φυλακαὶ ὕστερον ἐγένοντο. 9. παντί τε τρόπῳ ἑκάτεροι ἐτεχνῶντο, οἱ μὲν, ἐςπέμπειν τὰ σιτία, οἱ δὲ, μὴ λανθάνειν σφᾶς.

ὑπέσχοντο γὰρ τοῖς ναυκλήροις δώσειν τὰς τιμὰς, εἰ ἀπόληται τὰ [αὐτῶν] πλοῖα. — 1. Περὶ τὰς κατάρσεις] κατάρσεις λέγει τοὺς ἐπιτηδείους εἰς καταγωγὴν τόπους καὶ εἰς τὸ προςορμίζεσθαι. τὸ δὲ ἐφύλασσον ἀντὶ τοῦ φρουροὶ ἦσάν τινες τῶν πολιορκουμένων, ἵνα εὐθὺς ἀπολάβωσι τὰς τροφάς. — 3. Ἐςένεον] εἰςεκολύμβων, * εἰςενήχοντο *. — 4. Μήκωνα μεμελιτωμένην] εἶδος βοτάνης ἡ μήκων, ἧς ὁ μὲν ὀπὸς θανάσιμος, ὡς λέγεται, τὸ δὲ σῶμα γλυκύτατον. δύναται δὲ πείνης ἀπαλλάττειν μιγνυμένη μέλιτι. — 5. Λίνου σπέρμα κεκομμένον] τοῦτο δίψαν θεραπεύει πρὸς ὀλίγον τινὰ καιρόν. ὅθεν καὶ τοῖς πυρέττουσι προςάγεται παρὰ τῶν ἰατρῶν. [τὸ δὲ κεκομμένον, ἀληλεσμένον. (λ. Λύγ.)]

quod tamen ex praec. gloss. natum videtur pro vulg. lect.] Hesychius τετιημένοι [? τετισμένοι?], τετιμωρημένοι. Τίω vix alibi hoc significatu: mss. etiam constanter τετιμημένα: illud etiam poetarum tantum esse affirmat Eustathius." WASS. Verbi poetici τίειν *aestimare*, quod nemo hic reponet, perfectum τέτῑμαι. Pro ἐπώκελλον Mosqu. ἐπώκελον. I. om. syllabam επ.

Ὁπλῖται. Litera ὁ s. v. in G.

Ὅσοι. C. Reg. (G.) ὅση vel ὅσῃ, Reg. (G.) cum οῑ s. ῃ al. man.

8. Ἐςένεον — κεκομμένον. „Suid. in ὕφυδρος [sed om. καὶ κατὰ τ. λίμ.]" WASS.

Ἐςένεον. Cl. in marg. ἐπένεον. D. ἐςένουν, sed εον s. ουν al. man. I. εςενον, sed sincerum in marg. al. man. Proximum δέ om. Cass. (ubi a corr. adscript.) Aug. It. Vat. H.

Κολυμβηταί. Cass. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. κολυμβητοί, prave. Κολυμβητὰς ὑφύδρους hinc petiit Dio Cass. quibus ὑφάλους κολυμβητάς substituit Arrian. II, 27.

Καλωδίῳ. Suidam l. d. καλώδια habere cum Huds. scribit Bekk., apud Kust. tamen καλωδίῳ legitur.

Μήκωνα μεμελιτωμένην. „Laudat Eustath. ad Hom. Odyss. α', p. 1390." WASS. Pro μεμελιτωμένην F. μεμελητωμ., E. καταμεμελιττωμ.

9. Παντί τε. It. παντί γε. Gr. B. ed. Bas. (non cod. Bas.) παντί τε τῷ.

Ἐτεχνῶντο. Cl. in marg., Reg. (G.) Gr. E. ἐχρῶντο, in Reg. (G.) tamen nostrum rec. man. superscr.

Ἐςπέμπειν. I. ἐκπέμπειν.

Digitized by Google

(Τῶν ἐν τῇ πόλει Ἀθηναίων ὡσαύτως ἀπορούντων, Κλέων τούς τε ἀγγέλλοντας τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς στρατηγοὺς διαβάλλει, καὶ πείθει στρατεύειν.)

κξ'. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις πυνθανόμενοι περὶ τῆς στρατιᾶς ὅτι ταλαιπωρεῖται, καὶ σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ἐσπλεῖ, ἠπόρουν, καὶ ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι, ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων τὴν περὶ τὴν Πελοπόννησον κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, καὶ οὐδ' ἐν θέρει οἷοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν, τόν τε ἔφορμον, χωρίων ἁλιμένων ὄντων, οὐκ ἐσόμενον, ἀλλ' ἢ, σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακήν, περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας, ἢ τοῖς πλοίοις, ἃ τὸν σῖτον αὐτοῖς ἦγε, χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσεσθαι. 2. πάντων δὲ ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι· καὶ μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι. 3. Κλέων δὲ, γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑπο-

κξ'. 2. Ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (λ. Ἀνγ.) — 4. Ἐπιλάβῃ] κωλύσῃ. (λ. Ἀνγ.) — 9. Περιγενήσεσθαι] ἀντὶ τοῦ περισωθῆναι, [ζῆσειν. (λ. Ἀνγ.)] — 12. Ἔχοντάς τι ἰσχυρόν] ἤγουν ἔχοντας πολλὴν δύναμιν. (λ. Ἀνγ.) — 13. Ἐπικηρυκεύεσθαι] [κήρυκα καὶ] πρεσβείαν πέμπειν [ἐπὶ συμμαχίᾳ καὶ φιλίᾳ.] (λ. Ἀνγ.)

Cap. XXVII. Ἐν δέ. Δέ om. Dan.

Ἐπιλάβοι. C. Reg. (G.) Schol. ἐπιλάβῃ, non deterius. Cf. I. 1. p. 142.

Περί de. Mosqu.

Τὴν Πελοπόννησον. Τήν de. D. E. Dan.

Ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. „Scribere debebat ἐς χωρίον ἔρημον." GOELL. Cf. not.

Οἷοι. Vind. οἷον.

Ἔφορμον. „Thom. Mag. h. v. e memoria, ut videtur, τόν τε ἔφορμον οὐκ εἶχον, χωρίων ἁλιμένων ὄντων." DUK. Post ἐσόμενον ante Haack. male punctum erat.

Ἀνέντων. „Gr. mendose ἀφέντων, in marg. ἀγέντων. Ita noster alibi. Vid. Ind. Ἀγιέντα Hesychius interpretatur ἐνδόντα." WASS.

Περιγενήσεσθαι. G. περιγενέσθαι, in marg. γρ. περιγενήσεσθαι.

Πλοίοις. D. πλείοις.

Τὸν σῖτον. Τόν om. C.

Χειμῶνα. Ar. τὸν χειμ.

Τηρήσαντας. Reg. (G.) τηρῆσαντες, sed ες s. ς al. man.

2. Πάντων δέ Cass. Aug. Cl. It. H. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. pro πάντων τε. Post ἐπικηρ. ante Haack. rursus punctum erat.

Μετεμέλοντο. D. E. Vind. μετεμέλλοντο.

Digitized by Google

φέαν περὶ τῆς κωλύμης τῆς ξυμβάσεως, οὐ τάληθῆ ἔφη λέγειν τοὺς ἐξαγγέλλοντας. παραινούντων δὲ τῶν ἀφιγμένων, εἰ μὴ ἀφίσι πιστεύουσι, κατασκόπους τινὰς πέμψαι, ἤρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ Θεαγένους ὑπὸ Ἀθηναίων. 4. καὶ γνοὺς ὅτι ἀναγκασθήσεται ἢ ταντὰ λέγειν οἷς διέβαλλεν, ἢ, τἀναντία εἰπὼν, ψευδὴς φανήσεσθαι, παρήνει τοῖς Ἀθηναίοις, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὠρ-
256. μημένους τι τὸ πλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν, ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας, εἰ δὲ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα, πλεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. 5. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου, στρατηγὸν ὄντα, ἀπεσήμαινεν, ἐχθρὸς ὢν, καὶ ἐπιτιμῶν ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ, εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ, πλεύσαντας λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ αὐτός γ' ἂν, εἰ ἦρχε, ποιῆσαι τοῦτο.

12. Ἀπεσήμαινεν] ἀποσκώπτων ἐδήλου. (λ. Ἀϑ.) — Ἐχθρὸς ὤν] τῷ Νικίᾳ δηλονότι. (λ. Ἀϑ.) — 13. Ἐπιτιμῶν] ἐγκαλῶν, ἐπιμεμφόμενος, [ὀνειδίζων. (λ. Ἀϑ.)]

3. *Κωλύμης.* Vind. κωλύμβης. *Τῆς ξυμβάσεως.* Τῆς om. B. E. Ald. Flor. Bas.

Θεαγένους F. C. Reg. (G.) D. m. Ar. Chr. marg. Steph. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) Θεογένους. Vid. not.

4. *Διέβαλλεν.* D. I. E. Mosqu. m. Ar. διέβαλεν.

Ἢ τἀναντία ab al. man. E.

Φανήσεσθαι. Vat. H. *γενήσεσθαι*, in hoc tamen s. v. al. man. γρ. φανήσ. Cf. Bornem. de gem. Cyrop. rec. p. 61. Frustra φανήσεται coniectum esse ex I. 1. p. 270. apparet.

Αὐτούς. E. καὶ αὐτ.

Τι τὸ πλέον. Marg. Steph. τὸ πλέον τι. It. τί om. „Redundare existimat Steph. Vid. Append. ad Script. de Dial. Att. p. 81."

HUDS. Valet *aliqua ex parte, aliquantum.*

Τῇ γνώμῃ. Cl. Ar. τῆς γνώμης.

Διαμέλλειν. Mosqu. Ar. διαμέλειν. Marg. Steph. μέλλειν.

Παριέντας. Cod. Bas. παρέντας.

Δοκεῖ. Gr. δοκῇ.

5. *Νικίαν τὸν Νικηράτου.* Gr. τὸν Νικίαν Νικηράτου.

Ἀπεσήμαινεν. E. ἀπεσήμανεν. Dan. ἀποσήμενε, quod ante στρατηγόν ponit, sicut nostrum Chr.

Παρασκευῇ. D. παρασκευῆς, nisi nos fallit Gail.

Εἰ ἄνδρες. Gr. εἰ οἱ ἄνδρες. D. οἱ ἄνδρες sine εἰ.

Πλεύσαντας. Reg. (G.) I. Chr. Ald. Flor. Bas. πλεύσαντες, sed Reg. (G.) cum ας s. ες ead. man.

Digitized by Google

(Νικίας τῷ Κλέωνι παραχωρεῖ τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, ἣν οὗτος ἅπων ὑφίσταται, μεγαληγορεῖ γε μέντοι.)

κη'. Ὁ δὲ Νικίας, τῶν τε Ἀθηναίων τι ὑποθορυβησάντων ἐς τὸν Κλέωνα, ὅτι οὐ καὶ νῦν πλεῖ, εἰ ῥᾴδιόν γε αὐτῷ φαίνεται, καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν ἥν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. 2. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, οἰόμενος ὁ αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι, ἕτοιμος ἦν· γνοὺς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα, ἀνεχώρει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, δεδιὼς ἤδη, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι. 3. αὖθις δὲ ὁ Νικίας ἐκέλευε, καὶ ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, καὶ μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δὲ, οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν, ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανε-

κη'. 1. Τποθορυβησάντων] μετὰ θορύβου εἰπόντων. (λ. Λύγ.) — 4. Τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν] ἤτοι ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ· ἢ μέρος τὸ ἐφ' ἑαυτῶν εἶναι· τὸ δ' εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς, ἢ, ὡς Ἀντύλλος, ἐπὶ σφίσι, τοῖς στρατηγοῖς δηλονότι. — 7. Παραδωσείοντα] ἐφιέμενον παραδώσειν τὸν Νικίαν. (λ. Λύγ.) — Ἀνεχώρει] ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο. — Ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν] ἀλλ' ἐκεῖνον δεῖν στρατηγεῖν. — 10. Ἐξίστατο] παρεχώρει. (λ. Λύγ.) — 12. Ἐξανεχώρει] ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο ποιεῖν ἅπερ ὑπέσχετο, [ἀπέφευγεν. (λ. Λύγ.)]

Cap. XXVIII. Τί ὑποθορυβησάντων. E. ὑποθορυβησάντων τι. Pal. τι ὑπὸ θορυβ.

Πλεῖ Chr. Dan., quibus parendum, quanquam apud scriptores, qui sub imperatoribus Romanis vixerunt, vulgatum (Haack. Bekk. Goell.) πλέει non rarum est. Vid. Lob. ad Phryn. p. 220. et nos I. 1. p. 230. (Πλέετε tamen duo optimi Xen. libri Anab. VII, 6, 37.) Apud Plutarch. Nicias (c. 7.) Cleonem alloquitur verbis: τί δ' οὐχὶ καὶ νῦν αὐτὸς σὺ πλεῖς; D. πλέοι.

Εἰ ῥᾴδιόν γε. Γε om. D. m. Chr. Dan., sed referendum ad εἰ.

Αὐτόν. F. αὐτῷ, θν s. ῷ.

Ἐκέλευεν — ἐπὶ om. E, sed suppl. al. man.

Ἥντινα. Cass. Gr. ἥν τινα. Valla: *sumptis copiis, si quas vellet.*

Βούλεται δύναμιν λαβόντα. G. δύν. λαβ. βούλ.; sed verus ordo literis indicatus.

2. Μόνον. E. (sed Cass., quem Bekk. addit, non item) μόνῳ (μόνῳ).

Τῷ ὄντι. Mosqu. ὅτι.

Αὐτός. I, male αὐτόν.

Οἰόμενός οἱ. Posterius om. E.

Ὑποχωρῆσαι. D. ἀποχωρ.

3. Ἐκέλευε. Mosqu. ἐκέλευσε.

Πύλῳ. Vat. H. Πύλου.

Ὅσῳ. Vat. ὅσα.

Ὑπέφευγε. Dan. (non Chr., quem Bekk. nominat,) ἐξέφ.

Ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα. „Tho-

Digitized by Google

χώρει τὰ εἰρημένα, τόσῳ ἐπεκλεύοντο τῷ Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχήν, καὶ ἐκείνῳ ἐπεβόων πλεῖν. 4. ὥστε οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν· καὶ παρελθὼν, οὔτε φοβεῖσθαι ἔφη Λακεδαιμονίους, πλεύσεσθαί τε λαβὼν ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδένα, Λημνίους δὲ καὶ Ἰμβρίους τοὺς παρόντας, καὶ πελταστὰς, οἳ ἦσαν ἐκ τε Λήμνου βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη, πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 5. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μέν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ, ἀσμένοις δ' ὅμως ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων, λογιζομένοις δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ

mas Mag. [et Phav.] exponit παρείβαινε. Melius Scholiastes. *Τὰ εἰρημένα* sunt illa, de quibus est in fine cap. praec." DUK. Ob structuram comparanda verba ὑποχωρεῖν et ὑπεξέρχεσθαι I. 1. p. 132. Valet nunc prope μετατίθεσθαι.

Τόσῳ. D. I. E. m, Chr. Dan. marg. Steph. τόσον, non plane contra leges linguae, quanquam μᾶλλον cogitatione repetendum.

Τῷ Νικίᾳ. E. τὸν Νικίαν.

4. *Ὥστε*. C. ὥσπερ.

Ἔτι om. Reg. et C., nisi huius loco G. exarare volebant Gailii typothetae.

Ἐξαπαλλαγῇ. C. ἐπαλλαγῇ, si Gailio fides. E. ὑπεξαλλαγῇ. Mosqu. ἐξαπαλλαγῇ.

Ἐκ μέν. *Μέν* om. Mosqu.

Ἰμβρίους. Dan. Ἐμβρίους.

Ἔκ τε. Chr. Dan. ἐκ τῆς. „Aut abundat *τέ*, aut addendum *καί* ante τοξότας." AEM. PORT. At vid. adnot.

Τοῖς — στρατιώταις Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. (qui duo ἐν τῇ Πύλῳ habent, et si Gailio fides, τοῖν pro τοῖς,) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Flor., quae scriptura etiam a Valla inventa iam Dukaro, cuius vid. not., placebat, et recepta est ab Haack. Bekk. Gail. Vulgo τοὺς — στρατιώτας. Proxima confirmant Aristid. et Schol. Aristoph. Vid. adnot.

Ἢ ἄξειν — ἀποκτενεῖν. Haec et ex praecedd. ταῦτα δὲ ἔχων habet Thom. M. in βούλομαι p. 166. Pro ἄξειν Vind. ἕξειν. In Mosqu. Ar. de. ζῶντας. Denique Valla *aut ibi mortem obiturum* interpretatus ἀποθανεῖν legisse existimatur. Cf. not.

5. *Μέν τι*. *Μέν* om. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Pro τι P. habet τοί. Respiciunt hūc nonnulli scriptores. Vid. adnot.

Ἀσμένοις. D. ἀσμένως.

Ἐγίγνετο. m. Chr. ἐγένετο.

Δυοῖν. Ex Chr. Wasse δυεῖν reposuerat. „Praeter unum librum in ceteris omnibus tam scriptis quam editis est δυοῖν, quod et alibi habet Thucydides, etsi scriptura plerumque variat." DUK. *Δυεῖν* postea inventum dicitur in Aug., de quo valde dubitamus. (De Vind. fallitur Bekk. Ex Parr. B. C. D. F. G. δυοῖν clare affert Gail., de reliquis ta-

Digitized by Google

ἕτερον τεύξεσθαι, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι, ὃ μᾶλλον ἤλπιζον, ἢ, σφαλεῖσι γνώμης, Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώσασθαι.

(Κλέων Δημοσθένην στρατηγὸν προχειρίζεται. διὰ τί οὗτος, καίπερ ἀπόβασιν διανοούμενος, μέχρι τούτου ἀνεβάλετο αὐτήν.)

κθ'. Καὶ πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πλοῦν, τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προσελόμενος Δημοσθένην, τὴν ἀγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο. 2. τὸν δὲ Δημοσθένην προσέλαβε, πυνθανόμενος τὴν ἀπόβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται, κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ, καὶ μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκοῦντες, ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι. 3. καὶ αὐτῷ ἔτι ῥᾴμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρέσχε. πρότερον μὲν γὰρ οὔσης αὐτῆς ὑλώδους ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀτριβοῦς διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν, ἐφοβεῖτο, καὶ πρὸς τῶν πο-

257.

κθ'. 9. Οἱ γὰρ στρατιῶται] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀνγ.) — 10. ** Τῇ ἀπορίᾳ] τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων. (Κασσ.) — 11. Διακινδυνεῦσαι] παράβολόν τι διαπράξασθαι. — Αὐτῷ —] τῷ Δημοσθένει προθυμίαν ἐνεποίησεν, ἢ ἐπέῤῥωσεν. (? ἐπέῤῥωσεν. Ἀνγ.)

cet.) Cf. I. 1. p. 224. Δυοῖν restituerunt Haack. Bekk. Goell.

Μᾶλλον. Vat. H. μάλιστα, posterior. s. v. al. man. γρ. μᾶλλόν.

Χειρώσασθαι Cass. (hic tamen cum superscr. emend. rec. man. ασθαι,) Aug. F. It. Vat. D. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) χειρώσεσθαι. Cf. I. 1. p. 275. et supra c. 24.

Cap. XXIX. Διαπραξάμενος ἐν. Pal. διαπραξ. ὁ Κλέων ἐν.

Αὐτῷ. Errore typogr. in ed. Lips. et Gail. αὑτῷ.

Τῶν τε. Τέ de. Chr. Dan. Cf. adnot. ad III, 84.

Πύλῳ. D. τῇ Πύλῳ.

Ἀγωγήν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀναγωγήν. „Cf. VI, 29.“ BEKK.

Τάχους. B. τάχος.

2. Αὐτόν om. B.

Τὴν νῆσον. Τήν om. C.

Ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι. „Thom. Mag. p. 164.“ GOELL.

3. Αὐτῷ ἔτι. Vat. ἔτι τῷ ἔτι. Haack. ante καὶ αὐτῷ non bene colon posuit.

Παρέσχε Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. C. Reg. Gr. B. Ar. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo παρεῖχε.

Πρότερον μέν. Μέν om. C.

Οὔσης αὐτῆς. It. Vat. H. αὐτῆς οὔσης, quibus Bekk. et Goell. paruerunt, nos non paremus. Vid. de his libris de Art. crit. p. 39. sqq. et p. 132.

Ἐπὶ τὸ πολύ. Chr. ἐπὶ πολύ.

Ἀτριβοῦς. B. διατριβοῦς.

Ἀεί H. s. v. al. man. In Pal. B. E. Mosqu. Ald. Flor. scribitur αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Καὶ πρός. Καί om. It. Vat.

Digitized by Google

λειμῶν τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι· πολλῷ γὰρ ἂν στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προσβάλλοντας αὐτοὺς βλάπτειν· σφίσι μὲν γὰρ τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευὴν ὑπὸ τῆς ὕλης οὐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι, τοῦ δὲ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα, ὥστε προσπίπτειν ἂν αὐτοὺς ἀπροσδοκήτως, ᾗ βούλοιντο· ἐπ' ἐκείνοις γὰρ ἂν εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν. 4. εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ χωρίον βιάζοιτο ὁμόσε ἰέναι, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας, κρείσσους ἐνόμιζε τῶν πλεόνων ἀπείρων, λανθάνειν τε ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον, πολὺ ὂν, διαφθειρόμενον, οὐκ οὔσης τῆς † προσόψεως † ᾗ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

2. *Αὐτοὺς βάλλειν*] *τοὺς Λάκωνας δηλονότι.* — 3. *Σφίσι*] *τοῖς Ἀθηναίοις.* — *Ἐκείνων*] *τῶν Λακεδαιμονίων.* — 5. *Αὐτῶν*] *τῶν Ἀθηναίων.* — 6. *Ὥστε προσπίπτειν ἂν αὐτούς*] *τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι προσπίπτειν τοὺς Λακεδαιμονίους.* (*λ. Ἀύγ.*) — 7. *Ἐπ' ἐκείνοις* [*γὰρ εἶναι ἂν*] *τοῖς Λακεδαιμονίοις.* — 8. *Ὁμόσε ἰέναι*] *ἀντὶ τοῦ εἰς χεῖρας, καὶ πλησίον, ὅ ἐστιν εἰς συστάδην μάχην.* — 10. *Τῶν πλεόνων ἀπείρων*] *τῶν Ἀθηναίων.* (*λ. Ἀύγ.*) — 11. *Τῆς προσόψεως*] *τῆς θεωρίας.* (*λ. Ἀύγ.*)

Τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι. C. Reg. (G.) *ἐνόμ. μᾶλλ. τοῦτο εἶναι.* Chr. *τοῦτο ἐνόμ. εἶν. μᾶλλ.* Mox ter colis pro punctis usi sumus.

Ἀποβάντι. Pal. *ἐξαποβάντι.* D. I. *ἀποβάντας.* Antea pro *πολλῷ* Abresch. et Reisk. frustra *πολλά* coniiciebant. Dicit scriptor *etiamsi magnus exercitus descendarit.*

Προσβάλλοντας. Mosqu. m. Ar. Chr. *προσβαλόντας*, sed in m. correct. in *βαλλ.* E. *προσβαλοῦντας.*

Βλάπτειν. Marg. Steph. ex cap. Schol. *βάλλειν.*

Ἀπό. C. G. Mosqu. Ar. *ἀπό.*

Δῆλα εἶναι. D. E. m. Chr. Dan. *εἶναι δῆλα. Δήλας* non coniicies. Vid. Matth. Gr. §. 441. 1.

Αὐτῶν. Cod. Bas. *αὐτοῦ.*

Εἶναι πάντα. D. *εἶναι καὶ δῆλα πάντα*, sed *καί* s. v. al. man.

Προσπίπτειν. Aug. *προπ.*

Ἂν αὐτούς. Ἂν male om. Gr.

Ἂν εἶναι. Hoc ordine Cass. Aug. F. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *εἶναι ἄν. Ἂν* male om. Cl.

4. *Αὖ.* Gr. *οὖν.*

Βιάζοιτο. D. E. *βιάζοιντο.* Notarum passive dictum, ut saepe apud Thuc. Vid. Ind. verb.

Κρείσσους E. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *κρείττους.* Cf. I. 1. 210. cum Farr. discr. script.

Πλεόνων. Ar. *πλειόνων*, aeque bene, imo magis ex more Thuc. Vid. I. 1. p. 223.

Ἂν τό. B. *ἂν αὐτό.*

Ἑαυτῶν. It. *ἑαυτόν.* Chr. *ἑαυτοῦ.* Quo non opus. Vid. Schoem. Obss. in Thuc. p. 12.

Οὐκ οὔσης. Οὐκ om. B.

Προσόψεως. Imo *προόψεως.* Valla *prospectus.* Cf. script. discr. ad II, 89, 8.

Χρῆν. Chr. *ἐχρῆν.* At vid. script. discr. ad I, 39.

Digitized by Google

(Ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα Δημοσθένει σπουδὴν παρέχει ἀποβάσεως. §. 1 — 8. Κλέωνος ἀφικομένου μάτην λόγοι προςφέρονται τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ ὁμολογίας.)

ιδ. Βιβλ. β'. κεφ. ϟζ'. ϟη'. λ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο, οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐςῄει. 2. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς νήσου τοῖς ἐσχάτοις προςίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρήσαντός τινος κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος, καὶ ἀπὸ τούτου πνεύματος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὐτῆς ἔλαθε κατακαυθέν. 3. οὕτω δὴ τούς τε Λακεδαιμονίους μᾶλλον κατιδὼν πλείους ὄντας, ὑπονοῶν πρότερον ἐλάσσοσι τὸν σῖτον † αὐτοῦ † ἐςπέμπειν, τότε [δὲ] ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον σπουδὴν

λ'. 2. Μέρος] τοῦ πάθους δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Τῶν δὲ στρατιωτῶν] τῶν Ἀθηναίων στρατιωτῶν. — 8. Κατιδών] ὁ Δημοσθένης [δηλαδή]. — 9. Αὐτοῦ] τὸ αὐτοῦ [καὶ] τοπικὸν ἐπίῤῥημα. καὶ Ὅμηρος· αὐτοῦ ἐρυκακέειν.

Cap. XXX. Male hinc novi cap. initium fit, cuius prima saltem sectio cum praec. iungenda.

2. Νήσου. Comma, quod vulgo post νήσου collocabatur, saltem cum Haack. post στενοχωρ. ponendum. Vid. Goell.

Προςίσχοντας. Cass. Aug. Pal. It. Vat. προΐσχοντας, sed in Cass. Aug. recte man. rec. int. vers. προς. Contra m. vulgatam habet, sed corr. προϊ. Cl. προΐσχοντες, in marg. προσχόντες. „Non est mutandus casus participii. Vid. adnot. ad cap. 2." DUK. προςήσχοντας.

Ἀριστοποιεῖσθαι. D. I. ἀριστοποιήσασθαι.

Προφυλακῆς. D. φυλακῆς.

Μικρόν. Cod. Bas. σμικρόν. At vid. I. 1. p. 210. Reiskius temere aut τύχην corrigi aut κατά deleri volebat.

Τῆς ὕλης. Τῆς om. D. E.

3. Αὐτοῦ si pro αὐτόσε poni posse neges, (nam nugae sunt reliquae, quas proposuerunt, explicationes, nec huc valent quae I. 1. p. 178. sq. disputavimus,) atque subiectum desideres, quod non videtur commode abesse posse, probaverim Baueri coniecturam αὐτοὺς ἐςπέμπειν. Nam lenior quidem nonnullis videatur medela, si restituatur αὐτοὺς πέμπειν, praesertim quum Gail. scribat: „αὐτοῦ (ἐκ per corr.) πέμπειν G."; sed compositum ἐςπέμπειν satis confirmatur c. 16. et 26.

Τότε δέ. Δέ vulgo de. Sed ita verba τότε — ποιεῖσθαι aperte nexu carent. Neque cum Bened. scribi licet τότε τε, ut haec cohaereant, τούς τε Λακεδ. πλείους ὄντας — τότε τε τοὺς Ἀθην. σπουδὴν ποιεῖσθαι — τήν τε νῆσον εὐαποβατ. οὖσαν, cui rationi vel infinit. ποιεῖσθαι satis obstat. Aliquanto melius Reiskius τό τε separatim exarari volebat. Sed verba τούς τε Λακεδ. κατιδὼν

ποιεῖσθαι, τήν τε νῆσον εὐαποβατωτέραν οὖσαν, τὴν ἐπιχείρησιν παρεσκευάζετο, στρατιάν τε μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἑτοιμάζων.

4. Κλέων δὲ ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων, καὶ ἔχων στρατιὰν ἣν ᾐτήσατο, ἀφικνεῖται ἐς Πύλον· καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσι πρῶτον ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα, προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο ἄνευ κινδύνου τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ
258. σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδοῦναι, ἐφ᾽ ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται, ἕως ἄν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ.

(Οἱ ὁπλῖται τῶν Ἀθηναίων ἀποβαίνουσι. τάξις τῶν Λακεδαιμονίων.)

λα᾽. Οὐ προσδεξαμένων δὲ αὐτῶν, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο μὲν, νυκτὸς ἐπ᾽ ὀλί-

4. Ἐκείνῳ] τῷ Δημοσθένει. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἅμα γενόμενοι] ἤγουν συνελθόντες ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐφ᾽ ᾧ] ἀντὶ τοῦ οὗ χάριν. (λ. Αὐγ.) — Τῇ μετρίᾳ] ἤγουν φιλανθρώπῳ. (λ. Αὐγ.) — 10. Περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ] ἤγουν περὶ σπονδῶν σύμβασις γένηται. §. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν

πλείους ὄντας, τήν τε νῆσον εὐαποβατ. οὖσαν coniungenda esse, ποιεῖσθαι autem, ut ἐςπέμπειν, ex ὑπονοῶν sive, quod in eo inest, νομίζων pendere manifestum est. Quapropter δέ ex nostra coniectura inseruerunt Haack. et Goell. Caeterum μᾶλλον ἄν in libris exstare velis.

Τήν τε. Mosqu. τῇ τε.

Στρατιάν. H. στρατειαν.

Μεταπέμπων. Vat. μεταπεμπόντων.

4. Κλέων δέ. Hinc novum caput ordiri debebat.

Ἐς τό om. Gr.

Προκαλούμενοι. Reg. D. προκαλούμενον. Mox Pal. σφάς.

Ἐφ᾽ ᾧ — τηρήσονται Zonar. p. 929. Cass. prave τηρήσωνται.

Ξυμβαθῇ. C. ξυμβασθῇ. D. ξυμβιβασθῇ.

Cap. XXXI. Προσδεξαμένων. Syllaba προς s. v. G.

Αὐτῶν. G. Reg. (G.) Gr. B. Mosqu. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. αὖ. „Quam lectionem qui probabat Benedictus, non debebat post δέ interpungere. Ubi enim supra narratum est Athenienses unum diem quievisse? At deditionem etiam antea Athenienses postulaverant, neque impetraverant tamen, cf. c. 21. 22. eoque respicere auctor putandus est, commate post αὖ fixo, si vera haec sit lectio, de quo adhuc dubito." HAACK. Supra cum legatis Athenas missis, hic cum exercitu agitur. Igitur servanda vulgata.

Ἐπέσχον. F. ὑπέσχον.

Ἀνηγάγοντο Cass. Aug. Cl. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr.

γας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες· πρὸ δὲ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον τῆς νήσου ἑκατέρωθεν, ἔκ τε τοῦ πελάγους καὶ πρὸς τοῦ λιμένος, ὀκτακόσιοι μάλιστα ὄντες ὁπλῖται· καὶ ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου. 2. ὧδε γὰρ διετετάχατο. ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ὡς τριάκοντα ἦσαν ὁπλῖται· μέσον δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν καὶ Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων εἶχε· μέρος δέ τι οὐ πολὺ αὐτοῦ τὸ ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς νήσου τὸ πρὸς τὴν

ἄλλων πραγμάτων· ἕως τέλειαι σπονδαὶ γένωνται καὶ πάντος τοῦ πολέμου ἀπαλλαγή.

λα'. 4. Ἐχώρουν δρόμῳ] ἤγουν ἔτρεχον. (λ. Αὐγ.) — Ἐχώρουν — τὸ πρῶτον φυλακτήριον] δραμόντες ἐπέθεντο τοῖς πρώτοις φυλάσσουσιν. (λ. Αὐγ.) — 5. Διετετάχατο] διατεταγμένοι καὶ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ ἐν τῇ νήσῳ. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῇ πρώτῃ φυλακῇ] πρώτην φυλακὴν φησιν αὐτοὺς τοὺς φύλακας· ἐπιφέρει γὰρ ὅτι τρία τάγματα ἦν Λακεδαιμονίων τὰ φυλάττοντα τὴν νῆσον, ἓν μὲν ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς νήσου τῷ πρὸς τὸ πέλαγος, ἕτερον δὲ ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ πρὸς τὸν λιμένα, ἕτερον δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου, ὅπου τὸ ὕδωρ· πρώτην οὖν φυλακὴν λέγει τὴν πρὸς τὸ πέλαγος. — 7. Ὁμαλώτατα.

B. D. E. ed. Bas. Steph. 2. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀνήγαγον. „Sic et l. III. c. 16. accipiunt ἀναγαγόντες. Hic quum optimi mss. habeant ἀνηγάγοντο, eoque et Thucydides et alii omnes frequentius utantur, nulla causa est, cur id praeferri non debeat. Pollux, Suid. et Hesych. non habent ἀνάγειν hac significatione.“ DUK. „Ἀνήγαγον defendit Abresch. p. 404. contra Duk.“ GOTTL. „Exempla Abreschio allata omnia habent accusat., qui tamen et hic facile suppleatur.“ BAUER.

Τοὺς ὁπλίτας. E. αὐτοὺς ὁπλ. Ἐπιβιβάσαντες. E. ἐπιβιβάσαντας.

Ἀπέβαινον. D. I. ἐπέβαινον, cum ᾰ s. v. al. man. Antea Mosqu. ὀλίγων.

Τῆς νήσου. Chr. τὴν νῆσον.

Πρός Cass. Aug. Cl. (in cuius marg. πρό,) Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) ood. Bas. Gr. Reisk. Haack. In E. c. al. man. additum, in m. πρός supra scr. „Probanda videtur scriptura πρὸς τοῦ λιμένος. III, 21. πρός τε Πλαταιῶν. IV, 130. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης.“ DUK. Vulgatum πρό mirum est a Bekk. et Goell. servatum esse. Nostrum etiam I, 62. restituimus.

Μάλιστα ὄντες E. omittere videtur. Statim Mosqu. ὁπλῖται.

2. Εἶχε. D. E. Dan. ἦρχε.

Αὐτοῦ. „Benedictus accipit pro αὐτόθι, quod otiosum sane hoc loco puto. Melius igitur cum plerisque interpretibus ad Epitadam retuleris.“ HAACK. F. αὐτῳ, unde αὐτό ex Baueri coniectura scripserunt Bekk. et Goell.

Τὸ ἔσχατον Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. „Sed malim τοῦ ἐσχάτου, quod est III, 36.“ BEKK. Cf. I. 1. p. 215. Vulgo artic. de.

Τὸ πρός. T. de. Gr. D. I.

Digitized by Google

Πύλον, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκραμον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον· καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, λίθων λογάδην πεποιημένον, ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ὠφέλιμον ἂν εἶναι, εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βιαιοτέρα. οὕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν.

(Οἱ πρῶτοι φύλακες τῶν Λακεδαιμονίων διαφθείρονται. οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀποβαίνουσι. καλὴ ἐπίνοια Δημοσθένους.)

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρώτους φύλακας, οἷς ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν, ἔν τε ταῖς εὐναῖς ἔτι ἀναλαμβάνοντας τὰ ὅπλα, καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβα-

τόν τε] ἔνθα, φησὶν, ἦν τὸ ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον καὶ οὐκ ἐν ὕψει κείμενον τῆς νήσου μέρος. — 1. Ὃ ἦν — —] ὅπερ, φησὶ, μέρος, τὸ ἔσχατον καὶ προέχον ἐπὶ τὴν Πύλον, τραχύ τι ἦν καὶ δύςβατον. — 2. Ἔρυμα] φρούριον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Λογάδην] ἐπιλέκτως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

λβ'. 7. Οἷς] ἤγουν καθ' ὧν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Λαθόντες] λαθραίαν ποιήσαντες. (λ. Αὐγ.)

Ἔκ τε θαλάσσης. F. Mosqu. ἔκ τε τῆς θαλ. Quod noli propter ἐκ τῆς γῆς probare. Xen. Hell. V, 3, 26. μήτε ἐκ τῆς γῆς μήτε κατὰ θάλατταν. Cf. ibid. VI, 2, 8. et adnot. supra ad IV, 11.

Ἐκ τῆς — ἐπίμαχον. „Vid. Thom. Mag. h. v. Sic mox c. 35. et supra c. 4." DUK. Cf. Poll. I, 171.

Τὶ καί. F. καί τι. Mosqu. om. καί.

Ἔρυμα in Cass. emend. ex ἔρυμα.

Λίθων. Gr. λίθῳ. At vid. Matth. Gr. §. 375. 2.

Ὃ de. Chr. Dan. Tum C. ἐνέμιζον.

Ἂν εἶναι. Ἂν om. Mosqu.

Καταλαμβάνοι. F. C. Reg. (G.) Gr. E. καταλαμβάνει, sed in Gr. emend.

Βιαιοτέρα Cass. Aug. Cl. Vat. H. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell., et sic correctum in It. et int. vers. al. man. scriptum in Reg. (G.) Vulgo βεβαιοτέρα. C. βιβαιοτέρα. „Valla et Portus secuti sunt lectionem βιαιοτέρα, quorum sententiae accedo. Nam καταλαμβάνειν fere dicitur de malis et calamitatibus. II, 18. ὁπότε πόλεμος καταλάβοι, Ibid. 54. ἦν δέ γέ ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ. IV, 20. πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν." DUK. „Vid. Hemsterh. ad Lucian. Somn. t. I. p. 191. 192. [198. Lehm.]" GOELL. „Res ipsa postulat legi βιαιοτέρα." BAUER.

Cap. XXXII. Ἔτι. Vulgo ante hoc vocab., apud Haack. post id virgula interpungitur, quam delevit Bekk. „Abreschius, Reisk. et Bau. καί excidisse putabant ante ἔτι. Melioris frugi est, quod Kistem. ἔτι iungit cum ἔν τε ταῖς εὐναῖς. Sed propter hoc τέ minus plene interpungendum est ante καὶ λαθόντ., ubi vulgo puncto distinguitur." HAACK.

Λαθόντες. D. λαθόντας.

Digitized by Google

σιν, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος ἐς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν. 2. ἅμα δὲ ἕῳ γιγνομένῃ καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον, ἐκ μὲν νεῶν ἑβδομήκοντα καὶ ὀλίγῳ πλειόνων πάντες πλὴν θαλαμίων, ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι, τοξόται τε ὀκτακόσιοι, καὶ πελτασταὶ οὐκ ἐλάσσους τούτων, Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον πάντες, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους φυλάκων. 3. Δημοσθένους δὲ τάξαντος, διέστησαν κατὰ διακοσίους τε καὶ πλείους, ἔστι δ' ᾗ ἐλάσσους, τῶν χωρίων τὰ μετεωρότατα λαβόντες, ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ᾖ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν * κεκωλυμένοις *, καὶ

4. Ἐσκευασμένοι] ἤγουν ὡπλισμένοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἱ βεβοηθηκότες] οἱ παραγενόμενοι τῷ Δημοσθένει ἐξ ἀρχῆς εἰς βοήθειαν. — 8. Διέστησαν] ἐτάχθησαν μεμερισμένως. (λ. Αὐγ.)

Ἐς Haack. et Bekk. Vulgo (et Goell.) εἰς, sicut praeter Dan., qui om., omnes libri. At vid. I. 1. p. 212.

Ἔφορμον. I. ἐφόρμιον. Mox ὁ ante ἄλλος om. Dan.

2. Ἀπέβαινον. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. G. Gr. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Bas. Steph. 1. ἐπέβαινον, quod a Valla *supervenit* translatum amplectitur Bened., quem refutat Haack. Cap. 31. οἱ ὁπλῖται πρὸ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον, nunc igitur ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον. Quocirca in fine cap. dicit scriptor τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τότε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει (§. 2.) καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν. (§. 3.) D. ἐπέβαινεν. At vid. Matth. Gr. §. 301. et not. ad I, 106.

Νεῶν. Mosqu. τῶν νεῶν.

Ἑβδομήκοντα. D. I. E. Vind. Chr. Dan. ὀγδοήκοντα. At vid. 23, 2.

Ἕκαστοι ἐσκευασμένοι. D. I. ἕκαστος ἐσκευασμένος.

Ἐλάσσους. E. Chr. ἐλάττους. „Perperam. Noster [scriptor] semper cum σσ. Soph. Electr. 1004. [986. Herm.] ἔλαττον [iam pridem in ἔλασσον mutatum], sed raro. Aeschylus opinor nunquam; semel Agam. 1240. εὖ πράττειν. [Locum frustra quaesivimus.] Alexis bis terque." WASS. Cf. I. 1. p. 210. et 406. et Wass. ad I, 129. et IV, 72.

Τούτων de. Ar. Quod sequebatur punctum, Haack. in comma mutavit. Tum Chr. rursus Μεσηνίων. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I. 101.

Ἄλλοι. Vulgo (et Haack.) οἱ ἄλλοι, sed οἱ om. Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell., quod fieri potest, si post ἄλλοι non interpungimus.

3. Δημοσθένους δέ. Mosqu. Ar. Δημοσθ. τε.

Διακοσίους τε. Τέ om. Chr. Dan.

Ἔστι s. v. al. man. et ῑ eras. G.

Μετεωρότατα. Mosqu. μετέωρα. Dan. μετεωρότερα.

Ὅτι. F. C. Reg. (G.) ἔτι, Reg. (G.) cum superscr. emend. rec. man. ὅτι.

Πολεμίοις. D. Dan. ἐναντίοις. Cf. adnot. ad III, 48.

Κεκωλυμένοις Cass. Aug. Cl. Pal. C. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor.

Digitized by Google

μὴ ἔχωσι· πρὸς ὅ τι ἀντιτάξωνται, ἀλλ' ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπίοιεν, ὑπὸ
259. τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων. 4. κατὰ νώτου τε ἀεὶ ἔμελλον αὐτοῖς, ᾗ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοὶ καὶ οἱ ἀπορώτατοι, τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις καὶ σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν· οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν

1. Ἀμφίβολοι] ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι, [πανταχόθεν. (λ. Λύγ.)] — 2. Τῷ πλήθει] ὑπὸ τοῦ πλήθους. (λ. Λύγ.) — 6. Οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασιν] οἱ μὲν ἐξηγήσαντο, οἱ ἄπορσι ὅπλων καὶ τοξεύμασι μόνοις χρώμενοι· οἱ δὲ λέγουσιν, οἱ εἰς ἀπορίαν καθιστάντες τοὺς ἀντιτεταγμένους τοῖς τοξεύμασιν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος ἐχρήσατο τῇ τοιαύτῃ λέξει, χλωρὸν εἰπὼν δέος οὐκ αὐτὸ ἔχον τὴν χλωρότητα, ἀλλ' ἑτέροις [αὐτὴν] ἐμποιοῦν· καὶ τὸν Διόνυσόν φασι μαινόμενον οὐχ ὅτι αὐτὸς μαίνεται, ἀλλ' ὅτι ποιεῖ μαίνεσθαι. — 7. Ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τὴν δύναμιν ἔχοντες. πόῤῥωθεν γὰρ τὸ τόξον ἰσχύει.

Bas. marg. Steph. Haack. In It. κυκλ

Vat. κεκωλυμένοις. Vulgo (Bekk. Goell.) κεκυκλωμένοις. Chr. Dan. κυκλουμ. Κεκωλυμένοις non improbandum dicit Wass., eiusque correctionem vulgatam esse vult Haack. Nobis licet vulgata magis placeat, librorum scriptura, quam defendi posse intelligimus (cf. Bened.), sensui nostro non posthabenda videbatur.

Ἔχωσι. Pal. It. Vat. H. F. C. G. cod. Bas. I. Vind. Mosqu. m. ἔχουσι. In Cass. corrector rec. sup. ω scripsit ου, et in Gr. in contextu ex ἔχωσι factum ἔχουσι. Sed participium a Bened. commendatum ob ἀλλά, quod sequitur, probari nequit.

Ὅ τι. I. solum ὅ.

Ἀντιτάξωνται. I. ἀντιτάξονται. Vid. I. 1. p. 137. Mosqu. τάξωνται.

Ἀμφίβολοι γίγνωνται. Scriptores haec imitantes vel eo respicientes vid. in adnot. Pro γίγνωνται Ar. γίνονται, F. C. G. γίγνοιντο (γίνοιντο Reg.)

Βαλλόμενοι. F. βουλόμ.

Εἰ δὲ — παρατετ. om. D.

4. Τὲ ἀεί. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τὲ καὶ ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Vid. I. 1. p. 211.

Ἧι. D. οἷ.

Ἔσεσθαι ψιλοί. Mosqu. ψιλοὶ ἔσεσθαι.

Ἀπορώτατοι. Virgulam, quae post ψιλοί erat, cum Kistem. primus huc transposuit Haack. et alteram post σφενδ. delevit. Male Bened. πορρώτατοι conlicit, cui et ἐκ πολλοῦ obstant et usus Atticorum. De sententia vid. not.

Καὶ σφενδόναις. Haec ad ἐπελθεῖν ad infimam pag. ab al. man. Mosqu.

Ἐκ πολλοῦ. Ἐκ omittere videtur D., sed τὴν ἐκ πολλοῦ ἀλκήν habet etiam Dio Cass. Vid. nos I. 1. p. 365.

Ἔχοντες. F. ἔχοντος. Post ἀλκήν et ἦν Haack. dimidias distinctiones posuit, Bekk. priore loco plenam servavit.

Digitized by Google

οἷόν τε ἦν· φεύγοντές τε γὰρ ἐκράτουν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο. 5. τοιαύτη μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τό τε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν.

(Τοῖς μὲν ὁπλίταις οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ δύναντὰι προσμίξαι, οἱ δὲ ψιλοὶ ἀνδρείως ἀμύνονται.)

λγ'. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, καὶ ὅπερ ἦν πλεῖστον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὡς εἶδον τό τε πρῶτον φυλακτήριον διεφθαρμένον, καὶ στρατὸν σφίσιν ἐπιόντα, ξυνετάξαντο, καὶ τοῖς ὁπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπῆεσαν, βουλόμενοι ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· ἐξ ἐναντίας γὰρ οὗτοι καθεστήκεσαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ψιλοὶ καὶ κατὰ νώτου. 2. τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίξαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι· οἱ γὰρ ψιλοὶ ἑκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον, καὶ ἅμα ἐκεῖνοι οὐκ ἀντεπήεσαν, ἀλλ' ἡσύχαζον· τοὺς δὲ ψιλοὺς, ἢ μάλιστα αὐτοῖς προσθέοντες προσκέοιντο, ἔτρεπον, καὶ οἱ, ὑποστρέφοντες

λγ'. 8. Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν] συμπλακῆναι. (λ. Ἀύγ.) — Οὗτοι] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Ἀύγ.) — 10. Τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀύγ.) — 11. Τῇ σφετέρᾳ ἐμπ. χρήσ.] ἵνα λέγῃ τῷ πεζομαχεῖν, καθ' ὃ [μᾶλλον] ἔμπειροί εἰσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ἐμπειρίᾳ] τῇ ἐπιστήμῃ τῇ πολεμικῇ. (λ. Ἀύγ.) — 14. Καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο] οἱ ψιλοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους τῆς διώξεως ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο.

Τὲ γάρ. Γάρ om. D. I. Mosqu.

Ἐκράτουν. Gr. ἐκρότουν in contextu et marg.

5. Τοιαύτη μὲν γνώμῃ. Ar. τοιαύτην μὲν γνώμην.

Τό τε. Vulgo coniunctim τότε, sed τό τε legendum esse viderunt Aem. Port. et Kistem., et primus exhibuit Haack.

Πρῶτον. Ar. πρώτην. Tum E. ἔταξεν.

Cap. XXXIII. Ὁπλίταις. C. G. ὅπλοις, hic tamen cum ἵταις s. v. al. man., nec, quod nonnunquam ὅπλα de ipsis hoplitis dicuntur, huc quisquam transferet.

Καθεστήκεσαν ἐκ. E. καθεστήκεσαν καὶ ἐκ.

Νώτου. Gr. νοτίου sine accentu. Nostrum sinceram esse vidimus in script. discr. III, 107.

2. Χρήσασθαι. Male Bekk. et Goell. hic punctum, et tamen, post ἡσύχ. — colon posuerunt.

Οὐκ ἀντεπήεσαν. Gr. οὐ κατεπήεσαν. Antea Bekk., ut solet, εἶργον. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. anom.

Ἥι μάλιστα. God. Bas. οἷ μάλ. Προσθέοντες. F. D. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἐπιθέοντες, et ἐπὶ etiam in B. c. v. al. man. Placuit haec scriptura Wassii et Bened., sed a correctore ob sequens προσκέοιντο illata videtur.

Καὶ οἱ, ὑποστρέφοντες. Vi-

ἠμύνοντο, ἄνθρωποι κούφως τε ἐσκευασμένοι καὶ προλαμβάνοντες ῥᾳδίως τῆς φυγῆς, χωρίων τε χαλεπότητι καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχέων ὄντων, ἐν οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες.

(*Οἱ ψιλοὶ ἀθρόοι ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. μεγίστη ἀπορία τούτων.*)

λδ'. *Χρόνον μὲν οὖν τινὰ ὀλίγον οὕτω πρὸς ἀλλήλους ἠκροβολίσαντο. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐκέτι ὀξέως ἐπεκθεῖν, ᾗ προεπίπτοιεν, δυναμένων, γνόντες αὐτοὺς οἱ ψιλοὶ βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες, πολλαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυνειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι*

1. *Κούφως τε ἐσκευασμένοι*] *ψιλῇ ὁπλίσει ὡπλισμένοι.* (λ. *Ἀνγ.*) — *Προλαμβάνοντες*] *φθάνοντες, ὥστε μὴ καταλαμβάνεσθαι.*

λδ'. 6. *Ἠκροβολίσαντο*] *οἱονεὶ πόῤῥωθεν ἔβαλον αὐτούς.* — 7. *Ἢι προεπίπτοιεν*] *οἱ ψιλοὶ δηλονότι.* (λ. *Ἀνγ.*) — 9. *Τῇ τε ὄψει — —*] *ἐθάῤῥησαν τῇ ὄψει, ἰδόντες ἑαυτοὺς πολλαπλασίους τῶν ἐναντίων ὄντας· ἢ πολλαπλασίους ἑαυτοὺς δόξαντες τῶν κατὰ τὴν ἀλήθειαν ὄντων.*

detur h. l. articulus loco pronominis [demonstrativi] esse; quare [cum It.] scripsi *οἵ*, ut infra cap. 68. *καὶ οἵ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον.*" HAACK. Est a singulari *καὶ ὅς*. Buttm. Gr. med. §. 113. 5. Non paruerunt tamen Bekk. et Goell. Artic. om. Gr. Pro *ὑποστρέφοντες* E. *ὑποφεύγοντες*, sed nostrum s. v. al. man.

Κούφως. D. *κοῦφοι*. Proximum *τέ* om. Chr.

Προλαμβάνοντες. F. C. D. Dan. male *προσλαμβάνοντες*. De genit. vid. not. „Quia membra *κούφως τε — χωρίων τε* particulis *τέ — τέ* cohaerent, *καί* vero utrique loco non nisi explicationis causa adhaeret, commata post *ἐσκευασμ.* et *χαλεπ.* sustuli. Tum ipsi ob levem armaturam expeditiores ad fugam erant, tum difficultate loci hostes in persequendo impedirentur." HAACK. Virgulam post *χαλεπ.* Bekk. servavit.

Ἠδύναντο Aug. Pal. It. Vat. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἐδύν*. Nihil refert. Vid. I. 1. p. 226.

Cap. XXXIV. *Οὕτω*. Hinc ad *προεπίπτοιεν* in H. lacuna, suppl. ead. man., primum s. v., deinde ad marg.

Ἠκροβολίσαντο. Pal. *ἠκροβολογίσαντο*.

Τῶν δὲ — ἐπ' αὐτούς. Dion. Hal. p. 872. 873. *Δέ* om. Mosqu.

Ἐπεκθεῖν. D. E. Mosqu. *ἐπεισθεῖν*, quod etiam Dion. Hal. p. 873. scribere voluisse docebit Duk. adnot. et Krüg. p. 136.

Γνόντες αὐτούς. Cass. *γνόντες δὲ αὐτούς*.

Τῇ τε. *Τέ* temere om. qui locum mancum Dion. Hal. p. 872. explevit, ipse Dion. Hal. p. 873. agnoscit.

Πολλαπλάσιοι. B. *παλλαπλάσ.*

Digitized by Google

δεινοὺς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι, ὅτι οὐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ὥσπερ ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, καταφρονήσαντες, καὶ ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔβαλλον λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε. 2. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης, καὶ ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώρει πολὺς ἄνω, ἄπορόν τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. 3. τό τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαι-

260.

1. Ὅτι οὐκ εὐθὺς ἄξια — —] ὅτι, φησὶν, οὐκ ἔπαθαν τοιαῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, οἷα προσεδόκων παθεῖν [ὑπ' αὐτῶν] ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ὅτε ἐπέβησαν τῆς νήσου. — 2. Τῆς προσδοκίας] ἀντὶ τοῦ τῆς δειλίας. (λ. Αὐγ.) — 3. Τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τεταπεινωμένοι φόβῳ ἕνεκα τῆς ὑπολήψεως τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς εἶχον περὶ αὐτῶν, ὡς ὅτι σφόδρα εἰσὶ πεζομάχοι καὶ πολεμικοί.

Ὁμοίως. I. ὁμοίους, ως s. ους eras.

Ἐπεπόνθεσαν. Dan. ἐπεπόθησαν.

Πρῶτον. F. Ar. τὸ πρῶτον.

Ἀπέβαινον. Dion. p. 874. et qui eum p. 873. supplevit ἐπέβαινον, quod temere probabat Reisk.

Τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι. „Observat Kuhnius ad Aelian. II. V. H. 14. imitari hoc Arrianum II. de Exped. Alex. 10. Καὶ ταύτῃ εὐθὺς δῆλος ἐγένετο (Darius) τοῖς ἅμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένος." DUK. Cf. Krüg. l. l. p. 136.

Καταφρονήσαντες. „Dion. Hal. καταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καί legit, non male, sed ob sequens αὐτούς additamento minus necessario." WASS.

Καὶ ἐμβαήσαντες. D. I. καὶ ὀμβαήσαντες. B. Ar. Ald. Bas. καὶ ἐμβοηθήσαντες. Plane om. E. Ar. Chr., E. tamen vulgatam s. v. al. man. habet.

Ἀθρόοι om. Mosqu.

Ἔβαλλον. D. ἔβαλον. Punctum ante καί cum Bekk. et Goell. in comma mutavimus, in colon Haack. Sic etiam §. 2. post ἅμα et §. 3. post βαλλομένων.

Ἕκαστός τι. I. ἕκαστός τις.

Εἶχε. Bekk. in minn. exempll. cum Cass. Aug. Pal. Gr. εἶχεν. Cf. Farr. discr. script.

2. Ἔκπληξίς τε. E. ἔκπληξίς τις.

Πολύς. Chr. πολλῷ.

Ἦν s. v. al. man. I.

Αὐτοῦ Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures cum Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) αὐτοῦ. Cf. Farr. discr. script.

Τῶν τοξευμάτων. Τῶν om. E. 3. Τά τε. „Τότε legunt nonnulli." HUDS. Sic Mosqu.

Χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Digitized by Google

μονίοις καθίστατο. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων, εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι, ἀποκεκλημένοι μὲν τῇ ὄψει τοῦ προορᾶν, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολεμίων τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἐςακούοντες, κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι.

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀναχωροῦσιν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα, ὅπου τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀντέχουσι.)

λέ. Τέλος δὲ, τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι, ξυγκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ οὐ πολὺ ἀπεῖχε, καὶ τοὺς ἑαυτῶν φύλακας. 2. ὡς δὲ ἐνέδοσαν, ἐνταῦθα ἤδη πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ τεθαρσηκότες οἱ ψιλοὶ ἐπέκειντο·

1. Οἱ πῖλοι] πῖλοί εἰσι τὰ ἐξ ἐρίου πηκτὰ ἐνδύματα, ὥςπερ θωράκιά τινα ὑπὸ τὰ στήθη, ἃ ἐνδυόμεθα, οἱ δὲ τὰ ἐπικείμενα ταῖς περικεφαλαίαις.

λέ. 9. Ξυγκλήσαντες] συνασπίσαντες, πυκνωθέντες, συναχθέντες. — 11. Ἐνέδοσαν] [ἐν]έκλιναν, ἐχαυνώθησαν. (λ. Αὐγ.)

E. Λακεδαιμονίοις χαλεπόν, dubium num sine articulo.

Καθίστατο. B. καθίσταντο.

Τὰ τοξεύματα. Τά om. E., sed ante δοράτια addere videtur.

Ἐναποκέκλαστο. D. ἐναπεκέκλαστο. At vid. I. 1. p. 228.

Βαλλομένων. D. I. βαλομ.

Εἶχόν τε. Mosqu. εἶχον δέ. „Totum hoc usque ad ἀποκεκλ. in interpretatione sua omittit Valla.“ HUDS.

Ἀποκεκλημένοι. D. Mosqu. ἀποκεκλειμένοι. Cl. E. Vind. Ar. ἀποκεκλεισμένοι. At vid. I. 1. p. 212. sq. F. C. Reg. (G.) ἐναποκεκλημένοι.

Ἐν αὐτοῖς. C. ἑαυτοῖς. Cf. ad c. 25. Statim Mosqu. παραγγελόμ.

Ἐςακούοντες. Mosqu. Ar. Chr. ἐςακούσοντες. Post quod partic. male vulgo (et apud Haack.) colon.

Καὶ οὐκ. Καὶ non agnoscit Valla interpretatus: *nullam undique circumsistente periculo spem habentes.* Similiter Heilm.

Cap. XXXV. Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἀναστρέφεσθαι. Vat. ἀναστρέφοντες.

Ξυγκλήσαντες. D. I. E. Mosqu. ξυγκλείσαντες. At vid. 34, 3.

Ἐς τό. D. I. ἐπὶ τό.

2. Πλέονι Cass. Aug. Cl. It. F. C. Reg. (G.) Gr. B. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo πλέον.

Τεθαρσηκότες. Cass. Aug. It. Vat. H. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τεθαῤῥηκότες. At vid. I. 1. p. 209.

Ἐπέκειντο. E. Vind. (non Aug., quem Bekk. nominat,) ἐςέκειντο. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐνέκειντο.

Digitized by Google

καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐμπατελαμβάνοντο, ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πολλοὶ, διαφυγόντες ἐς τὸ ἕρυμα, μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, ὡς ἀμυνούμενοι, ἥπερ ἦν ἐπίμαχον. 3. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπισπόμενοι, περιῆδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐκ εἶχον, προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὥσασθαι ἐπειρῶντο. 4. καὶ χρόνον μὲν πολὺν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι ἀμφότεροι ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου, ἀντεῖχον, πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι. ῥᾷον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι * ἠμύναντο * ἢ ἐν τῷ πρίν, οὐκ οὔ- 261.
σης σφῶν τῆς κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια.

3. *Μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων*] ἐν τῷ ἑρύματι. (λ. Ἀγ.) — *Παρὰ πᾶν*] παρὰ πᾶν μέρος τοῦ ἑρύματος, ὅσον ἦν μέρος ἐπίμαχον, τουτέστι καθ' ὃ ἐδύναντο οἱ Ἀθηναῖοι προσελθόντες μάχεσθαι. — 5. *Καὶ κύκλωσιν*] λείπει τὸ ποιήσασθαι. — 12. *Ἐς τὰ πλάγια*] ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν πλαγίων.

Post hoc verbum Haack. punctum posuit, Bekk. virgulam. Hic mox colon post *ἀπέθνησκ.* in comma mutavit.

Διαφυγόντες. D. I. *ἀποφυγ.*

Φυλάκων. Ar. Chr. *φυλακῶν.*

Ἀμυνούμενοι. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Ar. Chr. male *ἀμυνόμενοι.* C. *ἀμυνούμενον.*

3. *Ἐπισπόμενοι* Cass. Aug. (in quibus ō man. rec. in ῶ mutat.) It. Vat. m. Vall. (*insecuti* interpretatus) Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐπισπώμενοι*, cui in Reg. (G.) ō supra scr. Idem vitium adfuit III, 43. et redit V, 8. ut apud Herodot. I, 191. III, 14.

Προσιόντες. Ar. Chr. *προσιέντες.* Dan. *προσιέντας.*

Ὥσασθαι. E. Vind. *ὦσεσθαι.* Nostrum confirmat Thom. Mag. p. 164. Statim D. *ἐπειρῶντο.*

4. *Ἡμέρας.* F. *ἡμετέρας.*

Ἀμφότεροι s. v. al. man. B.

Τό τε. Τέ om. I. Dan.

Δίψους. Pal. D. I. marg. Steph. *δίψης*, aeque bene. Vid. adnot. ad VII, 87.

Ἐξελάσασθαι. Dan. *ἐξελάσεσθαι:* De medio cf. I. 1. p. 188.

Τοῦ μετεώρου. Τοῦ om. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Ar. Chr.

Ῥᾷον. C. G. *ῥᾴδιον.*

Ἠμύναντο Cass. Aug. F. It. Vat. H. (in quo *ον* s. *αν* al. man.) Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo *ἠμύνοντο*, quod tempus servavit Haack., et nobis quoque aptius videtur. Redit eadem scripturae inconstantia cap. 68. 115., sed *ἠμύνοντο* adfuit cap. 11. V, 3. al.

Ἐς τά. Chr. *ὡς τά.*

Digitized by Google

(Τοῦ τῶν Μεσσηνίων στρατηγοῦ κατὰ κράτος τῶν Λακεδαιμονίων ἀναφανέντος, οἱ Ἀθηναῖοι κρατοῦσι τῶν ἐφόδων.)

λϛ'. Ἐκειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν, προελθὼν ὁ τῶν Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλεῶνι καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ τῶν ψιλῶν, περιέναι κατὰ νώτου αὐτοῖς ὁδῷ ᾗ ἂν αὐτὸς εὕρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. 2. λαβὼν δὲ ἃ ᾐτήσατο, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὁρμήσας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προ[ς]βαίνων, καὶ ἧ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες, οὐκ ἐφύλασσον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε, καὶ ἐπὶ τοῦ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανεὶς κατὰ νώτου αὐτῶν, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέῤῥωσε. 3. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, βαλλόμενοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπατώματι, ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι, τῷ ἐν Θερμοπύλαις — ἐκεῖνοί τε γὰρ, τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν

λϛ'. 1. Ἀπέραντον ἦν] τὸ ἔργον τοῦ πολέμου. (l. Λύγ.) — 2. Ἅλλως] ματαίως. — 6. Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] [ἀντὶ τοῦ] ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 7. Ἐκείνους] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους, (l. Λύγ.) — Κατὰ τὸ ἀεὶ † παρῆκον †] [τουτέστι] κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν καὶ ἀνάβασιν παρέχον. — 12. Τοὺς δέ] ἤγουν Ἀθηναίους.

Cap. XXXVI. Ἐκειδὴ δὲ. λϛ' om. Cass.

Ἀπέραντον B. ἀπήρατον.

Μεσσηνίων. Ar. Chr. rursus Μεσηνίων. Vid. I. 2. p. 531.

Ἑαυτῷ. Pal. αὐτῷ.

Περιέναι. Cl. προιέναι. Antea cod. Bas. om. τῶν ante ψιλ.

Αὐτοῖς — δοῦναι om. E.

2. Κατά. Ar. Chr. Dan. καὶ κατά.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Παρεῖκον Cass. Aug. Cl. It. (sed hic ex correct.) B. I. (in cuius marg. al. man. παρῆκον,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. Schol. Thuc. et Schol. Aristid. p. 5. (ubi tamen alii libri παρῆκον,) Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo παρῆκον. Vid. adnot.

Προεβαίνων. Vat. Reg. (G.) D. προβαίνων, quod iam Dukero, Abresch. p. 408. et Heilm. placebat, ac recte recepisse videntur Gottl. et Goell.

Ἧι de. Ar. Chr. Dan.

Ἰσχύϊ ad marg. reiicit Mosqu.

Καὶ ἐπί. C. καὶ ἐκ. Antea puncto comma primus substituit Haack.

Θερμοπύλαις. Post hoc vocabulum lineolam posuimus, quae anacoluthon monstraret. Krü-

Digitized by Google

καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐμπατελαμβάνοντο, ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πολλοί, διαφυγόντες ἐς τὸ ἕρυμά, μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, ὡς ἀμυνούμενοι, ἥπερ ἦν ἐπίμαχον. 3. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπισπόμενοι, περιιόδουν μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐκ εἶχον, προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὥσασθαι ἐπειρῶντο. 4. καὶ χρόνον μὲν πολὺν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι ἀμφότεροι ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου, ἀντεῖχον, πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι. ῥᾷον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι * ἠμύναντο * ἢ ἐν τῷ πρίν, οὐκ οὔ- 261.
σης σφῶν τῆς κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια.

3. *Μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων*] *ἐν τῷ ἑρύματι.* (*λ. Ἀδγ.*) — *Παρὰ πᾶν*] *παρὰ πᾶν μέρος τοῦ ἑρύματος, ὅσον ἦν μέρος ἐπίμαχον, τουτέστι καθ' ὃ ἐδύναντο οἱ Ἀθηναῖοι προελθόντες μάχεσθαι.* — 5. *Καὶ κύκλωσιν*] *λείπει τὸ ποιήσασθαι.* — 12. *Ἐς τὰ πλάγια*] *ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν πλαγίων.*

Post hoc verbum Haack. punctum posuit, Bekk. virgulam. Hic mox colon post *ἀπέθνησκον* in comma mutavit.

Διαφυγόντες. D. I. *ἀποφυγ.*

Φυλάκων. Ar. Chr. *φυλακῶν.*

Ἀμυνούμενοι. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Ar. Chr. male *ἀμυσόμενοι.* C. *ἀμυνομένων.*

3. *Ἐπισπόμενοι* Cass. Aug. (in quibus *ō* man. rec. in *ω* mutat.) It. Vat. m. Vall. (*insecuti* interpretatus) Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐπισπώμενοι*, cui in Reg. (G.) *ō* supra scr. Idem vitium adfuit III, 43. et redit V, 8. ut apud Herodot. I, 191. III, 14.

Προσιόντες. Ar. Chr. *προσιέντες.* Dan. *προσιέντας.*

Ὥσασθαι. E. Vind. *ὦσεσθαι.* Nostrum confirmat Thom. Mag. p. 164. Statim D. *ἐπειρῶντο.*

4. *Ἡμέρας.* F. *ἡμετέρας.*

Ἀμφότεροι s. v. al. man. B.

Τό τε. Τέ om. I. Dan.

Δίψους. Pal. D. I. marg. Steph. *δίψης*, aeque bene. Vid. adnot. ad VII, 87.

Ἐξελάσασθαι. Dan. *ἐξελάσεσθαι.* De medio cf. I. 1: p. 188.

Τοῦ μετεώρου. Τοῦ om. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Ar. Chr.

Ῥᾷον. C. G. *ῥᾴδιον.*

Ἠμύναντο Cass. Aug. F. It. Vat. H. (in quo *ον* s. *αν* al. man.) Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo *ἠμύνοντο*, quod tempus servavit Haack., et nobis quoque aptius videtur. Redit eadem scripturae inconstantia cap. 68. 115., sed *ἠμύνοντο* adfuit cap. 11. V, 3. al.

Ἐς τά. Chr. *ὡς τά.*

Digitized by Google

(Τοῦ τῶν Μεσσηνίων στρατηγοῦ κατὰ νώτου τῶν Λακεδαιμονίων ἀναφανέντος, οἱ Ἀθηναῖοι τροποῦσι τῶν ἐφόδων.)

λϛ'. Ἐκείθι δὲ ἀπέραντον ἦν, προελθὼν ὁ τῶν Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλεώνι καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ τῶν ψιλῶν, περιέναι κατὰ νώτου αὐτοῖς ὁδῷ ᾗ ἂν αὐτὸς εὕρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. 2. λαβὼν δὲ ἃ ᾐτήσατο, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὁρμήσας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προ[ς]βαίνων, καὶ ᾗ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες, οὐκ ἐφύλασσον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε, καὶ ἐπὶ τόϋ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανεὶς κατὰ νώτου αὐτῶν, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέῤῥωσε. 3. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, βαλλόμενοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπεσήματι, ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι, τῷ ἐν Θερμοπύλαις — ἐκεῖνοί τε γὰρ, τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν

λϛ'. 1. Ἀπέραντον ἦν] τὸ ἔργον τοῦ πολέμου. (λ. Λύγ.) — 2. Ἄλλως] ματαίως. — 6. Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] [ἀντὶ τοῦ] ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 7. Ἐκείνους] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Λύγ.) — Κατὰ τὸ ἀεὶ † παρῆκον †] [τουτέστι] κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν καὶ ἀνάβασιν παρέχον. — 12. Τοὺς δὲ] ἤγουν Ἀθηναίους.

Cap. XXXVI. Ἐκείθι δέ. Ἀεὶ om. Cass.

Ἀπέραντον. B. ἀπήρατον.

Μεσσηνίων. Ar. Chr. rursus Μεσηνίων. Vid. I. 2. p. 531.

Ἑαυτῷ. Pal. αὐτῷ.

Περιέναι. Cl. προιέναι. Antea pod. Bas. om. τῶν ante ψιλ.

Αὐτοῖς — δοκεῖν om. E.

2. Κατά. Ar. Chr. Dan. καὶ κατά.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Παρεῖκον Cass. Aug. Cl. It. (sed hic ex correct.) B. I. (in cuius marg. al. man. παρῆκον,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. Schol. Thuc. et Schol. Aristid. p. 5. (ubi tamen alii libri παρῆκον,) Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo παρῆκον. Vid. adnot.

Προσβαίνων. Vat. Reg. (G.) D. προβαίνων, quod iam Dukero, Abresch. p. 408. et Heilm. placebat, ac recte recepisse videntur Gottl. et Goell.

Ἥ τε. Ar. Chr. Dan.

Ἰσχύϊ ad marg. reiicit Mosqu.

Καὶ ἐπί. C. καὶ ἐκ. Antea puncto comma primus substituit Haack.

Θερμοπύλαις. Post hoc vocabulum lineolam posuimus, quae anacoluthon monstraret. Krü-

Digitized by Google

Περσῶν, διεφθάρησαν, οὗτοί τε, ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, οὐκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς τε ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενείᾳ σωμάτων διὰ τὴν σιτοδείαν, ὑπεχώρουν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκράτουν ἤδη τῶν ἐφόδων.

(*Κήρυγμα πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλονται παραδοῦναι σφᾶς αὐτούς.*)

λζ'. Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης ὅτι, εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, εἴ πως, τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες, ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ, 2. ἐκήρυξάν τε, εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥςτε βουλεῦσαι ὅ τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ.

(*Γενομένων ἐπερωτήσεων τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων οἱ ἐν τῇ νήσῳ παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς. ἀριθμὸς τῶν τε ἀποθανόντων καὶ τῶν ληφθέντων.*)

λη'. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας οἱ πλεῖστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προςίεσθαι.

λζ'. 8. Ἀπεῖρξαν] τῆς μάχης δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀκούσαντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐπικλασθεῖεν] χαυνωθεῖεν. (λ. Αὐγ.)

λη'. 14. Παρῆκαν] ἀφῆκαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

gerus tamen l. l. p. 269. verba ἐκεῖνοί τε — οὗτοί τε in parenthesin redigit. At cf. adnot.

Ἤδη in marg. al. man. habet I., τέ ei substituit D.

Ἀλλά. I. ἀλλά πω.

Πολλοῖς τε, Τέ om. D. I.

Ὀλίγοι. Cass. ὀλίγα, et int. vers. man. rec. ὀλίγοι.

Ἐφόδων. Ar. Chr. Dan. ἐφοδίων.

Cap. XXXVII. Ὁποσονοῦν. Cass. Aug. ὁπόσον οὖν. B. ὁπόσο οὖν. Mosqu. ὁποσοῦν.

Ὑπὸ τῆς — ἀγαγεῖν αὐτούς ob repetitum αὐτ. om. B.

Ἀγαγεῖν αὐτούς. Mosqu. αὐτοὺς ἀγαγεῖν. In D. lacuna post ἀγαγεῖν αὐτούς ad τῇ γνώμῃ.

Ἐπικλασθεῖεν. Post hoc ad τοῦ παρόντος lacuna in I., suppl. in marg. al. man.

Τὰ ὅπλα. Chr. καὶ τὰ ὅπλα.

2. Καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις ὥςτε. Gr. καὶ σφᾶς Ἀθηναίοις ὡς αὐτούς τε.

Cap. XXXVIII. Παρῆκαν. D. παρεῖκαν.

Digitized by Google

τὰ πεπρυγμένα· μετὰ δὲ ταῦτα ἡνομένης τῆς ἀνακωχῆς, ξυνῆλθον ἐς λόγους ὅ τε Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, καὶ ἐκεῖνοι Σύφων ὁ Φάραξος, τῶν πρότερον ἀρχόντων
262. τοῦ μὲν πρώτου τεθνηκότος Ἐπιτάδου, τοῦ δὲ μετ' αὐ-
5 τὸν Ἱππαγρέτου ἐφηρημένου ἐν τοῖς νεκροῖς ὅτι ζῶντος κειμένου ὡς τεθνεῶτος, αὐτὸς τρίτος ἐφηρημένος ἄρχειν κατὰ νόμον, εἴ τι ἐκεῖνοι πάσχοιεν. 2. ἔλεγε δὲ ὁ Σύφων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὅτι βούλονται διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους, ὅ τι χρὴ σφᾶς
10 ποιεῖν. 3. καὶ ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων, αὐτῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων καλούντων ἐκ τῆς ἠπείρου κήρυκας, καὶ γενομένων ἐπερωτήσεων δὶς ἢ τρὶς, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων ἀνὴρ ἀπήγγειλεν ὅτι „οἱ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν ὑμᾶς αὐ-
15 τοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι, μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας.“ οἱ δὲ, καθ' ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι, τὰ ὅπλα

5. Ἐφηρημένου] ἀντὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον ἠρημένου καὶ χειρότερον ἠθέντος. — 7. Εἴ τι ἐκεῖνοι πάσχοιεν] ἤγουν ἀποθάνοιεν. (λ. Ἀγγ.) — 8. Διακηρυκεύσασθαι] ἐν ἴσῳ μέν πως ἐστὶ τῷ ἐπικηρυκεύσασθαι· εἰ μή τις εἴπῃ τὸ μὲν διακηρυκεύσασθαι πρὸς φίλους, τὸ δ' ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς πολεμίους. — 9. Ὅ τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν] καίτοι εἶπεν ἄνω, ὅτι ἔδοξεν αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα καὶ προσίεσθαι τὰ πεπρυγμένα. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἔλεγε περὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐνταῦθα δὲ περὶ τοῦ αὐτῶν στρατηγοῦ. — 10. Ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων] τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ. ἀφέντων δὲ λέγει, ὥστε ἐξελθεῖν διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πύλῳ. — 15. Μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας] αἰνίττεται ὡς ὅτι μᾶλλον βέλτιον ἔσται πεισθῆναι, ἢ αἰχμαλώτους ληφθῆναι, ὡς νόμος Λακεδαιμονίοις. (λ. Ἀγγ.)

Γενομένης. Mosqu. γινομ. De ἀνακωχῆς cf. I. 1. p. 240.

Φάραξος. Cod. Bas. Φάρραγγος.

Ἐφηρημένου. m. ὑφηρημένου. Virgulam hic et in vicinia ter sustulit Haack.

Τεθνεῶτος. G. τεθνεότος.

2. Λακεδαιμονίους. Dan. καὶ Λακεδ.

3. Γενομένων ἐπερωτήσεων Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. I. R. m. Chr. Bekk. Goell. In Mosqu. γενομένων ἐπερωτημάτων. Reg. (G.) Gr. Ar. Ald. Flor. Bas. γενομένων ἐπ' ἐρωτήσεως, quod cum Bened. recepit Haack, sed non est Graecum, imo ex confusa vulgata γενομένης ἐπερωτήσεως et nostra scriptura ortum, quod docent C. B. Dan., in quibus γενομένων ἐπερωτήσεως exaratur, et Reg. (G.), in quo ν s. ϭ al. man.

Αὐτῶν om. D.

Βουλεύεσθαι. C. Reg. (G.) βουλεύσεσθαι.

Digitized by Google

παρέδοσαν καὶ σφᾶς αὐτούς. 4. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, τροπαῖον στήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν, καὶ τοὺς ἄνδρας τοῖς τριηράρχοις διεδίδοσαν ἐς φυλακήν· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κήρυκα πέμψαντες, τοὺς νεκροὺς διεκομίσαντο. 5. ἀπέθανον δ' ἐν τῇ νήσῳ καὶ ξῶντες ἐληφθησαν τεσσεράκοντα· εἴκοσι μὲν ὁπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες· τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον· καὶ Σπαρτιᾶται τούτων ἦσαν τῶν ζώντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἀθηναίων δὲ οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν· ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν.

(Χρόνος τῆς πολιορκίας καὶ θρέψις τῶν πολιορκουμένων. §. 1—3. ἑκάτεροι ἀναχωροῦσιν ἐπ' οἴκου.)

λθ'. Χρόνος δὲ ὁ ξύμπας ἐγένετο, ὅσον οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. 2. τούτων περὶ εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ

4. *Καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα* om. Gr.

Τροπαῖον. Pal. *rursus τρόπαιον*. Cf. I. 1. p. 214.

Τὰ ἄλλα. Gr. *τἆλλα*, *fortasse recte*. Cf. I. 1. p. 215. Haeckio *τά τ' ἄλλα* placet.

Ὡς s. v. al. man. I.

Τριηράρχοις. Reg. (G.) D. Vind. Ar., Chr. Dan. *τριηράρχαις*. At vid. I. 1. p. 220.

Διεδίδοσαν. Cl. eod. Bas. Gr. *διίδοσαν*. D. I. *ἐδίδοσαν*. Sequitur vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Διεκομίσαντο. Cod. Bas. *ἐκομίσ*. Sed quamquam dicimus *νη. ποσπόνδους κομίσασθαι τοὺς νεκρούς* (vid. Ind.), simplici *συν* hic compositum substitutum sit, apparet.

5. *Ἀπέθανον — διεφθάρησαν*, Dion. Hal. II, 142. [841. R.] WASS. Mosqu. *ὁπλῖται*.

Οἱ πάντες. *Οἱ* om. E. Mosqu. (At vid. Herm. ad Vig. p. 727.) *Οἱ πάντες — τριακόσιοι* ob praecedens *τετρακόσιοι* om. C. B., sed suppl. in marg.

Σπαρτιᾶται. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Σπαρτιάται*.

Περὶ om. Dion. Hal. l. d.

CAP. XXXIX. *Ὁ ξύμπας*. *Ὁ* om. Gr.

Οἱ ἐν. *Οἱ* om. F. cod. Bas.

Τῆς ναυμαχίας. *Τῆς* om. Gr.

Ἡμέραι. F. *ἡμέρας*.

2. *Τούτων* I. in marg. al. man. ante *τῶν π.* habere mire adnotat Gail.

Digitized by Google

τῶν σπονδῶν ἀπῄεσαν, ἐσιτοδοτοῦντο· τὰς δὲ ἄλλας τοῖς ἐςπλέουσι λάθρα διετρέφοντο. καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελήφθη· ὁ γὰρ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. 8. οἱ μὲν δὴ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐκ τῆς Πύλου ἑκάτεροι ἐπ' οἴκου, καὶ τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη· ἐντὸς γὰρ εἴκοσιν ἡμερῶν ἤγαγε τοὺς ἄνδρας, ὥςπερ ὑπέστη.

Ὀλ. πή. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νκέ. Ἰουλ. τελευτ. ἢ Αὐγ. ἀρχομ.

(9. Τὰ ἐκ τῆς Πύλου αἱρέσεως γενόμενα. μ'. μα'. Γνώμη τῶν Ἑλλήνων περὶ τῶν πεπραγμένων.)

μ'. Παρὰ γνώμην τε δὴ μάλιστα τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτο τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. τοὺς γὰρ Λακεδαιμονίους οὔτε λιμῷ, οὔτ' ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ ἠξίουν τὰ ὅπλα

4. Ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν] τὴν ἰδίαν δηλονότι. ἐξῆν γὰρ αὐτῷ καὶ πλείω παρέχειν, ὡς ἐγένετο δῆλον ἐκ τῶν εὑρεθέντων σιτίων. — 5. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] σὺν παντὶ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχ.] ἀντὶ τοῦ [ἡ] περὶ τοῦ μέλλοντος προπετὴς † ἀπόφασις †. — 8. Ὥςπερ ὑπέστη] ὑπεσχέθη. (λ. Αὐγ.)

μ'. 9. Παρὰ γνώμην] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν οἴησιν καὶ τὴν ὑπόνοιαν, καὶ παρὰ προςδοκίαν, διότι οὐδέποτε οὐδεὶς προςεδόκα οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ Λακεδαιμονίους εἴξαντας παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Ἐσιτοδοτοῦτο. Gr. B. D. I. E. m. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. 2. ἐσιτοδοῦντο.

Ἐςπλέουσι. Mosqu. ἐμπλέουσι. Ar. Chr. Dan. ἐμπλέουσιν.

Λάθρα. Pal. λάθρᾳ.

Ἄλλα. Cl. Gr. τὰ ἄλλα.

Ἐγκατελήφθη Cass. Aug. Cl. Pal. B. D. E. Vind. m. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐγκατελείφθη, cui in Gr. ῆ ab emend. superscr. „Haec saepe [cf. script. discr. cap. 8.] permutantur, sed ἐγκατελήφθη hic non deterius vulgato. Et sic Scholiastes quoque videtur legisse; nam paulo post interpretatur τὰ εὑρεθέντα σιτία." DUK. D. ἐγκαταλείφθη.

Ἄρχων Ἐπιτάδας. I. ἄρχων καὶ Ἐπιτ.

Ἑκάστῳ παρεῖχεν. D. I. E. παρεῖχεν ἑκάστῳ.

8. Ἐκ τῆς Πύλου ἑκάτεροι. G. Reg. (G.) ἑκάτεροι ἐκ τ. Π. Statim post οἴκου punctum in comma primus mutavit Haack.

Καίπερ — ἀπέβη. „Thom. Mag. in μαίνομαι." WASS. Ἡ (ante ὑπόσχ.) s. v. habet G.

Ἤγαγε — ὑπέστη Thom. Mag. in ὑφίσταμαι. Cf. Phav. et adnot.

Cap. XL. Γνώμην τε. Τέ de Reg. (G.)

Δή de. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan.

Κατά. Chr. μετά.

Τοῦτο. Gr. τοῦτον.

Γάρ. D. I. μὲν γάρ.

Οὐδεμιᾷ. Ar. Chr. οὐδὲ μιᾷ, et οὐδὲ etiam in Cass. fuerat, sed accentus deinde abrasus.

Digitized by Google

παραδοῦναι, ἀλλὰ ἔχοντες, καὶ μαχομένους ὡς ἐδύναντο, ἀπωθήσειαν. 2. ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι τοὺς παραδόντας τοῖς τεθνεῶσιν ὁμοίους, καὶ τινος ἁρπάσαντος ποτὲ δεύτερον τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχων δι' ἀχθηδόνα ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ τεθνεῶτες αὐτῶν καλοὶ κἀγαθοί, ἀπεκρίνατο αὐτῷ πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄνδρα τὸν, (λέγων τὸν οἰστὸν,) εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διαγνώσεσθαι ὅπλωσιν ποιουμένους ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι διεφθείρετο.

(Βούλευμα Ἀθηναίων περὶ τῶν αἰχμαλώτων. Πύλον αὐτοί τε καὶ οἱ Μεσσήνιοι φυλάσσουσιν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μάτην πρεσβεύονται παρ' αὐτούς.)

μα'. Κρισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐβού- 10
λευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν, μέχρι οὗ τι ξυμβῶσιν· ἢν δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν

1. Ὡς ἐδύναντο] ἤγουν ἕως δύναμις περιῆν αὐτοῖς. (λ. Λύγ.) — 2. Ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι] ἀπιστοῦντες, οἱ Ἀθηναῖοι· ἢ δ' ἀπόφασις περιττή. — Τοὺς παραδόντας] ἑαυτοὺς καὶ τὰ ὅπλα. — 4. Δι' ἀχθηδόνα] [διὰ λύπην. (λ. Λύγ.)] ἡ διάνοια· Ἀθηναίων σύμμαχός τις ἀχθόμενος, ἤτοι τοῖς Ἀθηναίοις ὡς φορτικῶς ἀρχουσιν, ἢ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ τῶν Λακεδαιμονίων συμφορᾷ, ἥρετο ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου. — 6. Αὐτῷ] τῷ ἐρωτήσαντι. (λ. Λύγ.) — 8. Ὁ ἐντυγχάνων] ὁ τυχὼν, εἴτε * κακὸς * εἴτε ἀγαθός. (λ. Λύγ.)

μα'. 10. Τῶν ἀνδρῶν] τῶν αἰχμαλώτων. (λ. Λύγ.) — 12. Πρὸ τούτου] τοῦ συμβῆναι. (λ. Λύγ.)

2. Ἀπιστοῦντες. D. I. ἀπίστουν. Ante hoc verbum Haack. et Goell. colon posuerunt; nos cum Bekk. punctum retinuimus, sed id, quod vulgo (Haack. Goell.) post ὁμοίους legitur, cum eodem Bekk. in comma mutavimus. Vid. not.

Ποτὲ om. D. I.

Εἰ οἱ. C. εἰ οἱ. F. ἢ οἱ.

Τεθνεῶτες. F. Mosqu. τεθνηκότες. Utrumque habes cap. 88. I. τεθνεότες.

Καλοὶ om. It.

Κἀγαθοί. Cass. Aug. F. Mosqu. καὶ ἀγαθοί. Alterum redit VIII, 48.

Ἂν om. F. Mosqu. De ἄτερ ὄντος, quod Pollux I, 137. agnoscit, vid. not.

Λέγων. D. λέγω.

Οἰστόν. Bekk. in minn. ex t empll. rursus οἰστόν. Cf. II, 75.

Cap. XLI. Δεσμοῖς μέν. Μέν om. D.

Μέχρι cum Cass. Aug. Pal. H, C. G. Gr. m. et fortasse pluribus Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Οὗ τι. Cass. Gr. οὕτοι.

Ἦν. D. I. εἰ.

Οἱ Πελοποννήσιοι. Οἱ om. Mosqu.

Digitized by Google

ἐξβάλλωσιν, ἐξαγαγόντες ἀποκτεῖναι. 2. τῆς δὲ Πύλου φυλακὴν κατεστήσαντο· καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, ὡς ἐς πατρίδα ταύτην (ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς) πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, ἐλήϊζόν τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον, ὁμόφωνοι ὄντες. 3. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας καὶ τοιούτου πολέμου, τῶν τε Εἱλώτων αὐτομολούντων, καὶ φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν, οὐ ῥᾳδίως ἔφερον, ἀλλὰ, καίπερ οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. 4. οἱ δὲ μειξόνων τε ὠρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτώντων, αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα.

8. *Αὐτομολούντων*] *εἰς τὴν Πύλον.* (*λ. Αὐγ.*) — 13. *Πολλάκις φοιτώντων*] *τῶν πρέσβεων.* (*λ. Αὐγ.*)

Ἐξβάλλωσιν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Vind. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἐσβάλωσιν.* Cod. Bas. Ar. *ἐμβάλωσιν.*

Ἐξαγαγόντες. E. *ἐξαγαγόντας.*

2. *Μεσσήνιοι.* Ar. Chr. rursus *Μεσήνιοι* et infra *Μεσηνίδος.* Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Pal. *Μεσσινίδος.*

Ὡς ἐς. Ἐς om. Ar. Chr. Dan.

Γῆς om. Pal.

Ἐλήϊζόν τε. Cod. Bas. D. Dan. *ἐληΐζοντό τε.* „Vid. ad III, 85., ubi itidem quidam mss. *ἐληΐζοντο.*" DUK. Mosqu. Ar. Chr. *ἐλήϊζον τότε.* Aug. quidem *ἐλήϊζόντε*, sed *το* add. man. 2.

Ὁμόφωνοι ὄντες om. Ar. Chr. Dan. „Possint videri a studioso quodam adscripta e cap. 3. huius libri. Sed non est recedendum a scriptura meliorum mss. consensu confirmata. Nam ipse Thucydides verba illa hic ob eandem causam repetere potuit, ob quam ea supra addiderat." DUK.

3. Ἀμαθεῖς. Marg. Steph. *ἀπαθεῖς*, quod praeter necessitatem commendat Heilmann.

Τοιούτου. Vulgo *τοῦ τοιούτου*, sed *τοῦ* om. Cass. (in quo tamen int. vers. script.) Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Cf. not. ad II, 41.

Τῶν τε. Mosqu. *τῶν γε.*

Εἱλώτων. Cass. Aug. *Εἱλώτων*, et sic plerumque. Cf. adnot. ad I, 101.

Τῶν κατά. Τῶν om. C. I. E.

Τὴν χώραν. Τὴν om. Mosqu.

Καίπερ οὐ. Pal. *καίπερ οἱ.*

Βουλόμενοι. F. *βουλόμενον.* E. *βολόμενοι.*

Ἔνδηλοι. Mosqu. *ἔνδηλον*, et ita Vallam, *quanquam id occultum esse volebant Atheniensibus* interpretatum, legisse videri adnotat Steph. F. *εὔδηλον.* Pal. *εὔδηλοι.*

Παρ' αὐτούς. E. *πρὸς αὐτούς.*

4. Ὠρέγοντο. Literam *γ* B. om. videtur.

Πύλον. Reg. D. I. *τὴν Π.*

Digitized by Google

(10. Ἀθηναίων στρατεία ἐς τὴν Κορινθίαν. μβ' — μέ. Νικίου ἐς τὸν ἐπὶ Σολύγειᾳ αἰγιαλὸν κατασχόντος Κορινθίοι βοηθοῦσι.)

Ol. πή. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νέ. Ἀνθ. μην.

μβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Κορινθίαν ἐστράτευσαν ναυσὶν ὀγδοήκοντα, καὶ διχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν, καὶ ἐν ἱππαγωγοῖς ναυσὶ διακοσίοις ἱππεῦσιν· ἠκολούθουν δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλήσιοι, καὶ Ἄνδριοι, καὶ Καρύστιοι· ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου, τρίτος αὐτός. 2. πλέοντες δὲ ἅμα ἕῳ, ἔσχον μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ῥείτου ἐς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ χωρίου ὑπὲρ οὗ ὁ Σολύγειος λόφος ἐστίν· ἐφ' ὃν Δωριῆς τὸ πάλαι ἱδρυθέντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει 264. Κορινθίοις ἐπολέμουν, οὖσιν Αἰολεῦσι· καὶ κώμη νῦν 10 ἐπ' αὐτοῦ Σολύγεια καλουμένη ἐστίν· ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει, ἡ δὲ Κορινθίων πόλις ἑξήκοντα,

μβ'. 7. Ἔσχον] προσέσχον, [† ἐλλιμένισαν †. (Βασ.)] (λ. Ἀνγ.) — 9. Ἐφ' ὃν Δωριεῖς τοπάλαι ἱδρυνθέντες] ἅτι τὰ παλαιὰν πρὸ τῶν Δωριέων Αἰολεῖς εἶχον τὴν Κόρινθον. — 11. Ἐπ' αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ ἐπάνω αὐτοῦ, τοῦ λόφου.

Cap. XLII. Τοῦ. C. αὖ.

Μετὰ ταῦτα εὐθύς. F. εὐθὺς μετὰ ταῦτα.

Ἀθηναῖοι. Mosqu. οἱ Ἀθην.

Κορινθίαν. Gr. B. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. (non cod. Bas.) Steph. 1. marg. Steph. 2. Κόρινθον. Mosqu. Κορινθίων.

Ναυσί om B.

Διακοσίοις ἱππεῦσιν. C. Reg. (G.) ἱππεῦσιν διακοσίοις (et antea ναυσίν).

Δέ. Gr. δή. Post Καρύστιοι vulgo punctum ponitur, apud Bekk. comma.

2. Πλέοντες. Mosqu. πλέοντας.

Χερσονήσου. H. Χερσοννήσου, sicut nunc legitur Herodot. IV, 12. F. D. I. Χερονήσου. Ar. Chr. Χερρονήσου. Cf. I. 1. p. 210.

Ῥείτου. Gr. D. I. E. Vind. m. (hic ex correct.) Ῥήτου. At vid. I. 2. p. 230. et 255.

Σολύγειος. Ob sequ. Σολύγεια ex Steph. Byz. cum Goell. recepimus. Libri (Haack. Bekk.) Σολύγιος. Cf. I. 2. p. 230.

Ἐφ'. C. D. ὑφ'.

Ὃν. Cass. Aug. Mosqu. (C? D?) οὗ. At vid. adnot. ad I, 136. Gr. ὧν.

Δωριῆς Pal. (rec. tamen man. Δωριεῖς,) Bekk. Goell. Vulgo Δωριῆς, plerique libri Δωριεῖς. Cf. I, 1. p. 221. et Farr. discr. script.

Ἱδρυθέντες. Pal. et cap. Schol. ἱδρυνθέντες. At vid. ad I, 131.

Οὖσιν om. F. Mox bis cola punctis substituimus.

Ἐστίν de. Ar. Chr. Dan. Pro Σολύγεια Pal. Ὀλυγέα.

Ἀπὸ δὲ — κώμη de. Ar. Chr. Dan. Sed ἀπὸ δὲ — κατέσχον agnoscit „Thom. Mag. in κατέσχον, ubi excidit ἔνθα." DUK. Ἔνθα nunc apud Thom. ex mss. additum.

Digitized by Google

δ δὲ ἰσθμὸς † εἴκοσι †. 3. Κορίνθιοι δὲ, προπυθόμενοι ἐξ Ἄργους ὅτι ἡ στρατιὰ ἥξει τῶν Ἀθηναίων ἐκ πλείονος, ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες, πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμοῦ· καὶ ἐν Ἀμπρακίᾳ καὶ ἐν Λευκαδίᾳ ἀπῆσαν αὐτῶν πεντακόσιοι φρουροί· οἱ δ' ἄλλοι παυδημεὶ ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους, οἳ κατασχήσουσιν. 4. ὡς δὲ αὐτοὺς ἔλαθον νυκτὸς κατάπλεύσαντες, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρθη, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν ἐν Κεγχρειᾷ ἦν ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὸν Κρομμυῶνα ἴωσιν, ἐβοήθουν κατὰ τάχος.

3. *Πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμοῦ*] ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν Κορινθίων, ἐξ ὧν ἀπῆσαν εἰς βοήθειαν τοῖς συμμάχοις αὐτῶν τοῖς σὺν αὐτοῖς ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ· εἶτα ἐπάγει ποίοις. — 5. *Φρουροί*] ἰσάριθμοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. *Οἳ κατασχήσουσιν*] ἐλλιμενίσουσιν. (λ. Αὐγ.) ὅπου προσελεύσονται αὐτοί, οἱ Ἀθηναῖοι. — 7. *Τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρθη*] αὐτοῖς, φησί, τοῖς Κορινθίοις ἤρθη τὰ σημεῖα παρὰ τῶν φίλων αὐτῶν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, σημαινόντων αὐτοῖς ὅτι πολέμιοι ἐπῆλθον· δεῖ δὲ προσνεκαοῦσαι τὸ ἡμέρας γενομένης.

Εἴκοσι. „Palmer. legit εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Abr. 419.“ GOTTL. Qui numerus etsi iusto maior est, tamen ne vulgaris quidem probari potest, si situm locorum in Mülleri tabula Peloponnesi recte designatum putamus. Quo modo tamen nobis statuendum videatur, lege I. 2. p. 231.

3. *Κορίνθιοι δὲ προπυθόμενοι* Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Dan. Haack. Bekk. Goell. In Chr. *Κορίνθιοι δὲ πυθόμενοι.* Vulgo *προπυθόμενοι δὲ Κορίνθιοι.*

Ἐκ πλείονος. „Potest etiam ad praecedens participium *προπυθόμενοι* referri.“ STEPH. Secuti sunt Bekk. et Goell. Cf. not. Repugnat tamen collocatio verborum, ob quam virgulam vulgo (et apud Haack.) ante ἐκ πλείονος ponitur.

Ἐν Ἀμπρακίᾳ. Ἐν de Dan.

Ἀπῆσαν. Bekkerus (et Goell.) tacite invitis omnibus libris ἀπῆσαν scripsit. Adi vid. I. 1. p. 178. et ad Xen. Anab. IV, 7, 17.

Ἐπετήρουν — οἳ κατασχήσουσι. „Thom. Mag. l. d. ἢ κατάσχῃ. Haec etiam alibi permutantur. Vid. ad I, 136.“ DUK.

4. *Αὐτῶν* Cass. Aug. Cl. F. Pal. Reg. (G.) Gr. m. Ar. Chr. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) *αὐτοῦ.* Cf. Farr. discr. script. (ubi ex hoc loco Bar. et vett. edd. male addidi.) De *ἡμίσεις* cf. ad VIII, 64.

Κεγχρειᾷ. Pal. *Κεγχρεία.* B. *Κεχρειᾳ.* Mosqu. *Κεγχριᾷ.* „*Κεγχρεαί* Ptolemaeo et Stephano, *Κεγχρεαῖ* Straboni et Pausaniae.“ HUDS. Cf. I. 2. p. 229. et Goettl. de Accent. p. 42. ed. 3.

Κρομμυῶνα Aug. (sed hic a man. 2.) Reg. Mosqu. qui duo ita etiam c. 44. et 45., ubi accedit Gr. et c. 45. etiam Cl. Quibus ob alios scriptores parendum erat. Cf. I. 2. p. 231. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Κρομμύωνα.*

Digitized by Google

(Γίγνεται μάχη καρτερά.)

μγ'. Καὶ Βάττος μὲν ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν, (δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες,) λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην, φυλάξων ἀτείχιστον οὖσαν· Δυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις * ξυνέβαλε *. 2. καὶ πρῶτον μὲν τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ἀποβεβηκότι πρὸ τῆς Χερσονήσου οἱ Κορίνθιοι ἐπέκειντο, ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. 3. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων (οὗτοι γὰρ παρατεταγμένοι ἦσαν ἔσχατοι) ἐδέξαντό τε τοὺς Κορινθίους, καὶ ἐώσαντο μόλις· οἱ δὲ, ὑποχωρήσαντες πρὸς αἵμασιὰν, (ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν,) βάλλοντες τοῖς λίθοις καθύπερ-

μγ'. 4. Τοῖς ἄλλοις] σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 7. Τῷ ἄλλῳ στρατεύματι] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀνγ.) — 10. † Καὶ ἐώσαντο μόλις] τῶν Κορινθίων † δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) —

Cap. XLIII. *Βάττος.* D. *Βάτος.*

Σολύγειαν. C. *Λοσύγειαν.* Pal. *Σολυγίαν.* E. *Σολύγειον.*

Φυλάξων. G. *φυλάσσων*, cum $\overline{\xi}$ s. $\overline{\sigma\sigma}$.

Ξυνέβαλε. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. *ξυνέβαλλεν*, unde Bekk. in minn. exempll. *ξυνέβαλεν* scripsit. Sed etiam imperfectum defendi posse existimamus.

2. *Πρῶτον* Cass. Aug. It. Vat. C. Reg. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo *πρῶτα*, cui nostrum etiam Haackius praeferendum putabat.

Ἀθηναίων. Cl. *Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων*, ex seqq.

Πρό. Ar. Chr. *πρός.*

Χερσονήσου Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Χεῤῥονήσου.* Cass. *Χερονήσου.* Cf. c. 42, 2. Omnia verba autem *πρὸ τῆς Χερσ.* utrum, ut vulgo, ubi virgulae ante *εὐθύς* et *οἱ Κορ.* leguntur, fit, cum *ἀποβεβηκότι* an cum *ἐπέκειντο* cohaereant, utique quaeritur. Saltem *εὐθύς* non cum *πρό* sic iungendum, ut significet *recta.* Vid. ad VIII, 68.

3. *Τὸ μὲν δεξιὸν κέρας.* *Μέν* a. v. al. man. habet E. Ex B. C. *τῷ δεξιῷ κέρᾳ* profert Gail., nisi haec ad §. 2. pertinent.

Παρατεταγμένοι. Ar. Chr. *παρατεταμένοι.*

Ἐδέξαντό τε. *Τέ* om. Mosqu.

Ἐώσαντο. Cl. *ἐσώσαντο.* Pal. *ἐῤῥωσαντο.*

Ὑποχωρήσαντες Cass. Aug. Cl. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ὑπερχωρήσαντες.* „*Ὑπερχωρεῖν* vix alibi invenitur. [Dele igitur in Lexic.]“ WASS. „*Ὑποχωρήσαντες*, quod habent meliores notae codices, confirmatur e cap. sequ. *καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον.*“ DUK.

Πρός. D. *ἐς.*

Digitized by Google

θεν ὄντες, καὶ παιωνίσαντες, ἐπῄεσαν αὖθις. δεξαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερσὶν ἦν πάλιν ἡ μάχη. 4. λόχος δέ τις τῶν Κορινθίων, ἐπιβοηθήσας τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπεδίωξεν ἐς τὴν θάλασσαν. πάλιν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέστρεψαν οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Καρύστιοι. 5. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο ξυνεχῶς, μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὢν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων ἠμύνετο· ἤλπιζον γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν.

1. *Παιωνίσαντες*] ἀλαλάζοντες. (*Κασσ.*) δύο παιᾶνες ἦσαν, Ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. — 3. ** *Τῷ εὐωνύμῳ*] οἱονεὶ τῷ ἡττημένῳ. (*Αὐγ.*). — 6. *Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον*] τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων καὶ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων. — 10. *Ἤλπιζον γάρ*] οἱ Κορίνθιοι. (*λ. Αὐγ.*) — *Πειράσειν*] προσυπακουστέον τὸ ἐλθεῖν. (*λ. Αὐγ.*)

Παιωνίσαντες. Aug. cod. Bas. Ar. Chr. *παιανίσαντες*, sed Aug. ω̄ mutato in ᾱ. „Vid. ad I, 50." DUK. et I. 1. p. 212. Mosqu. *παιανίταις*.

Ἐπῄεσαν. Pal. Ald. Flor. ed. Bas. (non cod. Bas.) Steph. 1. marg. Steph. 2. *ἐπέβησαν*. Post *αὖθις* vulgo punctum exstat, apud Bekk. comma.

Ἦν πάλιν Cass. Aug. F. It. Vat. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *πάλιν ἦν*, et nihilominus antea *χερσίν* (C. G. *χερσί*). Reg. teste Duk. *πάλιν οὖν*, sed potius *πάλιν αὖ*, ex G. testante Gail.

4. *Λόχος.* F. *λόχιος*. Pal. *λόγος*, corr. rec. man.

Ἐπιβοηθήσας. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. *ἐπιβοήσας*, atque etiam I. θη s. v. al. man. idemque in m. notatum. Sic I, 105. vulgo *ἐκβοήσαντες* pro vero *ἐκβοηθήσαντες*.

Κέρα. I. in marg. al. man. *κέρω*.

Ἑαυτῶν. Aug. F. It. *ἑαυτῷ*. Pal. *αὐτῷ*.

Ἔτρεψε. Vind. *ἔστρεψε*.

Ἀνέστρεψαν. C. G. *ἀνέστραψαν*. H. Vat. *ἀντέστρεψαν*. D. *ἀνέτρεψαν*.

Οἱ Καρύστιοι. Οἱ om. Mosqu. Cf. adnot. ad I, 71.

5. *Ξυνεχῶς.* Libri tam scripti quam editi omnes *συνεχῶς*. At vid. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script. et Ind. in h. v.

Κέρας de. Ar. Chr. Dan.

Σολύγειαν. Cod. Bas. D. E. *Σολύγειον*, sicut E. iam. §. 1.

Πειράσειν. „Reisk. *περάσειν*, quod ita dici non credit *πειρᾷν*; nam construitur cum gen. [vid. not. ad I, 61. et VII, 12.]" GOTTL. „Expl. ut *φυλάσσειν περὶ χώραν*, i. e. *φυλακὴν ποιεῖσθαι*· ita hic *πεῖραν ποιήσεσθαι*." BAUER. Cf. I, 1. p. 293.

Digitized by Google

(Οἱ Ἀθηναῖοι νικῶσι μὲν, αἰσθόμενοι δὲ πλείους βοηθοῦντας, ἐς τὰς ἐγγὺς ἡσσῶνται διαβαίνουσι.)

μδ'. Χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις· ἔπειτα (ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ ἱππῆς ὠφέλιμοι ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑπέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους,) ἐτρέποντο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ οὐκέτι κατέβαινον, ἀλλ' ἡσύχαζον. 2. ἐν δὲ τῇ προσῃ ταύτῃ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας οἱ πλεῖστοί τε αὐτῶν ἀπέθανον, καὶ Αὐκόφρων ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ τούτῳ τῷ τρόπῳ, οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν, οὐδὲ ταχείας φυγῆς γενομένης, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα πρὸς τὰ μετέωρα ἱδρύθη. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπῆεσαν ἐς μάχην, τούς τε νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν.

μδ'. 3. *Τῶν ἑτέρων*] τῶν Κορινθίων. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ἔθεντο τὰ ὅπλα*] ἀπέθεντο. (λ. Αὐγ.) — 7. *Αὐτῶν*] τῶν Κορινθίων. — 8. *Ὁ στρατηγός*] τῶν Κορινθίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Ἡ δὲ ἄλλη στρατιά*] τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων. — *Τούτῳ τῷ τρόπῳ*] τῆς ἀναχωρήσεως δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. *Οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν*] οὐ φεύγοντες ταχέως, διωκόντων τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

CAP. XLIV. *Ἐνδιδόντες* Mosqu. ἐνδόντες.

Ἦσαν γάρ. F. γὰρ ἦσαν.

Οἱ ἱππῆς. Οἱ om. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. At respicitur ad 42, 1. *Ἱππῆς* Pal. Bekk. Goell. Vulgo *ἱππεῖς*. Aug. *ἱππῆς*. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Ὠφέλιμοι. Reg. (G.) *ὠφελόμενοι.*

Τὰ ὅπλα. Τὰ om. G. (?)

2. *Αὐτῶν ἀπέθανον* Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἀπέθανον αὐτῶν*. Mosqu. *αὐτῶν* om.

Τρόπῳ. Inepte post hoc nomen vulgo colon poni iam Abresch. sensit. Comma substituit Haack., ne hoc quidem hic et post *πολλὴν* habent Bekk. et Goell. Verba *τούτῳ τῷ τρόπῳ* non transtulit Valla.

Πρός. C. Reg. (G.) *ἐς.*

Ἱδρύθη. Pal. *ἱδρύνθη*, ut 42, 2, ubi vid. I. *ἱδρύσθη*.

3. *Ὡς* de. Gr. Chr.

Ἐπῆεσαν. E. *ἀπῆεσαν.*

Τούς τε νεκρούς. Vulgo *τούς τε ἀλλοτρίους νεκρούς*, sed *ἀλλοτρ.* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. „Abresch. suppositiţium habet *ἀλλοτρίους*. — Ita in sqq. [§. 5.] et V, 74. [*τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνείλοντο*· quanquam IV, 97. legimus *τούς τε ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκρούς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες.*]" GOTTL.

Ἐσκύλευον. Ar. *ἐσκύλευσαν.*

Digitized by Google

ἀνηροῦντο, τροπαῖόν τε εὐθέως ἔστησαν. 4. τοῖς δ' ἡλίσεσι τῶν Κορινθίων, οἳ ἐν τῇ Κεγχρειᾷ ἐκάθηντο φύλακες, μὴ ἐπὶ τὸν Κρομμυῶνα πλεύσωσι, τούτοις οὐ κατάδηλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνείου· κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον, καὶ ὡς ἔγνωσαν, ἐβοήθουν εὐθύς. ἐβοήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον. 5. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ξύμπαντας [αὐτοὺς] ἐπιόντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων Πελοποννησίων βοήθειαν ἐπιέναι, ἀνεχώρουν κατὰ τάχος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, πλὴν δυοῖν, οὓς ἐγκατέλιπον, οὐ δυνάμενοι εὑρεῖν. 6. καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικηρυκευσάμενοι, τοὺς νεκροὺς, οὓς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόνδους ἀνείλοντο· ἀπέθανον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ δώδεκα καὶ διακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντήκοντα.

5. Ἐβοήθουν] ἔτρεχον εἰς βοήθειαν. (λ. Λύγ.)

Τροπαῖόν τε. Pal. Gr. τρόπαιόν τε. Cf. I. 1. p. 214. Punctum ante haec cum Bekk. in comma mutavimus.

Εὐθέως. Gr. εὐθύς. Nostrum apud Thuc. rarissimum legitur tamen VIII, 74.

4. Κεγχρειᾷ. C. Κεγχρίᾳ. Pal. Κεγχρείᾳ. Cf. 42, 4.

Κρομμυῶνα. De accentu vid. ad 42, 4.

Ὡς ἔγνωσαν. Ὡς (non, ut Bekk. tradit, praecedens καί) om. F. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. „Cur repetiit ὡς? Nempe ne ἔγνωσαν referretur ad κονιορτόν, sed nova sententia inciperet [*ubi pulverem conspexerunt, et rem cognoverunt* STEPH.]" BAUER.

Εὐθύς. D. αὐτοῖς.

Ἐβοήθησαν. B. ἐβόησαν.

Οἱ ἐκ. Οἱ om. F.

5. Αὐτούς. om. Aug. Gr., et potest utique ei suspectum esse, qui, quoties temere inculcatum sit, meminerit.

Δυοῖν. „Δυεῖν [ex Aug. Ar. Chr. et fortasse E, de quo tacet Gail.] reposui pro δυοῖν." WASS. „Vid ad c. 47." DUK. Δυοῖν ex reliquis libris omnibus iure revocarunt Haack. Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 224.

Ἐγκατέλιπον. D. ἐγκατέλειπον.

Οὐ δυνάμενοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μὴ δυνάμ.

6. Ἀπέθανον δέ. D. ἀπέθανόν (nisi hic Gailii typothetarum error est) μέν.

Digitized by Google

(Οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Κρομμυῶνα, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Μεθώνην πλέουσιν, ὅπου τὸν ἰσθμὸν τειχίσαντες φρούριον καταλείπουσιν.)

μέ. Ἄραντες δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπλευσαν αὐθημερὸν ἐς Κρομμυῶνα τῆς Κορινθίας· (ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους·) καὶ καθορμισάμενοι τήν τε γῆν ἐδῄωσαν, καὶ τὴν νύκτα ηὐλίσαντο. 2. τῇ δ' ὑστεραίᾳ παραπλεύσαντες ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀπόβασίν τινα ποιησάμενοι, ἀφίκοντο ἐς Μεθώνην τὴν μεταξὺ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζῆνος· καὶ ἀπολαβόντες τὸν τῆς Χερσονήσου ἰσθμὸν, ἐτείχισαν, ἐν ᾧ ἡ Μεθώνη ἐστὶ, καὶ φρούριον κατασκευάσαντες, ἐλῄστευον τὸν ἔπειτα χρόνον τήν τε Τροιζηνίαν γῆν, καὶ Ἁλιάδα, καὶ Ἐπιδαυρίαν. ταῖς δὲ ναυσὶν, ἐπειδὴ ἐξετείχισαν τὸ χωρίον, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἶκον.

(11. Ἐν Κερκύρᾳ λῆψις καὶ φόνος τῶν τὴν Ἰσθμὸν κατεχόντων φυγάδων. μέ — μή. Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς Ἰσθμὸν αἱροῦσι. ξυνθῆκαι πρὸς τοὺς φυγάδας. τέχνασμα τῶν προστατῶν τῶν Κερκυραίων.)

μέ. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον [,ὃν] ταῦτα ἐγίγνε-

μέ. 8. Ἀπολαβόντες] περικυκλώσαντες. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐξετείχισαν τ. χ.] εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος ταῦ χωρίου. (λ. Αὐγ.)

Cap. XLV. Ἄραντες. Pal. ἄραντες. Cf. de Art. crit. p. 50.

Αὐθημερόν. Mosqu. αὐθημερῶν.

Ἐς. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐπί. Vind. ἐς ἐπί.

Κρομμυῶνα. De accentu vid. ad 42, 4. „Κρομμυῶνα Strabo IX. p. 390." WASS. Mox vulgo post Κορ. et σταδ. punctum, post σταδίους comma ponitur. Bekk. et Goell. ibi colon, post σταδ. punctum collocarunt. Nos cum Haack. utroque loco colon admisimus, qua re orta est parenthesis, cuius verba omnia om. Pal.

2. Παραπλεύσαντες. Mosqu. περιπλεύσ.

Μεθώνην. De urbis nomine cf. I. 2. p. 220.

Ἐπιδαύρου. D. Ἐπιδαυρίου.

Τροιζῆνος. Cass. a prim. man. (deinde Τροιζῆνος emendat.) Aug. Pal. Vat. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Τροίζηνος. Cf. script. discr. ad I, 115. Post hoc nomen autem punctum in comma mutavit Bekk., quod post ἐστὶ fecit etiam Haack.

Ἀπολαβόντες. C. ἀποβάντες.

Χερσονήσου Haack. Bekk. Goell. Vulgo Χερρονήσου. Cass. F. Χερονήσου. Cf. 42, 2. 43, 2.

Ἁλιάδα. I. Ἀλίδα. At vid. II, 56. et I. 2. p. 221.

Cap. XLVI. Χρόνον, ὃν ταῦτα. Vulgo (et Haack.) χρόνον,

Digitized by Google

τα, καὶ Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐπὶ τῷ Πύλου ἄπραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν, ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰστώνης Κερκυραίων κα-
5 θιδρυμένους, οἳ τότε μετὰ τὴν στάσιν διαβάντες ἐκράτουν τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. 2. προσβαλόντες δὲ, τὸ μὲν τείχισμα εἷλον· οἱ δὲ ἄνδρες κατακεφευγότες ἀθρόοι πρὸς μετέωρόν τι, ξυνέβησαν ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὰ ὅπλα παρα-
10 δόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι. 3. καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον οἱ στρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν ἐς φυλακὴν διεκόμισαν ὑποσπόνδους, μέχρι οὗ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν, ὥστε, ἐάν τις ἀλῷ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς σπονδάς. 4. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυ-

Βιβλ. β'. κεφ. πέ'.

266.

μς'. 7. Τὸ μὲν τείχισμα] τὸ ἐπὶ τῆς Ἰστώνης. (λ. Ἀγγ.) — 8. Ξυνέβησαν] συνεβιβάσθησαν. (λ. Ἀγγ.)

κωθ' ὃν ταῦτα, sed κωθ' ὃν de. Cass. (ubi rec. man. in marg. scripsit,) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Quos quanquam sequi licet, (ut dicimus ἤδη ταῦτα ἐγένετο καί etc.) nos tamen abiecto κατά malimus retineri ὅν, quod propter ultimam syllabam voc. χρόνον facile potuit excidere; nam ita Thucydides loquitur κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον III, 17. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν III, 18. cf. III, 94. et Matth. Gr. §. 595. extr. Ita igitur nos secutus edidit Goeller.

Εὐρυμέδων. B. Εὐρυμέων.

Ἰστώνης. G. Ἰστόνης. At vid. I. 2. p. 138.

Κερκυραίων. Gr. Κερκυρέων, ut etiam paulo post.

Ἐκράτουν τε. Τέ om. D., qui mox τὰ πολλὰ habet.

2. Προσβαλόντες. D. προσβάλλοντες.

Παραδοῦναι. Dimittendi fortasse verbum potius exspectes, sed ἀφεῖναι vel ἀφιέναι, quod Reiskius coniecit, reponere quis audeat!

Σφῶν om. B.

Τὸν Ἀθηναίων. It. Vat. Ar. τῶν Ἀθηναίων.

Δῆμον διαγνῶναι. Haec in H. correctionibus referta clare legi nequeunt.

3. Νῆσον οἱ. G. νῆσον εις, sed οἱ s. εἰς al. man.

Πτυχίαν. F. G. Πτυχειαν.

Ὑποσπόνδους. Mosqu. σπόνδους, sed in marg. ὑποσπ.

Μέχρι Cass. Aug. H. C. G. Gr. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215. sq.

Ὥστε — σπονδάς om. Aug. It. Vat. H., sed Aug. et H. in marg. al. man. supplent.

Ἐάν D. Haack. Goell., quod leviter confirmat etiam Polyaen. VI, 21. Vulgo (et Bekk.) ἄν. Sed vid. I. 1. p. 230.

4. Τοῦ δήμου. Τοῦ de. An Chr.

ραίων, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐληλύθοντας οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι. 5. τῶν ἐν τῇ νήσῳ πείθουσί τινας ὀλίγους, ὑποπέμψαντες φίλους, καὶ διδάξαντες, ὡς κατ' εὔνοιαν δή, λέγειν ὅτι πράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ἀποδρᾶναι, πλοῖον δέ τι αὐτοὶ ἑτοιμάσειν· μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δήμῳ τῶν Κερκυραίων.

(Ἀπόδρασις ἐνίων τῶν φυγάδων καὶ τῶν πάντων ὠμοτάτη κόλασις.)

μζ. Ὡς δὲ ἔπεισαν, καὶ, μηχανησαμένων τὸ πλοῖον, ἐκπλέοντες ἐλήφθησαν, ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαί, καὶ τοῖς Κερκυραίοις * παρεδέδοντο * οἱ πάντες. 2. ξυνελάβοντο

1. Οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις. (λ. Αὐγ.) — 2. Τῶν ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Πτυχίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Καὶ διδάξαντες] [τοὺς ὑποπέμπτους. τὸ ἐξῆς, καὶ διδάξαντες] τοὺς ὑποπέπτους λέγειν, ὡς δῆθεν ἀπὸ εὐνοίας.

μζ. 8. Μηχανησαμένων] αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων. μηχανησαμένων δὲ λέγει οἱονεὶ εὑρεπισάντων. — 10. Ξυνελάβοντο δὲ — —] ἀντὶ τοῦ, συμμετέσχον [δὲ] οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιούτου πράγματος, ὥστε πιθανὴν καὶ πιστὴν γενέσθαι τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀνδράσι τὴν ἀπάτην, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει· ἐπειδή, φησίν, αὐτοὶ ἀπέκλεσον ἐπὶ τὴν Σικελίαν, [ἀλλ'

Δεδιότες. Mosqu. δεδιώτες.

5. Ὀλίγους. Virgula vulgo ante hoc nomen legitur; post id auctoribus Duk. et Reiskio retraxerunt Bekk. et Goell., plane abesse vult Bredow. Cf. not.

Διδάξαντες. D. I. διατάξαντες aut potius διατάξαντες.

Δή Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. m. (in quo δῆθεν ad marg.) Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) δῆθεν, quod ab interpretibus profectum est, qui δή hic scilicet valere indicare cupiebant. In Ci δή in μή depravatum.

Ἀποδρᾶναι Cass. Aug. Cl. It. Vat. G. Reg. (G.) Gr. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Polyaen. l. d. Haack. Bekk. Goell. Vulgo barbare ἀποδιδράναι, quod miramur non graviter improbari Buttmanno Gr. II. 1. p. 210. Cod. Bas. ἀποδράναι.

Δή. Cl. ἤδη. Vat. H. om.

Τῶν Κερκυραίων. Τῶν de. Ar. Chr.

Cap. XLVII. Ἐλέλυντό τε. Τε om. D.

Παρεδέδοντο Cass. (in quo tamen ead. man. super ε scriptum ι,) Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. cod. Bas. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) παρεδίδοντο (B. παραδίδοντο), quod nobis sane magis placet, quanquam praecedit ἐλέλυντο („der Vergleich war damit aufgehoben und sie wurden übergeben.) Cf. tamen ad V, 1. — 2. Ξυνελάβοντο δέ. Δέ om. Gr.

Digitized by Google

δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι, καὶ τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, κατάδηλοι ὄντες τοὺς ἄνδρας μὴ ἂν βούλεσθαι, ὑπ' ἄλλων κομισθέντας, διότι αὐτοὶ ἐς Σικελίαν ἔπλεον, τὴν τιμὴν τοῖς ἄγουσι προσποιῆσαι. 3. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν· καὶ ὕστερον ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν, ὁπλιτῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρὸς ἀλλήλους, καὶ παιομένους καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἴ πού τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ· μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προϊόντας.

οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἀθήνας, (*Αὐγ.*)] αὐκ ἐβούλοντο [δι'] ἄλλων τινῶν κομισάντων αὐτοὺς ἐς τὰς Ἀθήνας, [ἐκείνους] καρπώσασθαι τὴν δόξαν. — 2. ** Τοὺς τεχνησαμένους] αὐτοὺς τοὺς ὄντας ἐν τῇ Κερκύρᾳ, μηχανησαμένους τὸ πλοῖον. (*Αὐγ.*) — 8. *Διῆγον*] διεβίβαζον. (λ. *Αὐγ.*) — 10. Ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων] ἑκατέρωθεν δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — 12. Τῆς ὁδοῦ] εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ. (λ. *Αὐγ.*)

Τοῦ τοιούτου. *Τοῦ* om. It. Cf. adnot. ad II, 41. et Ind.

Τεχνησαμένους. Mosqu. *τεχνισ.*

Οἱ στρατηγοί. Ar. *καὶ οἱ στρατ.*

Ἄλλων. B. *ἀλλήλων.*

3. *Δυοῖν.* „*Δυεῖν* reposui [ex Aug. Ar. Chr.]; ante *δυοῖν*, quomodo Aretaeus. Herodotus fere *δυεῖν*. Aeschylus Prom. *δυεῖν*, Lysias et Dion. Hal. ex nostro." WASS. *Δυοῖν* cum plerisque libris, (quanquam ex Parr. H. D. I. E. soli memorantur,) revocarunt Haack. Bekk. Goell. „Vid. cap. 44." DUK.

Στοίχοιν. Cod. Bas. E. Mosqu. *στίχοιν.*

Δεδεμένους τε. Mosqu. *δεδεμ. δέ.*

Ἴδοι. Mosqu. *ἴδῃ.*

Μαστιγοφόροι — προϊόντας. „Haec habet Suidas sine nomine auctoris in *σχολαίτερον*." DUK. Pro *παριόντες* Gr. *παριέντες.*

Ἐπετάχυνον. Vat. *ἐπετάχυναν.* Ar. Chr. Dan. *ἐτάχυνον.*

Τοὺς. Litera *ς* s. v. al. man. in I.

Σχολαίτερον. Cod. Bas. Gr. *σχολαιότερον.* „Supra II, 75. etiam quidam libri habent *σχολαιότερον*. [Item VII, 15.] Sed Thomas Mag. *σχολαίτερον* melius esse dicit." DUK. *Σχολαιότερον* Xen. Anab. I, 5, 9. ubi vid. not., sed nusquam Thuc. (Cf. tamen de *παλαίτερος* et *παλαιότερος* adnot. ad I, 4.)

Προϊόντας. „Fortassis aliquis malit *προϊόντας*· nam haec interdum permutantur. Vid. II, 21." DUK.

Digitized by Google

(*Φόνος δεινότατος τῶν γεγάδων. τελευτὴ τῆς στάσεως. οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Σικελίαν ἀποπλέουσι.*)

μή, Καὶ ἐς μὲν ἄνδρας ἑξήκοντα ἔλαθον τοὺς ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες, καὶ διαφθείραντες· ᾤοντο γὰρ αὐτοὺς * μεταστήσοντάς * ποι ἄλλοσε ἄγειν. ὡς δὲ ᾔσθοντο, καί τις αὐτοῖς ἐδήλωσε, 267. τούς τε Ἀθηναίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐκέλευον σφᾶς, εἰ βούλονται, αὐτοὺς διαφθείρειν, ἔκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξιέναι, οὐδ' ἐξιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα. 2. οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας οὐδ' αὐτοὶ διεσκοποῦντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, ἔβαλλον τῷ κεράμῳ, καὶ ἐτόξευον κάτω. 3. οἱ δὲ

μή. 3. *Αὐτούς*] *τοὺς Κερκυραίους.* (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Βιάζεσθαι*] *μετὰ βίας ἐσέρχεσθαι.* (λ. *Αὐγ.*) — 11. *Οἱ δέ*] *οἱ δὲ ἐν τῷ οἰκήματι.* (λ. *Αὐγ.*)

Cap. XLVIII. *Διαφθείραντες.* Aug. It. Mosqu. male *διαφθείροντες.*

Μεταστήσοντας. Vulgo *μεταστήσαντας.* „In minore ed. Lipsiensi apud Tauchnitzium venali invenio *μεταστήσοντας*, quod non errore operarum ortum, sed editoris consilio expressum videtur, ut alia subinde tacite correcta. Placet correctio tam lenis, praesertim quum aoristo hic nullus locus esse videatur." HAACK. qui futurum recepit. Vulgatam, in qua plerumque etiam comma post *ποί* ponitur, interpretantur *existimabant enim eos ex carcere eductos alio traducturos;* sed haec non insunt in Graecis. Caeterum verbis *ᾤοντο γὰρ — ἄγειν* Bekk. parenthesis notas circumdedit.

Ἄλλοσε ἄγειν. Pal. It. *ἄλλοσ' ἐξάγειν.* Vat. *ἄλλο ἐξάγειν.* Vind. B. Ald. Flor. Bas. *ἄλλος ἐπάγειν*, et *ἐπάγειν* etiam Cl. in marg. *Ἄλλοσε* om. Reg. (G.), sed rec. man. int. vers. adscr.

Ἐπεκαλοῦντο. Mosqu. *ἀπεκαλοῦντο.* Ar. Chr. *ἐκαλοῦντο.* Post *διαφθείρειν* cum Bekk. et Goell. punctum in comma mutavimus, quum *τούς τε Ἀθην. ἐπεκαλ.* et *ἔκ τε τοῦ οἰκήμ. οὐκέτι ἤθελον* cohaereant.

Ἔφασαν. Cl. *ἔφασάν τε.* Post *οὐδένα* ante Haack. male minus plene distinguebatur.

2. *Οἱ δέ.* F. *οὐδέ.*

Ἀναβάντες — κεράμῳ. „Haec [ad vocem *τέγος* Thucydidi vindicandam] laudat Eustath. in Odyss. *α'*. p. 1421. omissis vóculis *τοῦ οἰκήματος.*" WASS. „Male Gr. *στέγος.* Thom. Mag. *στέγος* dici iubet, *τέγος* autem poeticum esse pronunciat. Verius est quod addit, *στέγος* commune, *τέγος* Atticum esse. Nam *τέγος* dicunt omnes prosae scriptores Attici. Vid. Steph. Thes. Demosth. in Androt. p. 395. *ἡ τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι.* Ibi Ulpianus, *τέγος τοῦ δώματος ὑπέρτερόν μέρος.*" DUK. Xen. Cyr. VII, 5, 22. *ἐπὶ τὰ τέγη ἀναβάντες.*

Ἔβαλλον. Cass. F. Gr. Ar. Chr.

Digitized by Google

ἐφυλάσσοντό τε ὃς ἠδύναντο, καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, ὀϊστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι, παντὶ † τρόπῳ τὸ

2. Ἐς τὰς σφαγάς] [ἦγουν εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. (λ. Ἀϋγ.)] σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ διδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν. — 4. Τοῖς σπάρτοις] ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον. (Ἀϋγ.) — Παραιρήματα ποιοῦντες] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων, ὥςπερ ζώνας ἐποίουν· καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιοῦντες ὥςπερ σχοινία, οὕτως [αὐτοῖς] ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπάγχεσθαι.

male ἔβαλον. Etiam in I. unum λ s. v. al. man.

3. Ἐφύλάσσοντό τε. Ar. Chr. ἐφύλασσον τότε.

Διέφθειρον. F. Gr. D. E. διέφθειραν, sicut ex emendat. etiam Cass.; sed in D. ον s. αν. Vulgatam confirmant Suid. et Phav. in παραιρήσεται cum Schol. Demosth. ad Phil. II.

Ὀϊστούς τε etc. „Suidas voc. σφαγάς, Καὶ ὀϊστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς, minus sincere." WASS. Καὶ ὀϊστούς omissis reliquis habet etiam Photius Hermanni, sed τοὺς ὀϊστούς Photius Porsonis. Atticum οἰστούς nunc Bekkerum reposuisse c. 40. vidimus. Οὓς om. It. Pro τέ cod. Bas. μέν, pro καθιέντες G. καθιέντας.

Καὶ ἐκ κλινῶν etc. „Apud Suidam in παραιρήσεται, ubi hic locus citatur, quum alia non recte leguntur, [παραιρήσεται· ἀφαιρήσεται. Θουκυδίδης· διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτα, οἱ δ' ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπήγχοντο,] tum pro τοῖς σπάρτοις male σπάρτα scribitur, ut ibi adnotat Kuster. In Schol. Demosth. ad Phil. II. p. 46. ed. Par. [et Phav.] eadem ad verbum leguntur quae in Suida, nisi quod ibi pro σπάρτα novo errore est σπάρτας, unde apparet alterum haec ex altero descripsisse. Si Suidas id, quod in Thucydide est τοῖς σπάρτοις, de industria mutavit in σπάρτα, eo errasse videtur, quod putavit casum huius nominis debere convenire cum sequenti παραιρήματα. Particulam ex hoc loco decerptam, ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι, in Onomasticon suum contulit Pollux X, 37." DUK. Sine quo Pollucis loco particip. ἀπαγχόμενοι ab interpretibus profectum videri possit.

Παραιρήματα. I. m. Ar. Chr. Dan. παραιωρήματα, in m. tamen supra scr. αιρή. Vind. παρωρήματα. Παραιρήματα confirmant Moer. Att. p. 299. Bekk. Anecdd. p. 112. Suid. Phav. et Schol. Dem. l. l., παραιωρήματα tamen aliquantum commendat Piers. ad Moer., atque aut hoc aut, quod huc non pertinet, πραρτήματα reponi vult Reisk. Cf. not.

Ἀπαγχόμενοι. Mosqu. in marg. ἀγχόμενοι.

Παντὶ τρόπῳ. Coniicimus παν-

Digitized by Google

πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι) * ἀναλοῦντες * σφᾶς αὐτοὺς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω, διεφθάρησαν. 4. καὶ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, φορμηδὸν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως· τὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τειχίσματι ἑάλωσαν, ἠνδραποδίσαντο. 5. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Κερκυραῖοι ὑπὸ τοῦ δήμου διεφθάρησαν, καὶ ἡ στάσις, πολλὴ γενομένη, ἐτελεύτησεν ἐς τοῦτο, ὅσα γε κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε· οὐ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων ὅ τι καὶ ἀξιόλογον.. 6. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Σικελίαν, ἵνα περ τὸ πρῶτον ὥρμηντο, ἀποπλεύσαντες, μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν.

1. Ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι] ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, Καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ τὸ, ἐγένετο γὰρ νύξ. — 4. Φορμηδὸν] ὡς ἐάν τις πλέξῃ φορμούς, τοὺς καλουμένους ψιάθους, τοὺς μὲν κατὰ μῆκος αὐτῶν τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες κατ' αὐτῶν. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο τῶν Κερκυραίων τὴν ὠμότητα εἰς τοὺς ἀποθάνοντας, ὅτι οὐδὲ μετὰ [τὸν ἐκείνων] θάνατον τοῦ [πρὸς ἐκείνους] μίσους ἐπαύσαντο. — 6. Ἠνδραποδίσαντο] ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρήσαντο. (λ. Ἀνγ.)

τί τε τρόπῳ. Valla: *omni denique modo.* Haack. colo post διέφθειρον posito vulgatam excusari posse credidit. Vid. etiam Reisig. Coniectt. ad Aristoph. p. 316., sed simul ad h. l. Goell. et nos in adnot.

Ἐπέγένετο. Syllaba ἐπ s. v. atramento rubro scripta in E.

Ἀναλοῦντες ex Heilmanni coniectura profectum, quam, ut nos in Obss. critt. suaseramus, receperunt Haack. Bekk. Goell. Valla: *sibi manus inferentes.* Vulgo ἀναδοῦντες. Mosqu. ἀναδούμενοι. Cf. not.

Ἄνω. Mosqu. ἄνωθεν, non ineleganter.

Διεφθάρησαν. Reg. (G.) ἐφθάρ.

4. Ἐπειδὴ It. Vat. H. F. C. G. B. D. I. E. Vind. m. Haack. Bekk. Goell. In Aug. ἐπειδὲν ἐπειδή. Vulgo ἐπειδάν, quod apud Scholiastas ferri posset, apud Thuc. soloecum est. Idem vitium vulgo redit c. 180. et 132.

Φορμηδὸν — πόλεως. „Suid. in φορμηδόν. Ἐφ' ἁμαξῶν [φορμηδὸν ἐφ' ἁμαξῶν ἐκφέρειν, ὥςπερ τοὺς Κερκυραίων νεκρούς] memoriae fisus Aristides t. III. p. 520. [II. p. 312.]“ WASS. „Add. supra II, 75.“ DUK. Cf. Schol. Aristid. p. 282. et 310. Vat. H. ἐφ' ἁμάξαις. H. solus ἐπήγαγον.

5. Διεφθάρησαν. C. ἐφθάρ. Post hoc verbum ante Haack. punctum collocabatur.

Γενομένη. Ar. γίνομ.

Τόνδε. F. τοῦτον. (Falsa tradit Bekk.)

Ὅ τι om. Ar. Chr. Dan.

6. Ἵνα περ. D. I. ἵνα πε, si menda carent Gailii verba.

Digitized by Google

(12. Ἀνακτόριον αἱρεῖται ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαρνάνων).

μθ'. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τοῦ θέρους στρατευσάμενοι, Ἀνακτόριον Κορινθίων πόλιν, ἣ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἔλαβον προδοσίᾳ· καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορες ἀπὸ πάντων ἔσχον τὸ χωρίον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Ολ. πη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νκέ. Σεπτεμβρ. μην.

(B. Χειμών. ν'. να'.)

(1. Ἀρταφέρνην μετὰ γραμμάτων βασιλέως ἐς Λακεδαίμονα πορευόμενον Ἀθηναῖοι ξυλλαμβάνουσι. Θάνατος Ἀρταξέρξου.)

ν'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου, εἷς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, αἳ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους, Ἀρταφέρνην ἄνδρα Πέρσην, παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς Λακεδαίμονα, ξυλλαμβάνει ἐν Ἠιόνι τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. ἀπὸ τῆς πά. τοῦ Σεπτεμβρ. μην.

μθ'. 4. Καὶ ἐκπέμψαντες κ. τ. λ.] ἀντὶ τοῦ καὶ ἐμβαλόντες τοὺς ὄντας ἐκεῖ Κορινθίους. — 5. Αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων] ἀφ' ἑκάστης γὰρ πόλεως Ἀκαρνανίας ἀπέστειλαν τοὺς οἰκήσοντας.

ν'. 11. ** Ἠιόνι] Λυκόφρων· τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία. (Κασσ. Λύγ.)

Cap. XLIX. Ἀκαρνᾶνες. Mosqu. Καρνᾶνες, sed Ἀ supra scr.

Θέρους. Post hoc nomen male vulgo (et apud Haack.) virgula collocatur, qua posita etiam post ἅμα distinguendum erat. I. om. verba ἅμα — αὐτοὺς Ἀκαρνᾶνες, sed in marg. suppl. al. man.

Ἀνακτόριον. Mosqu. male Ἀνακτώριον.

Τῷ στόματι. Τῷ om. G. (?)

Τοῦ Ἀμπρακικοῦ. Τοῦ om. Dan. (non Aug., ut Bekk. vult.) Pro Ἀμπρακικοῦ C. Ἀμπρακιωτικοῦ.

Οἰκήτορες Cass. Aug. F. It. H. I. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo οἰκήτορας cum commate post πάντων. Mosqu. Ar. Chr. Dan. καὶ οἰκήτορας. „Aemil. Portus supplementum suum ἀποστελλαντες debet Scholiastae. Sed admodum dura et, ni fallor, insolens est illa ellipsis [male excusata ab Abresch.] Fr. Porti coniecturae [οἰκήτορες] favet liber Cass. Nec puto haec ita ordinari posse, καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους οἰκήτορας." DUK.

Cap. L. Ἐπιγιγνομένου. Reg. ἐπιγενομένου, quod Gail. ex C. memorat, nisi G. scripturus erat. Sic tamen rursus c. 52.

Ἐν. Gr. ἐπί, sed alterum suprascr.

Ἠιόνι. Bekk. Ἠιόνι, sine punctis diaereseos. E. Ἠόνι. Cf. script. discr. ad IV, 7.

Ἐπί. Mosqu. ἐπὶ τῷ.

Στρυμόνι. H. I. Ar. Chr. Στρυμμόνι. Mosqu. Στρυμῶνι.

Digitized by Google

2. καὶ αὐτοῦ κομισθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς μὲν ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων, ἀνέγνωσαν· ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον 268.
ἦν πρὸς Λακεδαιμονίους, οὐ γιγνώσκειν ὅ τι βούλονται, πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβεων, οὐδένα ταὐτὰ λέγειν· εἰ αὖν βούλονται σαφὲς λέγειν, πέμψαι μετὰ τοῦ Πέρσου ἄνδρας ὡς αὐτόν. 3. τὸν δὲ Ἀρταφέρνην ὕστερον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι τριήρει ἐς Ἔφεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα· οἳ πυθόμενοι αὐτόθι βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου νεωστὶ τεθνηκότα, (κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν,) ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν.

(2. Χῖοι τὸ τεῖχος περιαιροῦσι.)

Ὀλ. πέ. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νκδ'. πρὸ τῆς καὶ τοῦ Μαρτ. μην.

ναί. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος περιεῖλον τὸ καινόν, κελευσάντων Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτούς τι νεωτερισεῖν, ποιησάμενοι μέντοι

1. *Κομισθέντος*] ἀχθέντός ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. *Μεταγραψάμενοι*] [οἱονεὶ] μεθερμηνεύσαντες. ναί. 12. *Περιεῖλον*] καθεῖλον. (λ. Αὐγ.)

2. *Κομισθέντος*. C. *κομισθέντες*.
Ἀσσυρίων. H. *Ἀσυρίων*.
Ὅ τι. m. *ὅτι*. Deinde D. *βούλοντας*.
Γάρ de. D. I. Mosqu., in quorum postremo etiam *ν* in *πολλῶν* superscr.
Ταὐτά. Pal. *ταῦτα*.
Οὖν βούλονται. Vulgo *οὖν τι βούλονται*, sed *τί* om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. et probabiliter etiam Gl. Locum IV, 98. comparat Bekk., unde non multum proficimus. Post *βούλ.* C. repetit verba *πολλῶν γὰρ ἐλθ. πρέσβ. οὐ*, sed erasa.
Ἀνδρας. Cass. Aug. It. Vat. perperam *ἀνδρός*.
3. *Οἱ Ἀθηναῖοι*. *Οἱ* de. F. Ald. ed. Bas. (non cod. Bas.)
Οἵ. In exempll. Lips. errore typogr. *οἱ*.
Ἀρταξέρξην. C. Bekk. Goell. *Ἀρτοξέρξην*. Cf. script. discr. ad I, 104. et Intt. Herodot. VI, 48., ubi formam per ō recentioribus Graeculis tribuit Schweigh.
Τὸν Ξέρξου. C. *τοῦ Ξέρξου*. H. *οὐ τοῦ Ξέρξου*.
Τεθνηκότα. D. *τεθνηκότος*.
Ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν. m. *ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου*.
Cap. LI. *Χῖοι*. Chr. *οἱ Χῖοι*.
Ἀθηναίων. Ar. Dan. *τῶν Ἀθηναίων*.
Ὑποπτευσάντων. Si Gallii operis fides est, in B. *ὑποπλευσάντων* legitur, et statim *ἐς* om.
Νεωτερισεῖν. D. *νεωτερεῖν*.
Αὐτούς. Gr. B. Mosqu. Ald. Flor. Bas. *ἑαυτούς*. Quare fortasse *αὐτοὺς* reponendum, saltem pronomen ad Athenienses referendum. Nam quod Goellerus *ἐς αὐτούς* ex *ὑποπτευσ.* pen-

Digitized by Google

πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα ἐκ τῶν δυνατῶν, μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλεύσειν. 2. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

VIII. Ὄγδοον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. ριϛ'.

(Α. Θέρος. — Κεφ. πή'.)

(1. Οἱ Μυτιληναίων φυγάδες πρῶτον μὲν Ῥοίτειον, τοῦτο δὲ ἀποδόντες Ἄντανδρον αἱροῦσιν. ἡ αὐτῶν διάνοια.)

νβ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ εὐθὺς τοῦ τε ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν, καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἰσταμένου ἔσεισε. 2. καὶ οἱ Μυτιληναίων φυγάδες καὶ τῶν ἄλλων Λεσβίων, ὁρμώμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς ἠπείρου, καὶ μισθωσάμενοι ἔκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες, αἱροῦσι Ῥοίτειον· καὶ λαβόντες δισχιλίους στατῆρας Φωκαΐτας, ἀπέδοσαν πάλιν, οὐδὲν ἀδικήσαντες. 3. καὶ

ἀπὸ τῆς κα'. τοῦ Μαρτ. μην.

πρὸ τῆς λ'. τοῦ Μαρτ. μην.

1. Ἐκ τῶν δυνατῶν] ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ ὡς ἐνεδέχετο.
νβ'. 10. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς ἠπείρου. (λ. Ἀὐγ.)

dere vult et *sie hatten Verdacht gegen die Chier* interpretatur, ὑποπτεύειν ἔς τινα Graecum esse debebat demonstrare.

Ἐκ τῶν δυνατῶν. Haec commate ante ἐκ deleto ad antecc. recte retulerunt Bekk. et Goell.

Νεώτερον. Ar. Chr. Dan. νεωτεριεῖν.

2. Καὶ ἕβδομον — ἐτελεύτα ob repetitum ἐτελεύτα om. Pal. Gr.

Τῷ πολέμῳ om. D. I.

Θουκυδίδης. Gr. ὁ Θουκ. Tum Bekker, ut solet in hac clausula, ξυνέγραψεν.

Cap. LII. Ἐπιγιγνομένου. C. et Reg. ἐπιγενομ. Cf. script. discr. ad c. 50.

Θέρους. B. Θέρος.

Τοῦ τε. Τέ om. I. m. Ar. Chr. Dan.

Ἰσταμένου om. D. Statim ἔσεισεν Bekk. in minn. exempll. cum Cass. Aug. Pal. H. Gr. Ibidem punctum pro colo primus posuit Haack.

2. Μυτιληναίων hic cum Bekk. et Goell. praeter libros in script. discr. III, 2. memoratos etiam Cass. Aug. pro vulg. Μιτυλ.

Καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες s. v. al. man. E. Statim Pal. αἱροῦσι. Male autem Haack. post αὐτόθεν Kistem. auctore comma posuit, quod non fecisset, si verba traiecta pro καὶ ἔκ τε Πελοπ. ἐπικουρ. μισθωσ. καὶ αὐτόθ. ξυναγ. cogitasset. Cf. I. 1. p. 300.

Ῥοίτειον Cass. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ῥοίτιον. At vid. I. 2. p. 438.

Φωκαΐτας s. v. al. man. E. At vid. Poll. IX, 93.

Οὐδὲν Cass. Aug. Cl. It. Vat. P. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. (in hoc cum μή s. v. ead. man.) Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) perperam μηδέν.

Digitized by Google

μετὰ τοῦτο ἐπὶ Ἄντανδρον στρατεύσαντες, προδοσίας γενομένης, λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια τάς τε ἄλλας πόλεις τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ἃς, πρότερον Μυτιληναίων νεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἄντανδρον· καὶ κρατυνάμενοι αὐτὴν, (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἴδης ἐπικειμένης, καὶ * τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ, *) ῥᾳδίως, ἀπ' αὐτῆς ὁρμώμενοι, τήν τε Λέσβον, ἐγγὺς οὖσαν, κακώσειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα χειρώσασθαι. 4. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἔμελλον.

(2. Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Κύθηρα. νγ'. νδ'. περιήγησις τῆς νήσου.)

Ὀλ. πη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νδ'. νγ'. Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει ἑξήκοντα ναυσὶ, καὶ διχιλίοις ὁπλίταις, ἱππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύθηρα· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρέφους, καὶ Αὐτοκλῆς

5. Πάντων μάλιστα] σημείωσαι ὅτι πάντων λέγει καὶ οὐ πασῶν. (λ. Αὐγ.)

3. Ἄντανδρον. B. D. τὴν Ἀτανδρον (?Ἄντανδρον?).

Ἃς, πρότερον. „Comma ponendum post ἃς, non post πρότερον. Tum enim, quum exsules Lesbii has urbes liberare vellent, illae in Atheniensium erant potestate, a superatis Mytilenensibus, quibus olim paruerant, receptae. Vid. III, 50." HAACK.

Κρατυνάμενοι. D. I. κρατησάμενοι.

Γὰρ om. Vat. Pro praeced. τέ Pal. τί, sed corr. rec. man.

Ποιεῖσθαι. E. ποιεῖν.

Τῆς Ἴδης. G. τοῖς Ἴδης.

Παρασκευῇ. Cass. Aug. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. σκευῇ, quod non videtur probari posse. Quatuor autem vocabula καὶ τῇ — παρασκ. vulgo (et apud Bekk.) male ad seqq. referuntur, parenthesis signo post ἐπικειμένης posito et virgula post ῥᾳδίως omissa. Illud nos huc transponendum docuimus, et simul τὴν ἄλλην παρασκευήν coniecimus. Pro quibus Haackio et Goell., qui in interpunctione nos secuti sunt, τῆς ἄλλης παρασκευῆς placet. Add. adnot.

Ἀπ' αὐτῆς. Mosqu. ἐπ' αὐτῆς.

Χειρώσασθαι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind, Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χειρώσεσθαι. Cf. I. 1. p. 275. et supra c. 24.

Cap. LIII. Ὀλίγοις. D. ὀλίγαις.

Διοτρέφους Bekk. Goell. Vulgo cum libris Διοτρεφοῦς, Pal. Διετρεφοῦς. Cf. script. discr. ad III, 75.

Digitized by Google

ὁ Τολμαίου. 2. τὰ δὲ Κύθηρα νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης
269. διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὁπλιτῶν τε φρουρὰν διέ-
5 πεμπον ἀεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. 3. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὁλκάδων προσβολὴ, καὶ λῃσταὶ ἅμα τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ἢπερ μόνον οἷόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι· πᾶσα γὰρ ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητι-
10 κὸν πέλαγος.

(*Τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι αἱροῦσι, καὶ ξύμβασιν μετρίαν πρὸς τοὺς Κυθηρίους ποιησάμενοι, ἐς Ἀσίνην καὶ Ἕλος ἀποπλέουσι.*)

νδ'. Κατασχόντες οὖν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ καὶ δισχιλίοις Μιλησίων ὁπλίταις τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν, Σκάνδειαν καλουμένην, αἱροῦσι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νήσου ἐς τὰ πρὸς Μα-
15 λέαν τετραμμένα, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν τῶν Κυθηρίων, καὶ εὗρον [εὐθὺς] αὐτοὺς ἐστρατοπε-

νγ'. 7. Προσβολή] [*ἀντὶ τοῦ*] *προσόρμισις καὶ καταγωγή.* [*ἐπίθεσις* (λ. *Αὐγ.*)] — *Ἧσσον*] *ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.* — 8. *Κακουργεῖσθαι*] *ἤγουν λῃστεύεσθαι.* (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Ἀνέχει*] *ἀνατείνει καὶ ἀνακέπταται.*

νδ'. 11. Κατασχόντες οὖν] *ἀντὶ τοῦ προσορμίσαντες ἐν αὐτοῖς τοῖς Κυθήροις. ἰστέον δὲ ὅτι δύο πόλεις ἦσαν τῶν Κυθήρων, μία μὲν ὁμώνυμος, ἑτέρα δὲ, ἡ Σκάνδεια λέγεται, ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων παρὰ θάλασσαν κειμένη.*

2. *Κύθηρα.* E. *Κίθηρα.*
Μαλέαν. B. *Μελέαν.*
Ἀεί. Pal. Reg. Gr. Mosqu. *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211.
Ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. E. *ἐποιοῦντο ἐπιμέλειαν.*
3. *Αὐτοῖς.* It. Vat., *αὐτῆς.*
Τῶν τε. Hoc *τέ* (non, ut Bekk. scribit, quod §. 2. post *ὁπλιτ.* est,) om. Mosqu.
Τ' ἦν. T' om. Pal.
Πᾶσα γὰρ — πέλαγος Bekk. Anecdd. p. 400., ubi *ὡς* pro *πρός* (at vid. adnot. ad I, 50.) et *Σικελ. καὶ* om.
Cap. LIV. *Μιλησίων ὁπλίταις.* F. *ὁπλίτ. Μιλησ.*, fortasse etiam Mosqu., ex quo postrum sine causa affertur.
Πόλιν. It. Vat. *πόλει.*
Μαλέαν. m. *Μαλλέαν.*
Ἐπὶ τήν. I. *ἐς τήν.*
Κυθηρίων. Ar. *Κυθήρων.*
Εὗρον. Cod. Bas. *εὑρόντες* ex emend.
Εὐθὺς αὐτούς. C. *αὐτοὺς εὐθύς.* In D. I. *αὐτούς* de., in G. *εὐθύς* extra vers. est. Quod suspectum esse docet Krüg. ad Dion. p. 132.

Digitized by Google

δευμένους ἅπαντας. 2. καὶ μάχης γενομένης ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ Κυθήριοι, ἔπειτα τραπόμενοι, κατέφυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν. καὶ ὕστερον ξυνέβησαν πρὸς Νικίαν καὶ τοὺς ξυνάρχοντας Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου. 3. ἦσαν δέ τινες καὶ γενόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγοι πρότερον πρός τινας τῶν Κυθηρίων· διὸ καὶ θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τό τε παραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα * τὰ * τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς. ἀνέστησαν γὰρ * ἂν * οἱ Ἀθηναῖοι Κυθηρίους, Λακεδαιμονίους τε ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ τῆς νήσου οὕτως ἐπικειμένης. 4. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν οἱ Ἀθηναῖοι τήν τε Σκάνδειαν, τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα, παραλαβόντες, καὶ τῶν Κυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι, ἔπλευσαν ἔς τε Ἀσίνην, καὶ Ἕλος, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν

7. Ἐπιτηδειότερον] ἀντὶ τοῦ συμφερόντως τούτοις τοῖς Κυθηρίοις. — 9. Αὐτοῖς] τοῖς Κυθηρίοις. (λ. Αὐγ.) — Ἀνέστησαν] ἤγουν μετῴκισαν.

2. *Καὶ μάχης.* „Dionysius [p. 841.] haec usque ad *θανάτου* descripsit.“ Duk.

Γενομένης. „*Γιγνομένης* [ex Ar. et quodammodo Dan., in quo *γινομ.*] rescripsi. Antea *γεφυρ.*, quomodo Dionys. Hal.“ WASS. „Et plerique mss. cum edd.“ DUK. *Γενομένης* igitur, quod etiam Aug. Pal. It. Vat., omnes Parr. praeter B., de quo tacetur, ac m. agnoscunt, revocarunt Haack. Bekk. Goell.

Χρόνον [illegible] D., in marg. al. man. habet [illegible].

Κυθήριοι. Dan. *Κορίνθιοι.* (Artic. non om., ut Bekk. innuit.)

Ἔπειτα. Syllaba *τα* in G. s. v. al. man. Tum F. *τραπώμενοι.*

Κατέφυγον. Pal. Reg. (G.) Gr. *κατέφευγον.* Mox post *πόλιν* pro vulg. puncto Bekk. comma posuit. Sic etiam §. 4. post *θάλασσ.*

3. *Κυθηρίων.* E. Ar. *Κιθηρίων.* Dan. *Κυθήρων.* In G. *Κυθηνρίων* fuerat, quo eraso alterum supra scr.

Καὶ ἐπιτηδειότερον. *Καί* de. Cass. Aug., in quorum hoc erasum videtur, ut in m. (*καί* ante *θᾶσσον* om. Cass. male affirmat Bekk.)

Τό τε de. Ar. Chr. Dan. *Τότε* scribunt Ald. Flor. Bas.

Τά om. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. G. Gr. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Sed vid. adnot.

Ἄν, quod Heilmannus subaudiri voluit, nos inserendum censuimus, receperunt Haack. Bekk. Goell. Cf. adnot.

Οὕτως. C. Reg. (G.) *οὔτω.* Cf. I. 1. p. 215.

4. *Κυθήρων.* F. *Κυθηρίων.* Ar. *Κιθήρων*, ut passim.

Ἔπλευσαν. Mosqu. *ἐπέπλευσαν.*

Ἕλος. Gr. *Ἕλεος.*

Digitized by Google

περὶ θάλασσαν· καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐνανλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη, ἐδήουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά.

(3. Λακεδαιμονίων παρασκευαὶ καὶ ἔκπληξις.)

νέ. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἰδόντες μὲν τοὺς Ἀθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις τοιαύτας ποιήσεσθαι, ἀθρόᾳ μὲν οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν, ὁπλιτῶν πλῆθος, ὡς ἑκάστας χόσε ἔδει· καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν, φοβούμενοι μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περὶ τὴν κατάστασιν, γεγενημένου μὲν τοῦ ἐπὶ τῇ νήσῳ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου, Πύλου δὲ ἐχομένης καὶ Κυθήρων, καὶ πανταχόθεν σφᾶς περιεστῶτος πολέμου ταχέος καὶ

νδ'. 1. Ἐνανλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη] στρατοπεδευόμενοι εἰς τὸ ἐπικαιρότατον τῶν χωρίων. (λ. Αὐγ.) — ** Οὗ καιρὸς εἴη] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τῇ δυνάμει τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. (Κασσ. Αὐγ.)

νέ. 6. Τοιαύτας] ἤγουν πολεμικάς. (λ. Αὐγ.) — 8. Διέπεμψαν] διαμερίσαντες ἔπεμψαν. (λ. Αὐγ.) — Ὡς ἑκάστας χόσε ἔδει] εἰς τὰ ἐν ἑκάστοις τόποις φρούρια. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῶν περὶ τὴν κατάστασιν] οἷον τῶν περὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν. — 13. Περιεστῶτος πολέμου τ. κ. ἀ.] προσπιπτόντων αἰφνιδίου πάντοθεν τῶν πολεμίων, καὶ ἄνευ τοῦ δύνασθαι προφυλάξασθαι.

Cap. LV. Ἔχοντας. D. ἔχοντες, sed ᾱ s. ē.

Γῆν al. man. H.

Τοιαύτας ποιήσεσθαι Cass, Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Bekk. Goell. In F. τοιαύτας ποιήσασθαι. Et ποιήσασθαι etiam Mosqu., qui τοιαύτ. om. Vulgo ποιήσεσθαι τοιαύτας.

Ἀθρόᾳ. Mosqu. ἀθρόως.

Φρουράς. F. Reg. (G.) E. Vind. φρουρούς. Mox Mosqu. ὁπλητῶν et φυλλακῇ.

Ἔδει. D. ἐδόκει. Pro vulg. puncto comma posuit Bekk.

Πολλῇ. F. πολλοί. Pal. om.

Ἐπί Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐν. Pro praec. τοῦ Mosqu. τῇ.

Καὶ πανταχόθεν. Ar. Chr. Dan. πανταχόθεν γε, om. καί, sed ne καὶ πανταχ. γε hic placeret.

Πολέμου. Vat, H. τοῦ ποὶ.

Ταχέος. Aug. (in quo ω in ŏ corr.) Pal. It, Vat. Gr. (in quo alterum adscr.) Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ταχέως, de quo vitio cf. Lob. ad Phryn. p. 247.; nam adverbium quanquam cum adiectivo nonnunquam iungitur (cf. ad Xen. Anab. IV, 7, 23.), ταχέως in nostra scriptura ferri non posse apparet, et τοῦ πολέμου ταχέως si scribas, nemo haec vulgatis praeferat. Reisk. male

Digitized by Google

ἀπροφυλάκτου. 2. ὥστε παρὰ τὸ εἰωθὸς ἱππέας τετρακοσίους κατεστήσαντο καὶ τοξότας· ἔς τε τὰ πολεμικὰ, εἴπερ ποτὲ, μάλιστα δὴ ὀκνηρότεροι ἐγένοντο, ξυνεστῶτες παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν. 3. καὶ ἅμα τὰ τῆς τύχης, πολλὰ καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἔκπληξιν μεγίστην παρεῖχε, καὶ † ἐδεδίεσαν † μή ποτε αὖθις ξυμφορά τις αὐτοῖς περιτύχῃ, οἷα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. 4. ἀτολμότεροι δὲ δι' αὐτὰ ἐς τὰς μάχας ἦσαν, καὶ πᾶν ὅ τι κινήσειαν ᾠοντο ἁμαρ-

νε'. 5. *Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον — —*] οἷστισιν Ἀθηναίοις τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν ἀεί τι πράττειν καινὸν ὑστέρησις ἐδόκει τῶν προδοκηθέντων. — [** οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἄπρακτον ἦν τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὡς δῆλον ὄντος. . . . οὐκ ἦν αὐτοῖς ἄπρακτον μόνον θελήσασιν οὐδέν. (Βασ.)] — 10. *Ἀτολμότεροι*] ὀκνηρότεροι. (λ. Ἀνγ.) — 11. *Κινήσειαν*] ὑπὲρ ἑαυτῶν δηλονότι. (λ. Ἀνγ.)

τραχέος coniicit, Post ἀπροφυλ, autem Bekk. et Goell, comma posuerunt,

2. *Τετρακοσίους*, D. I. E. Ar. Chr. Dan. τριακοσίους. m. τετρακοσίους ad marg., ut in versu aliter habuisse videatur, quem glires deleverunt. Eadem vocabula iam I, 74. confusa vidimus.

Κατεστήσαντο. Ar. Chr. Dan. κατέστησαν, minus bene.

Μάλιστα δή. F. δὴ μάλ, Idem mox ξυνεστῶτος.

Σφῶν. Reg. (G.) φῶιν.

Τούτῳ. Reg. τοῦτο, ne id quidem vitiose.

Ἀεί Aug. H. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Πράξειν. Reg. (G.) πρᾶξαι, sed εἶν int. vers. Aoristi infinitivum male recepit Haack., quem refutavit Goeller. Ex Haackii mente πεπραχίναι requireretur.

3. *Τὰ τῆς*. Τά male om. Ar. Chr. Dan. Post τύχης autem virgulam, quae vulgo (et apud Haack.) post πολλά est, collocavimus; sententia enim est: *casus, qui multi et intra breve tempus accideranf.*

Παρὰ λόγον. Aug. Gr. παραλόγον. Cl. παράλογον. Post παρεῖχε cum Bekk. comma pro puncto posuimus.

Ἐδεδίεσαν. Imo ἐδέδισαν. Vid. Lob. ad Phryn. p. 181. Redit tamen nostrum V, 14. et in nonnullis libris IV, 117. Etiam ἐδεδοίκεσαν reponi posse, quod Xen. Anab. V, 6, 36. in nostrum depravatum sit, adnotat Dind.

Αὐτοῖς, s. v. al. man. H., om. Vat.

Οἷα Aug. Reg. (G.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo perperam οἷα.

4. *Ἀτολμότεροι*. Mosqu. ἀτολμώτεροι.

Ὃ τι. Gr. Ar. Chr. ὅτι.

Digitized by Google

τήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν.

(*Μικρὰ μάχη περὶ Κοτύρταν.*)

νς'. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τότε τὴν παραθαλάσσιον ὀργοῦσι τὰ μὲν πολλὰ ἡσύχασαν ὡς καθ' ἑκάστην φρουρὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις, πλήθει τε ἐλάσσους ἕκαστοι ἡγούμενοι εἶναι, καὶ ἓν τῷ τοιούτῳ· μία δὲ φρουρά, ἥπερ καὶ ἠμύνατο περὶ Κοτύρταν καὶ Ἀφροδισίαν, τὸν μὲν ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ, τῶν δὲ ὁπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν· καὶ ἄνδρες τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, καὶ ὅπλα ἐλήφθη, τροπαίου τε στήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ἐς Κύθηρα.

νε'. 1. *Διὰ τὸ — κακοπραγεῖν*] διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτοὺς μηκέτι μηδενί. κακοπραγήσαντες γὰρ παρ' ἐλπίδα, οὐκ εἰωθότες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἀστοχεῖν, οὐδεμίαν περὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδα βεβαίαν εἶχον.

νς'. 7. *Τὸν μὲν ὄχλον*] τὸ πλῆθος. (λ. Ἀνγ.) — 8. *Ἐφόβησεν*] εἰς φυγὴν ἔβαλεν. (λ. Ἀνγ.) — *Ἐπιδρομῇ*] [ἀντὶ τοῦ] ἐξ ἐπιδρομῆς, δι' αἰφνιδίας ἐφόδου.

Διὰ τό. Τό de. Gr.

Ἀνεχέγγυον in marg. ponit Mosqu. cum signo post *γεγεν.*

Cap. LVI. *Δὲ Ἀθηναίοις* Cass. Aug. F. Pal. Reg. (G.) Gr. et haud dubie plures pro vulg. δ' *Ἀθην.*

Παραθαλάσσιον. D. I. E. Vind. Ar. Chr. *παραθαλασσίαν*, ne id quidem vitiose, ut Heredotus VII, 109. docet, et *πόλις ἐπιθαλασσία* dixit Thuc. III, 105. Cf. Matth. Gr. §. 217. Sed *ἡ παραθαλάσσιος* adfuit II, 25.

Ἡσύχασαν. Comma post hoc verbum cum Goell. delevimus, ut dativus *τοῖς Ἀθην.* referatur ad *γίγνοιτο ἀπόβασις.*

Ἥπερ. Pal. *ἤπερ.* Mox Mosqu. *ἠμήνατο.*

Κοτύρταν Cass. Aug. Cl. It. Vat. II. (in quo s. v. *γρ. Κοτράραν,*) Reg. (G.) Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Goell., ex correct. etiam m., in quo fuerat *Κορτύταν*, sicut vulgo. F. *Κοττύραν.* Pal. *Κότυραν.* E. *Κοττύραν.* Cf. I. 2. p. 203. (Vall. inepte Corcyrae.)

Ἀφροδισίαν. Stephanus Byz. *Ἀφροδιτίαν* legisse videtur. Sed vid. I. 2. p. 203.

Ψιλῶν. Dan. *δαψιλῶν.*

Ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν. F. *ἠμύνατο καὶ ἐσκεδασμένον δν* (*ὄν*?) *ἐφόβ.*

Ἄνδρες τε. Τὲ om. Cl. E. Mox post *ἐλήφθη* punctum cum Bekk. in comma mutavimus.

Τροπαίου τε. Pal. Gr. *τρόπαιόν τε.* Cf. I. 1. p. 214.

Ἀπέπλευσαν. F. *ἐπέπλ.*

Κύθηρα. E. *Κύθηραν.* At vid. I. 2. p. 200.

Digitized by Google

(4. Ἀθηναίων ἐπὶ Θυρέαν καὶ τοὺς ἐνταῦθα Αἰγινήτας στρατείᾳ. — κεφ. νζ'.)

Ἐκ δὲ αὐτῶν περιέπλευσαν ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηράν· καὶ δηώσαντες μέρος τι τῆς γῆς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Θυρέαν, ἣ ἐστι μὲν τῆς Κυνουρίας γῆς καλουμένης, ἰδ. Βιβλ. μεθορία δὲ τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς· νεμόμενοι δὲ β'. κεφ. αὐτὴν ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν ἐνα- κζ'. ἰδ. Βιβλ. κεῖν, διά τε τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι γενομένας καὶ α'. κεφ. τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν εὐεργεσίας, καὶ ὅτι, ρά'. Ἀθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἔστασαν.

νς'. 1. Ἐς Ἐπίδαυρον] ἄλλη ἐστὶν Ἐπίδαυρος ἐν τῷ Ἰσθμῷ. — Τὴν Λιμηράν] οὐκ ἀπὸ λιμοῦ [οὕτως] ὠνόμασται, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας, ἀντὶ τοῦ λιμενηράν. — 6. Σφίσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἔστασαν] ὁμόφρονες καὶ φίλοι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὄντες.

2. *Περιέπλευσαν.* Syllaba σαν in Mosqu. superscr.

Λιμηράν. Pal. *Λιμήραν*, sicut VI, 105. VII, 26. bonī libri. Cf. I. 2. p. 204. Post hoc nomen punctum rursus in comma mutavit Bekk. Statim Mosqu. *διώσαντες.*

Ἀφικνοῦνται. D. I. *ἀφικνοῦντο.*

Ἐπί. H. I. m. Dan. *ἐς.*

Θυρέαν. Cass. Aug. Cl. F. Pal. H. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. m. (de quibus omnibus tacet Bekk.) *Θυραίαν*, quod non multo minorem auctoritatem habet. Vid. I. 2. p. 206. Dan. *Θύρσαν*, sed alibi *Θυρέαν.*

Κυνουρίας. It. Vat. H. et in marg. Cl. et cod. Bas. *Κυνοσουρίας*, quod recepit Bekk., quem iure deseruit Goell. Vid. I. 2. p. 205. Repetunt tamen hanc scripturam It. Vat. V, 14. et It. Vat. H. V, 41. Ar. Chr. Dan. Flor. hic *Κυνουργίας.* Post *Δακων.* autem cum Haack minus plene interpunximus, quum omnia, quae sequuntur, ad brevem degressionem de Thyrea pertineant.

Αἰγινήτας. D. *Αἰγωνήτας*, cuma — *αι* s. *α.* E. *Αἰγινίτας.*

Τὸν σεισμόν. Reg. cod. Bas. *τῶν σεισμῶν.*

Εἱλώτων. Cass. Aug. *Εἰλώτων*, ut saepe alibi. Cf. adnot. ad I, 101.

Ὑπακούοντες. Mosqu. *ὑπακοήσαντες.*

Ἀεί F. H. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Vulgo (cf. I. 1. p. 211.) *αἰεί*, quod C. Reg. (G.) marg. Steph. post *ἐστ.* collocant.

Ἔστασαν. Cass. (in quo tamen proprie *ἐστᾶσι*, et in marg. man. vet. *γρ. ἔστασαν*,) Aug. (in quo tamen *ἑστασι* sine acc., et in marg. man. ant. *γρ. ἔσταμαν*,) Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G., in quo et in C. *ἐστᾶσιν* ante *ἀεί*,) E. Mosqu. m. (in quo *ἔστασαν* superscr.) et in marg. etiam Gr. *ἑστᾶσι.* Sed sententiae generali et tempori, quum Thucydides haec scribebat, praesen-

Digitized by Google

(*Ἀθηναῖοι τὴν Θυρέαν ἐκπορθοῦσι, καὶ τοὺς Αἰγινήτας, ἐς Ἀθήνας πεμφθέντας, ἀποκτείνουσι, Τάνταλον δὲ Λακεδαιμόνιον καὶ τῶν Κυθηρίων ἐνίους ἧσσον ἰσχυρῶς κολάζουσι.*)

νζ'. Προσπλεόντων οὖν ἔτι τῶν Ἀθηναίων, οἱ Αἰγινῆται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ὃ ἔτυχον οἰκοδομοῦντες, τεῖχος ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ᾗ ᾤκουν, ἀπεχώρησαν, ἀπέχουσαν σταδίους μάλιστα δέκα τῆς θαλάσσης. 2. καὶ αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰ μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἥπερ καὶ ξυνετείχιξε, ξυνεσελθεῖν μὲν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ ἠθέλησαν, δεομένων τῶν Αἰγινητῶν, ἀλλ' αὐτοῖς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος
271. κατακλῃεσθαι· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς οὐκ ἐνόμιζον ἀξιόμαχοι εἶναι, ἡσύχαζον. 3. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐθὺς πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἱροῦσι τὴν Θυρέαν· καὶ τήν τε πόλιν κα-

νζ'. 2. *Τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ*] ἤγουν τὸ παραθαλάσσιον. (λ. Ἀὐγ.) — 6. *Ξυνετείχιξε*] συνελαμβάνετο τοῦ τειχίσματος. (λ. Λύγ.) — 11. *Κατασχόντες*] ἀντὶ τοῦ προσορμίσαντες τῇ Θυρέᾳ· οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ti adversari verba *Ἀθηναίων ὑπακούοντες* docet Haack. Ar. Chr. *ἑστασι*. Vind. *ἑστᾶσαν*. Gr. in contextu *ἑστῶσι*.

Cap. LVII. *Αἰγινῆται*. E. rursus *Αἰγινῆναι*.

2. *Αὐτοῖς*. Dan. *τῆς*.

Ἥπερ. Pal. *εἶπερ*.

Ξυνεσελθεῖν. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Flor. *ξυνελθεῖν*. Similis error in editt. irrepsit VI, 100.

Ἠθέλησαν Cass. Aug. It. Vat. H. C. Reg. Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἠθέλησεν*. „Non deterius est *ἠθέλησαν*. Sic mox alia numero plurali, nota in talibus figura." DUK. Cf. adnot. ad I, 106.

Δεομένων. Gr. *δεομένων δέ*.

Αὐτοῖς Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. Vind. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αὐτούς*. „*Αὐτούς* defendi quidem potest. [Imo non potest, quum non dicendum sit, *periculum videbatur, ne ii includerentur*, sed *periculosum iis videbatur includi*.] Sed praefero coniecturam Porti [*αὐτοῖς*] ab omnibus fere mss. confirmatam." DUK. Marg. Steph. *αὐτός*.

Κατακλῃεσθαι Pal. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *κατακλεισθαι*. At vid. I. 1. p. 212. sq. Statim colon posuimus pro puncto, ut infra post *Θυρέαν*.

Ἀξιόμαχοι. Reg. (G.) *ἀξιόμαχον*, *οι* s. v. al. man.

3. *Ἐν τούτῳ — Ἀθήνας*. „Dion. Hal. t. II. p. 142. [842.]" DUK.

Θυρέαν. Aug. Pal. H. m. et haud dubie plures *Θυραίαν*. Cass. *Θύραιαν*. Cf. 56, 2. Antea Pal. *αἵρουσι*.

Τήν τε. *Τέ* om. Dan. Post *ἐξε-*

Digitized by Google

τέκαύσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν· τούς τε Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες ἀφίκοντο ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τῶν Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τὸν Πατροκλέους· ἐζωγρήθη γὰρ τετρωμένος. 4. ἦγον δέ τινας καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους, οὓς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταστῆσαι. καὶ τούτους μὲν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβουλεύσαντο καταθέσθαι ἐς τὰς νήσους, καὶ τοὺς ἄλλους Κυθηρίους, οἰκοῦντας τὴν ἑαυτῶν, φόρον τέσσαρα τάλαντα φέρειν, Αἰγινήτας δὲ ἀποκτεῖναι πάντας, ὅσοι ἑάλωσαν, διὰ τὴν προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν, Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους καταδῆσαι.

(5. Σικελιῶται ὁμολογίαν ποιοῦνται. Λόγος Ἑρμοκράτους νή — ξέ. Καμαριναίων καὶ Γελῴων ἐκχειρία. ξύλλογος τῶν Σικελιωτῶν ἐς Γέλαν.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. νκδ'. μετὰ τὴν ιζ'. τοῦ Ἰουλ. μην.

νή. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐν Σικελίᾳ Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους· εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι Σικελιῶται ξυνελθόντες ἐς Γέλαν, ἀπὸ

νξ. 6. Μεταστῆσαι] μετανάστας ποιῆσαι. (λ. Ἀύγ.) — 11. Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (λ. Ἀύγ.)

νή. 14. Ἐκεχειρία] διάλειψις τοῦ πολέμου. (λ. Ἀύγ.)

πόρθ. pro puncto comma posuit Bekk.

Πατροκλέους. Cl. Vat. H. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan, *Παντοκλέους*, sed in m. correctum. Pal. Reg. (G.) Gr. *Πατοκλέους*.

4. *Τινὰς, καὶ. Καὶ* om. I.

Καὶ τούτους. Dan. bis exhibet cum distinctione post prius *τούτ.*

Αἰγινήτας δέ. Chr. *Αἰγινήτας τε.* Pal. *Αἰγινῆτας* hic et antea, idemque antea *Ἀθῆνας.*

Ἀεί. Pal. rursus *αἰεί.*

Τάνταλον. I. *Τάλαντρν.*

Παρά. B. (non ut Bekk. scribit, G.) *περί.* Ita etiam ed. Bas. (cod. Bas. non item.)

Τοὺς ἄλλους in marg. habet G.

Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. Lindav. Spicil. p. 7. coniicit *τοὺς ἐκ τῆς νήσου.* „Non male; quanquam etiam vulgata ferri potest." GOELL. *Τούς* perperam om. It.

Λακεδαιμονίους καταδῆσαι. F. ordinem invertit.

CAP. LVIII. *Καμαριναίοις.* Ar. Chr. Dan. *καὶ Καμαρ.*

Γελῴοις Pal. Bekk. Goell. et ita testibus editoribus ad VII, 58. Cass. Aug. semper et Mannerto Geogr. Gr. p. 346. auctore numi. Vulgo (et Haack.) *Γελώοις.* Cod. Bas. *Ἀχελώοις.* Statim Vind. *ἐκκεχειρία.*

Ξυνελθόντες. Mosqu. *ἐξελθ.*

Γέλαν. C. G. *Γέλλαν.* Post *πρέσβεις* virgulam addidit Bekk.

Digitized by Google

πασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις, ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις, εἴ πως ξυναλλαγεῖεν· καὶ ἄλλαι τε πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφότερα, διαφερομένων, καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον, καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Ἕρμωνος Συρακόσιος, ὅσπερ καὶ ἔπεισε μάλιστα αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιούτους δὴ λόγους εἶπεν.

(*Λόγος Ἑρμοκράτους. νθ' — ξδ'.*)

(*Μετὰ βραχὺ προοιμίον ὁ πόλεμος νῦν οὐκ εὔκαιρος εἶναι λέγεται.*)

νθ'. „Οὔτε πόλεως ὧν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται, τοὺς λόγους ποιήσομαι, οὔτε πονουμένης μάλιστα τῷ

νη'. 2. ** Ξυναλλαγεῖεν] φιλιωθεῖεν. (Βασ.) — 3. Ἀξιούντων —] ἀντὶ τοῦ δηλούντων καὶ προσαγγελλόντων οἷα ἕκαστος παρὰ τοῦ ἑτέρου ἐπλεονεκτήθη.

νθ'. 7. Οὔτε πόλεως ὧν ἐλαχίστης — —] δημηγορία Ἑρμοκράτους Συρακουσίου. τὸ προοίμιον ἐκ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου. ** σημείωσαι [δὲ] τὸ παθητικόν. (*Ανών.*) Τέμνεται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δυνατῷ, οὕτω· δίκαιον μὲν γάρ, φησὶ, πρὸς τοὺς ὁμοφύλους συμβῆναι, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἱρεῖσθαι πόλεμον· εἶτα δὲ καὶ συμφέρον μὴ ἐᾶν καταδουλωθῆναι Σικελίαν· τὸ δὲ δυνατὸν, ὅτι, ἐὰν ὁμονοήσωμεν, ῥᾳδίως τῶν ἐναντίων περιεσόμεθα. — Οὔτε πόλεως ὧν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται] οἱ περὶ καταλύσεως πολέμου παραινοῦντες ἀεὶ ὑποπτεύονται διὰ φόβον καὶ μαλακίαν τὸν πόλεμον φεύγοντες ταῦτα παραινεῖν. διὸ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης τοῦτο ποιεῖ. ἅμα δὲ καὶ αὔξει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν αὐτῷ οἱ λόγοι, μετὰ παῤῥησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι. τὸ δὲ οὐ πονουμένης προσέθηκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ ὡς ὅτι διὰ τοῦτο ἐᾷ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ νῦν καταπονεῖται. — 8. Οὔτε πονουμένης] κατ' ἀμ-

Κατέστησαν ἀλλήλοις. C. *κατήστησαν ἀλλήλους.*

Ἐλέγοντο. E. *ἐλέγοντο δή.*

Ἐπ' ἀμφότερα. Reg. (G.) *ὑπ' ἀμφοτέρων.* At vid. c. 88. et Ind. verb. I. *ἐπ' ἀμφοτέροις.*

Ἕκαστοί τι. Posterius om. C. Reg. (G.)

Ἑρμοκράτης. H. Vat. *ὁ Ἑρμ.* Cf. script. discr. ad II, 19. et IV, 2.

Συρακόσιος Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *Συρακούσιος.* Cass. *Συρακοσσιος*, „et sic fere ubique.“ (DUK.) m. *Συβρακούσιος.* Cf. script. discr. III, 86.

Μάλιστα. D. I. *μᾶλλον.*

Ἐς τὸ κοινόν. Olim virgula post haec erat. „Videtur posse et ad seqq. referri.“ STEPH. et Fr. PORT. „Distinctionem Porti confirmat Cass. Thuc. III, 37. *τῶν ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινόν.* et mox principio cap. sequ.“ DUK. Sic *ἐς τὸ πλῆθος εἰπεῖν* I, 72. et similia.

Τοιούτους δὴ λόγους. F. *τοιούτοις δὴ λόγοις.* Pro *δή* Gr. *δέ.*

Digitized by Google

πολέμῳ, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος τῇ Σικελίᾳ πάσῃ."

2. „Καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη; οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾷν, οὔτε φόβῳ, ἣν οἴηταί τι πλέον σχήσειν, ἀποτρέπεται· ξυμβαίνει 272. δὲ τοῖς μὲν τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν, οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσοῦσθαι. 3. αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ [ἐν] καιφότερα συνιστᾷ ἑαυτὸν ὁ Ἑρμοκράτης, καὶ κατὰ τὸ εἶναι ἐνδόξου πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ πονεῖν τῷ πολέμῳ τὴν πόλιν αὐτοῦ· δι' ἃ μάλιστα εἰώθασιν ἀπιστεῖν πρὸς τοὺς λέγοντας. §. Διὰ δύο αἰτίας εἰώθαμεν ἀπιστεῖν τοῖς συμβουλεύουσιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι ἄδοξον τὸ πρόσφορον, ἢ διὰ τὸ οἰκείων ἕνεκα χρειῶν λέγειν. τοῦ πρώτου παράδειγμα Ὅμηρος· [Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο καὶ (λ. Κασσ. Ἀύγ.)] ἄλλων μῦθον ἄκουε, Οἳ σέο φέρτεροί εἰσιν. τοῦ δευτέρου· Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, [αἶκε πόρῃσιν, (λ. Κασσ. Ἀύγ.)] καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ ἀμφότερα μαρτυρεῖ ἑαυτῷ [ὁ] Ἑρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν.

8. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν — —] συμπέρασμα. τὸ γὰρ προοίμιον ὁμολογούμενον. — ** Τοῦ πολεμεῖν] τὰ μετὰ ἄρθρου λεγόμενα ἀπαρέμφατα ὀνόματα μᾶλλόν εἰσιν ἢ ῥήματα. (Βασ.) — Τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων — —] τὸ μὲν „πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων" πάντα ὅσα ἔνεστι πολέμῳ κακὰ [, φησὶν,] ἐπιλεγόμενος. ἡ δὲ διάνοια· περιττὸν ἐν εἰδόσι διηγεῖσθαι ὡς χαλεπόν ἐστι πόλεμος· οὔτε γὰρ ἐφίεταί τις αὐτοῦ δι' ἄγνοιαν, οὔτε ἀποτρέπεται διὰ φόβον, ἄν γε δὴ σχήσειν πλέον ἐλπίσῃ. — 5. Οὔτε ἀμαθίᾳ] γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. — 6. Ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν — —] συμβαίνει δὲ τοῖς μέν, ἐρῶσι τῶν χρημάτων, τὰ κέρδη ποιεῖν αὐτοὺς καταφρονεῖν τῶν δεινῶν τῶν ἐν τοῖς πολέμοις, τοῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ πλεονεκτηθῆναι παρὰ τῶν ἄλλων καὶ δουλεῦσαί τινι. — 7. Οἱ δέ] οἱ πολεμησείοντες. ** Ὅμηρος· χρειοῖ ἀναγκείῃ, πρό τε. (Ἀύγ.) — ** Αὐτὰ δὲ ταῦτα] τὰ δύο ἅπερ εἶπεν. (Ἀύγ.) — 9. Εἰ μὴ ἐν καιρῷ — —] εἰ δὲ μὴ ἐν καιρῷ ἑκάτεροι πολεμεῖν ἐθέλοιεν, οἵ τε τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν δηλονότι ἐφιέμενοι καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι μὴ ἐλασσοῦσθαι, ὠφελιμώτατα ἂν διαλλαγεῖεν. συνίστησι δὲ διὰ τούτων, ὅτι οὐ δεῖ τὸν περὶ εἰρήνης συμβουλεύοντα πολέμου κατηγορεῖν, (ἦλον γὰρ,) ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κατ' αὐτὸν ἀκαιρίας.

Cap. LIX, 2. *Μὲν τοῦ.* Ar. *τοῦ μέν.*

Τί ἄν τις. I. *τίς ἄν τις.* Procop. Goth. p. 252. *τί ἄν τις ἐν ὑμῖν μακρολογοίη.* (Idem *ἐν εἰδόσι* p. 306.) Quare cave ne *τί τις ἄν* scribas ob praecepta Thomae Mag.

Οἴηταί τι. Vat. *οἴηταί τις.* Post *ἀποτρέπεται* autem male vulgo (Haack. Bekk.) plene, post *ἐλασσοῦσθαι* autem minus plene interpungebatur.

Μείζω s. v. al. man. E.

Αὐτίκα τι. Τί om. F.

3. *Ἐν καιρῷ. Ἐν* om. Cass. Aug. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. E. m. Ar. Chr. Dan. Bekk.

Digitized by Google

ῥῳ τύχοιεν ἑκάτεροι πράσσοντες, αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ὠφέλιμοι."

(Γίγνεσθαι γὰρ αὐτὸν διὰ ἴδια διάφορα· νῦν δὲ περὶ τῶν κοινῶν σκεπτέον εἶναι, τῶν Ἀθηναίων πάσῃ τῇ Σικελίᾳ ἐπιβουλευόντων.)

4. „Ὃ καὶ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειθομένοις πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὴ θέσθαι, τό τε πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι, καὶ ἦν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν."

ξ'. „Καίτοι γνῶναι χρὴ ὅτι οὐ περὶ τῶν ἰδίων μόνον, εἰ σωφρονοῦμεν, ἡ ξύνοδος ἔσται, ἀλλ' εἰ

νθ'. 1. Ἑκάτεροι] οἵ τε διὰ κέρδος ἴδιον πολεμοῦντες [δηλονότι] καὶ οἱ διὰ τὸ μὴ ἀφαιρεθῆναί [τι] τῶν ὑπαρχόντων [αὐτοῖς]. — 4. Τὰ γὰρ ἴδια —] τὸ ἑξῆς, τὰ ἴδια εὖ θέσθαι. — Ἕκαστοι] τῶν Σικελιωτῶν. (λ. Λύγ.) — 5. Θέσθαι] οἰκονομῆσαι. (λ. Λύγ.) — Νῦν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλ. — —] τὸ μὲν δι' ἀντιλογιῶν, δι' ἀντιῤῥήσεων καὶ λόγων· τὸ δὲ καταλλαγῆναι, διαλλαγῆναι· ἴσον δὲ τὸ προσῆκον ἑκάστῳ καὶ δίκαιον· τὸ δ' ὡς ἐγὼ κρίνω, ὡς ἐγὼ νομίζω. ἡ δὲ διάνοια· εἰ νῦν, φησίν, μὴ προχωρήσει ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης τὸ νομίζειν ἕκαστον ἔχοντα τὸ ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀδικεῖσθαι, ὕστερον πάλιν πολεμήσομεν, ἂν δόξῃ, μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους. τέως δὲ νῦν βέλτιόν ἐστι τὸ διαλλαγῆναι, ἐν ὅσῳ ἐπίκεινται ἡμῖν οἱ Ἀθηναῖοι. — 7. Ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι] Ὅμηρος· Μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ξ'. 10. Ἡ ξύνοδος] ἡ συναγωγὴ ἡ ἐνθάδε. (λ. Λύγ.)

Goell. Sed *in tempore* (*s. opportune*) Graece usquam καιρῷ sine praepositione dici non meminimus, quanquam Latine *tempore* (*tempori*) et *loco* nonnunquam ita leguntur, et καιρόν in accusat. scripsit Soph. Ai. v. 34. Cf. Ind. in καιρός. Valla tamen et Stephan. hic aliter interpretantur. Vid. adnot.

4. *Βουλευόμενοι*. C. B. D. βουλόμενοι, quod non displicet.

Τό τε. Ante Haack. male τότε, quod „nimis indefinitum est."

Πρῶτον. Ar. Chr. Dan. πρότερον, Chr. tamen in marg. πρῶτον.

Ἀντιλογιῶν. Gr. ἀντιλογίαν. „Suid. in ἀντιλ. ad h. l. respexit." GOTTL. Et Bekk. Anecdd. p. 407.

Καταλλαγῆναι. Gr. διαλλαγ., sed in marg. καταλλαγ. „Καταλλ. φασὶ διαλλαγῆναι· Θουκυδ. τετάρτῳ δίς (vid. c. 61.)" Anecdd. Bekk. p. 102.

Πάλιν πολεμήσομεν. Scholiasta insuper ὡς ἐγὼ κρίνω invenisse existimandus est, quae nunc c. 60. leguntur.

CAP. LX. *Τῶν ἰδίων*. Gr. τὴν τῶν ἰδίων.

Μόνον. E. μόνων.

Digitized by Google

ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπ' Ἀθηναίων δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι· καὶ διαλλακτὰς πολὺ τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι, οἳ, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν Ἑλλήνων, τάς τε ἁμαρτίας ἡμῶν τηροῦσιν, ὀλίγαις ναυσὶ παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται. 2. πόλεμον γὰρ αἱρομένων ἡμῶν, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς, ἄνδρας οἳ καὶ τοὺς μὴ ἐπικαλουμένους αὐτοὶ ἐπιστρατεύ-

ξ'. 2. *Καὶ διαλλακτάς*] *λείπει τὸ χρή· [βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι (λ. Κασσ. Ἀνγ.)] καὶ χρὴ διαλλακτὰς· ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀκουστέον τὸ ὡς ἐγὼ κρίνω.* — 3. ** *Περὶ τῶνδε*] *διαλλαγῶν.* (Βασ.) — 4. *Οἳ δύναμιν ἔχοντες μεγ.*] *ἦγουν δυνατώτατοι ὄντες.* (λ. Ἀνγ.) — 5. *Ὀλίγαις ναυσὶ παρόντες*] *τινὰ τὰ ὀλίγαις ναυσὶν οὐκ ἔχουσι.* — 6. *Καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ —*] *πρόσχημα μὲν ποιοῦνται τὴν πρὸς τοὺς Χαλκιδεῖς συμμαχίαν, ὡς διὰ συγγένειαν νομίμως αὐτοῖς ξυμμαχοῦντες· φύσει δὲ πολέμιοι πᾶσιν ὄντες Σικελιώταις, τὸ ἴδιον συμφέρον διὰ τῆς περὶ τὸ συμμαχεῖν εὐπρεπείας κατασκευάζονται, τουτέστι θηρῶνται.* — 7. *Εὐπρεπῶς*] *πιθανῶς.* (λ. Ἀνγ.) — *Ἐς τὸ ξυμφέρον*] *εἰς τὸ ἑαυτοῖς ξυμφέρον.* — 8. *Τοὺς ἄνδρας*] *τοὺς Ἀθηναίους* [*δηλονότι*].

Ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν. C. *ἐπιβουλευομεν ην πᾶσ.*

Δυνησόμεθα. I. *δεησόμεθα*, in marg. al. man. *δυνησ.*

Διασῶσαι. Pal. *διασῶται.* Cf. de Art. crit. p. 150.

Ὀλίγαις ναυσί. „Non agnoscunt quidam, inquit Schol. At nostri servant, idque, opinor, recte; nam paulo infra *πλέονί ποτε στόλῳ ἐλθόντας αὐτούς* huc spectant.“ WASS.

Τὸ φύσει πολέμιον exciderunt fortasse in I., quanquam certo ex Gail. adnot. cognosci nequit.

2. *Αἱρομένων.* Reg. Gr. *αἰρομένων.* I. *αἰρουμένων*, sicut Vallam legisse ex interpretatione *si bellum elegeritis* coniicit Steph. „*Αἱρεσθαι πόλεμον* est etiam I, 80. III, 39. et apud alios.“ DUK.

Αὐτούς Cass. (in quo rec. corrector fecit *αὖ τούς*,) Aug. (ubi circumfl. videtur eras.) Cl. Pal. Reg. Mosqu. m. Ar. Chr. Bekk. Goell. Cf. Krüg. ad Xen. Anab. II, 3, 14. Inepte vulgo (et Haack.) *αὖ τούς* sine virgula post *τούς*. Placeat fortasse cuipiam Reiskii coniectura *αὐτῶν, nobis ipsis, nostra sponte.*

Τοὺς — ἐπικαλουμένους Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *τοῖς — ἐπικαλουμένοις.* In Gr. *ἐπικαλουμένοις* erasa vetere scriptura factum. G. *ἐπικαλουμένος* et ῑ s. v. habet. In m. supra dat. script. *γρ. τοὺς —ους.* „Infra c. 92. *Εἰώθασι — τὸν μὲν ἡσυχάζοντα — ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν.* Et Stephanus aliique ex Euripide adferunt *οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν πόλιν.*“ DUK., qui tamen, quod tunc accusat. ex solo Cass. enotatus erat, et alterum aliquanto usitatius sit, nihil novandum arbitrabatur. „Cf. Abresch. p. 429. Valck. ad Eur. Phoen. v. 292.

Digitized by Google

οὐσι, κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων ἐκείνοις, εἰκὸς, ὅτ' ἂν γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους, καὶ πλέονί ποτε στόλῳ ἐλθόντας αὐτοὺς, τάδε πάντα πειράσασθαι ὑπὸ σφᾶς ποιεῖσθαι."

ξά. „Καίτοι τῇ ἑαυτῶν ἑκάστους, εἰ σωφρονοῦμεν, χρὴ τὰ μὴ προσήκοντα ἐπικτωμένους μᾶλλον, ἢ τὰ 273. ἕτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους τε ἐπάγεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους προσλαμβάνειν· νομίσαι τε στάσιν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν, ἧς γε οἱ ἔνοικοι

ξ'. 1. *Ποιούντων*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡμῶν. — *Τέλεσι*] ταῖς δαπάναις. ὅθεν καὶ εὐτελὴς καὶ πολυτελής. — 2. *Ἐκείνοις*] τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ προκοπτόντων, προοδοποιούντων, καὶ εὐτρεπιζόντων, [ἦγουν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. (λ. *Αὐγ.*)] ἡ δὲ διάνοια· τῶν Σικελιωτῶν ἡμῶν αὐτῶν κακῶς αὐτοὺς διαθέντων τοῖς οἰκείοις δαπανήμασι, καὶ περιαιρούντων καὶ περικοπτόντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκείνοις συμφέρον, εἰκὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς ἐκτετρυχωμένους, ἐπελθόντας πλείονι στρατῷ καταδουλώσεσθαι τὰ ἐνταῦθα.

ξά. 6. *Καίτοι τῇ ἑαυτῶν — —*] ὁ νοῦς τῶν λεγομένων τοιοῦτος· χρὴ, εἰ σωφρονοῦμεν, ἑκάστους ἡμῶν τῶν Σικελιωτῶν τὰ ἀλλότρια ἐπικτωμένους, καὶ ἁρπάζοντας, μᾶλλον τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, ἤπερ τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας· τουτέστιν, ὅταν, τῶν ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ ἀδεῶς διακειμένων, βουλώμεθα κατὰ πλεονεξίαν ἀλλότρια ἐπικτήσασθαι, τότε δεῖ τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους ὑφίστασθαι, καὶ μὴ ὅταν ὁ κίνδυνος περὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν γίγνηται. — 7. *Τὰ μὴ προσήκοντα*] τὰ ἀλλότρια. — 9. *Νομίσαι*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. — 10. *Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν*] τὴν Σικελίαν πᾶσαν ὡς μίαν πόλιν ἔλαβε. καὶ φησὶν ὅτι, εἰ πόλεμον ἔξομεν, διαφθαρησόμεθα. ὅπερ ἐπὶ μιᾶς πόλεως ξυμβαίνει.

et ad Hippol. v. 526." GOTTL. Add. nos 1. 1. p. 132.

Κακῶς — οἰκείοις. „Thom. Mag. v. *τέλος*." WASS. *Κακῶς — ἐκείνοις* Bekk. Anecdd. p. 169.

Ποιούντων τέλεσι. Dan. *τελοῦσι*, om. *ποιούντ.*

Οἰκείοις. D. I. *ἰδίοις*, ut VI, 16.

Προκοπτόντων ἐκείνοις. Ar. Chr. *προσκοπτόντων, ἐκεῖνοι.* Et *ἐκεῖνοι* etiam Dan. *Προκοπτόντων ἐκείνων* D. Vid. adnot.

Ἐλθόντας. Pal. *ἐλθώντας.* Mosqu. *ἐπελθόντας.*

Πειράσασθαι Cass. (in quo rec. man. int. vers. *πειράσεσθαι,*) Aug. F. It. Vat. H. (in quo *ε s. σα* al. man.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo *πειράσεσθαι.* Cf. I. 1. p. 158.

Cap. LXI. *Προσλαμβάνειν.* Aug. Ar. Chr. *προλαμβ.*, sed Aug. raso *ς*. Pro *ἕτοιμα* antea Bekk. *ἑτοῖμα*, ut passim vidimus.

Ἧς. D. *οἷς.*

Γε om. D. I.

Digitized by Google

ξύμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν.“

(*Οὐ γὰρ ἐπὶ Χαλκιδέων βοηθείᾳ, ἀλλὰ διὰ πλεονεξίαν τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Σικελίαν ἐλθεῖν· ἀλλὰ γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐκείνους, ὅσον τοὺς Σικελιώτας μεμπτέους εἶναι.*)

2. „*Ἃ χρὴ γνόντας καὶ ἰδιώτην ἰδιώτῃ καταλλαγῆναι καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειρᾶσθαι κοινῇ σώζειν τὴν πᾶσαν Σικελίαν· παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὡς οἱ μὲν Δωριῆς ἡμῶν πολέμιοι τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῇ Ἰάδι ξυγγενείᾳ ἀσφαλές. 3. οὐ γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε, τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασιν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι, ἃ κοινῇ κεκτήμεθα. 4. ἐδή-*

ξα'. 1. Ἐπιβουλευόμεθα] *ἐξ ἐπιβουλῆς πάσχομεν.* (λ. *Ἀνγ.*) — *Κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν*] *διῃρημένως κατοικοῦμεν.* (λ. *Ἀνγ.*) — 4. *Κοινῇ*] *γνώμῃ δηλονότι.* (λ. *Ἀνγ.*) — 5. *Παρεστάναι δὲ μηδενί*] *μὴ νομιζέτωσαν διὰ τὸ συγγενεῖς, φησὶν, εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Χαλκιδεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ καθεστάναι. οὐ γὰρ διότι πολέμιόν ἐστι τὸ Δωρικὸν γένος τῷ Ἰωνικῷ, διὰ τοῦτο ἐχθροὶ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Δωριεῦσιν ἐπίασιν, ἀλλ' ἐφιέμενοι τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν. τὸ δὲ, αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης παρέσχοντο, ἀντὶ τοῦ, προθυμότερον ἦπερ ἐχρῆν κατὰ συμμαχίαν ἐβοήθησαν.* — *Παρεστάναι δέ*] *δόξαν ἐπέρχεσθαι.* (λ. *Ἀνγ.*) [** *ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. Κασσ.*] — 7. *Τῇ Ἰάδι ξυγγενείᾳ*] *ὡς ἀναφέρον δηλονότι τὸ γένος εἰς τοὺς Ἴωνας.* (λ. *Ἀνγ.*) — *Ἀσφαλές*] *εἰρηναῖον, ἐπιτήδειον,* [*ἀκίνδυνον.* (λ. *Ἀνγ.*)] — 8. *Δίχα πέφυκεν*] *ἡ Σικελία δηλονότι.* — *Ἐπίασιν*] *οἱ Ἀθηναῖοι.* (λ. *Ἀνγ.*) — 9. *Ἃ κοινῇ κεκτήμεθα*] *ἤγουν ὧν κοινὴν κεκτήμεθα τὴν ἀπόλαυσιν.* (λ. *Ἀνγ.*)

2. *Καταλλαγῆναι.* Alterum λ s. v. al. man. I.

Σώζειν. Pal. rursus *σῴζειν*, ut c. 60. *διασῶσαι.* Post *Σικελ.* autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Οἱ μέν. Μέν de. Mosqu.

Δωριῆς Aug. Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *Δωριεῖς*, nonnulli libri *Δωριῆς*. Vid. I. 1. p. 221. et 471.

Ἰάδι. Cod. Bas. Gr. Vind. Chr. *ἰδίᾳ*, sed in Gr. marg. recte *Ἰάδι.*

3. *Τοῖς ἔθνεσιν. Τοῖς* om. Reg. (G.)

Τοῦ ἑτέρου. „Distinctionem post *ἑτέρου* tollendam esse censet Fr. Port. Eam vero post *πέφυκε* reponendam suadet Ae. Port. atque ita cod. Bar.“ HUDS. In Cass. Gr. et Aug. neque post *ἑτέρου* neque post *πέφυκε* distinctio est. „Etiam Steph. et alii coniungunt *ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου*, et vertunt, *quod alter ab altero dissidet.* Mihi Fr. Portus recte videtur distinctionem ponere post *ἑτέρου*, hac sententia, *quod diversi generis atque originis sint* [*sit Sicilia*].“ DUK.

Ἐπίασιν. Dan. *ἐπίασεν.*

Τῇ Σικελίᾳ. Τῇ om. D. I.

Ἀγαθῶν. I. *καλῶν.*

Digitized by Google

λωσαν δὲ νῦν ἐν τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει· τοῖς γὰρ οὐδεπώποτε σφίσι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. 5. καὶ τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι, πολλὴ ξυγγνώμη· καὶ οὐ τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἑτοιμοτέροις οὖσι. πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. 6. ὅσοι δὲ, γιγνώσκοντες αὐτὰ, μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν, μηδὲ τοῦτό τις πρεσβύτατον ἥκει κρίνας,

ξά. 2. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.) — 5. Προνοεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ προσκέπτεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἑτοιμοτέροις] ἀντὶ τοῦ ἑτοίμοις. (λ. Αὐγ.) — Πέφυκε] φύσιν ἔχει. (λ. Αὐγ.) — 9. Τὸ ἐπιόν] ἤγουν τὸ κρεῖττον. (λ. Αὐγ.) — Ὅσοι δὲ γιγνώσκοντες αὐτὰ — —] ὅσοι, φησὶν, γιγνώσκοντες αὐτὸ, ὅτι πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν ἐθέλειν τοῦ εἴκοντος, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν, μὴ ὀρθῶς προνοοῦμεν καὶ προσκοποῦμεν, ἁμαρτάνομεν. — 10. Πρεσβύτατον ἥκει κρίνας] τὸ ἑξῆς, πρεσβύτατον εὖ θέσθαι. τουτέστιν, ἐν πρώτοις [τοῦτο] φυλάξασθαι καὶ εὖ διαθέσθαι. τουτέστι τὴν δούλωσιν.

4. Τοῖς. F. τοῖςδε.

Οὐδεπώποτε Cass. Aug. Cl. F. Pal. Vat. H. Cam. Gr. I. Vind. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. (nisi quod ex Parr. οὐδε πωποτε et ρὐδε πω ποτε divisim affertur.) Vulgo οὐδέποτε. „Plerique mss. οὐδεπώποτε, et sic legendum. Vid. Thom. Mag. p. 134. Xenoph. Mem. I, 711. Καίτοι γε οὐδεπώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου. Ubi [I, 1, 13.] pro μέγιστον legendum μέγιστα φρονοῦντας, et infra [§. 14.] θείων οὐδέν. Firmat Euseb. Praep. XV, 62. eiusque cod. Ioannens. Denique [§. 11.] ἁπάντων, non πάντων, uti mss. Pithoei. Noster p. 318. [V, 45] illud alterum maluit [sed necessario]. Isocrates Paneg. 103, 42. divisim exhibet οὐδὲ πώποτ' ἐβίωσαν. Sic μηδὲ μίαν idem III, 48. et similia." WASS. Add. Lob. ad Phryn. p. 458.

5. Πλεονεκτεῖν τε. Τέ om. D. I. In fine huius verborum ambitus Bekk. in minn. exempll. cum Gr. οὖσιν. Cf. Farr. discr. script. Pro ἄρχειν C. ἄρχοις.

Πέφυκε — τὸ ἐπιόν. „Stob. Serm. LII. p. 364." DUK.

Ἀνθρώπειον. D. ἀνθρώποιον.

Εἴκοντος. Gr. Dan. εἰκότος, sed in Gr. emend. ex εἴκοντος.

Φυλάσσεσθαι — τὸ ἐπιόν. Φυλάξασθαι τὸ ἐπιόν paulo alio modo habes Phalar. Epist. 115.

6. Προσκοποῦμεν. H. σκοποῦμεν, cum προ s. v. al. man. (Male idem σκοπ. ex Cass. affert Bekk.)

Μηδέ. Aug. Bar. Mosqu. μήδε. Gr. μήτε. m. Ar. Chr. μὴ δέ.

Πρεσβύτατον. F. C. Reg. (G.) πρεσβύτερον, sed Reg. (G.) supra rec. man. τατον.

τὸ κοινῶς φοβερὸν ἅπαντας εὖ θέσθαι, ἁμαρτάνομεν."

(Τὰ μὲν τῆς ξυμβάσεως καὶ καθ' ὅλον τῆς εἰρήνης ἀγαθα, τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ πολέμου.)

7. „Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμῶνται Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων. 8. καὶ οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ * διαφοραὶ *

ξα'. 1. Τὸ κοινῶς φοβερὸν ἅπαντας εὖ θέσθαι] κοινῶς φοβερὸν ἡ δούλωσις ἡ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλευομένη πᾶσιν ὁμοίως. [ὡς καὶ Ἱπποκράτης· δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον. (Κασσ. Αὐγ.)] — 3. Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ — —] εἰ πρὸς ἀλλήλους εἰρηνεύσαιμεν, τάχιστα ἂν ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλὴ ἀδεεστέρα ἔσται. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διότι οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας γῆς ὁρμῶνται πρὸς ἡμᾶς, (οὐ γὰρ εἰσιν ἀστυγείτονες,) ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσομεν οὕτως, οὐκέτι πόλεμος πόλεμον διαδέξεται, ἀλλ' εἰρήνη τὴν διαφοράν. σκόπει δὲ πῶς τὸν πόλεμον εὐφήμως διαφοράν καλεῖ. — Αὐτοῦ] τοῦ κοινῶς φοβεροῦ [δηλαδή]. — 5. Τῶν ἐπικαλεσαμένων] ἤγουν τῶν Χαλκιδέων. (λ. Αὐγ.) — 6. Οὕτως] οὕτως, ὡς εἶπεν, ἤτοι εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν.

Κοινῶς. F. *κοινόν.*

Ἅπαντας. Marg. Steph. *ἅπαντα.* Et in m. ς eras.

7. *Ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ.* C. Reg. (G.) *αὐτοῦ ἀπαλλάγή.*

Οὐ γὰρ etc. „Parentheseos signa, quibus [in Lips. ed.] haec verba usque ad *ἐπικαλ.* inclusa sunt, sustuli. Sententia enim non tam interiecta ceteris putanda est, quam pro [mali removendi facilitatis] argumento habenda." HAACK.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Cf. Farr. discr. script. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὖτ.*

Ἀθηναῖοι. Reg. (G.) *οἱ Ἀθην.*

8. *Οὕτως οὐ.* D. E. Vind. Chr. Dan. *οὕτως ὁ.* Ar. *οὕτως οὐχ ὁ.* Vind. *οὐ* ante *πολέμῳ* addit.

Διαφοραί Aug. F. It. Vat. H. B. J. m. (qui tam hic quam post *πολ.* puncto interpungit,) Ar. Chr. Bekk. Goell. In Vind. *αἱ διαφοραί.* Reg. *διαφορᾷ.* Vulgo *διαφορά.* „Neutrum pluralis cum Abresch. Gottleberus ad duo nomina pertinere falso opinatur; nam haec duo nomina particulis *οὐ — δέ* disiuncta sunt. Sed vera lectio est *διάφορα*, quam reposuit Schaeferus [et Haack ipse.] Neutrum pluralis verbo plurali iungi, ubi scriptor aliud nomen masculini vel feminini generis in mente habet, docetur [I. 1. p. 98.] Thucydidis menti obversabatur nomen *διαφοραί.*" HAACK. Haec nomina rursus confunduntur IV, 86. V, 40. 45.

Digitized by Google

ἀπραγμόνως παύονται, οἵ τ' ἐπίκληροι, εὐπρεπῶς ἄδι-
274. κοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι."

ξβ'. „Καὶ τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους τοσοῦτον ἀγαθὸν εὖ βουλευομένοις εὑρίσκεται. 2. τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι; ἢ δοκεῖτε, εἴ τῳ τι ἔστιν ἀγαθὸν, ἢ εἴ τῳ τὰ ἐναντία, οὐχ ἡσυχία μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν παύσαι ἂν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ ξυνδιασώσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνοτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην, ἄλλα τε ὅσα ἐν μήκει λόγων ἄν τις διέλθοι, ὥσπερ περὶ τοῦ πολεμεῖν; ἃ χρὴ σκεψαμένους

ξα'. 1. *Οἵ τ' ἐπίκληροι*] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. — *Εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες*] οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ προφάσεως εὐπρεποῦς ἐλθόντες, ὡς δῆθεν συμμαχοῦντες τοῖς ἐνθάδε Χαλκιδεῦσιν, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπελεύσονται, διαλλαγέντων ἡμῶν. — *** Ἄδικοι] Ἀφηίτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος. (Κασσ. Ἀνγ.) — 2. *Εὐλόγως*] εὐλόγως φησὶ διὰ τὸ ξυμβῆναι.

Παύονται. „Quod Stephanus scribit Vallam legisse *παύσονται*, id non aliunde suspicari potuit, quam quod hoc vertit *sedabitur*. Potuit Valla putare praesens *παύονται* hic habere significationem futuri, de quo usu praesentis quaedam adnotata sunt ad II, 44." DUK. Cf. I. 1. p. 159. et 274. Statim ante Haack. plene interpungebatur.

Οἵ τ' — ἐλθόντες. „Thom. Mag. in *ἐπίκληροι*." WASS. Pro *οἵ* F. *εἰ*.

Ἀπίασι. F. *ἐπίασι*.

Cap. LXII. *Τοσοῦτον ἀγαθόν.* Haec vulgo (et apud Haack.) male virgulis includuntur, quanquam non appositionem efficiunt, sed ad praedicatum pertinent.

2. *Τὴν δὲ — εἶναι εἰρήνην.* Priscian. p. 1099. [p. 84. ed. Krehl.] tamquam ex l. I. Thucyd., ubi vulgo *ἐχήνει* pro *εἰρήνην*, quod Putch. ex libris restituit.

Δοκεῖτε. In *δοκεῖ τε* nonnulli solvere docebunt adnotanda. Male Reisk. *δοκεῖ γε*, Gotteb. *δοκεῖ δέ*, Bauer. *δοκεῖ τι* coniiciebat.

Ἢ εἴ τῳ. Gr. *ἢ τῷ*. D. *ηη τῳ*. Antea *ἔστιν* accentu retracto primus exhibuit Bekk. Deinde post *τὸ μὲν* pessime vulgo virgula interpungebatur.

Παῦσαι — ξυνδιασώσαι Heilm. (qui superius *ὅτι* inserturus erat,) Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) cum libris *παῦσαι — ξυνδιασῶσαι*. Cf. adnot. Pal., ut passim, *ξυνδιασῷσαι*. cf. c. 60.

Λαμπρότητας. Cl. Gr. *τὰς λαμπρότ.*

Ἀκινδυνοτέρας Aug. Reg. (G.) cod. Bas. Haak. Bekk. Goell. Vulgo *ἀκινδυνωτέρας*, cui in Pal. *ω* superscr. Idem vitium redit c. 92. Cf. Schaef. Mell. critt. p. 9. et Schneid. ad Xen. Anab. I, 9, 6. D. I. *ἀκινδύνως*.

Λόγων. Vat. *λέγων*.

Διέλθοι. Vat. H. *διεξέλθοι*.

Digitized by Google

μὴ τοὺς ἐμοὺς λόγους ὑπεριδεῖν, τὴν δὲ αὐτοῦ τινὰ σωτηρίαν μᾶλλον ἀπ' αὐτῶν προϊδεῖν. 3. καὶ εἴ τις βεβαίως τι ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνοὺς ὅτι πλείους ἤδη καὶ τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν, οἱ μὲν οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο, ἀλλ' οὐδ' ἐσώθησαν, τοῖς δ', ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν ξυνέβη. 4. τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· οὐ-

ξβ'. 2. *Καὶ εἴ τις βεβαίως — —] ἢ διάνοια· εἴ τις βεβαίως τε καὶ πάντῃ πάντως οἴεται πράξειν, καὶ κρατήσειν τῶν ἐναντίων, ἤτοι διὰ τὸ δικαίως αὐτοῖς ἐπίεναι νομίζειν, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸς οἴεσθαι τυγχάνειν, μὴ χαλεπαινέτω, εἰ παρὰ τὴν ἰδίαν οἴησίν τε καὶ ἐλπίδα σφαλλόμενος ἐλέγχεται ὑπ' ἐμοῦ, ἐνθυμηθεὶς ὅτι πολλοί, δικαίως τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας διανοηθέντες, οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προσαπώλοντο, καὶ ἕτεροι, δι' ἰσχὺν ἐλπίσαντες πλεονεκτήσειν τῶν πέλας, πρὸς τῷ μὴ σχεῖν πλέον, καὶ τὰ αὐτῶν προσαπώλεσαν. διὰ τούτων δὲ τὸ μὴ δεῖν αὐτοὺς ἐλεγχομένους χαλεπαίνειν συνάγεται. — 3. Βίᾳ] ἰσχύϊ. (λ. Ἀνγ.) — 6. Οἱ μέν] οἱ μετιόντες σὺν δίκῃ τοὺς ἀδικοῦντας. (λ. Ἀνγ.) — Οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο] ἤγουν οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο. (λ. Ἀνγ.) — 8. Προσκαταλιπεῖν] προσζημιωθῆναι. (λ Ἀνγ.) — Τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως —] οὐχ, ὅτι ἀδικεῖται, εὐτυχεῖ δικαίως· οὐ γάρ, ἐπειδὴ ὁ τιμωρούμενος προηδίκηται, διὰ τοῦτο ἐπεξιὼν εὐτυχήσει. δίκαιον μὲν γὰρ τὸν ἀδικηθέντα εὐτυχῆσαι παρὰ τὴν εἰς πραξιν τῆς τιμωρίας, οὐ μὴν καὶ ἀποβαῖνον οὕτως. οὐδὲ ὁ ἰσχυρὸς, φησὶ, διὰ τὸ ἐλπίζειν ἐκ τῆς δυνάμεως κρατήσειν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ βέβαιον ἔχει.*

Αὐτοῦ Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὑτοῦ. Cf. Farr. discr. script.

3. *Εἴ τις βεβαίως τι.* Ar. Chr. Dan. *εἴ τι βεβ. τις.* Mox pro *βίᾳ πράξειν* F., si Gail. recte intelligimus, *διὰ πρᾶξιν.* Pro *χαλεπ. σφαλλ.* Scholiasten aliter legisse coniicit Goell. Etiam in *καί* post *ἤδη* fortasse haereas, vel virgulam ei praemittas. Sed vid. not.

Τινί. F. *πολλῇ*, sed *τινί s. πολλ.* ead. man. Idem *πλεονεκτησαν*, nisi fallunt Gail. typothetae.

Ἐσώθησαν. G. *ἐσώσθησαν.* Pal. rursus *ἐσῴθ.*

Τοῖς. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. *τούς*, sed in m. correct.

Ἀντί. Mosqu. *ἄν τί.*

Προσκαταλιπεῖν. „Graev. *προκατ.* Caeteri et Schol. cum editis. Vid. Ind.“ WASS.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὑτ.* Cf. § 2.

4. *Εὐτυχεῖ.* Quae sequuntur, imitatur Dio Cass. Vid. I. 1. p. 368.

Digitized by Google

δὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι. τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ πλεῖστον κρατεῖ, πάντων τε σφαλερώτατον ὄν, ὅμως καὶ χρησιμώτατον φαίνεται· ἐξ ἴσου γὰρ δεδιότες, προμηθείᾳ μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρεθόμεθα."

(*Παραινέσεις ἐς σπονδάς, ὧν ἡ ὠφέλεια ἔτι βραχεῖ κεφαλαίῳ ἀποδείκνυται.*)

ξγ'. „Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους, κατ' ἀμφότερα ἐκπλαγέντες, καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τι[ς] ᾠήθημεν πράξειν ταῖς κω-

ξβ'. 1. *Τὸ δὲ ἀστάθμητον — —*] *τὸ δὲ ἄστατον τῆς τύχης καὶ τὸ ἄδηλον ὡς ἐπιτοπλεῖστον πέφυκε κρατεῖν. ἔστι γὰρ πολλάκις νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς, ἐκτὸς τύχης.* — 2. *Κρατεῖ*] *τὴν ἰσχὺν ἔχει.* (λ. *Λύγ.*) — 4. *Προμηθείᾳ*] *προγνώσει, σκέψει.* (λ. *Λύγ.*)

ξγ'. 6. *Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου — —*] *ἡ διάνοια· καὶ νῦν τῆς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς ἐπιλαθώμεθα δι' ἀμφότερα, διά τε* [*δηλαδὴ*] *τὸ ἄδηλον τυγχάνειν, εἰ πεισόμεθά τι ὑπ' ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἤδη φοβεροὺς ἡμῖν* [*εἶναι*] *παρόντας, ἱκανὰ νομίσαντες ἀκεῖα τῆς ἀποτροπῆς ταῦτα.* — 8. *Καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης*] *καὶ τοῦτο, φησὶν, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἃ*

Διότι. Reg. (G.) ὅτι.

Εὔελπι. Cass. Aug. Pal. Mosqu. εὔελπις. Vulgatae Dio Cass. patrocinatur.

Ὡς om. Mosqu.

Πάντων τε. Chr. *πάνων δέ.* Tum C. σφαλλερώτ.

Ὅμως καί. Gr. *καὶ ὅμως καί.*

Φαίνεται. m. *φαίνηται.*

Προμηθείᾳ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. et ex emend. Gr. *προμηθίᾳ.* Cf. de Art. crit. p. 154. (ubi Cass. et Aug. mentio, ut apud Bekk., excidit.)

Cap. LXIII. *Ἀφανοῦς τε, Τέ* om. D. I.

Ἀθηναίους. Post hoc vocabulum Bekk. et Goell. recte virgulam posuerunt, quum ἀμφότερα sint *διὰ τὸ — καὶ διὰ τὸ —*. De reliqua structura vid. I. 1. p. 150., ne cum Reisk. *καὶ διὰ τούς* coniicias.

Ὧν. H. ὡς, sed cum γρ. ὧν s. ὡς.

Ἕκαστός τις. Pro *τίς* Cass. Aug. Pal. Vat. H. D. I. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Kistem. Bekk. Goell. *αἱ.* Nobis tamen paulo aptius dici videtur *consiliorum defectus in iis, quae nos exsecuturos esse unusquisque speraramus*, quam *in iis, quorum aliquid nos* etc.

Ὠιήθημεν. Cass. Aug. It. ᾠήθη *μέν*, sed *μέν* hic non aptum.

Πράξειν. m. πράξαι. Dan. πρᾶξαι. Alteratrum etiam E. In D. I. de. Post *πράξειν* virgula ante Haack, male aberat, quanquam ante *ὧν* ponebatur, ut hoc ex *κωλύμαις* penderet. Sed aut utrobique aut attractionis in *τὸ ἐλλιπὲς τῆς γν. ὧν* causa neutro loco interpungendum.

Ταῖς κωλύμαις. *Ταῖς* om. cod. Bas.

Digitized by Google

τούτοις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες ἀρχθῆναι, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν· καὶ αὐτοὶ μάλιστα μὲν ἐς ἄῤῥιδιον ξυμβῶμεν, εἰ δὲ μή, χρόνου ὡς πλεῖστον σπεισάμενοι, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις 275. ἀναβαλώμεθα. 2. τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν, πειθόμενοι 5 μὲν ἐμοί, πόλιν ἔχοντες ἕκαστος ἐλευθέραν, ἀφ' ἧς αὐτοκράτορες ὄντες, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα· ἢν δὲ ἀπιστήσαντες ἄλλοις ὑπακούσωμεν, οὐ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαί τινα, ἀλλὰ, καὶ

προεδοκήσαμεν πρᾶξαι (τοντέστι κρυπτῆναι κατὰ τὸν πόλεμον) ἐλλιπῶς ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἡμετέρας γνώμας ἀπέβη· ταῦτα οὖν αὐτὰ, μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην γενόμενα, ἱκανὰ κωλύματα ἡμῶν καὶ ἐμπόδια γεγενῆσθαι νομίσωμεν, καὶ τούτοις εἰρχθέντες εἰς τὸ μὴ προβῆναι ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβουλόμεθα, τοὺς ἐπικειμένους ἡμῖν πολεμίους ἀπράκτους ἀποπεμψώμεθα.

ξγ'. 5. Τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν] τὸ σύνολον δὲ εἰδέναι, φησὶ, χρὴ ὅτι, πεισθέντες [μὲν] ἐμοὶ, τὰς πατρίδας ἐλευθέρας οἰκήσομεν, ἀφ' ἂν ὁρμώμενοι, καὶ τὰ ἐξῆς. — 6. Πόλιν ἔχοντες ἕκαστος] τὴν ἰδίαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Αὐτοκράτορες] δεσπόται τῆς ἑαυτῶν πόλεως. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἀμυνούμεθα] τὸ ἀμυνούμεθα ἐπὶ καλοῦ. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. — Ἀπιστήσαντες] τοῖς ἐμοῖς λόγοις δηλονότι. — 9. Οὐ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαί τινα] λείπει τὸ,

Ταύταις om. Mosqu.

Νομίσαντες. Mosqu. νομίζοντες.

Εἰρχθῆναι. Bekk. et Goell. rursus, hic etiam Reg. et Gr. addicentibus, εἴρχθ. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. anom.

Ἀποπέμπωμεν. Cass. F. Pal. It. Vat. D. male ἀποπέμπομεν.

Ἀναβαλώμεθα. E. ἀναβαλλώμεθα. D. ἀναλαβώμεθα, secundum ᾱ s. v.

2. Καὶ κακῶς. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἢ κακῶς. „At noster [scriptor] copula in hanc rem alibi usus est." WASS.

Κακῶς. H. καλῶς.

Ἀμυνούμεθα. Mosqu. ἀμυνόμεθα. Plenam interpunctionem hic non debebat servare Haack.

Δὲ ἀπιστήσαντες. Pal. διαπιστήσαντες. D. I. E. Ar. ἀποστήσαντες. Chr. Dan. et in marg. Ar. ἀποστάντες.

Ἄλλοις. Aug. Ar. ἀλλήλοις. Dan. ἀλλήλων. Reg. teste Duk. ἀλλήλοις, ἄλλους. Sed Gail. ex G. αλλοις affert, et initio ἀλλήλοις ἀκούσωμεν scriptum fuisse, deinde correctionibus αλλοις ὑπακούσ. effectum esse asseverat. Chr. ἀλλήλων, ἄλλους. Ar. in marg. ἀλλήλων, ἄλλοις, quam scripturam recepto ἀποστάντες commodissimam putabat Kistem. Verum non solum libri refragantur, sed praecedenti πειθόμ. nunc oppositum est ἀπιστήσ.

Τοῦ τιμωρῆσασθαι. Τὸ τιμωρ. coniiciebat Heilm. Sed vid. I. 1. p. 194. et Buttm. Gr. §. 137. p. 440. ed. 10. Mox post ἀλλά comma posuit Haack., post καί ed. Lips. et Bened., neutro loco Bekk. et Goell.

Digitized by Google

ἄγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δὲ οἷς οὐ χρή, καὶ ἀνάγκην * γιγνοίμεθα *.

(Ὅτι οἱ Συρακόσιοι πρόθυμοί εἰσι ξυμβῆναι· τοὺς δὲ ἄλλους τὴν αὐτὴν προθυμίαν ἔχειν καλόν τε εἶναι καὶ ξύμφορον.)

ξδ'. „Καὶ ἐγὼ μὲν, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἐπιὼν τῷ μᾶλλον ἢ ἀμυνούμενος, ἀξιῶ † προειδομένους † αὐτῶν ξυγχωρεῖν, καὶ μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾶν, ὥστε † αὐτοὺς † τὰ πλείω βλάπτεσθαι, μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκρά-

ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλωθῆναι. τοῦτο γὰρ ἤθικῶς ἀποπέκοπται.

ξγ'. 1. *Εἰ τύχοιμεν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰμωρήσασθαί τινα. — *Τοῖς ἐχθίστοις*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ.) — 3. *Οἷς οὐ χρή*] τοῖς Σικελιώταις. (λ. Κασσ.)

ξδ'. 4. *Πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος*] ἀντὶ τοῦ ἐκ μεγίστης πόλεως ὁρμώμενος. — *Καὶ ἐπιὼν τῷ μᾶλλον*] καὶ δυνάμενος [δηλονότι] ἄλλῳ ἐπιέναι. δῆλον δὲ ὡς οὐχ ἁπλῶς περὶ ἑαυτοῦ μόνον λέγει τοῦτο, ἀλλὰ κοινῶς περὶ τῆς πόλεως τῶν Συρακουσίων. — ** *Ἐπιὼν τῷ*] *Ὁμηρος· οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ. (Αὐγ.) — 5. *Προειδομένους αὐτῶν*] ἤτοι προγόντες τὰ πράγματα, ἢ προνοοῦντες ἑαυτῶν, ἵνα ὁ νοῦς ἢ τοιοῦτος, συμβῶμεν προνοήσαντες ἡμῶν αὐτῶν. — 7. *Μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι* — —] οὐδὲ ἀξιῶ διὰ μωρίαν φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι καὶ νομίζειν τῆς τε ἰδίας γνώμης αὐτοκράτωρ εἶναι καὶ αὐτεξούσιος, καὶ τῆς τύχης, ἧς τινος οὐκ ἄρχω ἄνθρωπος ὤν.

Διάφοροι. Dan. καὶ διάφοροι. Ar. Chr. καὶ διαφοροί.

Γιγνοίμεθα. Vulgo (et Haack.) male *γιγνώμεθα*. Vid. 1. 1. p. 138. sq. Ex Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Vind. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. *γιγνόμεθα* recepit Bekk., quod tamen ob praeced. ἄν aeque vitiosum est. Vid. p. 135. Nam exceptionem, quam *οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι* apud Thiersch. Gr. §. 334. 11. faciunt, huc pertinere haud facile existimaveris. Quocirca Goeller nobis auctoribus optativum reposuit.

Cap. LXIV. *Εἶπον* om. Mosqu. *Ἐπιὼν τῳ.* Pal. *ἐπιὼν τῷ.* C. *ἐπιών τε.* D. I. *ἐπιὼν τά.*

Ἀμυνούμενος Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Gr. B. I. E. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἀμυνόμενος*.

Προειδομένους — αὐτούς. „Quidni *προειδόμενος — αὐτός?*" BEKK. Reiskii coniectura est, quam iure recepisse videtur Goell., quem vide. Cf. tamen adnot. *Προϊδ.* si desideres, (nam tacent de nostro grammaticae,) adi Luci. Toxar. 39. Aristid. I. p. 149. (s. apud Phot. II. p. 403.) sed etiam Schaef. Appar. ad Dem. II. p. 645.

Αὐτῶν. Reg. *αὐτ.*

Μωρίᾳ φιλονεικῶν. Valla: *contentionis insania.* „Legit *φιλονεικιῶν.*" STEPH.

Digitized by Google

τῶν εἶναι, καὶ ἧς αὐτὴ ἄρχω τύχης, ἀλλ' ὅσον εἰκὸς ἡσσᾶσθαι. 2. καὶ τοὺς ἄλλους δικαιῶ ταὐτὸ μοι ποιῆσαι, ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν. 3. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν οἰκείους οἰκείων ἡσσᾶσθαι, ἢ Δωριέα τινὰ Δωριέως, ἢ Χαλκιδέα τῶν ξυγγενῶν, τὸ δὲ ξύμπαν, γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας καὶ περιῤῥύτου, καὶ ὄνομα ἓν κεκλημένους Σικελιώτας· οἳ πολεμήσομέν τε, οἶμαι, ὅτ' ἂν ξυμβῇ, καὶ ξυγχωρησόμεθά γε πάλιν καθ' ἡμᾶς αὐτούς, λόγοις κοινοῖς χρώμενοι· 4. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀῤῥόοι ἀεί, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα, εἴπερ καὶ, καθ' ἑκάστους

ξδ'. 7. *Καὶ περιῤῥύτου*] τοῦτο οὐ παρέργως τέθεικεν, ἀλλ' ἐμφῆναι βουλόμενος ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰς τοὺς ἄλλους κοινωνία, διὰ τὸ νησιώτας εἶναι. — 8. *Ὅτ' ἂν ξυμβῇ*] ὅταν καιρὸς γένηται. — *Ξυγχωρησόμεθα*] φιλιωθησόμεθα. (λ. Ἀνγ.) — 9. *Λόγοις κοινοῖς*] λόγοις συμβατικοῖς. — 10. *Τοὺς δὲ ἀλλοφύλους*] Κεφ. τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ „ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι." — 11. *Εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους — —*] εἴπερ καὶ, ὠνειναντοῦν βλαπτομένων ἐν Σικελίᾳ, τὸ πᾶν ἔθνος ἀσθενέστερον γενόμενον κινδυνεύει. (λ. Ἀνγ.)

2. *Ταὐτό.* Reg. (G.) ταῦτα. (*ταὐτά?*) Mox vulgo (et apud Haack.) inepte post *αὐτῶν*, non post *ποιῆσαι* interpunxerunt, et *ὑφ' ὑμῶν αὐτ.* vertebatur *sponte*, quod Graece est *ἀφ' ὑμ. αὐτ.* Correxit Bekk.

3. *Οὐδέν.* Reg. (G.) E. *οὐδέ.*

Οἰκείους οἰκείων. Gr. *οἰκείων οἰκείους.*

Τινά. Cl. Mosqu. *τινός.*

Μιᾶς χώρας καὶ περιῤῥ. „Demetr. §. 113. [p. 49. Schneid.] *γῆς ὄντας μιᾶς καὶ περιῤῥύτου.* ubi nostrum vocem Homericam usu sibi propriam fecisse ait. Mss. omnes *χώρας.* Puto respexisse [?] Herodotum, qui I, 174. *ἐούσης τε πάσης γῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥοῦν. Πάφον περιῤῥύτην* Aleman [fr. 30. p. 50. Welk. GOELL.] dicit" WASS. Cf. I. 1. p. 255.

Ὄνομα ἓν κεκλημένους. Dio Cass. II. p. 1005. haec imitans *Ἓν ὄνομα καινὸν κεκτημένους* dicit. Neque tamen *κεκλημ.* sollicitandum. Vid. Matth. Gr. §. 414. 2. b. Statim cum Haack. minus plene interpunximus. Idem fecimus post *χρώμενοι*, ut omnia futura, quae sequuntur, ad *οἵ* referantur.

Ξυγχωρησόμεθα. Vind. *ξυγχωρησάμεθα.*

Πάλιν. Ar. *μᾶλλον*, sed nostrum in marg.

4. *Ἀεί*, quod vulgo deest, inserunt Cass. Aug. Cl. Vat. F. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. *Αἰεί* pro eo habent Pal. H. C. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor. Bas. Cf. I. 1. p. 211. „*Ἀεί* admittendum suadet sequens *τὸ λοιπόν.*" WASS.

Ἢν σωφρονῶμεν. Cass. Aug. Pal. *ἢν σωφρονοῦμεν.* Gr. *εἰ σωφρονοῦμεν*, ut c. 60. et 61. ac III, 44. VI, 11., sed nostrum I, 86.

Digitized by Google

βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν· ἐμμενόντων δὲ οὐδέποτε τὸ λοιπὸν ἐπαξόμεθα, οὐδὲ ἀλλακτάς. 5. τάδε γὰρ ποιοῦντες, ἔν τε τῷ παρόντι δυοῖν ἁμαρτοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν, Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι καὶ οἰκείου πολέμου, καὶ ἐς τὸ ἔπειτα καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευθέραν νεμούμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἐπιβουλευομένην."

(*Σπονδαὶ τῶν Σικελιωτῶν. οἱ τῶν Ἀθηναίων ἡγεμόνες ἀποπλέουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ δῆμος μάλα ἀγανακτεῖ.*)

ξέ. Τοιαῦτα τοῦ Ἑρμοκράτους εἰπόντος, πεισθόμενοι οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώμῃ, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου, ἔχοντες ἃ ἕκαστοι ἔχουσι, τοῖς δὲ Καμαριναίοις Μοργαντίνην εἶναι, ἀργύριον τακτὸν τοῖς Συρακοσίοις ἀποδοῦσιν. 2. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ξύμμαχοι, παρακαλέ-

276.

ξδ'. 5. *Οἰκείου*] συγγενικοῦ. (λ. *Αὐγ.*)

ξέ'. 8. *Πεισθόμενοι*] πεισθέντες. (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνην.*] ὡμονόησαν ἀλλήλοις καθ' ἑαυτούς, μὴ κοινολογησάμενοι τοὺς λόγους τοῖς Ἀθηναίοις. — 10. *Γνώμῃ*] σκέψει. (λ. *Αὐγ.*) — 11. *Μοργαντίνην εἶναι*] ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι· ἔστι δὲ Σικελικὸν πόλισμα. — 12. *Τακτόν*] ὡρισμένον. (λ. *Αὐγ.*)

Κινδυνεύομεν. Chr, κινδυνεύσομεν.

Οὐδέποτε. Cass. οὐδέπω τε.

4. *Τάδε γάρ. Γάρ* de. Mosqu.

Ποιοῦντες. Dan. ποθοῦντες.

Ἔν τε. Τέ om. D.

Δυοῖν. Ar. Chr. Dan. δυεῖν. At vid. I. 1. p. 224.

Στερήσομεν. B. στερησόμεθα. Mox post *πολέμου* ante Haack. pessime punctum erat.

Cap. LXV. *Πεισθόμενοι.* F. πειθόμ.

Κατὰ σφᾶς. Mosqu. κατὰ τὸ σφᾶς.

Ξυνηνέχθησαν. D. I. ξυνήχθησαν.

Ἀπαλλάσσεσθαι. Mosqu. ἀπαλλάξεσθαι.

Ἃ ἕκαστοι. I. ἕκαστοι ἅ.

Μοργαντίνην. Prius ν in H. s. v. al. man., et I. sine correct. *Μοργατίνην.* Difficultatem in hoc nomine latentem I. 2. p. 508. indicavimus. Num Motucae seu Motychae agri, de quo Mannert Geogr. Sic. p. 342., nomen hic latet?

Συρακοσίοις m. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vid. script. disor. ad III, 86. Vulgo (et Haack.) Συρακουσ.

Digitized by Google

σαντες αὐτῶν τοὺς ἐν τέλει ὄντας, εἶπον ὅτι ξυμβήσονται, καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται κἀκείνοις κοιναί. ἐπαινεσάντων δὲ αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν· καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν μετὰ ταῦτα ἐκ Σικελίας. 3. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σοφοκλέα, τὸν δὲ τρίτον, Εὐρυμέδοντα, χρήματα ἔπραξαντο, ὡς, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν. 4. οὕτω, τῇ [τε] παρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι, ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνθεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζεσθαι. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλειόνων εὐπραγία, αὐτοῖς ὑποτιθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος.

ξέ. 1. *Αὐτῶν*] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. — *Τοὺς ἐν τέλει ὄντας*] τοὺς περὶ Πυθόδωρον. — *Εἶπον ὅτι ξυμβήσονται*] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὅτι οὐδὲν δέονται αὐτῶν εἰς ξυμμαχίαν ἔτι, καθὸ ἐσπείσαντο εἰς ἑαυτοὺς πάντες οἱ Σικελιῶται. τὸ δὲ παρακαλέσαντες ἀντὶ τοῦ εἰς ἑαυτοὺς καλέσαντες. — 2. *Κἀκείνοις κοιναί*] οἷον τοῖς Ἀθηναίοις, ἵνα, ἐάν τις βουληθῇ ἀπὸ Σικελίας πλεῦσαι κατ' αὐτῶν, συμβαλλόμενος Πελοποννησίοις, κωλύωσιν αὐτόν. — *Κἀκείνοις*] τοῖς συμμάχοις. (λ. Αὐγ.) — 3. *Αὐτῶν*] τῶν στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων. — 8. *Καταστρέψασθαι*] δουλῶσαι. (λ. Αὐγ.) — 11. *Καὶ τὰ ἀπορώτερα*] ἀδύνατα. (λ. Αὐγ.) — 12. *Κατεργάζεσθαι*] νικᾶν. (λ. Αὐγ.) — 13. *Αἰτία δ' ἦν — —*] *αἰτία δ' ἦν τοῦ ταῦτα νομίζειν ἢ ἐν τοῖς πλείστοις πράγμασιν εὐπραγία παρὰ προς-*

2. *Καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται* om. B.

Μετὰ ταῦτα ἐκ. Cl. *μ. τ. ἀπῆλθον ἐκ*, dubium utrum omisso an servato *ἀπέπλευσαν*.

3. *Εὐρυμέδοντα.* D. L. male *Εὐθυμέδοντα*.

Ἐν Σικελίᾳ. Ar. Dan. *ἐν τῇ Σικ.*

Πεισθέντες. D. *πεισθέντας, ē s. ā.*

Ἀποχωρήσειαν. D. *ἀπεχώρησαν.*

4. *Τέ* inserunt Cass. Aug. Cl. lt. Vat. H. Gr. B. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. „Quum magno numero libri *τέ* inserant, haec particula non potest pro librariorum errore haberi, licet ea omissa orationi nihil deesse videatur. Benedictus, ut assolet, effinxit *γέ*. Sensus est: *ita, et praesenti felicitate usi, postulabant.*" HAACK. Sed Bekk. et Goell. rursus eiecerunt, et nos quoque abesse malimus.

Ἀπορώτερα Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *ἀπορώτατα.*

Παρὰ λόγον. Cass. Aug. Pal. Gr. *παραλόγων.* I. E. Ar. Chr. Dan. *παραλόγως.* At vid. Krüg. ad Dion. p. 267.

Τῶν πλειόνων om. E.

Digitized by Google

(δ. Ἀθηναίων στρατιὰ ἐπὶ Μεγαρέας, ἐν ᾗ Νίσαιαν μὲν καὶ τὰ μακρὰ τείχη αἱροῦσιν, αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὁ Βρασίδας σώζει. ξς' — οδ'. α) Τὰ πρὸ τῆς Βρασίδου ἀφίξεως πραχθέντα. — ο'. Μεγαρέων τινῶν κρύφιοι λόγοι πρὸς Ἀθηναίους. ξς'.)

ξς'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει, πιεζόμενοι ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐσβαλλόντων παμστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων τῶν ἐκ Πηγῶν, οἳ, στασιασάντων ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους, χαλεποὶ ἦσαν λῃστεύοντες, ἐποιοῦντο λόγους ἐν ἀλλήλοις ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας μὴ ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν. 2. οἱ δὲ φίλοι τῶν ἔξω, τὸν θροῦν

δοκίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐλπίδας ἰσχυρὰς παρεῖχε τοῦ πάντα κατεργάζεσθαι δύνασθαι.

ξς'. 1. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. — 7. Ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας — —] ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν· οἱ μὲν πλείονες τῶν Μεγαρέων ἐβούλοντο σπείσασθαι πρὸς τοὺς φυγάδας αὐτῶν· οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται, νομίζοντες ἀδύνατόν τι πρᾶγμα τοῦτο ἔσεσθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν (ὅ ἐστι συμπολιτεύεσθαι) τοὺς δημοτικοὺς μετὰ τῶν φυγάδων διὰ τὰ κακὰ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι παρὰ τῶν φυγάδων, οὗτοι ταῦτα δείσαντες λόγους προσφέρουσιν. — 8. Τῶν ἔξω] τῶν φυγάδων. (λ. Αὐγ.) — Τὸν θροῦν] τὸν σύλλογον τὸν γιγνόμενον περὶ τῶν φυγάδων, τοῦ δεῖν δέξασθαι αὐτούς.

Cap. LXVI. *Μεγαρῆς* Pal. Bekk. Goell. In C. G. *Μεγαρῆς*. Reliqui *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script. Verba *οἱ ἐν τῇ πόλει* non expressit Valla.

Πιεζόμενοι post *ἀεί* demum ponit Cl.

Τῷ πολέμῳ. Ante Bauer. virgula male ante haec collocabatur. Statim Pal. *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

Ἐσβαλλόντων. „Sic reposui e Cl. et Gr. pro *ἐμβαλόντων*, quod antea legebatur. Cf. III, 80. 89. 105." WASS. „*Ἐσβαλλόντων* etiam Reg. et Cass." DUK. Nec aliter, si quid ex silentio recentiorum collatorum colligi potest, Aug. Pal. It. Vat. et plerique Parr. *Ἐμβαλόντων* unus B. et ed. Bas. habet, F. *ἐκβαλόντων*, cod. Bas. (Cam.) marg. Steph. *ἐσβαλόντων*, Ar. *ἐμβαλλόντων*, Chr. *ἐμβάντων*. *Ἐμβάλλειν* apud Thucyd. de irruptione in agrum hostilem non dicitur.

Ἐκπεσόντες. D. *ἐκπεσόντων*.

Λόγους. Reg. (G.) *λόγον*.

2. *Θροῦν*. Vind. *ῥοῦν*. „Lexicon ms. biblioth. Coislin. Montfauc. p. 483. [Bekk. Anecdd. p. 99.] sine interpretatione. Scholiastes editus hic exponit *ἄλογον*, corrupte, sine dubio. Cass. [et Aug.] melius *σύλλογον*, quae vox ut plurimum quidem circulos et coetus sermones inter se serentium, sed nonnunquam etiam ipsos sermones notat. Vid. Graev. ad Luci. Revivisc. p. 391. Rursus ita Thuc. V, 7. et 30.

Digitized by Google

αἰσθόμενοι, φανερῶς μᾶλλον ἢ πρότερον καὶ αὐτοὶ ἠξίουν τούτου τοῦ λόγου ἔχεσθαι. 3. γνόντες δὲ οἱ τοῦ δήμου προστάται οὐ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσόμενον ὑπὸ τῶν κακῶν μετὰ σφῶν καρτερεῖν, ποιοῦνται λόγους, δείσαντες, πρὸς τοὺς τῶν Ἀθηναίων στρατηγούς, Ἱπ- 5
ποκράτην τε τὸν Ἀρίφρονος καὶ Δημοσθένην τὸν Ἀλκισθένους, βουλόμενοι ἐνδοῦναι τὴν πόλιν, καὶ νομίζοντες ἐλάσσω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τοὺς ἐκπεσόντας ὑπὸ σφῶν κατελθεῖν. 4. ξυνέβησάν τε πρῶτα μὲν τὰ μακρὰ τείχη ἑλεῖν Ἀθηναίους, (ἦν δὲ σταδίων μάλιστα 10
ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λιμένα αὐτῶν,) ὅπως μὴ ἐπιβοηθήσωσιν ἐκ τῆς Νισαίας οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ᾗ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἄνω πόλιν πειρᾶσθαι ἐνδοῦναι· ῥᾷον δ' ἤδη ἔμελλον προσχωρήσειν, 15
τούτου γεγενημένου.

(Ἱπποκράτης καὶ Δημοσθένης, ἐνέδραν ποιησάμενοι, δόλῳ τῶν προδοτῶν τὰ μακρὰ τείχη ἐξελθόντες αἱροῦσιν — ξη'. §. γ'.)

ξζ'. Οἱ οὖν Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἀπό τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ὑπὸ νύκτα 277.

ξς'. 7. Ἐνδοῦναι] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Αὐτοὶ μόνοι] ἤτοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὧν εἶχον ἔξωθεν τῆς Πελοποννήσου. ἢ μόνοι λέγει [ἀντὶ τοῦ] ἐκτὸς [τῶν] Μεγαρέων. ἄνω δὲ πόλιν αὐτὰ τὰ Μέγαρα καλεῖ. — 14. Τὴν ἄνω πόλιν] τὴν ἀκρόπολιν. (λ. Αὐγ.)

[et saepius,]" DUK. Bekk. in Schol. simplex λόγον reposuit.

Μᾶλλον. Mosqu. μάλιστα.

3. Δήμου. Reg. (G.) Μήδου, errore frequenti.

4. Πρῶτα. I. πρῶτον. Virgulam noh, ut vulgo post μέν, sed saltem post τέ ponendam esse vidit Haack., verum rectius om.

Ὀκτώ. Secus Strabo. Vid. I. 2. p. 235. et 589.

Νίσαιαν. D. I. Νίταιαν.

Αὐτοὶ μόνοι. C. Reg. (G.) μόνοι αὐτοί.

Μεγάρων. D. I. Μεγαρέων. Plenam interpunctionem primus sustulit Haack.

Ῥᾷον. Mosqu. ῥᾴδιον.

Προσχωρήσειν. C. Reg. (G.) παραχωρήσειν.

Cap. LXVII. Καὶ τῶν λόγων de. Dan.

Digitized by Google

πλεύσαντες ἐς Μίνωαν τὴν Μεγαρέων νῆσον ὁπλίταις ἑξακοσίοις, ὧν Ἱπποκράτης ἦρχεν, ἐν ὁρύγματι ἐκαθέζοντο ὅθεν * ἐπλίνθευον * τὰ τείχη, καὶ ἀπεῖχεν οὐ πολύ. 2. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ, Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι, ἐνήβρευσαν ἐς † τὸν Ἐννάλιον †, ὃ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν. καὶ ἦσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι, τὴν νύκτα ταύτην. 3. καὶ ἐπειδὴ ἕως ἔμελλε γίγνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων οὗτοι τοιόνδε

ξζ'. 8. *Ἐπλίνθευον τὰ τείχη*] πλίνθους λαμβάνοντες ἐτείχιζον. (λ. Αὐγ.) — *Ἀπεῖχεν οὐ πολύ*] οὐκ ἀπεῖχε, φησὶ, τῶν Μεγάρων ἡ Μίνωα, ἢ αὐτὸ τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν τῇ Μινῴᾳ. — 5. *Περίπολοι*] τῶν φυλάκων οἱ μὲν ἱδρυμένοι καλοῦνται, οἱ δὲ περίπολοι· ἱδρυμένοι μὲν [οὖν εἰσὶν] οἱ ἀεὶ παρακαθεζόμενοι καὶ πολιορκοῦντες, περίπολοι δὲ οἱ περιερχόμενοι καὶ περιπολοῦντες τὰ φρούρια ἐν τῷ φυλάττειν. — 6. *Ἔλασσον ἄπωθεν*] ἔλασσον ἀπέχοντες ἢπερ οἱ ἐν τῷ ὀρύγματι καθήμενοι. πρὸς τὸ ἀπεῖχεν οὐ πολὺ τὸ ἔλασσον ἄπωθεν. — 7. *Ἡσθετο οὐδείς*] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. *Ἕως*] ἡμέρα. (λ. Αὐγ.) — 9. *Οἱ προδιδόντες* — —] οἱ προδιδόντες [δηλαδὴ] τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Μέγαρα πλοῖον κατέφερον

Μίνωαν Cass. Aug. Reg. Gr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Μινῴαν*. Pal. *Μινῴαν*. Ald. Flor. *Μινῶαν*. (Ed. Vind. *Μινῶων*.) Cf. I. 2. p. 235. et script. discr. ad III, 51. sed etiam Goettl. de Acc. p. 44.

Μεγαρέων. Gr. *Μεγάρων*, sed cum emend. superscr.

Ἐκαθέζοντο, C. *ἐκαθέζετο*.

Ἐπλίνθευον. Cass. Aug. (sed hic e corr.) F. Vind. Ar. Chr. Dan. *ἐπλινθεύοντο*, quod paulo alia vi legitur II, 78.

2. *Τοῦ Δημοσθένους*. *Τοῦ* om. Gr. At vid. Krüg. de Authent. Anab. p. 61. et nos ad Xen. Anab. VI, 4, 13. Affuerunt modo 66, 4. *ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λιμένα*.

Πλαταιῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *Πλαταιῆς*. Plerique libri *Πλαταιεῖς*. Vind. *Πλατεεῖς*. Vid. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Περίπολοι. Gr. (non, ut Bekk. scribit, Dan.) *πολλοί*. At vid. adnot. Comma, quod vulgo (et apud Haack.) post *φιλ.* est, huc transposuimus.

Τὸν Ἐννάλιον. F. *τὴν* (?) *Ἐννάλιον*. Mosqu. *τὸ Ἐνάλιον*. Cum Reisk. legendum videtur *τὸ Ἐννάλιον* sive (cl. Lob. ad Phryn. p. 370.) *Ἐνναλιεῖον*. Haackius *τὸν Ἐνναλίου* aliquando conficiebat. Vulgatam ex more veterum deum pro dei templo ponendi excusat Goell., quem cf. ad I, 128. Sed nisi dubia verba *παρὰ τοῦ Νίσου* IV, 118. huc referas, nusquam alibi ita loquitur Thuc., et hic saltem ὅς sequi debebat.

Ἄπωθεν. It. Vat. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. *ἄποθεν*, fortasse recte. Cf. Lob. ad Phryn. p. 9. et adnot. ad II, 81.

Εἰδέναι om. F. *Εἰδυναι* habet B. Virgulam addidit Bekk.

3. *Τῶν Μεγαρέων*. Mosqu. *οὗτοι τῶν Μεγ.*

Digitized by Google

ἐπολιόρκησαν· ἀκάτιον ἀμφηρικόν, ὡς λῃσταί, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν, εἰώθεσαν ἐπὶ ἀμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου κατακομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπλεῖν· καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῇ ἀμάξῃ κομίσαντες ἐς τὸ τεῖχος, κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς Μινώας Ἀθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη ἡ φυλακή, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. 4. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις ἤδη ἦν ἡ ἄμαξα, καὶ ἀνοιχθεὶ-

ἑκάστης νυκτὸς ἐπὶ θάλατταν, τεθεραπευκότες τὸν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἄρχοντα, ὅπως αὐτοὺς μὴ κωλύῃ, ὡς δῆθεν ἐπὶ λῃστείας ἐκπλέοντας [τῶν] Ἀθηναίων τῶν ἐν [τῇ] Μινώᾳ φυλαττόντων· καὶ αὖθις πρὸ ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸ τεῖχος, ὅπως ἀφανὲς δῆθεν ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις, τί χρὴ φυλάττεσθαι. οὐ γὰρ ὄντος οὐδενὸς ἐν τῷ Μεγαρικῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ, διὰ τὸ ἐντὸς τειχῶν μεθ' ἡμέραν κρύπτεσθαι τὸ ἀκάτιον, ἄπορον ἦν γνῶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὑφ' ὧντινων λῃστεύονται.

ξζ'. 1. Ἀκάτιον ἀμφηρικόν] πλοιάριον ἑκατέρωθεν ἐρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικωπίᾳ ἐρέττει. — 9. Τότε] ὅτε προεδίδοντο τὰ Μέγαρα. (λ. Αὐγ.)

Ἀμφηρικόν. „Suidas h. v. ἀκάτιον — ἀμάξῃ, habet πυλῶν, ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἀμάξῃ. Posteriora sunt ipsius lexicographi verba. Huc spectant Poll. et Hesych. in ἀμφηρικόν." WASS. „Vide Bayfium de re navali p. 91. ed. Frob. an. 1541." HUDS.

Ἐκ πολλοῦ — πυλῶν. Haec difficiliora verba Valla non expressit. Aliquid in iis corruptum esse ex Schol. coniicias. Vid. tamen adnot.

Εἰώθεσαν. Ar. Chr. Ald. Flor. ἐνέθεσαν. Ed. Bas. ἀνέθεσαν. Dan. ἀνέθησαν. „Suid. in ἐωθώς, ἐώθεσαν." WASS. „Suidas ita in Thucydide esse dicit, sed numerum libri non addit." DUK. Vid. ad VI, 58. Sed falluntur grammatici.

Ἀμάξῃ. Mosqu. ἁμάξῃ. Cf. de Art. crit. p. 152., ubi in nostro loco haec forma non erat Pal. tribuenda, de quo saltem tacet collator. G. aut hic aut paulo post ἁμάξει, sed ῃ s. ῑ al. man.

Κατακομίζειν. D. I. κομίζειν.

Τὴν θάλασσαν. Τήν om. Reg. (de G. tamen tacet Gail.)

Ἐς τὸ τεῖχος. Aut ἐς hic valet ad, aut virgula ante haec transponenda.

Τὰς πύλας. Τάς om. C. G. cod. Bas. Gr. „Recte. Mox [§. 5.] τοὺς κατὰ πύλας φύλακας." WASS. Sed vel ibi incerta scriptura, et etiamsi articuli omissionem ferendam putes, paucis certe libris hic non obtemperandum.

Μινώας. Aug. Ald. Flor. Bas. Μινῴας. cf. §. 1.

Ἀθηναίοις om. D.

Ἀφανής. Cass. ἀφανεῖς.

Εἴη ἡ. Gr. ἦδη.

Ὄντος. Mosqu. ὄντως.

Πλοίου. B. πλείου.

Φανεροῦ. I. φανερός, in marg. al. man. φανερῶς.

4. Ἤδη ἦν Cass. Aug. It. Vat.

Digitized by Google

σῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς ὡς τῷ ἀκατίῳ, οἱ Ἀθηναῖοι (ἐγέγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος τὰ τοιοῦτον) ἰδόντες, ὅσον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκλῃσθῆναι πάλιν τὰς πύλας, καὶ ἕως ἔτι ἡ ἄμαξα ἐν
5 αὐταῖς ἦν, κώλυμα οὖσα προσθεῖναι· καὶ αὐτοῖς ἅμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες Μεγαρῆς τοὺς κατὰ τὰς πύλας φύλακας κτείνουσι. 5. καὶ πρῶτον μὲν οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐξέδραμον, οὗ νῦν τὸ τροπαῖόν ἐστι, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν (ἦσθον-

ξζ'. 1. *Ὡς τῷ ἀκατίῳ*] *ὡς τοῦ ἀκατίου μέλλοντος εἰσπομίζεσθαι.* — 2. *Ἀπὸ ξυνθήματος*] *τῶν Μεγαρέων δηλονότι.* (*λ. Αὐγ.*) — 5. *Κώλυμα οὖσα προσθεῖναι*] *ἀντὶ τοῦ κωλύουσα συγκλεισθῆναι.* — 9. *Καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν* —] *ὑπερβατόν.* *τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν μαχόμενοι τοὺς προσβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν. τοὺς δὲ προσβοηθοῦντας λέγει περὶ ὧν ἔφη διὰ μέσον, ἤσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι.*

H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἦν ἤδη*. Reiskius pro *ἤδη* coniicit *ἤδε*. Sed *ἤδη* cohaeret cum proximo *καί* (cf. Bornem. ad Xen. Anab. IV, 2, 12.), unde post *ἅμαξα* punctum cum Bekk. in comma mutavimus.

Τῷ ἀκατίῳ. Vind. *τὸ ἀκάτιον*.

Ἐγίγνετο — ξυνθήματος. „Thom. Mag. in *σύνθημα*, et exponit *ἀπὸ συμφωνίας*." DUK.

Ξυγκλῃσθῆναι Pal. Cf. I. 1. p. 213. Vulgo *ξυγκλεισθῆναι*. Cass. *ξυγκληθῆναι*. Aug. quidem *ξυγκλεισθ.*, sed man. rec. superscr. *ξυγκληθῆναι*. D. *ξυγκλεισθεῖναι*, cum *ῃ* s. alt. *ει*. B. *ξυγκεισθῆναι*.

Πύλας. Vulgarem interpunctionem, ex qua hic colon, post *προσθεῖναι* autem comma ponitur, Haackius male retinuit, quanquam *αὐτοῖς* reposito *καί*, quod praecedit, in vulgari distinctione supervacaneum esset. Sed ob alias quoque causas Bekkeri interpunctio tenenda. Illud *καί* autem, quod ante *ἕως* est, uncis recte liberavit Haack.

Αὐτοῖς Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αὐτοί*.

Μεγαρῆς rursus Pal. Bekk. Goel. In Aug. C. Reg. (G.) *Μεγαρεῖς*. Reliqui *Μεγαρεῖς*. Cf. c. 56.

Τὰς πύλας. Articulum inserunt Cass. Aug. (sed hic a man. rec.) Cl. F. m. Ar. Chr. Dan. Haack. „Est enim necessarius, et ubique in hoc cap. vocabulo *πύλαι* apponitur." HAACK. Non secuti sunt Bekk. et Goell. Sed *κατὰ πύλας* aut *in singulis portis* significaret, aut (ut II, 4. V, 7.) *in aliqua porta*.

Κτείνουσι. Chr. *ἀποκτείνουσι*.

5. *Πλαταιῆς* hic et paulo post Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *Πλαταιῆς*. Plerique libri *Πλαταιεῖς*. Cf. 67, 2.

Περίπολοι. C. *περίπολλοι*.

Τροπαῖον. Gr. *τρόπαιον*. Cf. I. 1. p. 214.

Digitized by Google

τὸ γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι) μαχόμενοι τοὺς προσβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων ὁπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον.

ξῆ'. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἤδη ὁ ἀεὶ ἐν- 5
τὸς γιγνόμενος χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. 2. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι φρουροὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀντισχόντες ἠμύνοντο ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν· οἱ δὲ πλείους ἐς 278.
φυγὴν κατέστησαν, φοβηθέντες, ἐν νυκτί τε πολεμίων προσπεπτωκότων, καὶ τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀν- 10
τιμαχομένων, νομίσαντες τοὺς ἅπαντας σφᾶς Μεγαρέας προδεδωκέναι. 3. ξυνέπεσε γὰρ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων

ξξ'. 3. Ἐπιφερομένοις] τοῖς ἐπερχομένοις. (λ. Ἀὐγ.)
ξῆ'. 7. Ἀντισχόντες] ἤγουν ἀντιστάντες. (λ. Ἀὐγ.) — 11. Σφᾶς] ἤγουν τοὺς Πελοποννησίους. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Ξυνέπεσε] συνέβη.

Ὁπλίταις om. Reg. (G.)

Βεβαίους. C. Reg. (G.) βεβαίως, quod male commendat Bauer; nam παρέχειν hic *faciendi* vim habere apparet.

Cap. LXVIII. Δὲ s. v. habet G. Caeterum haec enunciatio perperam novum caput incipit, cuius optimum initium esset §. 4.

Ὁ ἀεί. Ὁ om. Dan.

Ἀεὶ Cass. Aug. F. H. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Χωρεῖ. Cl. F. D. I. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἐχώρει. m. ἐχωρεῖ. Imperfectum male praefert Kistem., quod idem tempus sequatur ac praecedat. Cf. I. 1. p. 274.

2. Φρουροί. D. I. οἱ φρουροί.

Ἠμύνοντο. F. It. Vat. H. m. ἠμύναντο, non omnino male, sed minus tamen commode. Cf. ad c. 115. Post αὐτῶν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Φοβηθέντες. Virgula post hoc participium ante Bauerum aberat, qui genitivos nostram interpunctionem requirere vidit, nisi cum Bekk. praecedentem quoque virgulam delere mavis.

Νομίσαντες. „Hoc participium pendet a φοβηθέντες. Timoris enim Peloponnesiorum duae causae memorantur, primum quod noctu hostes accesserint, tum quod ipsi, quum proditores ex Megarensibus contra pugnantes vidissent, omnes Megarenses in proditionem conspiresse arbitrati sint. Post καί igitur interpungatur necesse est, ut haec copula ad νομίσαντες referri possit. Similis locus est infra c. 69. [§. 3.]." HAACK. Non paruerunt Bekk. et Goell., ac genitivi consequentiae et nominativus participii an copulentur a Thucydide, dubium est. Vid. ad III, 84. Locum proximi capitis nihil probare apparet. Fortasse τέ post νυκτί hyperbaton facit, ut φοβηθ. τε — καὶ νομίσ. proprie cohaereant. Vid. I. 1. p. 300. sq.

3. Τὸν τῶν. Τόν om. Aug. (non Mosqu., ut Bekk. vult.)

Digitized by Google

κήρυκα ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης πηρῦξαι τὸν βουλόμενον ἰέναι Μεγαρέων μετὰ Ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὅπλα· οἱ δ' ὡς ἤκουσαν, οὐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πολεμεῖσθαι, κατέφυγον ἐς τὴν Νίσαιαν.

(Οἱ προδόται καὶ τὴν πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐπιχειροῦσιν ἐνδοῦναι, ὅπερ οὐκ ἀποβαίνει.)

4. Ἅμα δὲ ἕῳ, ἑαλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Μεγαρέων θορυβουμένων, οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος ὃ ξυνῄδει, ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ ἐπεξιέναι ἐς μάχην. 5. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῶν πυλῶν ἀνοιχθεισῶν, ἐςπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους· αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι· λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο τῆς

ξη'. 2. Θησόμενον τὰ ὅπλα] ἤγουν ἀποθησόμενον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Οἱ δ'] ἤγουν οἱ Πελοποννήσιοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες] ἤγουν οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.) — 9. Ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς] ἤγουν συμφωνία ἦν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐςπίπτειν] μετὰ βάρους εἰςέρχεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 11. Μὴ ἀδικῶνται] ἤγουν μὴ βλάπτωνται. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀσφαλείᾳ δὲ μᾶλλον ἔμελλον ἔσεσθαι ἀνοίξαντες τὰς πύλας.

Κηρῦξαι Bekk. Goell. Libri κηρύξαι. Cf. de Art. crit. p. 151.

4. Ἅμα. In C. ἅ eras, et μα om. Post ἕῳ virgulam addidit ed. Lips.

Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες. „Suid. [et Phavor.] in πράξαντες· Θουκυδίδης· οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰςπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις. Portus ibi ex coniectura συνεισπίπτειν. Aliter mss." WASS. „Probat coniecturam Porti in notis ad Suid. Kusterus. Utrumque fugit, ubi apud Thucyd. legerentur quae ibi habet Suidas; quod si scivissent, facile vidissent haec male a Suida descripta, vel a librariis corrupta, nec locum coniecturae esse." DUK.

Ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος ὃ ξυνῄδει. Mosqu. ἄλλο et ξυνείδει. „Possunt haec intelligi et defendi, si per appositionem accipias. Tamen Abreschii [et Reisk.] coniectura ἄλλο μετ' αὐτῶν πλῆθος, ὃ ξυν. tam facilis et cuivis obvia est, ut, si vel uno et altero probato codice niteretur, non dubitarem eam recipere." HAAK.

Ἔφασαν. Dan. ἔφθασαν.

5. Λίπα — ἀδικῶνται Suid. in λίπα. Pal. λιπαρά. At vid. adnot. ad I, 6.

Ἀλείψεσθαι. m. Dan. ἀλείψασθαι.

ἀνοίξεως· καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐλευσῖνος κατὰ τὸ ξυγκείμενον τετρακισχίλιοι ὁπλῖται τῶν Ἀθηναίων καὶ ἱππῆς ἑξακόσιοι [οἱ] τὴν νύκτα πορευόμενοι παρῆσαν. 6. ἀληλιμμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ὄντων ἤδη περὶ τὰς πύλας, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα· καὶ οἳ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον, καὶ οὐκ ἔφασαν χρῆναι οὔτε ἐπεξιέναι, (οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι,) † οὔτε † ἐς κίν-

ξη΄. 4. Ἀληλιμμένων δὲ αὐτῶν] ἤγουν τῶν προδοτῶν. (λ. Αὐγ.) — 5. Καταγορεύει] καταγγέλλει. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τοῖς ἑτέροις] τοῖς μὴ εἰδόσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Ξυστραφέντες] συσπειραθέντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Κατά. E. καὶ κατά. Statim Mosqu. ὁπλῖται.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. In Aug. C. Reg. (G.) ἱππῆς. Vulgo (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221 et 475.

Οἱ τήν. Οἱ om. Cl. D. I. Ar. Chr. Dan. (de quibus falsissima narrat Bekk.) probante Reisk. Nec valde aptus videtur articulus, quo addito verba significant *ii equites, qui nocte iter faciebant, advenerant*, quum exspectemus *equites nocturno itinere advenerant.*

6. *Ἀληλιμμένων.* Pal. ἀληλειμμένων. Cf. Buttm. Gr. max. §. 85. 2. cum adnot. 3. B. ἀληλιμένων, atque etiam in I. unum μ s. v. al. man.

Ὄντων ἤδη. C. Reg. (G.) Chr. ἤδη ὄντων.

Περί. Chr. ἐπί.

Ἑτέροις. Pal. It. Vat. H. ἑταίροις, noto errore. cf. VIII, 48. al.

Καὶ οἳ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον. Ita Haack. Vulgo deest comma post οἳ, quod qui addidit Bauer, of male sine accentu scripsit. Vid. script. discr. c. 83. *Καὶ οἱ ξυστραφέντες ἀθρόοι ἦλθον* dant Bekk. et Goell.

Καὶ οὐκ. Καί om. Mosqu.

Οὔτε ἐπεξιέναι. Gr. οὐκέτι ἐπεξιέναι. C. Mosqu. οὔτε ἐπιξιέναι.

Οὔτε ἐς. Bekkerus commate post καταγ. collocato οὐδέ mavult pro οὔτε, et sane ἐπεξιέναι atque ἐς κίνδυνον καταγαγεῖν non videntur distinguenda, ut alterum sine altero cogitetur, sed hoc potius ex illo prodire eique adnectendum esse. Obstat tamen altera ex parte, quod εἴ τε — ἔσεσθαι non ex οὐκ ἔφασαν, sed ex solo ἔφασαν pendent, nec id post οὐκ ἔφασαν οὔτε ἐπεξ. ad alterum membrum sine negatione referri posse arbitramur; sed in tertio structura mutari recte potest. Praeterea interpositis οὐδὲ τολμῆσαι alterum οὐδέ minus apte cum ἐπεξ. iungeretur. Quare non id periculum intelligimus, quod ex ipsa eruptione oriatur, sed quod urbs, si Atheniensium amici invita altera factione eruptionem facturi sint, ex seditione subitura sit.

Digitized by Google

δυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν· εἴ τε μὴ πείσεταί τις, αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσεσθαι. ἐδήλουν δὲ οὐδὲν ὅτι ἔσασι τὰ πρασσόμενα, ἀλλὰ ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες ἰσχυρίζοντο, καὶ ἅμα περὶ τὰς πύλας παρέμενον φυλάσσοντες· ὥςτε οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον.

(Ἡ Νίσαια περιτειχισθεῖσα ὁμολογίᾳ παραδίδοται. τὰ μακρὰ τείχη ἀποῤῥήγνυται ἀπὸ τῶν Μεγάρων.)

ξθ'. Γνόντες δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, καὶ τὴν πόλιν βίᾳ οὐχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν Νίσαιαν εὐθὺς περιετείχιζον, νομίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβοηθῆσαί τινας, ἐξέλοιεν, θᾶσσον ἂν καὶ τὰ Μέγαρα προςχωρῆσαι. 2. παρεγένετο δὲ σίδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ, καὶ λιθουργοὶ, καὶ

ξη'. 1. Εἴ τε μὴ πείσεταί τις, αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσεσθαι] εἴτε μὴ πείσονται οἱ ἀντιστασιῶται, τὴν μάχην ἔσεσθαι οὐ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Κασσ.) — 2. Ἐδήλουν δὲ οὐδέν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως ἐδήλουν. (λ. Κασσ.)

ξθ'. 7. Οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί] οἱ ἐκτὸς ἔτι ὄντες τῶν Μεγάρων καὶ μήπω εἰςελθόντες. — 11. Σίδηρός τε] λιθουργός. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Φανερόν. Ar. Chr. φανεράν.

Εἴ τε. Ante Haack., qui Abreschio paruit, male coniunctim εἴτε. Cf. Krüg. l. l. p. 268.

Πείσεται. D. I. πείθεται.

Οὐδέν. Pal. C. Reg. cod. Bas. Gr. οὐδέ. E. οὐχ, sed s. v. literis rubris. Libraril temere haeserunt in οὐδέν pro οὐ posito. Cf. Ind. Xen. Anab.

Ἴσασι. Gr. εἴσασι.

Ἀλλὰ ὡς plene Cass. Aug. H. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) ἀλλ' ὡς. Cf. Farr. discr. script.

Ἰσχυρίζοντο — φυλάσσοντες om. Mosqu.

Περί. Reg. (G.) παρά, sed rec. man. emendatum in περί. Mox Pal. πράξαι.

Cap. LXIX. Βίᾳ post ἔσονται collocant C. Reg. (G.)

Οἷοι. Vind. οἷον.

Νομίζοντες. G. νομίσαντες, cum ζῶν s. σᾶν al. man.

Καὶ τά. Chr. Dan. καὶ κατά.

2. Παρεγένετο — ἐπιτήδειᾳ. Hanc totam enunciationem Bekk. in parenthesim redegit.

Λιθουργοί. Valla tectores. „Videtur legisse πλινθουργοί." STEPH. Inde hoc in marg. Steph. venit, haud dubie temere. Infra V, 82. τέκτονες καὶ λιθουργοί memorantur. Moeris: Λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἀντιφῶν. Cf. Hemsterhus. ad Luci. Somn. I. p. 202. Lehm.

Digitized by Google

ἄλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι δ' ἀπὸ τοῦ τείχους ὃ εἶχον, καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἑκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τάφρον τε καὶ τείχη διελσμένη ἡ στρατιὰ, ἔκ τε τοῦ προαστείου λίθοις 279.
καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὅ ὕλην, ἀπεστανρουν, εἴ πη δέοιτό τι· καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ προαστείου, ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, αὐταὶ ὑπῆρχον ἔρυμα. 3. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ περὶ δείλην τὸ τεῖχος ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο, καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, δείσαντες, αἴτου τε ἀπο- 10

ξθ'. 6. *Τλην*] ἄλλην δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Ἀπεστανρουν*] χαρακώματα ἐποίουν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. *Ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο*] ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρὸν ἀπετελέσθη. — 10. *Οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ*] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Τἄλλα. D. Ar. *τὰ ἄλλα*. At vid. I. 1. p. 215. Mosqu. *τ' ἄλλα*, et ita cap. extr. *Τἄλλα* Bekk.

Διοικοδομήσαντες. Gr. *οἰκοδομήσαντες*. Mosqu. *διοικομήσαντες*, sed *δο* superscr. man. 2.

Ἔκ τε. *Τέ* de. Ar. Dan.

Προαστείου. Cass. *προαστίου* hic et paulo post. Cf. script. discr. ad III, 102.

Λίθοις — δέοιτό τι. „Suidas in ἀπεστανρουν." WASS. „Suidas habet *λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις*, et *καὶ ὕλην ἐπιφέροντες, ἀπεστανρουν*." DUK., quem vid. etiam in adnot., ubi aliquid vitii hic latere probabile esse videbimus. Fuitne *ὕλη*, quod ad *ἀπεστανρουν* referatur? *Καὶ πλίνθοις* in E. omissa erant, verum restituta sunt. C. *ἀπεστρανρουν* scribit.

Εἴ πη. Cass. Aug. *εἴ πῃ*. Cf. de Art. crit. p. 149. G. Reg. (G.) *εἴ ποι*. F. E. *εἴ που*.

Αὐταί Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Chr. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Male vulgo *αὗται*. I. *αὐτάς*. Valla *hae ipsae*.

3. *Τῇ δέ* plene Cass. Aug. Pal. F. C. Reg. (G.) Gr. I. E. m. In D. *τῇ τε*. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *τῇ δ'*.

Περί. Chr. Dan. Flor. *παρά*.

Τὸ τεῖχος. Pal. B. Ald. Bas. Flor. *τοῦ τείχους τοσοῦτον*. „*Τὸ τεῖχος* nimis frigide [dictum] pro celeritate et magnitudine operis. Legendum potius cum vetuste exousis *τοῦ τείχους τοσοῦτον*. Isocrates, *εἰς τοσοῦτο μίσους κατέστησαν*. Aristophan. Nub. 830. *εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας*. Noster VII, 2. *παρὰ τοσοῦτον ἦλθον κινδύνου*, et alibi *παρὰ τὸ τοιοῦτον* et *ἐν τούτῳ τυχῆς εἰσίν*, et p. 85. [I, 49.] *ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης*, et 199. [III, 49.] *παρὰ τοσοῦτον ἡ Μ. ἦλθε τοῦ κινδύνου*." WASS. Haec exempla dissimilia esse et hic *τοσοῦτον* interpretibus sequenti *ὅσον* offensis deberi quis non videt! Caeterum post *τεῖχος* interpungunt Ar. Chr. *Τεῖχον* E., nisi fallit Gail.

Ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο. Agnoscunt Suid. et Phot. in *ὀσονούπω*, quod *σχεδόν* interpretantur. *Ὅσον οὔπω* pro *ὅσον οὐκ* habet E. (vid. ad I, 36.), *ἀπετετέλεστο*

Digitized by Google

εἰς, (ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο,) καὶ τοὺς Πελοποννησίους ὑπονοήσαντες ταχὺ ἐπιβοηθήσειν, τούς τε Μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐφ' ᾧτε μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας, τοῖς † τε † Λακεδαιμονίοις, τῷ τε ἄρχοντι καὶ εἴ τις ἄλλος ἐνῆν, χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. 4. ἐπὶ τούτοις ὁμολογήσαντες ἐξῆλθον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τείχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν Νίσαιαν παραλαβόντες, τἆλλα παρεσκευάζοντο.

(β'. Ἡ Βρασίδου ἄφιξις τὰ τῶν Μεγαρέων ἐπανορθοῖ. ο' — οδ'. Βρασίδας τότε ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευαζόμενος βοηθεῖ.)

ο'. Βρασίδας δὲ ὁ Τέλλιδος, Λακεδαιμόνιος, κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανε περὶ Σικυῶνα καὶ Κύρινθον ὢν, ἐπὶ Θρᾴκης * στρατείαν * παρασκευαζόμενος.

ξθ'. 1. Ἐχρῶντο] σὺν δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τῷ τε ἄρχοντι] ἦγουν τῷ ἄρχοντι τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὁμολογήσαντες] ἦγουν συμφωνήσαντες. (λ. Αὐγ.)

pro ἀπετετέλεστο Aug. Mosqu. Ar. Chr. Ald. Bas. (vid. I. 1. p. 228.), ἐτετέλεστο E.

Ἐκ in marg. al. man. I.

Ἐπιβοηθήσειν. Gr. ἐπιβοηθεῖν, quod temere optimum vocat Wass., quanquam, si maiorem auctoritatem haberet, excusari posset.

Ξυνέβησαν — παραδόντας. „Suidas: Ῥητὸν· ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης· Συνέβησαν — παραδόντας." DUK. E. Dan. ἀργύριον. Reg. (G.) Gr. παραδόντες, sed in hoc emendatum. D. παραδιδόντες, sed ᾱ s. ῑ ead. man.

Τοῖς τε. Imo τοῖς δέ. Vid. I. 1. p. 277. Quod nobis placuit, tacite reposuit Bekk., quem secutus est Goell.

Τῖς ἄλλος ἐνῆν. Hinc in D. lacuna ad καὶ οἱ Ἀθην.

Ἂν s. v. G. Tum ed. Bas. βούλωνται.

4. Τῶν Μεγαρέων. Τῶν om. Gl.

Cap. LXX. Βρασίδας δέ. I. Ἐρασίδας τε. Alterum ς in Βρασίδας Mosqu. a man. 2. habet.

Ὁ Τέλλιδος. Ὁ om. C. Mosqu. Pro Τέλλιδος D. I. Τέλλιος, Mosqu. Ἔλιδος. At vid. II, 25. al.

Ἐτύγχανε. I. ἐτύγχανε γάρ. Mox Pal. Σικύωνα.

Ἐπὶ Θρᾴκης. Ar. Chr. καὶ ἐπὶ Θ.

Στρατείαν. Vulgo στρατιάν. „Στρατείαν malit Ar. Portus, ut infra [c. 74.]" HUDS. Quum ἐπὶ Θρᾴκης, *Thraciam versus*, cum στρατιάν non bene congruat, et infra Thucydides aperte huc respiciens dicat τὴν ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρεσκευά-

Digitized by Google

καὶ ὡς ἤσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἅλωσιν, δείσας περὶ τοῖς ἐν τῇ Νισαίᾳ Πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῇ, πέμπει ἐς τε τοὺς Βοιωτοὺς, κελεύων κατὰ τάχος στρατιᾷ ἀπαντῆσαι ἐπὶ Τριποδίσκιον, (ἔστι δὲ κώμη τῆς Μεγαρίδος, ὄνομα τοῦτο ἔχουσα, ὑπὸ τῷ ὄρει τῷ Γερανίᾳ,) καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἑπτακοσίους μὲν καὶ διχιλίους Κορινθίων ὁπλίτας, Φλιασίων δὲ τετρακοσίους, Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους, καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, ὅσοι ἦδη ξυνειλεγμένοι ἦσαν, οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον. 2. ὡς δὲ ἐπύθετο, (ἔτυχε γὰρ νυκτὸς ἐπὶ τὸν Τριποδίσκιον ἐξελθὼν,) ἀπολέξας τριακοσίους τοῦ στρατοῦ, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, προσῆλθε τῇ τῶν Μεγαρέων πόλει, λαθὼν τοὺς Ἀθηναίους, ὄντας περὶ τὴν θάλασσαν, βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι,

c. 14. *Τῷ λόγῳ*] *ἀντὶ τοῦ τῇ φήμῃ* (*λ. Ἀν.*)

ζεν, ἵναπερ καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο, στρατείαν recepit Haack, Non paruerunt Bekk. et Goell.

Στρατιᾷ. „Forsan *πανστρατιᾷ*, ut infra. [c. 72.]" ABM. PORT. Hoc tantum abest ut verum sit, ut ille ipse locus Brasidam non omnes arcessivisse doceat. Antea Gr. *Πελλοποννησ.*

Τριποδίσκιον Cass. Aug. Cl. Pal. (qui *Τριπόδισκον*,) Vat. H, F, Reg. (G.) cod. Bas. I. Vind. m. Haack. Bekk. Goell. In Gr. *τὸ Τριποδίσκιον*. Vulgo *Τριποδίσκον*. „Usitatius est *ἐπὶ Τριποδίσκον*, quod hic habent plerique iique optimi libri. Infra c. 77. *ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαντησόμενος*. Sic *ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον* et alia huiusmodi. Alibi cum *εἰς* dicit Thucydides, III, 95. *ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειον*." DUK. Cf. adnot. ad c. 89. et Ind. in *ἀπαντ.*

Γερανίᾳ Cass. Aug. F. Pal. Mosqu., Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Γερανείᾳ*. Cf. script. discr. ad I, 105. Virgulam post *Μεγαρ.* addidit Bauer.

Ἔχων ἦλθεν. F. *ἦλθεν ἔχων*.

Διχιλίους. In C. *δις* s. v.

Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους om. D. I. E. Vind. Chr. Dan., E. tamen ead. man. supplet. *Καὶ Σικυωνίων ἑξακ.* praebet Ar.

Καὶ τοὺς. *Καί* om. Ar.

Ἑαυτοῦ Cass. Cl. F. C. Reg. (G.) D. I. E. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὐτοῦ*, Mosqu. *αὐτεῦ* et antea *μετ'*.

2. *Ἐπύθετο* s. v. al. man. B.

Ἔτυχε. Cl. *ἐτύγχανε*.

Ἀπολέξας — στρατοῦ om. C. Reg.

Μεγαρέων. Gr. *Μεγάρων*.

Μὲν τῷ λόγῳ. Prisciani cod. Mon. apud Speng. p. 648. *τῷ μὲν λόγῳ*. C. *δὲ τῷ λόγῳ*. I. *μὲν τῷ ἔργῳ* in marg. al. man.

Πειρᾶσαι Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *πειράσει*. Cf. script. discr. ad II, 77. „*Πειρᾶ-*

αἱ δὲ μέγιστον, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν ἐςελθὼν βεβαιώσαθαι. καὶ ἠξίου δέξαθαι σφᾶς, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

(Οἱ Μεγαρῆς οὐ δέχονται αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν.)

οα'. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι, οἱ μὲν, μὴ, τοὺς φεύγοντας σφίσιν ἐςαγαγὼν, αὐτοὺς
280. ἐκβάλῃ, οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τοῦτο ὁ δῆμος δείσας ἐπίθηται σφίσι, καὶ ἡ πόλις, ἐν μάχῃ καθ' αὑτὴν οὖσα, ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων ἀπόληται, οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιϊδεῖν. 2. ἤλπιζον γὰρ καὶ μάχην ἑκάτεροι ἔσεσθαι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν προςβοηθησάντων, καὶ οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν, * οἷς * τις εἴη εὔνους, κρατήσασι

ο'. 2. Σφᾶς] ἤγουν τοὺς περὶ αὐτόν. (λ. Αὐγ.)
οα'. 4. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις] οἱ στασιάσαντες. (λ. Αὐγ.) — 7. Σφίσι] τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. Οὐκ ἐδέξαντο] τὸν Βρασίδαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Περιϊδεῖν] περισκοπῆσαι. — 11. Σφίσιν] τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Αὐγ.)

σθαι Priscian. l. XVIII. p. 1198, 30." WASS. Sic E. „Haec inter se permutantur. Vid. [script. discr. ad] IV, 25. Hic omnes libri [praeter unum] consentiunt [et apud Priscian. cod. πιραισαι in πειρᾶσαι mutavit Krehl.] Quod apud Priscian. corrupte editur κοινα τι δυνατι [cod. Mon. ἀνα τι δυναται] ex hoc loco emendandum est καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο." DUK.

Ἐςελθών F. E. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) εἰςελθών. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Ἐν ἐλπίδι — Νίσαιαν. „Thom. Mag. in βούλομαι." WASS. „Quem exscripsit Phavor. in προςδοκίαν." GOELL.

Cap. LXXI. Μεγαρέων quum ex Mosqu. sine causa offeratur, in eo fortasse Μεγάρων legitur.

Ἐκβάλῃ. Mosqu. ἐκβαλεῖ. De hoc et de ἀπολεῖται cf. script. discr. ad I. 36. Antea in φεύγοντας syllabae οντας in E. al. man. scriptae.

Οἱ δέ. F. εἰ δέ.

Αὐτὸ τοῦτο. I. τὸ αὐτὸ τοῦτο.

Ἐπίθηται. Cass. Aug. Pal. Bekk. Goell. ἐπιθῆται. At vid. I. 1. p. 229. et Ephemm. Hall. a. 1826. p. 520.

Αὑτήν. Cl. ἑαυτήν.

Ἀπόληται. Cass. Pal. It. Vat. H. Mosqu. ἀπολεῖται, in H. tamen cum γρ. ῆ s. ε̄ῖ al. man. In E. ἀπόλληται. B. ἀπόλλυται.

Ἐδέξαντο. C. ἐπεδέξαντο.

Περιϊδεῖν. „Thom. Mag. [et Phav.] in περιορῶ, περιιδεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῆσαι, et adfert ex hoc loco ἀλλ' ἀμφοτέροις — περιιδεῖν." DUK. Cf. mox c. 73. et Ind. verb. Mosqu. μέλλοντι.

2. Οὕτω. Cass. Pal. H. D. Mosqu. οὕτως. Cf. I. 1. p. 216.

Οἷς τις Heilm. Bekk. Goell.

Digitized by Google

προσχωρῆσαι. 3. ὁ δὲ Βρασίδας ὡς οὐκ ἔπειθεν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα.

(Τὴν Βρασίδου δύναμιν οἱ Βοιωτοὶ αὐξάνουσιν. Ἱππομαχία.)

ογ'. Ἅμα δὲ τῇ ἕῳ οἱ Βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενοημένοι μὲν, καὶ πρὶν Βρασίδαν πέμψαι, βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα, ὡς οὐκ ἀλλοτρίου ὄντος τοῦ κινδύνου, καὶ ἤδη ὄντες παστρατιᾷ Πλαταιᾶσιν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῷ μᾶλλον ἐρρώσθησαν· καὶ ἀποστείλαντες διακοσίους καὶ δισχιλίους ὁπλίτας καὶ ἱππέας ἑξακοσίους, τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον πάλιν. 2. παρόντος δὲ ἤδη ξυμπάντος τοῦ στρατεύματος ὁπλιτῶν οὐκ ἔλασσον

ογ'. 3. *Διανενοημένοι*] σκοπὸν ἔχοντες. — 4. *Πέμψαι*] ἄγγελον δηλονότι. — 9. *Ἀπῆλθον πάλιν*] ἦγουν ἐπανέστρεψαν εἰς τὰς Θήβας.

τοῦ κεφαλαίου τοῦτου τὰ σχόλια πάντα λ. Αὐγ.

ex vestigiis librorum D. I. E., ex quibus D. I. *οἷς τι* et deinde *εὖνουν*, E. *οἷς τισιν* cum *ὅς* s. *οἷς* et *τίς* s. v. Vulgo *ὅστις*, in ed. Lips. cum hac distinctione *ὅστις εἴη σύνους κρατήσασι, προσχωρῆσαι.* Apud Duk. virgula plane deest, alii post *σύνους* interpungebant, Bredow. (et Haack.) post *εἴη*, quem nos quoque eramus secuti I. 1. p. 92. Nunc tamen quum durior haec ratio visa sit, *οἷς τις* recepimus, Scripseris etiam (partim e Reisk, coniectura) *ὅστις εἴη σύνους, κρατήσαντι.* Cf. adnot.

Προσχωρῆσαι. Ar. Chr. Dan. *προχωρῆσαι.* Colon pro puncto male posuerunt Bekk. et Goell.

Cap. LXXII. *Μέγαρα.* Dan. *Μεγάρεα.*

Πλαταιᾶσιν. It. *Πλαταιάσιν.* Vat. *Πλαταίασιν.* Cf. script. disc. ad I, 130. Aug. Mosqu. m. Ar. *Πλαταιεῦσιν*, sed in m. cor. rectum *Πλαταιάσιν.* In Chr. Dan. de. Post *Πλ.* autem ant. Haack. male plene interpungebatur. Structurae ratio ex I. 1. p. 273. apparet.

Ἐπειδή. C. *ἐπεί.*

Ἦλθεν. D. *ἤδη ἦλθεν.* Post *ἐρρώσθ.* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Διακοσίους καί. Gr. *διακοσίους δὲ καί.*

Δισχιλίους. D. I. Mosqu. *δισχιλίους.*

2. *Ἔλασσον.* „Hoc ex sententia Wass. receptum est, qui deleto *ἔλαττον*, quod in Hudsoni et aliis omnibus edd. est, pro eo in margine exemplaris sui substituerat *ἔλασσον*. Etsi autem hoc tantum unius [Chr.] cod. ms. [imo etiam Aug. et G., quanquam in hoc ττ s. σσ,] auctoritate nititur, tamen vel sine ea in contextum admitti potuisset, quum grammatici veteres testentur Thucydidem nunquam in talibus gemino τ usum fuisse, quod supra plus semel monitum est." DUK. Cf. script. discr. ad c. 32. cum Farr.

Digitized by Google

ἑξακισχιλίων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν μὲν ὁπλιτῶν περὶ [τε] τὴν Νίσαιαν ὄντων καὶ τὴν θάλασσαν ἐν τάξει, τῶν δὲ ψιλῶν ἀνὰ τὸ πεδίον ἐσκεδασμένων, οἱ ἱππῆς οἱ τῶν Βοιωτῶν, ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες τοῖς ψιλοῖς, ἔτρεψαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἐν γὰρ τῷ πρὸ τοῦ οὐδεμία βοήθειά πω τοῖς Μεγαρεῦσιν οὐδαμόθεν ἐπῆλθεν. 3. ἀντεπεξελάσαντες δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐς χεῖρας ἦεσαν· καὶ ἐγένετο ἱππομαχία ἐπὶ πολύ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι. 4. τὸν μὲν γὰρ ἵππαρχον τῶν Βοιωτῶν, καὶ ἄλλους τινὰς οὐ πολλούς, πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν προσελάσαντες οἱ Ἀθη-

οβ'. 3. Τῶν δὲ ψιλῶν] τῶν Ἀθηναίων. — 6. Οὐδαμόθεν] ἥκουν ἀπὸ οὐδενὸς τόπου. — 7. Ἀντεπεξελάσαντες] ἦκουν τοὺς ἵππους κινήσαντες. — Εἰς χεῖρας ἦεσαν] συνεπλάκησαν. — 8. Ἐπὶ πολύ] διαστημά χρόνου δηλονότι.

Ἑξακισχιλίων. Syllabam λι om. B.

Περί τε. Τέ om. It. Vat. C. Bekk. Goell., defendi tamen recte potest (vid. de Art. crit. p. 36), etsi non valde placeat, quum Nisaea ad mare sita ab hoc ita nimis secernatur.

Πεδίον ἐσκεδασμένων. Pal. πεδίων ἐσκεδασμένων.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Nonnulli alii ἱππῆς. Plerique cum vulg. ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Οἱ τῶν Βοιωτῶν. E. οἱ τε Βιωτῶν, sed οἱ post B. al. man.

Ἀπροσδοκήτοις. Mosqu. ἀπροσδοκήτως.

Ἐν γάρ. C. ἐν δέ.

Οὐδεμία. Cl. Gr. μηδεμία.

Πώ om. E. Ar. Chr.

Ἐπῆλθεν. Mosqu. ἐπῆλθεν.

3. Ἀντεπεξελάσαντες. Syllaba ντε in H. e. v. al. man.

4. Προσελάσαντες. Ae. Portus προσελάσαντες coniecit. „Stephanus quoque videtur probasse προσελάσανεας· nam adnotat ad marg. ed. 2. respondere accusativum *provectos* Graeco accusativo προσελάσανεας, non nominativo προσελάσαντες. Si distinctio post *Νίσαιαν* ponatur, vulgata scriptura aliquanta tolerabilior erit. Nam et alibi πρός cum accusat. de loco dicit Thucydides pro *ad, apud*. Vid. III, 15. [fortasse 11 scripturus erat, qui locus tamen valde differt,] et 72. [ubi nunc correctum.]" DUK. Πρός ita dici nequit, nisi talis excusatio accedit, qualem de ἐπί animadvertemus c. 108. Porti autem coniecturae obstat proximum καί, quod delere coactus est. Sententia est, Athenienses prope Nisaeam, quam tenebant, consulto se recepisse, ut hostes eodem pellicerent. Accusativi aut ex ἀποκτείναντες eo modo, qui ad τὸ αὐτὸ ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες III, 86. illustrabitur, aut, quod simplicius est, ex ἐσπίλευσαν pendent. Virgulae post *Βοι. πολλ. Ἀθην. ἀπεκτ.* omnes cum Bekk. et Goell. deleri possunt. Post ἐσπίλευσαν autem

ναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν, καὶ τῶν τε νεκρῶν τούτων κρατήσαντες, ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον ἔστησαν· οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν Νίσαιαν. 5

(Οὔτε Βρασίδας οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι τολμῶσι πρότεροι μάχης ἄρξαι. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἀπελθόντων ὁ Βρασίδας ἐς τὰ Μέγαρα ἐσάγεται.)

ογ'. Μετὰ δὲ τοῦτο Βρασίδας καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ καταλαβόντες χωρίον ἐπιτήδειον, παραταξάμενοι, ἡσύχαζον, οἰόμενοι σφίσιν ἐπιέναι τοὺς Ἀθη- 281.
ναίους, καὶ τοὺς Μεγαρέας ἐπιστάμενοι περιορωμένους 10
ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. 2. καλῶς δὲ ἐνόμιζον σφίσιν

οβ'. 2. Ἀπέδοσαν] τοῖς Βοιωτοῖς. — 3. Τῷ παντὶ ἔργῳ] τῷ τῆς μάχης. — 5. Πρὸς τοὺς ἑαυτῶν] ἐχώρησαν δηλονότι.

ογ'. 10. Περιορωμένους] ἀντὶ τοῦ περιορῶντας. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται] εἴτε τῶν Ἀθηναίων εἴτε τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — ** Καλῶς δὲ ἐνόμιζον — —] θαυμαστή τις ἦν καὶ στρατηγικωτάτη ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίνοια. ἰσχυρὸν γὰρ χωρίον καταλαβόντες ἡσύχαζον, ἵνα μήτε οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοῖς διὰ τὴν τοῦ χωρίου ἰσχὺν ἐπίωσιν ἐπὶ πόλεμον, μήτε οἱ Μεγαρεῖς καταγνῶσιν αὐτῶν ὡς ἡττηθέντων, καὶ ἀποσταῖεν. ἐπεὶ δὲ ἑώρων τοὺς Μεγαρεῖς πρὸς τὴν τύχην ὁρῶντας, καὶ τῷ νικήσαντι † προςτεθῆναι †, οὐχ ἱκανοὺς ἑαυτοὺς πρὸς ἀπάντησιν τῶν Ἀθηναίων ὁρῶντες, καὶ δεδιότες τὸ μέλλον, ἡσύχαζον, προςποιούμενοι μὴ θέλειν πρῶτοι ἄρξαι τῆς μάχης, ἐκφοβοῦντες δὲ καὶ τοὺς Μεγαρεῖς μὴ προςχωρῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις. (Βασ.)

et ἔστησ. ante Bekk. male puncta collocabantur, quanquam τὸν μὲν — οὐ μέντοι opposita esse patet.

Τροπαῖον. Pal. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

Παντί. E. παρόντι. Mox Vind. οὐδ' ἕτεροι.

Cap. LXXIII. Δὲ τοῦτο. Gr. τοῦτο δέ. Mox Pal. ἐγγυτέρῳ.

Παραταξάμενοι. E. καὶ παραταξάμενοι. Antea Mosqu. ἐπιτήδιον.

Ἡσύχαζον om. Ar. Chr. Dan.

Μεγαρέας. F. Μεγαρέους.

Περιορωμένους. „Vid. Suid. in περιορᾶσθαι [ubi καὶ τ. Μ. περιορωμένους τὸν πόλεμον.]" WASS. „Et Thom. Mag. in περιορῶ [καὶ τ. Μ. — ἔσται], qui hic περιορᾶσθαι recte interpretatur περισκοπεῖν. Kusterus apud Suid. Porti versionem horum verborum non bene incrustavit." DUK. Phot. καὶ τ. Μ. περιορωμένους (apud Herm. male περιοραμένους) ποτέρων (Herm. πότερον.) ἔσται ἡ νίκη. Cum Thoma consentit Phav.

2. Καλῶς. Dan. καὶ ὡς.

Digitized by Google

αμφότερα ἔχειν, ὅμα μὲν τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν προτέρους, μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι, ἐπειδή γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὥςπερ ἀκονιτὶ τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. 3. εἰ μὲν γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες, οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν, ὥςπερ ἡσσηθέντων, στερηθῆναι εὐθὺς τῆς πόλεως· νῦν δὲ κἂν τυχεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίους μὴ βουληθέντας ἀγωνίζεσθαι, ὥςτε ἀμαχεὶ ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον. 4. ὅπερ

ογ'. 6. Εἰ μὲν γὰρ μὴ — —] εἰ μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀμελήσαντες Μεγαρέων, μὴ βοηθήσοντες παρεγένοντο, οὐκ ἂν ἔμελλον οἱ Μεγαρεῖς † ἐν τῇ τύχῃ † σκοπεῖν, καὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι περιμένειν, (ἤγουν, εἰ οἱ Λακεδαιμόνιοι παρόντες νικήσουσιν,) ἀλλ' εὐθὺς, ὡς σαφῶς Λακεδαιμονίων ἡσσηθέντων, Ἀθηναίοις ἔμελλον ἑαυτοὺς παραδώσειν· νῦν δὲ πρὸς τούτῳ καὶ Ἀθηναίους ἂν τυχεῖν πολεμήσειν μὴ βουληθέντας. — Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν — —] οὐκ ἂν ἐπὶ τῇ τύχῃ θέσθαι τοὺς Μεγαρεῖς τὸ μέλλον, καὶ περιμένειν ὁπότεροι κρατήσουσιν. ἢ δὲ διάνοια· εἰ μὴ ὤφθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐλθόντες, οὐκ ἂν οἱ Μεγαρεῖς ἐν ἐλπίδι τινὸς ἐγένοντο, ἀλλὰ, καθάπερ ἡττηθέντων Λακεδαιμονίων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ παραγενομένων, ὡς οὐκ οὔσης αὐτοῖς βοηθείας, εὐθὺς ἂν τοῖς Ἀθηναίοις ὡς νενενικηκόσι παρέδοσαν τὴν πόλιν· ὥςτε σαφῶς στερηθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τῶν Μεγάρων· νῦν δὲ ἐλθόντες οἱ Λακεδαι-

Ἔχειν om. E.

Τὸ μή. Μή s. v. al. man. E.

Ἄρξαι F. Mosqu. ἄρξασθαι. At vid. Kust. de Verb. med. et Ind. verb. Post ἄρξαι ante Haack. inepte punctum erat. Vid. adnot.

Ἐπειδὴ — ἔδειξαν s. v. al. man. E., plane om. Vind. Ar. Chr. Dan.

Ἀκονιτί. F. Pal. ἀκονητί. Gr. Vind. ἀκονειτί. D. ἀκοντι, cum ῑ s. v. E. ἀνονητί, al. man. ἀκονιτί.

Τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι Cass. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell., etiam Pal. et Mosqu., nisi quod pro ἂν τίθεσθαι scribunt ἀντιτίθεσθαι. Vulgo (et Haack.) δικ. ἂν τ. ν. τίθ. Post τίθ. apud Duk. punctum, apud Bekk. et Goell. comma. Cf. adnot.

3. Οὐκ ἄν de. Chr. Dan.

Ἡσσηθέντων. Noli cum Reisk. ἡσσηθέντας aut potius ἡσσηθέντες coniicere. Vid. I. 1. p. 120.

Ἀμαχεί Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Haack. Bekk. Goell., idemque in m. supra scr. Vulgo ἀμαχητί. „L. ἀμαχεί, quomodo Xenoph. Plut. Dion. Halic. saepe ἀμαχητί, et semel Ioseph. Noster utrumque adhibet. Vid. V, 7. VII, 14. VIII, 105.“ WASS. „Omnibus his locis, ut et I, 143., est ἀμαχεί.“ DUK.

4. Ὅπερ. I. ὥςπερ.

Digitized by Google

καὶ ἐγίνετο. οἱ γὰρ Μεγαρῆς, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν παρὰ τὰ μακρὰ τείχη ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοί, μὴ ἐπιόντων, λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ μὴ ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς προεκεχωρήκει, ἄρξασι μάχης πρὸς πλείονας αὐτῶν ἢ λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα, ἢ σφαλέντας τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι· (τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως † καὶ † τῶν παρόντων μόνιοι ἐν ἐλπίδι ἐγένοντο κρατήσειν τῶν Μεγάρων, εἰ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βούλοιντο διαγωνίζεσθαι.

ογ'. 3. *Μὴ ἐπιόντων*] [λείπει] τῶν Λακεδαιμονίων. — *Λογιζόμενοι κ. οἱ ἐκ. στρ.*] ἐνήλλακται ἡ πτῶσις ἀντὶ τοῦ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐκείνων στρατηγῶν, τουτέστι τῶν Ἀθηναίων. ἡ δὲ διάνοια· τῶν Ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ παρετάξαντο μὲν ὡς ἐς μάχην, ἡσύχαζον δὲ, λογιζόμενοι μὴ ἴσον εἶναι τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Πελοποννησίοις· ἀναλογιζόμενοι ὅτι νικήσαντες μὲν μικρὰ κερδαίνουσι, *Μέγαρα* λαβόντες, νικηθέντες δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως ἀπολέσουσι. τὸ γὰρ μαχιμώτατον καὶ κράτιστον ἦν αὐτόθι τῶν Ἀθηναίων. — *Ἐκείνων*] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀθ.) — 7. *Τοῖς δὲ* — —] οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, πολλὴν μὲν ἔχοντες δύναμιν αὐτόθι, ἀφ' ἑκάστης δὲ πόλεως αὐτοῖς ὀλίγου μέρους παρόντος, οὐκ ἐφοβοῦντο τὴν ἧτταν, νομίζοντες, εἰ καὶ κατὰ κράτος ἡττηθεῖεν, οὐ μεγάλως βλάψειν τὰς πατρίδας.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. Goell. hic, infra ac c. 74. Vulgo his locis *Μεγαρῆς*, plerique libri *Μεγαρεῖς*. Cf. I, 1. p. 221. et 473.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. cod. Bas.

Παρά. Cod. Bas. Ar. Chr. Dan. *περί*.

Μακρά. C. Reg. (G.) *μικρά*.

Οἱ στρατηγοί. Οἱ om. Mosqu.

Προεκεχωρήκει. E. *προκεχωρήκει*. Dan. *προκεχωρήκει*. Post hoc verbum Haack, comma posuit, quo recepto Bekk. et Goell. virgulam post *αὐτῶν* delerunt. Cf. adnot.

Ἄρξασι. D. I. *ἄρξασθαι*.

Αὐτῶν. Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. m. Ar. Chr. et fortasse plures *αὐτῶν*, quod hic nimis ambiguum videtur. Cf. tamen Farr. discr. script.

Βελτίστῳ F. C. Reg. (G.) *πλείστῳ*. „Thom. Mag. in *βλαφθέντες* habet *τῷ μεγίστῳ*. Potuit ita invenisse in suo exemplari; nam et in Reg. alia scriptura est. Sed non est cur discedamus a vulg. Sic III, 89. in praelio adversus Aetolos dicit periisse Atheniensium CXX. *ὁπλίτας, βελτίστους ἄνδρας*." DUK.

Τοῖς δέ. Haec ad *τολμᾶν*, quae pariter ex *λογίζ.* pendent, in parenthesim redegimus, quo sequentium nexus clarius cognoscatur. Post *τολμ.* ante Haack, inepte punctum erat. Bekk. et Goell. ibi et post *βλαφθ.* comma posuerunt. Pro *τοῖς δέ* D. I. *τῆς δέ*.

Καὶ τῶν. Bened. *ἐκ τῶν* coniiciebat. Aliis ad 72, 2. *παρόντος ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος* respiciebatur fortasse *καὶ* suspectum sit. Cf. adnot.

Digitized by Google

ρος † ἑκάστων † κινδυνεύειν ἀπόρως ἐθέλειν τολμᾶν) χρόνον δὲ ἐπισχόντες, καὶ ὡς οὐδὲν ἐφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὖθις οἱ Πελοποννήσιοι ὅθενπερ ὡρμήθησαν· οὕτω δὴ τῷ μὲν Βρασίδᾳ αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν οἱ τῶν φευγόντων φίλοι Μεγαρῆς ὡς ἐπικρατήσαντι, καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐκέτι ἐθελησάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μᾶλλον, ἀνοίγουσί τε τὰς πύλας, καὶ δεξάμενοι, καταπεπληγμένων ἤδη τῶν πρὸς [τοὺς] Ἀθηναίους πραξάντων, ἐς λόγους ἔρχονται.

(Βρασίδας ἐς Κόρινθον ἐπανέρχεται. οἱ τῶν Μεγαρέων φεύγοντες κατελθόντες ὀλιγαρχίαν καθιστῶσι.)

οδ'. Καὶ ὕστερον ὁ μὲν, διαλυθέντων τῶν ξυμμάχων κατὰ πόλεις, ἐπανελθὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόριν-

νγ'. 2. Ἐπισχόντες] ἑκάτεροι δηλονότι (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι] πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ὡρμήθησαν] ἦλθον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν] ἦγουν τοῖς συμμάχοις τοῦ Βρασίδου. (λ. Αὐγ.) — 9. Δεξάμενοι] τὸν Βρασίδαν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων] ἦγουν τῶν προδοτῶν. (λ. Αὐγ.)

Ἑκάστων. Ita Goeller. Vulgo (Haack. Bekk.) ἕκαστον, quod sententiam depravat. Neque tamen nostrum satisfacit, sed si καί sollicitari possit, malimus ἑκάστοις cum Aristid. II. p. 142. τοῖς πολεμίοις μέρος ἑκάστοις ἐκινδύνευεν. Reisk ἐλάχιστον pro ἕκαστον suspicabatur legendum.

Κινδυνεύειν. Goeller κινδύνευον. Debebat saltem κινδυνεῦον. Sed non opus.

Οὐδὲν ἐφ' ἑκατέρων. D. I. οὐδὲν ἐφ' ἑκάτερον, eum nostro in marg. al. man. Praecedens καί iniuria nonnullis suspectum. Mutata constructione defendi vidit Kistem.

Πρότερον. F. πρότεροι, ut §. 2., sed nunc αὖθις opponitur.

Ὅθενπερ ὡρμήθησαν. E. περ om., quod temere vulgo uncis includitur. Dan. ὅθεν περιορμήθησαν.

Οὕτω δή. Ab his, quae ad οἱ γὰρ Μεγαρῆς pertinent, inepte vulgo (Haack. Bekk.) non solum nova periodus, sed etiam novum caput incipit. Correxerunt Heilm. et Goell. Vid. adnot.

Ἐπικρατήσαντι. Aug. ἐπὶ κρατήσ.

Οὐκέτι. It. οὐκ sine ἔτι.

Καταπεπληγμένων. D. καταπληγμένων.

Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. Cass. Cl. Gr. Ar. Chr. Quocirca uncis inclusit Haack., quos rursus sustulerunt Bekk. et Goell.

Digitized by Google

θον, τὴν ἐπὶ Θράκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵναπερ καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο. 2. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς, 282.
ἀποχωρησάντων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκ οἴκου, ὅσοι μὲν τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέσχον, εἰδότες ὅτι ὤφθησαν, εὐθὺς ὑπεξῆλθον· οἱ δὲ ἄλλοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν φευγόντων φίλοις, κατάγουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν, ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. 3. οἱ δὲ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ τούτων περὶ ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν· καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν τὰ μάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. 4. καὶ

οὐ. 5. Ὤφθησαν] ἐφωράθησαν. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 7. Ὁρκώσαντες] εἰς ὅρκους ἐμβαλόντες. (λ. Ἀνγ.) — 9. Οἱ δέ] οἱ φυγάδες. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — Ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο] ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ἄρχειν ἠρέθησαν.

Cap. LXXIV. Ὥρμητο. D. E. m. ὥρμηντο, primus cum η̄ s. η̄ν̄ al. man. Vind. ὥρμυτο. De Μεγαρῆς vid. ad 73, 4. Antea Valla *exercitum comparabat*, ac si στρατιάν legisset. Cf. 70, 1.

2. Μετέσχον. E. ἔσχον cum μετ' s. v. al. man.

Ὑπεξῆλθον. Cl. ἐξῆλθον. „Non recte. Dicit Thucydides eos se clam subduxisse; hoc enim est ὑπεξελθεῖν. Vid. III, 34. Lucian. in Dial. Mar. p. 242. [II, 3.] ἔλαθεν ὑπεξελθών σε.“ DUK. Post hoc verbum autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Οἱ δὲ — ἐκ Πηγῶν. Bekk. Anecdd. p. 153. Pro κατάγουσι τοὺς ἐκ Pal. κατὰ τοῦ σίτου ἐκ.

Ὁρκώσαντες. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ὁρκίσαντες. „Thom. Mag. in βούλομαι, ὁρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν.“ WASS. „Pro ἐν τῇ ἕκτῃ apud Thom. corrigendum est ἐν τῇ τετάρτῃ.“ DUK. De ὁρκώσ. et ὁρκίσ. cf. adnot. et Lob. ad Phryn. p. 360 sq.

Μεγάλαις. C. G. μεγάλοις.

Μνησικακήσειν. D. μνησικήσειν.

3. Λόχους. D. ὄχλους.

Τῶν τε. Τῶν om. Mosqu.

Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. Reg. (G.)

Ψῆφον φανερὰν. C. φανερὰν ψῆφον.

Ἔκτειναν. Cod. Bas. ἔκτεινον

Digitized by Google

πλείστου δὴ χρόνου αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων γενομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινε.

(7. Ἀνταν̃δρος ὑπ' Ἀθηναίων ἁλίσκεται. Λαμάχου ξυμφορὰ ἐν τῷ Πόντῳ.)

οδ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μυτιληναίων, ὥσπερ διενοοῦντο, μελλούσης κατασκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ, Δημόδοκος καὶ Ἀριστείδης, ὄντες περὶ Ἑλλήσποντον, (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν, Λάμαχος, δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐξεπεπλεύκει,) ὡς ἠσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι μὴ ὥσπερ τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, ἔνθα οἱ φεύγοντες τῶν Σαμίων καταστάντες τούς τε Πελοποννησίους ὠφέλουν

οε'. 3. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Αὕτη. Post hoc pronomen articulum ἡ excidisse I. 1. p. 196. suspicati sumus „Quem eo loco inseri etiam atque etiam vetamus. Neque enim relativo, sed coniunctione concessiva *quamvis* vel *licet* participium *γενομένη* oportet resolvi.“ BLUME. Animadvv. ad Popp. — iudicia aliquot p. 2.

Γενομένη Cass. Aug. Cl. It. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Haack. Bekk. Goell. In Aug. et Reg. (G.) tamen rec. man. superscr. *νεμομένη*, quae olim vulg. scriptura fuit. Marg. Steph. *γενομένων*. „*Γενομένη*, quod habent non contemnendi mss., intelligi potest. An *νεμομένη μετάστασις* commodo sensu exponi possint, videbunt alii. Ego non assequor.“ DUK. Kistemakero est *administrata s. confecta mutatio status*. At cf. Bened. In *ξυνέμεινε ν* ephelc. addunt Cass. Aug. H. C. Gr. et in minn. exempll. Bekk.

Cap. LXXV. *Θέρους*. I. *χρόνου*, in marg. ead. man. *θέρους*. De Mytilenaeorum nomine cf. script. discr. ad III, 2.

Κατασκευάζεσθαι. Cl. *παρασκευάζεσθαι*. Cf. adnot. ad II, 85.

Ἀθηναίων. Pal. *Ἀθηναῖοι*.

Δημόδοκος. Ar. *Δημόδηκος*. Marg. Steph. *Δημόδοτος*. Aliter Diodoro dicitur. Vid. adnot.

Ἀριστείδης. Pal. *Ῥιστίδης*.

Λάμαχος. C. G. *Λαμαχας*, sed hic cum ος s. ας.

Ἐξεπεπλεύκει. Cod. Bas. *ἐκπεπλεύκει*. D. *ἐκπεπλείκει*.

Δεινόν. E. *δίκαιον*. In Lips. ed. male colon post *χωρ*.

Τὰ Ἄναια. Mosqu. *ἄνω*. Bauer verba *ὥσπερ τὰ Ἄναια* virgulis inclusit, sed alterum comma saltem post *Σάμῳ* ponendum fuisse docet Haack. Proxima *ἔνθα — ἐδέχοντο* Bau. et Haack. in parenthesim redegerunt.

Τούς τε Πελοποννησίους. *Τέ* om. D. I. Post *ἐδέχ.* ante Bauer. punctum, quanquam ab *οὕτω* apodosis incipit.

Digitized by Google

ἐς τὰ ναυτικὰ, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Σαμίους ἐς ταραχὴν καθίστασαν, καὶ τοὺς ἐξιόντας ἐδέχοντο· οὕτω δὴ ξυναγείραντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιὰν, καὶ πλεύσαντες, μάχῃ τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς Ἀντάνδρου ἐπεξελθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. 2. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον, ἐς τὸν Πόντον ἐσπλεύσας Λάμαχος, ἐν τῇ Ἡρακλεώτιδι ὁρμήσας ἐς τὸν Κάλητα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς ναῦς, ὕδατος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος· αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῇ διὰ Βιθυνῶν Θρᾳκῶν, οἳ εἰσι πέραν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀφικνεῖται ἐς † Χαλκηδόνα †, τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου, Μεγαρέων ἀποικίαν.

οσ'. 10. *Βιθυνῶν Θρᾳκῶν*] σημείωσαι ὅτι καὶ οἱ Βιθυνοὶ Θρᾷκιες. (λ. Κασσ.) — 12. *Τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου*] τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον· [ὅτι ἡ κατὰ τὸ] Βυζάντιον Χαλκηδὼν Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία. (Κασσ. Αὐγ.)]

Ἀπὸ τῶν — πλεύσαντες ob praeced. *ξυναγείραντες* om. Aug. Pal. Vat. H., in Aug. tamen in marg. scripta. Pro *στρατιάν* E. *στρατιάς*.

Ἐπεξελθόντας. Vat. H. (non F., ut Bekk. ait,) *ὑπεξελθόντας*, sed in H. ē s. v̄ al. man. In D. *ἐπελθόντας*, cum ξ̄ s. v. al. man. Nostrum aptissimum. Cf. Ind.

2. *Ὕστερον*. Hic interpungendum; nam Lamachum non paulo post captam Antandrum in Pontum navigasse, sed iam antea, ex initio capitis (ὁ γὰρ τρίτος etc.) manifestum est. Secuti sunt Haack. et Goell. Falsa interpunctio etiam Diod. XII, 72. in errorem induxit.

Τὸν Πόντον. *Τόν* om. D.

Ἐν τῇ. E. *καὶ ἐν τῇ*, quo non opus. Cf. Matth. Gr. §. 556. 2. (Falsa de F. narrat Bekk.)

Ὁρμήσας Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Gr. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ὁρμίσας*, quod cum sequenti *τὰς ναῦς* si iungas, sane defendas, praesertim quum praepositioni ἐς paulo convenientius sit quam *ὁρμεῖν*, *in statione esse*. Scriptura rursus fluctuatur VIII, 43.

Κάλητα. D. *Κάλικα*. Ar. Chr. *Κάλυκα*. At vid. I, 2. p. 432.

Καὶ κατελθόντος. *Καί* om. Mosqu. Ar. Chr. Dan.

Αἰφνιδίου. D. I. Mosqu. *αἰφνηδίου*, in Mosqu. tamen supra ῆ 2. puncta. Post *ῥεύμ.* vulgo (Bekk. Goell.) punctum, apud Haack. comma.

Πέραν ἐν. C. *πέρανες*.

Χαλκηδόνα. G. *Χαλκιδόνα*. D. *Καλκεδόνα*, in quo latet verum *Καλχηδόνα*, de quo vid. I. 2. p. 434. et ad Xen. Anab. VI, 6, 38. Cf. Pass. ad Parthen. p. 61. (Aliter Goettl. ad Aristot. Polit. p. 323.)

Τὴν ἐπί. *Τήν* om. D.

Digitized by Google

(3. Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων δημοκρατεῖσθαι βουλομένων πράσσεται. οϛ'. οζ'. τρόπος τῆς ἐπιβουλῆς.)

283. οϛ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει καὶ Δημοσθένης Ἀθηναίων στρατηγὸς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἀναχώρησιν. 2. τῷ γὰρ Ἱπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράσσετο, βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥςπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέψαι· καὶ Πτοιοδώρου μάλιστ' ἀνδρὸς φυγάδος ἐκ Θηβῶν ἐςηγουμένου, τάδε αὐτοῖς παρεσκευάσθη. 3. Σίφας μὲν ἔμελλόν τινες προδώσειν· αἱ δὲ Σίφαι εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσίδιοι· Χαιρώνειαν δὲ, ἣ ἐς Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ

οϛ'. 5. Ἐπράσσετο] ἀντὶ τοῦ προεδίδοτο. — 6. Τὸν κόσμον] [ἤτοι] τὴν πολιτείαν.

Cap. LXXVI. *Τῷ αὐτῷ. Τῷ* s. v. al. man. G.

Ἀθηναίων. Cam. marg. Steph. *ὁ τῶν Ἀθηναίων.*

2. *Βοιώτια.* H. *Βοιώτεια.*

Τὸν κόσμον. Gr. *τὴν πολιτείαν.* „Ex interpretamento. Vid. VI, 18. et 41. De statu pristino, sive *loco*, Hippocrates *περὶ Γυναικ.* uterus *οὐκ ἐν κόσμῳ ἐστί.* Noster Herodotum sequitur, qui I, 98. *κόσμον τόνδε μεταστησάμενος* eodem sensu dixerat. *Κόσμον πολιτείας* Aristot. et Isocr. Panath." WASS. „Thuc. VIII, 48. *Ἢ ὅτῳ τρόπῳ, ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας, ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρασκηνηθεὶς πάτεισι.*" DUK.

Πτοιοδώρου. Gr. Vind. *Πσιοδώρου.* Dan. *Πτιοδώρου.* Cf. adnot.

Φυγάδος ἐκ. Cod. Bas. *φυγάδος καὶ ἐκ.*

Παρεσκευάσθη. Dan. *παρεσκευάσθη τι.*

3. *Προδώσειν.* Cass. Aug. Cl. F. Pal. Vat. H. D. I. Bekk. Goell. Valla *per proditionem tradere.* Vulgo (et Haack.) *παραδώσειν.* Cf. 77, 1.

Αἱ δὲ Σίφαι. „[Steph. Byz.] *Σίφαι ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς.* Etymologo *Σιφή* [?] et apud Hesych. *Σίφα χωρία·* sic etiam Phav. *Τίφα* Dorice scribitur apud Paus. [IX, 32, 3.] Aristot. Hist. Anim. p. 41. *ἐν Σιφαῖς ἡ Λίμνη*, et alibi numero plurium, sed *Σίφαις.* Vid. Plin. IV, 3. Ptolem. III, 15." WASS. *Σίφαι* exarat Goettl. de Accent. p. 49. nescio cur. Add. I. 2. p. 290.

Τῆς Θεσπικῆς. *Τῆς* om. I. Verba *αἱ δὲ — ἐπιθαλ.* et infra *ἡ δὲ Χαιρών.* et proxima quodammodo parenthesim efficiunt, quod punctis aliquoties in cola mutatis innuimus.

Τὸν Μινύειον. *Τόν* om. B. Pro *Μινύειον* Aug. It. Mosqu. *Μινύϊον*, Cass. *Μινύϊον*, Pal. *Μύνϊον.* At vid. I. 2. p. 291.

Digitized by Google

Βοιώτιον, ξυντελεῖ, ἄλλοι ἐξ Ὀρχομενοῦ ἐνεδίδοσαν, καὶ οἱ Ὀρχομενίων φυγάδες ξυνέπρασσον τὰ μάλιστα, καὶ ἄνδρας ἐμισθοῦντο ἐκ Πελοποννήσου· ἔστι δὲ ἡ Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας, πρὸς τῇ Φανότιδι τῆς Φωκίδος, καὶ Φωκέων μετεῖχόν τινες. 4. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔδει Δήλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ πρὸς Εὔβοιαν τετραμμένον Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἅμα δὲ ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δήλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀθρόοι, ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενα. 5. καὶ εἰ κατορθοῖτο ἡ πεῖρα, καὶ τὸ Δήλιον τειχισθείη, ῥᾳδίως ἤλπιζον, εἰ καὶ μὴ παραυτίκα νεωτερίζοιτό τι τῶν κατὰ τὰς πολι-

ος'. 6. *Τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ*] ὃν δηλονότι. (λ. Κασσ.) — 9. *Ἀθρόοι*] ἤγουν πανδημεί. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 10. ** *Κινούμενα*] ἀντὶ τοῦ ταραττόμενα. (Ἀνγ.) — *Ἡ πεῖρα*] ἤγουν ἡ πρᾶξις. (λ. Κασσ.)

Βοιώτιον Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Gr. E. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Βοιώτειον*. Sed vid. §. 2. III, 87. et I, 2. p. 292.

Φανότιδι. Cass. Reg. *Φανώτιδι*. B. *Ἀφανώτιδι*. Vind. *Φότιδι*. „Vid. de hac Palmer. Graec. Ant. VI, 15." DUK. „*Φανότιδι* libri; alias suspicarer esse legendum *Φανοτεῖ*; infra enim [c. 89.] haec urbs *Φανοτεύς* dicitur, quod et testatur Steph. *περὶ πόλεων*, auctorem hunc nostrum citans." HUDS. Cf. I. 2. p. 299.

4. *Τὸ ἐν*. It. Vat. *τῶν ἐν*.

Ταναγραίᾳ. Vind. *Παναγραίᾳ*. Idem mox *Εὔοιαν*.

Γίγνεσθαι. C. *γενέσθαι*, sed *γιγνε* s. *γενε* ead. man.

Ἕκαστοι. Gr. *ἕκαστος*, quod Wassio non displicebat, quem noli sequi, quum non de singulis hominibus, sed de singulis civitatibus cogitandum sit.

Κινούμενα Cass. Aug. (cum Schol.) It. Vat. Reisk. Bekk. Goell. Vulgo *κινούμενοι*. „Quum verbum *βοηθήσωσιν* non minus pertineat ad *ἕκαστοι*, quam ad *ἀθρόοι* [cf. I. 1. p. 288.], *κινούμενα* causam continet, quam ob rem ad suam quisque urbem properaverit, quum Siphae, Chaeronea et Delium eodem tempore moverentur seu turbarentur. Accedit quod infra c. 89. de hac eadem re agens Thucydides dicit *οἱ πράσσοντες οὐδὲν ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν*. Cui vulgata placeat, non multum lucretur loco V, 8. *ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους*." HAACK.

5. *Καὶ εἰ*. *Καί* om. It. Vat.

Εἰ κατορθοῖτο. F. C. G. *εἴ τι κατορθοῖτο*. Mox Mosqu. *τειχισθίη*.

Νεωτερίζοιτο Aug. Mosqu. Haack. Goell., Aug. tamen cum punctis super το. Vulgo (et Bekk.) *νεώτερίζοι*, cui in E. τῶ s. v. al. man. additum. D. *νεωτερίζειν*, et in I. quoque *ν̄* s. *ει* ead. man. „Adnotat Dion. Hal. t. II. p. 434. [t. VI. p. 796 sq.

Digitized by Google

εἰας τοῖς Βοιωτοῖς, ἐχομένων τούτων τῶν χωρίων, καὶ ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς, οὐ μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χρόνῳ, τῶν Ἀθηναίων μὲν προϊόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, τοῖς δὲ οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως, καταστήσειν αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον. 6. ἡ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο.

ος'. 2. Καὶ οὔσης ἑκάστοις — —] καὶ οὔσης ἑκάστοις οὐκ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος καταφυγῆς τοῖς τῶν Ἀθηναίων ληϊσταῖς, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων, καὶ δύνασθαι αὐτοῖς βοηθεῖν, ἄν τι πάθωσιν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. — 3. Κατὰ χώραν] [ἤτοι] κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν. — 5. Τοῖς δέ] ἡγοῦν τοῖς Βοιωτοῖς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Καταστήσειν αὐτά] [οἱ Ἀθηναῖοι] τὴν δημοκρατίαν. (λ. Κασσ.) — 6. Ἐς τὸ ἐπιτήδειον] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

R.] Thucydidem interdum uti activis pro passivis, ut *κώλυει* pro *κωλύεται* et *ἐπιμιγνύντες* pro *ἐπιμιγνύμενοι*. Si librorum scriptura hic sine vitio est, eodem referri debet *νεωτερίζοι* pro *νεωτερίζοιτο*; nam passivam significationem esse apertum est. Mihi tamen hoc suspectum est, ac nonnihil dubito an ultima syllaba verbi *νεωτερίζοιτο* exciderit propter affinitatem sequentis vocalae *τί*. Cap. 42. huius libri *φοβούμενοι μὴ σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν*." DUK. „*Νεωτερίζοι* qui defendit Bauerus, comparat Latinum *mutare, movere, vertere*, v. c. *odor nihil mutat, anno vertente, terra movit*, et intelligit *ἑαυτό*, sed verbi *νεωτερίζειν* nulla affert exempla." HAACK. Cf. I. 1. p. 179 sqq. et Ind. verb. *Νεωτερίζοι τῶν* sine *τί* cod. Bas.

Τούτων om. B.

Διὰ βραχέος. Aug. Pal. Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *διαβραχέως*. Cf. I. 1. p. 221. et Lob. ad Phryn. p. 247.

Μενεῖν Aug. Pal. It. Reg. Gr. Dan. *μένειν*, quod ob I. 1. p. 275. aliquis defendat, nobis tamen non assentientibus. D. I. *βαίνειν*, sed D. cum $\overline{\mu}$ s. $\overline{\beta}$ al. man. et I. cum *μένειν* in marg. al. man. Vicissim in m. supra scr. *βαι*.

Τοῖς δέ. D. Dan. *τῆς δέ*. H. ad *τοῖς* s. v. al. man. *γρ*.

Βοιωτοῖς. Mox Mosqu. *ἐπιτήδιον*.

6. *Ἐπιβουλή*. Cass. (non, ut Bekk. scribit, Aug.) *ἐπιβολή*, et supra rec. man. *ἐπιβουλή*. „Non recedendum arbitror a lectione recepta. Ferri tamen potest scriptura cod. Cass. *ἐπιβολή*: nam *ἐπιβολή* quum apud plerosque alios tum apud Thucydidem pro ratione rei aggrediendae ponitur. III, 45. *Ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων*." DUK. Cf. ibi.

Παρεσκευάζετο D. I. omittere videntur.

Digitized by Google

(*Δημοσθένης ἐς Ναύπακτον προαποστελεῖ τὰ περὶ ταύτην τὴν χώραν καθίσταται.*)

οζ'. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης αὐτὸς μὲν, ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων, ὁπότε καιρὸς εἴη, ἔμελλε στρατεύειν ἐς τοὺς Βοιωτούς· τὸν δὲ Δημοσθένην προαπέστειλε ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἐς τὴν Ναύπακτον, ὅπως, ἐξ ἐκεί- 284.
νων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, πλέοι ἐπὶ τὰς Σίφας, ὡς προδοθησομένας. ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 2. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, Οἰνιάδας † δὲ ὑπό τε † Ἀκαρνάνων πάντων κατηναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν, ἐπὶ Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους στρατεύσας πρῶτον, καὶ προσποιησάμενος,

οζ'. 7. *Εἴρητο*] *συνεπεφώνητο.* (λ. *Αὐγ.*)

Cap. LXXVII. *Αὐτὸς μέν.* Hic, non post *Ἱππ.*, virgulam posuimus, quam Bekk. om.

Στρατεύειν. Cod. Bas. non deterius *στρατεύσειν.*

Δημοσθένην. E. *Δημοσθένη.* Cf. adnot. ad III, 107.

Ταῖς τεσσαράκοντα. Ταῖς om. D. I., sed respicitur ad c. 77.

Τὴν Ναύπακτον. D. I. *τὸ Ναύπακτον*, ut in I. iam III, 102. erratum.

Σίφας. Reg. (G.) *Σέφας.* At vid. ad cap. praec.

Ὡς προδοθησομένας. Haec ad *ἐπὶ τὰς Σίφας* in fine cap. ob repetita *ἐπὶ τὰς Σίφ.* exciderunt Aug. Pal. H., in Aug. tamen man. 1., in Pal. man. rec. ad marg. scripta.

Ἅμα ταῦτα. Reg. (G.) *ταῦτα ἅμα.*

2. *Οἰνιάδας δέ.* E. *Οἰνιάδας τε*, quod malim deleto proximo *τέ*, cui tantum per duram trajectionem locus est. Mosqu. om. *δέ*, marg. Steph. praebet *δή.*

Κατηναγκασμένους. Pal. *ἠναγκασμένους.*

Αὐτός. In m. supra scr. *γρ. ὁν*, i. e. *αὐτόν.*

Ἐκείνῃ. Ar. Dan. *ἐκείνου.* Chr. *ἐκείνων.*

Σαλύνθιον. Reg. (G.) *Σαλύνθειον.* At vid. III, 111.

Ἀγραίους. C. Reg. (G.) Gr. *Ἀγραούς.* At vid. I. 2. p. 148. (ubi pro *Ἀγράους* v. 10. ab ult. lege *Ἀγραούς.*)

Προσποιησάμενος. Virgula vulgo male post *τἆλλα* legitur. Huc retrahendam esse vidit Heilm., cui Bauer. frustra obloquitur, Haack. paruit. Nam quaenam sint *τἆλλα*, quibus Demosthenes potitus sit, quum, ex quo Ambraciotae victi erant, praeter Aetolos, qui non potuissent tam obiter significari, et Leucadios, quos postea quoque Atheniensium hostes videmus, nemo praeter Oeniadas et Agraeos (cf. III, 111. 114.) in his regionibus superesset, qui Atheniensibus esset infestus. Caeterum *αὐτούς* ad *προσπ.* supplendum esse apparet.

Digitized by Google

τἆλλα ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅτ' ἂν δέῃ, ἀπαντησόμενος.

(9. Βρασίδου πορεία ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, οἱ ἀφικόμενος πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἀρραιβαῖον, ἔπειτα ἐς Ἄκανθον στρατεύει. οη' — πή. α) Ἡ πορεία αὐτὴ καὶ αἱ αὐτῆς αἰτίαι. οη' — πβ'. Τῇ τῶν ἐπιτηδείων ἀχθεῖς, μόλις τὴν Θεσσαλίαν διαβὰς ἐς Δῖον ἔρχεται.)

οη'. Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θέρους πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ἐν Τραχῖνι, καὶ, προπέμψαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους, ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν, ἦλθον ἐς Μελιτίαν τῆς Ἀχαΐας Πάναιρός τε καὶ Δῶρος, καὶ Ἱππολοχίδας, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρόφακος πρόξενος ὢν Χαλκιδέων, τότε δὴ ἐπορεύετο. 2. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρίσης Νικονίδας, Περδίκκᾳ ἐπιτήδειος ὤν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ,

οη'. 3. Βρασίδας δὲ — —] τῶν ἐς τριςκαίδεκα τέλος τῆς ἔτους, ἀρχὴ τῆς ἑβδόμης. — 6. Παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους] τοὺς φίλους. (λ. Ἀὐγ.) — 7. Διάγειν] διαβιβάζειν. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Ἐπορεύετο] ὁ Βρασίδας. — 11. Ἦγον] ὡδήγουν. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Ἐπιτήδειος ὤν] φίλος. (λ. Ἀὐγ.) — 13. Διϊέναι] διοδεῦσαι. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.)

Τἆλλα. It. Vat. *πολλά*. Mosqu. τ' ἄλλα. Bekk. τἄλλα.

Ὡς om. Vat. C. Reg. (G.)

Cap. LXXVIII. Τραχῖνι. Pal. I. Τραχίνῃ. Frustra Ae. Port. Τραχινίᾳ coniecit. Cf. I. 2. p. 302.

Ἀξιοῦντος. Ar. Chr. Dan. καὶ ἀξιοῦντος.

Ἑαυτόν. Cod. Bas. ἑαυτόν τε.

Μελιτίαν. I. *Μελητίαν*. At vid. I. 2. p. 312.

Πάναιρος. C. Reg. *Πάραιρος*. m. quidem *Πάναιρος*, sed ā s. αι.

Τότε δή. *Δή* om. cod. Bas.

2. Θεσσαλῶν. D. *Θεσσαλοί*.

Λαρίσης Cass. Aug. Pal. Goell. Vulgo (Haack. Bekk.) *Λαρίσσης*. Cf. I. 1. p. 210. Antea ἑαυτῶν ed. Bas.

Νικονίδας. Gr. *Λεκονίδας*. Statim Mosqu. *Περδίκᾳ ἐπιτήδιος*.

Οὐκ εὔπορον — — ἀγωγοῦ. „Thom. Mag. in ἀγωγός." WASS. „Emenda ibi ἐν τῇ τετάρτῃ pro ἐν τῇ δευτέρᾳ." DUK.

Digitized by Google

καὶ μετὰ ὅπλων γε δή· καὶ τοῖς πᾶσι γε ὁμοίως Ἕλλησιν ὕποπτον καθεστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διϊέναι· τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν ἔθνους ὑπῆρχεν· ὥστε, εἰ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ ἄν ποτε προῆλθεν. 3. ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τἀναντία τούτοις βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ, ἐκώλυον, καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον. 4. οἱ δὲ ἄγοντες οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν, αἰφνιδίου τε παραγενόμενον ξένοι ὄντες κομίζειν. ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τῇ Θεσσαλῶν γῇ καὶ αὐτοῖς φίλος ὢν ἰέναι, καὶ Ἀθηναίοις, πολεμίοις οὖσι, καὶ οὐκ ἐκείνοις, ὅπλα ἐπιφέρειν· Θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις

οη'. 1. Ἕλλησιν] Ἕλληνας· λέγει τοὺς περὶ τὰ Φάρσαλα, οἱ Ἀχαιοὶ λέγονται (λ. Κασσ.) — 4. Δυναστείᾳ μᾶλλον —] [ὅτι] μᾶλλον δυναστείᾳ ἢπερ ἰσονομίᾳ ἐγχωρίως ἐχρῶντο οἱ Θεσσαλοί. — 6. Αὐτῷ] τῷ Βρασίδᾳ (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 7. Τούτοις] ἦγουν τοῖς ἐάσασι τὸν Βρασίδαν διϊέναι (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 9. Οἱ δὲ ἄγοντες] οἱ περὶ τὸν Πάναιρον. — 11. Ξένοι ὄντες] φίλοι. (λ. Κασσ. Ἀνγ.)

Τε δή. Omnem interpunctionem hic sustulerunt Bekk. et Goell. Vid. adnot. Vulgo hic et ante τοῖς τε atque ὥστε punctum. Verba καὶ τοῖς — διϊέναι genus parenthesis efficiunt.

Τοῖς πᾶσι. Τοῖς om. Mosqu.

Καθεστήκει. C. Reg. (G.) Mosqu. καθειστήκει. Cf. I. 1. p. 228.

Πείσαντας. D. πείσας.

Ἀθηναίοις. D. Ἀθηναίοις οἷς. Tum Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. Huc aut ad c. 103. respiciunt Bekk. Anecdd. p. 77.

Ὥστε, εἰ — Θεσσαλοί. „Dion. Hal. II. 134. [799 R.] Ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων ἀντιμεταθέσεις etc. hic neutrum femininum, inquit, facit, τῷ ἐπιχωρίῳ pro τῇ ἐπιχωρίᾳ. Sed mss. et Schol. ἐγχώριον servant." WASS. „Τὸ ἐγχώριον est pro κατὰ τὸ ἐγχώριον, scil. ἔθος, ut alia huiusmodi." DUK. Cf. I. 1. p. 100. Vat. et H. τὸ χωρίον, H. tamen εγ s. v. al. man.

Προῆλθεν. Mosqu. Steph. 1. προῆλθον. Comma hic posuerunt Bekk. et Goell. Nos ἐπεί interpretamur nam, quum ob οἱ δὲ ἄγοντες etc. haec tam arcte cum antecedd. iungi nolimus.

3. Ἀπαντήσαντες om. C. Reg. (G.)

Τούτοις om. I. Mox Mosqu. τῶν Ἐνιπεῖ.

4. Διάξειν. C. διώξειν.

Παραγενόμενον. It. H. παραγενόμενοι.

Αὐτοῖς. D. αὐτός.

Digitized by Google

285. ἔχθραν οὖσαν, ὥστε τῇ ἀλλήλων γῇ μὴ χρῆσθαι· νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν, (οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι,) οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι. 5. καὶ οἱ μὲν, ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον· ὁ δὲ, κελευόντων τῶν ἀγωγῶν, πρίν τι πλέον ξυστῆναι τὸ κωλῦσον, ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχών δρόμῳ. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ἐπὶ τῷ Ἀπιδανῷ ποταμῷ· ἐκεῖθεν δὲ ἐς Φάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐς Περαιβίαν. 6. ἀπὸ δὲ τούτου ἤδη οἱ μὲν τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ πάλιν ἀπῆλθον· οἱ δὲ Περαιβοὶ αὐτὸν, ὑπήκοοι ὄντες Θεσσαλῶν, κατέ-

οη'. 2. *Οὐκ ἂν προελθεῖν*] ἤγουν ἔφασκεν οὐκ ἂν προελθεῖν. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ξυστῆναι τὸ κωλῦσον*] συναθροισθῆναι τοὺς κωλύσοντας. (λ. Αὐγ.)

Ἔχθραν οὖσαν. G. *οὖσαν ἔχθραν.*

Γῇ μή. Gr. *γνώμῃ.* „Perperam.“ WASS. Facile tamen inde etiam *γῇ* alicui suspectum fiat; saltem *τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν* legimus I, 44. III, 114. et similia alibi.

Νῦν τε. Vat. *νῦν δέ.* Mox *οὐδὲ — δύν.* cum Bekk. in parenthesim redegimus. Idem Bekk. rursus *εἴργ.* Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb.

5. *Ἀγωγῶν.* H. B. *ἀγαγῶν.*

Πρίν. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. I. m. Dan. male *πλήν*, nostrum tamen I. in marg. al. man. Idem error in nonnullis libris c. 83.

Ἀφώρμησεν. Cam. marg. Steph. *ἀφώρμηκεν.*

Ἐτέλεσε. „Phot. [*κατήνυσε· Θουκυδίδης· ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσε.*]“ WASS. „Sc. *δρόμον* vel *ὁδόν.* Ita II, 97. Abr. 446.“ GOTTL. Cf. Markl. ad Eurip. Suppl. v. 1142. Wess. ad Diod. XVI, 18.

Φάκιον. E. Vind. (de quo falsa narrat Bekk.,) Mosqu, m. Ar. Chr. *Φάσκιον.* „*Φάκιον* legebat Steph. *περὶ πόλεων.*“ HUDS. Cf. I. 2. p. 311.

Περαιβίαν. E. *Παραιβίαν* et mox *Παραιβοί.* Ar. Chr. Dan. *Παρεβίαν*, et Dan. mox *Παρεβοί.* m, quidem *Παραιβίαν* et *Παραιβοί*, sed *ε* utrobique supra scr. Pal. *Περῤῥαιβοί.* Cf. I. 2. p. 308.

6. *Ἤδη οἱ μὲν τῶν Θεσσαλῶν* Pal. It. Vat. m. Bekk. Goell. et haud dubie etiam Cass. Aug. Cl. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. E. Ar, Chr. Ald. Flor. Bas. aut omnes aut plerique, ex quibus *ἤδη οἱ μὲν Θεσσ.* affertur, quod recepit Haack. Vulgo *ἤδη μὲν τῶν Θεσσ.*

Αὐτόν Cass. Aug. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αὐτῶν* virgula post *Περαιβοί* posita et *αὐτόν* post *κατέστησαν* inserto. Sed *ipsorum Thessalorum* hic male dici quisque intelligit, et *αὐτόν* mox om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas.

Digitized by Google

στησαν ἐς Δῖον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὃ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται.

(Διὰ τί οἱ Χαλκιδῆς καὶ Περδίκκας μετεπέμψαντο τὸν Βρασίδαν.)

οθ'. Τούτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδας Θεσσαλίαν φθάσας διέδραμε, πρίν τινα κωλύειν παρασκευάσασθαι, καὶ ἀφίκετο ὡς Περδίκκαν καὶ ἐς τὴν Χαλκιδικήν. 2. ἐκ γὰρ τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει, δείσαντες οἵ τε ἐπὶ Θρᾴκης ἀφεστῶτες Ἀθηναίων καὶ Περδίκκας ἐξήμαγον τὸν στρατόν, οἱ μὲν Χαλκιδῆς, νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς πρῶτον ὁρμήσειν τοὺς Ἀθηναίους, (καὶ ἅμα αἱ πλησιόχωροι πόλεις αὐτῶν, αἱ οὐκ ἀφεστηκυῖαι, ξυνεπῆγον κρύφα,) Περδίκκας δὲ, πολέμιος μὲν οὐκ ὢν ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβούμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βουλόμενος Ἀρριβαῖον τὸν Αὐγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι.

οθ'. 8. † Ἐξήγαγον †] οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Πολέμιος μὲν οὐκ ὢν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Δῖον. Aug. Pal. It. Gr. (et It. etiam infra c. 109.) *Δῖον.* „Quod fortasse verius; constat enim nomina propria et appellativa, ubi literis non differunt, accentu discerni. Vid. Heyn. ad Hom. Il. t. VIII. p. 139. 141." GOELL. Haec huc non pertinent. *Δῖον* tuetur Steph. Byz. cum aliis scriptoribus I. 2. p. 429. nominatis. Mox I. *Περδίκκου*, sed κ̄ s. κ.

Κεῖται. Mqsqu. *καλεῖται.*

Cap. LXXIX. *Τούτῳ τῷ τρόπῳ.* F. *τοιούτῳ τρόπῳ.*

Κωλύειν. D. I. *κωλύσειν.* Post *παρασκ.* punctum in virgulam mutavit Haack.

Καὶ ἐς. *Ἐς* om. Ar. Ald. ed. Bas. (non item cod. Bas.) sed abesse non posse contra Abresch, et Gottl. animadvertit Bauer.

2. *Εὐτύχει.* C. Reg. (G.) Mosqu. *ηὐτύχει.* At vid. I. 1. p. 227.

Ἀφεστῶτες Ἀθηναίων. Posterius om. cod. Bas.

Οἱ μὲν Χαλκ. Ante haec verba et ante *Περδ. δέ* vulgo punctum, quod quum illa nomina ad *ἐξήγαγον* pertineant, in comma mutandum esse iam Reisk. vidit. Verba *καὶ ἅμα — κρύφα* autem in parenthesim redigenda erant. Paruit primus Haack. Caeterum *Χαλκιδῆς* Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *Χαλκιδεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. et 474.

Ἀρριβαῖον. It. Ar. Chr. *Ἀρρίβαιον*, „Infra tamen *Ἀρριβαῖον.*" HUDS. „Sic et Cass." DUK. Infra *Ἀρρίβαιος* Gr. c. 83. et vulgg. edd. c. 124. *Ἀρράβαιος* vocatur Aristot. Polit. V, 8. Add. I. 2. p. 418. Statim It. Chr. *τῶν.*

Αὐγκηστῶν. Cass. Pal. Mosqu.

Digitized by Google

3. ξυνέβη δὲ αὐτοῖς, ὥστε ὑᾶον ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἐξαγαγεῖν, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ παρόντι κακοπραγία.

(Διὰ τί οἱ Λακεδαιμόνιοι πρόθυμοι ἦσαν ἐκπέμψαι αὐτόν. ὑποψία καὶ κακούργημα αὐτῶν ἐς τοὺς Εἵλωτας.)

π'. Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ ἐκείνων γῇ, ἤλπιξον * ἀποστρέψαι * αὐτοὺς μάλιστα, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν στρατιὰν, ἄλλως τε καὶ ἑτοίμων ὄντων τρέφειν τε, καὶ ἐπὶ ἀποστάσει ὥρᾳ ἐπικαλουμένων. 2. καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, μή τι πρὸς τὰ παρόντα, τῆς 286.

οδ'. 1. Λέσβοις] ἤγουν τῷ Περδίκκᾳ καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης ἀφεστῶσι τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

π'. 5. Τῇ ἐκείνων γῇ] ἤγουν τῇ Λακωνικῇ. (λ. Κασσ.) — 8. Ἑτοίμων ὄντων] τῶν Χαλκιδέων καὶ τοῦ Περδίκκου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἐπικαλουμένων] ἀντὶ τοῦ προκαλουμένων. (λ. Αὐγ.) — 9. Βουλομένοις ἦν] ἤγουν τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

fortasse recte *Ἀγκιστῶν*, cum Strab. et Steph. Cf. I. 2. p. 417.

3. Ἐν τῷ παρόντι om. Gr. Omnis autem haec paragraphus rectius novum caput inciperet.

Cap. LXXX. Ἀποστρέψαι. Cass. F. B. D. I. E. Ald. Flor. ed. Bas. ἀποτρέψαι. Ar. Chr. Dan. ἀποτρέψειν. In ἀποστρέψαι et ἀποτρέψαι rursus fluctuatur scriptura V, 75. VIII, 108. Cf. etiam ad VI, 18.

Ἀντιπαραλυποῖεν, Gr. Vind. Ar. Chr. ἄν τι παραλυποῖεν. De sinceritate verbi ἀντιπαραλυπεῖν male dubitant Schneid. et Passow. Lex.

Ἐπὶ ἀποστάσει Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Ἐπὶ ἀποστάσεις Vind., et ἀποστάσεις etiam Mosqu. Vulgo ἐπὶ τῇ ἀποστάσει, quod τῇ Haack. uncis inclusit. Sic ἐπὶ ἀποστάσει III, 2., ἐπὶ δουλείᾳ IV, 114., ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων III, 10. VII, 66.

2. Παρόντα. Post hoc in H. erasum ἐπικαλούμενον. Tum E. νεωτερήσωσιν. Post quod Bekk. et Goell. comma posuerunt. Nobis ut 88, 2. maiorem interpunctionem retinere placuit, ut ἐπεί sit *nam*, *quippe*, et ante id suppleatur brevis enunciatio, qualis est *hanc causam fuisse manifestum est.*

Digitized by Google

Πύλου ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. 3. *ἐπεὶ καὶ τόδε ἔπραξαν, φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ πλῆθος· (ἀεὶ γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἵλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει·) προεῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες, πεῖραν ποιούμενοι, καὶ ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι.* 4. *καὶ προκρίναντες ἐς δισχιλίους, οἱ μὲν ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὡς ἠλευθερωμένοι, οἱ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτούς, καὶ οὐδεὶς ἤσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος δι-*

π'. 1. *Καὶ τόδε ἔπραξαν — —]* σημείωσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἵλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν. — 7. ** *Φρονήματος]* ἀλαζονείας. (*Βασ.*) — 9. *Προκρίναντες]* ἀντὶ τοῦ προκριθέντων. — 10. ** *Οἱ μέν]* οἱ δισχίλιοι. (*Βασ.*) — 11. *Οἱ δέ]* ἦγουν οἱ Λακεδαίμονιοι. (*λ. Ἀνγ.*)

3. *Τόδε.* Cl. F. C. Reg. (G.) *τάδε.* Post *ἔπραξαν* Haack. cum Kistem. colon posuit, ut *φοβούμ.* ad *προεῖπον*, ante quod commate interpunxit, pertineat. Vulgarem interpunctionem servarunt Bekk. et Goell.

Αὐτῶν post *νεότητα* collocat E.

Τὴν νεότητα. Vat. H. *τὴν σκαιότητα*, in H. tamen *νεότητα* s. v. Contra in It. *σκαιο* superscr.

Ἀεί Cass. Aug. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211. D. *καὶ γάρ.* Parenthesis signa sustulerunt Bekk. et Goell.

Τὰ πολλά. Τά om. Ar. Chr.

Λακεδαιμονίοις. It. H. *Λακεδαιμονίους.*

Καθεστήκει. C. Reg. Mosqu. *καθειστήκει*, ut 78, 2., nisi quod ex C. nunc *κατειστ.* affertur. Post hoc verbum Bekk. et Goell. punctum collocarunt, sed *τόδε ἔπραξαν* explicantur verbo *προεῖπον.* Cf. Matth. Gr. §. 630. 2. e. et nos ad Cyr. I, 6, 19.

Αὐτῶν. Cam. marg. Steph. *αὐτοῖς.* Pro *πολεμίοις* fortasse aliquis malit *πολέμοις*, neque tamen necessarium est. Post *ἐλευθ.* ante Haack. punctum erat.

Ἠξίωσαν. B. *ἀξίωσαν.*

4. *Ἐς δισχιλίους.* Chr. *ἐς χιλίους.* Mosqu. *ἐς* in marg. ponit.

Περιῆλθον. H. *παρῆλθον, περι* s. *παρ* al. man.

Ἠλευθερωμένοι. Hic cum Bekk. et Goell. comma pro colo posuimus, quod structura totius ambitus verborum ea est, quam I. 1. p. 108. illustravimus.

Καὶ οὐδείς in marg. ab al. man. habet D. *Καί* etiam in G. s. v. al. man.

Ἤισθετο. D. *ἔγνω.* Hoc I. in marg. al. man. habet, in contextu autem *ἕκαστος*, quod nihilominus post *τρόπῳ* repetit.

Digitized by Google

φθάρη. 6. καὶ τότε προθύμως τῷ Βρασίδᾳ ἀπιέναι ξυνέπεμψαν ἑπτακοσίους ὁπλίτας, τοὺς δ' ἄλλους ἐκ τῆς Πελοποννήσου μισθῷ πείσας ἐξήγαγεν. 6. αὐτόν τε Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα Λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν.

(Ὅτι Βρασίδας καὶ τότε καὶ ἐς τὸ ὕστερον ὠφελιμώτατος Λακεδαιμονίοις ἐγένετο.)

πά'. Προὐθυμήθησαν δὲ καὶ οἱ Χαλκιδῆς ἄνδρα ἔν τε τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα, καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. 2. τό τε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸν παρασχὼν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστησε τὰ πολλὰ, τὰ δὲ προδοσίᾳ εἶλε τῶν χωρίων, ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι, ξυμβαίνειν τε βουλομένοις, ὅπερ ἐποίησαν, ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων, καὶ τοῦ πολέ-

πά'. 8. Πλείστου ἄξιον] ἤγουν ὠφελοῦντα τὴν Λακεδαίμονα. (λ. Αὐγ.) — 10. Μέτριον] ταπεινόν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Αὐτῶν. Cam. (non tamen ex cod. Bas.) marg. Steph. ἐξ αὐτῶν. Mosqu. αὐτῷ. Pessime Bauer. αὐτῶν legi vult; spectat pronomen ad Helotas.

Ξυνέπεμψαν. Cod. Bas. ἐξέπεμψαν.

5. Βρασίδαν. Cl. Mosqu. τὸν Βρασίδαν. Quo non opus. Vid. Ind. verb. in αὐτός. Omnis autem haec enunciatio magis ad proximum caput pertinet, et male ante Bekk. colo tantum ab ἐξήγαγε seiungebatur.

Cap. LXXXI. Προὐθυμήθησαν. Cass. Aug. It. Vat. H. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. προὐθύμησαν, quod etiam in m. superscr. non est Graecum. Unde „Benedictus fingit προὐτίμησαν, qua coniectura nihil unquam infelicius vidi. Aperte Thucydides demonstrat, quemadmodum προθύμως οἱ Λακεδαιμόνιοι ξυνέπεμψαν ὁπλίτας, αὐτόν τε Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα, ita et ipsos Chalcidenses hunc virum cupide sibi exoptasse, προθυμηθῆναι.“ HAACK. Cum accusativo hoc verbum Thucyd. saepe iungit. Vid. Ind. verb. et adnot. ad VIII, 90. Alibi tamen semper accusativus rei est.

Χαλκιδῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo hic Χαλκιδῆς, plerique libri Χαλκιδεῖς, ut vulgo 79, 2. Mox τέ om. ed. Bas.

Ἐξῆλθε. E. ἐξῆλθον.

Πλείστου. It. πλεῖστον.

2. Τό τε. Cass. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. τότε. „Cum Kistem. Bredovius legit τότε. Equidem vulgatam retineo propter seqq. ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον.“ HAACK.

Ἐς τάς. D. καὶ τάς.

Digitized by Google

μου ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου λώφησιν· ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας πόλεμον ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, τῶν μὲν πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ ἀκοῇ νομισάντων, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. 3. πρῶτος γὰρ ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι.

(Οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιμηχανῶνται.)

πβ'. Τότε δ' οὖν ἀφικομένου αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, οἱ Ἀθηναῖοι, πυθόμενοι, τόν τε Περδίκκαν πολέμιον ποιοῦνται, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου, καὶ τῶν ταύτῃ ξυμμάχων φυλακὴν πλέονα κατεστήσαντο.

(β'. Βρασίδας, ἐπὶ Ἀμφίπολιν στρατεύσας, ἄκοντος Περδίκκου τούτῳ σπένδεται.)

πγ'. Περδίκκας δὲ, Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιὰν εὐθὺς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, στρατεύει ἐπὶ

Ἔς τε. I. ὥστε. D. ὥστε περί, Ante Haack. male punctum praecedebat.

Χρόνῳ Cass. Aug. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. (in hoc tamen ον s. ω al. man.,) m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χρόνον. „Χρόνῳ est etiam in edd. Bas. Steph. 2. et Port. Suspicor χρόνον in ed. Huds. esse vitium operarum typographicarum, eo quod ipse nullam ex edd. illis varietatem scripturae memorat, in qua adnotanda alioqui est diligentissimus. Ordo verborum est ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον πόλεμον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας, quem qui non perspexerunt, pro τά, τόν substituerunt. Χρόνῳ ὕστερον ubique legitur. Thuc. [I. 8. not.] III, 85. VI, 3. Plut. Lyc. p. 81. Dion. Hal. IX, 18." DUK. „Mihi placeat χρόνον pro glossemate eliminari; nam aut omitti solet apud ὕστερον aut postponi." BAUER. Fallitur. Vid. I, 64. 100.

Τὰ ἐκ. Cass. Aug. Cl. It. H. E. Flor. marg. Steph. τὸν ἐκ, et χρόνον servato aut sic legi aut πόλεμον expungi voluit Reisk, non cogitans ἐς τὸν χρόνον ὕστερον soloecum esse. I. τά in marg. al. man.

Τότε. Syllaba το s. v. al. man. in G.

Ἐνεποίει in marg. al. man. I. Ἀθηναίων. E. Ἀθηναίαις, sed corr. Ἀθηναίων.

3. Οἱ ἄλλοι. Οἱ de. Mosqu. Mox Bekk. minn. exempl. εἰσίν cum F. Vid. Farr. discr. script.

Cap. LXXXII. Τῆς παρόδου. C. τοῖς παρόδου.

Φυλακήν. Cod. Bas. καὶ φυλακήν.

Cap. LXXXIII. Ἐπί. D. I. ἐς τόν.

Digitized by Google

'Αρριβαῖον τὸν Βρομεροῦ, Λυγκηστῶν Μακεδόνων βα-
287. σιλέα, ὅμορον ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῷ οὔσης, καὶ βου-
λόμενος καταστρέψασθαι. 2. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρατῷ
μετὰ τοῦ Βρασίδου ἐπὶ τῇ ἐσβολῇ τῆς Λύγκου, Βρασί-
δας λόγοις ἔφη βούλεσθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸ πολέμου
'Αρριβαῖον ξύμμαχον Λακεδαιμονίων, ἢν δύνηται, ποιῆ-
σαι. 3. καὶ γάρ τι καὶ 'Αρριβαῖος ἐπεκηρυκεύετο, ἕτοι-
μος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν· καὶ οἱ Χαλ-
κιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες ἐδίδασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξ-
ελεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά, ἵνα προθυμοτέρῳ ἔχοιεν
καὶ ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι· 4. ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν
τοιοῦτον οἱ παρὰ τοῦ Περδίκκου ἐν τῇ Λακεδαίμονι,
ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα ποιή-
σοι· ὥστε ἐκ τοῦ τοιούτου κοινῇ μᾶλλον ὁ Βρασίδας τὰ
τοῦ 'Αρριβαίου ἠξίου πράσσειν. 5. Περδίκκας δὲ οὔτε

πγ'. 8. *Μέσῳ δικαστῇ*] *ἀντὶ τοῦ μεσίτῃ καὶ διαιτητῇ.* [*Ἡ τῶν προὐχόντων ἀρετὴ ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίστατάι τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν.' ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν καὶ τὴν αὐτοῦ στρατιὰν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν.* (*Βασ.*)] — 13. *Περὶ αὐτόν*] *τὸν Περδίκκαν.* (*λ. Ἀνγ.*)

'Αρριβαῖον. Gr. 'Αρρίβαιον. Sic etiam paulo post, ut et 'Αρρίβαιος. Cf. 79, 2.

Λυγκηστῶν. F. Mosqu. *Λυγκιστῶν.* Cf. ibid. E. *Ληγκηστῶν.* Statim cod. Bas. *βασιλέα Μακεδόνων* ex emend.

Αὐτῷ. Mosqu. *αὐτῶν.* Proxima usque ad *αὐτῷ στρατῷ* om. C.

Καταστρέψασθαι. Mosqu. *καταστρέψαι.*

2. Ἐπεί. Aug. It. E. *ἐπειδή*, sed in illo cum punct. s. *δή.*

Τοῦ Βρασίδου. Τοῦ om. C.

Τῆς Λύγκου. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *τοῦ Λύγκου.* At vid. c. 129. 132.

Λόγοις ἔφη. C. Reg. (G.) *ἔφη λόγοις.* Mox post 'Αρρίβ. apud Duk. male comma.

Ποιῆσαι. D. *ποιήσειν.* I. *ποιήσῃ*, cum *ειν* s. *η.*

3. Γάρ τι. Reg. (G.) E. *γάρ τοι.*

Ὑπεξελεῖν Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ὑπεξελθεῖν*, quod in Cass. et Reg. int. vers. man. rec., in Cl. in marg. scriptum, et in C. quoque al. man. *θ* appictum est. Cf. adnot.

4. Παρά. C. *περί.*

Ποιήσοι. C. *ποιήσοιν.* E. Vind. Dan. *ποιῆσαι* aut *ποιήσαι.* Syllaba *ποι* in G. s. v. al. man. Hic et post *χρῆσθαι* cum Haack. colo interpungendum putavimus, ut verba *ὥστε — πράσσειν* ad omnia tria argumenta antea allata pertineant.

Digitized by Google

δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων, ἀδικήσειν τε, εἰ, αὐτοῦ τρέφοντος τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ, ξυνέσται Ἀρριβαίῳ. 6. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιάν, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδίκκας δὲ μετὰ τοῦτο τρίτον μέρος ἀνθ' ἡμίσεος τῆς τροφῆς ἐδίδου, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

(γ'. Ἐπὶ Ἄκανθον στρατεία. πδ' — πή. οἱ Ἀκάνθιοι στασιάζοντες λόγον διδόασι Βρασίδᾳ.)

Ὀλ.πδ'. ξτ. α'. πρὸ Χρ. ρκέ. Ἀνγ. μην.

πδ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐθὺς ὁ Βρασίδας, ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Ἄκανθον τὴν Ἀνδρίων ἀποικίαν ὀλίγον πρὸ τρυγητοῦ ἐστράτευσεν. 2. οἱ δὲ περὶ τοῦ δέχεσθαι αὐτὸν κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον, οἵ τε μετὰ τῶν Χαλκιδέων ξυνεπάγοντες, καὶ ὁ δῆμος· ὅμως δὲ, διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος, πεισθὲν τὸ

πγ'. 4. Ἄκοντος] τοῦ Περδίκκου δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — 5. Τοῖς λόγοις] τοῦ Ἀρριβαίου. (λ. Ἀνγ.)

πδ'. 9. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. (λ. Ἀνγ.) — 11. Οἱ δέ] οἱ Ἀκάνθιοι. (λ. Ἀνγ.)

5. Διαφορῶν om. Ar. Chr. Dan.

Ὧν ἄν. Ἂν. om. cod. Bas.

Ἀδικήσειν. B. ἀδικησιν.

6. Ἀπήγαγε. D. ἐπήγαγε. Post ξυγγίγν. punctum in commam mutavit Haack. Mox Pal. στρατίαν, quod explodit Schaef. ad Dem. I. p. 339.

Πρίν. C. G. πλήν, in G. tamen ρι s. πλ al. man. Mox cod. Bas. Περδίκκα.

Ἡμίσεος It. Vat. H. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἡμίσεως. Cf. I. 1. p. 221. et Buttm. Gr. max. I. p. 252.

Cap. LXXXIV. Ἐν δέ. Δέ de. Ar. Chr.

Καὶ Χαλκιδέας. Καί om. D. nec expressit Valla. At vid. Fritzsch. ad Lucian. p. 8.

Τὴν Ἀνδρίων. Gr. τῶν Ἀνδρίων. Cod. Bas. τὴν Ἄνδρων.

Ὀλίγον. Cl. ὀλίγῳ. H. ὀλίγον.

Πρὸ τρυγητοῦ. Mosqu. πρὸ τοῦ τρυγήτου. Sed articulo non magis opus est quam in ἅμ' ἡμέρᾳ, ἕῳ, ἦρι, ὑπὸ νύκτα et similibus temporis formulis. Ipsum τρυγήτου in H. legi nequit.

2. Ἀλλήλους. Ar. Chr. ἀλλήλων, quod non debebat praeferre Reisk. Κατ' ἀλλήλους idem est quod I, 24. ἐν ἀλλήλοις.

Χαλκιδέων. G. Χαλθηναίων, sed super να pictum δ.

Ἔτι ἔξω ὄντος. Chr. Dan. ἔξω ὄντος ἔτι.

Digitized by Google

πλῆθος ὑπὸ τοῦ Βρασίδου δέξασθαί τε αὐτὸν μόνον, καὶ † ἀκούσαντας † βουλεύσασθαι, δέχεται· καὶ καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος, (ἦν δὲ οὐδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν,) ἔλεγε τοιάδε.

(*Δημηγορία Βρασίδου.* πε' — πζ'. *Ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ χρόνῳ ἐπελθεῖν, καὶ κελεύει σφᾶς δέξασθαι, εἰ μὴ βούλονται ἢ ἀδίκους ἢ ἀσθενεῖς δοκεῖν.*)

πε'. „Ἡ μὲν ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὦ Ἀκάνθιοι, γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προείπομεν, Ἀθηναίοις ἐλευθεροῦντες τὴν Ἑλλάδα πολεμήσειν. 2. εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης, ἧ διὰ τάχους αὐτοὶ ἄνευ τοῦ ὑμετέρου κινδύνου ἠλπίσαμεν Ἀθηναίους καθαιρήσειν, μηδεὶς μεμφθῇ· νῦν γὰρ, ὅτε παρέσχεν, ἀφιγμένοι, καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς. 3. θαυμάζω δὲ τῇ τε

πδ'. 2. *Δέχεται*] τὸ πλῆθος τὸν Βρασίδαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ὡς *Λακεδαιμόνιος*] οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. Ὅμηρος· [Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, (λ. Κασσ. Αὐγ.)] *Παῦρα μὲν, ἀλλὰ* [μάλα λιγέως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)]

πε'. 5. Ἔκπεμψις] ἀποστολή. — 6. Ἐπαληθεύουσα] βεβαιοῦσα, κυροῦσα. — 7. Ἀθηναίοις] τὸ ἐξῆς, Ἀθηναίοις πολεμήσειν. — 8. Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν — —] εἰ δὲ βραδέως παρεγενόμεθα, μηδεὶς ἡμῖν μέμψηται· ἐλπίσαντες γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ταχέως καταλύσειν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν πολέμου παύσεσθαι ῥᾳδίως, τῆς δοκήσεως ἐσφάλημεν. — 10. Τοῦ ὑμετέρου κινδύνου] τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. — 11. Νῦν γὰρ, ὅτε παρέσχεν] νῦν γὰρ, ὅτε τὰ πράγματα παρουσίας ἡμῖν ἐξουσίαν παρέσχεν. — 12. ** *Παρέσχεν*] ἔδωκεν ὁ καιρός. (Βασ.)

Ἀκούσαντας. E. ἀκούσαντες. Quod, quia τὸ πλῆθος primus casus est, non displiceat. Vid. tamen Haack.

Ἐπί. C. Reg. (G.) ἐς.

Cap. LXXXV. Ἔκπεμψις. C. ἐπίπεμψις. Mox Pal. στρατίας.

Ὦ Ἀκάνθιοι om. C., in marg. ab al. man. habet G.

Ἀθηναίοις. Comma vulgo post hoc vocab. positum. At vid. Schol.

2. Τοῦ ἐκεῖ πολέμου. F. τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου.

Δόξης Mosqu. καὶ δόξης.

Ἀθηναίους. C. Ἀθηναίοις.

Μεμφθῇ· ἀντὶ τοῦ μέμψηται. Θουκυδίδης τετάρτῳ. Bekk. Anecdd. p. 109. Cf. Phot. p. 190. et Buttm. Gr. max. II. p. 188.

In B. φ. om.

Κατεργάζεσθαι. Mosqu. κατεργάσ. Photius: Κατεργάσασθαι (D. κατεργάζεσθαι), ἀντὶ τοῦ κα-

Digitized by Google

ἀποκλήσει μὸν τῶν πυλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖ- 288.
γμαι. 4. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοί τε παρὰ ξυμμάχους, καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν, καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν [τε] τοσόνδε ἀνερρίψαμεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν 5
ὁδὸν ἰόντες, καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. 5. ὑμεῖς δὲ, εἴ τι ἄλλο ἐν νῷ ἔχετε, ἢ εἰ ἐναντιώσεσθε τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη. 6. καὶ γὰρ οὐ μόνον ὅτι αὐτοὶ ἀνθίστα-

πε'. 2. Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι — —] ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικοῦτον κατέστημεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας ὁδοιπορήσαντες, καὶ προθυμίαν ἅπασαν ἐνδεδεμένοι, ἐλπίσαντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀσμένοις ὑμῖν ἔσεσθαι, οὕς γε, καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν προαιρέσαι φίλους εἶναι, ἥξειν τε ὁπότε βουλοίμεθα, ὡς παρὰ φίλους ἀφικέσθαι. — 4. Βουλομένοις ἔσεσθαι] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς ξυμμάχοις. ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδειος. — 5. Ἀνερρίψαμεν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. (Κασσ. Ἀνγ.)

ταπονῆσαι· Θουκυδίδης. Cf. Suid. et Phav. Qui tamen etiam ad ἦν κατεργασώμεθα αὐτούς VI, 33. respicere possunt.

3. Ἀποκλήσει Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. C. Reg. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀποκλείσει. Cf. I. 1. p. 212. sq. Mox Mosqu. ἀφίγμαι.

4. Γάρ om. E. Ar. Chr. Dein τέ, quod hyperbaton facit (cf. I. 1. p. 300.), in γε male mutaturus erat Haack.

Ἀφικέσθαι impugnat Krüg. ad Dion. p. 291. At vid. Goell. ad h. l. et adnot. Ἀφικεῖσθαι exarat Mosqu. Mire Valla: *existimantes praeter id quod fecimus, huc ad socios venire nos posse, hoc autem animo etiam ad cupidos esse venturos.*

Κίνδυνόν τε. „Defendi potest more Thucydidis, [in παρεχόμενοι] a verbo finito ad participium transeuntis.“ HAACK. Talem transitum Thucydides nec habet nec potest habere, quanquam vicissim post participium verbum finitum passim infert. (cf. I. 1. p. 275.) Qui ab Haack. allati sunt loci II, 78. IV, 40. I, 25., eorum duo emendata interpunctione ei sunt erepti, de tertio vid. adnot. Hic κίνδυνον ἀνερρίψαμεν παρεχόμενοι vel ad sententiam accommodatius est quam καὶ παρεσχόμεθα. Τέ igitur uncis notavimus.

Ἀνερρίψαμεν. Cl. (in cuius marg. tamen ἀνερρ.,) F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ἀπερρίψαμεν. Valla: *contempsimus.* At vid. adnot.

Καὶ πᾶν — προσεχόμενοι. „Ex hoc loco Ammonius ostendit discrimen inter παρέχειν et παρέχεσθαι.“ DUK.

5. Ἢ εἰ. Εἰ om. D. Ar. Chr. Dan. Statim B. ἐναντιώσεσθαι.

Τῇ τε. Τέ om. Chr. Mox καὶ τῇ si cui placeat, eum refutant αἵ τε Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν VII, 7. cf. VIII, 16. et Schaef. ad Dem. I. p. 191.

Ἄν. Mosqu. γάρ (cum spir.)

Digitized by Google

σθε, ἀλλὰ καὶ, οἷς ἂν ἐπίω, ἥσσόν τις ἐμοὶ πρόσεισι, δυσχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἐπὶ οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιόχρεων παρεχομένους, καὶ ξύνεσιν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ ἐδέξασθε· καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἕξω πιστὴν ἀποδεικνύναι, ἀλλ' ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, ἢ ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, ἦν ἐπίωσιν, ἀφῖχθαι. 7. καίτοι στρατιᾷ γε τῇδ' ἣν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προσμίξαι· ὥστε οὐκ εἰκὸς νῆΐτη γε αὐτοὺς τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς ἀποστεῖλαι."

Ld. κεφ. ο'.—σγ'.

πθ'. „Αὐτός τε οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει

πζ'. 4. Καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἕξω πιστὴν — —] καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐμῆς ἐξόδου λέγων οὐ πιστευθήσομαι, ἀλλὰ προφασίζεσθαι δόξω, ἐλευθεροῦν ἐπαγγελλόμενος τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τῷ ἀδικεῖν τι αὐτοὺς, ἢ ἀδύνατος εἶναι βοηθεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ἂν ἐπίωσι τοῖς συμμάχοις.

6. *Οἷς ἂν ἐπίω.* Valla: *quos adsuefacio.* „Videtur ἐθίζω legisse pro ἐπίω." STEPH.

Πρόσεισι. Inter secundum σ et ι una litera deleta in C. Tum vulgo colo posito καί ante δυσχερές addebatur, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Neque tamen ideo ποιούμενος cum Reisk, legendum; quis enim ignorat usum plural. post τίς?

Εἰ ἐπί. Pal. ἢ ἐπί.

Παρεχομένους. It. παρασχομένους.

Ἐδέξασθε. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. δέξεσθε. Aug. ἐδέξεσθε; media litera erasa. E. δέξασθαι, cum ε ante ο s. v. al. man. et σ s. αῖ al. man.

Οὐχ ἕξω. Cass. οὐκ ἔχω.

Πιστήν. H. in marg. al. man. πίσιν. Tum Pal. ἀποδεικνῦναι.

Ἀφῖχθαι. Pal. Mosqu. ἀφίχθαι. Dan. ἀφῖγμαι.

7. *Στρατιᾷ.* De articuli defectu vid. I. 1. p. 196. et Blum. I. 1. p. 2. sq.

Νῦν ἐγὼ ἔχω. *Νῦν* om. Gr., ἐγὼ D. I. Vind., utrumque Chr. Pro ἐγὼ ἔχω E. Mosqu. ἔχω ἐγώ.

Ἀθηναῖοι. Gr. οἱ Ἀθηναῖοι. Tum B. πλέοντες.

Νῆΐτη γε. D. νηΐτη δέ. In Pal. ι sub η fin. eras.

Ἐν Νισαίᾳ. Pal. ἐκεῖ.

Ἡμᾶς. Cass. ὑμᾶς.

CAP. LXXXVI. *Αὐτός τε.* Male hinc novum caput incipit, quum verborum ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν ἢ ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος ἀφῖχθαι c. 85. §. 5. prior pars §. 7., altera c. 86. §. 1. illustretur.

Ἐλευθερώσει. F. ἐλευθερίᾳ, quod potuisse ita dici ex IV, 114. οὐ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως patet, quanquam nemo praeferet.

Digitized by Google

δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα, ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μὴν, οὓς ἂν ἐγὼ γε προσαγάγωμαι ξυμμάχους, ἕξεσθαι αὐτονόμους, καὶ ἅμα οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν ἢ βίᾳ ἢ ἀπάτῃ προσλαβόντες, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὑμῖν δεδουλωμένοις ὑπὸ Ἀθηναίων ξυμμαχήσοντες. Ϙ. οὔκουν ἀξιῶ οὔτ' † αὐτὸς † ὑποπτεύεσθαι, πίστεις γε διδοὺς τὰς μεγίστας, οὔτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προσχωρεῖν τε ὑμᾶς παρασκευάζοντας."

(Ὅτι οὐκ ἀσαφῆ οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ὀλίγοις οὖσαν τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρει.)

3. „Καὶ εἴ τις ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς ἆρα, μὴ ἐγώ τισι προσθῶ τὴν πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα

πϛ'. 1. Ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων — —] τὸ ἑξῆς, ὅρκοις μεγίστοις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων τέλη καταλαβών· [ἀντὶ τοῦ, ποιήσας ὁμόσαι τοὺς ἄρχοντας τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Κασσ. Ἀύγ.)] — 4. Οὐχ ἵνα — ἔχωμεν] οὐ γὰρ δεόμεθα συμμαχίας. (Κασσ. Ἀύγ.)

Παρελήλυθα. Mosqu. *παραγέγονα.*

Ὅρκοις τε. E. *ὅ τε*, nisi erraverunt Gailii typothetae.

Λακεδαιμονίων post *τέλη* collocat E.

Καταλαβών in marg. al. man. D.

Ἢ μήν. Pal. *ἦμην.* In D. de.

Ξυμμάχους. F. C. *καὶ ξυμμάχους*, quod *καί* in G. eras.

Ἕξεσθαι αὐτονόμους — ξυμμάχους Pal. in marg. rec. man. scripta habet. Post *αὐτόν.* apud Duk. male punctum.

Ἔχωμεν. Syllaba *χω* in G. s. v.

Ξυμμαχήσοντες. Mosqu. *συμμαχίσαντες.*

2. *Οὔκουν.* Pal. *οὐκοῦν.* Vide statim.

Αὐτός nobis suspectum, nec ab ullo interprete translatum; etenim non opponuntur *οὔτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι. — προσχωρεῖν τε ὑμᾶς*, quae posteriora cum *οὔκουν* cohaerere nequeunt, sed *οὔθ' ὑποπτ. οὔτε τιμωρ. ἀδύν. νομισθῆναι.* At quum αὐτός expungi nequeat, nec hyperbaton, quod I. 1. p. 301. statuimus, nunc placeat, fortasse conicias *οὐκοῦν ἀξιῶ οὔτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι — οὐδὲ τιμ. ἀδύν. νομισθῆναι, προσχωρεῖν τε ὑμᾶς.* Magis tamen placet, ut *ἄλλως* (*temere*) vel *ἀδίκως* pro *αὐτός* reponatur.

Πίστεις γε. Inepte vulgo *πίστεις τε. Γέ* nobiscum rescripsit Haack., commendarunt etiam Reisk. et Goell. In Ar. Chr. Dan. particula om., quam Bekk. et Goell. uncis notarunt. Mox Bekk. *προσχωρεῖν δέ* legendum suspicatur.

Digitized by Google

πιστευσάτω. 4. οὐ γὰρ ξυστασιάσων ἥκω, οὐδὲ * ἀσαφῆ * τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ, τὸ πάτριον παρεὶς, τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι
289. δουλώσαιμι. 5. χαλεπωτέρα γὰρ ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρ-
5 χῆς εἴη· καὶ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις οὐκ ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καθίσταιτο, ἀντὶ δὲ τιμῆς καὶ δόξης αἰτία μᾶλλον· οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦ-

πς. 1. Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] γράφεται ἀσφαλῆ· καὶ ὁ νοῦς ἔχει ὧδε· οὐδὲ γὰρ φανερὰν ἐπιφέρειν νομίζω τὴν ἐλευθερίαν, εἰ, καταλείψας τὸ πάτριον, (ἤγουν τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν,) δουλώσω τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἤτοι τοὺς ἄλλους Ἀκανθιαίους τοῖς στασιάζουσιν, ἢ τὸ ἔλασσον, τοὺς αὐτοὺς Ἀκανθιαίους, τοῖς πᾶσιν, ἤγουν τοῖς Μακεδόσιν ἢ Θεσσαλοῖς, ἢ τυχὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοὺς γὰρ αὐτοὺς Ἀκανθιαίους πολλούς τε καὶ ὀλίγους ἔφησεν εἶναι, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστὰς πολλούς, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, Μακεδόνας τυχὸν καὶ Λακεδαιμονίους, ἐλάσσους. (λ. Αὐγ.) — 2. ** Εἰ, τὸ πάτριον παρεὶς —] εἰ, τὴν πάτριον ἑκάστοις πολιτείαν καταλύσας, ἢ τὸν δῆμον † καταδουλώσω † τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοὺς ὀλίγους τῷ δήμῳ. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς] τῆς τῶν Ἀθηναίων. — 7. Οἷς τε] ἤγουν ἐφ' οἷς. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

3. Πιστευσάτω. E. πιστευσάτων.

4. Ξυστασιάσων. Libri tam scripti quam editi praeter Goell. συστασιάσων. Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Οὐδὲ ἀσαφῆ. Cass. in marg., item Cl. in marg. οὐδὲ ἀσφαλῆ, et sic „marg. [Steph.] Bar. Ald. Flor. Bas. [ed., non item cod. Bas.]" HUDS. In Lips. ed. mentio Flor. in his de, et deinde legitur: „Flor. ἀσαφῆ, quod Aug. in marg. a man. 2." Sed de Aug. haud dubie falsa narrantur, quem ἀσφαλῆ, non ἀσαφῆ in marg. habere conjicimus. „Fort. legendum οὐδ' αὖ σαφῆ. Exempla petantur ex Pind. Aelian. Aeschyl. c. Theb. v. 40." WASS. „Praeferam ἀσφαλῆ, aut legerim οὐδ' ἂν σαφῆ; placet enim hic σαφής, certa, manifesta, liquida libertas." BAU. Vulgatam retinet Hemsterh. ad Lucian. Necyom. 7. [p. 387. Lehm.], nec sollicitarunt recentiores. Cf. adnot.

Ἐπιφέρειν in marg. al. man. F.

Εἰ τό. D. ἐς τό, sed εἰ s. ἐς al. man. Cod. Bas. εἰς τό.

Ἢ τό. Τό om. C.

Δουλώσαιμι. E. δηλώσαιμι.

5. Χαλεπωτέρα. Reg. χαλεπώτερα, quasi huc (et ad c. 108, 1.) pertinerent quae I. 1. p. 94. disputata sunt. Quare D. χαλεπώτερον. Cf. etiam Vall. Nunc supple ἡ ἀσαφὴς ἐλευθερία, sed obstat aliquantum γάρ.

Εἴη. F. ἂν εἴη. Hic non cum Duk. et Bekk. comma posuimus, quod alioquin post μᾶλλ. idem faciendum esset, ubi Duk. adeo punctum habet. Pro καθίσταιτο cod. Bas. καθίστατο.

Digitized by Google

μεν, αὐτοὶ ἂν φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι. 6. ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ αἴσχιον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιώσει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ.“

(Ἀπειλαὶ εἰ οἱ Ἀκάνθιοι ἡσυχίαν ἄγειν προέλοιντο. τὸ τέλος παραινέσεις.)

πζ'. „Οὕτω πολλὴν περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγι-

πζ'. 1. ** Ἐχθίονα —] χειρόνως καὶ ... πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχήν. (Αὐγ.) — Ὁ μὴ ὑποδείξας] ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος. τὸν Ἀθηναῖον ἀνίττεται. — 2. Κατακτώμενοι] ἀναδεξάμενοι. — Ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ — —] τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει, φησίν, οὖσιν, ὥσπερ ἐσμὲν ἡμεῖς, αἰσχιόν ἐστι μετὰ ἀπάτης εὐπρεποῦς κτήσασθαι, ἤπερ βιασαμένοις ἐκ τοῦ φανεροῦ· τὸ μὲν γὰρ βιάσασθαι τῷ τῆς ἰσχύος δικαίῳ γίνεται, καὶ ὡς παρέσχεν ἰσχὺν ἡ τύχη, τὸ δὲ ἀπατῆσαι ἀπὸ γνώμης ἀδίκου γίνεται. — ** Ἀπάτῃ — αἴσχιον] Ὅμηρος· Ἀλλ' οὐ γάρ τ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα Λάθρη * ὀπιπτεύσας *, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴκε * τύχωμι *. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. Τὸ μὲν γάρ] τὸ βίᾳ ἐμφανεῖ. — 5. Τὸ δέ] τὸ ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ.

πζ'. 6. Περιωπήν] [ἀντὶ τοῦ] περίσκεψιν, ἢ περιάθρησιν, ἢ πρόνοιαν, [ἢ ἐξέτασιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)]

Φαινοίμεθα. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. D. I. E. m. Ar. Chr. φαινώμεθα, quod male excusat Haack. Cf. I. 1. p. 138. sq. Gr. φαινόμεθα.

Ὁ μὴ ὑποδείξας. Cl. οἱ μὴ ὑποδείξαντες, sed in marg. nostrum. Mosqu. ὁ μὴ δείξας.

Ἀρετήν. Mosqu. B. Bar. Ald. Flor. Bas. ed. (non item cod. Bas.) ἀρχήν, sicut marg. Cass. cum γρ. At „ἀρχήν si *imperium* hic notet, sensu careat; si sit *omnino*, non habet ὑποδεῖξαι quo referatur, aut quid ille dicatur ὑποδεῖξαι. Quare ἀρετήν potius teneam.“ BAU. Cf. adnot.

6. Ἀπάτῃ — ἐπιβουλῇ. „Stob. p. 366.“ DUK.

Αἴσχιον. Stob. αἴσχιόν τι.

Τοῖς γε. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. inepte τοῖς τε. Particulam om. Ar. Chr.

Ἀξιώματι. Reg. (G.) E. ἀξιώμασι, E. tamen cum τ̄ s. σ̄ al. man.

Ἐμφανεῖ. Stob. cod. A. ἐμφανῆ.

Ἐπέρχεται. B. ὑπέρχεται.

Cap. LXXXVII. Οὕτω. Hinc, non ab Καὶ οὐκ, cum Heilm. et Kistem. novum caput ordiendum erat, nisi omnem hanc paragraphum ad anteced. cap. referre malumus.

Περιωπήν. Gr. I. περιοπήν. „Inter auctoris glossematica reponunt Dion. Hal. t. II. p. 133. [p. 793. R.] et Suidas [cum Phot. et Phav. Καλεῖ δὲ (Θουκ.) περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος, Il. ε. 205.] Περιάθρησιν expl. Pollux II, 54. Usus est Agathias II, 54. Περιωπῆς, προσ-

στα διαφόρων ποιούμεθα. καὶ οὐκ ἂν μεῖζω πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ οἷς τὰ ἔργα, ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα, δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται ὡς καὶ ξυμφέρει ἁπλοῦς ὡς ἔπος. 2. εἰ δ', ἐμοῦ ταῦτα προϊσχομένου, ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι, εὖνοι δ' ὄντες ἀξιώσετε μὴ κακούμενοι διωθεῖσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον ὑμῖν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε εἶναι, οἷς καὶ δυνατὸν δέχεσθαι αὐτὴν, τούτοις καὶ ἐπιφέρειν, ἄπονα δὲ μηδένα προσαναγκάζειν, μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ

πζ'. 1. *Διαφόρων*] [*ἀντὶ τοῦ*] *διαφερόντων.* — *Πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν — —*] *πρὸς τοῖς ὅρκοις, φησὶν, οὓς ὠμοσα, οὐκ ἂν σχοίητε παρ' ἐμοῦ πίστιν βεβαιοτέραν λαβεῖν, εἰ μὴ ἀναμείνητε τὰ ἔργα, καὶ θεάσησθε αὐτὰ ἁρμοιούμενα τοῖς λόγοις οἷς νῦν λέγω, πίστιν βεβαίαν τοῦ συμφέρειν αὐτὰ τῶν λόγων παρεχομένων.* — 3. *Ἀναθρούμενα*] *φανερὰ γινόμενα.* (*λ. Ἀὴγ.*) — 4. *Εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα —*] *εἰ δ', ἐμοῦ ταῦτα προτείνοντος καὶ ἐπαγγελλομένου, φήσετε μὴ δύνασθαι ἤτοι ἐλευθερωθῆναι ἢ συμμαχεῖν, μενούσης δὲ τῆς φιλίας ἀξιώσετε ἡμᾶς διωθεῖσθαι, ὑφορώμενοι μὴ ἄρα οὐκ ἀκίνδυνος ὑμῖν ἡ ἐλευθερία γένηται· ἔτι δὲ εἰ λέγοιτε ὡς δίκαιον τούτους ἐλευθεροῦν οἳ καὶ δύνανται δέξασθαί τε καὶ κατασχεῖν τὴν ἐλευθερίαν, ἄκοντα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθεροῦσθαι· μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ* [*ἥρωας καὶ τὰ ἑξῆς.*] (*λ. Ἀὴγ.*) — ** *Ἐμοῦ*] *τὸ ἐμοῦ ὀρθοτονητέον.* (*Ἀὴγ.*) — 5. *Ἀδύνατοι*] *προσέρχεσθαι δηλονότι ἡμῖν.* (*λ. Ἀὴγ.*) — 6. *Κακούμενοι*] *ὑφ' ἡμῶν.* (*λ. Κασσ. Ἀὴγ.*) — *Διωθεῖσθαι*] *ἡμᾶς δηλονότι.* (*λ. Κασσ. Ἀὴγ.*) — 9. *Προσαναγκάζειν*] *ἐλευθεροῦσθαι δηλονότι.* (*λ. Κασσ. Ἀὴγ.*)

ὄψεως Hesych." DUK. Cf. I. 1. p. 240.

Διαφόρων Reg. Bekk. Goell. volente Dukero. Pessime vulgo (et Haack.) *διαφορῶν*, quod valeret *discriminum* vel *inimicitiarum*. Add. not. et script. discr. ad c. 61.

Πρός de. C. Reg. (G.), in hoc tamen s. v. man. rec. adscr., et in contextu ante *τοῖς* tres literae erasae. (Etiam *μεῖζω* in G. s. v. al. man. esse dicitur, sed errasse videntur Gailii operae.)

Λάβοιτε. G. *λάβητε*.

Ἀναθρούμενα. Gr. *ἁρμοιούμενα*. E. *ἀναθεωρούμενα*. „Suidas *ἀναθρούμενα*, *ἀνασκοπούμενα*. Scriptura Gr. videtur orta ex interpretatione Scholiastae." DUK. Cum Suid. consentiunt Phav. et Zon., ubi graviter fallitur Tittmann., qui a *θρέω* ducat, quum derivetur ab *ἀθρέω*.

2. *Προϊσχομένου*. Mosqu. *προϊσχουμένου*.

Ἡμῖν. Cass. Aug. F. Pal. Vat. H. Mosqu. *ἡμῖν*, quod quanquam a sententia alienum est, recepit Bekk., sed rursus expulit Goell. In Aug. *ῦ* s. *ῆ* al. man. Valla: *vobis*.

Αὐτὴν. F. *αὐτοῖς*.

Καὶ ἐπιφέρειν. *Καὶ* om. D. I. E. Ar. Chr. Dan., sed germanum est.

Digitized by Google

ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι ὡς, ἐπ' ἀγαθῷ ἥκων, οὐ πείθω, γῆν δὲ τὴν ὑμετέραν δῃῶν, πειράσομαι βιάζεσθαι. 3. καὶ οὐκ ἀδικεῖν ἔτι νομιῶ, προεῖναί δέ τί μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον, τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ὅπως μὴ, τῷ ὑμετέρῳ εὖνῳ, εἰ μὴ προσα- 5
χθήσεσθε, τοῖς ἀπὸ ὑμῶν χρήμασι φερομένοις παρ' Ἀθηναίους βλάπτωνται, οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ κωλύσωσι, ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῆναι. 3. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν, οὐδὲ ὀφείλομεν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτίᾳ τοὺς μὴ 10
βουλομένους ἐλευθεροῦν. 4. οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα, παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρους σπεύδοντες, τοὺς πλείους ἂν ἀδικοῖμεν, εἰ, ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες, ὑμᾶς τοὺς ἐναντιουμένους περιΐδοιμεν. 5. Πρὸς ταῦτα βου-

κ΄. 1. * * Ἐπ' ἀγαθῷ] τῶν Λακεδαιμονίων, Βρασίδα, ἐπ' ἄλλων * μὴν * οὔ· πᾶς γὰρ ἄν, ἐπ' ἀγάθῳ † ἀφίξων †, ἥλθε σὺν βαρείᾳ τῇ στρατιᾷ, δῃῶν αὐτῶν τὴν γῆν; (Βασ.) — 4. Ἀνάγκας] [ἥγουν] αἰτίας. — Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] λείπει τὸ ἕνεκεν. (λ. Ἀνγ.) — 5. Προσαχθήσεσθε] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — 7. Οἱ δὲ Ἕλληνες) ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων. — 8. Οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν —] οὐ γὰρ ἂν εὐλόγως ἐγχειροῖμεν ἐλευθεροῦν τοὺς Ἕλληνας, οὐδ' ἂν δικαίως τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦσθαι ἐλευθεροῦν ἐπεχειροῦμεν, εἰ μὴ κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι τοῦτο συνέφερε. — 12. Ἑτέρους] τοὺς Ἀθηναίους. — 13. Αὐτονομίαν] ἰσότητα. — 14. * * Πρὸς ταῦτα] οἱ ἐπίλογοι. (Ἀνγ.) — Πρὸς ταῦτα] ἀφορῶντες δηλονότι. (λ. Ἀνγ.)

Τὴν ὑμετέραν. F. om. τήν. Rec. ὑμετέραν D. ἡμετέραν.

Δῃῶν in marg. ead. man. D. Post βιάζ. punctum in virgulam mutavit Bekk.

3. Δέ τι. Τί om. Gr. et Reisk.

Δύο. Ar. Chr. Dan. τὰς δύο. Ita fortasse etiam I., qui τάς omittere dicitur, quod tamen in verbis scriptoris non exstat.

Τῶν μέν. Frustra Reisk. τὴν μέν.

Εἰ μή s. v. al. man. E.

Ἀπό. Cl. E. ὑπό, frustra.

3. Πράσσοιμεν. Mosqu. πράσσομεν, sed ι supersor. Placeat fortasse cuipiam πράσσοιτε. Cf. tamen adnot.

Αἰτίᾳ om. E. Αἰτίαν habet cod. Bas.

4. Σπεύδοντες. G. σπεύδοντας.

Πλείους. F. πλείονας.

Ἐπιφέροντες — ἀγωνίσασθε om. D.

Ἐναντιουμένους. F. ἐναντίους.

Περιΐδοιμεν. Ar. ὑπερίδοιμεν, ex interpr.

Digitized by Google

λεύσσθε εὖ, καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἕλλησιν ἄρξαι πρῶ-
290. τοι ἐλευθερίας, καὶ ἄϊδιον δόξαν καταθέσθαι, καὶ αὐτοὶ
τά τε ἴδια μὴ βλαφθῆναι, καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ
πάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι."

(Ἀκανθος καὶ ὕστερον καὶ Στάγειρος πρὸς Βρασίδαν ἀφίσταται.)

πη'. Ὁ μὲν Βρασίδας τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Ἀκάν-
θιοι, πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ' ἀμφότερα, κρύφα
διαψηφισάμενοι, διά τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασί-
δαν, καὶ περὶ τοῦ καρποῦ φόβῳ, ἔγνωσαν οἱ πλείους
ἀφίστασθαι Ἀθηναίων· καὶ πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρ-
κοις, οὓς τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὀμόσαντα αὐτὸν

πξ'. 2. Καταθέσθαι] ἑαυτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Τὸ πάλλιστον ὄνομα] τὴν ἐλευθερίαν.

πη'. 6. Πολλῶν λεχθέντων — ἐπ' ἀμφ.] ἀμφιβόλων λόγων λεχθέντων. (λ. Αὐγ.) — 6. Κρύφα ψηφισάμενοι] κατάστασιν κρίσεως ποιησαντες. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις] ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες, [εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόντες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δεξάμενοι. (Καθσ.)] ὅτε γὰρ λέγομεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω· πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

5. Καὶ ἀγωνίσασθε — ἐλευθερίας. Thom. Mag. in βούλομαι p. 163. Καί om. E.

Τοῖς τε Ἕλλησι. Τέ om. C. et Thom Mag., s. v. al. man. habet G.

Πρῶτοι. C. Reg. (G.) πρῶτον, sed Reg. (G.) int. vers. rec. man. πρῶτοι. „Recte; nam et sic Thom. Mag. cum ceteris mss." DUK. Cf. ad VI, 3.

Τά τε. G. τα δε, sed al. man. τε s. δε eras.

Τὸ πάλλιστον. Τό om. It.

Cap. LXXXVIII. Ὁ μέν. Ar. Dan. ὁ μὲν οὖν. „Sed alterum apud nostrum [finitis orationibus in hoc transitu] usitatius." WASS. „Supra c. 21. huius libri semel Οἱ μὲν οὖν Λάκεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον· sed ibi quoque οὖν a nonnullis mss. abest." DUK.

Διαψηφισάμενοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ψηφισάμενοι. „Abresch. p. 456. probat lectionem διαψηφ., i. e. calculis et suffragiis certantes." GOTTL. Hanc interpretationem merito reiicit Bau. Constat nunc διαψηφίζεσθαι significare *omnes deinceps suffragia ferre.*

Ἐπαγωγά. B. ἐπαγαγά. Tum I. Βρασίδα. Post Ἀθην. punctum in comma mutavit Bekk.

Πιστώσαντες — ὅρκοις. „Haec non nominato auctore una cum interpretatione Scholiastae leguntur in Suid. v. πιστώσαντες." DUK.

Digitized by Google

ἐξέπεμψαν, ἦ μὴν ἔσεσθαι ξυμμάχους αὐτονόμους οὓς ἂν προσαγάγηται, οὕτω δέχονται τὸν στρατόν. 2. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Στάγειρος, Ἀνδρίων ἀποικία, ξυναπέστη. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἐγένετο.

(B. Χειμών. — Κεφ. ρις'.)

(1. Μάχη ἐν Δηλίῳ καὶ Δηλίου ἅλωσις. πθ' — ρα'. Δημοσθένης ταῖς Σίφαις ἐπιβουλεύων ἄπρακτος γίγνεται.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκδ'. μετὰ τὴν ιγ'. τοῦ Ὀκτωβρ. μην. ιδ. κεφ. ος'.

πθ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς ἀρχομένου, ὡς τῷ Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει, στρατηγοῖς οὖσιν Ἀθηναίων, τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, καὶ ἔδει τὸν μὲν Δημοσθένην ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δήλιον, γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν ἐς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, ὁ μὲν Δημοσθένης, πρότερον πλεύσας πρὸς τὰς Σίφας, καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρνᾶνας καὶ τῶν ἐκεῖ πολ-

πη'. 3. ** Στάγειρος] ἡ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ξυναπέστη] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

Τοῦ κεφαλαίου τούτου τὰ σχόλια πάντα λ. Αὐγ.

πθ'. 5. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος] μετάβασις. — 9. Ἐπὶ τὸ Δήλιον] δηλονότι ἀπαντῆσαι. — Διαμαρτίας] ἀστοχίας. — 10. Τῶν ἡμερῶν] τῶν συμπεφωνημένων. — Εἰς ἃς] ἤγουν ἐν αἷς.

Ἐξέπεμψαν. C. ἐξέπεψαν. Mosqu. ἐξέπεμψεν. Et τὰ τέλη ὑπέσχετο nunc legimus I, 58. Sed alterum aeque bonum.

Προσαγάγηται. Dan. προσάγηται. Antea pro μήν Vind. μή.

2. Καὶ οὐ. Καί om. Cass., sed deinde adscr.

Πολλῷ. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. πολύ, quod probat Bened. „Sed meliorum codd. consensus deest, et utroque utitur Thucydides." HAACK.

Ὕστερον καί. Ὕστερον om. C. G., nisi falsa scribit Gail., et in his quoque deest καί, sicut in Cl. et Chr.

Cap. LXXXIX. Ἱπποκράτει. D. I. Ὑποκράτει, ut alibi ἵππαρχος et ὕπαρχος confunduntur.

Τοῖς Βοιωτοῖς. Τοῖς om. Chr.

Ἐνεδίδοτο. D. ἐνεδίδοντο. At vid. I. 1. p. 97. sqq.

Δημοσθένην. E. m. Dan. Δημοσθένη. Cf. adnot. ad III, 107.

Ταῖς ναυσίν. Ταῖς om. cod. Bas.

Ἀπαντῆσαι. Mosqu. ἀπατῆσαι.

Τὸ Δήλιον. Τό om. Ar. Chr. Dan. In Mosqu. τὸν Δήλιον.

Διαμαρτίας. Syllaba δι s. v. in I.

Ἐς Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212. Mox de πρότερον cf. ad c. 90. init.

Πρὸς τάς. Cam. ἐς τάς. Mox m. Ἀκαρνᾶνας.

λοὺς ξυμμίκτων, ἄπρακτος γίγνεται, μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου, ἀνδρὸς Φωκέως ἐκ Φανοτέως, ὃς Λακεδαιμονίοις εἶπεν, ἐκεῖνοι δὲ Βοιωτοῖς. 2. καὶ βοηθείας γενομένης πάντων Βοιωτῶν, (οὐ γάρ πω Ἱπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῇ ὤν,) προκαταλαμβάνονται αἵ τε Σίφαι καὶ ἡ Χαιρώνεια. ὡς δὲ ᾔσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα, οὐδὲν ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

(Ἱπποκράτης Δήλιον τειχίζει, τοῦτο δὲ ἀποτελέσας μέρος τῆς στρατιᾶς ἀποπέμπει)

ϟ'. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης, ἀναστήσας Ἀθηναίους παντδημεὶ, αὐτούς καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν, ὕστερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δήλιον, ἤδη τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν, Δήλιον ἐτείχιζε τοιῷδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. 2. τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ

πθ'. 3. Ἐκεῖνοι δὲ Βοιωτοῖς] ἐξεῖπον. — 4. Βοηθείας — πάντων Βοιωτῶν] ἦγουν πάντων τῶν Βοιωτῶν συνδραμόντων εἰς τὸ βοηθῆσαι. — 5. Προκαταλαμβάνονται] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. — 6. * * Ἡ Χειρώνεια] πόλις Βοιωτῶν. (Βασ.) — 7. Τὸ ἁμάρτημα] τὴν προδοσίαν.

Ἐπιβουλεύματος. Gr. βουλεύματος. „Male." WASS.

Φανοτέως. C. Φανοτέρου. Mosqu. Φανωτέως. At vid. script. discr. ad c. 76.

2. Πάντων Βοιωτῶν. D. I. πάντων τῶν Βοιωτῶν.

Ἱπποκράτης. Hinc ad ἀναστήσας in I. ob repetitum Ἱπποκρ. lacuna al. man. in marg. suppleta.

Χαιρώνεια. D. Ar. Χερώνεια.

Οὐδὲν ἐκίνησαν. Ar. Chr. Dan. οὐδὲ ἐκινήθησαν. Pro ἐκίνησαν Par E. aut F. ἐνίκησαν, sed κιν s. νικ al. man. Mox C. πόλεσιν.

Cap. XC. Τοὺς μετοίκους. Τούς om. E.

Ὕστερος. F. E. ὕστερον, et cap. praeced. omnes libri ὁ μὲν Δημοσθένης πρότερον πλεύσας, nisi ibi quoque malis πρότερος.

Ἀπό. D. ὑπό. Mox Pal. Σίφων.

Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. „Valde mihi suspecta sunt haec verba, primum quod superflua sunt, quum statim sequatur περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεών, atque supra c. 76. iam dixerit Δήλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ Ἀπόλλωνος ἱερόν; deinde quod minus apto loco ponuntur post verba τοιῷδε τρόπῳ, quibus alibi semper ipsa rei descriptio subiungitur." HAACK. At neutrum argumentum idoneum est, quum Thucydides et tales repetitiones

Digitized by Google

τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, καὶ σταυροὺς * παρακαταπηγνύντες *, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐξέβαλλον, καὶ λίθους ἅμα καὶ πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέστησαν, ἦ 291. καιρὸς ἦν, καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν· ἥπερ γὰρ ἦν στοὰ, καταπέπτωκει. 3. ἡμέρᾳ δὲ ἀρξάμενοι τρίτῃ, ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν, ταύτην τε εἰργάζοντο, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρι ἀρίστου.

ϛ'. 1. ** Τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεών] ἱερὸν ναοῦ διαφέρει· ἱερὸν μὲν † αὐτὸς † ὁ προσιερωμένος τόπος τῷ θεῷ, νεὼς δὲ ἔνθα ἵδρυται αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ. (Ἀνγ.) — Ἀνέβαλλον] ἀναβίπτοντες ἐτίθουν. (λ. Ἀνγ.) — 2. Σταυρούς] ὀρθὰ ξύλα. (λ. Ἀνγ.) — 6. Ἡ καιρὸς ἦν] ἕως ἐδίδου ὁ καιρός. (Βασ.) §. [ἦγουν ἐν ᾧ ἦν ἐπικαιρότατον καὶ ἁρμοδιώτατον (λ. Ἀνγ.)] — 10. Μέχρις ἀρίστου] ἄριστον τὸ νῦν λεγόμενον ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ. οὐ γὰρ δυνάμεθα ἐπὶ ἐσπέρας λαβεῖν αὐτὸ, ἐπεὶ ἔλεγεν ἂν καὶ τὴν πέμπτην, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

atque interpretationes amet (vid. de Art. crit. p. 11. et 141.), et appositionem passim a nomine suo avellat. (vid. I. 1. p. 299.)

2. *Τὸν νεών*. Pal. *τῶν νεῶν*. At vid. adnot.

Ὀρύγματος. C. *ὀρύμματος*.

Ἀνέβαλλον. F. E. male *ἀνέβαλον*.

Τείχους. C. Reg. (G.) *τοῦ τείχους*. Post *χοῦν* punctum in comma mutavit Bekk.

Παρακαταπηγνύντες. Cass. Aug. Cl. F. Vat. H. *καταπηγνύντες*, *παρά* tamen Cl. in marg., H. s. v. al. man. adscriptum habet. Etiam in It. praepositio in litura posita. Est tamen hic aptissima et vix potuit temere oriri. Sic *ξύλα παρασταδομεῖν* II, 75. *Σταυροὺς κατέπηξαν* tamen legimus VII. 25. Pal. *παρακαταπηγνῦντες*.

Ἐξέβαλλον. m. *ἐξέβαλον*. Ante hoc verbum comma delevit Bekk. At vid. adnot. Post *ἐξέβαλλον* ante Bekk. inepte punctum erat.

Πλίνθον. Mosqu. Chr. *πλίνθους*. Sic c. 68. *λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι*. Nihilominus servandus singularis. Cf. ad Xen. Anab. I, 7, 10. Post *τρόπῳ* ed. Lips. comma posuit. At vid. adnot.

Ἐμετεώριζον. Pal. *ἐμετώριζον*.

Ἥπερ It. Vind. Vall. Bened. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) minus apte *ἧπερ*, *ubi*. Gr. *εἵπερ*.

3. *Ταύτην τε*. *Τε* om. Aug. It. Vat. I.

Μέχρι Cass. Aug. C. Reg. (G.) Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *μέχρις*. Cf. I. 1. p. 215.

Ἀρίστου ἔπειτα post *πλεῖστα* ponunt D. I. Vind. Ar. Chr. Dan. et, suffecta illi *ἔπειτα* voce *ἐκεῖθε* (*? ἐπεὶ δέ?*), E.

Digitized by Google

4. Ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἷον δέκα σταδίους, ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον, καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι εὐθὺς ἐχώρουν, οἱ δ' ὁπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα ἡσύχαζον· Ἱπποκράτης δὲ, ὑπομένων ἔτι, καθίστατο φύλακάς τε, καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ἐπιτελέσαι.

(Οἱ Βοιωτοὶ ξυλλέγονται ἐς Τάναγραν, καὶ Παγώνδας αὐτοὺς πείθει μάχην ποιεῖσθαι.)

ϟα'. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρῆσαν, καὶ ᾐσθάνοντο τοὺς Ἀθηναίους προχωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἵ εἰσιν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῇ

ϟ'. 5. Ὑπομένων] ἤγουν ὑπολειφθεὶς ἐν τῷ Δηλίῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϟα'. 10. Προχωροῦντας ἐπ' οἴκου] ἤγουν * ἀπομακρύναντας * τοῦ Δηλίου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Βοιωταρχῶν] Βοιώταρχος καὶ Βοιωτάρχης.

4. Ἀπετετέλεστο. C. I. ἀπετέλεστο, in posteriore tamen ετ s. v. al. man. E. ἀποτετέλεστο. F. ἀπεστέλλετο.

Τὸ μέν om. Dan. Ad haec respicit fortasse Antiatticista in Bekk. Anecdd. I. p. 113.: Στρατόπεδον ἀντὶ τοῦ στρατεύματος· Θουκυδίδης τετάρτῳ· τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησεν. Sed quanquam saepe Thucydides στρατόπεδον de exercitu et ἀναχωρεῖν de receptu exercitus dicit, ipsa tamen illa verba nec in quarto libro, nec, si recte meminimus, alibi apud eum leguntur. Post πορευόμενον punctum in comma mutavit Bekk.

Προτείχισμα. Reg. (G.) Mosqu. τείχισμα.

Ἐπιτελέσαι. C. Reg. (G.) ἀποτελέσαι, ut ab initio huius par. Sed E. m. Ar. Chr. Dan. ὑποτελέσαι.

Cap. XCI. Προχωροῦντας Cass. Aug. Cl. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Cam. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo προςχωρ., quod male defendunt Abresch. et Bened. „Προχωρεῖν etsi non est *recedere*, sed *procedere*, tamen saepe de regredientibus usurpatur, ut motum omnino significet, ut Latinum *procedere*.“ HAACK.

Βοιωταρχῶν. Noli Βοιωτάρχων desiderare ob I. 1. p. 221. Βοιωτάρχαι V, 37. 38. Cf. Bornem. ad Xenoph. Conviv. I, 4.

Οὐ ξυνεπαινούντων. Mosqu. οὐν (ita) ξυνεπ.

Digitized by Google

Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσὶ, (μάλιστα γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς Ἀθηναίας οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔδεντο τὰ ὅπλα,) Παγώνδας ὁ Αἰολάδου, Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν μετ' Ἀριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου, καὶ ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ, βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι, προσκαλῶν ἑκάστους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων τοιάδε.

(Παρακέλευσις Παγώνδου.)

ϟβ'. „Χρῆν μέν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ, μηδ' ἐς ἐπινοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων ὡς οὐκ εἰκὸς Ἀθηναίοις, ἦν ἄρα μὴ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι καταλάβωμεν

ϟα'. 6. *Κινδυνεῦσαι*] διὰ κινδύνου χωρῆσαι. (λ. *Ἀθ.*)

ϟβ'. 10. *Χρῆν μὲν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ — —*] διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ, ὑποφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν. [§. Ἡ παροῦσα δημηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἄρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι. (Βασ.)] §. Ἡ μὲν πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως τῶν μὴ συνεπαινούντων μάχεσθαι· ἡ δὲ κατασκευὴ ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχοῦ ἐχθροί· τὸ δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα κατὰ διορισμὸν τίσι τῶν ἀνθρώπων ἔτι μᾶλλον προμηθητέον.

Ἔτι om. Vat. H., sed hic s. v. ead. man. habet. Ante ἐν ponunt E. Mosqu., utroque loco praebet F.

Μάλιστα γάρ. Chr. μάλιστα δέ.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν. F. Mosqu. ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

Παγώνδας. Mosqu. Παγόνδας. Apud Diod. XII, 69. scribitur Παντοιάδας vel Παντόδας. Vulgatam tuetur Athen. V, 15. Verum Stobaei cod. A. t. II. p. 394. (Gsf.) Παγωνίδας.

Αἰολάδου. I. Αἰολάνδου. Dan. Αἰλάδου.

Μετ' Ἀριανθίδου. Ft. Vat. H. μετὰ Ῥιανθίδου. Gr. μετὰ Ῥιανσίδου.

Λυσιμαχίδου. D. I. Mosqu. Λυσιμάχου.

Λόχους. Gr. male τάχους. cum emend. int. vers. script. τάχους.

Τοιάδε. Vind. m. Ar. Chr. Dan. τάδε. At vid. Wass. ad VI, 8.

Cap. XCII. Χρῆν. Cod. Bas. Gr. D. I. ἐχρῆν. At vid. script. discr. ad I, 39. Ar. Dan. χρή.

Μέν. Dan. μὲν οὖν.

Ἐς Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Ἐπίνοιαν. Cam. marg. Steph. ἔννοιαν. At vid. III. 46. fin. In Dan. desiderantur omnia inter ἐπίνοιαν et ἔτι καταλ.

Οὐκ εἰκός. Mosqu. εἰκοτός.

Ἦν. Mosqu. εἰ.

Τῇ Βοιωτίᾳ. Τῇ om. D. I. E. m. Ar. Chr.

Digitized by Google

αὐτοὺς, διὰ μάχης ἐλθεῖν· τὴν γὰρ Βοιωτίαν, ἐκ τῆς Ὁμήρου ἐλθόντες, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλλουσι φθείρειν, καὶ εἰσὶ δήπου πολέμιοι, ἐν ᾧ τε ἂν χωρίῳ καταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμια ἔδρασαν. δ 2. νυνὶ δ', εἴ τῳ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι, μεταχωρήτω. οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς, οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ, περὶ τῆς σφετέρας ὁμοίως ἐνθέχεται λογισμὸν, καὶ ὅστις τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει, τοῦ πλείονος δὲ ἀρεγόμενος, ἐπ' ἄν τινι 292. ἐπέρχεται. 3. πάτριόν τε ὑμῖν στρατὸν ἀλλόφυλον ἐπελθόντα καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας ὁμοίως ἀμύνεσθαι. Ἀθηναίους δὲ, καὶ προσέτι ὁμόρους ὄντας,

ιβ'. 1. ** *Διὰ μάχης ἐλθ.*] τὸ ἑξῆς, Ἀθηναίοις διὰ μάχης ἐλθεῖν. (*Αὐγ.*) — 5. *Ἀσφαλέστερον ἔδ.*] τὸ μὴ πολεμῆσαι. — 6. *Οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς* — —] ὁ νοῦς οὗτος· οὐχ ὁμοίως δεῖ τὸν ἐπιβουλεύοντα καὶ τὸν ἐπιβουλευόμενον ἀσφαλῶς μεταχειρίζειν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι δεῖ προκινδυνεύειν τὸν ἐπιβουλευόμενον. *Ὅμηρος· Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος Ἱπποδάμοιο.* [** *οὐ γὰρ ὁμοιόν ἐστι τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας * μάχεσθαι * καὶ ὑπὲρ πλείονος· τοῦτο μὲν γὰρ φανερῶς ἄδικον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.* (Βασ.)] — *Οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ*] ἐκ τῶν τοῦ *Αἰσώπου μύθων, ἄλλος ἄλλον ἀργεῦσαι θέλων τρέχει τις, ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κακοῦ σώζων.* — 8. *Ὁρεγόμενος*] ὥσπερ οἱ *Ἀθηναῖοι.* — 9. *Πάτριόν τε ὑμῖν*] ἀπὸ τοῦ ἔθους ἡ ἐργασία τοῦ δυνατοῦ· προαναφωνεῖ δ' ὃ μέλλει διὰ παραδείγματος ὕστερον ἀποδεῖξαι. — 11. *Ἀθηναίους δὲ* —] τὸ συμφέρον μεταληπτικὸν ἀπὸ προσώπου καὶ τρόπου.

Τεῖχος. E. καὶ τειχος. At vid. Matth. Gr. §. 556. 2.

Φθείρειν. Reg. (G.) διαφθείρειν. Cf. script. discr. ad II, 91. Punctum post hoc verbum in virgulam mutavit Haack.

Δήπου. Cod. Bas. ποὺ.

2. *Νυνί.* Mosqu. νῦν.

Εἴ τῳ. Vind. εἴπω.

Ἄλλος. E. ἄλλως, sicut Cass. int. vers. rec. man.

Ἐπίῃ. Mosqu. male ἐπίοι. Virgulam autem, quae in omnibus edd. post σφετέρας est, huc transponere nonnemini placuit.

Τὰ μέν. Μέν om. Gr.

Τοῦ πλείονος δέ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τοῦ δὲ πλείονος. Cf. I. 1. p. 302. Tum Mosqu. ἐκόν.

3. *Τμῖν.* Reg. (G.) ἡμῖν.

Ἀλλόφυλον. C. (?G.?) Reg. ἀλλότριον. „*Ἀλλότριον* sine dubio ex interpretatione est. *Ἀλλόφυλος* crebro est apud Thuc. Vid. I, 2. IV, 86. Ibid. c. 64. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀθρόοι [ἀεὶ], ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα." DUK.

Οἰκείᾳ. Reg. Gr. m. Dan. οἰκία.

Ἀμύνεσθαι. D. I. m. ἀμύνασθαι.

Digitized by Google

πολλῷ μάλιστα δεῖ. 4. πρός τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον παθίστασθαι, καὶ πρὸς τούτους γε δή, οὐ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄποθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι, πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν; (παράδειγμα δὲ ἔχομεν τούς τε ἀντιπέρας Εὐβοέας, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολύ, ὡς αὐτοῖς διάκειται.) καὶ γνῶναι ὅτι τοῖς μὲν ἄλλους οὐ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται, ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν, ἣν νικηθῶμεν, εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος πεφήσεται· ἐσελθόντες γὰρ, βία τὰ ἡμέτερα ἕξου-

βʹ. 1. ** *Πρός τε γὰρ τοὺς — —*] τοῖς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισταμένοις ἐλευθερία περιγίγνεται. διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. (*Κασσ. Αὐγ.*) §. [ἦγουν οἱ γὰρ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντεπαλαίοντες καὶ ἀντιμαχόμενοι καὶ ἐλεύθεροί εἰσιν. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*)] — 2. *Πρὸς τούτους*] τοῖς εἰρημένοις. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 4. *Ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν*] ἦγουν ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου. (*λ. Αὐγ.*) — 5. ** *Ἀγῶνος*] ἀντὶ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος. (*Κασσ. Αὐγ.*) — 7. *Διάκειται*] ὑπόκεινται. ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς. — 9. *Οὐκ ἀντίλεκτος*] ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος. (*λ. Αὐγ.*) — ** *Εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος*] ὡς μηδένα ὅλως ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἡμῶν ὅρον

Μάλιστα. Chr. *μᾶλλον.* „*Πολλῷ μᾶλλον* dicit Thuc. IV, 114, *πολὺ μᾶλλον* III; 12. et *παραπολὺ μᾶλλον* VIII, 6. Sed *πολλῷ μάλιστα* etiam e Pausan. adnotavit Budaeus Commentar. p. 395. *Ἐμοὶ δὲ παρέσχε μὲν καὶ τοῦτο θαυμάσαι, παρέσχε δὲ πολλῷ μάλιστα Αἰγυπτίων ὁ ἱρεὺς σός.* Locus est in Attic. c. 42. Itaque non est habenda ratio scripturae cod. Chr.“ DUK. Cf. Matth. Gr. §. 461.

4. *Ἀστυγείτονας.* G. *ἀστεγόνας.* Post *καθίστασθαι* ante Haack. male punctum erat. Haack. et Bekk. colon posuerunt, nos cum Goell. ob praecedens *τέ* (in *πρός τε γάρ*) comma.

Τούτους. Ita scribendum vidit Duk. et ediderunt Bekk. et Goell. Vulgo (et Haack.) *τοὺς τούτους.* Cf. adnot. Eadem adnotationes consulantur de insolentioribus verbis *οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τούς*, in quibus post prius *καί* fortasse non male virgula ponatur.

Ἄποθεν It. Vat. Mosqu. m. Bekk. Goell. *ἄποθεν*, aeque bene. Cf. adnot. ad II, 82.

Παράδειγμα δέ. *Δέ* male om. Cass. Aug. It. Vat. Mosqu. Parenthesis notas toti enunciationi addidit Bauer, ut sequens *γνῶναι* ex *χρή* pendere intelligatur.

Ἔχομεν τούς τε. Gr. *τούς τε ἔχομεν.*

Εὐβοέας. Mosqu. Ar. Chr. Bar. *Εὐβρίας*, quod corrumpit sententiam.

Πᾶσαν, ἣν. I. *πασανη*, sed in marg. al. man. *ἣν.*

Εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτοι. „Agnoscit Poll. V, 153.“ WASS. „Et II, 120.“ DUK.

Ἐσελθόντες Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *ἐξελθ.* Cf. §. 1.

Digitized by Google

σι. δ. τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παρασκευὴν τῶνδε ἔχομεν. εἰώθασί τε οἱ ἰσχύος που θράσει τοῖς πέλας, ὥσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπιόντες τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μίαν ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ ἔξω ὅρων προαπαντῶντα, καὶ, ἢν καιρὸς ᾖ, πολέμου ἄρχοντα, ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν. 6. πεῖραν δὲ ἔχομεν ἡμεῖς αὐτοῦ ἐς τοῦσδε. νικήσαντες γὰρ ἐν Κορωνείᾳ αὐτούς, ὅτε τὴν γῆν ἡμῶν στασιάζοντες κατέσχον, πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. 7. ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς, τούς τε πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τούς τε

ἀναμφισβήτητον πρὸς αὐτοὺς καταλειφθῆναι. ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι πᾶσαν καταδουλώσονται τὴν Βοιωτίαν. (*Κασσ. Ἀνγ.*).

κβ. 1. ** *Τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν* —] *τοσοῦνον ἡ τούτων γειτνιάσις ἐστι φοβερώτερον, ἥπερ τῶν ἄλλων, οἷς γειτνιῶμεν.* (*Κασσ. Ἀνγ.*) — 2. *Ἰσχύος που θράσει*] *ἤγουν μετὰ θρασείας ἰσχύος.* (*λ. Ἀνγ.*) — 5. *Ἔξω ὅρων.*] *κῶν ἑαυτοῦ.* (*λ. Ἀνγ.*) — 9. *Πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ* — *κατεστ.*] *ἤγουν ἄφοβον πεποιήκαμεν τὴν Βοιωτίαν.* (*λ. Ἀνγ.*) — 11. *Τοῖς πρὶν ἔργοις*] *τοῖς ἑαυτῶν.* (*λ. Ἀνγ.*)

Interpunctionem hic et post ποιοῦντ. leviter correxit Bekk. Mox Bekk. minn. exempll. ἔξουσιν cum Cass. Aug. Cf. Farr. discr. script.

5. *Τοσούτῳ.* Mosqu. *τοσοῦτον.*

Ἐπικινδυνοτέραν Pal. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐπικινδυνωτέραν.* Cf. ad 64, 2. Mosqu. *ἐπικίνδυνον.*

Εἰώθασί τε — κατέχειν. „Stob. p. 364.“ WASS.

Οἱ om. C. Vulgo (et Haack.) male *οἵ* exaratur. Verum habent Reg. Gr. Bekk. Goell.

Τοῖς πέλας. D. *τοὺς πέλας.* Cf. I. 1. p. 132.

Ἀθηναῖοι. Vat. H. Mosqu. *οἱ Ἀθηναῖοι.*

Ἑαυτοῦ. Mosqu. *αὐτοῦ.* Stobaei cod. A. *ἑαυτῶν.*

Ἀμυνόμενον. E. Ar. Chr. *ἀμυνούμενον.*

Τὸν δέ. Stob. *τὸν δὲ καί.* „Quod et sententiam adiuvat.“ WASS.

Προαπαντῶντα. H. Gr. *προσπατῶντα*, sed H. cum *σ* s. v. al. man.

6. *Ἡμεῖς αὐτοῦ.* C. Reg. (G.) *αὐτοῦ ἡμεῖς* minus bene, quum *ἡμ.* fortius sit vocabulum. Placeat alicui *ἡμεῖς αὐτοί.* Tum Vind. *Κορωνία.* At vid. I. 2. p. 290.

Τῇ Βοιωτίᾳ. Vulgo *ἐν τῇ* B., sed *ἐν* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Schol. Haack. Bekk. Goell. Idem error redit c. 94. Antea Valla *ad Chaeroneam*, negligentia, opinor.

7. *Ὁμοιωθῆναι* — *προτέρους* om. I., ut videtur.

Ιδ. Βιβλ. α'. κεφ. ριγ'.

Digitized by Google

νεωτέρους, πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν γενομένων παῖδας, πειρᾶσθαι μὴ αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς, πιστεύσαντας δὲ τῷ θεῷ, πρὸς ἡμῶν ἕσεσθαι, οὗ τὸ ἱερὸν ἀνόμως τειχίσαντες νέμονται, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἃ ἡμῖν θυσαμένοις καλὰ φαίνεται, δμέσσαι χωρῆσαι τοῖσδε, ὃ καὶ δεῖξαι ὅτι, ὧν μὲν ἐφίενται, πρὸς τοὺς μὴ ἀμυνομένους ἐπιόντες κτάσθωσαν, οἷς δὲ γενναῖον τὴν τε αὐτῶν ἀεὶ ἐλευθεροῦν μάχῃ, καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ῥᾳδίως, ἀνανταγώνιστοι ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι."

βʹ. 2. *Τὰς προσηκούσας*] [*ἥγουν τὰς συγγενικάς.* (λ. *Αὐγ.*)] *Ὁμηρος· Μηδὲ γένος πατέρος λίσχυνέμεν.* — 3. ** *Πιστεύσαντες δὲ τῷ θεῷ*] *ἐντεῦθεν ὁ Δημοσθένης ὁρμώμενος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ὀλυνθιακῶν, καὶ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἱκανὴν ἔφη εἶναι νίκην ἐπαγαγεῖν Ἀθηναίοις, εἰ βούλονται πολεμεῖν Φιλίππῳ.* (*Βασ.*) — *Πρὸς ἡμῶν ἕσεσθαι*] *ἥγουν βοηθήσειν ἡμῖν τὸν θεόν.* (λ. *Αὐγ.*) — 7. *Οἷς δὲ γενναῖον*] *ἥγουν πάτριον καὶ ἀπὸ γένους.* (λ. *Αὐγ.*) — 8. *Καὶ τὴν ἄλλων*] *δηλονότι γῆν.* (λ. *Αὐγ.*)

Τότε. Ar. Chr. Dan. male *πώποτε.*

Γενομένων. F. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. *γενομένους*, et sic probabiliter etiam Cl., ex quo et Gr. ex emend. Hudson quidem *γενομένου* adnotavit, sed in Gr. ex emend. saltem est *γενομένων.* Valla: *egregiis illis orti parentibus.* Accusativum male probat Bened.

Αἰσχῦναι Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) perperam *αἰσχύναι.*

Πιστεύσαντας. Cass. Bar. Ald. Flor. Bas. corrupte *πιστεύσαντες.*

Καλά. D. I. *καλλα.*

Ὅτι om. Ar. At vid. adnot. hic et ad Xen. Cyr. II, 3, 21.

Μὴ ἀμυνομένους. Μή om. C. *Μέν* pro eo habet F. Tum Mosqu. *ἀμιν.*

Ἐπιόντες. In Cass. man. rec. superscr. *ντας.* Contra Gr. in contextu *ἐπιόντας*, cum superscr. emend. *ἐπιόντες.*

Αὐτῶν Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et fortasse plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὑτῶν.* Cf. Farr. discr. script.

Ἀεί Cass. Aug. H. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 241. In Mosqu. de.

Τὴν ἄλλων. F. E. Ar. Chr. *τὴν ἄλλην.* D. I. *τῶν ἄλλων.* Mosqu. *τὴν ἄλλω.*

Ἀναντιαγώνιστοι Cass. Aug. Cl. ft. Vat. D. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἀναγώνιστοι*, cui in m. superscr. *ἀντ.* In F. I. *ἀνταγώνιστοι*, sed I. in marg. al. man. *ἀναντ.* „*Ἀναντιαγώνιστος* noster supra II, 45. Herodian. Ioseph. p. 1301. Illud tamen apud Platonem et Xenoph. [Cyr. I, 5, 10.] exstat. Hesychius tamen agnoscit *ἀναντιαγώνιστος, ἀήττητος: ἀναγώνιστος* tantum Pollux; neuter auctorem prodit. Scriptura Cl. a Thuc. et eius aemulis adserta mihi placet." WASS. „Est etiam apud Lucianum, qui Thucydideis erebro utitur, Dial. mort. p. 321. [XXVIII.] et Hermot. 537." DUK. Add. Dio. Cass.

Ἀπ' αὐτῶν. I. *ὑπ' αὐτῶν.* Tum Mosqu. Bekk. Goell. *ἀπίασιν.*

Digitized by Google

(Οἱ τε Βοιωτοὶ καὶ Ἱπποκράτης παρασκευάζονται ὡς ἐς μάχην. Βοιωτῶν διάκοσμος.)

ιγ'. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖς Βοιωτοῖς παραινέσας, ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. καὶ κατὰ τάχος ἀναστήσας ἦμε πὸν στρατόν· (ἤδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν·) καὶ ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καθίσας ὅθεν, λόφου ὄντος μεταξύ, οὐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους, ἔτασσέ τε καὶ παρεσκευάζετο ὡς ἐς μάχην. 2. τῷ δὲ Ἱπποκράτει, ὅτε περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται, πέμπει ἐς τὸ στράτευμα, κελεύων ἐς τάξιν καθίστασθαι· καὶ αὐτὸς οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπῆλθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἱππέας περὶ τὸ Δήλιον, ὅπως φύλακές τε ἅμα εἶεν, εἴ τις ἐπίοι αὐτῷ, καὶ τοῖς Βοιωτοῖς, καιρὸν φυλάξαντες, ἐπιγένοιντο ἐν τῇ μάχῃ. 3. Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμυ-

ιγ'. 3. Τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν] ἦγουν ἑσπέρα ἦν κλίναντος τοῦ ἡλίου. (λ. Ἀὐγ.) — 4. Προσέμιξεν ἐγγύς] ἐπλησίασεν. (λ. Ἀὐγ.) — 5. Καθίσας] τὸ στράτευμα δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 8. Αὐτῷ] τῷ Δηλίῳ. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Καὶ τοῖς Βοιωτοῖς] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. (λ. Ἀὐγ.)

Cap. XCIII. Ἀναστήσας post στρατόν collocat F.

Ὀψὲ ἦν. E. ἦν ὀψέ. Post ἦν Duk. comma, Bekk. et Goell. punctum. Bauer verba ἤδη — ἦν parenthesis notis inclusit, quae cum Haack. intacta reliquimus.

Καὶ ἐπειδή. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. D. I. καὶ ἐπεὶ δή. Marg. Steph. καὶ ἐπειδὴ δή. Ar. Chr. Ald. Flor. Steph. 1. Bekk. Goell. ἐπεὶ δή. Sed Valla: *et postquam.*

Προσέμιξεν. F. προσέμιξαν.

Παρεσκευάζετο. B. παρασκευάζετο.

Ὡς om. F. E. Ar. Chr. Dan. In m. rec. man. inserit. At vid. I, 62. et alibi.

2. Ἱπποκράτει. In G. η s. ει. Δήλιον. Quae sequuntur ad ὅπως φύλακες (vel potius ad περὶ τὸ Δήλ.) om. I., sed marg. ead. man. suppl.

Ἠγγέλθη. Mosqu. ἐγέλθη.

Κελεύων om. Ar. Vid. adnot.

Ἐπῆλθε. Cod. Bas. ex emend. (Cam.) marg. Steph. ἀπῆλθε.

Εἴ τις Pal. F. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Kistem. Bekk. Goell. (nisi quod ex E. F. G. ει τις τις errore affert Gail.) Valla: *si quis.* Vulgo (et Haack.) εἴ τι, quod verba ἦν τε — βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι VII, 48. et. similia I. 1. p. 104. (af. VI, 18.) vix satis defendant. Tum D. ἐπίοι.

3. Ἀντικατέστησαν. Vat. ἀντεκατέστησαν. Ar. ἀντικαθέστησαν. Idem Ar. om. τοὺς ἀμυνομένους — τὰ ὅπλα.

νομένους, καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥςπερ ἔμελλον, ὁπλῖται ἑπτακισχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ ὑπὲρ μυρίους, ἱππῆς τε χίλιοι, καὶ πελτασταὶ πεντακόσιοι. 4. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς· μέσοι δὲ Ἁλιάρτιοι, καὶ Κορωναῖοι, καὶ Κωπαιῆς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην· τὸ δὲ εὐώνυμον 294. εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Ταναγραῖοι, καὶ Ὀρχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ οἱ ἱππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο, οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. 5. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν.

(Ἀθηναίων τάξις. Ἱπποκράτης παρακελεύεται τοῖς Ἀθηναίοις.)

δ'. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ ὀκτὼ πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐκάθεντο, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις, ἱππῆς δὲ ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. ψιλοὶ δὲ ἐκ πα-

γ'. 1. Καλῶς αὐτοῖς εἶχε] τοῖς Βοιωτοῖς [δηλονότι] τὰ τῆς συντάξεως. (λ. Κασσ.) — 2. Ἔθεντο] περιέθεντο. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — Ὥςπερ ἔμελλον] μαχέσασθαι. (λ. Ἀνγ.) — 3. * *. Ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσι —] οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς [τοὺς] ἑαυτῶν εἰς ι' καὶ ε' τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος. (Κασσ. Ἀνγ.)

δ'. 13. Ἀθηναῖοι μὲν οἵδε ὁπλῖται] Ἀθηναίων· Ὁμηρικόν. (λ. Ἀνγ.)

Μάλιστα — χίλιοι om. Cass. Ald. Antea Mosqu. *ὁπλῖται.*

Ἱππῆς hic et §. 4. Pal. Bekk. Goell. Vulgo *ἱππῆς*, multi libri et Haack. *ἱππεῖς.* Idem valet in c. 94. 96. et in *Κωπαιῆς* et *Θεσπιῆς* §. 4. Cf. I. 1, p. 221. 472, et 475.

4. *Δεξιὸν μέν. Μέν* om. F.

Ξύμμοροι. Pal. Gr. D. I. *ξύμμαχοι*, quod H. s. v. al. man. cum *γρ.* praebet, sed ex interpretatione ortum est. Cf. adnot.

Κωπαιῆς. Cl. I. E. *Κωπεεῖς*, I. tamen *αι* s. *ε* al. man. Cod. Bas. *Κωπαεῖς.* At vid. Steph. Byz. Antea in *Ἁλιάρτιοι* quem spiritum habeant libri, non constat.

Θεσπιῆς. Ol praefigunt Vat. H., ut mox nomini *Ὀρχομένιοι* Gr.

Ἑκατέρῳ. Gr. *ἑκάστῳ.*

Ἀσπίδας δέ. Δέ de. Dan.

Εἴκοσι Θηβαῖοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Gr. Dan. Bekk. Goell., et *εἴκοσι* saltem etiam D. E. Vulgo (et Haack.) *εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι.*

5. *Καὶ διάκοσμος. Καὶ* om. cod. Bas.

Cap. XCIV. *Δὲ οἱ μέν.* E. *μὲν οἱ δέ.* Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. et marg. Steph. 2. cum cap. Schol. *μὲν οἵδε.*

Ὀκτώ om. Reg. (G.), in marg. habet C.

Digitized by Google

φασκευῇ μὲν ὡπλισμένοι οὔτε τότε παρῆσαν, οὔτε ἐγένοντο τῇ πόλει· οἵπερ δὲ ξυνεξέβαλον, ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἄοπλοί τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε παντστρατιᾷ ξέπασι τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γευο-
5 μένης, καὶ ὡς τὸ πρῶτον ὥρμησαν ἐπ' οἴκου, οὐ παρεμένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. 2. καθεστώτων δὲ ἐς τὴν τάξιν, καὶ ἤδη μελλόντων ξυνιέναι, Ἱπποκράτης ὁ στρατηγὸς, ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων, παρεκελεύετό τε καὶ ἔλεγε τοιάδε.

(*Παρακέλευσις Ἱπποκράτους.*)

10 ιδ'. „Ὦ Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρός * τε * τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει ἢ ἐπικέλευσιν. 2. παραστῆ δὲ μηδενὶ ὑμῶν ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, οὐ προς-

ιδ'. 7. *Μελλόντων ξυνιέναι*] ἑκατέρων τῶν στρατῶν. (λ. Αὐγ.)

ιε'. 10. *Δι' ὀλίγου*] λόγου δηλονότι· [** ἢ ἐν βραχεῖ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ παρακέκλευσθαι δύνασθαι. (*Κασσ. Αὐγ.*)]

Ἐγένοντο τῇ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Cam. Gr. D. I. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐγένοντο ἐν τῇ. Cf. 92, 6.

Ξυνεξέβαλον. Cod. Bas. ξυνέβαλον. F. D. E. συνέβαλον.

Ἄοπλοί τε. Hino ad καὶ ὡς τὸ πρ. lacuna in C., suppl. marg. al. man.

Παντστρατιᾷ. Pal. παντστρατιᾷ, qui unus casus huius vocabuli sane alibi legitur. Cf. Lexx. Grr. Sed hic reliquorum verborum natura dativum non ferr.

Ἐπ' οἴκου. Pessime Reisk. ἀπ' οἴκου. Respicitur ad 90, 4.

Οὐ. E. οὔτε.

2. Τὴν τάξιν. Τήν emittere putatur Cl., sed incertum est.

Καὶ ἤδη Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἤδη καί, cum commate post ἤδη, non post τάξιν. F. καί om.

Παρεκελεύετο. Gr. παρεκέλευε, sed recte adscript. το.

Τί s. v. al. man. habet E., om. Mosqu.

Cap. XCV. Ὦ Ἀθηναῖοι. Ὦ om. I.

Ἴσον. Pal. ἶσον. At vid. I. 1. p. 214.

Πρός τε. Nobis cum Reisk. πρός γε placet. Vulgatam traiectione particulae τέ tuetur Haack., cuius exempla vid. I. 1. p. 300. sq. et in Ind. verb., quanquam hic nec Elmsleio ad Eur. Heracl. 622. nec Schaefero ad Poet. gnom. 73. et ad Demosth. I. p. 191. probetur.

Ἔχει. E. ἔχειν.

2. Ἡμῶν. D. ἡμῶν. Mox in προσῆκον quis credat viros do-

Digitized by Google

ἦκον, τοσόνδε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν. ἐν γὰρ τῇ τούτων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται· καὶ ἢν νικήσωμεν, οὐ μή ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώραν ἄνευ τῆς τῶνδε ἵππου ἐσβάλωσιν· ἐν δὲ μιᾷ μάχῃ τήνδε τε προσκτᾶσθε, καὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐλευθεροῦτε. 3. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως, ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀγάλλεται, καὶ τῶν πατέρων, οἳ, τούσδε μάχῃ κρατοῦντες μετὰ Μυρω- 5

ιδ. Βιβλ. νίδου ἐν Οἰνοφύτοις, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον."
α'. κεφ.

ρή'. (Τὰ στρατόπεδα ἐς χεῖρας εἶσι, καὶ πρῶτον μὲν τὸ εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν ἡσσᾶται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, τὸ δὲ δεξιὸν κρατεῖ· ἔπειτα δὲ φυγὴ γίγνεται παντὸς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων.)

ϟε'. Τοιαῦτα τοῦ Ἱπποκράτους παρακελευομένου, καὶ μέχρι μὲν μέσου τοῦ στρατοπέδου ἐπελθόντος, τὸ δὲ πλέον οὐκέτι φθάσαντος, οἱ Βοιωτοί, παρακελευσα- 10

ϟε'. 1. Ἀναῤῥιπτοῦμεν] ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν. (λ. Ἀϋγ.) [ἀντὶ τοῦ, οὐ προσηκόντως τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα. (Κασσ. Ἀϋγ.)] — Ἐν γὰρ τῇ τούτων] γῇ δηλονότι. (λ. Ἀϋγ.) — 5. Χωρήσατε οὖν —] τὸ ἐξῆς, χωρήσατε οὖν ἐς αὐτοὺς ἀξίως τῆς πόλεως. — 6. Ἐς αὐτούς] τοὺς ἐναντίους. (λ. Ἀϋγ.) — 7. Καὶ τῶν πατέρων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξίως.

ϟς'. 11. Τὸ δὲ πλέον] τοῦ στρατοῦ. (λ. Ἀϋγ.) — 12. Φθάσαντος] νῦν ἀντὶ τοῦ καταλαβόντος.

ctos haesisse! Cf. Matth. Gr. §. 564., quocum virgulas addidimus.

Τοσόνδε. Mosqu. *τοσοῦτον.* „Thom. Mag. p. 783. [ex Thuc.] citat *τοσόν δὲ κίνδυνον ἀνερῥιπτοῦντο*, nescio an ex hoc loco. Vid. adnot. c. 85." GOELL.

Γὰρ τῇ. Gr. *τῇ γάρ.*

Ἡμετέρας Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Vind. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ὑμετέρας.*

Οὐ μή ποτε. C. D. I. *οὐδέ ποτε*, quod etiamsi *οὐδέποτε* scribas, non fert coniunctivus *ἐσβάλωσιν.*

Τμῖν. E. Mosqu. *ἡμῖν.* Sed „variat saepe auctor in eadem periodo haec pronomina." HAACK.

Ἐσβάλωσιν. C. Ar. Chr. *ἐσβάλλωσιν.* Reg. (G.) *ἐσβαίωσιν*, et in Reg. rec. man. *βάλουσι.* Mosqu. *ἐσβάλουσι*, quod licet in *ἐσβαλοῦσι* mutaveris, Elmsleii saltem sectatores improbabunt.

Τήνδε τε. Τέ om Ar. Statim Mosqu. *προσκτᾶσθαι.* Deinde Vind. *ἐλευθεροῦτο.*

3. *Χωρήσατε.* C. *χρήσατε.*

Τῆς τε. Τέ om. Mosqu.

Τῶν πατέρων. Τῶν om. C. Cap. XCVI. *Μέσου τοῦ.* Mosqu. *τοῦ μέσου.* At vid. Buttm. Gr. §. 111. adnot. 3.

Τὸ δὲ — φθάσαντας om. B.

Παρακελευσαμένου. H. Vat. *παρακελευσάμενοι.*

Digitized by Google

μένου καὶ σφίσιν ὡς διὰ ταχέων καὶ ἐνταῦθα Παγώνδου, παιωνίσαντες ἐπῆεσαν ἀπὸ τοῦ λόφου. ἀντεπῆεσαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ προσέμιξαν δρόμῳ. 2. καὶ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας, 5. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθε· ῥύακες γὰρ ἐκώλυσαν. τὸ δὲ ἄλλο 295. καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει. 3. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν καὶ μέχρι μέσου ἡσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐπίεσαν τούς τε ἄλλους ταύτῃ

ϛ'. 3. *Προσέμιξαν δρόμῳ*] αὐτοῖς δηλονότι † προσχόντες †. (*λ. Αὐγ.*) — 4. *Οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας*] ἤγγυν οὐ συνέμιξεν. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 5. *Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθεν*] ἑκατέρων δηλονότι τὰ ἔσχατα. (*λ. Αὐγ.*) — *Ῥύακες*] ῥεύματα * ὑδρηγά *. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 6. ** *Ξυνεστήκει*] ἑκατέρωθεν ἐστὼς ἐμάχετο. (*Κασσ. Αὐγ.*) — 8. *Καὶ ἐπῆεσαν*] οἱ Ἀθηναῖοι. (*λ. Κασσ. Αὐγ.*)

Καὶ σφίσι. Καί om. Mosqu.

Παιωνίσαντες Cass. (in quo tamen rec. man. ō s. ē posuit,) Aug. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Cam. Gr. B. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. et, ut videtur, etiam Cl., nisi quod D. E. *ποιονίσαντες*, C. *παιονήσαντες* praebent, in Aug. corrector *παιαν* ex *παιων* fecit, quod *παιανίσαντες* habent Ar. Chr. Cf. I. 1. p. 212. Vulgo *παιωνίσαντος* (cod. Bas. ab emend. *παιαν.*) cum distinctione post *ταχέων* et *παιων.*, non post *Παγώνδου*. „Apertum est legendum esse *παιωνίσαντες*. Distinctio non suo loco posita causam praebuit corrumpendae scripturae. *Παιωνίσαντες* est in maxima parte mss. torum, et post *Παγώνδου* distinctionem habent unus cod. Hudsoni et Gr. Valla quoque vel ita in suo exemplari invenit, vel coniecturam secutus sic legendum putavit; nam vertit: *Boeoti, adhortante eos hic quoque Pagonda perpaucis, paeana modulati.* Eum sine causa deseruerunt Portus et alii." DUK. „Verba *καὶ ἐνταῦθα* respiciunt ad c. 91., ubi *προσκαλέσας ἑκάστους κατὰ λόχους* Pagondas dicebatur." HAACK.

Ἐπῆεσαν bis ponit G. In D. *ἀπῆεσαν*. Mox Mosqu. *ἀντεπίεσαν*.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Gr.

2. *Ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων*. F. *ἑκατέρῳ τω στρατοπέδω*. In *τὰ ἔσχατα* temere haeret Lindav. Vid. adnot.

Ἦλθεν. C. G. cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. *ἦλθον*. Sed sequitur *ἔπαθε*, pro quo *ἔπαθεν* Cass. Aug. Pal. C. et in minn. exempll. Bekk. Cf. Farr. discr. script.

Ἐκώλυσαν. Gr. *ἐκώλυεν*, per se non male, sed *σαν* super *ον*.

Τὸ δὲ ἄλλο. Gr. *τῷ δὲ ἄλλῳ*. Unde *τῷ δὲ ἄλλῳ καρτερᾷ μάχῃ* fortasse Thucydidem scripsisse temere suspicatur Bened.

Ξυνεστήκει. Mosqu. *ξυνεστήκεσι*. Cf. I. 1. p. 228.

3. *Τῶν Βοιωτῶν*. *Τῶν* om. I.

Μέσου. Vulgo *τοῦ μέσου*, sed *τοῦ* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 195.

Ἐπίεσαν Aug. Cl. Pal. It. H. D. I. E. (nisi quod in hoc al.

Digitized by Google

καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς Θεσπιέας. ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων, καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ, οἵπερ διεφθάρησαν Θεσπιέων, ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν. καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες, ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. 4. τὸ μὲν οὖν ταύτῃ ἡσσᾶτο τῶν Βοιωτῶν, καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιὸν, ἧ οἱ Θηβαῖοι ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὠσάμενοι κατὰ βραχὺ τὸ πρῶτον ἐπηκολούθουν. 5. καὶ ξυνέβη, Παγώνδου περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον, ὡς ἐπόνει τὸ εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, τὸ νικῶν τῶν Ἀθηναίων κέρας, νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπίεναι, ἐς φόβον καταστῆναι. 6. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπό τε τοῦ

ϛ'. 2. *Αὐτοῖς*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — *Κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ*] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀλίγῳ τόπῳ. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 7. *Πρὸς τὸ μαχόμενον*] μέρος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔτι μάχην ὑπομένον. (λ. Ἀὐγ.) §. πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττημένον. (Κασσ. Ἀὐγ.) — 8. *Ἐκράτει*] κρεῖττον ἦν (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — *Ὠσάμενοι*] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 9. *Ξυνέβη — —*] τὸ ἑξῆς, ξυνέβη ἐς φόβον καταστῆναι. — 12. *Ὑπερφανέντων*] τῶν ἱππέων τῶν Βοιωτῶν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.)

man. post τ aliud τ inseruit,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐκφέσαν*, sed in Cass. η ex alia litera factum. „Aptior hic lectio *ἐκίεσαν* a *πιέζειν*. Sane *ἐκιέναι* hic langueat, quum iam *vicisse* dicat Athenienses.“ BAU. Add. I. 1. p. 132.

Παρατεταγμένων. B. *πεπραγμένων*.

Καὶ κυκλωθέντων. *Καί* om. Dan.

Ἀμυνόμενοι. Dan. *ἀμυνούμενοι*.

4. *Μὲν οὖν*. *Οὖν* om. I. Statim Mosqu. *ταύτην*.

Πρὸς τό. D. I. *τὸ πρὸς τό*. Mox H. et Bekk. in minn. exempll. *κατέφυγεν*.

Θηβαῖοι. Gr. *Ἀθηναῖοι*, sed emendatum in marg. Cf. de hoc vitio VI, 95. Post *Ἀθηναίων* ante Bekk. punctum erat. Mox utrum post *βραχύ*, ut vulgo, an post *ὠσάμ.* interpungendum sit, dubitatur. Cf. adnot.

5. *Περιπέμψαντος δύο τέλη*. Cod. Bas. *περιτρέψαντος δ. τ.* C. Reg. (G.) *δύο τέλη περιπέμψ.*, ut Herodicus apud Athen. qui ad finem usque cap. consulendus. Vid. adnot.

Τῶν ἱππέων om. C. et Dukero teste Reg., agnoscit Herodicus (et Gailio auctore G.).

Ἐκ τοῦ. Reg. (G.) *αὐτοῦ*.

Αἰφνιδίως. D. *αἰφνηδίως*. Mox *κέρας* bis ponit C.

Καταστῆναι. In Gr. emendat. ex *κατεστάναι*.

Digitized by Google

τοιούτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραῤῥηγνύντων, φυγὴ καθειστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων. 7. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιόν τε καὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὠρωποῦ, ἄλλοι δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος, οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. 8. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, ῥᾷον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διεσώθη. 9. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἵ τε ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ οἱ ἐκ τοῦ Δηλίου, φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες, (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.

(Οἱ νικήσαντες τῷ Δηλίῳ μέλλουσι προςβαλεῖν. κηρύγματα ἑκατέρων. οἱ Βοιωτοὶ προαγορεύουσι τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τοὺς νεκρούς.).

ϟζ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖον στήσαντες, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκροὺς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες, καὶ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν ἐς

ϟϛ'. 3. Οἱ μέν] τινὲς τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτῶν] τῶν Βοιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον] κωλυσάσης τὸν πόλεμον. (λ. Αὐγ.) — 11. Φυλακήν] δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. (Κασσ. Αὐγ.) — Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες] ἐν τῷ Δηλίῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϟζ'. 14. Ἀνελόμενοι] ἀνελόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

6. Καθειστήκει Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo aeque bene καθεστήκει. Cf. §. 2.

7. Δήλιόν τε. Τέ om. C.

Οἱ δέ. Mosqu. οὐδέ. Post Ὠρ. ante Haack, punctum.

Πάρνηθα. Aug. Σπάρνηθα. C. Πάρνηθον. D. I. Πάρνιθα. At vid. I. 2. p. 260.

8. Βοιωτοὶ δέ. Δέ om. F.

Οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell., nisi quod in his omnibus praeter Pal. Bekk. Goell. et fortasse It. Vat. cod. Bas. ἱππεῖς exaratur. Valla: *equites tum ipsorum tum Locrensium.* Herodicus οἱ ἱππεῖς οἵ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. Vulgo οἵ τε ἱππῆς αὐτῶν. D. οἱ ἱππεῖς sine τέ et αὐτῶν. Virgulam post ἱππῆς nos addidimus.

Γιγνομένης. C. γενομένης.

Διεσώθη. Pal. διεσῴθη. Vid. de Art. crit. p. 150.

Cap. XCVII. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

Digitized by Google

καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς Θεσπιέας. ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων, καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ, οἵπερ διεφθάρησαν Θεσπιέων, ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν. καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες, ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. 4. τὸ μὲν οὖν ταύτῃ ἡσσᾶτο τῶν Βοιωτῶν, καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιὸν, ᾗ οἱ Θηβαῖοι ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὠσάμενοι κατὰ βραχὺ τὸ πρῶτον ἐπηκολούθουν. 5. καὶ ξυνέβη, Παγώνδου περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον, ὡς ἐπόνει τὸ εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, τὸ νικῶν τῶν Ἀθηναίων κέρας, νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπίεναι, ἐς φόβον καταστῆναι. 6. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπό τε τοῦ

ϛ'. 2. *Αὐτοῖς*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — *Κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ*] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀλίγῳ τόπῳ. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 7. *Πρὸς τὸ μαχόμενον*] μέρος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔτι μάχην ὑπομένον. (λ. Ἀὐγ.) §. πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττημένον. (Κασσ. Ἀὐγ.) — 8. *Ἐκράτει*] κρεῖττον ἦν (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — *Ὠσάμενοι*] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 9. *Ξυνέβη — —*] τὸ ἑξῆς, ξυνέβη ἐς φόβον καταστῆναι. — 12. *Ὑπερφανέντων*] τῶν ἱππέων τῶν Βοιωτῶν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.)

man. post ϛ aliud ϛ inseruit,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐπῆεσαν*, sed in Cass. ῆ ex alia litera factum. „Aptior hic lectio *ἐπίεσαν* a *πιέζειν*. Sane *ἐπίεναι* hic langueat, quum iam *vicisse* dicat Athenienses.“ BAU. Add. I. 1. p. 132.

Παρατεταγμένων. B. *πεπραγμένων*.

Καὶ κυκλωθέντων. *Καί* om. Dan.

Ἀμυνόμενοι. Dan. *ἀμυνούμενοι*.

4. *Μὲν οὖν*. *Οὖν* om. I. Statim Mosqu. *ταύτην*.

Πρὸς τό. D. I. *τὸ πρὸς τό*. Mox H. et Bekk. in minn. exempll. *κατέφυγεν*.

Θηβαῖοι. Gr. *Ἀθηναῖοι*, sed emendatum in marg. Cf. de hoc vitio VI, 95. Post *Ἀθηναίων* ante Bekk. punctum erat. Mox utrum post *βραχύ*, ut vulgo, an post *ὠσάμ.* interpungendum sit, dubitatur. Cf. adnot.

5. *Περιπέμψαντος δύο τέλη*. Cod. Bas. *περιτρέψαντος δ. τ.* C. Reg. (G.) *δύο τέλη περιπέμψ.*, ut Herodicus apud Athen. qui ad finem usque cap. consulendus. Vid. adnot.

Τῶν ἱππέων om. C. et Dukero teste Reg., agnoscit Herodicus (et Gailio auctore G.).

Ἐκ τοῦ. Reg. (G.) *αὐτοῦ*.

Αἰφνιδίως. D. *αἰφνηδίως*. Mox *κέρας* bis ponit C.

Καταστῆναι. In Gr. emendat. ex *κατεστάναι*.

Digitized by Google

τοιούτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραῤῥηγνύντων, φυγὴ καθειστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων. 7. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιόν τε καὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὠρωποῦ, ἄλλοι δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος, οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. 8. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, ῥᾷον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διεσώθη. 9. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἵ τε ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ οἱ ἐκ τοῦ Δηλίου, φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες, (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.

(Οἱ νικήσαντες τῷ Δηλίῳ μέλλουσι προσβαλεῖν. κηρύγματα ἑκατέρων. οἱ Βοιωτοὶ προαγορεύουσι τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τοὺς νεκρούς.)

ϟζ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖον στήσαντες, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκροὺς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες, καὶ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν ἐς

ϟϛ'. 3. Οἱ μέν] τινὲς τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτῶν] τῶν Βοιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον] κωλυσάσης τὸν πόλεμον. (λ. Αὐγ.) — 11. Φυλακήν] δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. (Κασσ. Αὐγ.) — Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες] ἐν τῷ Δηλίῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϟζ'. 14. Ἀνελόμενοι] ἀνελόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

6. Καθειστήκει Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo aeque bene καθεστήκει. Cf. §. 2.

7. Δήλιόν τε. Τέ om. C.

Οἱ δέ. Mosqu. οὐδέ. Post Ὠρ. ante Haack, punctum.

Πάρνηθα. Aug. Σπάρνηθα. C. Πάρνηθον. D. I. Πάρνιθα. At vid. I. 2. p. 260.

8. Βοιωτοὶ δέ. Δέ om. F.

Οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell., nisi quod in his omnibus praeter Pal. Bekk. Goell. et fortasse It. Vat. cod. Bas. ἱππεῖς exaratur. Valla: *equites tum ipsorum tum Locrensium.* Herodicus οἱ ἱππεῖς οἵ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. Vulgo οἵ τε ἱππῆς αὐτῶν. D. οἱ ἱππεῖς sine τέ et αὐτῶν. Virgulam post ἱππῆς nos addidimus.

Γιγνομένης. C. γενομένης.

Διεσώθη. Pal. διεσῴθη. Vid. de Art. crit. p. 150.

Cap. XCVII. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

Digitized by Google

τὴν Τάναγραν, καὶ τῷ Δηλίῳ ἐπεβούλευον, ὡς προσβαλοῦντες. 2. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ πορευόμενος ἐπὶ τοὺς νεκρούς, ἅπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὃς, αὐτὸν ἀποστρέψας, καὶ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν πράξει πρὶν ἂν αὐτὸς ἀναχωρήσῃ πάλιν, κατιστὰς ἐπὶ Ἀθηναίους, ἔλεγε τὰ παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων· 3. πᾶσι γὰρ εἶναι καθεστηκὸς, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, ἱερῶν τῶν ἐνόντων ἀπέχεσθαι· Ἀθηναίους δὲ Δήλιον τειχισαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι, ὕδωρ τε, ὃ ἦν ἄψαυστον σφίσι πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι χρῆσθαι, ἀνασπάσαντας ὑδρεύεσθαι. 4. ὥςτε ὑπέρ τε τοῦ θεοῦ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτοὺς 296.

ἡζ. 1. Ἐπεβούλευον] ἐσκέπτοντο. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ἐπὶ τοὺς νεκρούς] ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν νεκρῶν. — 4. * * Πρὶν ἂν αὐτὸς ἀναχωρήσῃ] πρὶν, φησὶ, ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτός. (Κασσ. Αὐγ.) — 6. Δράσειαν] ἔδρασαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Παραβαίνοντες] ἀθετοῦντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Τὰ νόμιμα] ἤγουν τοὺς νόμους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Καθεστηκός] ἔννομον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων] ἤγουν εἰςβάλλοντας πολεμικῶς κατὰ τῆς ἀλλήλων γῆς. (λ. Αὐγ.) — 11. Αὐτόθι] ἐν τῷ ἱερῷ. (λ. Αὐγ.) — Πλὴν — χρῆσθαι] ἄνευ τοῦ χρῆσθαι. — Πλὴν — χέρνιβι χρῆσθαι] ἤγουν οὐ οὐκ ἦν θεμιτὸν ψαῦσαι αὐτοὺς, ἤγουν τοὺς Θηβαίους, εἰ μὴ ὅτε τὰς χεῖρας καθαίροιεν δι' αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ ὕδατος, μέλλοντες τῶν θυμάτων ἅψεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἀνασπάσαντας] ἀνιμησαμένους. ἤγουν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀνιμωμένους πρὸς τὰς κοινὰς χρείας χρῆσθαι. (λ. Αὐγ.)

Τῷ Δηλίῳ. Τῷ om. Reg. (G.) Post Τάναγραν ante Haack. punctum erat. Omnis autem haec paragr. ad anteced. cap. referenda erat.

2. Κήρυξ. Pal. κῆρυξ. Ita fortasse etiam Mosqu., ex quo nostrum temere affertur. Cf. de Art. crit. p. 151.

Ἅπαντᾷ κήρυκι. B. ἅπαντα κήρυκα.

Βοιωτῷ. F. cod. Bas. Mosqu. Dan. Βοιωτῶν.

Ἀναχωρήσῃ. Gr. ἀναχωρήσει.

Ἐπὶ Ἀθηναίους Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

Τὰ παρά. Τά om. C. G. D. I. Sed Dukero teste Reg. παρά om.

Παραβαίνοντες. D. παραβαίνοντας, sed ε s. α al. man. Tum post Ἑλλήνων, ἀπέχεσθαι, αὐτόθι, ὑδρεύεσθαι vulgo plene interpungitur, Bekk. post ἀπεχ. et αὐτ. virgulas posuit.

3. Δήλιον. Vat. H. καὶ Δήλιον.

Τειχίσαντας. D. I. τειχίσαντες.

Ἄνθρωποι. Mosqu. ἄλλοι. Mox ad βεβήλῳ respiciunt Bekk. Anecdd. p. 228.

Ἱερά s. v. al. man. E. Tum D. χύρνιβι, E. χέρνιβα.

Ὑδρεύεσθαι. I. ἰδρεύεσθαι. Mosqu. ὑδρεύεσθε.

4. Τοῦ θεοῦ. Τοῦ om. Cl.

Digitized by Google

ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν αὐτοὺς, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας, ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν.

(Ἀπόκρισις τῶν Ἀθηναίων.)

ϟη. Τοσαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος, οἱ Ἀθηναῖοι, πέμψαντες παρὰ τοὺς Βοιωτοὺς ἑαυτῶν κήρυκα, τοῦ μὲν ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδὲν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψειν· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐξελθεῖν ἐπὶ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτοῦ τοὺς ἀδικοῦντας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνωνται. 2. τὸν δὲ νόμον τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἥν τε πλέονος, ἥν τε βραχυτέρας, τούτων καὶ τὰ ἱερὰ ἀεὶ γίγνεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. 3. καὶ γὰρ Βοιωτοὺς καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων, ὅσοι

ϟζ. 1. *Τοὺς ὁμωχέτας*] ὁμωχέται οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. — 2. † *Αὐτούς*] τοὺς Βοιωτούς. (λ. Αὐγ.) † — *Ἀκιόντας*] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.)

ϟη. 6. *Οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν*] ἤγουν οὐδὲν παραλυμήνασθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. *Ἐπὶ τοῦτο*] ἐπὶ τῷ ἀδικῆσαι τὸ ἱερόν. (λ. Αὐγ.) — 8. *Τοὺς ἀδικοῦντας*] ἤγουν τοὺς Θηβαίους. (λ. Αὐγ.) — *Σφᾶς*] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Ἐπικαλουμένους. E. καλουμ. Idem statim om. *τούς*.

Ὁμωχέτας. „Ex Hesych. ὁμοχέτας legendum [at vid. ibi Intt.], ex Suid. ὁμοχαίτας." HUDS. „Suidas habet quidem ὁμοχαίτας, sed apud alios quoque per ι in penultima scribi adnotat ibi Kuster. Addit Suidas, *Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις*." DUK. Photius: *Ὁμοχέτας Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμοφοφίους* (l. e. Suid. ὁμωροφίους). Add. Phav. et adnot. ad III, 59.

Προαγορεύειν. E. Mosqu. *προαγορεύειν*.

Ἐκ τοῦ. Chr. *αὐτοῦ*.

Cap. XCVIII. *Οἱ Ἀθηναῖοι*. *Οἱ* om. D. I. E. Ar. Chr. Dan.

Βοιωτούς. Post hoc nomen C. inserit, sed ipse expungit *ἐπικαλουμένους*, quod c. 97. fin. post *Βοιωτούς* legebatur.

Ἑαυτῶν κήρυκα de. Mosqu.

Ἀδικῆσαι ἔφασαν. E. *ἔφασαν ἀδικῆσαι*.

Τοῦ λοιποῦ. Cam. *ἐκ τοῦ λοιποῦ*.

Ἐξελθεῖν. Gr. *ἐπελθεῖν*.

Ἵνα om. Aug. Pal. It. Vat. H. in Aug. tamen recte man. 2. in marg. additum. Cam. *ἢ ἵνα* scribit.

Ἀμύνωνται. It. Vat. I. *ἀμύνονται*.

2. *Ὧν*. Cod. Bas. *ᾧ*. Mosqu. *ὡς*. Idem mox *ἤ* om.

Ἀεί Cass. Aug. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

3. *Γάρ* om. F. Proximi *Βοιω-*

Digitized by Google

ἐξαναστήσαντες τινα βίᾳ νέμονται γῆν, ἀλλοτρίοις ἑαυτῶν τὸ πρῶτον ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκτῆσθαι. 4. καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν ἐπὶ πλέον δυνηθῆναι τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τοῦτ' ἂν ἔχειν· νῦν δὲ, ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν, ἑκόντες εἶναι ὡς ἐκ σφετέρου οὐκ ἀπιέναι. 5. ὕδωρ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ κεκτῆσθαι, ἣν οὐκ αὐτοὶ ὕβρει προσθέσθαι, ἀλλ' ἐκείνους, πρότερους ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας, ἀμυνόμενοι βιάζεσθαι χρῆσθαι. 6. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι † τῷ † πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημά-

ἠ. 1. *Ἐξαναστήσαντες*] ἀπελάσαντες, μεταναστήσαντες. (λ. Ἀνγ.) — 5. *Ἐν τῇ ἀνάγκῃ*] ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ καιροῦ. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 6. *Ἐκείνους*] τοὺς Θηβαίους. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 7. *Ἐπὶ τὴν σφετέραν*] τὴν τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Λύγ.) — ** *Βιάζεσθαι*] ἀντὶ τοῦ βιασθῆναι. (Ἀνγ.) — 9. *Ξύγγνωμόν τινα γίγνεσθαι*] ἤγουν ξυγγνώμην λαμβάνειν. (λ. Ἀνγ.)

τούς primae duae literae in G. primo fuerunt πρ.

Τινά. Pal. *τίναι*.

Τὸ πρῶτον. Cam. *τὸ πρότερον*.

4. *Εἰ μέν* in marg. al. man. D.

Δυνηθῆναι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. cod. Bas. Gr. E. m. Haack. Bekk. Goell. „Mendose." WASS. Fallitur. Vid. Matth. Gr. §. 537. Vulgo *δυνηθεῖεν*. Mox boni libri *νῦν δ'* pro *νῦν δέ*. Cf. Farr. discr. script. Sed ob sequentem distinctionem et opposita incisa minus placet. Verba *ἑκόντες εἶναι* apud Duk. male ad *ἐν ᾧ — εἰσὶν* referuntur.

5. *Προσθέσθαι*. D. *προθέσθαι*.

6. *Τῷ πολέμῳ*. Aug. *τὸ πολέμῳ*, quod placet Bauero, Haack. et Schneid. in Lex. s. *συγγνώμων*, et articulus ante *πολέμῳ* in sententia generali sane minus aptus. Cf. Rost. Gr. §. 98. 3. Sed omnis hic locus multis dubitationibus obnoxius est. Apud Duk. Haack. Bekk. Goell. male virgula posita est post *κατειργόμενον*, in Lips. et ibi et post *εἶναι*. Valla post *πολέμῳ* distinxit, hac exhibita interpretatione: *omnia vero licere bello, et adversitate aliqua circumventis veniam esse quandam etiam apud deos*. Reiskius *κατειργομένῳ* coniiciebat, nescio utrum Vallae interpunctionem probans, an sic, ut simul *πᾶν* in *πάνυ* aut *παντί* mutandum censeret. Nos in adnotationibus plenius de his dicturi interea, ut lectori liberum esset iudicium, omnes virgulas omisimus. Caeterum D. *κατειργασμένον*, quod ne quis probet, et *δεινῷ τινι*, et quodammodo ipsum compositum *κατεργάζεσθαι*, denique natura libri graviter prohibet.

Ξύγγνωμόν τι in Pal. rec. man. superscr. *Ξύγγνωμόν τινα* praebent Cam. (non tamen ex cod. Bas.) caput Schol. et inde marg. Steph.

Ἀκουσίων. It. Vat. H. B. E. *ἀκουσίων*, sed H. recte *ᾱ* s. *ε̄* al. man.

Digitized by Google

τὴν καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς, παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ καλοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασι. 7. τούς τε νεκροὺς πολὺ μειζόνως ἐκείνους ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι ἀσεβεῖν, ἢ τοὺς μὴ ἐθέλοντας ἱεροῖς τὰ μὴ πρέποντα νομίζεσθαι. 8. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἶναι, μὴ ἀπιοῦσιν ἐκ τῆς Βοιωτῶν γῆς, (οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτήσαντο,) ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς νεκροὺς † σπένδουσιν † ἀναιρεῖσθαι.

(Ἕτερος λόγος τῶν Βοιωτῶν.)

ιθ'. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο, εἰ μὲν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ εἰσὶν, ἀπιόντας ἐκ τῆς ἑαυτῶν, ἀποφέρεσθαι

ιη'. 3. Ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν] ἀπὸ τῶν ἐπιῤῥεόντων δεινῶν. (λ. Ἀνγ.) — Τολμήσασι] τολμηρῶς πράξασι παρὰ τὰ καθεστηκότα. — 4. Ἐκείνους] τοὺς Βοιωτούς. [τοὺς Θηβαίους, ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλίῳ, ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις, ἀσεβεῖν μᾶλλον ἢπερ τοὺς Ἀθηναίους, μὴ θέλοντας νομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς, μηδὲ νεκροὺς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. (Κασσ. Ἀνγ.)] — 6. Μὴ ἀπιοῦσιν] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπιόντες. (λ. Ἀνγ.) — ** Μὴ ἀπιοῦσιν] ὅτι οὐκ ἀναχωρήσουσιν. (Ἀνγ.)

ιθ'. 11. Ἑαυτῶν] τῶν Βοιωτῶν. (Ἀνγ.)

Καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπό. Reg. (G.) καὶ μὴ ἀπό, sed deinde ἐπὶ τοῖς int. vers. scripta man. rec.

Τί om. It. Vat. D.

Τολμήσασι. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τολμῶσι.

7. Ἀποδιδόναι. H. καταδιδόναι.

Ἀσεβεῖν. Mosqu. Ar. Chr. Dan. inepte εὐσεβεῖν.

Ἐθέλοντας. Post hoc Reg. (G.) addit ὥςπερ τιμήματι. „Sunt ex interpretatione ad praecedd. ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι, quibus quum adscriptum fuisset ὥςπερ τίμημά τε, id deinde e margine εἰς τὸ κείμενον venit.“ DUK. Pro ἱεροῖς H. ἱερεῖς.

Τὰ μὴ πρέποντα Cass. Schol. Bekk. Goell. In Mosqu. τὰ προσήκοντα. Vulgo sine negatione τὰ πρέποντα, quod frustra defendit Haack. Vid. adnot.

8. Ἀπιοῦσιν. Mosqu. ἀπιέναι κελεύειν.

Βοιωτῶν. C. τῶν Βοιωτῶν. Deinde post γῆς ante Bauer. inepte punctum erat, et proxima parenthesis signis carebant.

Οὐ γὰν ἐν. Mosqu. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐν.

Κατὰ τά. Τά om. It.

Σπένδουσιν. Σπένδουσιν coniecimus I. 1. p. 191. Eadem verba nonnulli libri confundunt V, 39. Cf. etiam adnot.

Cap. XCIX. Ἑαυτῶν. Cl. (pro quo Bekk. male Gr. memorat) et Mosqu. αὐτῶν.

Digitized by Google

τὰ σφέτερα· εἰ δὲ ἐν αὖ ἐκείνων, αὐτοὺς γιγνώσκειν τὸ ποιητέον· νομίζοντες τὴν μὲν Ὡρωπίαν, ἐν ᾗ τοὺς νεκροὺς, ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης, κεῖσθαι ξυνέβη, Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν· (οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων·) τὸ δὲ „ἐκ τῆς ἑαυτῶν" εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι „ἀπιόντας, καὶ ἀπολαβεῖν ἃ ἀπαιτοῦσιν." ὁ δὲ κήρυξ τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἄπρακτος. 5 297.

(Οἱ Βοιωτοὶ μηχανὴν προσαγαγόντες τὸ Δήλιον αἱροῦσι.)

ρ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, εὐθὺς μεταπεμψάμενοι ἔκ τε τοῦ Μηλιέως κόλπου ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας, καὶ βεβοηθηκότων αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην Κορινθίων τε διχιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθότων 10

1. Εἰ δὲ — —] εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνωσκέτωσαν. (Κασσ. Αὐγ.) — 2. Νομίζοντες] οἱ Βοιωτοί. (Αὐγ.) — 4. Καὶ οὐκ ἂν — —] καὶ οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὡρωπίᾳ, ὥς[τε] τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. Οὐδ' αὖ — —] οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθηναίων οὔσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς Βοιωτοῖς σπένδεσθαι; (Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τὸ δὲ — —] εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν ἀπιόντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσιν. (Κασσ. Αὐγ.)

Γιγνώσκειν — τῆς μάχης om. Dan. Post *ποιητέον* ante Haack. inepte punctum erat.

Αὐτούς. Dan. *αὐτός*.

Βίᾳ σφῶν. F. *σφῶν βίᾳ*.

Οὐδ' αὖ. „Ante verba *οὐδ' αὖ — ἐκείνων* et post eadem verba minus plene interpunxi, ne hoc interiecto brevi membro sequentia a partic. *νομίζοντες* divellerentur." HAACK. Nos insuper parenthesis notas posuimus. Prius *ν* verb. *ἐσπένδοντο* in I. s. *πε* al. man. Praeterea C. *τοῖς ἐκείνων*.

Ἑαυτῶν. Cl. rursus *αὐτῶν*.

Ἀπιόντας. Dan. *ἅπαντας*.

Α Aug. man. 2. superscr., Ald. Bas. ed. (non cod. Bas.) om. In B. pro eo *ὅ* s. v.

CAP. C. *Μηλιέως*. Dan. *Μηλίως*, in quo latet *Μηλιῶς*, quod VIII, 3. plerique libri habent. Cf. tamen I. 1. p. 222. et de Art. crit. p. 135.

Σφενδονήτας. Pal. *σφενδονήστας*. D. I. Mosqu. *σφενδονίτας*. Mox post *μάχην* ante Haack. perperam comma, post *τειχίσματι*, ubi Bekk. comma habet, et §. 2. post *αὐλόν* punctum erat.

Digitized by Google

Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Δήλιον, καὶ προσέβαλον τῷ τειχίσματι· ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ἥπερ εἷλεν αὐτὸ, τοιάνδε. 2. κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες, ἐκοίλαναν ἅπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς ὥσπερ αὐλόν· καὶ ἐπ' ἄκραν λέβητά τε ἤρτησαν ἁλύσεσι, καὶ ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν ἐς αὐτὸν νεῦον καθεῖτο, καὶ ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου. 3. προσῆγον δὲ ἐκ πολλοῦ ἁμάξαις τῷ τείχει, ᾗ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο· καὶ ὁπότε εἴη ἐγγὺς, φύσας μεγάλας ἐσθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων. 4. ἡ δὲ πνοὴ, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, ἔχοντα ἄνθρακάς τε ἡμμένους καὶ θεῖον καὶ πίσσαν, φλόγα ἐποίει μεγάλην, καὶ ἧψε τοῦ τείχους, ὥστε μηδένα ἔτι ἐπ' αὐτοῦ μεῖναι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας ἐς φυγὴν καταστῆναι, καὶ τὸ τείχισμα τούτῳ τῷ τρόπῳ ἁλῶναι. 5. τῶν δὲ

ϙ΄. 6. Ἀκριβῶς] κατὰ φύσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Ἐσεσιδήρωτο] ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν. (Κασσ. Αὐγ.) — 13. Στεγανῶς] πυκνὸν εἰσεῖν ὡς στεγανοῦ σώματος. (λ. Αὐγ.)

Ἥπερ εἷλεν. Gr. ἥπερ εἷλον, et εἷλον saltem etiam D. I. E.

2. Ἅπασαν. Cod. Bas. ἀνὰ πᾶσαν.

Πάλιν om. Reg.

Λέβητά τε. Τέ om. Ar. Chr. Dan.

Ἤρτησαν. F. ἤρτυσαν.

Ἀκροφύσιον. Chr. ἀκροφύγιον. Mox B. κερέας.

Ἐς αὐτόν. Cl. ὡς αὐτόν. „Ut alibi noster pro ἐς." WASS. At hic perperam. Vid. not. ad I, 50. Vind. m. ἐς αὐτό.

Ἐσεσιδήρωτο. Vind. ἐσεσιδήρωντο.

Ξύλου. Post hoc τὸ πλέον inserunt Mosqu. Ar. ob non intellectum ἐπὶ μέγα, de quo vid. Schoem. Obss. p. 22.

3. Ἁμάξαις. Reg. (G.) ἁμάξας.

Ἐσθέντες. Cod. Bas. ἐνθέντες. Etiam C. ν̄ s. ϛθ. Gr. θέντες.

4. Πνοή. „Agnoscit Poll. II, 77." WASS.

Ἔχοντα. Reg. (G.) ἔχοντά τε, quod τέ utrum post ἄνθρακας repetatur necne, ignoramus.

Ἀνθρακάς τε. Cod. Bas. ἄνθρακας πυρός (sine τέ).

Ἧψε. F. ἥψαι.

Ἔτι ἐπ' αὐτοῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. In D. ἔτι ἀπ' αὐτοῦ, sed ε̄ s. α̈ ead. man. Vulgo ἀπ' αὐτοῦ ἔτι.

Καταστῆναι. Gr. καταστῆσαι, sed cum emend. supra scr. καταστῆναι.

Τούτῳ τῷ τρόπῳ. Τῷ om. Cass. Aug. Pal. It. H., sed male.

Digitized by Google

φρουρῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ ἐλήφθησαν· τῶν δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος, ἐς τὰς ναῦς ἐσβάν, ἀπεκομίσθη ἐπ' οἶκου.

(Οἱ νεκροὶ ἀποδίδονται. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων.)

Νοεμβρ. μην. ρέ. Τοῦ δὲ Δηλίου ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ληφθέντος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων κήρυκος, οὐδὲν ἐπισταμένου τῶν γεγενημένων, ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον αὖθις περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδοσαν οἱ Βοιωτοὶ, καὶ οὐκέτι ταὐτὰ ἀπεκρίναντο. 2. ἀπέθανον δὲ Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντακοσίων, Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων, καὶ Ἱπποκράτης ὁ στρατηγὸς, ψιλῶν δὲ καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμός.

(Δημοσθένης ἐς τὴν Σικανίαν ἀπόβασιν ποιεῖται.)

3. Μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην καὶ ὁ Δημοσθένης ὀλίγῳ ὕστερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεύσαντι τὰ περὶ τὰς

Ubi οὗτος sine articulo ponatur, vidimus I. 1. p. 169. quibuscum cf. ad Luci. D. D. IV. item Blume l. l. et Engelh. ad Plat. Lach. init.

5. Ἐσβὰν ἀπεκομίσθη Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell., et ἐσβάν etiam Pal. et Cam. Vulgo ἐμβὰν ἀπεκομίσθησαν. Posterius, quod, quanquam alibi πλῆθος cum plurali iungitur (cf. Matth. Gr. §. 301. et adnot. ad I, 106.), hic propter ἐσβάν durius esset, ex c. 96. fin. ortum est. Ἐσβῆναι et ἐμβῆναι, quorum illud praefert Thucydides, sine discrimine dici vidimus III, 80. IV, 25., et hic Aug. in marg. ἐμβάν. Caeterum si οἱ ἄλλοι pariter sint φρουροὶ Δηλίου, post ἐλήφθ., ubi vulgo punctum, comma ponendum. Cf. adnot.

Cap. Cf. Κήρυκος. Virgula ante Haack. abeat.

Ταὐτά. Cass. Gr. ταῦτα, quod aptius iudicare Kistemakerum mirum est. Tum Mosqu. ἀπεκρίνατο.

2. Ψιλῶν. C. ψιλοῦ. „Haec discrepare videntur cum iis, quae leguntur c. 94. extr. ψιλοὶ δὲ — οὐ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. Sed quum h. l. dicat καὶ σκευοφόρων, quibus adiectis maxime numerum auctum esse credibile sit, non est de lectionis veritate dubitandum." HAACK. Καί ante σκευοφ. om. cod. Bas.

3. Μετὰ δέ. Δέ om. D. Hinc autem novum caput ordiendum erat.

Ταύτην om. D.

Τότε. E. es.

Digitized by Google

Σίφας τῆς προδοσίας περὶ οὐ προυχώρησεν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ Ἀγραίων
298. καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίους ὁπλίτας, ἀπέβασιν ἐποιήσατο ἐς τὴν Σικυωνίαν. 4. καὶ πρὶν πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ Σικυώνιοι τοὺς ἀποβεβηκότας ἔτρεψαν, καὶ κατεδίωξαν ἐς τὰς ναῦς· καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον· τροπαῖον δὲ στήσαντες, τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν.

(Σιτάλκου θάνατος.)

5. Ἀπέθανε δὲ καὶ Σιτάλκης Ὀδρυσῶν βασιλεὺς ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ Δηλίῳ, στρατεύσας ἐπὶ Τριβαλλοὺς, καὶ νικηθεὶς μάχῃ. Σεύθης δὲ ὁ † Σπαραδόκου †, ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν Ὀδρυσῶν τε καὶ τῆς ἄλλης Θράκης ἥσπερ καὶ ἐκεῖνος.

(2. Βρασίδας στρατεύει ἐς Ἀμφίπολιν, ἣν αἱρεῖ. ρβ' — ρη'. περὶ τῆς κτίσεως, τοῦ τόκου καὶ τοῦ ὀνόματος ταύτης τῆς πόλεως. ρβ'.)

ρβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Βρασίδας, ἔχων τοὺς Ὀλ. πδ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υπδ'. τελευτ.

ρα'. 12. *Αὐτοῦ*] τοῦ Σιτάλκου. (λ. Αὐγ.)
ρβ'. 14. *Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος*] μετάβασις.

Προυχώρησεν Cass. Aug. Pal. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. E. Ar. Chr. Ald. Bas. Haack. Bekk. Goell., nisi quod Cass. *προχώρησεν*, et in Aug. quoque υ a man. 2. add., Pal. et Reg. autem ν ephelc. non agnoscere videntur. Vulgo *προυχώρησαν*. At vid. I. 1. p. 97.

Ἔχων. m. ἔχῶ. (sic!) Tum *νεῶν* in G. obscurius scriptum, ut legas *θεῶν*.

Καὶ Ἀγραίων. E. καὶ τῶν Ἀγρ. cum vacuo spatio trium quatuorve literarum post *τῶν*.

Τετρακοσίους. D. τετρακισχιλίους.

Ἐποιήσατο. I. Ar. Chr. Dan. ἐποιήσαντο.

Ἐς τήν. Gr. *ἐπὶ τήν*. Mox *Συκιών*. Mosqu.

4. *Τροπαῖον*. Pal. τρόπαιον, ut c. 97.

5. *Τοῖς ἐπί*. Mosqu. man. 2. corr. in τῷ ἐπί. Antea Pal. Ὀδρυσῶν.

Τριβαλλούς. Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. male *Τριβαλούς*.

Σπαραδόκου. Imo *Σπαρδόκου* seu *Σπαρδάκου*, sicut libri II, 101., nisi ibi nostrum cum Steph. restituere vis. *Σπαρδόκου* recepit Haack. In D. *Σπαραδίκου*. Mosqu. *Περσίδου*.

Ἀδελφιδοῦς. It. Reg. ἀδελφιδούς. Mox Vat. ἑαυτοῦ.

Ἐβασίλευσεν. F. *ἐβασίλευεν*. Nostrum significat *rex factus est*, ut II, 15.

Digitized by Google

ἐπὶ Θρᾴκης ξυμμάχους, ἐστράτευσεν ἐς Ἀμφίπολιν τὴν ἐπὶ Στρυμόνι ποταμῷ, Ἀθηναίων ἀποικίαν. 2. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστίν, ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠδώνων ἐξεκρούσθη· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον πέμψαντες, οἳ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρᾳκῶν. 3. καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἅγνωνος τοῦ Νι-

Ὀλ. ο'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υϟζ'.
Ὀλ. οη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υξε'.
Ὀλ. πε'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υλζ'. ἢ μᾶλλον υλς'.

ρβ'. 3. Ἡ πόλις] ἡ Ἀμφίπολις. (Λ. Αὐγ.) — 4. ** Ἀρισταγόρας] οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. ** Ἠδώνων] ἀπὸ τῆς Ἤδωνες πλ[άσσεται], καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἠδωνοί, ὅθεν ὑποκατιὼν Ἤδωνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἠδωνούς. (Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CII. Ξυμμάχους. Gr. συμμάχους ὥσπερ καὶ ἐκεῖνος ξυμμάχους.

Ἐπὶ Στρυμόνι. „Ἐπιστρυμονια (marg. al. man.) Στρυμμονι I.“ Haec verba Gailii.

2. Μιλήσιος. Pal. Μιλίσιος, ante Μηλίσιος.

Κατοικίσαι. Pal. κατοικῆσαι. Valla *incolere*. Vulgatam confirmat Diod. l. XII. c. 68. Vid. adnot.

Ὑπό. D. E. Ar. Chr. Dan. ἀπό. Vulgato etiam Diod. patrocinatur.

Ἠδώνων. Cass. Chr. Dan. Ἡδώνων, et asperi spiritus vestigia in nonnullis libris redeunt mox et c. 108. At vid. I, 100. II, 99. D. E. Ἠδόνων, nisi, quod probabile videtur, fallunt Gailii typothetae. Mox C. ἐπίκους.

Αὐτῶν Cass. Reg. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) αὐτῶν. Cf. adnot. ad I, 5. Post hoc vocabulum nonnulli virgula interpungunt, ne ad βουλόμ. referatur.

Πέμψαντες. F. μεταπέμψαντες.

Δραβήσκῳ. Cass. Vat. Gr. Ar. Chr. Ald. Bas. Δραβησκῷ. At vid. I. 2. p. 379. et Diod. l. l. Marg. Steph. 2. Θραβησκῷ. Reg. Θεαβησκῷ. (G. Θεασβηκῳ.) In Dan. cum praeced. ἐν in Ἐνδραβησκῶν coaluit.

3. Δέοντι Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. et correctus m. Vulgo (et Haack.) δέοντος. „Priscian. p. 1181. δέον legit pro ἑνὸς δέοντος. Noster VIII, 6. καὶ ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Vid. VII, 53.“ Wass. „In his casus participii plerumque convenit cum casu nominis, ut hic in Cl. et Cass. ἑνὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει. Interdum sine respectu ad casum nominis in genitivo ponitur, ut in ceteris mss. ἑνὸς δέοντος, τριακοστῷ ἔτει, anno trigesimo, *deficiente uno*. Exempla utriusque structurae sunt in Budaei Comment. Ling. Gr. p. 1052.“ Duk. Cf. Matth. Gr. §. 141. adnot. 1.

Ἅγνωνος Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ἄγνωνος. Vid. discr. script. ad I, 117. Diodorus *Apiona* memorat. At vid. adnot.

Digitized by Google

πλὸν οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, Ἥδωνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. 4. ὡρμῶντο δὲ ἐκ τῆς Ἠϊόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον, ὃ πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἄγνων ὠνόμασεν, ὅτι, ἐπ' ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβὼν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφανῆ ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ᾤκισεν.

(*Βρασίδας προδοσίᾳ Ἀργιλίων, οἳ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀφίστανται, τὴν γέφυραν τοῦ Στρυμόνος διαβαίνει, καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν αἱρεῖ.*)

ργ'. Ἐπὶ ταύτην οὖν ὁ Βρασίδας, ἅρας ἐξ Ἀρνῶν τῆς Χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ· καὶ ἀφικόμενος περὶ δείλην ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα καὶ † Βρωμίσκον †, ᾗ ἡ

ρβ'. 7. *Διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν*] τὸν Στρυμόνα. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. *Ἀπολαβών*] ἀποκόψας. (λ. Αὐγ.) — ** *Περιφανῆ* — *ᾤκισεν*] ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὃ καταφανὲς ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστί. (Κασσ. Αὐγ.)

Ἥδωνας. Reg. Ar. Chr. Bekk. Goell. Ἡδῶνας, ut II, 99. Gr. Ἥδωνας. Vind. Ἡδωνούς. Cf. I. 2. p. 339.

Ὅπερ. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ὃ.

Ἐκαλοῦντο Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐκαλεῖτο. Cf. 1. 1. p. 99.

4. Ἠϊόνος. Bekk. Ἱιόνος, et sic etiam in proxx. capp. Cf. script. discr. ad c. 7. Vind. Ἡειόνος.

Ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ. C. Reg. (G.) τοῦ ποτ. ἐπὶ τῷ στόματι, quod in Praefat. temere probat Wass. In D. ἐπὶ στόματι τοῦ ποταμοῦ.

Περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος. „Haec ante oculos habuit Steph. in Ἀμφίπολις, et, ut Iungermannus putat, Poll. IX, 27.“ DUK. D. Ar. Στρυμμόνος.

ὬΙκισεν. Vind. ᾤκησεν.

Cap. CIII. Ἅρας (pro quo Pal. ἄρας) post Καλ. collocat E., in quo Ἄρνης legi male scribit Bekk.

Ἐπί. C. Reg. (G.) περί. Statim Pal. δήλην.

Αὐλῶνα. Aliis minuscula litera exarandum videtur. Cf. I 2. p. 355. sq.

Βρωμίσκον. It. Vat. Bekk. Goell. Βρομίσκον. H. Βρομύσκον. Stephani Βορμίσκον videri esse iam I. 2. p. 352. cum Duk. adnotavimus, et ita scriptum malebat Palmer.

Digitized by Google

Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν, καὶ δειπνοποιησάμενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. 2. χειμὼν δὲ ἦν, καὶ ὑπένειφεν· ᾗ καὶ μᾶλλον ὥρμησε, βουλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ Ἀμφιπόλει, πλὴν τῶν προδιδόντων. 3. ἦσαν γὰρ Ἀργιλίων τε ἐν αὐτῇ οἰκήτορες, (εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι,) καὶ ἄλλοι, οἳ ξυνέπρασσον ταῦτα, οἱ μὲν Περδίκκᾳ πειθόμενοι, οἱ δὲ Χαλκιδεῦσι. 4. μάλιστα δὲ οἱ Ἀργίλιοι, ἐγγύς τε προῳκοῦντες, καὶ ἀεί 299. ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὕποπτοι, καὶ ἐπιβουλεύοντες τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς, καὶ Βρασίδας ἦλθεν, ἔπραξάν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύον-

τοῦ κεφαλαί- ργ'. 8. Ἐγγύς τε προῳκοῦντες] τῇ Ἀμφιπόλει. — 10. Παρέτυχε] συνέβη. — 11. Ἐκ πλείονος] καιροῦ δηλονότι. — Πρὸς τοὺς οὐ τού-ἐμπολιτεύοντας] μετέχοντας τῆς πολιτείας τῶν Ἀμφιπολιτῶν. τον τὰ

Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν. „Ἐξίησιν ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν Attice dici ex h. l. docet Thom. Mag. in ἐκβάλλει.“ DUK. Cf. I. 1. p. 136. E. Βολνη. At vid. I. 2. p. 393.

Δειπνοποιησάμενος. Reg. (G.) D. δεῖπνον ποιησάμενος. Cf. Lob. ad Phryn. p. 260.

2. Ὑπένειφεν Cass. Aug. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑπένιφεν. Cf. III. 23. Νείφειν igitur *seram* et alibi *dubiam* formam non recte appellat Passow. Lex.

Καὶ μᾶλλον. *Καί* om. Mosqu.

3. Ἀργιλίων — δὲ οἱ ob repetitum Argiliorum nomen om. Ar. Chr.

Καὶ ἄλλοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo καὶ οἱ ἄλλοι, quod iam Fr. Portus damnabat.

Περδίκκᾳ post πειθόμ. reiicit E. In m. Περδίκκου legitur.

4. Ἀεί ποτε. „Θουκυδίδης τετάρτῳ.“ Bekk. Anecdd. p. 77. Nisi ibi potius ad c. 78. respicitur. Cf. etiam Ind. in ἀεί. Pal. rursus ἀεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἐπειδή. Mosqu. ἐπεὶ δέ.

Παρέτυχεν. G. παρέσχεν, quod potius sine ὁ καιρός diceretur, ut IV, 85.

Καὶ Βρασίδας. Cl. καὶ ὁ Βρασίδας.

Ἔπραξαν Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Abresch. Haack. Bekk. Goell. „Non deterius est ἔπραξαν, quod Valla et Acacius secuti sunt, qui hoc potius ad Argilios, qui Argilium urbem vicinam incolebant, quam ad Brasidam pertinere existimarunt. Nec male Acacius haec ἔπραξαν — ἡ πόλις tanquam in parenthesi dicta accepit.“ DUK. Postrema male scripta, ut docent particulae τὲ — καί. Sed etiam apodosin ab ἔπραξάν τε ob naturam sententiae (vid. adnot.) non bene videmur incipere posse, nisi cum Kriegero πράξαντες legimus pro ἔπραξάν τε. Vid. Seebod. Archiv. III. 1. p. 536.

Digitized by Google

τας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις, καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες τῶν Ἀθηναίων, ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κατέστησαν τὸν στρατὸν † πρόσω † ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. 5. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως, καὶ οὐ καθεῖτο τείχη ὥςπερ νῦν, φυλακὴ δέ τις βραχεῖα καθειστήκει· ἣν βιασάμενος ῥᾳδίως ὁ Βρασίδας, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὔσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπροςδόκητος προςπεσὼν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν, οἰκούντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον, εὐθὺς εἶχε.

ργ'. 1. Δεξάμενοι] οἱ Ἀργίλιοι. — 2. Τῇ πόλει] τῇ οἰκείᾳ. — 4. Τὸ πόλισμα] ἡ Ἀμφίπολις. — 5. Τῆς διαβάσεως] τῆς γεφύρας. — 8. Προςπεσών] ἤγουν ἐπιπεσών.

σχόλια λ. Αὐγ. ὡςαύτως καὶ τὰ τοῦ ρδ'.

Ἐκείνῃ. Vulgo ἐν ἐκείνῃ, sed ἐν de. Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. „Delenda est praepositio." WASS. in Praef., cui nescio cur refragetur Schaef. ad Lamb. Bos. p. 701. Sic ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ c. 106. „Cum Acacio illa ἐκείνῃ τῇ νυκτί malim coniungere cum seqq. κατέστησαν τὸν στρατόν quam cum praecedd. ἀποστάντες τῶν Ἀθην." DUK. Paruimus cum Haack.

Πρόσω. Pal. πρὸς ἕω. Cass. in marg. man. rec. γρ. καὶ πρὸ ἕω. „Πρόσω Valla et Portus in versione praeterierunt, Acacius vertit *ad caput* pontis. Mihi consideranda videtur scriptura, quae est in marg. cod. Cass." DUK. Consentit Valcken. ad Hrdt. VIII, 83. „Dixi iam olim ad Dion. p. 199. mihi vehementer probari hanc scripturam [πρὸ ἕω], ut quae doceat, quare Brasidas imprudentibus Amphipolitis exercitum traiecerit." GOELL., qui cum Bekk. recepit. Equidem licet virorum doctissimorum auctoritati libenter parerem, tamen, ut verum fatear, cur a librorum scriptura recedam, idoneam causam non video. Nam temporis notio iam satis inest in ἐκείνῃ τῇ νυκτί, πρόσω autem significat Argilios non satis habuisse Brasidam in suam urbem recipere, sed hac ipsa nocte eum *protinus* seu *ulterius* (*vorwärts*) ad pontem duxisse. Notandum tamen hoc vocabulum, ab Herodoto, Xenophonte aliisque frequentatum, apud Thuc. alibi non exstare.

5. Καθειστήκει. C. Reg. (G.) καθεστήκει. Cf. I. 1. p. 228.

Τὰ ἔξω. Τά om. Chr. Mox εἶχεν H. et Bekk. minn. exempll. Cf. Farr. discr. script.

Digitized by Google

(*Θόρυβος ἐν τῇ πόλει. οἱ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι πέμπουσιν ἐπὶ Θουκυδίδην, κελεύοντες βοηθεῖν.*)

ρδ'. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ τῶν ἔξω πολλῶν μὲν ἀλισκομένων, τῶν δὲ καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τεῖχος, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες. 2. καὶ λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἑλεῖν. 3. νῦν δὲ ὁ μὲν, ἰδρύσας τὸν στρατὸν, ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε, καὶ ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ὡς προσεδέχετο, ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν. 4. οἱ δὲ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει, ὥστε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τοῦ στρατηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ χωρίου, ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν † τὸν † ἐπὶ Θρᾴκης, Θουκυ-

πλὴν οἷν, καὶ τὰ τοῦ ρδ'.

ρδ'. 1. *Διαβάσεως*] διαπεραιώσεως. (λ. Κασσ.) — 6. *Τῷ στρατοῖν δυ'τῷ*] σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ.) — 8. *Ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμεν*] ἠοῖν τε-γουν ἐληΐσατο τὰ ἐκτός. — 11. *Τὰς πύλας*] τῆς Ἀμφιπόλεως. (λ. λευται-Κασσ.) — 13. *Αὐτοῖς*] τοῖς Ἀμφιπολίταις.

Cap. CIV. *Ταῖς ἐν.* F. It. Vat. cod. Bas. D. *τῆς ἐν.* Aug. *τοὺς ἐν*, sed *τοῖς* superscr. man. 2.

Δὲ καί. Καί om. Aug. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Mox Mosqu. *Ἀμφιπολίται* exarat.

2. *Βρασίδαν.* Vulgo *τὸν Βρασίδαν*, sed *τόν* om. Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. H. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Insuper H. D. I. *Βρασίδας* non deterius scribunt.

Ἠθέλησε. E. *ἐθέλησε.* At vid. I. 1. p. 211.

Τραπέσθαι. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *τρέπεσθαι*, in m. tamen pusillum atramenti super *ρ* adspersum nostram scripturam significare credas.

Ἂν ἑλεῖν. Aug. Gr. I. *ἀνελεῖν*, in I. tamen nostrum in marg. ab al. man.

3. *Ὡς οὐδέν. Ὡς* om. Cass. (in quo corrector adscripsit,) Aug. Pal. It. Vat. F. C. cod. Bas. Gr., et s. v. habet G. Sed deesse non posse, nisi eius loco *γάρ* post *οὐδέν* inseruerit, facile apparet.

4. *Οἱ δέ. Δέ* pro *δ'* scripsimus cum Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. „Maiorem, quam ut elidatur, emphasin habet.“ KISTEM.

Ἐκ τῶν. Ἐκ s. v. habet G. Statim si *Ἀθηνῶν* malis, Haackius comparat *ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ* c. 97. Cf. adnot. ad II, 86. Antea Pal. *Εὐκλεοῦς.*

Τὸν ἐπί. It. Vat. H. Bekk. Goell. *τῶν ἐπί*, quod fortasse

Digitized by Google

δίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν, ὄντα περὶ Θάσον, (ἔστι δὲ ἡ νῆσος, Παρίων ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν,) κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν. 5. καὶ ὁ μὲν, ἀκούσας, κατὰ τάχος ἐπὶ ναυσὶν, αἳ ἔτυχον παροῦσαι, ἔπλει, καὶ ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν οὖν τὴν Ἀμφίπολιν, πρίν τι ἐνδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, τὴν Ἠιόνα προκαταλαβών.

(Βρασίδας, δεδιὼς τὴν βοήθειαν, ξύμβασιν μετρίαν ὑποτείναι.)

ρε'. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας, δεδιὼς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θρᾴκῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, ἠπείγετο προκα-

ρδ'. 3. Κελεύοντες] τὸν Θουκυδίδην. (λ. Κασσ.)

verius, sed a Valla quoque lectum esse ex eius interpretatione *ad alterum ducem Thraciae praesidem* non eruas. Articulum om. B., qui cum H. ἐπιθράκης exarat.

Τὸν Ὀλόρου. Vat. αὐτὸν Ὀλόρου.

Θάσον. Post hoc F. repetit verba οἱ δὲ ἐναντίοι — τῷ πλ. ἡσ. (? ὥστε?) Vind. Θάσου praebet, Mosqu. Θάσσον. At vid. I. 2. p. 342.

Ἡ νῆσος. Ἡ om F.

Ἡμίσεος. It. Vat. H. ἡμισείας, quam grammaticorum manifestam correctionem male secuti sunt Bekk. et Goell. Vid. Buttm. Gr. max. I. p. 252. Ut hic ἥμισυ ἡμέρας, ita saepe μέσον ἡμέρας, μέσον νυκτῶν (vid. ad Xen. Cyr. IV, 4, 1.), quae locutiones a Matth. Gr. §. 119. b. ἵη nostra et Buttmanni explicatione articulum male desiderari satis declararent, nisi idem ex natura sententiae iam pateret. Mosqu. om. ἡμίσεος.

5. Προκαταλαβών Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Gr. B. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Abresch. Haack. Bekk. Vulgo προκαταλαβεῖν, quod non soloecum saltem esse docet Matth. Gr. §. 553. 3. adnot. 2., quanquam hic nemo tenebit. Antea Bekk. rursus Ἠιόνα.

Cap. CV. Δεδιὼς καὶ. Καὶ (non, ut Bekk. scribit, τήν) om. E., sed per eam synchysin, quae frequens est in τέ (vid. I. 1. p. 300. sq.), defendi potest.

Θάσου. Ar. Chr. Dan. Θαλάσσης.

Χρυσείων. Cass. E. χρυσίων. Ut hic χρύσεια μέταλλα, ita alibi bis ἀργύρεια μέταλλα habet Thuc.

Πρώτοις. „Fortasse legendum πρώτων." BEKK. At vid. de Art. crit. p. 160. sq. Portus: *hino opibus valere inter primores eorum, qui continentem incolebant.*

Digitized by Google

τάσχεῖν, εἰ δύναιτο, τὴν πόλιν, μὴ, ἀφικνουμένου αὐτοῦ, τὸ πλῆθος τῶν Ἀμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θράκης ἀγείραντα αὐτὸν περιποιήσειν σφᾶς, οὐκέτι προσχωροῖ. 2. καὶ τὴν ξύμβασιν μετρίαν ἐποιεῖτο, κήρυγμα τόδε ἀνειπών, Ἀμφιπολιτῶν καὶ Ἀθηναίων τῶν ἐνόντων τὸν μὲν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ, τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν, τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα, ἀπιέναι, τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον, πέντε ἡμερῶν.

(Ἡ ὁμολογία γίγνεται. Θουκυδίδης ἐς Ἠιόνα κατακλεί.)

ρϛ'. Οἱ δὲ πολλοὶ, ἀκούσαντες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας, ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθηναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον. καὶ τῶν ἔξω ληφθέντων συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν, καὶ τὸ κήρυγμα

ρε'. 1. Ἀφικνουμένου αὐτοῦ] τοῦ Θουκυδίδου. — 3. Αὐτόν] τὸν Θουκυδίδην. — 4. Περιποιήσειν] σώσειν. — 5. Ἀνειπών] ἀνακηρύξας. — 7. Ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ] κτήμασι δηλονότι. — Καὶ ὁμοίας] πολιτείας.

ρϛ'. 10. Ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας] ἤγουν μετεβλήθησαν τὴν προαίρεσιν. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον] οἱ πλείονς οἰκήτορες σύμμικται ἦσαν, ἤγουν ἐκ διαφόρων γενῶν. (λ. Αὐγ.)

Μή. Supra hoc in Aug. a man. 1. scr. ἢ μήπως.

Ἀφικνουμένου. Ar. Chr. *ἀφικομένου.*

Ἐλπίσαν. Vind. *ἐλπίσας.*

Ἀγείραντα. Gr. *ἐγείραντα.*

Προσχωροῖ. Reg. (G.) D. *προσγωρεῖ*, sed Reg. (G.) cum *οῖ* s. *εῖ* al. man. Cass. C. *προχωρεῖ*, sed Cass. cum *ϙ* rec. man. super *ο* posito. Aug. It. Vat. E. Mosqu. *προχωροῖ*, sed E. cum *ϙ* et in fine cum *ι* al. man. super *ο*. „*Προχωροῖ* hic locum haud habet propter voc. *πλῆθος*." BAU. Pal. *προσχωροίη*, quod sane *Ἀττικώτατον.* At vid. I. 1. p. 228.

2. *Μετρίαν* om. cod. Bas.

Κήρυγμα τόδε. G. *κήρυμα τόδε.* D. *κήρυκα δέ.*

Τῶν ἐνόντων. *Τῶν* om. D. I.

Τοῖς ἑαυτοῦ. Chr. et in marg. Cl. *τῆς ἑαυτοῦ.* Cf. ad 118, 4.

Τῆς ἴσης. *Τῆς* om. H.

Cap. CVI. *Πολλοί.* Mosqu. *πολέμιοι.*

Ἐμπολιτεῦον. Syllaba *λι* in C. s. v. al. man. *Ἐπολιτεύοντο* Vat. H. At vid. Matth. Gr. §. 562. not. Nam fallitur Haackius de accusativis absolutis loquens et *ἐξόν* ac talia comparans. *Ἐμπολιτεύειν* de eadem re adfuit c. 103. Post *ξύμμικτον* apud Haack. perperam comma est, ante *ἄλλως* colon.

Συχνοί. Pal. *συχνοῖς*, ne id quidem inepte.

Digitized by Google

πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν, ἡγούμενοι οὐκ ἐν ὁμοίῳ σφίσιν εἶναι τὰ δεινὰ, καὶ ἅμα οὐ προσδεχόμενοι βοήθειαν ἐκ τάχει· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος, πόλεώς τε ἐν τῷ ἴσῳ οὐ στερισκόμενοι, καὶ κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι. 2. ὥστε τῶν πρασσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιούντων αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώρων τετραμμένον, καὶ τοῦ παρόντος Ἀθηναίων στρατηγοῦ οὐκέτι ἀκροώμενον, ἐγένετο ἡ ὁμολογία, καὶ προσεδέξαντο ἐφ' οἷς ἐκήρυξε. 3. καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν· ὁ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον ἐς τὴν Ἠιόνα. καὶ τὴν μὲν Ἀμφίπολιν Βρασίδας ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ Ἠιόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν· εἰ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες διὰ τάχους, ἅμα ἕῳ ἂν εἶχετο.

ρε'. 6. *Πρασσόντων*] ἤρχον συνεργούντων εἰς τὴν προδοσίαν. (λ. *Ανγ.*) — 7. *Διαδικαιούντων αὐτά*] δίκαια κρινόντων τὰ τοῦ Βρασίδα. — 8. *Τετραμμένον*] μεταβεβλημένον τὴν γνώμην. — 10. *Καὶ προσεδέξαντο*] τὸν Βρασίδαν. (λ. *Κασσ. Ανγ.*) — 12. *Ὀψέ*] μετὰ δυσμὰς ἡλίου. (λ. *Κασσ. Ανγ.*)

Τπελάμβανον Cass. Cl. (hic tamen ἐλάμβανον in marg.,) F. D. I. m. Ar. Chr. Dan. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐλάμβανον. „Τπελάμβανον cum Kistem. probat Bened. Mihi interpretamentum vulgatae lectionis esse videtur.“ HAACK. Dummodo demonstrasset λαμβάνειν cum infinitivo coniungi posse. Nam significat in talibus *accipere in bonam aut malam partem*, *interpretari* (cf. Steph. Thes. Gr.); quare recte VI, 53. πάντα ὑπόπτως λαμβάνειν (cf. VI, 27.), et apud Dion. Hal. et Dion. Cass. πρὸς ὀργήν et πρὸς τὸ προϋπάρξαν ἔχθος τι λαμβάνειν.

Οἱ μέν. C. οἱ δέ. Comma post Ἀθηναῖοι delevit Bekk. Ita causa τοῦ δίκαιον ὑπολαμβάνειν non in ἡγούμενοι et προσδεχόμενοι inerit, sed in διὰ τό.

Διὰ τό. Post τό in G. erasum δίκαιον.

Οὐκ ἐν. D. I. οὐκ ἄν.

Σφίσιν εἶναι τὰ δεινά. D. I. E. m. Chr. Dan. σφίσι τὰ δεινὰ εἶναι. Mox C. ὅμιλος.

2. Τετραμμένον. Ar. Chr. Dan. τεταραγμένον.

Οὐκέτι. It. Vat. οὐδ' ἔτι.

Ἡ ὁμολογία. G. ἡ μολογία.

3. Ἠιόνα. Cass. Ἰόνα. Bekk. Ἠιόνα. Cf. ad c. 7.

Ἀμφίπολιν. H. πόλιν, s. v. al. man. γρ. ἀμφίκολιν.

Βρασίδας. Vulgo ὁ Βρασίδας, sed ὁ (ut c. 104. τόν) om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

Ἄρτι. D. I. ἔτι.

Digitized by Google

(Βρασίδας Ἠιόνος μάτην πειρᾷ· Μύρκινος δὲ καὶ Γαληψὸς προσχωροῦσιν αὐτῷ.)

ρξ'. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν τὰ ἐν τῇ Ἠιόνι καθίστατο, ὅπως καὶ τὸ αὐτίκα, ἣν ἐπίῃ ὁ Βρασίδας, καὶ τὸ ἔπειτα ἀσφαλῶς ἕξει, δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι ἄνωθεν κατὰ τὰς σπονδάς. 2. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὴν Ἠιόνα κατά τε τὸν ποταμὸν πολλοῖς πλοίοις ἄφνω καταπλεύσας, εἴ πως, τὴν προὔχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους λαβών, κρατοίη τοῦ ἔξπλου, καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη· τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 3. καὶ Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν, Ἡδωνικὴ πόλις, Πιττακοῦ τοῦ Ἡδώνων βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παί-

ρξ'. 1. Ὁ μέν] ὁ Θουκυδίδης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Δεξάμενος] ὁ Θουκυδίδης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἄνωθεν] ἤγουν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως (λ. Αὐγ.) — Ὁ δέ] ὁ Βρασίδας. (λ. Κασσ.) — 5. Κατά τε τὸν ποταμόν] ἤγουν διὰ τοῦ ποταμοῦ. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀμφοτέρωθεν] ἤγουν ἀπὸ γῆς καὶ θαλάττης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Αὐτῷ] τῷ Βρασίδᾳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CVII. *Μετὰ δέ. Δέ* om. Gr.

Καθίστατο. F. *καθίσταται.*

Ἐπίῃ. Dan. *ἀπίῃ.*

Δεξάμενος. Vat. H. *δεξαμένους*, sed H. cum *ος* s. *ους* al. man.

Ἐθελήσαντας. C. *θελήσαντας.* At vid. I. 1. p. 211.

Ἐπιχωρῆσαι Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Chr. Dan. Ald. Bas. marg. Steph. Haak. Bekk. Goell. Valla *transire* dixit. Vulgo *ἀποχωρῆσαι.* „Librarii, qui *ἀποχ.* scripserunt, in mente habuisse videntur verba *ἐπιέναι τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον* c. 105. extr. Sed hoc loco agitur de receptione eorum, qui *ad eum concedere* volebant.“ HAACK. Verbo *ἐπιχωρεῖν* tamen alibi Thucyd. non utitur.

Κατά om. Ar. Chr. Dan.

2. *Ἀπό.* H. *ἐκ*, sed *ἀπό* s. *ἐκ* al. man. Cf. ad V, 3.

Ἀμφοτέρωθεν. Mosqu. *καὶ ἀμφοτέρωθεν.* Post *ἀπεκρούσθη* vulgo punctum est, apud Bekk. comma; cohaerent enim *πρὸς μὲν τὴν Ἠιόνα — τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφ.*

3. *Μύρκινος.* Pal. *Μυρκυνός.* Reg. (G.) et cod. Bas. *Μύρκινος*, sicut ante Berkel. apud Steph. Byz. In G. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *Μυρκῖνος.* At vid. I. 2. p. 378. Diod. XII, 68. male *Μύρκινον.*

Ἡδωνική. Pal. *Ἠδονική.* In I. syllaba *νι* s. v. al. man. *O* pro *ω* etiam in hoc videtur comparere.

Τοῦ Ἡδώνων. B. I. Ar. Chr. *τῶν* pro *τοῦ*, B. I. insuper, si vera dicunt Gailii operae, *Ἠδόνων.*

Γοάξιος. D. *Γοάξιδος.* At vid. I. 1. p. 231.

Digitized by Google

δων καὶ Βραυρονῦς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον, καὶ Οἰσύμη· εἰσὶ δὲ αὗται Θασίων ἀποικίαι. παρὼν δὲ καὶ Περδίκκας εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν, ξυγκαθίστη ταῦτα.

(Μέγα δέος τῶν Ἀθηναίων διὰ τῆς Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν. προθυμία τῶν ξυμμάχων ἐς τὸ νεωτερίζειν. Βρασίδας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιβρῆθειαν ἄλλως αἴτει.)

5 301. ρη'. Ἐχομένης δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως, οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μέγα δέος κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ πόλις ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ καὶ

ρξ'. 2. Καὶ Οἰσύμη] ἀπὸ καινοῦ τὸ προσεχώρησε. (λ. Ἀνγ.) — 4. Ξυγκαθίστη] συνεβεβαίου. (λ. Ἀνγ.)

Βραυρονῦς. F. Γαυρονῦς. Pal. Βραυρούς. Valla *Braure* (?).

Γαληψός Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) Γάφηλος. Reg. Γαφηλός. Nostrum ex Diod. et Steph. Byz. reponendum esse iam Huds. et Duk. viderunt. Gattererum nos refutavimus I. 2. p. 868. „Quum [hic et V, 6. Thucydides] urbem Thasiorum coloniam fuisse dicat, quum in illo ipso loco, quo Gattererus Danvillium secutus collocavit Gapselum, Straboni sita sit Galepsus: εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί, εἶτα Φάγρης, Γαληψὸς, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις, εἶτα τὸ Νέσσον (sive Νέστου) στόμα, quum accedat Diodori et Stephani Byz. auctoritas, qui ei ipse in suo Thucydidis exemplari Γαληψός invenit: Γαληψὸς, πόλις Θρᾴκης — Θουκυδίδης τετάρτῃ ἑτέραν λέγει· καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Οἰσύμη, (quanquam immerito ex una urbe duas fecisse videtur;) non dubitavi Γαληψός recipere.“ GOELL.

Καὶ Οἰσύμη. Reg. (G.) Gr. καὶ ἡ Σύμη. At vid. I. 2. p. 379.

Θασίων. Inter $\overline{\Theta\alpha}$ et $\overline{\sigma\iota}$ G. signum habet, quod lacunam aliquot literarum indicare solet.

Cap. CVIII. Δέος. Reg. (G.) δέους, sed int. vers. al. man. γρ. δέος. „Lectionem δέους auctor ipse tuetur I. II. [c. 97.] ἐπὶ μέγα ἰσχύος ἦλθεν. Aelian. Var. Hist. I. 19. ἐπὶ μέγα δυνάμεως προελθοῦσα ἀρχή.“ WASS. Sed haec comparari nequeunt, quum ἐπὶ μέγα adverbialiter dicatur (vid. Schoem. Obss. p. 22.), ἐς μέγα non item.

Ἦν αὐτοῖς. It. Vat. H. Bekk. Goell. αὐτοῖς ἦν. Pendet hoc maxime ex iudicio de illis libris ferendo, de quibus vid. de Art. crit. p. 11. sqq. et 132. sqq. Cod. Bas. ἦν ἐν τοῖς ὠφελίμοις.

Ξύλων — πομπῇ. „Suidas in πομπὴν interpretatur πέμψιν, ἀποστολήν.“ WASS. Cf. Phot. Etiam Schol. Lucian. ad Dial. Mar. XIV. πομπή, inquit, ἡ προπεμψις καὶ ἡ πέμψις παρὰ Θουκυδίδῃ.

Digitized by Google

χρημάτων προσόδῳ, καὶ ὅτι μέχρι μὲν τοῦ Στρυμόνος ἦν πάροδος, Θεσσαλῶν διαγόντων, ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις· τῆς δὲ γεφύρας μὴ κρατούντων, ἄνωθεν μὲν μεγάλης οὔσης ἐπὶ πολὺ λίμνης τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ πρὸς Ἠιόνα τριήρεσι τηρουμένων, οὐκ ἂν δύνασθαι προελθεῖν· τότε δὲ ῥᾴδια ἤδη [ἐνομίζετο] γεγενῆσθαι. 2. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐφοβοῦντο μὴ ἀποστῶσιν. ὁ γὰρ Βρασίδας ἔν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον

ρή. 2. *Διαγόντων*] διαβιβαζόντων. (λ. *Λύγ.*) — 3. *Σφῶν*] *τῶν Ἀθηναίων.* (λ. *Λύγ.*) — *Τοῖς Λακεδαιμονίοις*] *τὸ ἐξῆς, πάροδος τοῖς Λακεδαιμονίοις.* (λ. *Κασσ.*) — 5. *Τριήρεσι τηρουμένων*] *ἀντὶ τοῦ τηρούντων τῶν Ἀθηναίων.*

Στρυμόνος. D. Ar. Chr. *Στρυμμόνος.* Cl. (et Wassio teste Acac.) post *Στρυμόνος* inserit *ποταμοῦ.* Deinde ante Haack. virgula perperam post *σφῶν*, non post *διαγ.* collocabatur.

Μὲν μεγάλης. Gr. *καὶ μεγάλης.*

Τοῦ ποταμοῦ. *Τοῦ* om. E.

Τὰ δέ. Reisk. *τῶν δέ* scribendum putabat. At vid. adnot.

Προελθεῖν. Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. *προςελθεῖν*, quod male cum Bened. recepit Haack., dicens de *accessu* ad urbem sermonem esse. Imo scriptor declarat Athenienses intellexisse, quam diu ipsi Amphipolim tenerent, Lacedaemonios accedere ad Strymonem (*ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος πάροδος*) posse, ulterius (trans Strym.) *progredi* non posse.

Τότε δέ. Δέ om. D. E. Mosqu. Ar. Chr.

Ῥᾴδια Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo *ῥᾳδία*, ad quod supplent *ἡ πάροδος.* Sed vide statim ad *ἐνομίζετο.* Similis dubitatio affuit c. 80, 5. Mosqu. *ῥᾳδίως.* Deinde *ἤδη* om. Vat. Mosqu.

Ἐνομίζετο. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *ἐνόμιζε*, nisi quod in E. *το* s. v. erasum. Cass. Aug. *ἐνόμιζεν*, sed in Cass. rec. man. dedit *ἐνόμιζον*, quod habet D. „Recte opinor, modo *ῥᾴδια* scribas." BEKK. Hinc Valla: *tunc autem Athenienses haec facilia factu existimabant.* At „neque vulg. lectio *ἐνομίζετο*, ut ut plana videatur, [nec, quod unus corruptus D. habet, *ἐνόμιζον*,] placet mihi, quum praecedentia modo infinito proferantur, adeoque et haec *τότε δέ* etc. similiter proferri debeant. At vero alia lectio, quam caeteri codd. omnes repraesentant, *ἐνόμιζε*, locum omnino nequit habere. Quare, si me audias, otiosum et inconcinnum id supplementum intrusum a quodam enarratore putes. Neutrius esse generis *ῥᾴδια* credas. [cf. I. 1. p. 94.]" KISTEM. cui nos cum Haack. prorsus suffragamur. Una causa, ob quam *ἐνόμιζον* placeat, sit, quod ita virgula post *γεγεν.* posita melius adnectatur *καὶ ἐφοβοῦντο.*

Ἄλλοις. Verba ab *ἄλλοις* ad *ἐν τοῖς* de. Mosqu.

Digitized by Google

ἑαυτὸν παρεῖχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη. 3. καὶ αἱ πόλεις πυνθανόμεναι ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν, καὶ ἃ παρέχεται, τήν τε ἐκείνου πραότητα, μάλιστα δὴ ἐπῃρθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν· καὶ ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαριέναι τε κελεύοντες, καὶ βουλόμενοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι. 4. καὶ γὰρ καὶ ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, ἐψευσμένοις μὲν τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον, ὅση ὕστερον διεφάνη, τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. 5. ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγμένων, καὶ τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῷ ἐπὶ * Νίσαιαν * τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ στρατιᾷ

ρη'. 10. ** Ἀσαφεῖ — ἀσφαλεῖ] πάρισον. (Κασσ. Αὐγ.) — 11. ** Εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι — —] τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου· εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἂν * ἐπιθυμῶσι *, τούτου ἐλπίζειν τεύξεσθαι ἄνευ λογισμοῦ· (τοῦτο γὰρ ἔστιν ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι·) οὗ δὲ ἂν μὴ ἐπιθυμῶσι, τοῦτο μόνον λογισμῷ ἐξακριβοῦντες ὡς ἀνέλπιστον παραιτεῖσθαι. (Κασσ. Αὐγ.) — 12. Διδόναι] ἑαυτοὺς δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 15. Ἑφολκά] ἤγουν ἐπαγωγά. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Ἑαυτόν. Reg. (G.) αὐτόν. Gr. m. Ar. Chr. αὐτόν. Alterutrum etiam I.

Ὡς s. v. al. man. I. Statim in ἐκπεμφθείη φ om. C.

3. Αἱ τῶν. Αἱ om. Dan.

Παρέχεται. Dan. παρέρχεται.

Ες Cass. Aug. F. Pal. D. E. Mosqu. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212. Post νεωτερίζειν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτοὶ ἕκαστοι. D. αυτο τε εκαστοι.

4. Γὰρ καί. Καί om. D.

Ἐψευσμένοις. Reg. (G.) ἐψευσμένης. Mosqu. ἐψευμένης. Pal. ἐψευσμένοι, quod non praeferes, quanquam sequitur κρίνοντες. De omni structura vid. I. 1. p. 110. Statim μέν om. D.

Τῆς Ἀθηναίων. Dan. τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τοσοῦτον. Ἐπί om. Reg. (G.)

Ὅση. In D. ον s. η al. man.

Ἀπερισκέπτῳ. D. ἀπερίσκεπτος. Mox Vind. διαθεῖσθαι.

5. Ἑφολκὰ — λέγοντος Phot., ubi λέγοντες, et Thom. Mag., ubi λέγεται. It. ἑφολκα. Adde not.

Ἐπὶ Νίσαιαν. „Ἐπὶ Νίσαιαν habent quidem omnes libri, sed suspectum est pro ἐπὶ Νισαίᾳ· nam solent in his adhibere casum tertium. Thuc. III, 54.

Digitized by Google

οὐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάρσουν, καὶ ἐπίστευον μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. 6. τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι τὸ πρῶτον Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἕτοιμοι ἦσαν. 7. ὧν αἰσθανόμενοι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις· ὁ δὲ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος στρατιάν τε προαποστέλλειν ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο. 8. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὰ μὲν καὶ φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι. 302.

ρη'. 4. ** Ὀργώντων] ὡρμημένων, προθυμουμένων. (Κασσ. Ἀνγ.)

ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. Luci. II. Var. Hist. p. 678. [t. II. p. 121. ubi Dukero assentitur Io. Fr. Reiz,] ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. Harpocr. ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ. Et sic millies apud omnes. Ex ī adscripto facile fieri potuit ν, ut saepe in aliis." DUK. Quem vera dixisse crederemus (cf. 72, 4.), nisi ita aut αὐτῷ aut τῇ ἑαυτοῦ στρατιᾷ supervacanea essent. Nunc praegnantem, quem dicunt, sensum agnoscimus; nam plene c. 85. στρατιᾷ τῇδε ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προσμίξαι. Cf. Thiersch. Gr. §. 313. 16. c. et not. I. 1. p. 292. sq.

Οὐκ ἠθέλησαν post οἱ Ἀθην. ponit E.

Ἐθάρσουν. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐθάῤῥουν. At vid. I. 1. p. 209.

6. Ἔχον. Ne ἔχειν coniicias, vid. I. 1. p. 150., ubi nostrum exemplum adde.

Ἐν τῷ. Ἐν om. D.

Ὀργώντων. Reg. Mosqu. ὀργόντων. „Suid. in ὀργᾶν· ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες." DUK. Melius exponit Schol. Cass.

Πειράσεσθαι. Mosqu. πειράσασθαι, quod ferri potest. Mox Bekk., ut solet, ἑτοῖμοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

7. Αἰσθανόμενοι. Vat. H. Ar. Chr. Dan. αἰσθόμενοι.

Ὡς ἐξ. Ὡς om. Reg. (G.) Tum Pal. χείμονι. Post πόλεις Duk. punctum, Bekk. comma habet.

Ὁ δὲ — ἐκέλευε Thom. Mag. et Phav. in ἐφιέμενος. Vulgo (et apud Haack.) verba ἐς τὴν — ἐφιέμενος virgulis includuntur, quum ἐφιέμενος velint significare πέμπων. At vid. I. 1. p. 183. Κελεύειν ἐς dici potest ut πράσσειν ἐς. Cf. adnot. ad c. 93. Vind. Ar. Flor. ἀφιέμενος.

Στρατιάν τε. Τε de. Chr. Dan.

Στρυμόνι. D. Ar. Chr. rursus Στρυμμόνι. De τριήρων cf. ad c. 26.

8. Καὶ φθόνῳ. Καί om. D.

Digitized by Google

(3. *Μεγαρῆς τὰ μακρὰ τείχη κατασκάπτουσι, καὶ Βρασίδας, ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν στρατεύσας, τὰ πλεῖστα αὐτῆς πολίσματα προσποιεῖται.*)

ρθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Μεγαρῆς τά τε μα- Ὀλ. πθ'.
κρὰ τείχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἑλόν- ἔτ. α'.
τες ἐς ἔδαφος, καὶ Βρασίδας μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως πρὸ Χρ.
ἅλωσιν, ἔχων τοὺς ξυμμάχους, στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν νύ.
καλουμένην. 2. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως * διορύγματος * ἔσω προὔχουσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς ὅρος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. 3. πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν, Ἀνδρίων ἀποικίαν, παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας, Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ Ἀκροθώους, καὶ Ὀλόφυξον, καὶ Δῖον· 4. αἳ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων

ρθ'. 6. ** Ὁ Ἄθως αὐτῆς] *μέρος ὢν τῆς Ἀκτῆς δηλονότι.* (*Κασσ. Ἀνγ.*)

Cap. CIX. *Χειμῶνος.* Mosqu. *Θέρους.* At vid. c. 102.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μεγαρῆς*, multi libri et Haack. *Μεγαρεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. et 473.

Τά τε. „Sic quidem codices omnes. Sed vitiosam esse lectionem patet, quum *τέ* non habeat, quo referatur. Aut delendum *τέ*, aut mutato ordine legendum *Μεγαρεῖς τε τά.*" HAAK. Cf. tamen I. 1. p. 300. sq. Colon saltem post *ἔδαφος* cum Bekk. corrigendum, cum eodemque virgula post *ἅλωσιν* addenda erat.

Ἀκτὴν καλουμένην. Mosqu. *καλουμένην Ἀκτήν*, sicut Diod. XII, 68.; sed noster ordo longe usitatior. Vid. Ind. verb. et Matth. Gr. §. 556. 3.

2. *Διορύγματος.* Pal. Vat. *διωρύγματος*, fortasse recte. Cf. Lob. ad Phryn. p. 231.

3. *Σάνην.* Cl. in marg. *Σάμην.* Vid. ad fin. cap.

Διώρυχα. Vat. H. *διώρυγα.* At vid. Phryn. p. 230. Cf. I, 109.

Εὔβοιαν. D. *Εὐοίαν.*

Θύσσον. D. Mosqu. *Θύσσον.* E. *Θασσον.* At vid. I. 2. p. 364.

Κλεωνάς. Pal. *Κλεονάς.* Strab. p. 510. *Κλεώνας.* Sed nostram scripturam confirmat Argolidis urbis appellatio, de qua vid. I. 2. p. 215. Praecedens *καί* om. C.

Ἀκροθώους. Vat. H. *Ἀκροσθους*, sed H. s. v. al. man. *γρ. Ἀκροθώους.* Chr. *Ἀκροθόους.* At vid. I. 2. p. 363. Apud Strab. l. d. corrupte *Ἀκρεσθώους.* Praecedens *καί* om. D.

Ὀλόφυξον. D. *Ὀλόφιξον.* At vid. l. l.

Δῖον. Pal. (hic et infra §. 5.) et It. (ut videtur, pariter utrobique,) *Δίον.* Sic Strab. l. d., et infra §. 5. Mosqu. Cf. script. discr. ad c. 78. extr.

Digitized by Google

διγλώσσων, καὶ τι καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι βραχύ, τὸ δὲ πλεῖστον Πελασγικὸν τῶν καὶ Λῆμνόν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικόν, καὶ Κρηστωνικόν, καὶ Ἤδωνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. 5. καὶ οἱ μὲν πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, Σάνη δὲ καὶ Ἄϊον ἀντέστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδήου.

(4. Βρασίδας, ἐπὶ Τορώνην στρατεύσας, τήν τε πόλιν καὶ τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον αἱρεῖ. ριʹ — ριςʹ. Οἱ πράσσοντες αὐτῷ πρῶτόν ἑπτὰ ἄνδρας ἐξάγουσιν, οἵπερ πυλίδα διαιροῦσιν.)

ριʹ. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, εὐθὺς στρατεύει ἐπὶ Τορώνην τὴν Χαλκιδικὴν, κατεχομένην ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἕτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον, τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο πρὸς τὸ † Διοσκούρειον †,

ρθʹ. 1. ** Διγλώσσων] ἀντὶ τοῦ πολυγλώσσων. (Κασσ. Αὐγ.) — Χαλκιδικόν] ἔθνος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα] ἤγουν ἐν μικροῖς πολίσμασι. (λ. Αὐγ.)
ριʹ. 10. Τὴν πόλιν] τὴν Τορώνην. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Τῷ στρατῷ] σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

4. Καί τι καὶ — Τυρσηνῶν. „De hoc loco consule Dion. Hal. L. I. Antiqu. p. 20. [67 R.]." HUDS. Ibi est ἔνι δέ τι καὶ Χαλκιδικόν. Alterum καί om. I. Ante prius ubique plene interpungitur; sed quum populi illi commixti nunc nominentur, nobis comma placuit.

Ἔνι βραχύ. F. ἔνι καὶ βραχύ.

Τυρσηνῶν οἰκησάντων. Dion. οἰκησάντων Τυῤῥηνῶν. Pro Τυρσηνῶν E. Θυρσηνον.

Κρηστωνικόν. Mosqu. Κρηστονικόν. At vid. I. 2. p. 384.

Ἤδωνες. Cass. Aug. Gr. Ἤδωνὲς. Ar. Chr. Ἠδῶνες. Reg. (G.) ed. Lips. Ἠδῶνες. Cf. I. 2. p. 389. et de spiritu ad c. 102, 2.

5. Σάνη. Aug. Pal. It. Vat. ff. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Σάμη. „Procul dubio Σάνη scribendum." HUDS. Cf. §. 3. (ubi etiam de Dii accentu dictum,) V, 18. 35. et I. 2. p. 363. Mox D. τὴ χώραν.

Cap. CX. Τορώνην. Gr. Τιθώνην. „Inepte." WASS.

Ἕτοιμοι om. Vat. Ἑτοῖμοι hic quoque dedit Bekk. Idem post Ἀθην. colon posuit, post παραδοῦναι punctum.

Διοσκούρειον. It. Reg. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Διοσκούριον. Ac Διοσκόριον legi iubent Lob. ad Phryn. p. 235. et 368. ac Bekk. in Praef. minn. exempll. p. IV. Cf. III, 75.

Digitized by Google

ὃ διώκει τῆς πόλεως τρεῖς μάλιστα σταδίους. 2. τὴν μὲν οὖν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν· οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, εἰδότες ὅτι * ἥξοι *, καὶ προσελθόντες τινὲς αὐτῶν λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόσοδον, καὶ ὡς ἤσθοντο παρόντα, ἐσκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά· (τοσοῦτοι γὰρ μόνοι, ἀνδρῶν εἴκοσι τὸ πρῶτον ταχθέντων, οὐ κατέδεισαν ἐσελθεῖν· ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος·) οἳ, διαδύντες διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους, καὶ λαθόντες, τούς τε ἐπὶ τοῦ ἀνώτατα φυλακτηρίου φρουροὺς, οὕσης τῆς

ρί. 3. *Πράσσοντες*] ἦγουν συνεργοῦντες τὰ τῆς προδοσίας. (*λ. Λύγ.*) — 5. ** *Ἐτήρουν τὴν πρόσοδον*] παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας. (*Κασσ.*) — 11. ** *Φρουροὺς*] τὸ ἐξῆς, τοὺς φρουροὺς διέφθειρον. (*Κασσ. Λύγ.*)

2. *Τὴν μὲν οὖν ἄλλην.* Marg. Steph. *καὶ τὴν μὲν ἄλλην.*

Ἐμφρουροῦντας. It. Vat. Vind. *ἐμφροροῦντας.* E. *φρουροῦντας*, qui simul verba sic collocat, *καὶ τοὺς φρουρ. ἔλαθεν Ἀθ.*

Ἥξοι. C. Reg. (G.) E. Mosqu. Dan. Bened. *ἥξει.* „Quod non improbamus, licet necessarium non sit.“ HAACK. Vid. I. 1, p. 138. In Dan. nostra scriptura int. vers. scripta.

Καὶ προσελθόντες. Καί om. I. E. m. Ar. Chr. Dan. et fortasse Vall. Quibus deterioribus libris temere obediri vult. Bened. Nos uncos, quibus vulgo (et apud Haack.) includitur, removimus. Praeterea Vat. Bekk. Goell. *προελθόντες.* Quod non necessarium. Ex Vallae interpretatione, *aliquot, qui eum clam adierant, αὐτῷ* eum legisse colligas, nisi hoc facile ex antecedd. subaudiatur.

Τινὲς om. Gr.

Λάθρα. „Thom. Mag. in *πρόσοδος, λάθρα ἐτήρουν τ. πρ.* [om. *ὀλίγοι.*]“ WASS.

Παρ' αὐτούς. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *παρ' αὐτούς.* „Haud dubie leg. *αὐτούς.*“ BAU. Consentit Bred.

Τοσοῦτοι. „Parentheseos notam vulgo ante verba *ἦρχε δέ* demum positam iam ante haec verba ponendam curavi, quia in seqq. relativum *οἵ* pertinet ad *ἄνδρας ἑπτά.*“ HAACK. Ita etiam Bekk.

Μόνοι Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Goell. Vulgo *μόνον.* Cf. tamen ad VI, 55.

Ἦρχε — Ὀλύνθιος om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H., sed in Cass. Aug. Pal. man. rec. in marg. adscr., et sic, ut in Cass. *αὐτῶν*, in Aug. *ὁ Ὀλύνθ.* exstet.

Διὰ τοῦ In I. erasum *τό.*

Λαθόντες, τούς. I. *λαθόντες βαλόντες τούς.*

Ἀνώτατα. H. cod. Bas. Ar. Chr. Dan. Kistem. *ἀνωτάτου.* In m. *ου ἀνώτατα.* At vid. Buttm. Gr. max. §. 69. adnot. 2. Xen. Anab. VII, 4, 11. *ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ*, ubi tantum deterr. codd. *ἀνωτάτῃ.* Apud Thuc. etiam I. marg.

Digitized by Google

πόλεως πρὸς λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν κατὰ Κανασταῖον πυλίδα διήρουν.

(Ἑκατὸν πελτασταὶ Βρασίδου ἐξεκομίζονται.)

ριά. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθών· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, 303.
ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθείη ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδράμοιεν. 2. καὶ οἱ μὲν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θαυμάζοντες, κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προσελθόντες· οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐξεληλυθότων, ὡς αὐτοῖς ἥ τε πυλὶς διήρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες ἐξεκόμισαν, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν

ριά. 6. Οἱ μέν] οἱ πελτασταί. (λ. Λέγ.)

Steph. ἀνωτάτω. „Praeferendum videtur ἀνωτάτω." DUK. Ἀνώτατα tamen ex Herodot. II, 125. affert Matth. Gr. §. 132., et sic ἐγγύτατα et ἐγγυτάτω sine discrimine dicimus. Vid. ad Xen. Cyr. V, 4, 42.

Πρὸς λόφον. Vulgo πρὸς τὸν λόφον, sed τόν, iam olim uncis inclusum, om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „Recte." WASS.

Κατὰ Κανασταῖον. Cass. Aug. Chr. Dan. κατὰ Κανάστραιον. Posterius etiam Ar., qui κατά om., et Mosqu., qui τήν interponit. Nostrum accentum retinere satius visum est ex Etym. M. p. 7. v. 42. et Arcad. p. 43. praeceptis, quanquam cum his pugnat aliquantum ipse Arcad. p. 120. v. 20. sqq. Accedit usus scriptorum. Vid. I. 2. p. 371. Caeterum F. I. depravate κατὰ ναστραιον, Vind. κατὰ Ἀναστραῖον.

Cap. CXI. Ὀλίγον. D. E. ὀλίγῳ (? ὀλίγῳ?), E cum ὄν, s. v. al. man. Postea D. ξυνέκοιτο.

2. Πυλίς. Cod. Bas. Gr. D. πόλις, quod etiam C., in quo πυλίς ex correct., prius videtur dedisse.

Ἀνεῴγοντο. E. ἀνεώγνυντο, quod subscripto iota et ipsum ferri posset.

Κατά. D. περί, et deinde πολίδα.

Ἐξεκόμισαν Cl. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐξεκομίσαντο. Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐξεκόμισαν. Hoc „Bened. e codd. recepit, sed res manifesto exigit ἐξεκόμισαν vel ἐξεκομίσαντο, ex quibus dedimus id, quod librorum plurimorum scripturae proxime accedit." HAACK. Valla *introducunt*. Cf. 110, 2. Medium Thucydidi significat *sua importare*.

Νώτου. E. νῶτον. At vid. ad III, 107.

Digitized by Google

τῇ πόλει, οὐδὲν εἰδότας, ἐξαπίνης φοβήσειεν· ἔπειτα τὸ σημεῖόν τε τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐξεδέχοντο.

(Καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἐμπίπτει.)

ριβ'. Καὶ ὁ Βρασίδας, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντα. 2. καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πύλας εὐθὺς ἐξέπιπτον, οἱ δὲ κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, ἃ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προκείμενα. 3. Βρασίδας μὲν οὖν καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ἐσκεδάννυντο.

Εἴρητο. B. Flor. Bas. εἴρηται.

Cap. CXII. Ἐμβοήσαντα — παρασχόντα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Bekk. Goell. ac παρασχόντα etiam cod. Bas. et I. Vulgo (et Haack.) ἐμβοήσαντας et παρασχόντας, quibus in m. ă est superscriptum. B. ἐμβοήσαντες, pariter cum ă s. ες. Vulgatum quanquam cum στρατόν recte coniungeretur, tamen ob ἀθρόον damnandum esse patet. Nam hoc non posse cum Haack. pro ἀθρόως, quod ipsum adverbium nec Thuc. habet nec in tali nexu Xenophon, accipi consuetudo linguae satis docet. Nec prosa oratio veterum scriptorum, si pauca notissima adiectiva exceipimus, talem singularis (nam te plurali vid. Krüg. ad Xen. Anab. VI, 1, 5.) neutrius generis adiectivorum usum fert. Cf. Buttm. Gr. med. §. 102. 4. V, 58. VI, 49. Caeterum collective pariter pluralem vulgo male adiunctum vidimus c. 100. extr.

2. Ἐξέπιπτον. Pal. ἐκπέπιπτον. δοκοὺς. Reg. (G.) δόλους.

Καὶ οἰκοδομουμένῳ. C. καιοδο δομουμένω.

Ἀνολκήν. In summo marg. Cass. scriptum erat χρ. ἀναβολήν, sed non apparebat, quo pertineret; fortassis tamen huc referendum.

3. Εὐθὺς om. E.

Ἐπὶ τὰ — αὐτήν. „Suid. qui κατάκρας." WASS. „Suidas pro adverbio habet. In Hesychio quoque ita emendarunt e Casaub. ad Theophr. Charact. c. 8. in fine pro eo, quod ante legebatur κατ' ἄκρας ἑλεῖν." DUK. Cf. I. 1. p. 461. Exempla locutionis congessit Blomf. ad Aeschyl. Choeph. v. 679.

Καὶ βεβαίως. Καὶ om. Ar. Chr. Dan.

Ἐσκεδάννυντο. Ar. Chr. ἐσκεδάννυτο. At vid. adnot. ad I, 106. D. ἐσκεδάννυντο.

Digitized by Google

(Τῶν παρόντων Ἀθηναίων οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Τορωναίων οἱ αὐτοῖς ἐπιτήδειοι καταφεύγουσιν ἐς τὴν Λήκυθον.)

ριγ'. Τῶν δὲ Τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἁλώσεως, τὸ μὲν πολὺ, οὐδὲν εἰδὸς, ἐθορυβεῖτο, οἱ δὲ πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν ἐσελθόντων εὐθὺς ἦσαν. 2. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁπλῖται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα) ἐπειδὴ ἤσθοντο, οἱ μέν τινες ὀλίγοι διαφθείρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν πεζῇ, οἱ δὲ ἐς τὰς ναῦς, αἳ ἐφρούρουν δύο, καταφυγόντες, διασώζονται ἐς τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον, ὃ εἶχον αὐτοὶ, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. 3. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν Τορωναίων ἐς αὐτοὺς ὅσοι ἦσαν σφίσιν ἐπιτήδειοι.

(Βρασίδας τοῖς μὲν ἐν Ληκύθῳ σπένδεται δύο ἡμέρας, τῶν δὲ Τορωναίων ξύλλογον ποιήσας, παραθαρσύνει.)

ριδ'. Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη, καὶ βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης, ὁ Βρασίδας τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις κατακεφευγόσι κήρυγμα ἐποιήσατο,

ριγ'. 2. Οἱ δὲ πράσσοντες] τὰ τῆς προδοσίας. (λ. Λύγ.) — 6. Αὐτῶν] τῶν περὶ τὸν Βρασίδαν. (λ. Λύγ.) — 9. Τῆς πόλεως] ἤγουν τῆς Τορώνης. (λ. Λύγ.) — 12. Ἐπιτήδειοι] φίλοι.

Cap. CXIII. Ἐθορυβεῖτο. Pal. ἐθορυβῆτο.

Ἐσελθόντων Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) εἰσελθόντων. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

2. Διαφθείρονται. D. διέφθειρον.

Ἐν χερσὶν. C. ταῖς χερσὶν. At vid. Ind. in χείρ. Mox Pal. rurras διασώζονται. Vid. de Art. crit. p. 150.

Ἐς τὴν Λήκυθον. Ἐς om. D. I. Pro Λήκυθον Cass. Pal. Λήκυνθον, Aug. Ληκ θον media eras., R. Λύκηθον. Cf. c. 114. 115. 116. Mox Mosqu. fortasse ἀπειλημένον.

3. Σφίσιν. In eo si haereas, vid. Blume I. I. p. 18.

Cap. CXIV. Βεβαίως post πόλεως ponunt Ar. Chr. Dam.

Τοῖς μέν. Μέν om. cod. Bas., qui statim simplex πεφευγ. habet.

Κήρυγμα. G. κήρυκα, sicut iam c. 105. In Vat. κήρυκα. Mox ἐπὶ ed. Bas. (non item cod. Bas.) om. putatur.

Digitized by Google

τὸν βουλόμενον, ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐξελθόντα, ἀδεῶς πολιτεύειν· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις κήρυκα προσπέμψας, ἐξιέναι ἐκέλευσεν ἐκ τῆς Ληκύθου ὑποσπόνδους καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς οὔσης Χαλκιδέων. 2. οἱ δὲ ἐκλείψειν μὲν
5 οὐκ ἔφασαν, σπείσασθαι δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν 304.
τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι· ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτός τε τὰς ἐγγὺς οἰκίας ἐκρατύνατο, καὶ Ἀθηναίοις τὰ σφέτερα. 3. καὶ ξύλλογον τῶν Τορωναίων ποιήσας, ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια, ὅτι οὐ ἰδ. κεφ.
10 δίκαιον εἴη οὔτε τοὺς πράξαντας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν πε. τ. ξ. κ.
τῆς πόλεως χείρους οὐδὲ προδότας ἡγεῖσθαι· (οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ οὐδὲ χρήμασι πεισθέντας δρᾶσαι τοῦτο·

ριδ'. 1. Ἐξελθόντα] τῆς Ληκύθου. (λ. Ἀθ.) — Πολιτεύειν] πράττειν κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας. (λ. Ἀν.) — 5. Ἡμέραν] μίαν δηλονότι. (λ. Ἀν.) — 6. Ἐν ταύταις δέ] ταῖς ἡμέραις δηλονότι. (λ. Κασσ. Ἀν.) — 9. Ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια] ἐν τῷ † ς' † τῶν συγγραφῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τορωναίους. — 10. Τὴν λῆψιν] ἦγουν τὴν χείρωσιν. (λ. Κασσ. Ἀν.) — 12. Ἐπὶ δουλείᾳ] τῆς πόλεως δηλονότι. (λ. Ἀν.)

Κήρυκα. Ar. Chr. Dan. *κήρυγμα.* Ante *τοῖς δέ* vulgo punctum est, apud Bekk. comma.

Προσπέμψας. Cass. Aug. It. Vat. Reg. Ar. Dan. *προπέμψας*, Cass. tamen cum superscr. emend. *προσπ.* In m. *σ* deletum erasumve. „Male." WASS. Vid. Duk. ad VII, 3.

Ἐκέλευσεν Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἐκέλευεν.* Cf. §. 5., sed etiam adnot. ad I, 119. et ad Xen. Anab. IV, 3, 13.

Ληκύθου. Pal. rursus *Ληκύνθου* ut c. 113. et 115.

Ὑποσπόνδους. Reg. male *ὑποσπόνδως.* Ita probabiliter etiam C., ex quo et G. *ὑποσπονδος* affert Gail.

2. *Ἐκλείψειν.* Vat. *ἐκλειψιν.*

Ἐγγύς. C. Reg. (G.) *ἐν γῇ.*

Ἐκρατύνατο. Dan. *ἐκρατύνετο.*

Καὶ Ἀθην. — *σφέτερα* om. Gr. Pro *Ἀθην.* Mosqu. praebet *οἱ Ἀθην.*

3. *Τοὺς πράξαντας.* H. *τὰς πράξαντας.*

Αὐτόν. I. *αὐτήν*, sed s. v. *αὐτόν.*

Οὐδέ. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. *οὐ*, quod male Benedicto obsecutus recepit Haack. Sic Latini *neque enim*, nos *denn auch nicht.* Cf. IV, 78. 98. al. Parenthesis notae ante Lips. edit. desunt.

Δουλείᾳ. It. Vat. C. Reg. (G.) *δουλείαν.* Aug. *δουλεία* sine *ι* subscr., et *ν* videtur erasum. At vid. II, 71. al.

Χρήμασι. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *χρήματι.* „Male; nam pro bonis [*pecunia*] pluralis adhibetur, et *χρήμασι πεισθῆναι*; non *χρήματι* noster [scriptor I, 137.] II, 21. sine var. lect. Et prae-

Digitized by Google

ἀλλὰ ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως·) οὔτε τοὺς μὴ μετασχόντας οἴεσθαι μὴ τῶν αὐτῶν τεύξεσθαι· ἀφῖχθαι γὰρ οὐ διαφθερῶν οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. 4. τὸ δὲ κήρυγμα ποιήσασθαι τούτου ἕνεκα τοῖς παρ' Ἀθηναίους καταπεφευγόσιν, ὡς ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ· οὐδ' ἂν σφῶν πειρασαμένους αὐτοὺς, τῶν Λακεδαιμονίων, δοκεῖν ἧσσον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, ὅσῳ δικαιότερα πράσσουσιν, εὔνους ἂν σφίσι γενέσθαι· ἀπειρίᾳ δὲ νῦν πεφοβῆσθαι. 5. τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι ἐκέλευσεν ὡς βεβαίους τε ἐσομένους ξυμμάχους, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ἤδη, ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔξοντας· τὰ δὲ πρότερα οὐ σφεῖς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' ἄλλων κρεισσόνων, καὶ ξυγγνώμην εἶναι, εἴ τι ἠναντιοῦντο.

ριδ'. 2. *Τῶν αὐτῶν*] τοῖς προδόταις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. *Ἡγούμενος — φιλίᾳ*] ἡγούμενος μὴ χείρους φανήσεσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους. (Κασσ. Αὐγ.) — 11. *Ξυμμάχους*] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

eunte *δουλείᾳ* gratius ob numeri varietatem *χρήμασι*." WASS. Statim Mosqu. *δράσαι*.

Ἀλλά plene pro *ἀλλ'* Cass. Aug. H. Gr. Cf. I. 1. p. 216. In simillima tamen sententia III, 10. *οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει —, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει*.

4. *Ἀθηναίους*. F. cod. Bas. D. I. Mosqu. *Ἀθηναίοις*, quod aeque recte dici posset ac *ταῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίαις*. Cf. I. 1. p. 178.

Αὐτούς. Mosqu. *αὐτῶν*.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Haec noli cum Heilm. sollicitare. Vid. I. 1. p. 205.

Δικαιότερα. C. Reg. (G.) *δικαιότερον*.

Ἀπειρίᾳ — πεφοβῆσθαι om. Gr.

Νῦν s. v. al. man. H.

5. *Πάντας* de. D.

Ἐκέλευσεν Cass. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἐκέλευεν*. Cf. §. 1.

Τὸ ἀπὸ τοῦδε. *Τό* om. D. I. Ar. Chr. Dan. At vid. II, 46. et Matth. Gr. §. 282.

Αἰτίαν om. C.

Πρότερα. Cl. *πρότερον*.

Σφεῖς. E. *σφᾶς*, cum *εις* s. *ας* al. man. Vulgata unice vera. Cf. Buttm. Gr. med. §. 129. adnot. 3. et V, 55. Aliter VI, 49.

Ἄλλων. Cass. *ἄκρων*, sed supra rec. man. *ἄλλων*. D. I. *ἀλλήλων*.

Εἴ τι. Pal. *ἤτι*. F. I. *ὅτι*.

Ἠναντιοῦντο. B. *ἠναντιοῦτο*, cum *ῦ* s. *οῦ* ead. man. Singularis quidem etiam ex F. I. affertur, sed, ut videtur, operarum errore.

Digitized by Google

(Βρασίδας προσβάλλει τῇ Δηκύθῳ. τῇ ὑστεραίᾳ οἴκημα καταβραγὲν φυγὴν τῶν φρουρῶν ποιεῖ.)

ριέ. Καὶ ὁ μὲν, τοιαῦτα εἰπὼν, καὶ παραθαρσύνας, διελθουσῶν τῶν σπονδῶν, τὰς προσβολὰς ἐποιεῖτο τῇ Δηκύθῳ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. 2. καὶ μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, μηχανῆς μελλούσης προσάξεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος, ᾗ ᾤοντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομεῖν τὴν μηχανὴν, καὶ ἦν ἐπιμαχώτατον, πύργον ξύλινον ἐπ' οἴκημα ἀντέστησαν, καὶ ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίθους ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους, ἄνθρωποί τε πολλοὶ ἀνέβησαν. 3. τὸ δὲ οἴκημα, λαβὸν μεῖζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατερράγη,

ριέ. 2. *Τῶν σπονδῶν*] τῶν ἡμερῶν τῶν σπονδῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. *Φαύλου*] μικροῦ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. *Ἀπεκρούσαντο*] οἱ ἐν τῇ Δηκύθῳ Ἀθηναῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. *Ἀνεφόρησαν*] ἀνεβίβασαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CXV. *Τοιαῦτα.* Ar. ταῦτα, emendat. tamen in τοιαῦτα.

Καὶ παραθαρσύνας. *Καί* om. D. I. In Dan. παραθρασύνας exaratur.

Προσβολάς. Dan. προβολάς.

Δηκύθῳ. Pal. rursus Δηκύνθῳ. Cf. c. 113, 2.

Ἠμύναντο Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. In H. tamen ον s. αν al. man. Cf. c. 35. Vulgo (et Haack.) ἠμύνοντο, quod sane praecedenti προσβολὰς ἐποιεῖτο est convenientius. Ita c. 11. προσέβαλλε — καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντο. Et Valla hic *sese defensabant, unumque diem vim arcuerunt.* Cf. etiam 68, 2.

2. *Τῇ δ' ὑστεραίᾳ.* C. G. τὴν δ' ὑστεραίαν, quanquam ex Reg. τὴν ὑστεραίαν adnotatur. Τῇ ὑστεραίᾳ Ar. Chr. Dan. Praecedit vulgo punctum, apud recentt. comma. Sic etiam post μεγάλους et post ἐφόβησεν §. 3.

Μελλούσης. D. μελούσης, sed λ s. λ. I. μενούσης.

Προσάξεσθαι in Cass. emendatum erat ex προσάξασθαι. D. I. πράξασθαι, sed in marg. al. man. προσάξεσθαι. Vulgata certissima. Cf. I. 1. p. 192., ubi v. 4. ab ult. pro 105. leg. 115.

Παραφράγματα. Pal. παραφρυάγματα.

Ἧι. Ante hoc vocabulum virgula apud Duk. male deest, quum ᾗ — ἐπιμαχώτατον ad seqq. pertineant.

Πύργον. Vat. H. male πύργον δέ.

Ἀντέστησαν. H. ἀντικατέστησαν, sed in marg. al. man. γρ. ἀντέστησαν.

3. *Λαβόν.* Cass. ἰαβών.

Digitized by Google

καὶ, ψόφου πολλοῦ γενομένου, τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησεν· 305.
οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, νομίσαντες ταύτῃ ἁλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον, φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ναῦς ὥρμησαν. 5

(Ἄῆψις τοῦ τειχίσματος, ὃ καθαιρεθὲν ἀνατίθεται τέμενος.)

ριϛ'. Καὶ ὁ Βρασίδας ὡς ᾔσθετο αὐτοὺς ἀπολείποντάς τε τὰς ἐπάλξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὁρῶν, ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ, εὐθὺς τὸ τείχισμα λαμβάνει, καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. 2. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσὶ, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκλι- 10
πόντες τὸ χωρίον, ἐς Παλλήνην διεκομίσθησαν· ὁ δὲ Βρασίδας, (ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῳ Ἀθηνᾶς ἱερὸν, καὶ ἔτυχε κηρύξας, ὅτε ἔμελλε * προσβάλλειν *, τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου δώσειν,) νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ τὴν ἅλωσιν γε- 15
νέσθαι, τάς τε τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπέδωκεν ἐς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν Λήκυθον καθελὼν, καὶ ἀνασκευάσας,

ριϛ'. 7. Ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ] ἐπιτιθέμενος σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 17. Τὴν Λήκυθον] τὸ τεῖχος τῆς Ληκύθου. (λ. Αὐγ.) — Ἀνασκευάσας] ἀνοικοδομήσας. (λ. Αὐγ.)

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. ἄποθεν, fortasse recte. Cf. adnot. ad II, 81. et Lob. ad Phryn. p. 9.

Νομίσαντες. Syllabam τες I, in marg. ab. al. man. habet.

Ταύτῃ om. F.

Cap. CXVI. Τὸ τείχισμα. Τὸ om. Cl. Gr.

2. Τούτῳ. F. C. τούτων.

Ἐκλιπόντες. B. ἐλλιπόντες.

Τὸ χωρίον. Τό in Pal. rec. man. superscr.

Παλλήνην. F. Gr. Παλήνην, et ita Gr. passim. At vid. I. 2. p. 370.

Ληκύθῳ. Pal. rursus Ληκύνθῳ et inferius Λήκυνθον. Cf. c. 113, 2.

Ἔτυχε. I, ετν, sed in marg. al. man. ἔτυχε.

Προσβάλλειν. Cass. Aug. It. Vat. βάλλειν, et πρός etiam in H, s. v. al. man. Simplex receperunt Bekk. et Goell., verum quo pacto hic dici queat, nos non perspicimus. Praeced. cap. legimus προσβολὰς ἐποιεῖτο et §. 2., quo nostra respiciunt, προιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος. Pal. προσβαλεῖν exarat.

Τρόπῳ. C. πρώτῳ. Mox Pal. ἀνθρωπίῳ.

Τῇ θεῷ. Mosqu. τῷ θεῷ.

Digitized by Google

τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. 8. καὶ ὁ μὲν τὸ λοιπὸν τοῦ χειμῶνος ἅ τε εἶχε τῶν χωρίων καθίστατο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεβούλευε. καὶ τοῦ χειμῶνος διελθόντος, ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ.

IX. Ἔνατον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. ρλε'.

(A. Θέρος. — Κεφ. ρλγ'.)

(1. Ἐκεχειρία ἐνιαύσιος Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ριζ' — ριθ'. Διὰ τί ἑκάτεροι ἐπεθύμουν τῆς ἐκεχειρίας.)

ριζ'. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ ΔΕ ΚΑΙ ἈΘΗΝΑΙΟΙ ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον, νομίσαντες Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προςαποστῆσαι οὐδὲν, πρὶν παρασκευάσαιντο καθ' ἡσυχίαν, καὶ ἅμα, εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι, καὶ ξυμβῆναι τὰ πλείω, Λακεδαιμόνιοι δὲ ταῦτα

Ολ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκγ'.

ριζ'. 6. Ἐκεχειρίαν] ἀργίαν τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.) — 8. Προςαποστῆσαι] ἤγουν πρὸς οἷς ἀπέστησε. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἅμα, εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι] ἤγουν σὺν τούτῳ, εἰ συμφέροι αὐτοῖς ἡ ἐκεχειρία. (λ. Αὐγ.)

Τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. „In quibusdam lexicis auctiora citantur, post ἅπαν additis τὸ χωρίον, quae ab auctoribus eorum ellipseos supplendae gratia adiecta sunt, nec in ullo ms. leguntur.“ DUK. Quae sint illa lexica, nos ignoramus.

3. Ἅ τε εἶχε — καθίστατο. „Thom. Mag. p. 487.“ GOELL. F. τω χωριω.

Ἐπεβούλευε. Cass. Aug. H. Bekk. in minn. exempl. ἐπεβούλευεν. Cf. Farr. discr. script. Pal. ἐπεβούλευσε.

Τῷ πολέμῳ. F. post πολ. addit τῷδε. At vid. V, 39. 51.

Cap. CX VII. Ἔτι. I. ἐπί.

Προςαποστῆσαι. Cl. Gr. προςαποστῆναι. Ar. Chr. Dan. προαποστῆναι.

Παρασκευάσαιντο. D. I. E. Dan. παρεσκευάσαντο, sed in D. ᾱ s. ῑ, ω̄ s. σα al. man., in I. marg. al. man. perspicue παρασκευάσωνται, in E. αιν s. αν.

Εἰ. F. Reg. (G.) οἱ. (In G. tamen ῑῑ s. ōῑ al. man.)

Ἔχοι. D. I. E. Dan. ἔχει. Reg. (G.) ἔχειν. (In G. tamen ōῑ s. ēῑ al. man.)

Ξυμβῆναι. Cass. ξυμβῇ.

Λακεδαιμόνιοι δέ. Cass. Aug. It. Vat. G. Gr. E. Λακεδαιμόνιοί τε, cui defendendo exempla I. 1. p. 277. posita vix quisquam credat sufficere; nam nimis aperta hic est disiunctio duorum nominum.

Digitized by Google

τοὺς Ἀθηναίους ἡγούμενοι ἅπερ ἔδεισαν φοβεῖσθαι, καὶ, γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ τελαιπωρίας, μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς, πειρασαμένους, ξυναλλαγῆναί τε, καὶ τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ ἐς τὸν πλείω χρόνον. 2. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, † ὡς † ἔτι Βρασίδας εὐτύχει· καὶ ἔμελλον, ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ, καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος, τῶν μὲν στέρεσθαι, * τοῖς *

οἰζ'. 2. Ἀνακωχῆς] ἤγουν διακοπῆς. (λ. Αὐγ.) — Μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτούς] ἡγούμενοι δηλονότι ἐπιθυμήσειν τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 7. Εὐτύχει] ἤγουν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον εὐωδοῦντο. (λ. Αὐγ.) — Καὶ ἔμελλον — —] ἐν ἀδήλῳ εἶναι εἰ κρατήσουσιν αὐτῶν. Ἄλλως. ἔμελλον γὰρ, ἰσοῤῥόπως ἀγωνιζόμενοι, κρατήσειν μὲν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀπολάβειν.

Τοὺς Ἀθηναίους. It. Vat. H. τοῖς Ἀθηναίοις, quo structura orationis corrumpitur.

Ἔδεισαν. Cass. Aug. (sed hic ϙ correct.) F. ἐδεδίεσαν. Pro quo saltem ἐδέδισαν exspectes. Vid. ad 54, 3.

Πειρασαμένους. C. D. I. πειρασομένους, sed D. cum ᾱ s. ε' al. man. Mox cod. Bas. πλεῖστον pro πλείω.

2. Τοὺς γὰρ — εὐτύχει. „Schol. Aristoph. ad Pac. v. 478." WASS.

Πλείονος. Cam. πλείστου. Valla *plurimi*. „Πλείονος vim comparandi habet, non positum pro πλείστου, aut ita legendum, ut seqq. ostendunt. Abresch. 477." GOTTL. Male Bauer. et Hasek. *tum temporis malebant eos recipere quam postea.* Imo *pluris faciebant illos recipere quam ad maiora Brasidam sic progredi pati, ut illis priventur* (Atheniensium ira ad caedem commota, cf. c. 41. init.)

Ὡς ἔτι. Schol. Aristoph. ἕως ὅ τε. „Ἕως utique amplectendum." BEKK. Ita etiam Reisk. iudicavit; nam sane ὡς non potest significare *dum*. Vid. adnot. ad VIII, 1. Si germanum, debet *quia* valere, ut c. 79. ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει, δείσαντες ἐξήγαγον.

Εὐτύχει. F. ηὐτύχει. At vid. I, 1. p. 227. Gr. εὐτυχεῖ.

Μεῖζον. Chr. πλεῖστον.

Τοῖς δ' ἐκ. D. E. τοὺς δ' ἐκ seu τοὺς δὲ ἐκ. Dativus quo modo ferri possit, non videmus. Interpretantur quidem verba *cum illis certantes*, sed ἀμύνεσθαί τινι dici ut ἀγωνίζεσθαι, μάχεσθαι et similia (de quibus Matth. Gr. §. 399. d.) nemo demonstravit. Neque tamen hoc incredibile est, quum in ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης et similibus pugnandi vis tandem insit. Τούς nec natura illorum codd. commendatur (cf. de Art. crit. c. 5.), nec placet hic ἀμύνεσθαί τινα, *aliquem a se propulsare, ulcisci*. Sed fort. dativus ad verbum pro κρατ. reponendum referri debet.

Digitized by Google

δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν † καὶ κρατήσειν †. 3. γίγνεται οὖν ἐκεχειρία αὐτοῖς, τὰ καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἦδε.

(Αἱ σπονδαὶ αὗται. α) καθὰ ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι,)

ριη. „Περὶ μὲν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ
5 Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου δοκεῖ ἡμῖν, χρῆσθαι τὸν βου-
λόμενον ἀδόλως καὶ ἀδεῶς κατὰ τοὺς πατρίους νόμους.
306. 2. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ καὶ τοῖς ξυμ-
μάχοις τοῖς παροῦσι· Βοιωτοὺς δὲ καὶ Φωκέας πείσειν
φασὶν ἐς δύναμιν προσκηρυκευόμενοι. 3. περὶ δὲ τῶν

ριζ'. 2. Ἐκεχειρία] ὁμολογία Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων. (λ. Λύγ.)

ριη'. 6. Κατὰ τοὺς πατρίους νόμους] ἦγουν κατὰ τὴν προστα- τοῦ κε γὴν τῶν πατρίων νόμων. (λ. Κασσ.) — 7. Δοκεῖ] ἀρεστὰ φαίνε- φαλαί- ται. — 8. Προσκηρυκευόμενοι] ἦγουν διὰ κηρυκείας. ον τρύ- τον τὰ

Ἀμυνόμενοι. D. ἀμυνομένοις. Valla: *alios, qui ex aequo resisterent, tentare ac vincere.*

Κινδυνεύειν Cass. Aug. Pal. It. Vat. D, Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) κινδυνεύσειν, et in D. σ s. v. al. man. Utrum melius sit, et per se et propter seqq. dubitari potest.

Καὶ κρατήσειν, Haec corrupta sunt. Vid. adnot. Καὶ προσπαίσειν eleganter, sed paulo audacius coniicit Reisk., μὴ κρατήσειν vel etiam καὶ μὴ κρατήσειν Coray., εἰ κρατήσειαν Haack. Postremum saltem damnandum, pro quo εἰ κρατήσοιεν vel potius εἰ κρατήσουσι, ut Schol. scribit, requireretur. Proponas etiam καὶ κρατήσεσθαι.

3. Αὐτοῖς τε, Τέ om. D. I.

Ἥδε. D. ἤδη, in marg. al. man. ὧδε.

Cap. CXVIII. Τοῦ Ἀπόλλωνος. Τοῦ om. B. At vid. Krüg. de Authent. Anab. p. 61. (quanquam Δία τὸν Ὀλύμπιον Thuc. III, 14. dixit.) Deinde G. Πυθίου.

Καὶ ἀδεῶς om. Aug. (in quo tamen in marg. add. man. 1.) Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. E. (in quo s. v. al. man. add.) „Prave. Noster alibi [V, 18.] ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς et δικαίως καὶ ἀδόλως, [V, 23.] δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως, et ἄδεια fere semper in pactis conventis. In foedere V, 18. ἶέναι καὶ θεωρεῖν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. In foedere Hierapytn. inter marmora Oxon. ἁπλόως καὶ ἀδόλως." WASS.

2. Δοκεῖ. Pro eo δεῖν in marg. ab al. man. habent D. I. Tum G. Βιωτούς. Postea D. πείσει, sed ῑ s. v. al. man. Omnis haec paragraphus parenthesis genus efficit.

Φασίν. I. Vind. Chr. Dan. σφᾶς. D. σφεῖς.

Προσκηρυκευόμενοι. Ar. Chr. Dan. προκηρυκευόμενοι. Nostrum male dubium vocat Schneideri Lex. Gr.

3. Περὶ δέ. Mosqu. καὶ μέν.

Digitized by Google

χρημάτων τοῦ θεοῦ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας ἐξευρήσομεν, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ τῶν ἄλλων οἱ βουλόμενοι τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες. 4. περὶ μὲν οὖν τούτων ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς [ἄλλοις] ξυμμάχοις, ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῆς

σχόλια ρικ. 1. Ἐπιμελεῖσθαι] ἔδοξε δηλονότι. — Ὅπως] ἤγουν πῶς. μέχρι §. (l. Κασσ.) — 2. Ἐξευρήσομεν] ἢ ἐξ περισσῆ. — Ὀρθῶς] ἀληθ'. τε-θῶς.
λευτ. λ.

Ἀνγ. *Τοῦ θεοῦ.* Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *τῶν τοῦ θεοῦ*, sed *τῶν* de. Cass. Aug. F. It. Vat. H. Mosqu. Aeque recte tamen addi constat. Verbum *ἐπιμελεῖσθαι* in Lips. et Haack. ed. duabus virgulis a reliqua oratione disiungitur, quasi *περὶ* cum *τοὺς ἀδικοῦντας* cohaereat, quod genitivus *τῶν χρημ.* non permittit. Imo cum supplendo *δοκεῖ ἡμῖν* (vid. §. 1.) coniungendum.

Ἐξευρήσομεν Pal. It. Vat. m. Ar. Chr. margo Steph. Schol. in cap. Bekk. Goell. et a correct. Aug. Vulgo (et Haack.) barbare *ἐξευρήσωμεν*, quasi aoristus esset *εὕρησα!* Mosqu. *εὑρέσωμεν.*

Πατρίοις. F. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan. *πατρῴοις.* Nostrum et praecedit et sequitur. Cf. adnot. hic et maxime ad VIII, 76. Gr. servat quidem *πατρίοις*, sed post *νόμοις* collocat.

Καὶ ὑμεῖς — χρώμενοι ob iteratum *χρώμενοι* om. Gr. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan., sed in Gr. adscripta in marg., ubi *καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς*, sicut C. Reg. (G.) Mosqu. et s. v. al. man. E. In cod. Bas. *νόμοις χρῆσθαι* ex emend. pro *νόμ. χρώμενοι.* Virgulam, quae vulgo et post *ἡμ.* et post *βούλομ.* ponitur, Bekk. priore loco, nos altero abiecimus.

Τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις. *Ἄλλοις* om. Aug. (ubi tamen man. rec. supra scr.,) It. Vat. C. G. cod. Bas. Gr. E. Bekk. Goell. Sed quanquam inutile videatur (nam vix apte suppleas ex §. 2. *πλὴν Βοιωτῶν καὶ Φωκέων*,) tamen excusari potest, et temere ortum esse vix est probabile. Cf. ad Xen. Cyr. III, 2, 18. et Ind. Anab. Post *ξυμμάχοις* Aug. adnotat supplementum *κατὰ ταῦτα· τάτε* (l. *τάδε*) *δὲ ἔδοξε Λακεδ. καὶ τοῖς ξυμμ.* Habet haec etiam F., nisi quod *τάδε* pro *τάτε δέ* et *τοῖς ἄλλοις ξυμμ.* praebet. Et sane simile additamentum aliquis desideret, quum in vulg. *τούτων* ad seqq. debeat pertinere, cui explicationi nec particulae *μὲν οὖν* favent, nec ipsa verba *περὶ τούτων ἔδοξε*, quae si interpretere *convenerunt de his, ut*, non *ἔδοξε*, sed *ὡμολόγησαν* vel simile verbum exspectes. Heilmannus quidem vertit: *In Ansehung unserer gegenwärtigen Händel finden die Laced. — für gut;* sed *περὶ τούτων* quomodo *de rebus* seu *certaminibus praesentibus* significet, non perspicimus. Facillime etiam repetita *Λακεδ. καὶ τοῖς [ἄλλοις] ξυμμ.* effecerint, ut nonnulla hic exciderent. In supplemento tamen, quod Aug. et F. servarunt, aegre caremus vocabulo *ἔτι* vel simili. (*ἔτι δὲ τάδε ἔδ.*)

Ἐπὶ τῆς. Cass. cod. Bas. Mosqu. *ἐπὶ τοῖς.* „Ut c. 105. *τὸν μὲν*

αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, τοὺς μὲν ἐν τῷ Κορυφασίῳ ἐντὸς τῆς Βουφράδος καὶ τοῦ Τομέως μένοντας, τοὺς δὲ ἐν Κυθήροις μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν, μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, τοὺς δὲ ἐν Νισαίᾳ καὶ Μινῴᾳ μὴ ὑπερβαίνοντας τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν † παρὰ τοῦ Νίσου † ἐπὶ τὸ Ποσειδώνιον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς Μίνωαν, (μηδὲ Μεγαρέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ὑπερβαίνειν τὴν

ριη'. 1. Ἑκατέρους] τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν συμμάχων. — 4. Πρὸς αὐτούς] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους.

βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ μένειν." DUK. Ibi tamen *bona* seu *facultates* designantur. Cf. VIII, 86. I. hic habet *ἐπὶ τῶν*.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. m. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plures pro vulg. *αὑτῶν*. Cf. Farr. discr. script. Reg. (G.) tamen *ἑαυτῶν*. Deinde vulgo male comma erat ante *ἐν τῷ Κορυφ.* et ante *ἐν Κυθήροις*, quasi, quod Valla clare interpretatione sua expressit, alteri ibi, alteri hic remanere iussi essent.

Τῆς Βουφράδος. H. G. (?) *τοῦ Βουφράδος*. Cod. Bas. *τῆς Βουβράδος*.

Τομέως. Ar. *Τομέρος*. At vid. I. 2 p. 194.

Τοὺς δὲ ἐν Κυθήροις. F. I. *τοῖς δὲ ἐν Κυθηρίοις*. Ghr. *τοὺς δὲ ἐν τοῖς Κυθήροις*.

Μὴ ἐπιμισγομένους. *Μή* om. Aug. Dan. (non Cass. quem Bekk. nominat.) Pro *ἐπιμισγομένους* F. *ἐπιμισγομένοις*.

Μινῴᾳ. Nonnulli *Μινῷᾳ*. Cf. mox.

Πυλῶν. Minusculam literam maiusculae primus substituit Bekk. Cf. I. 2. p. 236.

Παρά. Cass. Aug. (sed hic a corr., videtur fuisse *παρά*,) F. D. I. E. Vind. *ἀπό*, quod aut verum est, aut vim saltem eius habet *παρά*. Diiudicandum hoc quodammodo ex proximo nomine; nam cum *Νίσου* melius convenit *παρά*, cum *Νισαίου* melius *ἀπό*.

Τοῦ Νίσου. Cass. Aug. (sed hic a corr.) F. D. I. Vind. Mosqu. *τοῦ Νισαίου*, quam scripturam nobis non displicere I. 2. p. 236. adnotavimus. Fortasse tamen pro interpretatione habenda est secundum ea, quae ad *ἐς τὸν Ἐνυάλιον* IV, 67. exposuimus. Haack. *τῷ Νίσου* frustra coniecit.

Ποσειδώνιον. Pal. *Ποσειδῶνιον*. Mosqu. *Ποσειδώνειον*. At vid. Lob. ad Phryn. p. 368.

Μίνωαν. Pal. *Μινῴαν*. Bar. Ald. Flor. Bas. *Μίνῳαν* et antea cum Pal. *Μινῴᾳ*. Bekk. Goell. *Μινῶαν*. Cf. ad c. 67. C. Reg. (G.) male *Μίνωα*, I. *Μίναν*, sed in marg. *Μίνωαν*.

Μηδέ. Ante hoc vocabulum vulgo (Haack. Bekk.) punctum ponitur, post *ταύτην* comma, et *ἔχοντας* ad Megarenses refertur, quod fieri nequit. Vid. adnot. Goell. A Goell. post *Μιν.* comma, post *ταύτην* punctum collocatum est. Nos verba *μηδὲ — ταύτην* in parenthesin re-

Digitized by Google

ὁδὸν ταύτην,) καὶ τὴν νῆσον ἣνπερ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντας, * μηδὲ * ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε· καὶ τὰ ἐν Τροιζῆνι ὅσαπερ νῦν ἔχουσι, καὶ οἷα ξυνέθεντο πρὸς Ἀθηναίους. 5. καὶ τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα ἂν κατὰ τὴν ἑαυτῶν καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πλεῖν μὴ μακρᾷ νηΐ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ, ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα. 6. κήρυκι δὲ καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν ἐς Πελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπονδὰς εἶναι

ριή. 2. Μηδετέρους] ἤγουν Ἀθηναίους καὶ Μεγαρέας. — 8. Πρεσβείᾳ] ἤγουν πρεσβευταῖς. — Ἀκολούθοις] τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν κηρύκων.

degimus, ut ἔχοντας apte ad τοὺς ἐν Νισ. μὴ ὑπερβαίνοντας referatur.

Ἔχοντας in marg. ab al. man. habet I. Ἔχοντες male coniicit Reingan. Megar. p. 163.

Μηδέ. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) μήτε, quod quo modo tam diu ferri potuerit, non intelligimus.

Ἐπιμισγομένους. Pal. ἐπισγομένους. Mosqu. ἐπισμιγομένους.

Μηδετέρους de. Gr. In Cass. μηδ' ἑτέρους et deinde cum Bar. Ald. Flor. Bas. μηδ' ἑτέρωσε exaratur. H. μηδετέρως.

Καὶ τά. Ante haec virgulam colo substituit Haack. At vid. Goell. et adnot.

Τροιζῆνι. It. Vat. Reg. Τροίζηνι. Cf. ad I, 115. et IV, 45. Gr. τῇ Τροιζῆνι. Post Τροιζ. Fr. Port. additurus erat ἔχοντας, quod facile subaudimus.

5. Ὅσα ἄν. Ἄν om. Gr.

Τὴν ξυμμαχίαν. Τήν in marg. ead. man. D. Post ξυμμ. vulgo (Bekk. Goell.) punctum legitur, ante καὶ τῇ θαλ. colon. Correxit Haack., quem vid. in adnot.

Πλεῖν. Mosqu. πλην.

Μὴ μακρᾷ. D. I. οὐ μακρᾷ, sed οὐ I. s. v. al. man. Negatione omissa μικρᾷ praebent Gr. E. Vind. Dan. Etenim quum μακρᾷ, sicut c. 73. in μικρᾷ transisset, negatio deleta est.

Ἄλλῳ δὲ κωπήρει. I. ἄλλῳ κωπήρει, sed in marg. al. man. corr. Κωπῆρες πλοῖον hinc memorant Suid. Phot. Phavor.

Πεντακόσια. „Aliter legisse videtur Valla; nam reddit *duum millium talentorum*." HUDS. ex Steph. In numeralibus Valla aliquoties lapsus est. Cf. ad III, 70.

6. Πρεσβείᾳ. Cod. Bas. πρεσβείαν.

Ἄν. Cass. Aug. Cl. Vat. H. C. Reg. I. Vind. m. ἐάν. Sic etiam Gr. ex emend., ante ἄν aliud scriptum fuerat. Verum ita loquuntur scriptores Iudaici (vid. Winer Gr. N. T. §. 36.), non Attici, quibus temere hunc usum vindicare studet Zeun. ad Vig. p. 516.

Τοῦ πολέμου. Τοῦ om. Mosqu. Mox Gr. Πελοπόννησσον. Cf. ad I, 1.

Digitized by Google

ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7. τοὺς δὲ αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον μήτε δοῦλον, μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς. 8. δίκας τε διδόναι ὑμᾶς τε ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ὑμῖν κατὰ τὰ πάτρια, τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας ἄνευ πολέμου. 9. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ταῦτα δοκεῖ· εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε κάλλιον εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ εἶναι, ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε· οὐδενὸς γὰρ ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαια λέγητε, οὔτε οἱ Λακεδαιμόνιοι οὔτε οἱ ξύμμαχοι. 10. οἱ δὲ ἰόντες 307. τέλος ἔχοντες ἰόντων, ἥπερ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται.

ριη'. 2. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] τῆς ἐνιαυσιαίας ἐκεχειρίας δηλονότι. — 5. Τὰ ἀμφίλογα] ἤγουν τὰ ἀμφίβολα. — 7. Εἴτε καλλιώτερον εἴτε δικ. τούτων] τῶν παρ' ἡμῶν λεγομένων δηλονότι. — 11. Τέλος ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ, αὐτόκρατορες ὄντες· ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων, οἷς ἐπῆρχοντο.

Καὶ ἀπιοῦσι om. Ar. Chr., male.

7. *Μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς.* Reg. (G.) *μήτε ἡμ. μήτε ὑμ.* In Dan. *μήτε ἡμᾶς* de.

8. *Ἡμᾶς* om. Pal. It., s. v. al. man. habet H.

Κατὰ τὰ πάτρια. Τά om. Pal. G. Gr. At vid. II, 2. V, 79. al.

Τὰ ἀμφίλογα. Ar. Chr. Dan. *καὶ τὰ ἀμφίλογα.*

9. *Δέ τι.* D. I. *δέ τις.*

Κάλλιον Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. B. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *καλλιώτερον*. „Damnat Phryn. nec alibi occurrit. Abresch. p. 408. sed *ἀμεινότερος* reperitur apud Mimnerm Stob. VII." GOTTL. Cf. Matth. Gr. §. 136. et Buttm. Gr. max. §. 69. adnot. 9. Posterior vulgatam excusare studet, quia verba sint pacti. Sed iure dissentit Lob. ad Phryn. p. 136. Cf. etiam ad Xen. Cyr. II, 1, 25.

Διδάσκετε. Cass. *διδάσκεσθε*, quod in marg. etiam Aug. adnotavit.

Οὐδενὸς γάρ. Cass. *καὶ οὐδ' ἑνὸς γάρ.*

Ἀποστήσονται. I. *ἀποστήσωνται*, sed *ō* s. *ω̄* al. man.

Ὅσα ἄν. Ἄν om. D. I. Statim D. *δίκαι.*

Λέγητε. Reg. *ἄγητε*, sed ead. man. int. vers. *λέγητε.*

10. *Οἱ δέ* om. D. Pro iis *ἂν καί* habet I.

Digitized by Google

(β'. Αἱ σπονδαὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων.)

11. Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει. Λάχης εἶπε, τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, καθὰ ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν· καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. 12. ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 13. ἐν τούτῳ τῷ

τῇ κβ' ἢ κγ' τοῦ Μαρτ. μην.

ριή. 1. Τῷ δήμῳ] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Ἐπρυτάνευε] τῆς πρυτανείας ἦρχε. πρυτανεία δὲ ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχει τις ἐξουσίαν. (λ. Αὐγ.) — 2. Εἶπεν] ἀπεφήνατο. (λ. Αὐγ.) — 7. ** Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. (Αὐγ.)

11. Ἀκαμαντίς Gr. Vulgo Ἀκάμαντις. Reg. Ἀκαμάντις. m. Ἀκαμᾶντις. Scriptura Gr. vera visa est; nam τὰ εἰς τῖς πολυσύλλαβα ν̄ πρὸ τοῦ τ̄ ἔχοντα μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς τῆς, teste Arcad. p. 35., ὀξύνεται. Et Ἀκαμαντίς Harpocr. Quod confirmant reliqua tribuum nomina.

Ἐπρυτάνευε. Mosqu. ἐπρυτάνευσε.

Φαίνιππος ἐγραμμάτευε om. Gr. Pro ἐγράμμ. Aug. ἐγγράμμ. exarat.

Καὶ ὡμολόγησαν. Ante haec fortasse comma tantum ponendum. Vid. adnot.

Τῇ Ἀθηναίων. Gr. Mosqu. τῶν Ἀθηναίων.

Ποιεῖσθαι. I. γενέσθαι.

Ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδ. Et ξυγχωροῦσιν saltem etiam C.

12. Ἄρχειν. H. F. C. G. Gr. B. D. I. E. Vind. ἀρχήν. In marg. F. tamen ead. man. γρ. ἄρχειν. Ἀρχήν probat Bened., vulgatam rectius Haack. Supplendum τῆς ἐκεχειρίας. Plene II, 12. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. V, 15. ἄρχει τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας.

Δέκα. Cass. δεκάτ. It. Vat. δεκάτου. „Δωδεκάτην malit Dodwellus et mox [c. 119.] τετράδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτῃ [quia eundem diem utrobique designari verisimile sit, et V, 19, τετάρτῃ φθίνοντος apud Lacedaemonios ἕκτῃ φθίνοντος mensis Attici respondeat]." HUDS. „Emendatio Dodwelli, quam indicat Huds., est Dissert. VIII. de Cyclis Sect. 10. et in Annall. Thucc. ad Ann. IX. Belli Pelop." DUK. „Malim altero loco [c. 119.] scribere ἑκκαιδεκάτῃ." GOELL. Nos miramur viros doctos dierum numeros tentasse, antequam menses conciliassent. Nam quo pacto tandem Elaphebolionis secunda decas hic *Gerastii* Laconici secundae, at V, 19. eiusdem Elaphebolionis tertia decas *Artemisii* Laconici tertiae respondeat! Idleri Chronol. I. p. 363. frustra evolvimus: „Abresch. malit distinctionem ponere post τήνδε et subint. ἐκεχειρίαν, delereque incisum post ἡμέραν." GOTTL. Ita distingueretur dies decreti ab eo, quo coeperint induciae. Quod tamen nec per rei naturam probabile est, nec lingua concedit,

Digitized by Google

ὥνερ ἰόντας ὡς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ μηνυτὰς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου. 14. ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις, πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι Ἀθηναίους, καθότι ἂν ἐξίῃ ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. σκεψασθαι δὲ αὐτίκα μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρούσας, ἢ μὴν ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν."

(*Ὀνόματα τῶν σπεισαμένων.*)

ριθ'. Ταῦτα ξυνέθεντο † Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὤμοσαν † καὶ οἱ ξύμμαχοι, Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γεραστίου δωδεκάτῃ. 2. ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε,

ριή'. 6. *Τὰς πρεσβείας*] ἤγουν τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς παρόντας. (λ. *Ἀνγ.*)

ριθ'. 9. *Ὡμολόγησαν*] συνεφώνησαν. (λ. *Ἀνγ.*)

quae ἄρχειν δὲ αὐτὴν τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα requireret.

13. *Ὡς ἀλλήλους.* D. ἐς ἀλλήλους. Mosqu. ὡς ἀληθῶς.

14. *Ἐκκλησίαν.* D. I. ἐκκλησίας.

Πρῶτον. Reg. (G.) πρῶτον μέν.

Τῆς εἰρήνης. Τῆς om. D. I.

Ἐξίῃ Cass. Aug. F. Pal. H. Mosqu. (sed Aug. aut Mosqu. tantum in marg.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐξίοι.

Σπείσασθαι, Cass. Aug. Vat. corrupte πείσασθαι.

Μάλα om. cod. Cass. Sed passim cum αὐτ. iungitur.

Ἐμμενεῖν. Pal. ἐμμένειν. Quod non plane damnandum esse V, 38. docebimus. Antea idem Pal. μὴν.

CAP. CXIX. *Καὶ ὤμοσαν* Cass. Vat. F. G. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Sed Cass. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. post ξυνέθεντο collocant, quem ordinem I. 1. p. 304. probavimus. In vulg. καὶ ὡμολόγησαν virgulam post ξύμμ. Bekk. addidit. Ita verba significabunt: *haec composuerunt Lacedaemonii, et probarunt* (vel ex nostra scriptura *iure iurando firmarunt*) *etiam socii.* Nobis tamen non bene τὸ ξυνθέσθαι sociis adimi et τὸ ὀμόσαι obscurius de Lacedaemoniis praedicari videtur. (V, 17. ἐσπείσαντο καὶ ὤμοσαν.) Nec καὶ ὤμοσαν nec καὶ ὡμολόγησαν agnoscit Cl. Ante Λακεδ. I. addit οἱ.

2. *Ξυνετίθεντο.* Cl. Gr. ξυνέθεντο. Sed V, 19. ὤμνυσαν δὲ καὶ ἐσπένδοντο.

Ἐσπένδοντο. E. ἔσπενδον. Tum οἵδε om. I.

Digitized by Google

(β'. Αἱ σπονδαὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων.)

11. Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει. Λάχης εἶπε, τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, καθὰ ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν· καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. 12. ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 13. ἐν τούτῳ τῷ

τῇ κβ. ἢ κγ. τοῦ Μαρτ. μην.

ριή. 1. Τῷ δήμῳ] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Ἐπρυτάνευε] τῆς πρυτανείας ἦρχε. πρυτανεία δὲ ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχει τις ἐξουσίαν. (λ. Αὐγ.) — 2. Εἶπεν] ἀπεφήνατο. (λ., Αὐγ.) — 7. ** Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. (Αὐγ.)

11. Ἀκαμαντίς Gr. Vulgo Ἀκάμαντις. Reg. Ἀκαμάντις. m. Ἀκαμᾶντις. Scriptura Gr. vera visa est; nam τὰ εἰς τῖς πολυσύλλαβα ν̄ πρὸ τοῦ τ̄ ἔχοντα μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς τῆς, teste Arcad. p. 35., ὀξύνεται. Et Ἀκαμαντίς Harpocr. Quod confirmant reliqua tribuum nomina.

Ἐπρυτάνευε. Mosqu. ἐπρυτάνευσε.

Φαίνιππος ἐγραμμάτευε om. Gr. Pro ἐγράμμ. Aug. ἐγγράμμ. exarat.

Καὶ ὡμολόγησαν. Ante haec fortasse comma tantum ponendum. Vid. adnot.

Τῇ Ἀθηναίων. Gr. Mosqu. τῶν Ἀθηναίων.

Ποιεῖσθαι. I. γενέσθαι.

Ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδ. Et ξυγχωροῦσιν saltem etiam C.

12. Ἄρχειν. H. F. C. G. Gr. B. D. I. E. Vind. ἀρχήν. In marg. F. tamen ead. man. γρ. ἄρχειν. Ἀρχήν probat Bened., vulgatam rectius Haack. Supplendum τῆς ἐκεχειρίας. Plene II, 12. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. V, 15. ἄρχει τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας.

Δέκα. Cass. δεκάτ. It. Vat. δεκάτου. „Δωδεκάτην malit Dodwellus et mox [c. 119.] τετράδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτῃ [quia eundem diem utrobique designari verisimile sit, et V, 19, τετάρτῃ φθίνοντος apud Lacedaemonios ἕκτῃ φθίνοντος mensis Attici respondeat]." HUDS. „Emendatio Dodwelli, quam indicat Huds., est Dissert. VIII. de Cyclis Sect. 10. et in Annall. Thucc. ad Ann. IX. Belli Pelop." DUK. „Malim altero loco [c. 119.] scribere ἑκκαιδεκάτῃ." GOELL. Nos miramur viros doctos dierum numeros tentasse, antequam menses conciliassent. Nam quo pacto tandem Elaphebolionis secunda decas hic *Gerastii* Laconici secundae, at V, 19. eiusdem Elaphebolionis tertia decas *Artemisii* Laconici tertiae respondeat! Idleri Chronol. I. p. 363. frustra evolvimus: „Abresch. malit distinctionem ponere post τήνδε et subint. ἐκεχειρίαν, delereque incisum post ἡμέραν." GOTTL. Ita distingueretur dies decreti ab eo, quo coeperint induciae. Quod tamen nec per rei naturam probabile est, nec lingua concedit,

Digitized by Google

πρόνφ ἰέντας ἀς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου. 14. ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις, πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι 'Αθηναίους, καθότι ἂν ἐξίῃ ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. σπείσασθαι δὲ αὐτίκα μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρούσας, ἢ μὴν ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν."

('Ονόματα τῶν σπεισαμένων.)

ριθ'. Ταῦτα ξυνέθεντο † Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὤμοσαν † καὶ οἱ ξύμμαχοι, 'Αθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γεραστίου δωδεκάτῃ. 2. ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε,

ριή. 6. Τὰς πρεσβείας] ἤγουν τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς παρόντας. (λ. Ἀὐγ.)

ριθ'. 9. Ὡμολόγησαν] συνεφώνησαν. (λ. Ἀὐγ.)

quae ἄρχειν δὲ αὐτὴν τῇ τετρώδι ἐπὶ δέκα requireret.

13. Ὡς ἀλλήλους. D. ἐς ἀλλήλους. Mosqu. ὡς ἀληθῶς.

14. Ἐκκλησίαν. D. I. ἐκκλησίας.

Πρῶτον. Reg. (G.) πρῶτον μέν.

Τῆς εἰρήνης. Τῆς om. D. I.

Ἐξίῃ Cass. Aug. F. Pal. H. Mosqu. (sed Aug. aut Mosqu. tantum in marg.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐξίοι.

Σπείσασθαι. Cass. Aug. Vat. corrupte πείσασθαι.

Μάλα om. cod. Cass. Sed passim cum αὐτ. iungitur.

Ἐμμενεῖν. Pal. ἐμμένειν. Quod non plane damnandum esse V, 38. docebimus. Antea idem Pal. μὴν.

Cap. CXIX. Καὶ ὤμοσαν Cass. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Sed Cass. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. post ξυνέθεντο collocant, quem ordinem I. 1. p. 304. probavimus. In vulg. καὶ ὡμολόγησαν virgulam post ξύμμ. Bekk. addidit. Ita verba significabunt: *haec composuerant Lacedaemonii, et probarunt* (vel ex nostra scriptura *iure iurando firmarunt*) *etiam socii*. Nobis tamen non bene τὸ ξυνθέσθαι sociis adimi et τὸ ὁμόσαι obscurius de Lacedaemoniis praedicari videtur. (V, 17. ἐσπείσαντο καὶ ὤμοσαν.) Nec καὶ ὤμοσαν nec καὶ ὡμολόγησαν agnoscit Cl. Ante Λακεδ. I. addit οἱ.

2. Ξυνετίθεντο. Cl. Gr. ξυνέθεντο. Sed V, 19. ὤμνυσαν δὲ καὶ ἐσπένδοντο.

'Εσπένδοντο. E. ἔσπενδον. Tum οἵδε om. I.

Digitized by Google

Τιμῶρος Ἐχετιμίδα, Ἀθήναιος Περικλείδα, Φιλοχαρίδας Ἐρυξιδαΐδα· Κορινθίων δὲ Λίνέας Ὠκύτου, Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου· Σικυωνίων δὲ Δαμότιμος Ναυκράτους, Ὀνάσιμος Μεγακλέους· Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου· Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφίας Εὐκαΐδα· Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοί, Νικόστρατος Διϊτρέφους, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. 3. ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία αὕτη ἐγένετο, καὶ ξυνήγαγον ἐν αὐτῇ περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν διὰ παντὸς ἐς λόγους.

(2. Σκιώνη ἀφίσταται πρὸς Βρασίδαν, καὶ περὶ αὐτῆς οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαφέρονται. ρκ΄—ρκβ΄. Ἡ ἀπόστασις γίγνεται. Βρασίδας ἐς Σκιώνην διαπλεῖ. οἱ ἐνταῦθα λόγοι αὐτοῦ.)

ρκ΄. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο, Σκιώνη ἐν τῇ Παλλήνῃ πόλις ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων 308.

ρκβ΄ 1. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία] ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου. (λ. Ἀνγ.)

ρκ΄. 10. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας] ἡ περὶ ἀστὶ τῆς κατά. (λ. Ἀνγ.) — Ἐπήρχοντο] εἰς ἀλλήλους ἑκάτεροι. (λ. Ἀνγ.)

Τᾶυρος Ἐχετιμίδα. „Horum pleraque perperam scribuntur in Schol. Aristoph. Equ. 791., quae hinc corrigenda sunt." DUK.

Ἐχετιμίδα in Pal. rec. man. superscr. In Chr. Ἐχεμενίδα. Schol. Aristoph. Ἐχετιμίδης.

Ἀθήναιος. Vat. Gr. Ἀθηναῖος. At vid. Arcad. p. 43. Tum Schol. Aristoph. Περικλείδας.

Ἐρυξιδαΐδα. Ἐρυξιλαΐδα mavult Valck. ad Herodot. p. 346. Ἐξυξιδαΐδα Mosqu.

Λίνέας. Cass. Aug. It. Vat. C. Reg. (G.) Mosqu. Ἐνέας. F. Ἐννέας. D. I. Εἰνίας. Λίνείας aliquis malit cum Schol. Aristoph., nam ita etiam Xen. Anab. IV, 7, 18. duo optimi libri, ut de Aenea Troiano et de Aenea Tactico taceamus. Λίνέας tamen legitur Act. Apost. IX, 33.

Ὠκύτου. Gr. Ὠκύου. E. Ὠκύπου.

Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου om. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Σωσφαμίδας Ἀριστοδήμου praebet Schol. Aristoph.

Δαμότιμος. Reg. (G.) Δειμότιμος. Schol. Aristoph. Δημότιμος Ναυκράτου. Mox C. Μεγαρέω.

Εὐπαΐδα. Pal. Εὐπλιαΐδα. Bekk. et Goell. Εὐπάΐδα.

Ἀθηναίων. Ar. Chr. Ἀθηναῖοι.

Διϊτρέφους. Cum hoc accentu Bekk. Goell. Vulgo Διϊτρεφοῦς. Mosqu. Διοτρεφοῦς. Cf. script. disc. ad III, 75. Diotrephes hic etiam Vall.

3. Ἐν αὐτῇ. Mosqu. αὐτοῖ.

CAP. CXX. Σκιώνη. D. I. E. Σικυώνη.

Παλλήνῃ. Ita legendum esse viderunt Ae. Port. et Duk., quos secuti sunt Haack. et Goell. Val-

Digitized by Google

πρὸς Βρασίδαν. φασὶ δὲ οἱ Σκιωναῖοι Πελληνῆς μὲν εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, πλέοντας δ' ἀπὸ Τροίας σφῶν τοὺς πρώτους κατενεχθῆναι ἐς τὸ χωρίον τοῦτο τῷ χειμῶνι ᾧ ἐχρήσαντο Ἀχαιοὶ, καὶ αὐτοῦ οἰκῆσαι. 2. ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς ὁ Βρασίδας διέπλευσε νυκτὸς ἐς τὴν Σκιώνην, τριήρει μὲν φιλίᾳ προπλεούσῃ, αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ ἄπωθεν ἐφεπόμενος, ὅπως, εἰ μέν τινι τοῦ κέλητος μείζονι πλοίῳ περιτυγχάνοι, ἡ τριήρης * ἀμύνοι *

ρκ'. 2. Σφῶν] ἤγουν τῶν Πελληνῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Διέπλευσε — —] ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως, εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ, ἡ τριήρης ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ, εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρης ἐξ ἐναντίας ἐπιφέροιτο, αὐτὸς ἐν τῷ κελητίῳ διασωθείη· ἔμελλεν γὰρ ἡ τριήρης ἡ πολεμία οὐκ ἐπὶ τὸ κελήτιον ὁρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη. (Κασσ. Αὐγ.)

go (et Bekk.) male Πελλήνῃ. Vid. I. 2. p. 370.

Οἱ Σκιωναῖοι. D. E. οἱ Σικυώνιοι. I. οἱ Σικυωάνιοι.

Πελληνῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Πελληνῇς. Gr. Πεληνῇς. Plurimi libri (ut F. G. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan.) Πελληνεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 474. „Polyaen. de Strategem. l. VII. c. 47. Παλληνεῖς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας κατέσχον εἰς Φλέγραν. Ex quo loco coniecit Casaub. Παλληνῆς pro Πελληνῆς." HUDS. „Dubitari potest an pro Πελληνῆς Casaub. ad Polyaen. recte legi velit Παλληνῆς. In Peloponneso enim, unde hi se esse dicebant, non Παλλήνη, sed Πελλήνη memoratur. Steph. Byz. Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας. Paus. VII, 26. Πελληνεῖς — Ἀχαιῶν οἰκοῦσιν ἔσχατοι. Strab. VIII. p. 385. sq. et alii apud Holsten. ad Steph. [Schol. ad Apoll. Rhod. I, 177.] Itaque in Polyaeno quoque potius restituendam putem scripturam vulgatam Πελληνεῖς, quam cum Casaub. legendum Παλληνεῖς. Ἐν τῇ Παλλήνῃ autem est in Chersoneso, quae Pallene vocabatur, ut Dion. Hal. Strab. et Steph. testantur." DUK.

Ἀπὸ Τροίας. H. ἐκ Τροίας.

Χειμῶνι al. man. exaratum in I. Post χειμ. Gr. addit τούτῳ.

2. Σκιώνην. E. Σικυώνην. Tum C. φινίᾳ.

Προπλεούσῃ. H. F. C. (Reg.) Cam. D. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. προςπλεούσῃ. Mosqu. πλεούσῃ. Vulgatam recte tuetur Polyaen. I, 38, 4.

Κελητίῳ. E. Mosqu. κελλητίῳ, et Mosqu. etiam mox κέλλητος.

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. Mosqu. m. Bekk. Goell. ἄποθεν, fortasse recte. Cf. adnot. ad II, 81. Κατόπιν ei vel praepositioni ἐπί, quae in proximo verbo inest, substituit Polyaen.

Μείζονι. C. πλείονι.

Περιτυγχάνοι. D. I. περιτυγχάνει.

Ἀμύνοι. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Mosqu. ἀμύνῃ, fortasse recte. Cf. I. 1. p. 141. sq. Ob εἰ παρατυγχάνοι tamen vulgatam a Polyaeno redditam retinuimus, quanquam ne sic quidem optativum necessarium esse ex iis,

† αὐτῇ † ἀντικάλου δὲ ἄλλης τριήρους ἐπιγενομένης, οὐ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων * τρέψεσθαι *, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ ἐν τούτῳ αὐτὸν διασώσειν. 8. περαιωθεὶς δὲ, καὶ ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων, ἔλεγεν ἅ τε ἐν τῇ Ἀκάνθῳ καὶ Τορώνῃ, καὶ προσέτι, φάσκων ἀξιωτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαίνου, οἵτινες, τῆς Παλλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ ἀπειλημμένης ὑπὸ [τῶν] Ἀθηναίων Ποτίδαιαν ἐχόντων, καὶ ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται, αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ

ἰδ. κεφ. πέ. καὶ ριδ.

ρκ'. 9. ** Οὐκ ἀνέμειναν] οὐχ ὑπέμειναν † οἰκήσαντες † περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι· οἰκεῖον γὰρ ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν λέγει. (Κασσ. Αὐγ.) — 10. Ἀτολμίᾳ] δι' ἀτολμίαν. (λ. Αὐγ.) — Σφίσι] τοῖς Σκιωναίοις. (λ. Αὐγ.)

quae de ὅτι Heindorfius ad Plat. Phaedon. §. 16. adnotavit, apparet.

Αὐτή. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῷ. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. αὐτῇ, et ita probabiliter etiam C. D. E. F. G. H. I., ex quibus αυτη protulit Gail. *Αὐτή* legi voluit Benedict., quam scripturam Hermannus in Ephemerr. Ienn. a. 1816. no. 13. de *solo triremis adspectu* („*das Schiff schon allein, ohne Gefecht*") intelligit. Cui refragari noluimus, quanquam ita potius αὐτὴ ἡ ὄψις τῆς τριήρους exspectemus, et ἡ in αὐτῇ fortasse ex diversa scriptura verbo ἀμύνοι superscripta ortum sit. Sed totum hoc pronomen, quod Polyaenus omisit, et ab interpretibus addi potuit, nobis suspectum.

Τρέψεσθαι. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) D. I. E. Vind. Mosqu. Bened. Haack. τρέψασθαι. Quod sicut I, 1. p. 275. significavimus, recepissemus (cf. etiam supra 24, 4.), si *me converti* Graece ἐτρεψάμην pro ἐτραπόμην dici posse constaret. At. vid. Ind. verb. in h. v.

Αὐτόν. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Reg. Gr. m. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures αὐτόν. „Scil. τὸν κέλητα; fore ut lembus ipsum [interea] in tutum perferret. Vel lege αὐτόν." BAU. Prius durius. *Αὐτόν* legit etiam Polyaen., qui διασωθῆναι pro διασῶσαι αὐτόν posuit.

3. *Τῇ Ἀκάνθῳ.* Τῇ de. Chr.

Προσέτι. Post hoc vocabulum cum Bauero virgulam posuimus. Vid. adnot. Post Τορώνῃ virgulam pro colo primus dedit Bekk.

Οἵτινες. Chr. Dan. εἴ τινες.

Παλλήνης. Vulgo (et Bekk.) rursus Πελλήνης. Cf. ad init. cap.

Τῶν Ἀθηναίων. Articulum, qui vulgo (et apud Haack.) de., addunt Aug. Cl. It. Vat. Mosqu. Bekk. Goell., sed in Aug. punctis notatur.

Ὄντες. Mosqu. ὄντως.

Ἄλλο ἢ νησιῶται. Cass. ἄλλω νησιῶται.

Οὐκ ἀνέμειναν. Haec et proxima (praeter ἀτολμίᾳ) habet Thom. Mag. p. 160.

Ἀνάγκην. Cass. Vind. et Thomae Leid. 1. ἀνάγκη, sed in Cass. man. rec. ν̄ super η̄ scripsit.

Προσγενέσθαι. Ar. Chr. προ-

Digitized by Google

φανερῶς οἰκείου ἀγαθοῦ· σημεῖόν τ' εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς τῶν μεγίστων ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα· πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους, καὶ τἄλλα τιμήσειν.

(Οἱ Σκιωναῖοι τὸν Βρασίδαν λαμπρῶς τιμῶσιν. ὁ δὲ πλείω στρατιὰν περαιοῖ.)

ρκα'. Καὶ οἱ μὲν Σκιωναῖοι ἐπήρθησάν τε τοῖς λόγοις, καὶ θαρσήσαντες πάντες ὁμοίως, καὶ οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα, τόν τε πόλεμον διενοοῦντο προθύμως οἴσειν, καὶ τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν τε, καὶ προςήρχοντο ὥςπερ ἀθλητῇ. 2. ὁ δὲ τό τε πα-

ρκ'. 2. Τῶν μεγίστων] ἤγουν τῶν ἀναγκαιοτάτων· δεινῶν δηλονότι.

ρκα'. 6. Ἐπήρθησαν] ἐπτερώθησαν. — 7. † Καὶ οἷς πρότερον] † ἤγουν θάρσους καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων. — 8. Τόν τε πόλεμον] τὸν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. τὰ τοῦδε τοῦ πεφαλαίου

γενέσθαι. Thom. Mag. γενέσθαι.

Σημεῖόν τ' εἶναι. Mosqu. σημ. δ' εἶν. Deinde Steph. ἄλλό τι. Cf. de Art. crit. p. 150.

Τῇ ἀληθείᾳ post ἡγήσεσθαι αὐτούς pollit E.

Τἄλλα. Ar. Chr. Dan. τὰ ἄλλα. At cf. I. 1. p. 215. Mosqu. τ' ἄλλα. Bekk. τἄλλα.

Cap. CXXI. Ἐπήρθησαν. Iota subscr. cum Bekk. delevimus. Cf. de Art. crit. p. 150.

Προθύμως. C. Reg. (G.) ταχέως.

Καλῶς. Dan. κακῶς.

Ἰδίᾳ δέ. D. ἰδίᾳ τε. I. δέ in marg. ab al. man. habet.

Προςήρχοντο. Pal. προςήργοντο. Bauer. προήρχοντο, προκατήρχοντο, προεγήρχοντο, *primitias dabant*, suspicabatur, quo sensu ex illis tribus solum προκατήρχοντο, quod a vulg. nimis recedit, et verbis ὥςπερ ἀθλητῇ minus convenit, ponitur. „Huc spectant illa deplorata et intellecta adhuc nemini Prisciani verba XVIII. p. 1202. π. ὡς ΔΕΔΕΝΓΗΗ. lege ἀθλητῇ." WASS. Apud Priscian. προςήρχοντο ὥςπερ ἀθλητῇ Krehlius edidit, sed προςηρχ. ὡς ἀθλητήν cod. Mon., et ita Priscianum apud Thuc. legisse certum est Spangelio p. 648. „Pollux III, 152. pro προςήρχοντο [de quo cf. Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 210.] habet προςήεσαν [„ἐταινίον τε καὶ προςήεσαν ὥςπερ ἀθλητῇ"], et memoria lapsus Xenophontem pro Thuc. nominat." DUK. Add. adnot.

2. Τό τε. Cass. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. male in τότε con-

Digitized by Google

ραντίκα φυλακὴν τινα αὐτοῖς ἐγκαταλιπών, διέβη πάλιν, καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ στρατιὰν πλείω διεπεραίωσε, βουλόμενος μετ' αὐτῶν τῆς τε Μένδης καὶ τῆς Ποτειδαίας ἀποπειρᾶσαι, ἡγούμενος καὶ τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν ὡς ἐς νῆσον, καὶ βουλόμενος φθάσαι· καί τι αὐτῷ ἔδρα καὶ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίας πέρι. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις.

(Ἡ ἐπιχειρία Βρασίδᾳ ἀγγέλλεται. διαφορὰ γίγνεται περὶ Σκιώνης, ἐς ἣν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ψηφίζονται.)

ρκβ'. Ἐν τούτῳ δὲ τριήρει οἱ τὴν ἐπιχειρίαν περιαγγέλλοντες ἀφικνοῦνται παρ' αὐτὸν, Ἀθηναίων μὲν Ἀριστώνυμος, Λακεδαιμονίων δὲ Ἀθήναιος. 2. καὶ ἡ μὲν στρατιὰ πάλιν διέβη ἐς Τορώνην· οἱ δὲ τῷ Βρασί- 309.

σχόλια ρκα'. 1. *Διέβη πάλιν*] εἰς τὴν Τορώνην δηλονότι. — 2. *Ἐπεπάντα ραίωσε*] διεβίβασε διὰ * νεῶν * εἰς τὴν Σκιώνην. — 3. *Μετ' αὐλ. Δύγ.τῶν*] τῶν Σκιωναίων. — 4. *Βοηθῆσαι — νῆσον*] ἦγον ὡς ναυτικοὺς ταχέως ἂν ἐλθεῖν εἰς βοήθειαν. — 5. *Φθάσαι*] ἦγον προλαβεῖν ἐκείνους. — 7. *Ἐγχειρήσειν*] † ἐπιθήσειν. †

Πάλιν ρκβ'. 9. *Παρ' αὐτόν*] τὸν Βρασίδαν. — 11. *Διέβη*] ἀπὸ τῆς λ. *Δύγ. Σκιώνης.*

πάλιν

jungunt. Post *πάλιν* ante Haack. male punctum.

Αὐτῶν. Ar. Chr. *αὐτοῦ.* "At vid. Matth. Gr. §. 434. 2.

Μένδης. D. *Μένδος.* Tum vulgo (et Haack.) *ἀποπειράσαι.* Cf. script. discr. ad II, 77.

Ὡς ἐς. *Ὡς* om. Pal. Chr. Dan. et fortasse E. „Non recte." DUK. Cf. adnot. ad c. 120, 2. (*ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησ.*)

Καί τι αὐτῷ καί Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *καί τι καὶ αὐτῷ*, qui ordo est quidem usitatior, sed noster redit V, 86 init. In cod. Bas. D. E. Ar. Chr. Dan. (et Cl., nisi de hoc, ut de Gr., fallitur Wass.) alterum *καί* del. „Male. *Καί τις καὶ* et *καί τι καὶ* saepe dicunt Thuc. et alii, in quibus posterius *καί* abundat. [Imo etiam significat.] Exempla habet Steph. Animadv. in Libr. de Dial. p. 84. et Append. ad Script. de Dial. p. 79. [et nos adnot. ad I, 107.] Itaque recte Wass. supra IV, 5. probat scripturam *καί τι καὶ αὐτῷ*, ubi alii itidem omittunt *καί* ante *αὐτοῦ*." DUK. Add. id. ad VIII, 83.

Car. CXXII. *Τριήρει.* F. Reg. (G.) E. *τριήρεις.* Gr. a pr. man. *τριήρης*, correct. *τριήρεις.*

Οἱ τήν. C. *οἱ οἱ τήν.* D. *ἐς τήν.*

Ἀφικνοῦνται. Schol. in cap. et inde marg. Steph. *ἀφικνοῦντό.*

Ἀθήναιος. Dan. male *Ἀθηναῖος.*

2. *Ἡ μὲν στρατιὰ.* Gr. *ἡ στρατιὰ μὲν.*

Digitized by Google

δᾳ ἀνήγγελλον τὴν ξυνθήκην, καὶ ἐδέξαντο πάντες οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι Λακεδαιμονίων τὰ πεπραγμένα. 3. Ἀριστώνυμος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατῄνει, Σκιωναίους δὲ αἰσθόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν, οὐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι. Βρασίδας δὲ ἀντέλεγε πολλὰ, ὡς πρότερον, καὶ οὐκ ἀφίει τὴν πόλιν. 4. ὡς δ' ἀπήγγειλεν ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀριστώνυμος περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἕτοιμοι ἦσαν στρατεύειν ἐπὶ τὴν Σκιώνην. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες, παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς σπονδὰς, καὶ τῆς πόλεως ἀντεποιοῦντο, Βρασίδᾳ πιστεύοντες, δίκῃ τε ἕτοιμοι ἦσαν περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. 5. οἱ δὲ δίκῃ μὲν οὐκ ἤθελον κινδυνεύειν, στρατεύειν δὲ ὡς τάχιστα, ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες. 6. εἶχε δὲ

ρκβ'. 3. Κατῄνει] συνετίθετο, κατένευσε συναινῶν. — 10. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. — 11. Τῆς πόλεως] τῆς Σκιώνης. — 12. Περὶ αὐτῆς] τῆς Σκιώνης. — 15. Σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. — 16. Ἀνωφελεῖ] λείπει, ἐν θαλάσσῃ. τοῦ πρὸς τὸ ἀνωφελεῖ.

Ἀνήγγελλον. D. ἀνήγγειλαν. Idem deinde ἐδέξατο, cum ν s. α al. man. Mox Mosqu. ἐπιθρᾴκης.

3. Ἀριστώνυμος — κατῄνει. „Corrigendus est Thom. Mag. in καταινῶ, ubi Ἀριστώνυμος est Ἀριστόδημος." DUK. Ἀριστώνυμος ex Leid. 1. reposuit Oudendorp. Cf. Phavor. in συναινῶ.

Ὅτι. F. καὶ ὅτι. In ἐνσπόνδους syllaba σπον in G. s. v. al. man.

Ἀντέλεγε. I. ἀντέλεγχε, cum η s. τε ead. man. et ἀντέλεγε in marg. al. man. D. ἀνέλεγχε.

Καὶ οὐκ. Οὐκ s. v. al. man. I.

Ἀφίει. E. ηφιε, quod ἠφίει esse debebat, sicut II, 49. Sed nostrum redit VIII. 41. Cf. Buttm. Gr. max. §. 108. I. 4. Ἤφιε Iudaici duntaxat scriptores dicunt.

4. Ἀπήγγειλεν Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀπήγγελλεν, sicut §. 2. ἀνήγγελλον, sed ibi paulo alia ratio. I. ἐπήγγελλεν.

Ὁ Ἀριστώνυμος. Ὁ om. Mosqu. Sed in eodem οἱ ante proximum Ἀθηναῖοι deesse male scribit Bekk., qui de more ἑτοῖμοι exarat. Cf. I. 1. p. 213. sq.

Πιστεύοντες. Hinc usque ad proximum πιστεύοντες lacuna in I., suppleta in marg. al. man. Post prius πιστ. apud Duk. punctum.

5. Δὲ ὡς τάχιστα. Mosqu. τὲ ἐς τάχ.

Οἱ ἐν. Οἱ om. Mosqu.

Ἰσχύϊ om. Reg. (G.)

Ἀνωφελεῖ om. D. I. In articuli

Digitized by Google

καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν· δύο γὰρ ἡμέραις ὕστερον ἀπέστησαν οἱ Σκιωναῖοι. ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο, Κλέωνος γνώμῃ πεισθέντες, Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τἄλλα ἡσυχάζοντες, ἐς τοῦτο παρεσκευάζοντο.

(3. Καὶ Μένδη ἀφίσταται. παρασκευαὶ ἑκατέρων.)

ρκγ'. Ἐν τούτῳ δὲ Μένδη ἀφίσταται αὐτῶν, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ, Ἐρετριέων ἀποικία. καὶ αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Βρασίδας, οὐ νομίζων ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ φανερῶς προσεχώρησαν· ἔστι γὰρ ἃ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. 2. διὸ καὶ οἱ Μενδαῖοι μᾶλλον ἐτόλμησαν, τήν τε τοῦ Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην, τεκμαιρόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Σκιώνης, ὅτι οὐ προὐδίδου, καὶ ἅμα τῶν πρασ-

ρκβ'. 2. Ὕστερον] ἤγουν μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν.
Πάντα ρκγ'. 9. Φανερῶς] ἀντὶ τοῦ ἑκουσίως, ἄνευ προδοσίας. (1. πάλιν λ. Κασσ.) — 11. Ἐτόλμησαν] ἐθάῤῥησαν προσιέναι τῷ Βρασίδᾳ. — Αὐγ. 12. Ἑτοίμην] εἰς τὸ βοηθῆσαι. — 13. Οὐ προὐδίδου] ὁ Βρασίδας.

collocatione non haerebis, quum ἀνωφελεῖ significet *quanquam illa sit inutilis*.

β. Ἡ ἀλήθεια. Ἡ om. Cl. Gr. Ἥι Reg. Gr. Reisk. Levesqu. Bekk. Goell. Ἡ m. Vulgo ἤ, quod volunt significare *quod de defectione dicebatur, magis verum erat, quam ipsi Athenienses censerent*. Sed non posse εἶχεν ἡ ἀλήθεια sine οὕτως vel simili additamento hanc vim habere manifestum est. Contrario modo erratum vidimus I, 60, et III, 22.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Gr. οἱ Ἀθηναίων. Mosqu. Ἀθηναῖοι sine οἱ.

Ἡμέραις. Cl. D. I. ἡμέρας. „Rectum est ἡμέραις. Xenoph. I. Hellen. princ. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. Thuc. I, 14, et II, 68. πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον. Et sic omnes alii." DUK. Cf. ad Xen. Anab. I, 3, 25.

Σκιωναίους. „Σκιωναίους ἐξελεῖν καὶ ἀποκτεῖναι Thom. Mag. in ἐξεῖλε." DUK. Τέ om. etiam I. et Phav. Ἐξελθεῖν exarat B. Mox Pal. et Bekk. τἄλλα.

Cap. CXXIII. Δὲ Μένδη. Chr. μὲν δή (om. δέ). Mox Valla *Pellena*, quod vitium c. 120. omnes libros invasit.

Ἐρετριέων. D. Ἐριτριέων. Gr. Ἐρετρίων. Ob quod Bekk. Ἐρετριῶν scripsit. Sed vid. I. 1. p. 222. et de Art. crit. p. 135. Vulgatam revocavit Goell.

Γὰρ ἃ καί. Cass. Aug. γὰρ καὶ ἃ καί.

Ἐνεκάλει. In C. primae duae literae male pictae locum alius deletae tenent.

Τὰς σπονδάς. Τάς om. Mosqu.

2. Τοῦ Βρασίδου. Τοῦ om. It. Vat. Dan.

Προὐδίδου. D. προδίδου. Post προυδ. autem apud Duk. pun-

Digitized by Google

σόντων σφίσιν ὀλίγων τε ὄντων, καὶ, ὡς τότε ἐμέλλησαν, οὐκέτι ἀνέντων, ἀλλὰ περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβουμένων τὸ κατάδηλον, καὶ καταβιασαμένων παρὰ γνώμην τοὺς πολλούς. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, εὐθὺς πυθόμενοι, πολλῷ ἔτι μᾶλλον ὀργισθέντες, παρεσκευάζοντο ἐπ' 310. ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 4. καὶ Βρασίδας, προςδεχόμενος τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, ὑπεκκομίζει ἐς Ὄλυνθον τὴν Χαλκιδικὴν παῖδας καὶ γυναῖκας τῶν Σκιωναίων καὶ Μενδαίων, καὶ τῶν Πελοποννησίων αὐτοῖς πεντακοσίους ὁπλίτας διέπεμψε, καὶ πελταστὰς τριακοσίους Χαλκιδέων, ἄρχοντά τε τῶν ἁπάντων Πολυδαμίδαν. καὶ οἱ μὲν τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς, ὡς ἐν τάχει παρεσομένων τῶν Ἀθηναίων, κοινῇ εὐτρεπίζοντο.

(4. Βρασίδου καὶ Περδίκκου ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον στρατεία δευτέρα, ἐν ᾗ Βρασίδας μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτει. ρκδ' — ρκη'. Ἐς γὰρ Λύγκον ἀφικόμενος, τοὺς μὲν Λυγκηστὰς τρέπει, Ἰλλυριοὺς δὲ ἄλλως μένει. διαφορὰ πρὸς Περδίκκαν.)

ρκδ'. Βρασίδας δὲ καὶ Περδίκκας ἐν τούτῳ στρατεύουσιν ἅμα ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον τὸ δεύτερον ἐς Λύγκον.

ρκγ'. 5. Ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις] τὴν Μένδην καὶ Σκιώνην. — 11. Καὶ οἱ μέν] οἱ ὑπολειφθέντες ἐν Σκιώνῃ καὶ Μένδῃ.

ctum, quanquam τήν τε — καὶ ἅμα cohaerent.

Ὀλίγων τε — περὶ σφίσιν ob repetitum σφ. om. E., sed al. man. suppl.

Ἐμέλλησαν. I. ἐμέλλησεν, sed αν s. εν al. man.

3. Ἔτι om. D. Vind.

4. Ὄλυνθον. Mosqu. Ὄληνθον.

Χαλκιδικήν. Gr. Καλχιδικήν.

Σκιωναίων. Reg. (G.) Σκιωνέων. „A Σκιώνη gentilia sunt Σκιωναῖος et Σκιωνεύς. Steph. Σκιωνεῖς etiam Schol. Aristoph. Vesp. v. 210. Sed idem cod. Reg. alibi [c. 120. sqq.] semper cum ceteris consentit, ut probabile sit hic errorem scribae esse." DUK.

Μενδαίων. Mosqu. τῶν Μενδαίων. Post Μενδ. ante Haack. punctum.

Αὐτοῖς. Vat. H. αὐτούς, sed in H. οῖς s. οὖς al. man.

Τριακοσίους. D. τριακοσίων.

Ἄρχοντά τε. Τέ om. Mosqu.

Ἁπάντων. Reg. (G.) Gr. Ald. Bas. marg. Steph. ἀπ' αὐτῶν.

Πολυδαμίδαν. D. I. Πολυδαμίαν.

Ἐν τάχει. Ἐν om. Mosqu.

Cap. CXXIV. Ἀῤῥιβαῖον Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ἀῤῥίβαιον hic et 125, 2. At vid. ad c. 79, 2. E.

Digitized by Google

καὶ ἦγον ὁ μὲν ὧν ἐκράτει Μακεδόνων τὴν δύναμιν καὶ τῶν ἐνοικούντων Ἑλλήνων ὁπλίτας, ὁ δὲ πρὸς τοῖς αὐτοῦ περιλοίποις τῶν Πελοποννησίων Χαλκιδέας, καὶ Ἀκανθίους, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἑκάστων. ξύμπαν δὲ τὸ ὁπλιτικὸν τῶν Ἑλλήνων τρισχίλιοι μάλιστα. ἱππῆς δ' οἱ πάντες ἠκολούθουν Μακεδόνων ξὺν Χαλκιδεῦσιν ὀλίγου ἐς χιλίους, καὶ ἄλλος ὅμιλος τῶν βαρβάρων πολύς. 2. ἐσβαλόντες δὲ ἐς τὴν Ἀῤῥιβαίου, καὶ εὑρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους αὐτοῖς τοὺς Λυγκηστάς, ἀντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. 3. καὶ ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν, πεδίου δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππῆς, ἐς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων· ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Βρασίδας καὶ ὁ Περδίκκας, προελθόντων πρότερον ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τῶν ἱππέων τῶν Λυγκηστῶν ὁπλιτῶν, καὶ ἑτοίμων ὄντων μάχεσθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοὶ ξυνέβαλον,

Πάλιν Λύγ. πλὴν

ρκδ'. 1. Ὁ μέν] ἤγουν ὁ Περδίκκας. — 9. † Τοὺς Λυγκηστάς] † τοὺς περὶ τὸν Περδίκκαν καὶ Βρασίδαν. — 14. Ἀπὸ τοῦ λόφου] τοῦ οἰκείου.

Ἀριβαν, deinde correct, al. man. Ἀῤῥιβαιον.

Ἦγον. It. Vat. ἧττον. Deinde ὁ μέν duplicat B.

Καὶ Ἀκανθίους om. C. Reg. (G.) Antea post ὁπλίτας Duk. pessime punctum.

Τὸ ὁπλιτικόν. D. τὸ ὁπλιτικων.

Ἱππῆς Pal. Priscian. l. XVIII. p. 1192. Bekk. Goell. Vulgo hic et infra ἱππῆς, plerique libri (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Οἱ πάντες. Prisciani cod. Mon. οὐ πάντες.

Ὀλίγου Priscian. Haack. Bekk. Goell. Vulgo soloece ὀλίγῳ. E. ὀλίγων. Cf. ad VIII, 35.

2. Ἀντεστρατοπεδευμένους. D. ἀντεστρατευομένους. Mox malumus αὐτοῖς.

Λυγκηστῶν. Mosqu. Λυγκιστῶν et infra Λυγκιστάς. Vid. I. 2. p. 417.

3. Πεδίου. It. πεδίον.

Δὲ τοῦ. Steph. δέ του. „Vid. Steph. Append. ad al. scripta de Dial. Att. p. 184." HUDS. „Abresch. probat Steph. emendat. δέ του." GOTTL. Male; verba τοῦ μέσου subiectum sunt, πεδίου praedicatum.

Ἐς αὐτό. F. καὶ αὐτό. Post ἀμφοτ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προελθόντων. Chr. προςελθόντων.

Πρότερον Cass. (a pr. man., deinde emendat.) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. E. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) προτέρων.

Τοῦ λόφου. Τοῦ om. D. I.

Ἀντεπαγαγόντες. I. ἀντεπάγοντες, marg. al. man. ἀντεπα-

Digitized by Google

καὶ ἔτρεψαν τοὺς Λυγκηστάς· καὶ πολλοὺς μὲν διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετέωρα, ἡσύχαζον. 4. μετὰ δὲ τοῦτο, τροπαῖον στήσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τοὺς Ἰλλυριοὺς μένοντες, οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ μισθοῦ μέλλοντες ἥξειν· ἔπειτα ὁ Περδίκκας ἐβούλετο προϊέναι ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀῤῥιβαίου κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι, Βρασίδας δὲ, τῆς τε Μένδης περιορώμενος, μὴ τῶν Ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τὶ πάθῃ, καὶ ἅμα τῶν Ἰλλυριῶν οὐ παρόντων, οὐ πρόθυμος ἦν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν μᾶλλον.

(Τῶν Ἰλλυριῶν αὐτομολησάντων οἱ μὲν Μακεδόνες ἐξαίφνης φεύγουσι, Βρασίδας δὲ τοὺς ἑαυτοῦ καλῶς τάσσει καὶ θαρσύνει.)

ρκε'. Καὶ ἐν τούτῳ, διαφερομένων αὐτῶν, ἠγγέλθη ὅτι [καὶ] οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀῤῥιβαίου, προδόντες
311. Περδίκκαν, γεγένηνται· ὥστε ἤδη ἀμφοτέροις μὲν δοκοῦν

ρκδ'. 2. Οἱ δὲ λοιποί] Λυγκησταί. — 3. Τροπαῖον στήσαντες] τοῦ οἱ περὶ τὸν Βρασίδαν. — 4. Ἐπέσχον] αὐτοὺς δηλονότι κατὰ τὸν πρὸς τὸ πόλεμον. — Οἳ ἔτυχον — μέλλ. ἥξ.] ἤγουν οἳ ἔμελλον ἥξειν. (λ. περιο- Κασσ.) — 6. Ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀῤῥιβαίου κώμας] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν ρώμε- Ἀῤῥιβαίου κωμῶν. (λ. Κασσ.) — 7. Καθῆσθαι] ἀργὸς εἶναι. — νος. 8. Περιορώμενος] εὐλαβούμενος περὶ αὐτῆς, [κηδόμενος. (λ. Αὐγ.)] — 9. Οὐ πρόθυμος ἦν] προϊέναι δηλονότι.

ρκε'. 13. Δοκοῦν] ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

γαγόντες. Ante καὶ πολλ. Duk. punctum, Bekk. comma.

Λοιποί. D. Ar. Chr. Dan. πολλοί.

4. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

Μένοντες. E. ἐμμένοντες. Mosqu. μένοντας.

Μισθοῦ, Gr. μισθοῦσθαι.

Ἔπειτα. I. ἔπειτα δέ, et deinde Περδίκας.

Βρασίδας δέ. D. I. E. Βρασίδας μέν.

Περιορώμενος. „Φροντίζων exponit Thom. Mag. h. v." DUK. Is τῆς τε Μένδης περιορώμ. agnoscit, sed Phot. καὶ ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμ. Similiter Suid. „Emendandus est ex h. l. Suid. in περιορᾶσθαι, ubi pro Μένδης legitur μάχης." DUK.

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Mosqu. In uno Par. verba μὴ — πρότερον obtegunt alia deleta.

Οὐ παρόντων. Οὐ om. Vind.

Cap. CXXV. Καὶ οἱ. Καί om. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Si germanum est, sane non ad οἱ Ἰλλυριοί, sed ad totam sententiam pertinet, significans adeo. Οἱ om. I. (in quo καί deesse male scribit Bekk.) Praeterea H. Ἰλυριοί, sed alterum λ s. v. al. man.

Ἤδη de. Ar. Chr.

Digitized by Google

ἀναχωρεῖν διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνθρώπων μαχίμων, κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν Μακεδόνες καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, εὐθὺς φοβηθέντες, (ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι,) καὶ νομίσαντες πολλαπλασίους μὲν ἢ ἦλθον ἐπιέναι, ὅσον δὲ οὔπω παρεῖναι, καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν ἐχώρουν ἐπ' οἴκου, καὶ τὸν Περδίκκαν, τὸ πρῶτον οὐκ

ρκέ. 1. Αὐτῶν] τῶν Ἰλλυρτῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Κυρωθὲν δὲ οὐδέν] [ὁρισθέν. (λ. Αὐγ.)] §. ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος οὐδενός. — Ἐκ τῆς διαφορᾶς] ἤγουν διὰ τὴν ἔχθραν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀδήλως [ἐκπλήττεσθαι (λ. Αὐγ.)], ἄνευ αἰτίας, σφαλερῶς.

Ἀνθρώπων de. Mosqu.

Μαχίμων. Mosqu. μαχιμωτάτων. Post hoc vocab. apud Duk. inepte punctum.

Κυρωθέν. „Hoc et alia huius generis nominativos esse, qui ab Atticis pro genitivis ponantur, putat [Greg.] Corinth. [p. 40. ubi profert verba κυρωθὲν — ἐπιγενομένης, ἐχώρουν ἐπ' οἴκου, sed in libris eius legitur etiam οὐδέ, ἐν τῇ διαφορᾷ, ἐπειγομένης, ἐπ' οἴκον.] Errare eum et accusativos esse pro genitivis absolutis docet Henr. Steph. Animadvv. in Libr. de Dial. p. 22. et Append. ad al. Script. de Dial. p. 161." DUK. Cum Greg. consentit Matth. Gr. §. 564., cum Steph. facit Buttm. Δέ post κυρ. om. E.

Νυκτός τε. Τέ om. C. Reg. (G.), et sine causa delebat Reisk.

Ὅπερ. Mosqu. ὥςπερ, quod ne praeferas, vid. I. 1. p. 133., quae qui impugnat Goeller, debebat accuratius inspicere; ita enim non dissentire ab iis, quae Krüg. ad Dion. p. 291. adnotavit, intellexisset. Ὅπερ tuetur etiam Thom. Mag. p. 286.

Ἀσαφῶς Cass. Aug. m. (sed duo posteriores et K. in Gail. Obss. a man. 2.), marg. Steph. Schol. Vall. (qui *incertis causis* interpretatur,) Thom. Mag. Haack. Bekk. Goell. Vulgo σαφῶς, quod iam Duk. damnabat. Vid. adnot.

Ἐκπλήγνυσθαι. Cass. ἐκπληγνῦσθαι. Cl. in marg. ἐκπήγνυσθαι. D. ἐκπλήγνεσθαι. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐκπλήττεσθαι. At vid. adnot., ubi Lexicc. Gr. loci afferentur.

Ἦλθον. Vind. ἦλθεν.

Ὅσον δέ. D. ὅσον δέ τε.

Οὔπω Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) Cam. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo οὐδέπω. „Sic Thuc. VI, 34. ὅσον οὔπω πάρεισι. Non minus recte dicitur ὅσον οὐδέπω quam ὅσον οὔπω. Sed nulla causa est, cur a libris recedatur." DUK. Nec usquam alibi ὅσον οὐδέπω Thuc. dixit, passim ὅσον οὔπω. Vid. Ind. verb. in ὅσος.

Αἰφνίδιον. D. ἀφνήδιον. I. φνήδιον, cum αι s. v.

Ἐχώρουν. D. ἀνεχώρουν. Post οἴκου ante Haack. punctum erat.

Digitized by Google

αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν, πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν, (ἄπωθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐστρατοπεδεύοντο,) προαπελθεῖν. 2. Βρασίδας δὲ ἅμα τῇ ἕῳ, ὡς εἶδε τοὺς Μακεδόνας προκεχωρηκότας, τούς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τὸν Ἀῤῥιβαῖον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὁπλίτας, καὶ τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν, διενοεῖτο ἀναχωρεῖν. 3. ἐκδρόμους δὲ, εἴ πη προςβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους, καὶ αὐτὸς, λογάδας ἔχων τριακοσίους, τελευταῖος, γνώμην εἶχεν, ὑποχωρῶν, τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προςκεισομένοις ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι. 4. καὶ πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι, ὡς διὰ ταχέων παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις τοιάδε.

ρκέ. 1. Πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν] πρὶν διαλεχθῆναι τῷ Βρασίδᾳ· οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, [ὡς τὸ (λ. Αὐγ.)] ἰδεῖν τί σε ἐβουλόμην, ἀντὶ τοῦ διαλεχθῆναι σοί τι. — 5. Ἐπιέναι] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐς μέσον λαβών] ἀντὶ τοῦ περιλαβὼν τοῖς ὁπλίταις. (λ. Αὐγ.) — Ἐκδρόμους δὲ — —] ἤγουν ἔταξε τοὺς νεωτάτους ἐκτρέχειν, καὶ ἐπιέναι τοῖς μετὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου, εἰ ἐπιχειροῖεν προςβάλλειν τοῖς μετὰ τοῦ Βρασίδου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Προςβάλλοιεν] οἱ μετὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου. (λ. Αὐγ.) — 9. Τελευταῖος] τῆς συντάξεως. (λ. Αὐγ.)

Αἰσθανόμενον. Ar. Chr. Dan. *αἰσθόμενον.*

Βρασίδαν. I. *Βρασίδα.*

Ἄπωθεν. It. Vat. m. Bekk. Goell. *ἄποθεν.* Cf. adnot. ad II, 81.

Προαπελθεῖν, B. *προςελθεῖν.*

2. *Προκεχωρηκότας.* Ar. Chr. Dan. *προςκεχωρηκότας.* Accentum in *Ἀῤῥιβαῖον* cum Bekk. correximus. Vid. c. 124, 1.

Ὅμιλον. Mosqu. *ὅμολον,* et antea *τετράγονον.*

Λαβών. Chr. *βαλών,* sed emendat. *λαβών.*

3. *Ἐκδρόμους.* D. *ἐκδρόμου.*

Εἴ πη. Cass. Aug. Pal. Bekk. *εἴ πῃ.* (cf. de Art. crit. p. 149.) C. Reg. E. *εἴ ποι.*

Προςβάλλοιεν. C. Reg. (G.) E. Mosqu. *προςβάλοιεν.*

Νεωτάτους. Chr. *νεωτέρους.* Post hoc vocab. ante Bekk. punctum erat. In seqq. apud Duk. comma deest post *τελευτ.*, adest post *εἶχεν.* Sed quum *τελευτ.* aperte ad *ὑποχ.* pertineat, Bauer. alterum comma addidit. Peius etiam vulgo (et apud Haack.) virgula non post *ὑποχ.*, sed post *προςκεισ.* ponitur, licet dativos *τοῖς — προςκ.* iam Reisk. adnotaverit ex *ἀνθιστ.* pendere. Cf. 127, 2. Omnes virgulas delevit Bekk.

Ὑποχωρῶν. Mosqu. *ὑποχωρεῖν.*

Προςκεισομένοις. Cod. Bas. *προκεισομένοις.*

Ἀμύνεσθαι. Mosqu. *ἀμύνασθαι.*

4. *Ὡς* om. C. At vid. IV, 96.

Τοιάδε. Gr. D. *τάδε.* At vid. adnot. ad VI, 8. Cl. *λέξας τοιά-*

Digitized by Google

(*Παρακέλευσις Βρασίδου.*)

ρκς'. „*Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ὑμᾶς τῷ τε μεμονῶσθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι οἷ ἐπιόντες καὶ πολλοί, ἔκπληξιν ἔχειν, οὐκ ἂν ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην· νῦν δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει τὰ μέγιστα πειράσομαι πείθειν. 2. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια οὐ διὰ ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάστοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετήν, καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβῆσθαι ἑτέρων, οἵ γε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε ἐν αἷς * οὐ * πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους, οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. 3. βαρβάρους δὲ, οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε, μαθεῖν χρὴ ἐξ ὧν τε προηγώνισθε τοῖς* 312.

ρκς'. 1. *Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον — —*] *προοιμιακὴ ἔννοιά ἐστι, καὶ οὔτε κατασκευὴν ἔχει οὔτε συμπέρασμα.* — 2. *Μεμονῶσθαι*] *τῆς συμμαχίας † τὸν Περδίκκαν †.* (*λ. Ἀύγ.*) — 10. *Τοιούτων — τὴν δημοκρατίαν λέγει.* — 14. *Προηγώνισθε*] *προεπολεμήσατε.* (*λ. Ἀύγ.*)

δε. „Quod suspectum est tanquam e glossa. Saepe quidem in Thuc. legitur *παρεκελεύσατο καὶ ἔλεξε τοιάδε*; sed non minus utitur altero illo, quod hic alii omnes libri habent, sine additamento illo *ἔλεξε* et *λέξας*. II, 88. *τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο*. VI, 67. *καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύσατο*. Et cum *παραινέω* VI, 9. et 15. *παρῆνε τοῖς Ἀθηναίοις τάδε*." DUK.

Cap. CXXVI. *Ὑπώπτευον*. Mosqu. *ὑπόπτευον*.

Ὁμοίως. Ar. *ὁμοίαν*. Chr. *ὁμοίων*.

Ἀπόλειψιν. D. *ἀπόληψιν*.

Ὑπομνήματι. F. *ὑπομνήματα*.

2. *Παρουσίαν*. Mosqu. *παροῦσαν*. Post *ἀρετήν* et post *ἑτέρων* apud Duk. male punctum.

Μηδέ. F. *μή*. E. *μηδέν*.

Οὐ πολλοί. „Videtur legi *οὐ* pro *οἱ*." STEPH. „Ex eo, quod ad *ὀλίγων* omissus est articulus, *οὐ πολλοί*, non *οἱ πολλοί* veram lectionem esse apparet." KRÜG. ad Dion. p. 383. „Abresch., si quid emendandum sit, vult *οὔ*, et *ἐν αἷς* esse cancellandum [!] tanquam eius glossam. Bauer. probat Abreschii *οὔ*, vel delendum censet." GOTTL. Haack., quem Krüg. sequitur, post *ἥκετε* colo interpunxit. At vid. adnot. et Reisig. Coniectt. in Aristoph. p. 30.

Ἄρχουσιν. Reg. (G.) *ἔχουσιν*.

3. *Ἀπειρίᾳ*. B. *ἀπειρίᾳ*, sed ει s. ε ead. man.

Digitized by Google

Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζων τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἱκάστεμαι, οὐ δεινοὺς ἐσομένους. 4. καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, δεδεγμένη ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους· οἷς δὲ βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθόν, μὴ προειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προσφέροιτο. 5. σῦκον δὲ τὴν μέλλησιν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβερόν· καὶ γὰρ πλήθει ὄψεως δεινοί, καὶ βοῇ μεγάθει ἀφόρητοι, ἢ τε διὰ κενῆς ἐπανάσεισις

ρκς'. 2. *Δεινούς*] τὰ πολέμια. (λ. Ἀὺγ.) — 3. *Ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα — —*] ὅσοι πολέμιοι, ἀσθενεῖς ὄντες, δόκησιν ἰσχύος παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, περὶ τούτων τἀληθῆ μαθόντες οἱ δι' ἐναντίας θαρσύνονται μᾶλλον· ὅσοι δὲ τῷ ὄντι εἰσὶν ἰσχυροί, τούτους εἰ μή τις ἔμπροσθεν μάθοι, τολμηρότερον καὶ οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς προσενεχθήσεται. — *Δόκησιν ἔχει ἰσχύος*] ὥσπερ τὰ τῶν ἐναντίων βαρβάρων — 5. *Οἷς δὲ βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθόν*] ὥσπερ ἡμῖν. [ἦγουν οἵτινές εἰσι τῇ ἀληθείᾳ ἀνδρεῖοι. (λ. Ἀὺγ.)] — ** 7. *Οὗτοι*] οἱ βάρβαροι. (Κασσ. Ἀὺγ.) — *Οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν —*] τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. ἦγουν ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἐπιέναι. (λ. Κασσ. Ἀὺγ.) §. *οἱ δὲ Ἀυγκησταὶ φοβεροί εἰσι μέλλοντες, οὐκ ἐν χερσὶν ὄντες.* — 8. *Πλήθει ὄψεως δεινοί*] δέος ἐμποιοῦσι. (λ. Κασσ. Ἀὺγ.)

Εἰκάζων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. C. G. Gr. E. m. marg. Steph. ABresch. Haack. Valla: *quae ego partim coniectura partim fama intelligo.* Vulgo (Bekk. Goell.) *εἰκάζω*. „Ad codd. fidem reponendum est *εἰκάζων*, ut huic participio respondeat dativus *ἀκοῇ*; quae structurae ratio Thucydidi maxime est familiaris." HAACK. Cf. I. 1. p. 277. Philosophicus quidem scriptor non dicat *coniectura scire*, quum coniectura non pareat veram scientiam; sed nunc quis hoc urgeat!

Τέ om. D. I.

4. *Καὶ γάρ. Γάρ* om. D. I. Mox Mosqu. *τοιοῦτο*.

Προσγενομένη. „Aptius videtur *προγενομένη*." BEKK.

Προειδώς. Gr. *προιδών*.

Τολμηρότερον. F. *τολμηρός* (? *τολμηρότερος*?) Cod. Bas. *βεβαιότερον*.

5. *Μέλλησιν*. Mosqu. *μέλησιν*.

Πλήθει ὄψεως. Male Reisk. coniicit *πλήθει ἀπ' ὄψεως*, barbare Lipsius ad Tac. Ann. IV, 47. *πλήξει ὄψεως*. Vid. I. 1. p. 162. et quae in adnot. de Corayi explicatione addentur. Omnia verba *καὶ γὰρ — ἀπειλῆς* Haack. parenthesi notis inclusit, quod fieri non potest ob pronomen *αὐτά* post *ὑπομ.* positum et ex illa ratione ad nomina in parenthesi posita, *ὄψις, βοή, ἐπανάσεισις*, referendum. Plena tamen interpunctio post *ἀφόρ.* et (ubi etiam Bekk. et Goell. eam retinuerunt) post *ἀπειλ.* erat tollenda. Post *ὄψεως* E. interponit *εἰσί*.

Ἐπανάσεισις. Gr. *ἐπανάστασις*. Hinc ad *οὐχ ὅμοιοι* lacuna in D., suppl. in marg. al. man.

Digitized by Google

τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς· προςμίξαι δὲ τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὰ αὐχ ὅμοιοι· οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθεῖεν ἂν λιπεῖν τινὰ χώραν βιαζόμενοι, ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει· (αὐτοκράτωρ δὲ μάχη μάλιστ' ἂν καὶ πρόφασιν τοῦ σώζεσθαί τινι πρεπόντως πορίσειε·) τοῦ τε ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβήσειν ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται· ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο. 6. σαφῶς τε πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὄψει δὲ

ρκς'. 1. ** Δήλωσιν ἀπειλῆς] ἔμφασιν καταπλήξεως. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. Αἰσχυνθεῖεν ἄν] ὥςπερ ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. — Ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν — —] ὁμοίως καὶ τὸ φυγεῖν καὶ τὸ διώκειν καλὸν φαίνεται τοῖς βαρβάροις, καὶ οὐκ ἐξετάζεται, πότεροί εἰσιν ἀνδρειότεροι, οἱ φεύγοντες ἢ οἱ διώκοντες. — 5. Αὐτοκράτωρ δὲ μάχη —] μάχη δὲ αὐτεξούσιος, ἐν ᾗ ἔξεστιν ὃ βούλεταί τις πράττειν, παρέχει πρόφασιν [τοῦ] φεύγειν τοῖς ὁπωςοῦν βουλομένοις σώζεσθαι. — 8. Ἐκείνῳ] τῷ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶται — —] ὁρᾶται δὲ σαφῶς, ὅτι τὸ ἀπ' αὐτῶν δοκοῦν δεινὸν ὄψιν μὲν καὶ ἀκοὴν καταπλήττεται, δυνάμει δὲ οὐδέν ἐστι. τοῦτο οὖν ὑπομείναντες, (τὴν

Προςμίξαι. Pal. προςμῖξαι. Cf. de Art. crit. p. 151. et Buttm. Gr. Ind. verb. anom. Deinde Bekk. ὁμοῖοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

Αἰσχυνθεῖεν ἄν. Post ἄν D. I. (et Vall.) ὥςπερ ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ex Schol.

Λιπεῖν. I. λυπεῖν. Post βιαζ. ante Haack. perperam punctum.

Ἡ ἔφοδος. Ἡ om. Gr.

Ἔχουσα. I. ἔχουσαν, cum ᾱ s. αν dimidia ex parte delet.

Ἀνεξέλεγκτον. Mosqu. ἀνεξέλεκτον.

Αὐτοκράτωρ. Haec ad πορίσειε punctis in cola mutatis in parenthesim redegimus, ne verba τοῦ τε — ἡγοῦνται abrupte posita sint. Nunc aut cum ἥ τε φυγὴ — ἔχει, aut cum οὐχ ὅμοιοί (εἰσι) cohaerent. Posterius, quo egregia totius ambitus verborum tres enunciationes primarias cum tribus causalibus continentis concinnitas oriretur, solum probaremus, si τοῦ δὲ scribi liceret.

Σώζεσθαι. Pal. rursus σῴζ. Cf. de Art. crit. p. 150.

Τοῦ τε. C. το τε, sed ῡ al. man. eras. Dan. τοῦτο.

Ἐς Aug. H. Gr. D. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Τὸ ἐκφοβήσειν. C. τοῦ ἐκφοβήσειν.

Ἡμᾶς. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. I. m. Ar. Chr. Bekk. ὑμᾶς. Sed offenderet hic Brasidas militum animos, si ab iis se secerneret.

Ἐκείνῳ. Cass. Pal. ἐκεῖνο.

6. Πᾶν τό. H. πᾶν τε τό.

Ὁρᾶτε. Schol. et inde marg. Steph. ὁρᾶται.

Βραχὺ ὄν. D. βραχειον. I. βραχει ον.

καὶ ἀκοῇ πανσυδὶ ἔρχον. ὃ ὑπομείναντες ἐπιφερόμενον, καὶ, ὅτ' ἂν καιρὸς ᾖ, κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, ἐς τε τὸ ἀσφαλὲς θᾶσσον ἀφίξεσθε, καὶ γνώσεσθε τὸ λοιπὸν ὅτι οἱ τοιοῦτοι ὄχλοι τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἔφοδον δεξαμένοις ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομπούσιν, οἳ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, κατὰ πόδας τὸ εὔψυχον ἐνδείκνυνται.“

(Βρασίδου ἀνδρείως ὑφισταμένου, οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέχονται στενόν τι προκαταληψόμενοι.)

313. ρκζ'. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραινέσας, ὑπῆγε τὸ στράτευμα. οἱ δὲ βάρβαροι, ἰδόντες πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσκεκαυτο, νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν, καὶ

φωνὴν αὐτῶν φημι καὶ τὴν ἀπειλήν,) καὶ εὐκόσμως ἐν καιρῷ τοῦ ἀναχωρεῖν ὑποχωρήσαντες, ἀσφαλῶς ὑπονοστήσετε, καὶ γνώσεσθε τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστῶτες.

ρκζ'. 1. *Κατασπέρχον*] κινοῦν εἰς δειλίαν, ἐκπλῆττον. (λ. *Αὐγ.*) — 4. *Οἱ τοιοῦτοι — —*] τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἐμβολὴν δεξαμένοις ἄπωθέν ἐστι φοβερὸν ἀνδρείας ἀνάτασιν μέλλουσαν ἀπειλοῦν· τοῖς δὲ μὴ δεξαμένοις, ἀλλὰ φεύγουσι, τὸ διῶκον εὐψύχως ὀξέως ἐπιφέρεται, ἅτε δὴ ἐν ἀσφαλεῖ καθεστῶτες, ὡς ἂν τῶν φευγόντων οὐ μαχομένων. — 5. *Μελλήσει*] προσδοκίᾳ. (λ. *Αὐγ.*)

ρκζ'. 8. *Ὑπῆγε*] ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἦγεν. *Τὰ τοῦ δὲ τοῦ*

Καὶ ἀκοῇ. Καί s. v. al. man. I. *Ἐς τε. Τέ* de. Mosqu. *Θᾶσσον. Cass. Θᾶσον.*

Τὴν πρώτην. Τήν om. D. I.

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. m. Thom. Mag. Bekk. Goell. *ἄποθεν.* Cf. ad II, 81.

Ἐπικομποῦσιν. „Laudat [ab *ἄποθεν*] Thom. Mag. in *κομπάζω*, ubi vitio operarum quaedam corrupta sunt.“ DUK. Quippe olim ibi *μελήσει*, ut in Mosqu. legebatur, quod nunc correctum est. Cod. Bas. *μελλήσειν*, D. *καὶ μελλήσει* praebet. Post *ἐπικ.* olim punctum.

Εἴξωσιν. Pal. It. *ἔξωσιν.* Vat. *ἐξωσιν.* E. m. *ἤξωσιν.*

Αὐτοῖς. „Distinctionem [quae vulgo post *πόδας* est] post *αὐτοῖς* locandam puto; nam vix Graece dici potest *ἐἶκειν τινὶ κατὰ πόδας.* Est autem oratio elliptica, quam ita suppleas, *οἳ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, τούτοις, κατὰ πόδας διώκοντες, ἐλθόντες*, vel aliud eorum, quae phrasi *κατὰ πόδας* iungi solent, *τὸ εὔψυχον ἐνδείκνυται.*“ DUK. Frustra renititur Abresch. in Auctar.

Εὔψυχον. Vat. (non, quem Bekk. addit, E.) *ἔμψυχον.*

Ἐν τῷ. E. *αὐτῷ.*

Cap. CXXVII. *Παραινέσας — στράτευμα.* Thom. Mag. in *ὑπάγω.* Cf. not. Mosqu. *ἐπῆγε.*

Digitized by Google

καταλαβόντες διαφθείρουσι. 2. καὶ ὡς αὐτοῖς αἵ τε ἐκδρομαὶ, ὅπη προσπίπτοιεν, ἀπήντων, καὶ αὐτὸς, ἔχων τοὺς λογάδας, ἐπικειμένους ὑφίστατο, τῇ τε πρώτῃ ὁρμῇ παρὰ γνώμην ἀνέστησαν, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιφερομένους μὲν δρόμῳ ἐχώρουν, ἡσυχαζόντων δὲ αὐτοὶ ὑπεχώρουν, τότε δὴ τῶν μετὰ τοῦ Βρασίδου Ἑλλήνων ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέσχοντο, μέρος δέ τι καταλιπόντες αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προσβάλλειν, οἱ λοιποὶ, χωρήσαντες δρόμῳ ἐπί τε τοὺς φεύγοντας τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον, καὶ τὴν ἐρβολὴν, ἣ ἔστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ ἐς τὴν Ἀρίβειον, φθάσαντες προκατέλαβον, εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην τῷ Βρασίδᾳ ἀναχώρησιν. καὶ προϊόντος αὐτοῦ ἐς αὐτὸ ἤδη τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ, κυκλοῦνται ὡς ἀπολῃφόμενοι.

κεφαλαίου ιξ'. 1. Αἵ τε ἐκδρομαί] οἱ τεταγμένοι δηλονότι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν. — 4. Παρὰ γνώμην ἀνέστησαν] παρ' ἐλπίδα τὴν τῶν Λυγκηστῶν ἀνέστησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ἐπιφερομένους μέν] τοὺς πλὴν βαρβάρους. — 9. Οἱ λοιποί] τῶν βαρβάρων. — 11. Τὴν ἐρβολήν] τοῦ ἐξόδου. — 12. Φθάσαντες] προλαβόντες οἱ βάρβαροι. — 13. Ἀναχώρησιν] φυγήν. — Καὶ προϊόντος αὐτοῦ] τοῦ Βρασίδα. — 14. Τὸ ἄπορον τ. ὁ.] καθ' ἣν οὐκ ἦν πόρος ἐξελθεῖν. — Κυκλοῦνται] ἦγον κυκλοῦσιν οἱ βάρβαροι. — Ἀπολῃφόμενοι] ἀποκόψοντες.

Λύγ. 1.

Καταλαβόντες. Ar. λαβόντες.

2. Ὅπη. Cass. Aug. Pal. Bas. Bekk. ὅπῃ, ut πῇ c. 125.

Ἀνέστησαν. B. κατέστησαν.

Αὐτοί. C. αὐτῶν.

Μετὰ τοῦ. I. Ar. Chr. Dan. μετ' αὐτοῦ. Ante μετά Reiskius μέν insertum cupiebat.

Βρασίδου. Reg. (G.) D. I. E. Βρασίδα. In m. ᾱ superscr. Cf. I. 1. p. 231.

Ἀπέσχοντο. B. ἀπέσχον.

Καταλιπόντες. Pal. It. Vat. καταλιπόντας.

Οἱ λοιποί om. D. I. Post δρόμῳ apud Duk. male comma.

Ἤ ἔστι. Pal. ᾗ ἔστι.

Εἰδότες. D. I. εἰδόντες.

Ὁδοῦ. Virgula olim non hic erat, sed post αὐτοῦ. A Kistemakero monitus correxit Haack. Pendet haec quaestio aliqua ex parte inde, utrum ἐπιόντας an ἐπόντας 128, 1. legatur.

Digitized by Google

(Βρασίδας τὸ στενὸν διαπερᾷ. οἱ αὐτοῦ στρατιῶται λείαν ποιοῦνται τὰ Μακεδόνων. Περδίκκας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀποκλίνει.)

ρκή. Ὁ δὲ, γνοὺς, προεῖπε τοῖς μετ' αὐτοῦ τριακοσίοις, ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν ἑλεῖν τῶν λόφων, χωρήσαντας πρὸς αὐτὸν δρόμῳ, ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται, ἄνευ τάξεως, πειρᾶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη * ἐπόντας * βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμίξαι. 2. καὶ οἱ μὲν, προσπεσόντες, ἐκράτησάν τε τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ ἡ πλείων ἤδη στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων ῥᾷον πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. οἱ γὰρ βάρβαροι καὶ ἐφοβήθησαν, τῆς τροπῆς αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τοῦ με-

ρκή. 5. Πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν —] πρὶν τοὺς πολλοὺς τῶν κυκλοῦν τοὺς Λακεδαιμονίους μελλόντων παρεῖναι. — 6. Σφῶν] τῶν βαρβάρων.

Cap. CXXVIII. Μετ' αὐτοῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. (quanquam duos postremos μετ' habere non clare significatur,) H. (in quo s. v. al. man. γρ. μεθ' αὐτοῦ,) Mosqu. m. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) μεθ' αὐτοῦ. Cf. Farr. script. discr. Gr. μετ' ἑαυτοῦ. E. Ar. Chr. Dan. μεθ' ἑαυτοῦ.

Τῶν λόφων. I. Vind. Ar. Chr. τὸν λόφον.

Ἕκαστος. C. G. (?) D. E. Bened. ὡς ἕκαστος. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Flor. ὡς ἕκαστοι, cui scripturae Kistem. male favebat. Virgula post δύν. apud Duk. de.

Πειρᾶσαι Haack. Bekk. Goell. Libri πειράσαι. Cf. ad II, 77.

Ἤδη s. v. al. man. H.

Ἐπόντας ex coniectura scripsimus. Libri ἐπιόντας, quod excuses quidem sic, ut barbaros aut dicas prius fauces quidem inter duos colles (c. 127. fin.) sitas seu vallem occupasse, sed iam ipsum iugum ascensuros, aut collibus prius occupatis nunc adeo longius occursuros fuisse, quum Peloponnesii iis obviam facti sint. Sed quum barbari utraque ratione nimiae stultitiae arguantur, et maxime propter verba, quae statim adduntur, ἐκράτησαν τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ubi *in montem ascendentes* ne cum Haack. intelligas lingua vetat, nostrum praeferendum erat, quod etiam verbis πλείονα κύκλωσιν αὐτόσε; quae nostrum locum ab ἐςβολῇ et τῷ ἀπόρῳ distingui non patiuntur, commendatur et Goellero placet. Idem vitium c. 131. deprehendemus.

2. Ἤδη στρατιά. F. ηδιστη (aut pro utroque vocab. aut pro solo ἤδη.)

Οἱ γάρ. Mosqu. Ar. οἱ δέ.

Καὶ ἐφοβήθησαν. Καί om. E.

Γενομένης. E. γιγνομένης. Statim in σφῶν si cum Reisk. haereas, vid. not.

Ἀπό. H. ἐκ, sed ἀπό superscr.

τεώρου, καὶ ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν, νομίζοντες καὶ ἐν μεθορίοις εἶναι αὐτοὺς ἤδη, καὶ διαπεφευγέναι. 3. Βρασίδας δὲ ὡς ἀντελάβετο τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰὼν, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται ἐς Ἄρνισσαν πρῶτον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. 4. καὶ αὐτοὶ ὀργιζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων, ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς, ἢ εἴ τινι σκεύει ἐκπεπτωκότι, (οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι,) τὰ μὲν ὑπολύοντες κατέκοπτον, τῶν δὲ οἰκείωσιν ἐποιοῦντο. 5. ἀπὸ τούτου τε πρῶτον Περδίκκας Βρασίδαν τε πολέμιον ἐνόμισε, καὶ ἐς τὸ λοιπὸν Πελοποννησίων τῇ μὲν 314. γνώμῃ δι' Ἀθηναίους οὐ ξύνηθες μῖσος εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς, ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκη'. 2. Ἐν μεθορίοις] τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα. (1. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Τὰ μέν] τὰ ζεύγη δηλονότι (λ. Αὐγ.) — 12. Πελοποννησίων — —] τοὺς Πελοποννησίους ἐμίσει οὐ κατὰ γνώμης προαίρεσιν, οὐδὲ ἔθος * ἔχων *· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους μᾶλλον πρὶν ἐμίσει. — 13. Τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμφόρων] ἕνεκεν τοῦ ἀναγκαίου

Post μετ. apud Duk. male punctum.

Νομίζοντες. E. νομίσαντες.

Διαπεφευγέναι. Syllabam ναι om. F.

3. Ἐς F. D. E. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Ἄρνισσαν. F. D. Ἄρνισαν. Cf. I. 1. p. 210. et Buttm. II. p. 387.

Πρῶτον. „Πρώτην legit Valesius. Vid. etiam Palmer. Graec. ant. p. 128." HUDS. Πρῶτον tuetur Kistem.

4. Αὐτοί. Vind. αὐτῷ. Aut hoc, quod pro dativo affectus habendum, aut αὐτοῦ placeat alicui, sed vere animadvertit Haack. nostrum significare *sponte, non iussi a Brasida*, et pertinere ad κατέκοπτον.

Ἐνέτυχον. B. ἀνέτυχον.

Ἢ εἰ. Ἢ om. Gr., εἰ om. Cl. At subaudiendum ἐνέτυχον.

Τὰ μέν. In H. μέν s. δέ eras.

Ὑπολύοντες. D. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἀπολύοντες. „Ὑπολύοντες etiam Thomas: Ὑπολύω τὸν βοῦν, ἤγουν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὄντα δεδεμένον λύω· Θουκυδίδης τετάρτῃ· τὰ μὲν ὑπολύοντες — ἐποιοῦντο. In ed. Franecqu. ibi quaedam vitiose edita sunt, quae recte habent in Vascc. [et Bern.] Hom. Il. ψ'. v. 513. ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους." DUK.

5. Βρασίδαν τε. Τέ om. F. C. Reg. (G.) D.

Ξυμφόρων. Ξυμφορῶν male coniicit Heilm. quem sequitur Bened. (Valla: *calamitatibus*.) Vid. not.

Τάχιστα. Cl. μάλιστα, sed in marg. τάχιστα.

Ἀπαλλάξεται. I. ἀπαλλαται, sed in marg. al. man. ἀπαλλάξεται.

Digitized by Google

(5. Ἀθηναῖοι Μένδην μὲν ἀναλαμβάνουσι, Σκιώνην δὲ περικάθηνται. ρκθ' — ρλα'. Ὁ στόλος αὐτῶν. Μενδαῖοι καὶ οἱ ἐπίκουροι ἀντιτάσσονται, καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ καλῶς ἀγωνίζονται.)

ρκθ'. Βρασίδας δὲ, ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας ἐς Τορώνην, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἤδη ἔχοντας· καὶ αὐτοῦ ἡσυχάζων, ἐς μὲν τὴν Παλλήνην ἀδύνατος ἤδη ἐνόμιζεν εἶναι διαβὰς τιμωρεῖν, τὴν δὲ Τορώνην ἐν φυλακῇ εἶχεν. 2. ὑπὸ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ ἐξέπλευσαν ἐπί τε τὴν Μένδην καὶ τὴν Σκιώνην οἱ Ἀθηναῖοι, ὥςπερ παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα Χῖαι, ὁπλίταις δὲ χιλίοις ἑαυτῶν, καὶ τοξόταις ἑξακοσίοις, καὶ Θρᾳξὶ μισθοφόροις χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πελτασταῖς· ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου καὶ Νικόστρατος ὁ Διϊτρέφους. 3. ἄραντες δὲ ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ Ποσειδώνιον, ἐχώρουν ἐς τοὺς Μενδαίους. οἱ δὲ, αὐτοί τε, καὶ Σκιωναίων τριακόσιοι βεβοηθηκότες, Πελοποννησίων τε οἱ ἐπίκουροι, ξύμπαντες δὲ ἑπτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ Πολυδαμί-

Ol. πδ'. ἔτ. α' β'. πρὸ Χρ. νυκ. πρὸ τοῦ Σεπτεμβρ.

συμφέροντος. (λ. Αὐγ.) §. διὰ τὴν ἀνάγκην συμφέρειν νομίσας μισεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀποστὰς διεπράττετο, πῶς Ἀθηναίοις μὲν φίλος ἔσται, Λακεδαιμονίων δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκθ'. 9. Ἑαυτῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἅραντες δὲ] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 14. Οἱ δ' αὐτοί τε] ἦγουν αὐτοὶ δὲ οἱ Μενδαῖοι. (λ. Αὐγ.)

Cap. CXXIX. *Μένδην ἤδη.* I. *μὲν ἤδη*, in marg. al. man. *Μένδην.* Post *ἔχ.* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτοῦ. D. I. *αὐτόθ.*

Παλλήνην. Gr. *Παλήνην.*

Ἤδη om. D.

Τὴν δέ. Δέ om. Pal. It. Gr.

2. *Καὶ ἄλλοις* om. B. *Καὶ ἄλλων* habet I.

Νικόστρατος. Gr. *ὁ Νικόστρατος.* Cf. ad III, 36. IV, 57.

Διϊτρέφους Bekk. Goell. Vulgo *Διοτρεφοῦς.* D. *Διοτρεφοῦς.* Nec aliter Vall. Cf. ad III, 75.

3. *Κατὰ τό.* Τὸ om. E.

Ποσειδώνιον. Chr. *Ποσειδώνειον.* At vid. Lob. ad Phryn. p. 368.

Οἱ δέ. Boni libri (vid. I. 1. p. 135.) *οἵ δ',* sed post *δέ* aliquantum subsistendum, et virgula ponenda.

Τριακόσιοι. Dan. *τριακοσίοις.*

Ἑπτακόσιοι. Numerus corruptus videtur, nam supra c. 123. Brasidas quingentos Peloponnesiorum hoplitas transmisisse dicitur, qui trecentis Scionaeis et insuper Mendaeis, quorum mi-

Digitized by Google

δας ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἔτυχον ἐξεστρατοπεδευμένοι ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφου καρτεροῦ. 4. καὶ αὐτοῖς Νικίας μὲν, Μεθωναίους τε ἔχων εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ψιλοὺς, καὶ λογάδας τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν ἑξήκοντα, καὶ τοὺς τοξότας ἅπαντας, κατὰ ἀτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι· Νικόστρατος δὲ, ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλείονος παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ ἐπιὼν τῷ λόφῳ, ᾗπερ δυσπροσβάτῳ, καὶ πάνυ ἐθορυβήθη, καὶ ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι.

ρηθ'. 6. *Τραυματιζόμενος*] βαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. — 7. *Βιάσασθαι*] βίαν προσαγαγεῖν αὐτοῖς. (λ. Ἀνγ.) — *Ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλ.*] ἄλλῃ μακροτέρᾳ ὁδῷ [κατ' ἐκείνων. (λ. Κασσ. Ἀνγ.)] — *Ἐκ πλείονος*] διαστήματος δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — 9. *Δυσπροσβάτῳ*] δυσαναβάτῳ. (λ. Ἀνγ.) — *Ἐθορυβήθη*] ἐδειλίασεν. (λ. Ἀνγ.)

rumque plurimos graviter armatos esse verisimile est, iuncti maiorem numerum (fortasse ἑνακόσιοι) efficiunt. Statim Mosqu. ὁπλίται.

Ἐξεστρατοπεδευμένοι. Vat. H. ἐστρατοπεδευμένοι, ob squ. ἔξω.

Καρτεροῦ. Gr. κρατεροῦ. „Et Polyaen. I, 38, 1. ἐπὶ λόφου κρατεροῦ. Sed apud Thuc. rursus λόφος καρτερός [c. 132.] V, 7. et 8. et alibi καρτερά pro locis arduis, asperis et natura munitis. Vid. III, 18. et 110." DUK.

4. *Αὐτοῖς.* Reg. et ex corr. m. αὐτός.

Νικίας. Gr. ὁ Νικίας. Mox Pal. ψιλεῦς.

Τοὺς τοξότας. Τοὺς de. Reg. D. I.

Κατὰ ἀτραπόν. I. καὶ ἀτραπόν.

Προσβῆναι. G. ἐρβῆναι, sed πρός s. v. al. man.

Τῷ ἄλλῳ. Τῷ om. E. Vind. Ar. Chr. Dan.

Ἐπιών. „Προσιών habet Thom. Mag. v. δυσπρόσοδος," WASS.

Δυσπροσβάτῳ. Ante Duk. δυσβάτῳ, sicut C. Reg. (G.) B. E. „Quidam mss. [Cl. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et, quantum ex silentio collatorum colligere licet, Pal. It. Vat. Vind. m. et aliquot Parr.] Schol. et Thom. Mag. v. δυσπρόσοδος, δυσπροσβάτῳ. Sic apud Plutarch. Pomp. δυσπροσπέλαστος. Ad hanc formam δυεσβολώτατος ἡ Λοκρίς III, 101. Δυσπρόσβατον bis terque agnoscit Poll. [Similiter scriptura fluctuatur Xen. Anab. IV, 1, 25.]" WASS. „In Cass. [et Aug., quanquam in eo σ superscr. man. 2.] et Thom. errore scribarum [apud Thom. nunc sublato] est δυσπροβάτῳ. Δυσπροσβάτῳ in contextu scribi voluerat Wasse." DUK.

Ἐς ὀλίγον. Cass. ὀλίγῳ. Cl. ὀλίγα. At vid. Vig. p. 597.

Digitized by Google

5. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ὡς οὐκ ἐνέδοσαν οἱ Μενδαῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, οἱ Ἀθηναῖοι ἀναχωρήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο· καὶ οἱ Μενδαῖοι, νυκτὸς ἐπελθούσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον.

(Τῇ ὑστεραίᾳ ἡ γῆ τῶν Μενδαίων δηοῦται· τῇ δὲ τρίτῃ στάσεως γενομένης ἡ πόλις αὐτὴ αἱρεῖται πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, ἐν ᾗ οἱ Πελοποννήσιοι φρουροὶ ἀποτειχίζονται.)

ρλ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης, τό τε προάστειον εἷλον, καὶ τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν, οὐδενὸς ἐπεξιόντος· ἦν γάρ τι καὶ στασιασμοῦ ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ τριακόσιοι τῶν Σκιωναίων τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. 2. καὶ τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικίας μὲν, τῷ ἡμίσει τοῦ στρατοῦ προϊὼν ἅμα ἐς τὰ μεθόρια, 315. τῶν Σκιωναίων τὴν γῆν ἐδῄου· Νικόστρατος δὲ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὰς ἄνω πύλας, ᾗ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει. 3. ὁ δὲ Πολυδαμίδας (ἔτυχε γὰρ ταύτῃ τοῖς Μενδαίοις καὶ ἐπικούροις ἐντὸς τοῦ

ρκθ'. 1. Ὡς οὐκ ἐνέδοσαν] οὐχ ὑπεῖξαν. (λ. Ἀὐγ.) — 2. Ἀναχωρήσαντες] ἐπὶ πόδα ἐλθόντες. (λ. Ἀὐγ.) — 3. Οἱ Μενδαῖοι] οἱ ἐπὶ τοῦ λόφου. (λ. Ἀὐγ.) — Ἐς τὴν πόλιν] τὴν Μένδην. (λ. Ἀὐγ.)

ρλ'. 5. ** Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] σημείωσαι ἡμέρας ἀκάσας. (Ἀὐγ.) — 7. Τὴν γῆν] τὴν Σκιώνης. (λ. Ἀὐγ.) — Οὐδενὸς ἐπεξιόντος] τῶν Σκιωναίων. (λ. Ἀὐγ.) — 8. Ἦν γάρ τι καὶ στασιασμοῦ] ἦσαν τινες στασιάζοντες. (λ. Ἀὐγ.)

5. Ὡς οὐκ — Ἀθηναῖοι om. Pal.

Cap. CXXX. Πρὸς Σκιώνης. Cass. Aug. It. Gr. (non G., quem Bekk. addit,) πρὸ Σκιώνης. Pal. προσκιώνης. „Πρός recte plerique libri. In Cass. et Gr. σ̄ a fine excidit, quia erat in capite voc. sequ. Vid. ad IV, 31." DUK.

Προάστειον. Aug. solus προάστιον. Cf. ad III, 102. et IV, 69.

Ἐπεξιόντος. E. ἐπιξιόντος.

2. Στρατοῦ προϊὼν in marg. ab al. man. habet D. Pro προϊὼν I. praebet περιὼν, sed προϊὼν in marg. al. man. E. προϊὼν post ἅμα ponit. Post ἐδῄου vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Κατὰ τάς. D. κατατάς. In eodem ᾗ s. ᾗς in πύλας, et mox, nisi Gail. nos fallit, ἐπὶ Ποτιδαίαι.

3. Μενδαίοις s. v. B. Hinc ad alterum Μενδ. lacuna in C. Μενδίοις exarat Mosqu.

Digitized by Google

τείχους τὰ ὅπλα κείμενα) διατάσσει τὲ ὡς ἐς μάχην, καὶ παρῄνει τοῖς Μενδαίοις ἐπεξιέναι. 4. καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος κατὰ τὸ στασιωτικὸν, ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν, οὐδὲ † δέοιτο † πολεμεῖν, καί, ὡς ἀντεῖπεν, ἐπισπασθέντος τῇ χειρὶ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ θορυβηθέντος, ὁ δῆμος, εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, περιοργὴς ἐχώρει ἐπί τε Πελοποννησίους καὶ τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. 5. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσιν ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ, τοῖς Ἀθηναίοις τῶν

ριΐ. 2. *Καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος*] ἦγουν δημότου ἐναντιωθέντας, κατὰ τὸ ἔθος τῶν στασιαζόντων, ἀντιλέγειν δηλονότι. — 3. ** *Κατὰ τὸ στασιωτικὸν*] κατὰ τὸ ἀντιστασιάζειν. (*Κασσ. Λύγ.*) — 4. *Ὡς ἀντεῖπεν*] ὁ δημότης. — 6. *Περὶ ὀργῆς ἐχώρει*] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ὀργῆς.

4. *Ἀντειπόντος*. Cod. Bas. *ἀπειπόντος*.

Στασιωτικόν. C. D, I. E. m. Ar. Chr. Dan. *στασιαστικόν*, „Illud etiam habet Thom. Mag. et melius esse dicit quam *στασιαστικόν* [quanquam etiam hoc probi scriptores utuntur. Vid. ad Thom. Intt.]" DUK. Fluctuat scriptura etiam Dion. Hal. Antiqu. p. 1096. R. *Στασιωτικός* redit Thuc. VIII, 92., ubi unus Mosqu. *στασιαστικός*.

Δέοιτο. Vind. *δέοι τό*. Imo *δέοι*, sine *τό*, legendum. In simili re c. 68. *οὐκ ἔφασαν χρῆναι οὔτε ἐπεξιέναι οὔτε ἐς κίνδυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν*. Non desunt tamen vestigia verborum *δεῖσθαι* et *δεῖν* commutatorum. Vid. Schaef. ad Dion. Hal. p. 94. et Buttm. ad Plat. Men. c. 12. Qualia vide quo modo explicet Herm. ad Soph. Oed. Col. v. 576.

Ἐπισπασθέντος. Vulgo *ἐπισπασθέντος τε*, sed *τέ* om. Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgatum Portus interpretatur *quum ab' ipso manu pertractus aut perturbatus fuisses*. Sed *τέ* deleto *θορυβηθέντος*, ut Haack. vidit, rectius absolute accipi potest, *tumultu exorto*.

Περιοργής Cam. (?) marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. et fortasse Vall., qui *indignatus* dixit. In Cass. et Aug. *περιοργῆς*. Vulgo *περὶ ὀργῆς*. F. Reg. (G.) *ὑπ' ὀργῆς*, Gr. *ὑπὸ ὀργῆς*, sicut cod. Bas. ex emend., sed a pr. man. *περὶ ὀργῆς*. „Vid. Schol." WASS. „Scholiastes dicit *περὶ* pro *ὑπό* esse. Probabilem, si exemplis confirmasset hunc usum praepositionis *περί*. Interim non reiecerim *περιοργής*, quod est in quibusdam libris. Suid. *περιοργής, ὠργισμένος*· et affert verba incerti scriptoris, *ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος*. Hesych. quoque adverbium *περιόργως* habet." DUK. Photius: *περιοργής* (in Herm. ed. male *περιεργῆς*), *ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν ὀργιζόμενος* (D. rectius *ὀργιζόμενον*).

Ἐπί τε. Mosqu. *ἐπὶ τούς*.

5. *Αἰφνιδίῳ*. C. D. I. *αἰφνηδίῳ*.

Digitized by Google

πυλῶν ἀνοιγομένων, φοβηθέντων· ὠήθησαν γὰρ ἀπὸ προειρημένου τινὸς αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι. 6. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα διεφθάρησαν, κατέφυγον, ἥνπερ καὶ τὸ πρότερον αὐτοὶ εἶχον· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, (ἤδη γὰρ καὶ ὁ Νικίας, ἐπαναστρέψας, πρὸς τῇ πόλει ἦν,) ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ, ὡς κατὰ κράτος ἑλόντες διήρπασαν· καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαφθείρεσθαι. 7. καὶ τοὺς μὲν Μενδαίους μετὰ ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθεσαν, αὐτοὺς κρίναντας ἐν σφίσιν αὐτοῖς εἴ τινας ἡγοῦνται αἰτίους εἶναι τῆς ἀποστάσεως· τοὺς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπετείχισαν ἑκατέρωθεν τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν * ἐπικαθίστανο *. ἐπειδὴ δὲ τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον, ἐπὶ τὴν Σκιώνην ἐχώρουν.

ρλ'. 1. *Φοβηθέντων*] *ἀντὶ τοῦ* † *φοβηθέντες* †. *ἐφοβήθησαν δὲ, ὅτι ὠήθησαν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους συνθήκης αὐτοῖς ἐπιθέσθαι.* — 2. *Προειρημένου*] *συμφώνου,* (λ. *Αὐγ.*) — *Τὴν ἐπιχείρησιν*] *ἀντὶ τοῦ τὴν προδοσίαν* (λ. *Αὐγ.*) — 8. *Διήρπασαν*] *τὰ ἐνόντα αὐτῇ.* (λ. *Αὐγ.*) — 11. *Πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθεσαν*] *τὴν οἰκείαν πολιτείαν ἔχειν.* (λ. *Αὐγ.*) — 12. *Τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον*] *ἐκυρίευσαν τῆς Μένδης.* (λ. *Αὐγ.*)

A

Φοβηθέντων. Cod. Bas. ex emend. et marg. Steph. *φοβηθέντας*, temere. Vid. I. 1. p. 121.

Αὐτοῖς τήν. Gr. *αὐτοῖς τοῦ λοιποῦ τήν*, male.

6. *Ἐς τήν.* C. *καὶ τήν.* In Vat. *τήν* de.

Ἐπαναστρέψας. C. *ἐπαναστρέψας.*

Πρὸς τῇ. C. D. I. *ἐν τῇ.*

Ἅτε. Dan. *οὔτε.*

Ἀπό. H. *ἐκ*, sed *ἀπό* s. *ἐκ* al. man. Cf. ad V, 3.

Ἀνοιχθεῖσαν. B. *ἀνοιχθησαν.* Post *διήρπασαν* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

7. *Τοὺς μέν. Μέν* om. D. Mosqu.

Κρίναντας. It. Vat. G. *κρίναντες.*

Ἐπικαθίσταντο. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ἐπεκαθίσαντο.* At primum nunquam legimus *καθίζω φυλακήν*, saepissime *καθίστημι* et *καθίσταμαι*. Vid. Ind. verb. et Sturz. Lex. Xen. Deinde *καθίζομαι* semper habet vim reflexivam, eiusque aoristus *ἐκαθεζόμην* sive *ἐκαθεσόμην* est, non *ἐκαθισάμην*. Vid. Buttm. Ind. verb. anom. in Gr. max. Ar. Chr. *ἐπεκαθίσαντο*, quod tacite probavit Schneid. in Lex. Gr., sed ob augmentum syllabicum pariter soloecum est. Mosqu. *ἐπεκαθήσαντο.*

Ἐπειδή. Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. B. D. I. E. m. Gail. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ἐπειδάν*, quod vitium affuit iam c. 48. et redit c. 132.

Τὰ περί. Cod. Bas. *τὸ περί.*

Digitized by Google

(*Λόφον τινὰς ληφθέντος καὶ Σκιώνη πολιορκεῖται, ὅποι οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Μένδης διαφεύγουσιν.*)

ρλα'. Οἱ δὲ, ἀντιπεξελθόντες, αὐτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι, ἱδρύθησαν ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς πόλεως, ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐμέλλετο σφῶν περιτείχισις. 2. προσβαλόντες δ' αὐτῷ κατὰ κράτος οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ μάχῃ ἐκκρούσαντες τοὺς * ἐπόντας *, ἐστρατοπεδεύσαντό τε, καὶ ἐς τὸν περιτειχισμὸν, προκαῖον στήσαντες, παρεσκευάζοντο. 3. καὶ αὐτῶν οὐ πολὺ ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκούμενοι ἐπίκουροι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται, καὶ διαφυγόντες οἱ πλεῖστοι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐξῆλθον ἐς αὐτήν.

ρλα', 4. *Αὐτῷ*] *τῷ λόφῳ*. (λ. *Αὐγ.*) — 7. *Αὐτῶν*] *τῶν Ἀθηναίων* (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Βιασάμενοι — —*] *ὑπερβατόν· βιασάμενοι τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται πρὸς θάλασσαν.* — 11. *Τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον*] *τοὺς φυλάσσοντας τὴν Σκιώνην.*

Cap. CXXXI. *Αὐτοί.* C. I. *αὐτοί τε.*

Ἱδρύθησαν. Pal. *ἱδρύνθησαν.* At vid. ad I, 131.

Λόφου καρτεροῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Cf. c. 129. D. I. *λόφου ὑψηλοῦ*, ex interpr. Vulgo *καρτεροῦ λόφου.* Gr. *καρτεροῦ* om., quem sequendum et adiectivum e loco c. 129. repetitum esse ex illis codd. fluctuationibus levis oriatur suspicio, impugnata ab Haack.

Περιτείχισις. I. *περιτείχησις.* In *σφῶν* si haereas, vid. adnot.

2. *Κράτος.* Gr. *τάχος*, cum emend. superscr. *κράτος.*

Μάχῃ. Ar. *μάχης.*

Ἐπόντας. Vulgo *ἐπιόντας*, quasi Scionaei et Peloponnesii colle, in quo consederant, relicto obviam Atheniensibus processerint eosque aggressi sint. Quod quum stolidum videatur, sicut c. 128., *ἐπόντας* conieci mus, quod receperunt Haack. Bekk. Goell. invito Krügero ad Dion. p. 150. Mox Pal. rursus *τρόπαιον.* Cf. I. 1. p. 214.

3. *Μένδῃ.* C. *Μένδι.* Ante *ἐν* nonnemo *τῇς* desiderabat.

Βιασάμενοι. Vat. *βιωσάμενοι.* Post *ἀφικν.* ante Bekk. punctum erat.

Διαφυγόντες. Cass. Aug. Vat. H. Mosqu. (et fortasse Vall.) *διαφεύγοντες*, sed H. cum *φυγόντες* s. v. al. man., et praesentis participium iis, quae ad III, 40. disputata sunt, non defenditur. Cf. tamen supra 124, 3.

Τὸ ἐπί. Τό om. Vat.

Τῇ Σκιώνῃ. Τῇ om. F. G., ex quibus *Σκιωνι* dant Gailii typothetae.

Digitized by Google

(6. Περδίκκου ξύμβασις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἰσχυρὰς οὐ δύναται ἐπικουρίαν προσάγειν Βρασίδᾳ, αὐτός γε μέντοι ὡς αὐτὸν ἀφικνεῖται.)

ρλβ'. Περιτειχιζομένης δὲ τῆς Σκιώνης, Περδίκκας, τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπιχειρυκευσάμενος, ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ Βρασίδου ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου ἀναχωρήσεως, εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. 2. καὶ — ἐτύγχανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας ὁ Λακεδαιμόνιος στρατιὰν μέλλων πεζῇ 316. πορεύσειν ὡς Βρασίδαν — ὁ δὲ Περδίκκας, ἅμα μὲν κελεύοντος τοῦ Νικίου, ἐκεῖσε ξυμβεβήκει, ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι, ἅμα δ' αὐτὸς οὐκέτι βουλόμενος Πελοποννησίους ἐς τὴν αὐτοῦ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ ξένους, χρώμενος ἀεὶ τοῖς πρώτοις, διεκώλυσε τὸ στράτευμα καὶ τὴν παρασκευήν, ὥστε μηδὲ πειρᾶσθαι Θεσσαλῶν. 3. Ἰσχαγόρας μέντοι καὶ Ἀμεινίας καὶ Ἀριστεὺς αὐτοί

ρλβ'. 2. Ὁμολογίαν] ξύμβασιν. (l. Αὐγ.) — 3. ** Ἐπειδὴ — ἔνδηλόν τι ποιεῖν] ἐπειδὴ φίλος ἐγεγόνει τοῖς Ἀθηναίοις, ἠξίουν αὐτὸν τιμήν τε παρέχειν φιλίας. (Κασσ. Αὐγ.) — 9. Αὐτὸς] ὁ Περδίκκας δηλονότι. — 11. Χρώμενος ἀεὶ τοῖς πρώτοις] δηλονότι ξένοις καὶ φίλοις. ἦγουν τοὺς πρώτους φίλους ποιήσας. (l. Αὐγ.) — 12. Τὸ στράτευμα] τῶν Πελοποννησίων. (l. Αὐγ.)

Cap. CXXXII. Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. I.

Περὶ τῆς. Mosqu. ἐκ τῆς.

Τῆς Λύγκου. E. τοῦ Λύγκου. Cf. c. 83.

2. Καὶ — ἐτύγχανε. De hoc loco, quem, quoniam non plane iustam parenthesim continet, lineolis distinximus, vid. I. 1. p. 306. sq. Vulgo punctum post Βρασ. Primum ε in ἐτύγχανε e. v. habet G.

Ἰσχαγόρας. F. Ἰσαγόρας hic et infra. At vid. V, 21.

Στρατιάν. Mosqu. στρατιά.

Πορεύσειν. Chr. πορεύειν.

Ὡς Βρασίδαν. E. ἐς Βρασίδαν.

Ἐπειδὴ Pal. It. Vat. et omnes Parr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπειδάν. Cf. c. 48. 130. In m. utra scriptura fuerit, per glires non potest cognosci.

Ποιεῖν. Mosqu. ποιεῖ. Mox C. αμη δ' αὐτός.

Αὐτοῦ Casa. Aug. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie. plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτοῦ. Cf. Farr. discr. script. E. αὐτήν.

Θεσσαλίᾳ. B. Θαλίᾳ.

Ξένους — πρώτοις. E. ξένους ἀεὶ χρώμενος τοῖς αὐτοῖς. Pal. rursus αἰεί hic et cap. sequ. Cf. I. 1. p. 211.

3. Μέντοι. G. μέν τι.

Digitized by Google

τε ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμψάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης, ὥστε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμου καθίστησιν ἐν Ἀμφιπόλει, Ἐπιτελίδαν δὲ τὸν Ἡγησάνδρου ἐν Τορώνῃ.

(7. Θηβαῖοι Θεσπιέων τεῖχος περιαιροῦσιν. ὁ ναὸς τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει κατακαίεται.)

ρλγ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει Θηβαῖοι Θεσπιέων τεῖχος περιεῖλον, ἐπικαλέσαντες Ἀντιτισμόν, βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεί, παρασκηνὸς δὲ ὄντων, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ

ρλγ'. 3. Καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως] ὡς οὐκ ὄντος νομίμου ἐξάγειν τοὺς ἡβῶντας, ἢ οὐκ ὄντος νομίμου ἄρχοντας καθιστάνειν ταῖς πόλεσι τοὺς ἡβῶντας, ἀλλὰ τοὺς προρρηθέντας καθ' ἡλικίαν. — Παρανόμως] ἦγουν παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἔθος. (λ. Αὐγ.) — 4. Ταῖς εὐτυχοῦσι] γράφεται ἐντυχοῦσι: (λ. Κασσ. Αὐγ.) καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν, ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ἐγχειρίζειν.

φλγ'. 8. Ἐπικαλέσαντες] ἦγουν ἐγκαλέσαντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Παρασκηνὸς δὲ ὄντων — —] ἐξεγένετο δὲ αὐτοῖς ῥᾳδίως περιελεῖν τὸ τεῖχος, ἐπειδὴ τῶν Θεσπιέων ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ τὸ ἀκμαιότατον ἀπολώλει.

Ἀφίκοντο. Aug. It. H. ἀφίκοιντο.

Τῶν ἡβώντων. Cod. Bas. τῶν ἡκόντων. Ar. τῶν Σπαρτιατῶν ἡβώντων, ex interpr. Mosqu. Chr. Dan. solum τῶν Σπαρτιατῶν (sine ἡβ.)

Καθιστάναι. C. καθεστάναι, „Τῶν πόλεων ἄρχοντας καθεστάναι descripsit Thom. in καθίστασθαι." DUK.

Ἐντυχοῦσιν. E. marg. Steph. εὐτυχοῦσιν. „Scholiastes quoque agnoscit scripturam marginis τοῖς εὐτυχοῦσιν, et simul monet de altera lectione, quae est in omnibus aliis. Sed haec pars Scholii non est in Cass. [et Aug.] Quos autem hic τοὺς ἐντυχόντας vocat Thuc., hos alii τοὺς τυχόντας magis dicunt." DUK. Noster scriptor alibi τοὺς παρατυχόντας vocare solet. Vid. Ind. verb. In nostro nescio quam emphasin quaerit Gramm., quem vid. in adnot.

Κλεαρίδαν. D. I. Λεαρίδαν. At vid. V, 6. 8. al.

Καθίστησιν. Noli καθίσασαν coniicere. Vid. I. 1. p. 97.

Ἐπιτελίδαν. Reg. Ἐπιτελλίδαν.

Cap. CXXXIII. Θεσπιέων. B. Θεσπειέων.

Τεῖχος. Ar. Chr. Dan. τὸ τεῖχος, quod sane exspectes. I, 108. Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον. Verum non solum ibidem in plurali τείχη περιελόντες, sed etiam I, 100. 117. τεῖχος καθελόντες, de iis tamen, qui sua moenia diruunt, de quibus ipsis ali-

Digitized by Google

πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος * ἀπολώλει *. 2. καὶ ὁ νεὼς τῆς Ἥρας τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐν Ἄργει κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης· ὥστε ἑλαθεν ἀφθέντα πάντα, καὶ καταφλεχθέντα. 3. καὶ ἡ Χρυσὶς μὲν εὐθὺς τῆς νυκτὸς, δείσασα τοὺς Ἀργείους, ἐς Φλιοῦντα φεύγει· οἱ δὲ ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο, Φαεινίδα ὄνομα. ἔτη δὲ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἕνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. 4. καὶ ἡ Σκιώνη τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος περιετετείχιστό τε παντελῶς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπ' αὐτῇ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

317. Ol. πθ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. νκγ'. Septembr. τελευτ.

ρλγ'. 1. *Αὐτῶν*] τῶν Θεσπιέων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Ἄνθος διεφθάρη*] γράφεται ἀπολώλει. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. *Οἱ δέ*] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. *Ἐπέλαβεν*] κατέσχε. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. *Καὶ ἕνατον ἐκ μέσου*] τὸ ὄγδοον ἐπλήρωσε, τὸ δὲ ἔνατον ἡμιτελὲς ἦν, [ὥστε τὰ πάντα πεντήκοντα ἓξ ἡμισυ ἔτη διήνυσεν ἡ Χρυσὶς ἱέρεια. (Κασσ. Αὐγ.)]

bi τὸ τεῖχος καθελεῖν I, 57, et περιελεῖν dicitur. Statim Mosqu. Ἀττικησμόν.

Ἀπολώλει, It. Vat, ἀπωλώλει, quod Bekk. (et Goell.) sibi non constans hic (et Demosth. de Cor. §. 49. ac saepius) repudiavit, VII, 28. ex iisdem fere libris (et semel apud Antiph.) recepit. Cf. Matth. Gr. §. 168. adnot. 2. Marg. Steph. *διεφθάρη*. „Quod habet etiam Schol. cum scriptura aliorum librorum. A Cass. [et Aug.] abest haec adnotatio." DUK.

2. *Νεώς*. C. I. ναός, quo Xenophon aeque atque altero utitur, Thucydides abstinet.

Ἐπικαταδαρθούσης. Mosqu. ἐπιδαρθείσης. Sequitur apud Duk. punctum, apud Bekk. comma. Mox Pal. ἀφθέντα.

3. *Ἡ Χρυσὶς*. Ἡ om. Mosqu. De nomine ipso vid. not.

Δείσασα. Vind. δείσαντα.

Φλιοῦντα. Cass. Aug. F. Vind. corrupte Φιλιοῦντα.

Ἱέρειαν. „Omnino ἱερείαν scribendum Atticorum more. Vid. Etym. Magn. in v. ἐγχείησι." HUDS. „De accentu in ἱέρεια aliter sentit Thom. Mag. h. v." DUK. Hoc vel pueri sciunt ex Buttm. Gr. max. §. 34. adnot. 7.

Χρυσίς. Vat. ἡ Χρυσίς.

Ἕνατον Cass. Aug. It. Pal. Bekk. Goell. In Vat. ἔνατον. Vulgo (et Haack.) ἔννατον. Cf. ad I, 46, et 117.

4. *Περιετετείχιστό τε*. Τέ om. C. D. I.

Αὐτῇ. Gr. αὐτήν. Idem φυλακήν om.

Digitized by Google

(B. Χειμών. — ρλδ'. ρλέ.)

(1. Μαντινέων καὶ Τεγεατῶν ξυμβολὴ ἐν Λαοδικίῳ.)

μετὰ τὴν γ'. Ὀκτωβρ. ρλδ'. Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι τὰ μὲν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἡσύχαζε διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεᾶται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων, ξυνέβαλον ἐν Λαοδικίῳ τῆς * Ὀρεσθίδος *, καὶ νίκη ἀμφιδήριτος ἐγένετο· κέρας γὰρ ἑκάτεροι τρέψαντες τὸ καθ' αὑτοὺς, τροπαῖά τε ἀμφότεροι ἔστησαν, καὶ σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν. 2. διαφθαρέντων μέντοι πολλῶν ἑκατέροις, καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον, οἱ Τεγεᾶται μὲν ἐπηυλί-

ρλδ'. 4. Ἀμφιδήριτος] ἀμφισβητήσιμος. — 8. Ἀγχωμάλου] ἴσης. (λ. Κασσ. Ἀϋγ.) — ** Ἀγχωμάλου τῆς μάχης] σημείωσαι ἀγχώμαλος μάχη. (Κασσ. Ἀϋγ.) — 9. Ἐπηυλίσαντο] κατεσκήνωσαν. (λ. Κασσ. Ἀϋγ.)

Cap. CXXXIV. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Ar. Chr. Dan. Λακεδαιμ. καὶ Ἀθην.

Ἡσύχαζε. C. ἡσύχαζέ τε. Post ἐκεχ. ante Bekk. punctum. Idem post Ὀρεσθ. et ἐγεν. melius interpunxit.

Μαντινῆς hic et infra Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μαντινῆς. Plerique libri Μαντινεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Τεγεᾶται hic et infra Haack. Bekk. Goell. Vulgo Τεγεάται, Cf. de Art. crit. p. 149.

Ξυνέβαλον. D. I. ξυνέλαβον, sed in marg. al. man. βαλον.

Λαοδικίῳ Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Haack. Bekk. Goell., suadente Duk., quem vid. apud nos I. 2. p. 185. Mosqu. m. Ar. Λαοδικίᾳ. C. D. Λαδικίῳ. Vulgo Λαοδικεία. B. ed. Bas. Λαοδικείῳ.

Ὀρεσθίδος Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. B. D. Vind. Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bekk. Goell. In C. Ὀρεθίδος E. Ἐρεσθίδος. Vulgo (et Haack.) Ὀρεστίδος. Pro quo et V, 64. pro Ὀρέστειον pugnat sane aliorum scriptorum consensus. Vid. I. 2. p. 185. et 186. Θ tamen quum ex Pausaniae narratione ibidem memorata leviter defendatur, a libris plerisque dissentire noluimus.

Ἀμφιδήριτος. „Moer. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. Ἀμφήριτος μάχη apud Suid. ex incerto auctore.“ DUK.

Ἐγένετο. Reg. (G.) ἐγεγόνει, quod non debebat magis placere Wassio in Praef.

Μέρος γάρ. Ar. Chr. μέρος δέ.

Αὐτούς. Cass. Aug. Gr. αὐτοῦς, quanquam ad καθ' nihil diversitatis adnotatum. Mox Pal. rursus τρόπαια et infra τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214. Praeterea Mosqu. σκύλα.

Ἀπέπεμψαν. D. ἔπεμψαν.

2. Ἀγχωμάλου, G. ἀ ωμάλου, relicto vacuo spatio trium quatuorve literarum capaci.

Οἱ Τεγεᾶται. Gr. οἱ Τεγεασταί. Pal. οἵ τε γεάται.

Digitized by Google

σαντό τε, καὶ εὐθὺς ἔστησαν τροπαῖον· Μαντινῆς δὲ ἀπεχώρησάν τε ἐς Βουκολίωνα, καὶ ὕστερον ἀνέστησαν.

(2. Βρασίδας Ποτιδαίας ἀποπειρᾷ.)

ρλε'. Ἀπεπείρασε δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ Βρασίδας, τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἦρ ἤδη, Ποτιδαίας προσελθὼν γὰρ νυκτὸς, καὶ κλίμακα προσθεὶς, μέχρι μὲν τούτου ἔλαθε· (τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, οὕτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, ἡ πρόσθεσις ἐγένετο·) ἔπειτα μέντοι, εὐθὺς αἰσθομένων, πρὶν προσβῆναι, ἀπῆγαγε πάλιν κατὰ τάχος τὴν στρατιὰν, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. 2. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἔνατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ὀλ-πθ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. νυβ'. Μαρτ. τελευτ.

ρλε'. 6. *Τούτου*] τοῦ προσθεῖναι τὴν κλίμακα. (λ. *Κασσ. Αὐγ.*) — *Τοῦ γὰρ κώδωνος*] *Θουκυδίδης τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, ἀφσενικῶς· Σοφοκλῆς δὲ, Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς,* [*εἶπε*] *θηλυκῶς.* — 7. *Τὸ διάκενον*] *διάκενον μὲν τὸ ἀφύλακτον λέγει. ἔλαθε δὲ ὁ Βρασίδας † προσθεῖναι † τὴν κλίμακα· ἕως γὰρ ὁ περιὼν μετὰ τοῦ κώδωνος ἄλλῳ παρεδίδου τὸν κώδωνα, χρόνον ἐγγινομένου, ἔλαθε προσθεὶς τὴν κλίμακα. ὑπερβατόν· τοῦ γὰρ κώδωνος* [, *φησὶ,*] *παρενεχθέντος ἐς τὸ διάκενον, οὕτως ἡ πρόσθεσις ἐγένετο.* — 8. *Ἡ πρόσθεσις ἐγένετο*] *τῆς κλίμακος* [*δηλονότι.*] — 12. ** *Θουκυδίδης ξυνέγρ.*] *ἀποροῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, διὰ * τί * Θουκυδίδης, ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ * τοῦ * θ', ἡ συνεγράψατο ἱστορίας, ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἔχων ἀπὸ τοῦ η', * ἔλιπε * θ'. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα, ὅτι ἐπειδὴ, φασὶν,*

Ἔστησαν. C. I. (de quibus falsa docet Bekk.) *ἀνέστησαν* sive *ἀνέστησαν.* At vid. ad I, 54. Post τροπ. olim punctum.

Βουκολίωνα. Cass. Aug. *Βουκολιῶνα.* Cf. Goettl. de Acc. p. 63.

Cap. CXXXV. *Καὶ ὁ Βρασίδας.* Ad transpositionem ne confugias, vid. Dorv. ad Char. p. 320. ed. Bat. (394. Lips.) et nos I. 1. p. 304.

Τοῦ γὰρ — ἐγένετο. Haec, quae vulgo punctum antecedit et sequitur, Haack. in parenthesim redegit.

Παραδιδόντα. B. *παραδόνται.*

Πρόσθεσις. Cass. Aug. It. Pal. Reg. Dan. male *πρόθεσις.* Praeterea Pal. addit *τῆς κλίμακος,* ex Schol.

2. *Ἔνατον* Cass. Aug. It. Pal. H. Bekk. Goell., etiam m., sed nno *ν* eraso, „ut saepius supra." Vat. *ἕνατον.* Vulgo (et Haack.) *ἔννατον.* Cf. ad I, 48. et 117. *Καὶ ἔν. — ἐτελ.* om. Mosqu.

Ξυνέγραψεν Cass. Aug. F. Reg. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ξυνέγραψε.* Cf. ad II, 103. III, 116. al.

Digitized by Google

ἀπὸ τοῦ η' ἕως τοῦ ῥ', θ' στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ' ἕως τοῦ ο' ὀκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον. ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ α' συνεγράψατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὀκτὼ, οἱ δέ εἰς ιγ', τὴν πρώτην εἰς β' καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. §. Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα, εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς * Σωκρατικοὺς *, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους, (τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν,) εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. (Κασσ. Αὐγ.)

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

Χ. Δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α'—κδ'.

Α. Θέρος. Κεφ. α'—ιβ'.

1) Ἡ ἐπεχειρία διαλύεται, ἐν ᾗ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν. α'.

2) Κλέωνος στρατεία ἐς Τορώνην. β'. γ'.

3) Φαίακος πλοῦς ἐς τὴν Σικελίαν. δ'. ε'.

4) Κλέωνος στρατεία ἐς Ἀμφίπολιν. μάχη ἐπ' Ἀμφιπόλει. Θάνατος Κλέωνος καὶ Βρασίδου. ς'—ια'. Παρακέλευσις Βρασίδου. θ'.

5) Ῥαμφίας ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης βοήθειαν ἄγων ἐς Ἡράκλειαν ἀφικνεῖται. ιβ'.

Β. Χειμών. Κεφ. ιγ'—κδ'.

1) Ῥαμφίας ἀναχωρεῖ ἐπ' οἴκου. ιγ'.

Scripturae discrepantia.

In inscriptione cum Bekk. secuti sumus Cass. In Pal. legitur Θουκ. συγγραφῆς έ ⁂, rec. man. ξυγγρ. et cum cod. Bas. ἀρχὴ τῆς ε' τῶν Θουκυδίδου ἱστοριῶν ἐνταῦθα. Reg. Θουκ. συγγραφῆς πέμπτον. Cl. Θουκ. ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Gr. Ξυγγραφῆς πέμπτη. Flor. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτη. Ar. Ald. Bas. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτης. Editt. vulgg. Θουκ. Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλόρου) ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Inscriptione caret Chr. Ex Aug. Parr. Itt. Vind. Dan. nihil adnotatum. In m. inscriptio a gliribus derosa.

Digitized by Google

2) Αἰτίαι, δι' ἃς οἵ τε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. ιδ'—ιζ'.

3) Γίγνονται σπονδαὶ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ιζ'—κ'.

Αἱ σπονδαὶ αὗται. ιη'.

4) Λακεδαιμόνιοι λαγχάνουσι πρότεροι τὰ τῆς ὁμολογίας ἀποτελεῖν. ἀπορίαι γίγνονται περὶ Ἀμφιπόλεως· οὐδὲ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες δέχονται τὰς σπονδάς. κα'.

5) Γίγνεται ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων πεντηκοντούτης. κβ'—κδ'.

Ἡ ξυμμαχία αὕτη. κγ'.

XI. Ἐνδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κε'—λθ'.

Α. Θέρος. Κεφ. κε'—λε'.

1) Ὅτι αὐτίκα πάλιν ταραχαὶ καὶ ὑποψίαι ἦσαν, ὕστερον δὲ αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. κε'.

2) Ὅτι τῆς ξυμβάσεως οὐκ ἀληθοῦς εἰρήνης οὔσης ὁ πόλεμος ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἔτη ἐγένετο, καὶ Θουκυδίδης διὰ παντὸς αὐτοῦ ἐπεβίω. κς'.

3) Οἱ Κορίνθιοι τοὺς Ἀργείους πείθουσι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖσθαι ἐς ξυμμαχίαν. κζ'. κη'.

4) Μαντινῆς πρῶτοι τοῖς Ἀργείοις προσχωροῦσι. τότε δὲ καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος διαθορυβεῖται, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ῥέπει. κθ'.

5) Λακεδαιμόνιοι Κορινθίοις ἄλλως παρακελεύονται ἐξιέναι ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. λ'.

6) Καὶ μὴν Ἠλεῖοι, Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου διαφερόμενοι, γίγνονται Ἀργείων ξύμμαχοι. τούτοις δὲ ἕπονται Κορίνθιοι καὶ Χαλκιδῆς. λα'.

7) Ἀθηναῖοι Σκιώνην μὲν αἱροῦσι, Δηλίους δὲ κατάγουσι. πόλεμος Λοκρῶν καὶ Φωκέων. λβ'. §. α'. β'.

8) Κορίνθιοι οὔτε Τεγεάτας οὔτε Βοιωτοὺς οἷοί τέ εἰσιν ἐς τὴν Ἀργείων ξυμμαχίαν ἐξάγειν. λβ'. §. γ'.

Digitized by Google

9) Λακεδαιμονίων στρατεία ἐς Παῤῥασίους, οὓς ἐλευθεροῦσι. λγ'.

10) Τρόπος, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι τούς τε μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους καὶ τοὺς ἐκ Σφακτηρίας αἰχμαλώτους διατιθέασι. λδ'.

11) Θύσσος αἱρεῖται. λε'. §. α'.

12) Ὑποψίαι καὶ διαφοραὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· διαμένει γε μέντοι ἡ ἡσυχία, καὶ οἱ ἐκ Πύλου Εἵλωτες ἐξάγονται. λε'. §. β'.

B. Χειμών. Κεφ. λξ'—λθ'.

1) Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης πειρῶνται τὰς σπονδὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων διαλῦσαι. λξ'—λη'.

2) Μηκύβερνα αἱρεῖται. λθ'. §. α'.

3) Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται. Πάνακτον καθαιρεῖται. λθ'.

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ'—να'.

A. Θέρος. Κεφ. μ'—ν'.

1) Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ'.—μα'.

2) Ἀθηναῖοι τῇ Πανάκτου καθαιρέσει καὶ τῇ ἰδίᾳ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυμμαχίᾳ ἀγανακτοῦσιν. μβ'.

3) Ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεισθέντες Ἀθηναῖοι Ἀργείοις καὶ τοῖς τούτων ξυμμάχοις Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις ξυμμαχίαν ποιοῦνται. μγ'—μζ'.

Ἡ ξυμμαχία αὐτή. μζ'.

4) Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ ἔτι διαμένουσιν. οἱ Κορίνθιοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην ἔχουσι. μη'.

5) Λακεδαιμονίους Ἠλεῖοι τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱεροῦ εἴργουσιν. ἀμφιλογίαι αὐτῶν περὶ καταδίκης. Λίχας. μθ'. ν'.

B. Χειμών. Κεφ. να'.

Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι ἡσσῶνται Αἰνιάνων καὶ ἄλλων προσχώρων. να'.

Digitized by Google

XIII. *Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νβ'—νς'.*

A. *Θέρος. Κεφ. νβ'—νε'.*

1) *Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσιν. νβ'. §. ά.*

2) *Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, τείχη οἰκοδομεῖ. νβ'. §. 2.*

3) *Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων. νγ'—νε'.*

B. *Χειμών. Κεφ. νς'.*

Λακεδαιμονίων φρουροὺς ἐς Ἐπίδαυρον ἐσπεμψάντων Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομίζουσιν. Ἐπιδαύρου Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.

XIV. *Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νζ'—πά.*

A. *Θέρος. Κεφ. νζ'—οε'. Πόλεμος Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.*

1) *Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμένου ἐπὶ Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ'—ξ'.*

2) *Αἱ σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ὀρχομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ καὶ ὡς ἐπὶ Τεγέαν. ξά. ξβ'.*

3) *Δευτέρα στρατεία Ἄγιδος ἐπὶ Ἄργος. ξγ'—οε'.*

α) *Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ'—ξε'.*

β) *Μάχη μεγίστη μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐν ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξς'—οδ'.*

γ) *Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ. οε'.*

4) *Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείων ἐσβαλόντων, Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄρχονται Ἐπίδαυρον περιτειχίζειν. οε'· §. δ'.*

B. *Χειμών. Κεφ. ος'—πά'.*

1) *Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. ος'—οθ'.*

Αἱ σπονδαὶ αὗται. οζ'.

Ἡ ξυμμαχία αὕτη. οθ'.

Digitized by Google

2) Ἀθηναῖοι πελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται. π΄.

3) Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις. 4) Ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίσταται. πα΄.

XV. Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πβ΄. πγ΄.

Α. Θέρος. πβ΄.

1) Περὶ Διῶν καὶ Ἀχαΐας.

2) Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.

Β. Χειμών. πγ΄.

1) Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Ὕσιας λαμβάνουσιν.

2) Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν.

3) Περδίκκας κατακλήεται.

XVI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πδ΄—Βιβλ. ε΄. κεφ. ξ΄.

Α. Θέρος. Κεφ. πδ΄—ριε΄.

1) Μηλίων πολιορκία. πδ΄—ριδ΄.

Διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. πε΄—ριγ΄.

2) Ἀργείων δευτέρα ἐξβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. πόλεμος Κορινθίων καὶ Ἀθηναίων. ριε΄.

3) Μηλίων ἐπέξοδος.

Β. Χειμών. Κεφ. ριε΄—Βιβλ. ε΄. κεφ. ξ΄.

1) Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.

2) Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὠμοτάτη τιμωρία.

Digitized by Google

X. Δίκαιον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α'—κδ'.

A. Θέρος. Κεφ. α'—ιβ'.

(1. Ἡ ἐκεχειρία διαλύεται, ἐν ᾗ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν.)

Ολ. πβ'. α'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. νκβ'. Τοῦ Δ' ἐπιγιγνομένου θέρους αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι, καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρ- 318. 5

α'. 1. Ἐνιαύσιοι σπονδαί] ἡ ἐφ' ἑνὸς χρόνου γενομένη ἐκεχειρία. (λ. Κασσ. Ἀνγ.) — 2. Ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ] ἡ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, οἱονεὶ ἐχεχειρία. — 3. Ἀνέστησαν ἐκ Δήλου] μετανάστας ἐποίησαν ἐξοικίσαντες. (λ. Ἀνγ.) — 4. Ἱερῶσθαι] τουτέστιν ἱερῶς ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ. — 5. Ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι, τοῦτο —] μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν τοὺς ζῶντας, ἐκ * δοκοῦντες * ἐλλείπειν τῇ καθάρσει, τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ἀνείλοντο ἐκ τῆς νήσου.

Cap. I. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου. Boni libri τοῦ δὲ ἐπιγιγν. Vid. I. 1. p. 435. Litera initialis T. de. F. B.

Ἐνιαύσιοι. I. ἐνιαῦσιοι. „Ἐνιαύσιος Attici, non ἐνιαυσιαῖος. Thom. M. h. v. [ubi αἱ δὲ ἐνιαύσιοι σπονδαί, et olim ἐνιαύσιαι.] Thuc. IV, 117. ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον." DUK. Cf. V, 15. Ἐνιαυσίαν ἀρχήν tamen optimi libri VI, 54. et ἐνιαυσία φυγή Eur. Hipp. 37. Sed etiam Dion. Hal. Ant. p. 1089. αἱ ἐνιαύσιοι ἀνοχαὶ διελέλυντο. Cf. Matth. Gr. §. 117. 8. adnot.

Διελέλυντο. D. E. διελύοντο. At vid. Matth. Gr. §. 505. IV. Cf. supra IV, 13. 47. et adnot.

Ἀθηναῖοι. Vat. H. οἱ Ἀθηναῖοι.

Δηλίους. C. I. Δήλια, I. tamen in marg. Δηλίους.

Ἡγησάμενοι —. „Suid. (v. ἱερῶσθαι) νομίσαντες κατὰ δή τινα παλ. αἰτ. [cum Phot.], memoriae nimium tribuens. Illud tamen δή haud prorsus alienum, sed mss. non accedunt. Etym. [p. 486. sine ἡγησ. vel νομίσ.] κατὰ δή τινα παλ. αἰτ." WASS. Δή valde speciosum. Vid. adnot. ad 1, 24.

Ἱερῶσθαι. F. cod. Bas. Gr. (hic tam in contextu quam in marg.) ἱερᾶσθαι. At alterum tuentur lexicographi. Vid. adnot.

Ἐλλιπές. F. ἐλλειπές.

Σφίσιν εἶναι τοῦτο. E. εἶναι τοῦτο σφίσι.

Digitized by Google

319. σεως, * ᾗ * πρότερόν μοι δεδήλωται ὡς ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δήλιοι * Ἀτραμύττειον, * Φαρνάκου δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν οὕτως ὡς ἕκαστος ὥρμητο. ἰδ. Βιβλ. γ'. κεφ. ρδ'.

(2. Κλέωνος στρατεία ἐς Τορώνην β'. γ'., ᾗπερ Βρασίδου ἀπόντος προςβάλλει.)

β'. Κλέων δὲ, Ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὁπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χιλίους καὶ ἱππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα. 2. σχὼν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, καὶ προςλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τῶν φρουρῶν, κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέ- μετὰ κβ'. Μαρτ.

α'. 3. Ἀτραμύττειον] Ὤρου· Ἀδραμύττειον Εὔπολις, Ἀτραμύττειον Θουκιδίδης. — 4. Ὤικησαν] λείπει τὸ ἐνταῦθα.

β'. 6. Μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν] μετὰ τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν σπονδῶν. (λ. Αὐγ.) — 9. Σχών] ἐλλιμενίσας. (λ. Αὐγ.)

Ἡι. Reisk. ἥν, Bened. ἥ coniiciebat. Neutrum quidem displicet, non tamen alterutrum necessarium est; nam „casus pendet ex participio et ad ποιῆσαι supplendum αὐτήν. Cf. Krueg. ad Dion. p. 119." GOELL. Commata igitur post δεδήλ. et τεθν. delenda erant.

Τεθνεώτων. C. θνεώτων.

Ἀτραμύττειον. Cod. Bas. Ἀτραμύτειον. It. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Ἀτραμύττιον. Quod fortasse probandum, quanquam invito Oro apud Schol., Suid. et Phav. In C. D. I. Ἀτραμύτιον. Pal. Ἀδραμύτειον, altero τ eraso. Cf. I. 2. p. 441. sq. Numos accuratiores δ̄ et in tertia syllaba simplex τ̄ habere adnotat Creuzer ad Ioa. Lydum. p. 170. Roeth.

Φαρνάκου Vat. Ar. Chr. Bekk. Goell. In C. D. I. Φαρνάκα. Vulgo (et Haack.) Φαρνάκους. At „cf. I, 129. VIII, 58." BEKK. Adde Aristoph. Av. 1030.

Ὤικησαν. F. ᾤκισαν. Mox ὡς in Bekk. maii. exempll. excidit.

Cap. II. Ἀθηναίων μέν. Μέν s. v. E.

2. Σχών. Lugd. σχεδόν, sed supra scr. σχὼν ἐν ἄλλῳ.

Ἐς Σκιώνην. C. ἐς Κιώνην.

Πρῶτον. Mosqu. πρώτην. Tam hoc quam ἔτι πολιορκ. om. D. I. Πολυορκ. exarat Mosqu.

Καὶ προςλαβών —. „Phavor. in προςλαμβάνω citat καὶ προςλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τε καὶ φρουρούς." GOELL. Αὐτόθεν om. C. D. I.

Κολοφωνίων. F. Κολοφώνιον, quod fortasse alicui placeat. „Sic distingunt codd. nonnulli Κολοφωνίων λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα." HUDS. Cf. I. 2. p. 370.

Digitized by Google

χοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. 3. ἐκ δ' αὐτοῦ, αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων ὅτι οὔτε Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ οὔτε οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα [ἐς] τὸν λιμένα περιπλεῖν. 4. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ προεπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρασίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον, καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν.

(Ἡ Τορώνη αἱλίσκεται. τὰ τοῖς ἐμφρουρεῦσι ξυμβάντα. αἱρεῖται καὶ Πάνακτον.)

γ. Βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παροῦσα φυλακή, προσβαλόν-

1. Ἐκ δ' αὐτοῦ] τοῦ λιμένος. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐν τῇ Τορώνῃ] ἐστὶ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἀξιόμαχοι] ἱκανοὶ πρὸς μάχην. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν Τορώνην. (λ. Αὐγ.) — Τὸν λιμένα] τῆς Τορώνης. (λ. Αὐγ.) — 6. Προεπεριέβαλε τῇ πόλει — —] βουλόμενος ἐντὸς τοῦ τείχους ποιῆσαι τὸ τῶν Τορωναίων προάστειον, τοῦ παλαιοῦ τείχους μέρος διακόψας, καθ' ὃ ἦν τὸ προάστειον, ἕτερον τεῖχος καινὸν προσῳκοδόμησεν, ᾧ περιέβαλε τὸ πρότερον, καὶ συνῆψε κατὰ τὴν διαίρεσιν [τὸ καινὸν] πρὸς τὸ παλαιόν, ὥστε ἓν τὸ πᾶν γενέσθαι. — Ἐντός] τῆς πόλεως δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Τοῦ παλαιοῦ τείχους] τὸ μέρος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) [ἢ τὸν περίβολον. (Βασ.)]

γ. 9. ** Βοηθήσαντες] συνδραμόντες ἐπὶ βοήν. (Αὐγ.)

3. Οὔτε. Vulgo οὐδέ, quod a nobis moniti correxerunt Haack. Bekk. Goell. (cui operae non paruerunt.) Simile vitium affuit III, 48.

Εἶεν. D. I. εἶναι, sed etiam nostrum ibi videtur adnotatum.

Τῇ πεζῇ. Articulus olim aberat, quem Wass. ex Cass. Cl. Reg. Cam. et libris recentius collatis, ut videtur, omnibus praeter B. addidit, quod temere improbat Krueg. ad Dion. p. 318.

Περιέπεμψε. Pal. It. H. C. D. I. E. Vind. K. περιέπεμψαν, in Pal. tamen F rec. man. supersor. Τὸν λιμένα περιπλεῖν. Gr. περιπλεῖν τὸν λιμένα. Malis ἐς τὸν λιμ. περ., ut c. 8., nam ἄκρων περιέπλευσαν, non λιμένα. Ἐς igitur, quod vulgo et in libris de., in minn. exempll. recte inter unous addidit Bekk.

4. Περιτείχισμα. Mosqu. τείχισμα.

Προεπεριέβαλε. Dan. προπεριέβαλε. Post προεπερ. G. habet πρῶτον, sed cum signo dubitationis.

Προάστειον. Cass. Aug. Vind. K. προάστιον. Cf. ad III, 102. et IV, 69. Sequitur vulgo (et apud Haack.) colon.

Cap. III. Λακεδαιμόνιος. K. Mosqu. K. m. Ar, Chr. Dan. Λακεδαιμονίων, sed K. et m. cum ος s. ων. Vid. ad VIII, 23.

Προσβαλόντων. Reg. προβαλλόντων.

Digitized by Google

πων τῶν Ἀθηναίων, ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον [αἱ] ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δείσας ὁ Παυσανίδας μὴ αἵ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν, καὶ, τοῦ τειχίσματος ἁλισκομένου, ἐγκαταληφθῇ, ἀπολιπὼν αὐτὸ, δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. 2. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φθάνουσιν οἵ τε ἀπὸ τῶν νεῶν ἑλόντες τὴν Τορώνην, καὶ ὁ πεζὸς ἐπισπόμενος αὐτοβοεί, κατὰ τὸ διῃρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους ξυνεσπεσών. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων

1. Ἐβιάζοντο] [ἦγον,] ὑπὸ [τῆς] βίας τῶν Ἀθηναίων ἡττῶντο οἱ περὶ τὸν Παυσανίδαν. — 5. Δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν] πῶς ἐντὸς τοῦ τείχους ὢν ὁ Παυσανίδας, δείσας ἀνεχώρει πρὸς τὴν πόλιν; μή ποσε ἦν μὲν ἐν τῷ καινῷ τείχει τῷ περιέχοντι τὸ προάστειον, δείσας δὲ μὴ ἡ πόλις ἁλῷ, ἥτις ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ καταληφθῇ, καταλιπὼν τὸ προάστειον ἐς τὴν πόλιν ἐχώρει ὡς περιποιήσων αὐτήν.

Αἱ νῆες. *Αἱ* male om. Vat., s. v. habet H.

Αἱ ἐς. „Adieci articulum *αἱ* e cod. Cam. Nam et res et linguae usus flagitat articulum propter verba c. 2. *ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα τὸν λιμένα περιπλεῖν.*“ HAACK. Rursus expunxerunt Bekk. et Goell.

Περιπεμφθεῖσαι. C. *περιπεμφθῆναι.*

Ἁλισκομένου, Mosqu. *ἁλομένου.*

Ἐγκαταληφθῇ. F. *ἐγκαταλειφθῇ.*

Δρόμῳ. Dan. *δρόμον.*

Ἐς τήν. F. *πρὸς τήν.*

2. *Φθάνουσιν.* C. I. *φθάνωσιν,* sed I. cum *ου* s. *ω.*

Οἵ τε. Dan. *οἵτινες.*

Ἀπό. H. *ἐκ,* sed *ἀπά* s. *ἐκ.* Hic codex odio paene implacabali persequitur praepositionem *ἀπό.* Nam idem solus *ἐκ* IV, 120. et infra c. 6. 9. 20. 22. 26. 27. 55. al.

Ἐπισπόμενος Cass. (in quo tamen *ἐπισπώμενος* fuisse videtur, quum aliquid abrasum et vacuum spatium inter *ο* et *μ* relictum sit,) Aug. It. Vat. Mosqu, m. ed. Steph. Haack. Bekk. Goell. Valla: *insecutus.* Vulgo *ἐπισπώμενος.* At vid. Haack. et ad III, 43.

Αὐτοβοεί. „Quum hoc vocabulum longe aptius cum *ξυνεσπεσών* iungatur, comma migrare iussi ante *αὐτοβοεί.*“ HAACK. „Non dubito, quin *αὐτοβοεί* cum *ἑλόντες* iungendum sit. Cf. III, 74. 113. II, 81.“ KRUEG. ad Dion. p. 296. Ita comma ante *καὶ ὁ* om. aut alterum adiiciendum post *ἐπισπ.*

Κατά. Gr. *καὶ κατά.*

Διῃρημένον τοῦ. C. D. I. *εἰρημένον τοῦ.*

Τοῦ παλαιοῦ τείχους. Pal. It. Vat. H. *τείχους τοῦ παλαιοῦ,* non multo deterius. Sed c. 2., ut hic, *διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους.*

Ξυνεσπεσών. C. *ξυνεπεσων.* Pal. D. I. *ξυνέπεσον.* Cod. Bas. *ξυμπεσών.*

Ἀπέκτειναν. D. I. *ἀπέκτεινον.*

Τῶν Πελοποννησίων. Τῶν om. D. Pro *Πελοποννησίων.* I. *Πεσονν.*

Digitized by Google

καὶ Τορωναίων εὐθὺς ἐν χερσὶ, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον, καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. 3. Βρασίδας δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἐαλωκυῖαν, ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθών. 4. ὁ δὲ Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖά τε ἔστησαν δύο, τὸ μὲν κατὰ τὸν λιμένα, τὸ δὲ πρὸς τῷ τειχίσματι, καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν, αὐτοὺς δὲ, καὶ Πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας ἐς ἑπτακοσίους, ἀπέπεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθε, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. 5. εἶλον δὲ καὶ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τεῖχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσίᾳ. 6. καὶ ὁ μὲν Κλέων, φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης, ἄρας * περιέπλει * τὸν Ἄθων ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

320.

4. Ἀποσχών] ἀποστάς. (λ. Ἀνγ.) — 10. ** Αὐτοῖς] ἦγον αὐτοῖς αἰχμαλώτοις. ἡ διάνοια· ἐκ τούτων τῶν αἰχμαλώτων οἱ Πελοποννήσιοι ὕστερον ἀπῆλθον, γενομένων σπονδῶν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐκομίσθησαν ὑπ' Ὀλυνθίων. (Δουγδ.) — 13. Λυθείς] ἀπολυτρωθείς. (λ. Ἀνγ.)

Τοὺς δέ. C. δοὺς δέ. Mox ed. Bas. Πασιτελίδα.

3. Ἀνεχώρησεν. F. et alius Par. ἀνεχώρησαν. I. ἀπεχώρησεν.

4. Δύο om. Gr. Antea Pal. Mosqu. τρόπαια. Cf. I. 1. p. 214.

Τὸ μέν. G. τὰ μέν.

Γυναῖκας s. v. habet D.

Χαλκιδέων. Vat. H. τῶν Χαλκιδέων. Mox in ἀπέπεμψαν litera μ in C. s. v.

Πελοποννήσιον. Dan. Πελοποννησίων. Ita etiam I., sed cum ον s. ω. At vid. I. 1. p. 104.

Ἀπῆλθε. Mosqu. ἀπῆλθον.

5. Εἶλον. Lugd. εἶχον.

Πάνακτον. Cass. N....α, cetera abrasa erant. Omnem hanc enunciationem sane alibi collocatam velis.

Ἐν μεθορίοις. Mosqu. ἐμμεθορίοις. Idem mox τὸν αὐτῶν.

6. Ἄρας. Ante Bekk. ὥρας.

Περιέπλει. Aug. Cl. Pal. Vat. H. (in cuius marg. γρ. περιέπλει,) G. K. περιπλεῖ, quod hic vix aptum. Vind. περιπλεῖς. E. περιήει.

Ἄθων Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Lugd. K. marg. Steph. Bekk. (cui tamen operae in maii. exempll. non paruerunt,) Goell., fortasse etiam Cl., de quo Wass. sibi contradicit. Vulgo (et Haack.) Ἄθω. Ar. Chr. Dan. Ἄθωνα. Cf. I. 1. p. 220, et I. 2. p. 361.

Ὡς. K. δ' ὡς.

Digitized by Google

(3. Φαίακος πλοῦς ἐς τὴν Σικελίαν. δ'. ε'. Στάσεις τοῖς Λεοντίνων, οὓς Φαίαξ πέμπεται περιποιήσων· τῷ δὲ ἐν Γέλᾳ ῥᾳ προχωρήσαντος τοῦ πράγματος, πάλιν ἀποπλεῖ.)

δ'. Φαίαξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτὸς, Ἀθηναίων πεμπόντων, ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. 2. Λεοντῖνοι γὰρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. 3. οἱ δὲ δυνατοὶ, αἰσθόμενοι, Συρακοσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι· οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες Συρακοσίοις, καὶ τὴν πόλιν

δ'. 1. Τρίτος αὐτός] τουτέστι μετ' ἄλλων δύο. — 4. Μετὰ τὴν ξύμβασιν] τὴν κοινὴν τῶν Σικελιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 5. Πολίτας ἐπεγράψαντο] [ὡπειώσαντο. (λ. Αὐγ.)] ἑτέρους ἐπὶ τοῖς οὖσιν ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πολιτείαν. — 6. Ἐπενόει] προεθυμεῖτο, ἠξίου. — Ἀναδάσασθαι] ἐξ ὑπαρχῆς δασμὸν καὶ μερισμὸν ποιῆσαι. (λ. Αὐγ.) — Οἱ δὲ δυνατοί] τῶν Λεοντίνων. (λ. Κασ. Αὐγ.) — 7. Ἐπάγονται] εἰς βοήθειαν τῆς πόλεως. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι] πλανηθέντες διέστησαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Ὁμολογήσαντες] συνθέμενοι.

CAP. IV. Φαίαξ. C. Φάλαξ, hic et infra. At vid. Ruhnken. Hist. Orat. p. 135—138.

Ἐρασιστράτου. Vat. H. Ἐρεσιστράτου.

Πρεσβευτὴς — ἐξέπλευσε. „Laudat haec Thom. Mag. in πρέσβεις, et scribit πρέσβεις dici numero plurali, non πρεσβευταί, et contra πρεσβευτής numero singulari, non πρέσβυς. Sic quoque Ammon. Sed certum est scriptores Atticos etiam πρεσβευταί in plurali dicere. [Sic VIII, 77. Alia exempla habet Abresch. p. 495.] Apud Ammon. πρέσβεις, οἱ πρεσβευταί, vel ita accipiendum est, ut in Etym. M. οἱ νῦν πρεσβευταί, vel pro οἱ legendum est οὐ." DUK. „Vid. Buttm. Gr. max. t. I. p. 238. Dorv. ad Char. p. 638." GOELL. Bekk. in minn. exempll. cum H. ἐξέπλευσεν, quod adde Farragini discr. script.

2. Λεοντῖνοι — ἀναδάσασθαι. „Dion. Hal., qui structuram velut ἐξηλλαγμένην improbat p. 136. [802], ubi ἐπενόει τὴν γῆν ἀναδάσασθαι." WASS. „Videtur opinatus esse τὸν δῆμον hic intelligi populum Leontinorum, quum nonnisi plebs dicatur." KRUEG.

Ἐπεγράψαντο. Reg. (G.) ἐγράψαντο.

3. Αἰσθόμενοι. D. ἐσθόμενοι.

Συρακοσίους Cass. Aug. Pal. Bekk. Goell., Pal. tamen mox Συρακουσσίοις. Vulgo (et Haack.) Συρακουσίους et mox Συρακουσίοις. C. D. Συράκοσίους, et D. constanter Συράκ. Cf. script. discr. ad III, 86.

Digitized by Google

ἐκλιπόντες, καὶ ἐρημώσαντες, Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν. 4. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτῶν τινὲς, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, * Φωκέας * τε, τῆς πόλεώς τι τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ Βρικιννίας, ὃν ἔρυμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ θήμου τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς, καὶ καταστάντες, ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. 5. ἃ πυνθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἴ πως, πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους καὶ τοὺς ἄλλους, ἢν δύνωνται, Σικελιώτας κοινῇ, ὡς Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασῶσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. 6. ὁ δὲ Φαίαξ, ἀφικόμενος, τοὺς μὲν Καμαριναίους

1. Ἐρημώσαντες] καταλιπόντες ἐρήμην. — Ἐπὶ πολιτείᾳ] ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακουσίων. (λ. Αὐγ.) — 3. Φωκέας] οἱ μὲν ἐκτεταμένως ἀναγινώσκουσιν, ὡς Ηρασίας, οἱ δὲ συνεσταλμένως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Βρικιννίας. — 5. † Καταλαμβάνουσιν] ἦγουν λαμβάνοντες † εἰς κατοίκησιν. (λ. Αὐγ.) ** τὸ ἑξῆς, καταλαμβάνουσι χωρίον τι τῶν Λεοντίνων παρακαλούμενόν τε Φωκέας. (Λουγδ.) — 8. Ἐπολέμουν] πρὸς τοὺς Συρακουσίους. — 9. Πείσαντες —] τὸ ἑξῆς, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἐπιστρατεῦσαι. §. ὅπως, κοινῇ ἐπιστρατεύσαντες Συρακουσίοις ὡς δύναμιν περιποιουμένοις, διασῶσειαν τοὺς Λεοντίνους. — Τοὺς σφίσιν ὄντας] * τοῖς Ἀθηναίοις. * (λ. Αὐγ.) — 11. ** Περιποιουμένων] αὐξανομένων. (Λουγδ.).

Ἐρημώσαντες. Incisum ante Bauer. inepte post Συρακ. demum erat. Sed rectius Reg. Ar. Chr. Flor.

Συρακούσας. Cass. Aug. Pal. Συρακούσσας, et mox Συρακουσσῶν, fortasse recte. Cf. ad III, 86. et Buttm. Gr. II. p. 387.

Πολιτείᾳ. E. πολυτειᾳ, sed s. v. γρ. πολιτείᾳ. K. πολυτείᾳ.

Ὤικησαν. Marg. Steph. ᾤκισαν.

4. Ἀπολιπόντες. Mosqu. ἐκλιπόντες, quod usitatius in hac structura, de qua vid. adnot.

Φωκέας. It. Vat. H. Bekk. Goell. et in marg. Cl. Φωκαίας, etsi Gail. ex H. Φοκαίας affert. Utrum melius sit, nos ignoramus.

Τῆς Λεοντίνων. C. D. τῶν Λεοντίνων.

Βρικιννίας. Gr. Βρικινίας hic et paulo post. D. hic Βρυκινίας, mox Βρικινίας. Mosqu. utroque loco Βρικυνίας. At vid. I. 2. p. 527. In Aug. Βρικιννιάς in Schol., in contextu fuerat Βρικιννίας, sed man. rec. accentum posuit in ultima.

Τότε. Cam. ποτέ. At vid. ad I, 101.

5. Κοινῇ om. Gr. B. Ald. Flor. Bas. (ed., non item cod. Bas.) Mox Pal. διασῴσειαν. Cf. de Art. crit. p. 150.

Digitized by Google

πείθει καὶ Ἀκραγαντίνους· ἐν δὲ Γέλᾳ ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος, οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς· ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικιννίας ἐλθὼν, καὶ παραθαρσύνας, ἀπέπλει.

(Ἐν τῇ παρακομιδῇ Λοκροῖς ἐντυγχάνει, οἷς ὁμολογία ἐγεγένητο πρὸς αὐτόν.)

ε'. Ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἳ μετὰ
10 τὴν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, στασιασάντων Μεσσηνίων,
321. καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων Λοκρούς, ἔποικοι ἐξεπέμφθησαν, καὶ ἐγένετο Μεσσήνη Λοκρῶν τινὰ χρόνον.

2. ** Ἐπὶ τοὺς ἄλλους] πρὸς τοὺς ἄλλους. (Αὐγ.)
ε'. 6. ** Παρακομιδῇ] παρελεύσει. (Βασ.) — 7. Ἐχρημάτισε] ὡμίλησε. — Ἐχρημάτ. περὶ φιλίας] λόγους προσήνεγκε πειστικούς. [** ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. (Βασ.)] — 10. Σικελιωτῶν] ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἐν Σικελίᾳ Σικελιῶται λέγονται, οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ Σικελοί. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν. — Ὁμολογίαν] τὴν κοινὴν δηλονότι.

6. *Γέλᾳ.* C. *Γέλει.* Vind. *Γέλωτι.* K. *Γάλα*, cum *ει* (? *δ*?) s. *γα* et *ωτι* s. *λα*.

Ἀναχωρήσας. C. *ἀναχωρησαι.*

Παραθαρσύνας Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. I. m. Chr. Haack. Bekk. Goell. In Cl. C. Gr. B. E. Vind. K. Ar. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *παραθρασύνας.* Vulgo *παραθαῤῥύνας.* At vid. I. 1. p. 209. et adnot.

Cap. V. *Παρακομιδῇ.* „Id est προοελεύσει. Thom. Mag. ex h. l. [qui cum Phav. habet verba *ἐν δὲ — ἀναχ.*]" DUK. Post *Ἀθην.* cum Bekk. comma pro puncto posuimus, ut *καί* ante *ἐν τῇ* respondeat eidem particulae ante *Λοκρῶν.*

Ἐκ Μεσσήνης. Gr. E. Mosqu. m. Ar. Chr. *ἐκ Μεσήνης.* Cf. I. 2. p. 531. et Bekk ad I, 101. C. D. I. *ἐν Μεσήνοις.*

Μετὰ τήν. *Τήν* in marg. Mosqu.

Σικελιωτῶν. Vulgo *τῶν Σικ.*, sed *τῶν* om. Cass. Aug. Cl. Pal. H. F. Lugd. Gr. B. C. E. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Uncis inclusit Haack., servarunt Bekk. et Goell.

Μεσσηνίων. D. I. *Ἀθηναίων*, sed in marg. *Μεσηνίων.* Posterius in contextu E. K. Sic iidem et Ar. Chr. mox *Μεσήνη.*

Ἐπαγαγομένων. Cass. D. E. *ἐπαγομένων.* Mox B. *ἔποκοι*, Pal., ut solet, *Λοκρούς.* De *ἔποικοι* cf. I. 1. p. 235.

Digitized by Google

2. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν † τοῖς κομιζομένοις, † οὐκ ἠδίκησεν· ἐγεγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέρι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. 3. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιῶται ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις· οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς *Ἰωνέας καὶ Μελαίους * πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο.

(4. Κλέωνος στρατεία ἐς Ἀμφίπολιν. μάχη ἐπ' Ἀμφιπόλει. θάνατος Κλέωνος καὶ Βρασίδου. ϛ'—ια'. Κλέων μὲν Γαληψὸν ἑλὼν ἐν Ἠιόνι αὐλίζεται, Βρασίδας δὲ ἐπὶ Κερδυλίῳ ἀντικαθήμενος παρασκευάζεται στρατόν.)

ϛ'. Ὁ δὲ Κλέων ὡς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς Ἠιόνος, Σταγείρῳ μὲν προσβάλλει, Ἀνδρίων ἀποικίᾳ, καὶ οὐχ

1. ** Κομιζομένοις] ἀποδεχομένοις αὐτὸν τὸν Φαίακα. (Λουγδ.) — 2. ** Ἠδίκησεν] βλάβην ἐποίησε. (Λουγδ.) — 4. Ξυνηλλάσσοντο] ἀντὶ τοῦ † συνῆεσαν †, [** εἰρήνην ἐποίουν. (Βασ.)] — 7. Ἀποίκους] ἑαυτῶν, τῶν Λοκρῶν.

2. Ὁ Φαίαξ. Ὁ om. Gr.

Τοῖς κομιζομένοις. Aug. προσκομιζομένοις. „Imo ἀποκομιζομένοις [*revehentibus*]." BEKK. Articulus saltem ferri nequit.

Ἐγεγένητο. C. ἐγεγένοτο. G. ἐγεγένετο, s. v. ead. man. ἐγεγένητο.

3. Ὅτε. Aug. It. Vat. οἵτε.

Ξυνηλλάσσοντο. Pal. ξυναλλάσσοντο, sed rec. man. fuerat ξυνηλλ. K. ξυναλάσσοντο,

Ἐσπείσαντο. K. ἐπείσαντο.

Ἀθηναίοις. Mosqu. τοῖς Ἀθηναίοις.

Ἰωνέας. Aug. F. E. Mosqu. Ἰωναίας. C. D. I. Ἰωνίας. Cf. I. 2. p. 553.

Μελαίους. Gr. Μελέους.

Ἀθήνας. C. ἀλλήλους.

Cap. VI. Ὡς Pal. It. Vat. Reg. Gr. C. Ar. Chr. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὅς. „Cursum hunc ipsum iam supra c. 3. extr. demonstraverat. Ergo ὡς, quod eo spectat, aptius est quam ὅς, quod pronomen rem tanquam novam indicat." HAACK. Locos III, 69. V, 10. (VIII, 31.) comparat Krueg. ad Dion. p. 332.

Ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε. Cod. Has. D. E. τότε ἀπὸ τῆς Τορώνης. Gr. C. D. τότε ἀπὸ Τορώνης, quod temere commendat Bened. K. inepte ἀπὸ τῆς τότε Τορώνης. H. in ordine vulg. nihil mutat, sed rursus ἐκ habet pro ἀπό. Vid. c. 3.

Ἠιόνος. Aug. G. (?) C. K. m. Bekk. Ἱιόνος, fortasse recte. Cf. ad I, 98. et IV, 7. Cass. Reg. (?) Chr. Dan. Ἡόνος, et paulo post Ἡόνι, ubi accedunt G. C. D. K. In F. Ar. Ἰηόνος et mox Ἰηόνι. Gr. Κόνος. D. I. Ρηονος.

Digitized by Google

εἶλε, Γαληψὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει κατὰ κράτος. 2. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκαν πρέσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλους παρὰ * Πόλλην * τὸν Ὀδομάντων βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ Θρᾷκας ὡς πλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἠιόνι. 3. Βρασίδας δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρου, πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν, ὥστε οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτό-

ς'. 4. Πολλῆν] ὄνομα κύριον. (Ἀὺγ.) — 10. Κατεφ. πάντα αὐτόθεν] ἤγουν πάντα, τὰ τοῦ Κλέωνος δηλονότι, ἐφαίνετο τῷ Βρασίδᾳ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου. (λ Ἀὺγ.)

Εἶλε. C. D. I. *οἶοι*, in marg. D. I. *αἱρεῖ*.

Γαληψόν. Ar. Chr. Dan. *Γαψηλόν*, quod male probabat Gatterer. Vid. I. 2. p. 368.

Θασίων. It. *Θασίαν*. Cod. Bas. *Θαλασσίων*.

Λαμβάνει om. Mosqu.

2. Ὡς. C. D. I. *ἐς*.

Παραγένοιτο. C. *παραγένητο*. Mox pro *παρά* Vind. ad marg. *περί*.

Πόλλην. Cass. *Πολλ.* abrasis ceteris. Aug. It. Bekk. Goell. et ad marg. Vind. *Πολλῆν*, quasi contractum sit ex *Πολλέας*. Cf. Goettl. de Accent. p. 89. Cl. Gr. *Πολλήν*. C. *Πολλην καί* (auctore Gail.) Vind. *Πολῦν*, corr. *Πολλῆν*. E. *Πολυν*, accentum tacuit Gail. Mosqu. *Πόλυν* (non, ut Bekk. scribit, *Πολύν*). K. ex corr. *Πόλιν*. Placeat Reiskii coniectura *Πόλλιν*; notus saltem *Πόλλις* Lacedaemonius apud Xen. et alios.

Τὸν Ὀδομάντων. *Τόν* Aug. C. E. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Goell. cum Vind. ad marg. et Krueg. ad Dion. p. 303. pro vulg. (Haack. Bekk.) *τῶν*. Vind. *τήν*. Pro *Ὀδομάντων* Aug. *Ὀδομόντων*, Pal. *Ἀδομάντων*. At vid. I. 2. p. 391.

Ἄξοντα Aug. (sed hic a corr.) cod. Bas. (Cam., qui „addit, *quod verum iudico;* nec sine ratione." DUK.) D. Mosqu. Steph. Reisk. Abresch. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) pessime *ἄξαντα*. Si Polles copias iam adduxisset, profecto non essent legati ad eum missi. *Conducere* (*mercede*) autem, ut Valla interpretatur, *ἄγειν* non significat. Formam ipsam aoristi *προσῆξαν* II, 97. satis tueretur. Cf. Lob. ad Phryn. p. 287. Mox Pal. *Θρᾴκας*.

3. Κερδυλίῳ. F. *Κερδαλίῳ*, hic et infra. Mosqu. *Κερδυλλίῳ*, et sic infra cum eo E. Antea Mosqu. *ἀντεκάθιτο*.

Ἀργιλίων. Mosqu. *Ἀργιλλίων*. Dan. Port. *Ἀργυλίων*.

Ἀπέχον. In marg. Pal. *διέχον*. Mosqu. *ἀπέχων*.

Καὶ κατεφαίνετο. *Καί* om. Gr. Ante *καί* et mox ante *ὥστε* puncta in virgulas mutavit Bekk.

Αὐτόθεν om. C. D. I. *Αὐτόν* praebent Cam. Gr.

Digitized by Google

ὧν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ· ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. 4. ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο Θρᾷκάς τε μισθωτοὺς πεντακοσίους καὶ χιλίους, καὶ τοὺς Ἤδωνας πάντας πεφακαλῶν, πελ- 5
ταστὰς καὶ ἱππέας· καὶ Μυρκινίων καὶ Χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. 5. τὸ δ' ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, καὶ ἱππῆς Ἕλληνες τριακόσιοι. τούτων Βρασίδας μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους· οἱ δ' ἄλλοι 10
ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο.

(Κλέων πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν προσάγει, καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς θεᾶται.)

ζ'. Ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἡσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκά-

1. Προσεδέχετο] ὁ Βρασίδας. (λ. Ἀνγ.) — 2. Αὐτόν] τὸν Κλέωνα. (λ. Ἀνγ.) — Σφῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Ἀνγ.) — 3. Τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι] τὸ ἑξῆς, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἀναβήσεσθαι τὸν Κλέωνα μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν, οὐ περιμείναντα πάντας. — 4. Παρεσκευάζετο] ** ὁ Βρασίδας δηλονότι. — Θρᾷκας] ἀπὸ τῶν ἄνωθεν. (Λουγδ.)

Προσεδέχετο. Syllaba δε s. v. in B.

Αὐτόν. Dan. αὐτόθ'.

Ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. „Haec Portus coniungit cum ὁρμώμενος, Scholiastes cum ἀναβήσεσθαι. Utrumque admitti potest. Sed ellipsis copulae scabram facit orationem." DUK. Nihil hic scabri. Iunge ἐπὶ τ. Ἀμφ. cum ἀναβ. et cf. Matth. Gr. §. 476. et Heind. ad Plat. Phaedon. p. 79.

Τὴν περιδόντα. Pal. Vat. Lugd. ὑπεριδόντας, sed in Pal. ᾱ eras., in Lugd. nostrum in marg. Mox D. ἀναβίσεσθαι.

4. Δὲ καί. Καί om. Gr.

Θρᾷκάς τε. Τέ om. Vat. H. C. I.

Ἤδωνας. Cl. Reg. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Ἠδῶνας. Uti lubet. Vid. I. 2. p. 339. Cass. Ἤδονας. Gr. Ἠδονάς.

Καὶ ἱππέας — πελταστάς ob repetitum πελτ. om. It. Vat. H.

Μυρκινίων. Dan. Μυρικινίων. Statim Mosqu. Χαλκιδαίων.

Χιλίους πελταστάς. E. πελταστὰς χιλίους. Mosqu. χιλίους πεντακοσίους.

Ἐν Ἀμφιπόλει. Ἐν om. Mosqu.

5. Ὁπλιτικόν. Pal. ὁπλητικόν.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo ἱππῆς. Plerique libri (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Κλεαρίδου. Unus Par. Κλεωρίδου.

Digitized by Google

σθη ποιῆσαι ὅπερ ὁ Βρασίδας προεδέχετο. 2. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἕδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν
822. μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο, καὶ
ὁ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θροῦν, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἦγε. 3. καὶ ἐρήσατο τῷ τρόπῳ ᾧπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυχήσας ἐπίστευσέ τι φρονεῖν· ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἤλπισέν οἱ
10 ἐπεξιέναι οὐδένα, κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μέλλω παρασκευὴν περιέμενεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζηται, περισχήσων, ἀλλ' ὡς, κύκλῳ περιστὰς, βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν. 4. ἐλθών τε, καὶ καθίσας ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως

ζ. 1. *Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων*] τὸ ἑξῆς, τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων, αἰσθόμενος τὸν θροῦν, ὁ Κρέων δηλονότι. — 2. *Τῇ ἕδρᾳ*] [*τῇ προεδρίᾳ*, (λ. *Αὐγ.*)] *τῇ διατριβῇ καὶ τῇ ἀργίᾳ.* — 3. *Τόλμαν*] *τὴν τοῦ Βρασίδου.* — 4. *Ἀνεπιστημοσύνης*] *δηλονότι τοῦ Κλέωνος.* — 7. *Καθημένους*] *ἐνήλλαξεν*, [*εἰπὼν καθημένους* (λ. *Αὐγ.*)] *ἀντὶ τοῦ καθημένων.* — *Βαρύνεσθαι*] *ἤτοι ἄχθεσθαι.* — *Ἐρήσατο τῷ τρ.* — —] *τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐπῆλθεν ὁ Κλέων τῇ Ἀμφιπόλει, ᾧ καὶ πρόσθεν ἐπὶ Πύλον. τουτέστιν ἀλογίστως εὐτυχήσας ἐν τῇ Πύλῳ, ᾠήθη φρόνιμος εἶναι.* — 10. ** *Θέαν*] *θεωρίαν.* (*Λουγδ.*) — 11. ** *Τοῦ χωρίου*] *τῆς Ἀμφιπόλεως.* (*Αὐγ.*) — *Οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζηται* — —] *οὐχ ὡς τῷ πλήθει τῶν ἐναντίων κρατήσων, εἰ ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν, (ὃς οὐδὲ τῇ παρούσῃ στρατιᾷ τοὺς πολεμίους ᾤετο ἀντιτάξασθαι,) ἀλλ' ὡς μετὰ τῶν ἐπελευσομένων αὐτῷ συμμάχων πᾶσαν ἐν κύκλῳ περιστήσων τὴν στρατιὰν, καὶ βίᾳ ἐκπολιορκήσων τὴν Ἀμφίπολιν.* — 12. *Περισχήσων*] *ἀντὶ τοῦ ὑπερσχήσων καὶ νικήσων.*

Cap. VII. *Ποιῆσαι* om. It.
Ὁ Βρασίδας. Ὁ om. Dan.
2. *Στρατιωτῶν.* H. *στρατιωτικῶν.*
Ἕδρᾳ. Huc respiciunt Suid. et Phav. Vid. adnot.
Ὡς s. v. E.
3. *Εὐτυχήσας* om. Gr. Mox *τι* om. cod. Bas.
Τοῦ χωρίου. Ar. Chr. Dan. *τὸ χωρίον*, sicut rec. man. etiam Pal.
Περιέμενεν Aug. It. Vat. H. Ge cod. Bas. C. D. I. K. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *περιέμεινεν.*
Περισκάς. H. Lugd. *παρασκάς.*
Αἱρήσων. Prima syllaba in Pal. rec. man. et cum spir. leni superscr.
4. *Καρτεροῦ.* F. Gr. I. *κρατεροῦ*, sed Gr. in marg. recte *καρτεροῦ.* Cf. ad IV. 129.
Πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως om. I.

Digitized by Google

τὸν στρατὸν, αὐτὸς ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ, ὡς ἔχοι. 5. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὁπότ' ἂν βούληται, ἀμαχεί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο οὔτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδείς, οὔτε κατὰ πύλας ἐξῄει, κεκλημέναι τε ἦσαν πᾶσαι· ὥστε καὶ, μηχανὰς ὅτι οὐ † κατῆλθεν † ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.

(Παρασκευαὶ Βρασίδου.)

ἡ. Ὁ δὲ Βρασίδας εὐθὺς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους, καταβὰς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου, ἐξέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. 2. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀν-

3. Ὁπόταν βούληται, ἀμαχεί] λείπει τὸ δυνατὸν εἶναι. — 6. ** Ἐδόκει] οἱ αὐτῷ. (Λουγδ.)

ἡ. 8. Κινουμένους] παραγινομένους ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

Τὸν στρατὸν — πόλεως ob eandem terminationem nominis Ἀμφιπόλ. om. Dan.

Αὐτός. Gr. αὐτὸς δέ. D. αὐτόν et mox λυμνῶδες.

Ἐθεᾶτο. Pal. ἐθεάσατο.

Στρυμόνος. D. Ar. Chr. Στρυμβόνος, ut passim.

Τῇ Θρᾴκῃ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τὴν Θρᾴκην. „Non solum Thraciam versus, sed etiam in vicinia et confiniis Thraciae sita erat Amphipolis ad Strymonem fluvium, qui tum Thraces a Macedonia [et Chalcidice] disiungebat." Haack. Cf. I. 2. p. 347.

5. Οὔτε κατά. „Οὐδέ exhibent libri aliqui." HUDS. Quinam tandem?

Κεκλημέναι nobiscum Goell. Vulgo (et Haack.) κεκλεισμέναι. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. κεκλειμέναι. Cf. I. 1. p. 213. et Buttm. Ind. verb. anom.

Ὥστε καί. Καί om. Mosqu.

Οὐ κατῆλθεν. Gr. K. Ar. Chr. οὐκ ἀπῆλθεν. „Quo nihil proficias. Quum Eione, quae urbs in litore sita erat, Amphipolin et in collem quendam progrederetur Cleo, ἀνῆλθεν potius quam κατῆλθεν dicendum videtur. Cf. [supra §. 3. et] c. 9. ἀναβῆναι πρὸς τὸ χωρίον. [Itaque οὐκ ἀνῆλθεν recepit Goell.] Vulgatam tamen veram puto, relatam ad omnem Cleonis adversus Thraciae urbes expeditionem. Ita c. 2. κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων λιμένα." HAACK. „Κατῆλθεν pro ἦλθεν positum putat Ae. Portus. Abr. 496." GOTTL. Mox Brasidas c. 8. dicitur καταβῆναι καὶ αὐτός. Itaque etiam Cleo de suo colle descenderat et ulterius progressus erat. c. 10, 2. Haackii locus nihil probat.

Ἁμαρτεῖν Cass. Aug. Pal. Vat. H. G. F. C. I. Vind. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἁμαρτάνειν.

Ἂν s. v. E.

Cap. VIII. Εὐθύς om. Mosqu. Mox D. κεινουμένους exarat.

Καταβὰς καί. Lugd. καὶ καταβὰς καί.

Ἐξέρχεται Cass. Aug. Pal. H. G.

Digitized by Google

τίναξιν οὐκ ἐποήσατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευήν, καὶ νομίζων * ὑποδεέστερος * εἶναι οὐ τῷ πλήθει, (ἀντίπαλα γάρ πως ἦν,) ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι· (τῶν μὲν Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξ-
5 ἦλθε, καὶ Λημνίων καὶ Ἰμβρίων τὸ κράτιστον·) τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. 3. εἰ γὰρ δείξειε τοῖς ἐναντίοις τό τε πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον ἀτειχιστέσθαι, ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄν-

1. *Δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευήν*] οὐ θαῤῥῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. — 2. *Ὑποδεεστέρους εἶναι*] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ἀντίπαλα*] ἰσοστάσια ἑκάτερα τὰ στρατεύματα τῶν ἐναντίων. (λ. Αὐγ.) — *Τῷ ἀξιώματι*] τῇ δυνάμει. (λ. Αὐγ.) — 4. *Καθαρὸν ἐξῆλθε*] οὐχὶ * συγκλύδων * οὐδὲ ἐπικούρων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. — 5. *Τέχνῃ*] δόλῳ. (λ. Αὐγ.) — 7. *Ἀναγκαίαν*] εὐτελῆ καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς. — 9. *Ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν* —] [ἦγουν, οὕτως ἐνόμισε περιγενέσθαι Κλέωνος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, ἐπινεθησόμενος κρύφα, ὅπερ ἔστι τὸ ἄνευ προόψεως, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ, ὅπερ ἔστι τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος. §. *Ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν* (λ. Κασσ. Αὐγ.)] *ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιδεῖξαι τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν αὐτῶν· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἄνευ προόψεως· καταφρονηθήσεσθαι γὰρ ὑπὸ Ἀθηναίων* [ᾤετο], *εἰ τὴν οὖσαν αὐτοῖς ἐπιδείξειε παρασκευήν.* — ** *Ἄνευ προόψεως*] ἀκαιροδοκήτως. (Λουγδ.) — ** *Τοῦ ὄντος*] τῆς ἀληθείας. (Λουγδ.)

F. cod. Bas. Gr. I. E. K. m. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *εἶχεν*. Cf. I. 1. p. 212.

2. *Αὐτοῦ*. Plerique libri *αὐτοῦ*. Cf. I. 1. p. 394. *Καὶ* ante *ἀντίταξιν* om. ed. Bas.

Παρασκευὴν, καὶ νομίζων. „E. παρασκευην (*ην* sec. man., deinde *τῶν s. ην*) *νομίζων*." GAIL.

Ὑποδεέστερος. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ὑποδεεστέρους*, quasi ex *τὴν αὐτοῦ παρασκευήν* supplendum esset *τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας*. Nostrum tamen, quod I. 1. p. 94. coniecimus, perspicuitas et consuetudo linguae commendat.

Ἀντίπαλα. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *ἀντίπαλον*. At vid. I. 1. p. 94.

Τῶν γάρ. C. D. *τῆς γάρ*, sed in C. sec. man. *τῶν*.

Ἐστράτευε. Reg. Gr. *ἐστράτευσε*. Tum Pal. *Λιμνίων*.

3. *Δείξειε*. Cass. Aug. It. Vat. *δείξοιεν*. Nec aliter G., quamquam ex Reg. *δείξειεν* affertur. Gr. *δείξοιε*. Quod saltem *δείξοι* esse debebat, sicut H. Sed praestat *si ostendisset*.

Τό τε. In H. *τέ s. τό*, deinde *τετέ* eras. Mox I. Mosqu. *ὅπληδίν*, sed in I. *ι s. η*.

Ἑαυτοῦ. It. Vat. H. *ἑαυτῶν*, sed H. cum *ου s. ων*.

Μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος. In m. hic locus valde a glibus corrosus. Omnia tamen videntur sana, quamquam Reisk. *τῆς* pro *μὴ* coniiciebat. Cf. adnot.

Digitized by Google

τος καταφρονήσεως. 4. ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδᾳ προστάξας, ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια. 5. ξυγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας, καὶ βουλόμενος παραθαρσῦναί τε, καὶ νὴν ἐπίνοιαν φράσαι, ἔλεγε τοιάδε. 5

(Παρακέλευσις Βρασίδου.)

θ'. „Ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἵας χώρας ἥκομεν, ὅτι ἀεὶ διὰ τὸ εὔψυχον ἐλευθέρας, καὶ 323. 10
ὅτι Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσ-

1. Ἀπολεξάμενος] ἀποκόψας ἐπιλεκτικῶς. (λ. Ἀὺγ.) — 2. Κλεαρίδᾳ προστάξας] μετὰ Κλεαρίδα τάξας. — 5. Αὖθις μεμονωμένους] τῆς συμμαχίας δηλονότι. (λ. Ἀὺγ.) — Ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμένους, εἰ τύχοι —] ἄνευ τῶν ἄλλων λαβεῖν συμμάχων, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς βοήθεια ἡ παρὰ τοῦ Περδίκκου καὶ τοῦ † Πόλλη †.
θ'. 11. Ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι] ἀντὶ τοῦ οὓς εἰώθατε νικᾶν. (λ. Ἀὺγ.)

4. *Αὐτός* om. Cl. aut Gr.

Καὶ τοὺς — προστάξας. „Thom. Mag. quasi ex l. VIII. citat, et *Κλεαρίδαν* legit inemendate.“ WASS. Utrumque vitium nunc ibi sublatum.

Κλεαρίδᾳ. Pal. *Κλεαρίδα.* C. *Κλεαρίδους.* Mosqu. *Κλεαρίδας.* Dan. *Κλεαρίδι.*

Ἐβουλεύετο. C. D. Vind. K. Ar. Chr. Dan. *ἐβούλετο,* nisi quod in K. *ευ* s. *λ.*

Αἰφνιδίως. D. I. *αἰφνηδίως.*

Ἀπελθεῖν. It. *ἐπελθεῖν,* cum *ᾶ* s. *επ.*

Νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Haack. Bekk. Goell. In deterioribus libris G. (?) C. D. E. K. m. Ar. Chr. Dan. *νομίζων ὁμοίως αὐτούς.* Vulgo *ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων.*

Ἀπολαβεῖν. It. *ἀποβαλεῖν.*

Αὖθις. It. Pal. D. E. m. Ionice *αὖτις,* D. tamen ex corr. et in E. *αὐθις* superscr. Denique C. *ἄν τις.*

Εἰ. Mosqu. *καὶ εἰ.*

Τύχοι. C. *τύχοιεν.* Gr. *τύχῃ,* sed int. vers. *τύχοι.*

Ἡ βοήθεια. *Ἡ* om. Ar. Cf. Schol.

5. *Καὶ βουλόμενος.* *Καί* om. Lugd.

Cap. IX. *Ἥκομεν.* Valla quanquam secundam personam posuit, tamen non aliter legisse existimandus est. Vid. de Art. crit. p. 74. Caeterum cf. I. 1. p. 276.

Ἀεί. Pal. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *αἰεί.* Cf. I. 1. p. 211.

Ἐλευθέρας. Vind. *ἐλευθερίας.*

Δωριῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Δωριῆς.* Multi libri cum Haack. *Δωρεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. et 472.

Digitized by Google

σους εἶναι, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον. 2. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾗ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, διδάξω, ἵνα μὴ * τό τε * κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνθενδὲ φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ. 3. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναί τε πρὸς τὸ χωρίον, καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θέαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. 4. ὅστις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυ-

1. *Τὴν δὲ ἐπιχείρησιν*] *τὴν ἐπίθεσιν τὴν κατὰ τῶν πολεμίων.* (*λ. Αὐγ.*) — 2. *Ἵνα μὴ — —*] *ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, διὰ τὸ κατ' ὀλίγους ὑμᾶς μέλλειν ἐξιέναι τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἅπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς Ἀθηναίους, οὐκ ἀξιόμαχαν νομίσας τὴν παρασκευήν, ἀτολμότερος γένηται.* — 4. ** *Ἀτολμίαν*] *δειλίαν.* (*Κασσ.*) — *Παράσχῃ*] *ὑμῖν δηλονότι.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — *Τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω — —*] *εἰκάζω δὲ τοὺς ἐναντίους, καταφρονοῦντας ἡμῶν, καὶ οὐ προσδοκῶντας ἅτι ἐπεξελευσόμεθα αὐτοῖς, ἀναβῆναι πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν κατὰ θέαν, καὶ νῦν διὰ τὴν θέαν ἀτάκτως ἐσπεδασμένους ὀλιγωρεῖν, τουτέστι ῥᾳθυμεῖν.* — 8. *Ὅστις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας — —*] *ὅστις δὲ τὰ τῶν πολεμίων ἁμαρτήματα*

Ἀρκείτω. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. Mosqu. et in marg. cum γρ. m. *ἀρκεῖ τό.* „Mendose. In marg. Cl. cum vulg.“ WASS. Et tamen *ἀρκεῖ τό* potuit commendare Bened., atque Haack. vulgatam tantum maiorem vim habere dicit, quum sola ferri possit. Recte igitur in Aug. man. 2. ᾱ super ō et acutus super εῖ positus. Pal. Lugd. *ἀρκεῖτο*, Lugd. cum ᾱ s. ō.

Δεδηλωμένον. Cl. in marg. *δεδηλωμένων.*

2. *Ὧι* Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. In Cl. *τῷ.* Vulgo *ὅτῳ*, non deterius. Post *διδάξω* ante Bekk. aut colon aut adeo punctum.

Τό τε. Aug. Pal. It. Vat. *τῷ τε.* Gr. *τώ τε.* Alterutrum etiam Cass. H. et in marg. E. In Cass. Aug. Pal. tamen man. sec. emendatum *τό τε* aut *τέ τε*. *Τό* om. D. I. Vind., sed I in marg. habet. *Τέ s. v. dat* K., om. Ar. Chr. Non displiceat fortasse alicui *τῳ τό*. *Τέ* quod per transpositionem excusandum, sed vel sic parum aptum est, uncis notaruntBekk. et Goell., in *γέ* mutari volebat Reisk.

Φαινόμενον. D. *ὑμῖν φαινόμενον.*

3. *Ἐπεξέλθοι.* D. *ὑπεξέλθοι.* F. *ὑπεξέλθῃ.* Lugd. *ἐπεξέλθοι*. Mosqu. *ἐξέλθοι.* Pro *ὡς* Pal. in marg. *πῶς.*

Τὶς αὐτοῖς. D. *τι αὐταῖς.*

Ἀτάκτως. Chr. *ἀτάκτους.*

4. *Δέ.* Gr. *δὲ καί.*

Κάλλιστα. D. I. Ar. *μάλιστα.*

Καὶ ἅμα. Καί aut abesse aut post *ἅμα* legi velis. Bauer et Haack. post *δύναμιν* virgulam posuerunt, quasi verba *καὶ — δύναμ.* ad *ἰδὼν* pertinerent, quod

τοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν παιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντικαραταχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. 5. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. 6. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἢν δύνωμαι, προσπεσοῦμαι θρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. 7, σὺ δὲ, Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅτ' ἂν ἐμὲ ὁρᾷς ἤδη προσκείμενον, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς φοβοῦντα αὐτοὺς, τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τούς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμά-

ἰδὼν, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐπιχειρῶν, μὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀντιτάττηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοττόμενος, ὀρθῶς ἂν πράττοι. — 3. ** Τὰ κλέμματα] τὰ στρατηγήματα. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἔχει] παρέχει. (λ. Αὐγ.) — Λ] ἀντὶ τοῦ δι' ὧν. — 6. Ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι — —] ἕως ἔτι διὰ τὸ θαῤῥεῖν ἀπαράσκευοί εἰσιν, ἀπέναι τε διανοοῦνται μᾶλλον ἢ μένειν, ὀρθόμως αὐτοῖς διακειμένοις, καὶ πρὸ τοῦ συνταχθῆναι, ἐγὼ μὲν ἔχων — —.

sententia vix permittit. Imo vid. Herm. ad Vig. p. 888.

Ἑαυτοῦ. Pal. B. E. K. m. Ar. Chr. Dan. αὐτοῦ, sed m. ad marg. γρ. ἑαυτ., et ita Pal. a man. 2.

Τὴν ἐπιχείρησιν. Τήν om. Gr. In Pal. ad marg. rec. man. legunt μὴ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ προφ. ποιῆται τὴν ἐπιχείρ.

Ἀπό. H. rursus ἐκ, sed ἀπό superscr. Cf. c. 3. Caeterum utrumque ita ponit Thucyd. Vid. Ind. in προφανής.

Ἐκ τοῦ om. D.

Ὀρθοῖτο. D. ὀρθεῖτο, sed οι s. ει.

5. Παλέμιον. Pal. It. Vat. πάλεμον, sed in Pal. rec. man. corr.

Ἀπατήσας. In Pal. rec. man. superscr. τύχῃ.

Μέγιστ' ἄν. Gr. Ar. Chr. Dan. μάλιστ' ἄν.

6. Μένοντος. D. μένειν, ex interpr. Cf. I. 1. p. 148. et p. 100.

Ἐγὼ μὲν ἔχων om. D. Pro ἔχων Vind. dat. ἔχω. Pro ξυνταχθῆναι Reiskio ξυνταθῆναι placebat.

Ἐμαυτοῦ. Prius υ in G. s. v. Αὐτοῦ D. Mox Mosqu. ἦν pro ἤν.

7, Κλεαρίδα. Dan. Κλεαρίδαν.

Ἐμὲ ὁρᾷς. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. ὁρᾷς ἐμέ. Male, quum pondus hic insit in ἐμέ.

Προσκείμενον — αὐτούς. „Thom. Mag. et Phav. in πρόσκειμαι.“ GOELL.

Τούς τ'. Cam. τούτους. Mox virgula ante ἄγων vulgo deerat, quasi οἱ μετὰ Κλεαρίδου essent Lacedaemonii et τέ significaret

Digitized by Google

χους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὡς τάχιστα ξυμμίξαι· (8. ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου·) 9. καὶ αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥσπερ σε εἰκὸς, ὄντα Σπαρτιάτην, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν, καὶ [τὸ] αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πεί-

1. Ἐπεκθεῖν] θέλησον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐλπὶς γὰρ] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Οὕτω] δηλονότι ποιούντων ἡμῶν. (λ. Αὐγ.) — Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον —] οἱ γὰρ ὕστερον ἐπιόντες φοβερώτατοι [φαίνονται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 7. Εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν —] [ὅτι] ἐκ τριῶν γίνεται τὸ καλῶς πολεμεῖν. — 8. Αἰσχύνεσθαι] Ὅμηρος· Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται.

atque. Res decernenda ex c. 6, 4. 5.

Αἰφνιδίως, D. I. *ἀφνηδίως* sive potius *αἰφνηδίως*, ut c. 8.

Ἐπεκθεῖν. Reg. D. E. *ἐπιθεῖν*. Caeterum cf. I. 1. p. 146.

Ἐπείγεσθαι. Mosqu. *ἐπεὶ γενέσθαι*.

8. *Ἐλπὶς — μαχομένου*. Parenthesis notas plenis distinctionibus positis sustulerunt Haack. Bekk. Goell. Sed verborum *καὶ αὐτός τε* copulatio vulgatam interpunctionem commendat.

Μάλιστα in Pal. rec. man. in marg. script.

Οὕτω. Cass. Aug. Lugd. E. Mosqu. *οὕτως*. Cf. I. 1. p. 216. et 418.

Φοβηθῆναι. Ar. Chr. Dan. *θορυβηθῆναι*. K. *φορυβηθῆναι*. „Aelian. I. Var. Hist. 32. *θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου καὶ αἰδοῖ τοῦ νόμου*. [Cf. Aeschin. *Παραπρ.* 2.] Noster etiam alibi [III, 22.] *ἐθορυβοῦντο*. Xenophon [Cyr. V, 3, 55.] *θορυβουμένοις* opponit *τοῖς εὐτάκτως ἰοῦσι*. Sed codd. meliores *αἰδέρμαι*." WASS. „Mox quidem c. 10. de eruptione Clearidae agens dicit *θορυβηθῆναι*; sed non necessarium est id hic quoque recipi, et *φοβηθῆναι* legit etiam Thom. Mag. in *βούλομαι* [verba *ἐλπὶς — φοβηθ.* afferens]." DUK.

Τὸ γὰρ — μαχομένου. „Stob. p. 364." WASS. „Aeneas in Poliorc. c. XXXVIII. *Τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμιοι φοβαῦνται τοῦ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ἤδη*. Sumsit a Thuc. Vid. ibi Casaub." DUK.

9. *Αὐτός τε*. Τε om. E., sicut mox *σέ* post *εἰκός*.

Ἀνδρείως. Mosqu. *ἀνδρίως*. Lugd. *μενδρείως*.

Καὶ νομίσατε — πείθεσθαι. „Stob. p. 364." WASS. Post *πειθ.* apud Duk. punctum.

Εἶναι. „Stob. *τρία εἶναι*. Bene. Vid. [adnot. ad] I, 122. in fin." WASS. Cf. Schol.

Τὸ αἰσχύνεσθαι. Apud Stob. cod. A. om. *τό*, quod concinnitatem laedit, nisi repetitur ante tertium infinit. Et *καὶ τό* pergunt apud Stob. cod. A. B. cum Thucydidis cod. D., sed postremus *τοῖς* om. „Deleverim articulum ante *αἰσχ.*" BEKK. post Reisk.

Digitized by Google

τοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαρατεχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. 5. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. 6. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἢν δύνωμαι, προσπεσοῦμαι ὁρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. 7. σὺ δὲ, Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅτ' ἂν ἐμὲ ὁρᾷς ἤδη προσκείμενον, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς φοβοῦντα αὐτοὺς, τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τούς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμά-

ἰδὼν, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐπιχειρῶν, μὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀντιτάττηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοττόμενος, ὀρθῶς ἂν πράττοι. — 3. ** Τὰ κλέμματα] τὰ στρατηγήματα. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἔχει] παρέχει. (λ. Αὐγ.) — Ἀ] ἀντὶ τοῦ δι' ὧν. — 6. Ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι — —] ἕως ἔτι διὰ τὸ θαῤῥεῖν ἀπαράσκευοί εἰσιν, ἀπιέναι τε διανοοῦνται μᾶλλον ἢ μένειν, ῥᾳθύμως αὐτοῖς διακειμένοις, καὶ πρὸ τοῦ συνταχθῆναι, ἐγὼ μὲν ἔχων — —.

sententia vix permittit. Imo vid. Herm. ad Vig. p. 888.

Ἑαυτοῦ. Pal. B. E. K. m. Ar. Chr. Dan. αὐτοῦ, sed m. ad marg. γρ. ἑαυτ., et ita Pal. a man. 2.

Τὴν ἐπιχείρησιν. Τήν om. Gr. In Pal. ad marg. rec. man. leguntur μὴ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ προφ. ποιῆται τὴν ἐπιχείρ.

Ἀπό. H. rursus ἐκ, sed ἀπό superscr. Cf. c. 3. Caeterum utrumque ita ponit Thucyd. Vid. Ind. in προφανής.

Ἐκ τοῦ om. D.

Ὀρθοῖτο. D. ὀρθεῖτο, sed οι s. ει.

5. Παλέμιον. Pal. It. Vat. πάλεμον, sed in Pal. rec. man. corr.

Ἀπατήσας. In Pal. rec. man. superscr. τύχῃ.

Μέγιστ' ἄν. Gr. Ar. Chr. Dan. μάλιστ' ἄν.

6. Μένοντος. D. μένειν, ex interpr. Cf. I, 1. p. 148. et p. 100.

Ἐγὼ μὲν ἔχων om. D. Pro ἔχων Vind. dat. ἔχω. Pro ξυνταχθῆναι Reiskio ξυνταθῆναι placebat.

Ἐμαυτοῦ. Prius υ in G. s. v. Αὐτοῦ D. Mox Mosqu. ἦν pro ἤν.

7. Κλεαρίδα. Dan. Κλεαρίδαν.

Ἐμὲ ὁρᾷς. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. ὁρᾷς ἐμέ. Male, quum pondus hic insit in ἐμέ.

Προσκείμενον — αὐτούς. „Thom. Mag. et Phav. in προσκείμαι.“ GOELL.

Τούς τ'. Cam. τούσδε. Mox virgula ante ἄγων vulgo deerat, quasi οἱ μετὰ Κλεαρίδου essent Lacedaemonii et τέ significaret

χους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὡς τάχιστα ξυμμίξαι· (8. ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου·) 9. καὶ
6 αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥςπερ σε εἰκὸς, ὄντα Σπαρτιάτην, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν, καὶ [τὸ] αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πεί-

1. Ἐπεκθεῖν] θέλησον δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — 2. Ἐλπὶς γὰρ] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — 3. Οὕτω] δηλονότι ποιούντων ἡμῶν. (λ. Ἀνγ.) — Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον —] οἱ γὰρ ὕστερον ἐπιόντες φοβερώτατοι [φαίνονται. (λ. Κασσ. Ἀνγ.)] — 7. Εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν —] [ὅτι] ἐκ τριῶν γίνεται τὸ καλῶς πολεμεῖν. — 8. Αἰσχύνεσθαι] Ὅμηρος· Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες αὖοι ἢὲ πέφανται.

atque. Res decernenda ex c. 6, 4. 5.

Αἰφνιδίως. D. I. *ἀφνηδίως* sive potius *αἰφνηδίως*, ut c. 8.

Ἐπεκθεῖν. Reg. D. E. *ἐπελθεῖν*. Caeterum cf. I. 1. p. 146.

Ἐπείγεσθαι. Mosqu. *ἐπεὶ γενέσθαι*.

8. *Ἐλπὶς — μαχομένου*. Parenthesis notas plenis distinctionibus positis sustulerunt Haack, Bekk. Goell. Sed verborum *καὶ αὐτός τε* copulatio vulgatam interpunctionem commendat.

Μάλιστα in Pal. rec. man. in marg. script.

Οὕτω. Cass. Aug. Lugd. E. Mosqu. *οὔτως*. Cf. I. 1. p. 216. et 418.

Φοβηθῆναι. Ar. Chr. Dan. *θορυβηθῆναι*. K. *φορυβηθῆναι*. „Aelian. I. Var. Hist. 32. *θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου καὶ αἰδοῖ τοῦ νόμου*. [Cf. Aeschin. *Παραπρ.* 2.] Noster etiam alibi [III, 22.] *ἐθορυβοῦντο*. Xenophon [Cyr. V, 3, 55.] *θορυβουμένους* opponit *τοῖς εὐτάκτως ἰοῦσι*. Sed codd. meliores *αἰδέομαι*.“ WASS. „Mox quidem c. 10. de eruptione Clearidae agens dicit *θορυβηθῆναι*; sed non necessarium est id hic quoque recipi, et *φοβηθῆναι* legit etiam Thom. Mag. in *βούλομαι* [verba *ἐλπὶς — φοβηθ.* afferens].“ DUK.

Τὸ γὰρ — μαχομένου. „Stob. p. 364.“ WASS. „Aeneas in Poliorc. c. XXXVIII. *Τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμιοι φοβαῦνται τοῦ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ἤδη*. Sumsit a Thuc. Vid. ibi Casaub.“ DUK.

9. *Αὐτός τε*. Τε om. E., sicut mox *σε* post *εἰκὸς*.

Ἀνδρείως. Mosqu. *ἀνδρίως*. Lugd. *μενδρείως*.

Καὶ νομίσατε — πείθεσθαι. „Stob. p. 364.“ WASS. Post *πειθ.* apud Duk. punctum.

Εἶναι. „Stob. *τρία εἶναι*. Bene. Vid. [adnot. ad] I, 122. in fin.“ WASS. Cf. Schol.

Τὸ αἰσχύνεσθαι. Apud Stob. cod. A. om. *τό*, quod concinnitatem laedit, nisi repetitur ante tertium infinit. Et *καὶ τό* pergunt apud Stob. cod. A. B. cum Thucydidis cod. D., sed postremus *τοῖς* om. „Deleverim articulum ante *αἰσχ.*“ BEKK. post Reisk.

Digitized by Google

θεσθαι· καὶ τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις κεκλῆσθαι, ἢ Ἀθηναίων τε δούλοις, ἣν τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πράξητε, καὶ δουλείαν χαλεπώτεραν ἢ πρὶν εἴχετε· τοῖς δὲ λοιποῖς Ἕλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. 10. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μα- 324.
λακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστιν, ἐγώ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν."

(Κλέωνος ἤδη ἀναχωροῦντος, Βρασίδας τε καὶ Κλεαρίδας ἐπεξέρχεται. οἱ Ἀθηναῖοι ἡσσῶνται, καὶ Κλέων ἀποθνήσκει. τελευτᾷ δὲ καὶ Βρασίδας.)

ι'. Ὁ μὲν Βρασίδας, τοσαῦτα εἰπών, τήν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θρᾳκίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως, ὥσπερ εἴρητο, ἐπεξίοιεν. 2. τῷ δὲ Κλέωνι, φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάν-

3. Δούλοις —] ἂν γὰρ νικηθῆτε, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιωθῆτε ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ εὐτυχήσητε καὶ ἄριστά πράξητε, δοῦλοι ἔσεσθε Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε. — 7. Περὶ ὅσων] ἐπάθλων. (λ. Αὐγ.)

ι'. 13, Τῷ δὲ Κλέωνι] τὸ ἐξῆς, τῷ δὲ ἀγγέλλεται, φανεροῦ γενομένου τοῦ Βρασίδου, καὶ ταῦτα πράσσοντος.

Τμῖν. Mosqu. Ar. ἡμῖν.
Ἢ ἀγαθοῖς. Ἢ om. D. E.
Γενομένοις. Ar. γινομένοις.
Ξυμμάχοις. K. ξυμμάχους.
Ἀθηναίων τε. Τέ om. F. Mosqu. In D. verba ἢ Ἀθην. τε δούλ. hic exciderant, sed leguntur post πράξητε. Τά ante ἄρ. num om. Schol.?
Πράξητε. Gr. πράξησθε.
Χαλεπωτέραν. In Pal. superscr. χαλεπεστέραν.
Εἴχετε. Vat. ἔχετε.
10. Ὅσων. Mosqu. ὅσον.
Ὁ ἀγών. Ὁ om. B. C. D. I., ex quibus C. D. I. simul ἀγαθῶν pro ἀγών, quod tamen D. in marg. ead. man. habet, suppeditant.
Ἐγώ τε. Gr. ἐγὼ δέ. Mox Vind. παραινέσαις.
Μᾶλλον om. Chr.
Cap. X. Παρεσκευάζετο. Mosqu. παρασκευάζετο.
Κλεαρίδα. Mosqu. Chr. Κλεαρίδου. Cf. I. 1, p. 231.
Καθίστη. Pal. καθίστει.
Τὰς Θρᾳκίας. Mosqu. τῆς Θρᾳκ.
Ὥσπερ. Gr. ὅπερ. Mox C. ἐπεξίειεν.
Εἴρητο. Cod. Bas. εἴρηται.
2. Ἀπὸ τοῦ. C. D. I. ἀπό τε.

Digitized by Google

τός, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν, περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα πράσσοντος, ἀγγέλλεται (προὐκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θέαν) ὅτι ἥ τε στρατιὰ ἅπασα φανερὰ τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. 3. ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐπῆλθε· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν, καὶ οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ * παρήγγειλε * τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐάνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἷόν τ' ἦν, ὑπάγειν ἐπὶ τῆς

3. Κατὰ τὴν θέαν] διὰ τὴν θέαν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐπῆλθεν] ὁ Κλέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Τοὺς βοηθοὺς] τοὺς ἀπὸ τοῦ Περδίκκου. (λ. Αὐγ.) — 9. ** Ἀναχώρησιν] ἀντὶ τοῦ ἀπιέναι. (Λουγδ.) — 11. **Ὥσπερ μόνον οἷόν τ' ἦν] καθάπερ μόνον ἐξῆν δὴ ἐπὶ τὸ εὐάνυμον. (Λουγδ.)

Ἐπιφανεῖ οὔσῃ. C. ἐπιφανῇ οὔσα. „Interpunctionem correxi deleto post οὔσῃ commate, posito post ἔξωθεν. Non enim extra urbem tum versabatur Brasidas, et ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν dictum est ut supra c. 6. καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν.“ HAACK.

Περὶ — θυομένου. „Habet Thom. Mag. p. 457.“ GOELL.

Προὐκεχωρήκει. Mosqu. προκεχωρήκει. Antea C. ἀγγέλεται.

Ὅτι om. E. K. m.

Ἥ τε. Dan. ἤρτηται.

Φανερὰ de. Chr.

Ὡς ἐξιόντων in marg. ponit I. Ἐς pro ὡς dat Mosqu.

Ὑποφαίνονται. Reg. Mosqu. ἀποφαίνονται.

3. Ἐπῆλθε. Gr. Mosqu. ἀπῆλθε.

Οὐ βουλόμενος. Vind. om. οὐ.

Πρὶν οἱ. D. πρὶν ἤ, quibus solum πρίν praetulisset Thuc.

Φθήσεσθαι Cass. Aug. (sed in hoc ō ab init. eras.) Reg. (G.) Vind. m. Ar. Chr. Tus. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὀφθήσεσθαι, cum commate post hoc verbum. „Portus ita exponit [vulgatam]: *quamvis putaret se visum iri reducentem copias suas*, quod periculosum est; dat enim animos hosti, suis terrorem affert. Multo melior sententia est in altera lectione οἰόμενος φθήσεσθαι, quam Vallam quoque in suo cod. invenisse ex illius versione [quamvis perplexa] intelligi potest.“ DUK. „Cf. Valcken. ad Thom. Mag. pone Ruhnkenii et aliorum epistolas ad Ernest. p. 181.“ GOELL. Consentit Eichstaedt ad Mitford. Hist. Gr. III. p. 403.

Παρήγγειλε Cass. Aug. It. Vat. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) παρήγγελλε, quod antecedens ἐκέλευε commendat. C. παρῄγγελε.

Ἀπιοῦσιν. Hinc ad Ἡιόνος lacuna in D.

Μόνον. E. μόνην. „Paulo post distinctio videtur ponenda post οἷόν τ' ἦν.“ DUK. Posuerunt

Digitized by Google

Ἡιόνος. 4. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει * σχολὴ * γίγνεσθαι, αὐτὸς ἐπισπρέψας τὸ δεξιὸν, καὶ τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς, ἀπῆγε τὴν στρατιάν. 5. κἂν τούτῳ Βρασίδας ὡς ὁρᾷ τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι „οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι· δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν· οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται, οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τάς τε πύλας τις ἀνοιγέτω ἐμοὶ ἃς εἴρηται, καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες." 6. καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ στανρωμα πύλας καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ἐξελθὼν, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, ἥπερ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου

1. *Σχολὴ γίγνεσθαι*] χρόνος ἐγγίγνεσθαι. — 3. *Τοῦτο*] ὅπερ πάσχουσιν αὐτοί. (λ. *Ἀὐγ.*) — 7. *Οἷς γὰρ — οὐκ εἰώθασι μένειν*] οἱ κινοῦντες τὰς κεφαλὰς καὶ τὰ δόρατα, καὶ μὴ ἡσύχως ἀπιόντες καὶ τὸ ὅλον ἀτρόμως, οὐκ εἰώθασιν ὑπομένειν τοὺς πολεμίους. — 10. *Ὁ μὲν*] ὁ Βρασίδας. (λ. *Ἀὐγ.*) — 11. ** *Σταύρωμα*] χάρακα. (*Λουγδ.*) — 13. *Εὐθεῖαν*] ἦγουν εὐθέως. (λ. *Ἀὐγ.*) — * * *Καρτερώτατον*] ὑψηλὸν δή. (*Λουγδ.*)

recentiores, et Haack. atque Goell. perspicuitatis causa insuper post ἀκιοῦσιν interpunxerunt, Cf. adnot.

Ἡϊόνος Pal. Haack. Goell. Vulgo Ἠόνος. Aug. Mosqu. m. Bekk. Ἠιόνος. Aut hoc aut Ἠϊόνος H. E. In Reg. (G.) Ἤονος cum ῑ s. v. F. Ἰηόνος. Cf. ad I, 98. et IV, 7.

4. Ὡς. Litera ς in C. s. v.

Αὐτῷ. Cl. ex emend. αὐτό. E. αὖτοῦ.

Σχολή. Ar. σχολῇ, fortasse recte. Lugd. ἡ σχολή.

Αὐτός de Ar.

Δούς om. D. I.

5. Κἂν. Vat. καί.

Ὡς om. C. I.

Ἑαυτοῦ. G. αυτοῦ.

Δῆλοι. Gr. Ald. Flor. Bas. atque ex emend. Ar. δηλοῖ.

Δέ om. Gr.

Τῇ κινήσει. Τῇ om. C. D. I.

Ἐπιόντας. Lugd. στρατιώτας, sed nostrum subscr.

Τὶς ἀνοιγέτω. Mosqu. ἀνοιγέτω τις. „Moeridis tempore hic scriptum fuisse ἀνοιγνύτω Pierson. ad Moer. p. 31. observat." At non idonea de causa hoc suspicatur. Ἀνοίγειν saepius, ἀνοιγνύναι nunquam usurpat Thuc. Vid. Ind. verb.

6. Κατά. Vat. μετά. H. κατὰ s. μετά.

Τὸ σταύρωμα. Mosqu. τῷ σταυρώματι.

Πρώτας. F. κόρτας. Mox C. τείχου.

Ὄντος. G. ὄντας.

Τὴν ὁδόν om. cod. Bas., cui si unus alterve suffragaretur, aeque pareas, ut Bekk. fecit Demosth. de Cor. §. 111.

Τὸ καρτερώτατον. D. om. τό.

Digitized by Google

λόνει τροπαῖον ἕστηκε· καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ, καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στράτευμα, τρέπει. 7. καὶ ὁ Κλεαρίδας, ὥσπερ εἴρητο, ἅμα κανὲ τὰς Θρᾳκίας πύλας ἐπεξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ἐξάπινης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι. 8. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας αὐτῶν τὸ πρὸς τὴν Ἡιόνα, ὅπερ δὴ καὶ προκεχωρήκει, εὐθὺς ἀποδιαγὲν * ἔφυγε. * καὶ ὁ Βρασίδας, ὑποχωροῦντος ἤδη αὐτοῦ, ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ, τιτρώσκεται· καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ ἀνεδήσαντο, οἱ δὲ πλησίον ὄραντες ἀπήνεγκαν. 9. τὸ δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενε μᾶλλον· καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς τὸ πρῶ-

8. *Προκεχωρήκει*] προαπεληλύθει, εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἦλθεν. — 9. *Ἀποδιαγάν*] ἀποσπασθὲν τῆς ἄλλης τάξεως. — *Ὁ Βρασίδας — —*] τρωθέντος ὁ Βρασίδας καὶ διώξας τοὺς μέσους, ὁρμήσας πρὸς τὸ ἀριστερὸν κέρας, καὶ οὐ καταλαβὼν αὐτὰ, μετέβη πάλιν πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων. — 10. *Ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ*] πλησιάζων ἐπετίθετο τῷ δεξιῷ. (λ. Ἀνγ.) — 12. *Οἱ δὲ πλησίον*] τοῦ Βρασίδου δηλονότι. (λ. Ἀνγ.) — *Ἀπήνεγκαν*] δηλονότι εἰς τὴν πόλιν. (λ. Ἀνγ.)

Τροπαῖον. Pal. rursus hic et §. 11. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214. Statim Bekk. in minn. exempll. cum H. ἕστηκεν. Sic rursus ἔφυγεν §. 8. Cf. Farr. discr. script.

Ἐκπεπληγμένοις. Vat. H. ἐκπεπληγμένους.

7. *Καὶ ἐξαπίνης*. *Καί* om. Cass. Gr., estque aliquantum suspectum. Cf. adnot.

8. *Κέρας αὐτῶν*. Mosqu. *αὐτῶν κέρας*.

Ἡιόνα Cl. Pal. Haack. Goell, hic et infra. Ita „Cl. passim; in codd. aliis *Ἡόνα* plerumque cum ι subscr." HUDS. Sic Lugd. Mosqu. Bekk. Alterutrum E. et infra H. Utroque loco *Ἰήονα* F., hic etiam H. Ar. Vulgo utroque *Ἠόνα*. Cf. §. 3.

Ὅπερ. „Valla legit ὥσπερ pro ὅπερ." STEPH.

Προκεχωρήκει. D. προύκεχωρήκει. Cf. I. 1. p. 228.

Ἔφυγε It. Vat. Bekk. Goell. In H. ἴφυγεν. Vulgo (et Haack.) ἔφευγε. Aoristus effectum subitum aciei divulsae significans imperfecto praestare videbatur.

Ἅραντες. Ante Haack. ἆραντες hic et §. 11.

9. *Τὸ δέ*. *Δέ* om. Gr. In C. ὃ δὲ legitur.

Τῶν Ἀθηναίων. *Τῶν* om. Chr.

Ἔμενε μᾶλλον. Vulgo (et Haack.) ἔμενέ τε μ. „Redundat hic τέ, ut cui nil reddatur ad idem subiectum, novo sequente, καὶ ὁ Κλέων." BAU. Cum Cass. Aug. Reg. (G.) igitur expunxerunt Bekk. Goell., frustra defendit Haack. Caeterum Mosqu. ἔμεινε.

Ὡς τό. C. ἐς τό.

Digitized by Google

τον οὐ διενοεῖτο μένειν, εὐθὺς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ, ἀποθνήσκει· οἱ δὲ αὐτοῦ ξυστραφέντες ὁπλῖται ἐπὶ τὸν λόφον τόν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο, † καὶ δὶς ἢ † τρὶς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἥ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἐξακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. 10. οὕτω δὲ τὸ στράτευμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν Ἠϊόνα. 11. οἱ δὲ, τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ἐξεκόμισαν· καὶ ἤσθετο μὲν ἅτι νικῶσιν οἱ μεθ' αὐτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτη-

2. Οἱ δὲ αὐτοῦ] ἤτοι [οἱ] αὐτοῦ τοῦ Κλέωνος. ἢ ἐκ τῷ αὐτῷ τόπῳ. — 4. Καὶ δὶς] περιττός ὁ καί συνδεσμος. — 10. Ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς] ἦγουν ὕστερον μετὰ τὴν μάχην φεύγοντες. (λ. Ἀϋγ.) — 11. Ἀπεκομίσθησαν] διεσώθησαν.

Καὶ καταληφθεὶς. Καί non male om. D. I. Mosqu. et, ut videtur, Vall. Proxima confirmant Aristid. et Suid. Vid. adnot. Statim Pal. ἀποθνήσκει.

Ξυστραφέντες. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) συστρ. Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script. Statim Mosqu. ὁπλίται.

Τόν τε Κλεαρίδαν. Mosqu. τότε Κλεανίδαν.

Ἠμύνοντο. D. I. ἠμύναντο. Cf. ad IV, 115.

Καὶ δὶς ἢ τρὶς. I. ἢ δὶς ἢ καὶ τρὶς. Mosqu. καὶ δὶς καὶ τρὶς. In vulg. καί adeo significat, et ἠμύνοντο καὶ προσβαλόντα cohaerent. Non tamen placet. II, 4. καί in καὶ δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο valet atque. Sic δὶς ἢ τρὶς IV, 38. ἢ δὶς ἢ τρὶς Aristoph. Lys. v. 360. Δὶς καὶ τρὶς legimus Soph. Philoct. 1222., καὶ δὶς καὶ τρὶς Plat. Phaedon. c. 8. Hinc optimi libri supra I, 82. ἐτῶν καὶ δύο καὶ τριῶν, ut videtur recte.

Μυρκινία. C. D. I. Μυρσινία.

Καὶ ἡ. Καί om. Mosqu.

Ἐξακοντίζοντες. D. I. ἀκοντίζοντες.

10. Ἢ αὐτίκα. Ἢ om. Ar. Chr. Dan. Antea Mosqu. ὅρη.

Τραπόμενοι nemo sollicitabit. Vid. I. 1. p. 94.

Ἢ ὑπό. Ἢ om. B.

11. Διασώσαντες. Pal. rursus διασῴσαντες. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἐξεκόμισαν. Reg. (G.) Gr. C. D. I. ἐκόμισαν. Antea Mosqu. ἔπνουν.

Μεθ' αὐτοῦ Cass. Pal. Lugd. Vulgo (et Haack.) μετ' αὐτοῦ. Aug. It. Vat. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. μεθ' ἑαυτοῦ. Mox Bekk. in minn. exempll. cum C. D. ἐτελεύτησεν, et §. 11. cum Cass. Aug. H. ἔστησεν.

Digitized by Google

σε. 12. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως, νεκρούς τε ἐσκύλευσε, καὶ τροπαῖον ἔστησε.

(Ταφὴ καὶ τιμαὶ Βρασίδου. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων. οἱ Ἀθηναῖοι ἀποπλέουσι.)

ια'. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι πάντες, ξὺν ὅπλοις ἐπισπόμενοι, δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης. καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολῖται, * περιέρξαντες * αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωΐ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας, καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασίδαν σωτῆρά τε

ια'. 7. Περιέρξαντες] ἦγουν περιφράξαντες. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐντέμνουσιν] ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προσφέρουσιν, [θύουσιν. (λ. Αὐγ.)] — Ἀγῶνας καὶ ἑτησίους θυσίας] ἤγουν δι' ἔτους θυσιάζειν καὶ ἀγωνίζεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα] Ἀγνώνεια τὰ τοῦ Ἄγνωνος· ἐπειδὴ ὁ Ἄγνων Ἀθηναῖος ἦν, ὁ οἰκιστὴς τῆς Ἀμφιπόλεως. — 12. Περιέσεσθαι] φυλαχθήσεσθαι. (λ. Αὐγ.)

12. Καὶ ἡ. C. D. ἡ δέ. Mox Pal. στρατία.

Τοῦ Κλεαρίδου. Τοῦ om. cod. Bas. Mox C. ἐς τῆς.

Cap. XI. Ἐπισπόμενοι. Pal. Reg. (G.) m. (Ald. ed. Bas.?) ἐπισπώμενοι, sed in m. ō s. ῶ.

Νῦν de. Mosqu., sed. add. in marg. man. 1. Mox idem Ἀμφιπολίται.

Περιέρξαντες. D. περιείρξαντες, fortasse recte. Cf. Buttm. II. 1. p. 124. not.

Μνημεῖον. G. Mosqu. μνῆμα. Ad proxima nonnulli scriptores respiciunt. Vid. adnot.

Ἀγνώνεια. C. ἀγνώμονα. Hinc urbem Ἀγνώνειαν, πλησίον Ἀμφιπόλεως, effinxit Steph. Byz. De spiritu vid. mox.

Εἴ τι μνημόσυνον etc. Bekk. Anecd. I. p. 107. Μνημόσυνον· Θουκυδ. πέμπτῳ· εἴ τι (Montf. Bibl. Coisl. p. 488. ἤτοι) μνημόσυνόν ποτε ἔμελλεν ἔσεσθαι.

Ἔμελλεν. F. G. ἐκέλευεν.

Οἰκίσεως. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. D. I. E. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. οἰκήσεως „Videatur Poll. IX, 7." WASS. „Ubi etiam libri scripti habent οἴκησις, ut hic οἰκήσεως. Sed res ipsa docet hic οἰκίσεως, ibi οἴκισις legendum esse. Vid. Jungerm. ad Poll. l. d." DUK. Cf. IV., 102.

Περιέσεσθαι. C. J. περιθέσθαι, sed posterior in marg. περιέσεσθαι.

Νομίσαντες — γεγωνῆσθαι om. Mosqu.

Digitized by Google

σφῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῶν Ἀθηναίων θεραπεύοντες, τὸν δὲ Ἄγνωνα κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. 2. καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀθηναίων μὲν περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων ἑπτά, διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. 3. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν καθίσταντο.

(4. Ῥαμφίας Βρασίδᾳ βοήθειαν ἄγων ἐς Ἡράκλειαν ἀφικνεῖται.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. νκβ'. πρὸ

ιβ'. Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τε- 326.
λευτῶντος Ῥαμφίας, καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυδίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία βοήθειαν ἦγον ἐνακοσίων ὁπλιτῶν· καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν

1. Ἐν τῷ παρόντι] πρὸς τὸ παρόν. — 3. Τὸν δὲ Ἄγνωνα——] οὐ τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ Ἄγνων οὐχ ἥδετο ταῖς τιμαῖς, ἀλλὰ οὔτε συμφέρειν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἄγνωνα, διὰ τὸ κολακεύειν τοὺς Λακεδαιμονίους, οὔτε ἡδὺ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τὸ τιμᾶν αὐτόν. — 9. Οἱ μέν] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.)

ιβ'. 12. ** Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] Τζέτζου·

Ἐκ τῆς τρίτης ἔασα † λίπος † ὡς γράφειν·
ἐντεῦθεν ἠρξάμην δὲ τῆς γραφῆς πάλιν·
τὸ πλῆθρον ἦν δὲ τῶν ὀπισθίων λόγων. (Ηαλ.)

15. Ἐς Ἡράκλειαν] Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχῖνι τῆς Θρᾴκης.

Ἄγνωνα Bekk. Goell. et antea Ἀγνώνεια. Vulgo (et Haack.) utrobique cum spiritu leni. Cf. ad I., 117. Accentum in ultima collocat Steph. Byz. in Ἀγνώνεια.

2. Ἀθηναίων μέν. Μέν. om. F. Post. ἑκτά apud Duk. punctum.

Ἐκ παρατάξεως. Ἐκ om. D.

Ξυντυχίας. It. Vat. H. ξυμμαχίας. Quem errorem iam I, 33. offendimus.

Προεκφοβήσεως. Mosqu. προεκφονήσεως.

3. Τὰ περὶ om. E.

Cap. XII. Ῥαμφίας. Dan. Ῥομφία. At vid. c. 13. 14. et I, 189.

Ἐπικυδίδας. Vind. Ἐπικύδας.

Θρᾴκης. Mosqu. Θρᾴκην.

Ἐνακοσίων Cass. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐννακοσίων, sicut Cass. e correct. At vid. ad I, 46. Post ὁπλ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Digitized by Google

ἐν Θρᾴκῃ, παθίστασθε ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. 2. ἐνθεατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Σεπτ. κά.

Β. Χειμών. — Κεφ. ιγ'—κδ'.

(1. Ῥαμφίας ἀναχωρεῖ ἐπ' οἶκον.)

ιγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς μέχρι μὲν Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διῆλθον οἱ περὶ τὸν Ῥαμφίαν· κωλυόντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ᾧπερ ἦγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο ἐπ' οἶκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν ἔτι εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἧσσῃ ἀπεληλυθότων, καὶ οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει. 2. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον εἰδότες τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτα ἐξῆεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.

(2. Αἰτίαι, δι' ἃς οἵ τε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. ιδ'—ιζ'. α) Τὰ τὰς πόλεις αὐτὰς προτρεπόμενα πρὸς ξύμβασιν. ιδ'. ιε'.)

ιδ'. Ξυνέβη τε εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Θεσσαλίας, ὥστε πολέ-

2. Μάχη αὕτη] ἡ κατὰ τὴν Ἀμφίπολιν τοῦ Βρασίδου. (λ. Λύγ.) ιγ'. 8. Οὐδένα καιρὸν ἔτι εἶναι] οὐκ ἐν καιρῷ ἔτι εἶναι. — Τῶν τε Ἀθηναίων — —] τῶν μὲν Ἀθηναίων διὰ τὸ ἡσσηθῆναι ἀποκεχωρηκότων, τῶν δὲ περὶ τὸν Ῥαμφίαν οὐκ ὄντων δυνατῶν δρᾶν τι ὧν ὁ Βρασίδας διενοεῖτο.

ιδ'. 14. * * Ὥστε] Τζέτζου·

Βιβλογράφου στε πᾶν παρῆκα μὴ ξέον.

§. Ἐν τῷ μὲν † στε ξείας † ὡς Τζέτζης γράφει·

2. Αὐτῶν. F. αὐτῶν αὐτοῦ, ex interpr. Mosqu. solum αὐτοῦ. Idem praeced. δέ om.

Ἔτυχεν. It. ἐτύγχανεν.

Cap. XIII. Πιερίου. Sic etiam Pal., sed fuerat Πειρίου. Cf. I. 2. p. 312.

Θεσσαλίας. D. Θαλασσίας.

Τὸν Ῥαμφίαν. C. τὴν Ῥαμφίαν. Dan. τὴν Ῥόμφαιο.

Θεσσαλῶν om. Ar.

Ὥπερ. Vat. H. ᾧπερ.

Ἐπ' οἶκου. Gr. ἐς οἶκον.

Νομίσαντες. Mosqu. νομίσαντες δέ.

Ἔτι εἶναι. It. Vat. H. Bekk. εἶναι ἔτι. Cf. de Art. crit. p. 132.

2. Ὅτε. F. ὅτι.

Cap. XIV. Ῥαμφίου. Dan. Ῥομφίου. Deinde B. Θασσαλίας.

Digitized by Google

μου μὲν μηδὲν ἔτι ἄφασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πλεῖστα ἐπὶ τῷ Δηλίῳ καὶ δι' ὀλίγου αὖθις ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν
ἔτι, ἧπερ οὐ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδάς, δο- 5
κοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι γενήσεσθαι· (2. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα † ἐδεδίεσαν † σφῶν, μὴ, διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι, ἐπὶ πλέον ἀποστῶσι, μετεμέλοντό τε ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ, καλῶς παρασχὸν, οὐ ξυνέβησαν·) 3. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, παρὰ γνώ- 10
μην μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν,

ἵδ. Βιβλ. δ'. κεφ. κα'.

ἄρξῃ δ' ἀπαρτὶ τοῦ τῆς εἰρήνης λόγου.
σολοικοειδὲς καὶ σόλοικον † τάχα. (Παλ.)

1. *Μηδετέρους*] Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίους. (λ. Ἀὐγ.) — 8. *Πλεῖστα*] ζημιωθέντες. (λ. Ἀὐγ.) — *Καὶ δι' ὀλίγου αὖθις*] ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. — 4. *Καὶ οὐκ ἔχ.* —] καὶ οὐκέτι πιστεύοντες τῇ ἰσχύϊ τῇ αὐτῶν, δι' ἣν τὸ πρότερον οὐ προσεδέχοντο τὰς σπονδάς. — 6. *Καθυπέρτεροι*] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Ἀὐγ.) — 8. Ἐπαιρόμενοι] δινούμενοι. (λ. Ἀὐγ.) — Ἐπιπλέον ἀποστῶσι] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀὐγ.) — 9. *Καλῶς παρασχὸν οὐ ξ.*] ἐξὸν καλῶς, καιροῦ ἐπιτηδείου παρατυχόντος [τοῦ πράγματος], οὐ συνέβησαν [τοῖς Λακεδαιμονίοις]. — *Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ*] κατορθώματα. (λ. Ἀὐγ.) — 10. *Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μετεμέλοντό. ** ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην νοητέον. (Βασ.) — 12. Ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν] ἤγουν δι' ὀλίγων ἐτῶν ταπεινώσειν (λ. Ἀὐγ.)

Μηδέν. Vat. οὐδέν.

Μηδετέρους. Gr. μηδ' ἑτέρους.

Πρὸς δέ. Δέ om. G.

Τὴν γνώμην εἶχον om. Ar. Chr. Dan.

Πλεῖστα. Lugd. οἱ πλεῖστα.

Ἐπὶ τῷ, Vulgo (et Haak.) ἐπί τε τῷ, sed τέ om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Bekk. Goell.

Ὀλίγου. E. Chr. ὀλίγον.

Καὶ οὐκ. Καί om. *K.* Ar. Chr. Dan.

Οὐ προσεδέχοντο. Οὐ s. v. E.

Καὶ τοὺς — ξυνέβησαν. Haec in parenthesim redegimus, ut οἱ μὲν Ἀθηναῖοι — οἱ δ' αὖ Λακεδ. apte cohaereant. Bekk. et Goell. saltem cola punctis substituerunt.

2. *Ἐδεδίεσαν.* Imo ἐδέδισαν, sicut Goell. Vid. ad IV, 55.

Ἀποστῶσι. Vind. Mosqu. ἀπιστῶσι, quod male non contemnendum dicit Bauer.

Μετεμέλοντο. E. m. Chr. Ald. Flor. Bas. μετεμέλλοντο.

Μετὰ τά. Τά om. D.

Παρασχόν. Pal. D. παρασχὼν, cum ō rec. man. superscr.

3. *Παρά.* B. περί.

Καθαιρήσειν. F. καθαιρήσεις.

Digitized by Google

εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἵα οὔπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ λῃστευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς Πύλου καὶ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἱλώτων, καὶ ἀεὶ προσδοκίας οὔσης μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες, τοῖς ἔξω πίσυνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥςπερ καὶ πρότερον, νεωτερίσωσι. 4. ξυν-
327. έβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους αὐτοῖς τὰς † τριακονταέτεις † σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει· ὥςτ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοπον-

1. Ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Αὐτομολούντων] παρὰ τοὺς ἐν Πύλῳ [δηλαδὴ] Ἀθηναίους. ἡ δὲ ἔννοια· μήπως αὐτομολήσωσιν οἱ Εἵλωτες οἱ ὑπομένοντες παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πιστεύοντες τοῖς ἔξω, τουτέστι τοῖς ηὐτομοληκόσι διὰ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 5. Οἱ ὑπομένοντες] οἱ ὑπόλοιποι. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς ἔξω] αὐτομολήσασι δηλαδή. (λ. Αὐγ.) — 6. ** Ξυνέβαινε δέ] ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἐννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον. (Βασ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπ' ἐξόδῳ] λήξει. (λ. Αὐγ.) — 9. Σπένδεσθαι] ἤγουν μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι. (λ. Αὐγ.)

Περιπεσόντες δέ. Δέ om. K. Proximum τῇ (ante ἐν) om. C. I.

Γεγένητο. C. I. γεγένοιτο, in marg. ἐγέγενητο. „Atticis usitatum est omittere augmentum in hoc tempore. Multa huius generis collegit Jungerm. ad Poll. III, 102." DUK. Cf. I. 1. p. 228.

Τῆς χώρας om. F.

Τῆς Πύλου καί om. Chr.

Κυθήρων. Chr. Κυθαίρων.

Αὐτομολούντων τε. C. D. αὐτολμούντων δέ τε. I. ἀτολμούντων δέ τε, sed in marg. αὐτομολούντων. Statim Aug. Εἰλώτων. Cf. adnot. ad I, 101. Sequebatur male colon. Tum Pal. rursus αἰεί.

Οἱ ὑπομένοντες. Οἱ om. Mosqu.

Πίσυνοι. D. πίσσυνοι. C. πίσσυοι. At vid. adnot.

Ὥςπερ. Cod. Bas. ὡς.

Νεωτερίσωσι. C. νεωτερήσωσι. Gr. et Bekk. in minn. exempli. νεωτερίσωσιν.

4. Αὐτοῖς post τριακοντ. collocant Reg. (G.) F.

Τριακονταέτεις. Vat. Bekk. Goell. At cum E. legendum τριακοντούτεις, sicut I, 23. 115. II, 2. Cf. Buttm. Gr. max. §. 71. adnot. 7. Matth. §. 113. adnot. 3. Lob. ad Phryn. p. 408. not. Vulgo (et Haack.) τριακονταετεῖς. It. τριακονταέτις. H. τριακοντά ετις, cum ει s. ις. E. τριακοντέτεις. Add. I. 1. p. 230.

Ἐξόδῳ. Chr. Dan. ἐξόδων.

Κυνουρίαν. It. Vat. Bekk. Κυνοσουρίαν. Cf. I. 2. p. 205. et infra c. 41.

Ἀποδώσει. F. ἀποδώσειν.

νήσῳ πόλεων ὑπάπτευόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους· ὅπερ καὶ ἐγένετο.

(Μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πρᾶγμα ἐσηγοῦνται.)

ιε'. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι· ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. 2. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν· ἀλλ' οἱ Ἀθη-

ιε'. 3. Ἀμφοτέροις αὐτοῖς] Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις δηλονότι. — 5. ** Τῶν ἀνδρῶν κομίσασθαι]

Γλώσσης νόησον Ἀττικῆς εἶναι τόδε,
ψωμοῦ * φαγεῖν * τε, καὶ λαβεῖν ἀνδρῶν, λέγειν,
οἴνων πιεῖν τε, καὶ τὰ τοιούτου τρόπου·
μηδ' αὖ σόλοικον μηδαμῶς νόει τόδε.
§. Πολὺς πόνος καὶ * τουτονὶ * ξεῖν καὶ γράφειν,
καὶ τῆς ἑκάστης ἡμέρας περιδρόμῳ,
καίπερ νοσοῦντα, δυςπνοοῦντα τὴν νόσον,
φύλλων ἀναγνῶναι τοιάςδε † ὦ †.
διπλῆν διεκτρέχειν με † πεντηκοντέρα †,
ὅθεν † στρατωρσί † τὴν βιβλογράφου κόπρον.
ἐατέον νῦν ἐκφορεῖν τε καὶ ξέειν. (Παλ.)

6. Ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται] τὸ οἱ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. ἦσαν γάρ τινες αὐτῶν Σπαρτιᾶταί τε καὶ πρῶτοι καὶ τοῖς πρώτοις ξυγγενεῖς. ὡς τὸ εἰκὸς οὖν, οἱ ξυγγενεῖς αὐτῶν σπουδὴν ἐποιοῦντο. — 8. Πράσσειν] τὴν εἰρήνην δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ὅπερ. C. D. E. Vind. m. Ar. Chr. ὥςπερ, sed in m. superscr. γρ. ὁ. Valla *prout*.

Cap. XV. Ταῦτ' — καταλύεσθαι. „Schol. Aristoph. ad Pac. 478., qui ταῦτα, ἧττον, οὔπω θέλοντες. Ibi pro φησί legendum σφίσι." WASS.

Αὐτοῖς de. G.

Σπαρτιᾶται Mosqu. „qui ita semper" (quod de Art. crit. p. 149. adnotare negleximus) Haack. Bekk. Goell. Vulgo Σπαρτιάται. Antea οἵ cum accentu (ἦσαν οἵ) ne quis cum Abresch. (cf. Schol.) exspectet, vid. adnot.

Πρῶτοί τε. Τέ de. D.

ὑαῖοι * οὔπως * ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ Δηλίῳ, παράχρημα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἔδει ὃ ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλεύεσθαι.

(β. Διὰ τί οἱ τὰ πρῶτα ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Ἀθήναις φερόμενοι, Πλειστοάναξ τε καὶ Νικίας, τὴν ξύμβασιν προὐθυμοῦντο. ις'—κ'.)

ις'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἧσσα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγεγένητο, καὶ ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν,

1. Οὔπως ἤθελον] οὐδὲ ὅλως ἤθελον. — Εὖ φερόμενοι] ἦγον εὐτυχοῦντες. (λ. Λύγ.) — Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] ὥστε τὸ προσῆκον αὐτοῖς μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιττότερον. — 8. Ἐνδεξομένους] ἤτοι προσδεξομένους· λείπει τὴν εἰρήνην.

ις'. 8. Ὁ μέν] ὁ Βρασίδας.

2. Οὔπως. Cl. Reg. (G.) F. Gr. C. D. I. E. m. (sed hic abraso ς) Ar. Dan. marg. Steph. Schol. Aristoph. Vall. οὐπώ. Sed Phot. et Suid. Οὔπως· οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ἐν, ᾗ καὶ Ὅμηρος. Post πράσσ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Εὖ φερόμενοι. H. s. v. γὰρ εὐφορούμενοι.

Καταλύεσθαι „Post hanc vocem sequentia inserit contra libros omnes Schol. Aristoph. Pac. 478. Μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐαῦτων, καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν τάχιστα γένηται." WASS.

Ἐπὶ τῷ. F. ἐπὶ τῶν ἐν. Reg. (G.) ἐν, sine τῷ.

Γνόντες — ἐνδεξ. „Thom. Mag. in ἐνδέχεται." WASS.

Ἂν ἐνδεξομένους. Ἂν om. Gr. D. Ar. Chr. Pro ἐνδεξομένους m. Thom. Mag. ἐνδεξαμένους, quo ducunt etiam Chr. Dan. qui δεξαμένους praebent. At vulgata sincera. Vid. I. 1. p. 160. Caeterum D. ἐνδεξομένοις, sed cum νς s. ις.

Ποιοῦνται. H. ποιεῖται, cum ου s. ει.

Τοῦ πλείονος. Τοῦ s. v. E., Car. XVI. Ἐπειδὴ δέ. Δέ om. K. Ar. Chr. Dan. „Om. etiam Schol. Aristoph. Equ. 790, qui et ἦττα, ἐγένετο, τεθνήκει, ἀμφότεροι pro ἡσυχίας, εὐτυχίας, et τὲ νομίζων εἶναι, et ἀξιοπιστότερος διαβ. omissa voce μάλιστα. Corrupte" WASS.

Ἡ ἐν. Gr. F. K. οἱ ἐν.

Ἐγεγένητο. H. γεγένητο, ut c. 14. In Gr. nostrum ex emend. fuerat ἐγένετο.

Ἠναντιοῦντο. C. ἠναντιοῦντα, Τῇ εἰρήνῃ. Τῇ de K.

Ὁ μέν. „Verba ὁ μὲν — διαβάλλων olim parentheseos inclusa erant signis." BAU.

Digitized by Google

ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας, καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων· τότε δὲ * οἱ ἐν * ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Παυσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῷ δὴ μᾶλλον προεθυμοῦντο· Νικίας μὲν, βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἐς τε τὸ

1. Ὁ δέ] ὁ Κλέων. — 5. Πλεῖστα] ἤτοι ἐν πλείστοις πράγμασι. (λ. Ἀνγ.) — 7. ** Ἀπαθής] εὐτυχής. (Λουγδ.)

Ἦν om. Vat. et Schol. Arist., s. v. habet H.

Διαβάλλων. Pal. Vat. H. διαβαλών, sed in Pal. antea fuerat διαβάλλων.

Τότε δέ. Ar. Chr. τότε δή. „Quod est etiam infra c. 17. Et sic saepe Lucianus. Timon. p. 161. Καὶ λόγοι πολλοὶ παρὰ τῇ κύλικι τότε δὴ καὶ μάλιστα περὶ σωφροσύνης. [Hoc tamen exemplum plane huc non pertinet.] De Sacrif. p. 369. Ἦν δ' εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔλθῃς, τότε δή, τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνά. Quom. conscrib. sit Histor. p. 635. et Demosth. encom. 707." DUK. At nihil mutandum. Vid. ad I, 11. ad Xen. Cyr. I, 6, 41. et δὲ in Ind. Xen. Anab. Apodosin hinc inripere perperam negat Haack., dubitat Heilm. At vid. Goell.

Οἱ ἐν. Haec ex Reg. (G.) F. Lugd. Gr. inseruimus cum Haack. et Goell. „Etenim qui principatum civitati suae parare student, [quod inest invulg. scriptura,] eos belli magis quam pacis cupidos esse consentaneum est. Sed principes suae uterque civitatis esse voluerunt Plistoanax Niciasque, idque se tantum pacem republica agente consecuturos esse sperabant." GOELL. Nec dicimus σπεύδειν τινί τι, *parare alicui aliquid*, sed absolute σπεύδειν τι, ut προθυμεῖσθαί τι, *studiose ambire*, *affectare aliquid*. Cf. VI, 39. 79.

Τὴν ἡγεμονίαν. Τήν om. Mosqu. Τὴν ἡσυχίαν aut ὁμόνοιαν Reisk., τὴν ὁμολογίαν Dindorf. coniiciebat, quae omnia ut audaciora, ita, si antea οἱ ἐν inseris, non necessaria sunt.

Βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. C. Λακεδαιμ. βασιλεύς.

Φερόμενος. „Fort. leg. φερόμενοι." GOELL. Minime. Plistoanax res insignes in bello nondum gesserat. Statim G. στρατηγίαις, sed ῃ s. ι ead. man.

Πολλῷ. It. H. C. D. F. E. K. m; πολλῶν, sed I. in marg. πολλῷ.

Ἠξιοῦτο. Cass. Aug. Reg. Gr. ἠξίου τό. „Mendose." WASS. Mosqu. ἀξιοῦτο. Virgula post ἠξιοῦτο vulgo (ante Bekk.) abest, et Haak. ἠξιοῦτο διασώσασθαι interpretatur *dum existimaretur conservasse*, licet καί ante ἐς τε aperte doceat ista praecessisse infinitivum ad βουλόμ. pertinentem. Supple igitur τεῦ ἀπαθὴς εἶναι vel interpretare *dum honorabatur*. Pal. rursus διασῴσ. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἐς τε. Mosqu. ἔν τε. Lugd. ἔσται.

Digitized by Google

αὐλίσα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὰς, καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι, καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν· Πλειστοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. 2. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπηγειῶντο αὐτὸν πεῖσαι μετὰ Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ὥστε χρῆσαι

328.

3. ** Τοῦ ἀκινδύνου] τῆς ἀσφαλείας. (Λουγδ.) — 4. Καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι] τῇ ἀλόγῳ φορᾷ τῆς τύχης. (λ. Λύγ.) — 5. † Τὴν εἰρήνην παρέχειν] † ὥστο δηλονότι. (λ. Λύγ.) — 6. ** Πλειστοάναξ δὲ] Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθοδον εὗρετο· ἔφευγε δὲ διὰ τό ποτε πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀναχωρῆσαι [ἐκ] τῆς Ἀττικῆς. (Γ.) — Διαβαλλόμενος] ἤγουν ὑβριζόμενος. (λ. Κασσ. Λύγ.) — 7. ** Καθόδου] ἀντὶ τοῦ ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς δῆ. (Λουγδ.) — 8. Προβαλλόμενος] ἤγουν κατηγορούμενος. (λ. Λύγ.) — 9. Παρανομηθεῖσαν] ἤγουν παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. (λ. Λύγ.) — 10. Τὴν γὰρ πρόμαντιν] ἤγουν τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας. (λ. Κασσ. Λύγ.)

Καὶ τῷ. Gr. καὶ ἐν τῷ, non inepte.

Οὐδέν. Cod. Bas. οὐδένα.

Αὐτόν. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. αὐτόν. Cf. Farr. discr. script. „Pro τύχῃ hic debebat τῇ τύχῃ." BAU. Cf. Ind. verb. in h. v.

Ἐς ἐνθυμίαν — αὐτῶν Thom. Mag. in ἐνθυμ, ubi εἰς. It. Vat. cod. Bas. E. ἐς εὐθυμίαν. C. D. ἐς ἀθυμίαν. „Pol. II, 231. ἐνθυμία καὶ ἐνθύμησις [1, 132.] Θουκυδ." DUK. Cf. adnot.

Ἀεί om. Reg. (G.) *Αἰεί* rursus exarat Pal. Cf. I, 1. p. 211.

Προβαλλόμενος. Cod. Bas. a corr. προβαλλομένοις.

Τί πταίσειαν. Τί om. Reg. (G.) At vid. Valck. ad Herodot. VIII, 21.

Ξυμβαίνοι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. B. C. I. E. Vind. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Haack.. Bekk. Goell. Vulgo ξυμβαίνει, quod habet D., sed cum οι s. ει al. man.

2. *Πρόμαντιν.* Syllaba τιν s. v. in C. Idem statim ἐποντιῶντο.

Μετά plene pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) μετ' Cass. Aug. C. et fortasse plures. Cf. Farr. discr. script. ubi I. 1. p. 421. lege C. pro G. Lugd. μηξ'.

Χρῆσαι Λακεδαιμονίοις. „Suid. et ex eo Phav. Χρῶσαν· τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις· Θουκυδίδης. Quaerendum est, ubi haec dicat Thuc. Sed dubito nonnihil, an Suidas ea male ex hoc loco de-

Digitized by Google

ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας, καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων· τότε δὲ * οἱ ἐν * ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Παυσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῷ δὴ μᾶλλον προεθυμοῦντο· Νικίας μὲν, βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἐς τὸ

1. Ὁ δὲ] ὁ Κλέων. — 5. Πλεῖστα] ἤτοι ἐν πλείστοις πράγμασι. (λ. Λύγ.) — 7. ** Ἀπαθής] εὐτυχής. (Λουγδ.)

Ἦν om. Vat. et Schol. Arist., s. v. habet H.

Διαβάλλων. Pal. Vat. H. διαβαλών, sed in Pal. antea fuerat διαβάλλων.

Τότε δέ. Ar. Chr. τότε δή. „Quod est etiam infra c. 17. Et sic saepe Lucianus. Timon. p. 161. Καὶ λόγοι πολλοὶ παρὰ τῇ κύλικι τότε δὴ καὶ μάλιστα περὶ σωφροσύνης. [Hoc tamen exemplum plane huc non pertinet.] De Sacrif. p. 369. Ἦν δ' εἰς τὴν Λίγυπτον ἔλθῃς, τότε δή, τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνά. Quom. conscrib. sit Histor. p. 635. et Demosth. encom. 707." DUK. At nihil mutandum. Vid. ad I, 11. ad Xen. Cyr. I, 6, 41. et δέ in Ind. Xen. Anab. Apodosin hinc inripere perperam negat Haack., dubitat Heilm. At vid. Goell.

Οἱ ἐν. Haec ex Reg. (G.) F. Lugd. Gr. inseruimus cum Haack. et Goell. „Etenim qui principatum civitati suae parare student, [quod inest invulg. scriptura,] eos belli magis quam pacis cupidos esse consentaneum est. Sed principes suae uterque civitatis esse voluerunt Plistoanax Niciasque, idque se tantum pacem republica agente consecuturos esse sperabant." GOELL. Nec dicimus σπεύδειν τινί τι, *parare alicui aliquid*, sed absolute σπεύδειν τι, ut προθυμεῖσθαί τι, *studiose ambire, affectare aliquid*. Cf. VI, 39. 79.

Τὴν ἡγεμονίαν. Τὴν om. Mosqu. Τὴν ἡσυχίαν aut ὁμόνοιαν Reisk., τὴν ὁμολογίαν Dindorf. coniiciebat, quae omnia ut audaciora, ita, si antea οἱ ἐν inseris, non necessaria sunt.

Βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. C. Λακεδαιμ. βασιλεύς.

Φερόμενος. „Fort. leg. φερόμενοι." GOELL. Minime. Plistoanax res insignes in bello nondum gesserat. Statim G. στρατηγίαις, sed ῃ s. ι ead. man.

Πολλῷ. It. H. C. D. F. E. K. m; πολλῶν, sed I. in marg. πολλῷ.

Ἠξιοῦτο. Cass. Aug. Reg. Gr. ἠξίου τό. „Mendose." WASS. Mosqu. ἀξιοῦτο. Virgula post ἠξιοῦτο vulgo (ante Bekk.) abest, et Haak. ἠξιοῦτο διασώσασθαι interpretatur *dum existimaretur conservasse*, licet καί ante ἐς τε aperte doceat iam praecessisse infinitivum ad βουλόμ. pertinentem. Supple igitur τοῦ ἀπαθὴς εἶναι vel interpretare *dum honorabatur*. Pal. rursus διασῴσ. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἐς τε. Mosqu. ἔν τε. Lugd. ἔσται.

Digitized by Google

αὐλίσια πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι, καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅτις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν· Πλειστοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. 2. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπηγιῶντο αὐτὸν πεῖσαι μετὰ Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ὥστε χρῆσαι

3. ** Τοῦ ἀκινδύνου] τῆς ἀσφαλείας. (Λουγδ.) — 4. Καὶ ὅτις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι] τῇ ἀλόγῳ φορᾷ τῆς τύχης. (λ. Αὐγ.) — 5. † Τὴν εἰρήνην παρέχειν] † ὥστο δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. ** Πλειστοάναξ δὲ] Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθοδον εὗρετο· ἔφευγε δὲ διὰ τό ποτε πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀναχωρῆσαι [ἐκ] τῆς Ἀττικῆς. (Γ.) — Διαβαλλόμενος] ἤγουν ὑβριζόμενος. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. ** Καθόδου] ἀντὶ τοῦ ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς δή. (Λουγδ.) — 8. Προβαλλόμενος] ἤγουν κατηγορούμενος. (λ. Αὐγ.) — 9. Παρανομηθεῖσαν] ἤγουν παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὴν γὰρ πρόμαντιν] ἤγουν τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Καὶ τῷ. Gr. καὶ ἐν τῷ, non inepte.

Οὐδέν. Cod. Bas. οὐδένα.

Αὐτόν. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. αὐτόν. Cf. Farr. discr. script. „Pro τύχῃ hic debebat τῇ τύχῃ." BAU. Cf. Ind. verb. in h. v.

Ἐς ἐνθυμίαν — αὐτῶν Thom. Mag. in ἐνθυμ, ubi sic. It. Vat. cod. Bas. E. ἐς εὐθυμίαν. C. D. ἐς ἀθυμίαν. „Pol. II, 231. ἐνθυμία καὶ ἐνθύμησις [1, 132.] Θουκυδ." DUK. Cf. adnot.

Ἀεί om. Reg. (G.) *Αἰεί* rursus exarat Pal. Cf. I, 1. p. 211.

Προβαλλόμενος. Cod. Bas. a corr. προβαλλομένοις.

Τί πταίσειαν. Τί om. Reg. (G.) At vid. Valck. ad Herodot. VIII, 21.

Ξυμβαίνοι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. B. C. I. E. Vind. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Haack.. Bekk. Goell. Vulgo ξυμβαίνει, quod habet D., sed cum οι s. ει al. man.

2. *Πρόμαντιν.* Syllaba τιν s. v. in C. Idem statim ἐποντιῶντο.

Μετά plene pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) μετ' Cass. Aug. C. et fortasse plures. Cf. Farr. discr. script. ubi I. 1. p. 421. lege C. pro G. Lugd. μητ'.

Χρῆσαι Λακεδαιμονίοις.„Suid. et ex eo Phav. Χρῶσαν· τὴν χρησμωδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις· Θουκυδίδης. Quaerendum est, ubi haec dicat Thuc. Sed dubito nonnihil, an Suidas ea male ex hoc loco de-

Digitized by Google

Λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μή, ἀργυρέᾳ * εὐλάκᾳ * εὐλάξειν. 3. χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους, φεύ-

1. ** Ἐπὶ πολύ] πολλάκις. (Λουγδ.) — 2. Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα] ἡμιθέου μὲν τοῦ Ἡρακλέους λέγει, σπέρμα δὲ τὸν ἀπόγονον· οὗτος δ' ἦν ὁ Πλειστοάναξ. ἀναφέρειν δὲ τὸ κατάγειν. εὐλάκαν δὲ τὴν ὕνιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν· ἔνιοι δὲ, τὴν δικελλαν, ἀπὸ τοῦ * λακαίνειν *, ὃ ἔστι σκάπτειν. εὐλάξειν δὲ ἀρόσειν, τοιοῦτο δέ τι λέγει, ἀργύρεα εὐλάκα εὐλάξειν, τουτέστι λιμὸν ἔσεσθαι, καὶ πολλοῦ σφόδρα τὸν σῖτον ὠνήσεσθαι, ὥσπερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρωμένους, ἔνιοι δὲ οὐ λυσιτελήσειν φασὶν αὐτοῖς τὴν γῆν γεωργεῖν, ὥσπερ εἰ ἀργυροῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο. — Ἐκ τῆς ἀλλοτρίας] ἤγουν ὑπερορίας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ἀναφέρειν] ἀνακαλεῖσθαι. (λ. Αὐγ.) — ** Ἀργυρέαις] Ὄζει κόπρος κάκιστον ἢ βλογράφου. (Παλ.) — ** Χρόνῳ δὲ — —] ἡ σύνταξις οὕτως· χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους * αὐτὸν * καταγαγεῖν τοῖς

scripserit." DUK. Cf. Abresch. Diluc. p. 502.

Ἐπὶ πολύ. Cod. Bas. ab emend. ἐπιπλεῖστον.

Τάδε. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. τάδε εἰπεῖν. „Ex interpretatione τοῦ χρῆσαι opinor." WASS. Εἰπεῖν si probes, antea χρῶσαν legendum, cui Suid. et Phav. patrocinantur. Neque tamen nos assentimur.

Ἀφικνουμένοις. It. ἀφικναύμενος. Ar. Chr. Dan. ἀφικομένοις.

Υἱοῦ ἡμιθέου. G. I. θεοῦ ἡμιθνέου. Statim F. ἐς τῆς ἀλλ.

Ἐς Cass. Aug. Pal. F. Mosqu. Haack. Vulgo. (Bekk. Goell.) εἰς. Cf. Farr. discr. script.

Ἀργυρέᾳ. Pal. ἀργυρεαις. It. ἀργυραί. Vat. H. (quanquam posterioris accentus non appictus) ἀργυραιέ, sed H. cum ᾱ s. ῑ. Gr. ἀργύραις, B. C. D. I. E. K. ἀργυραια. Vind. m. ἀργυραίᾳ. Vulgatum tuentur Hesych. et Phav. In Reg. ἀργυρέαν.

Εὐλάκᾳ. Cl. in marg. εὐλάχᾳ. It. Vat. ενλα καί. Gr. εὐλὰ καί. H, ενλακα καί. Reg, εὔλακα. K, ενλακα, sed κ sec. man. mutatum in χ. „Huc spectat Hesych. in. v. ἀργυρέα ὕννις, qui emendandus ἀργυρέᾳ εὐλάκα pro ἀργυρέα αὔλαξ." [Verba Hesychii sunt; Ἀργυρέα ὕννις, ἢ ἀργυρέα αὔλαξ, παρὰ Θουκ. Ubi Hemsterhus, „Ego ordinem invertendum puto Ἀργυρέα αὐλάχα, ἢ ἀργυρέα ὕννις, παρὰ Θουκ. Αὐλάχα inquam; hanc enim olim variam exstitisse lectionem in Thuc. libris Hesychius satis ostendit in Αὔλαχα, ἢ ὕννις. Vomerem ita vocari non abhorret, qui sulcos ducit." Cf. Kust. ad Suid.] „Ἄροτρον male reddit Suid., et scribit εὔλαχα, quomodo et Phav. [atque Zon.]" WASS. Εὐλάκᾳ tuetur Phot. et αὔλαξ, ἄλοξ ac similia nomina —, non χ adsciscunt. De sententia vid. not.

Εὐλάξειν. Cl. in marg., It, Vat. Reg. Gr. εὐλάζειν.

3. Προτρέψαι. Dan. περιτρέψαι.

Λακεδαιμονίους. Perspicuitatis causa virgulam cum Haack. addidimus.

Digitized by Google

γοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων † δόκησιν † ἀναχώρησιν, καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φόβῳ * τῶν * Λακεδαιμονίων, ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὥςπερ ὅτε τὸ πρῶτον, Λακεδαίμονα κτίζοντες, τοὺς βασιλέας καθίσταντο.

ιδ. Βιβλ. β'. κεφ. κα'.

ιζ'. Ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων ἐν εἰρήνῃ μὲν, οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα

ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις· τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ λεκτέον· ἔστι γὰρ περιβολὴ διττή. (Βασ.) — 2. Μετὰ δώρων δ.] οἱ μὲν τὴν δόκησιν ἀντὶ τοῦ δοκήσεώς φασι κεῖσθαι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δοκήσεως ἀναχώρησιν· οἱ δὲ, τηρήσαντες τὴν δόκησιν, τὴν ἀναχώρησιν [μᾶλλον] ἀντ' ἀναχωρήσεως ἐδέξαντο· ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον, ἵν' ᾖ, ἤτοι διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων λῆψιν ἀναχώρησιν· καὶ δεκτέον τοῦτο. §. ** διὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετὰ δόκησιν δώρων, ἀντὶ τοῦ μετὰ δωροδόκησιν, τοῦτ' ἔστι μετὰ τὸ λαβεῖν δῶρα ὑπ' Ἀθηναίων. (Λουγδ.) — Ἥμ. τῆς οἰκίας — οἰκοῦντα] ὁ Πλειστοάναξ διαφυγὼν ᾤκησεν ἐν Λυκαίῳ. τοῦ δὲ τόπου, καθ' ὃν ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν, τὸ μὲν ἥμισυ ἦν ἱερὸν, τὸ δὲ ἥμισυ βέβηλον. — 4. Ἔτι ἑνὸς δέοντι] τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι [ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προῤῥήσεως τῆς μαντείας προτρέψαι (λ. Κασσ. Αὐγ.)] τοὺς Λακεδαιμονίους· ἵν' ᾖ, χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ.

ιζ'. 7. Τῇ διαβολῇ] τῇ ὕβρει τῇ τῶν ἐχθρῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Δόκησιν Cass. (in cuius marg. man. rec. γρ. δοκοῦσαν,) Aug. (sed hic a correct. post δοκ. voc. eras.,) Cl. (cuius marg. δοκήσεως,) F. (in cuius marg. ead. man. γρ. δοκοῦσαν ἕως,) Mosqu. m. Chr. Dan. marg. Steph. Schol. Haack. „Etiam Snidas in δώρων hic legit δώρων δόκησιν, et exponit δωροδοκίαν." DUK. It. Vat. H. E. δόκησιν ἕως, C. D. I. K. m. δόκησιν ἐς, Vind. δόκησιν εἰς, in quibus omnibus latet scriptura marg. Cl. δοκήσεως, quae placuit Benedicto et Goell. Vulgo (Bekk. Goell.) δοκοῦσαν. Cf. adnot.

Οἰκίας. E. οἰκείας.

Φόβῳ τῶν. Cass. Aug. Pal. F. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Schol. in cap. Haack. Bekk. Goell. φόβῳ τῷ. At c. 11. φόβῳ τῶν Ἀθηναίων. I, 26. δέει τῶν Κερκυραίων.

Ἔτει Vat. cod. Bas. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Reisk. Haack. Bekk. Goell. et rec. man. Reg. ac m., denique in marg. Gr. Vulgo inepte ἔτι.

Τὸ πρῶτον. Cass. τό om., ut videtur. Comma ante τὸ πρ. posuit Haack. Postrema syllaba voc. κτίζοντες in G. s. v.

Cap. XVII. *Νομίζων*. Apud Duk. male hic, non post μέν interpungitur. Omnis autem haec paragr. ad anteced. caput pertinet.

Digitized by Google

τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας νομιζομένους, κἂν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι, πολέμου δὲ παθεστῶτος, ἀεὶ ἀπάγκην εἶναι τοὺς προῦχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν.

(§. Σπονδαὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, ιη'—κ'. Ὁ τρόπος, ὃν ἐγένοντο.)

2. Καὶ τὸν τε χειμῶνα τοῦτον ἦεσαν ἐς λόγους, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη· παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμόν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ξυνόδων, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγ-

2. Ἀνεπίληπτος εἶναι] μὴ ἂν αὐτὸς * παρέξειν * κατηγορίας ἀφορμὴν, [προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν.] — 5. Ἦεσαν ἐς λόγους] ἀλλήλοις δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 6. Παρασκευή τε προεπανεσείσθη] [ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ (λ. Ἀὐγ.)] προηπειλήθη. — 7. Ὡς ἐπὶ τειχισμόν] ὡς μελλόντων φρούρια ἐπιτειχίσειν ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν Λακεδαιμονίων. §. ** ἵνα τειχίζωσι τὰ ἑαυτῶν χωρία. (Λουγδ.) — 9. Ἐκ τῶν συνόδων] ἐπειδὴ συνερχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπιζητοῦντες κατὰ τὸ δίκαιον παρ' ἀλλήλων τινὰ[ς], συνέβησαν. — Δικαιώσεις] αἰτήματα δίκαια. (λ. Ἀὐγ.) — Προενεγκόντων] προβαλόντων. (λ. Ἀὐγ.)

Αὐτὸς. Gr. αὐτοῖς. C. αὐτοῖ. Pro κἂν cod. Bas. καί.

Ἀνάγκην. It. Vat. ἀνάγκη. Ante πολέμου vulgo male colon. Pro ἀεί Pal. rursus αἰεί.

Προὐθυμήθη. C. I. προὐθυμήθαι, sed I. η s. ει.

2. Καὶ πρός. Καί om. E, Pro πρός Reg. (G.) ἐς. Distinctio post ἤδη apud Bekk. de. Sed ratio, qua particulae τέ — καί in τόν τε χειμ. — καὶ πρὸς τὸ ἔαρ positae sunt, minus permittit, ut posteriora ad προεπανεσ. referamus.

Προεπανεσείσθη. Masqu. προανεσείσθη.

Περιαγγελλομένη. C. D. περιαγγελομένη. E. περιαγαλλομένη. Vind. περιαγγελομένην.

Ὡς ἐπὶ τειχισμόν Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὡς ἐπιτειχισμόν. „Ὡς nominibus locorum [at vid. adnot. ad I, 50.] et hominum apud omnes apponitur pro ad [de profectione ad al.] An sic quoque dici possit ὡς ἐπιτειχ., *ad munitiones extruendas*, mihi non liquet. In scriptura cod. Gr. nulla haesitatio est.“ DUK. Exspectes quidem cum Abresch. ἐπιτειχισμόν ob I, 122. 144., ideoque coniicias ὡς ἐς ἐπιτειχισμόν. Cf. Schol. Sed simplex τειχισμός de obsidione paranda legitur etiam VIII, 34. Virgulam Bred. ante ὡς poni vult, et post ἔαρ. plene interpungit.

Μᾶλλον s. v. H., om. Vat.

Ξυνόδων cod. Bas. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) συνόδων.

Digitized by Google

νόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο ἅστε, ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους· (ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν, οἱ Θηβαῖοι ἔφασαν οὐ βίᾳ, ἀλλ' ὁμολογίᾳ, αὐτῶν προσ-
5 χωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν·) τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμό-
329. νιοι, καὶ ψηφισαμένων, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ἠλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων ὥστε καταλύε-
10 σθαι, (τούτοις δὲ οὐκ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα,) πριοῦνται τὴν ξύμβασιν, καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὤμοσαν, ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τάδε.

(Αἱ σπονδαὶ αὗται.)

ιή. „Σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ

3. Ἀνταπαιτούντων γάρ] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἀλλ' ὁμολογίᾳ] ἐκουσίῳ θελήματι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἔχειν τὸ χωρίον] τὴν Πλάταιαν. (λ. Αὐγ.) — 6. Τὴν Νίσαιαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν. — 10. ** Τούτοις δὲ οὐκ — —]

Προστροφὴν γίνωσκε τὸ σχῆμα τόδε·
τὸ δ' αὖ σκοτεινὸν καὶ περίξυλον λόγου
ἄλλοις παρεὶς ῥήτορσιν αἰνεῖν ἀσκόπως,
τίς ἱστορούντων ἀκριβὴς κανών, μάθε·
σφρὴς μὲν ὄγκου, καὶ ταχὺς, πειθοῦς γέμων,
τοῦτον χρεὼν δ' ἦν τῆς δρυὸς καὶ τοῦ ξύλου
υἱὸν καλεῖσθαι, τὸν ξυλουργοῦντα λόγοις,
ῥυ τὸν μελιχρὸν Ἡρόδοτον ἐν τοῖς λόγοις. (Παλ.)

Cf. I. 1. p. 209, cum Farr. discr. script.

Θηβαῖοι. Gr. B. *Ἀθηναῖοι*, sed alterum Gr. in marg. Cf. ad VI, 95. Parenthesis notas verbis *ἀνταπαιτ.* — *Νίσαιαν* primus addidit Bauer., ut a *τότε δή* apodosis incipiat.

Αὐτῶν. E. *αὐτῷ.*

Προσχωρησάντων. Cod. Bas. *προχωρ.*

Ἠλείων. B. *Ἠλίων.*

Τῶν ἄλλων. Mosqu. *καὶ ἄλλων.*

Πρὸς τοὺς Ἀθην. — *ἐκεῖνοί τε* ob repetitum *πρὸς τούς* om. Gr. „Interpunctionem correximus commate fixo post *ὤμοσαν*, quum vulgo post *Ἀθην.* vel plene vel minus plene interpungeretur, unde factum est, ut interpretes non haberent, quo referrent *τέ*. Item post *Λακεδ.* comma posui, ut *τάδε* melius cum antecc. verbis iungatur." HAACK. post Abresch.

Digitized by Google

πόλεις. 2. περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἰέναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀδεῶς. τὸ δ' ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. 3. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

κη'. 2. Θεωρεῖν] Θεωροὺς πέμπειν. (λ. Ἀὐγ.) — 5. Αὐτονόμους εἶναι] ἦγουν τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρωμένους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Αὐτοτελεῖς] αὐτοτελεῖς αὐτοὺς καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. — 6. Αὐτοδίκους] αὐτόδικοι ἄνθρωποι οἱ [παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι, (Κασσ. Αὐγ.)] ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρώπους. — 10. Ἀβλαβεῖς — ὅπλα δὲ — —]

Σπονδὰς μὲν ἐξώρκωσαν ἀβλαβεῖς μένειν,
ὅπλα φέρειν δὲ μηδαμῶς ἔστω, λέγειν
Τζέτζης σολοικίζουσιν ἐντάττει λόγοις·
οὐκ ἀττικισμὸς τοῦτο· γράφειν.
οὕτω γράφων δὲ σοῖς περιστρόφοις λόγοις
πέφευγας ὅσον κρίνειν σε τεχνικῶς θέλει.
πηλὸς λιθουργῶν συγκαλύπτει φαυλίαν,
γραφῆς σκότος δὲ τοὺς σολοίκους τῶν λόγων. (Παλ.)

CAP. XVIII. *Πόλεις.* Ante Haack. hic virgula duntaxat interpungebatur.

2. *Περὶ μέν. Μέν* om. C. I.

Νεών. K. *νεόν.*

Αὐτονόμους. F. *δικους* habet s. *νομους* aut hic, aut sic ut paulo post pro *αὐτοδίκους* nostrum praebeat.

Αὐτῶν. Cass. Pal. Reg. Gr. Chr. Ald. Flor. Bas. *αὐτῶν.*

Τῆς ἑαυτῶν om. F., solum *τῆς* om. Gr. D. Pro *ἑαυτῶν* Aug. rursus *αὐτῶν.* Mire interpretatur Valla: *et ipsos uti suis legibus, vectigalibus, iudiciis, sua denique terra.* Fortasse verba *καὶ αὐτῶν* non legit, quae in Pal. rec. man. inserta.

3. *Τοῖς Ἀθηναίων.* Reg. (G.) Lugd. cod. Bas. C. D. I. Mosqu. *τῶν Ἀθηναίων.* Gr. *τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων*, sed punctis subscriptis notata. K. *τοῖς Ἀθηναίοις*, sed corr. *Ἀθηναίων.* In Cass. et H. *τοῖς Ἀθ. καὶ Λακ. καὶ τ. ξ.* de., sed in Cass. deinde in marg. adscr.

Καὶ Λακεδαιμονίοις. Gr. *καὶ τοῖς Λακεδ.*

Τοῖς Λακεδαιμονίων. Cl. Reg. (G.) cod. Bas. D. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. *τῶν Λακεδαιμονίων.*

Καὶ κατὰ γῆν om. C. D. E. K. Ab al. man. habet I.

Digitized by Google

4. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ· ἢν δέ τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους, * δικαίῳ * χρήσθων καὶ ὅρκοις, καθότι ἂν ξύνθωνται. 5. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις, ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται, αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας· τὰς δὲ πόλεις, φε-

5. *Πρὸς ἀλλήλους*] ἦγουν *Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους*. (λ. *Αὐγ.*) — 6. *Δίκαις*] ἤγουν *κρίσει δικαίᾳ*. (λ. *Αὐγ.*) — 8. ** *Ὅσας δὲ πόλεις*]

Τὸ σὸν σκοτεινὸν καὶ τὸ τοῦ βιβλογράφου
† Χαρυβδίαν δίαν † ἐξεγείρουσιν λόγους.
λοιπὸν τὰ πολλὰ σῶν περιτρέχων λόγων,
τὰ συμφανῆ σύμπασιν ἐγγράψω μόνα·
σὲ γὰρ σολοικίζοντα πικρὸν δεικνύειν. (*Παλ.*)

10. *Φερούσας τὸν φόρον*] *διδούσας τὸ ἐτήσιον τέλος*. (λ. *Αὐγ.*)

4. *Ἐξέστω* s. v. habet H., nec tamen suspectum putamus.

Ἐπιφέρειν. Mosqu. *φέρειν*. In Vat. de.

Μήτε Λακεδαιμονίους. Hinc lacuna ad *καὶ τοὺς ξυμμ. μήτε τέχνῃ* in E.

Ἐπ' Ἀθηναίους. K. (hic a pr. man.) Ar. Chr. *ἐπ' Ἀθήνας*. In Reg. (G.) *ἐπ' Ἀθ. καὶ τ. ξ.* de.

Μήτε Ἀθην. κ. τ. ξ. Hinc lacuna ad *μήτε τέχνῃ* in D.

Ἢν δὲ — Ἀμφίπολιν. „Thom. Mag. in *χρήσθων*, intermissis vocibus *καὶ ὅρκ. κ. ἂν ξ.* et *καὶ οἱ ξύμμ.*" WASS.

Δέ τι. Chr. Dan. *δέ τι καί*. Ar. *δέ που καί*. Statim Mosqu. *διάφορον*. Tum I. *ἦν* pro *ᾖ*.

Δικαίῳ. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. Ar. marg. Steph. Schol. Haack. et in marg. man. rec. Cass. *δίκαις*. „*Δίκαις* huic loco magis convenire videtur quam *δικαίῳ*. Et Thucydides etiam alibi *δίκην*, *δίκας* et *διάφορα* coniungit, I, 78. *τὰ δὲ διάφορα δίκῃ λύεσθαι*. Et I, 140. *εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι*." DUK. „Nolim quidquam mutari. Quidni Thucydides, licet semel vel raro, diceret *iure utuntor* (*δικαίῳ*) pro *iudicio* (*δίκαις*) *disceptanto*?" GOELL.

Ξύνθωνται. Pal. *ξυνθῶνται*. At vid. I. 1. p. 228. sq. et Ephemm. Hall. a. 1826. p. 520.

5. *Ὅσας δέ*. *Δέ* a man. rec. in Pal.

Ὅποι. Cl, D. I. E. *ὅπῃ*.

Βούλωνται Cass. Aug. Pal. It. Vat. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. et ex emend. Gr. Vulgo soloece *βούλονται*.

Φερούσας. C. Vind. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. *τὰς φερούσας*, quod Valla expressit, male, quum ad praedicatum pertinent partici-

Digitized by Google

ρούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι· ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἄκανθος, Σκῶλος, Ὄλυνθος, Σπάρτωλος. ξυμμάχους δ' εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων· 330. ἢν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι αὐτοὺς Ἀθηναίους. 6. Μηκυβερναίους δὲ, καὶ Σαναίους, καὶ Σιγγαίους, οἰκεῖν

1. Τὸν ἐπ' Ἀριστείδου] ταχθέντα δηλονότι. (λ. Ἀὺγ.) — ** Ἀριστείδαν] τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Πλαταιαῖς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, τοῦ κληθέντος δικαίου, τοῦ υἱοῦ Λυσιμάχου. (Ἀὺγ.) — 2. Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω —] ἐὰν ἀποδιδῶσι τὸν φόρον οἱ σύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπλα μὴ ἐπιφερέτωσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὰς σπονδάς. — 3. Ἐπὶ κακῷ] τῶν πόλεων. (λ. Ἀὺγ.) — Ἀποδιδόντων τὸν φόρον] τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. (λ. Ἀὺγ.)

pium. „*Ita liberas agere, ut tamen tributum pendant.*“ BAU.

Μηδέ. Vat. *μήτε.* Etiam in H. *τέ* s. *δέ.*

Ἀποδιδόντων. F. Mosqu. *τῶν μὴ ἀποδιδόντων*, male.

Τὸν φόρον. Mosqu. om. *τόν.* Tum I. *ἐγέγοντο*, sed in marg. *ἐγένοντο.*

Εἰσὶ δέ. Vulgo *εἰσὶ δὲ αἵδε*, sed *αἵδε* om. Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. H. Lugd. D. I. E. m. Ar. (quanquam in hoc ex alicuius emend. reponitur,) Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bened. Haack. Mirum est igitur a Bekk. et Goell. revocari potuisse, licet etiam c. 23. et apud Xenoph. saepissime ab interpretibus inculcatum sit. Cf. Praef. Cyr. p. XXXI. Gr. aucta interpretatione *εἰσὶ δὲ αἱ πόλεις αἵδε.*

Σπάρτωλος. Mosqu. *Σπάρτελος.* At vid. I. 2. p. 359.

Μηδετέρων. Gr. Mosqu. *μηδ' ἑτέρων.*

Μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων. Gr. *μήτε Ἀθηναίων μήτε Λακεδαιμονίων.* Cam. vulgato ordine servato post alterum *μήτε* addit *μήν.*

Ἢν δὲ Ἀθηναῖοι. I. *οἱ δὲ Ἀθην.*, in marg. *ἦν.* B. C. *οἱ δ' Ἀθην.*

Ἀθηναίους. Pal. *Ἀθηναίους.* Quod leviter confirmare videatur Haackii suspicionem hoc vocabulum ab interpretibus profectum coniicientis, qui sane non potuissent dativo uti. Sed in foederum formulis elegantia posthabita soli perspicuitati studeri ipse intellexit. Adde I. 1. p. 165.

6. *Μηκυβερναίους.* Mosqu. *Μηκυβερνίους.* Valla *Cyvernaeos.* At vid. Steph. Byz.

Σιγγαίους. Cass. Bas. *Συγγαίους.* Pal. Reg. (G.) Gr. *Σιγγέους.* Mosqu. *Σιγγέους.* „*Σίγγοι, πόλις περὶ τὸν Ἄθων*, [in Sithonia. Vid. I. 2. p. 366.] Steph.“ DUK. Idem Steph.: *τὸ ἐθνικὸν Σίγγιος — καὶ Σιγγαῖος* (vulgo *Συγγ.*) Apud Thuc. *καὶ Σιγγ.* om. B.

Οἰκεῖν. C. *οἰκα* (*ειν* s. *ᾱ* eras.) *τα.* Valla negationem simul invenit; nam interpretatur: *Non*

Digitized by Google

τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀμάνθιοι. 7. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον· ἀποδόντων δὲ καὶ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ Κυθηρα, καὶ Μεθάνην, καὶ † Πτελεὸν †, καὶ Ἀταλάντην, καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ ἄλλοθί που ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ, καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκιώνῃ εἰσὶ, καὶ ὅσους Βρασίδας ἐξέπεμψε, καὶ εἴ τις τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίῳ, ἢ ἄλλοθί που ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημο-

2. Ἀποδόντων] ἀποδότωσαν. (λ. Λύγ.) — 4. Κορυφάσιον] τὴν Πύλον λέγει. — 6. Ἐν τῷ δημοσίῳ] ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (λ. Λύγ.)

tamen Cyvernaeos — suas ipsorum urbes incolere.

Πόλεις τάς om. Cam. Post Ἀκάνθιοι Valla inepte addit Lacedaemonii ac socii.

7. Ἀποδόντων δέ. Δέ om. Mosqu., qui καὶ Λακεδ. habet.

Οἱ ξύμμαχοι. Οἱ om. B. C.

Ἀθηναῖοι. Vulgo οἱ Ἀθην., sed οἱ om. Cass. Aug. Pal. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. E, Vind. K. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. et correctus fortasse It.

Πτελεόν. Nomen vix sanum; nam nec Thessaliae nec Asiae Pteleum, de quibus vid. I. 2. p. 452., hic locum habet. Neque aptius videtur Πτελεὸν τῶν παραθαλαττίων Ἀχαιῶν, quod Steph. Byz. addit; nam ne id quidem ad societatem Laconicam pertinebat:

Τῷ Ἀθηναίων Cass. Aug. Pal. Reg. Vind. Benéd. Haacke. Vulgo (Bekk. Goell.) non deterius τῶν Ἀθηναίων. Nostrum probat Wass. in Praef. et Schaef. Mell. critt. p. 8. Similes dubitationes oriuntur c. 28. 28.

Ὅσης. Cass. cod. Bas. ὅσοις. Sed „γῆς per synesin latet in ἄλλοθι, i. e. ἐν ἄλλῃ χώρᾳ.“ BAU. E. ὅσα.

Καὶ τοὺς ἐν — ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ om. E. ob repetitum ἐν δημοσίῳ, sed in marg. restituta. Ante καὶ vulgo (et Haack.) male comma.

Πολιορκουμένους. Reg. (G.) καθημένους.

Ἐν Σκιώνῃ. Ar. ἐν τῇ Σκιωνῃ.

Ὅσους. E. in marg. ὅσοι, sed ους s. οι.

Ἐξέπεμψε. D. ἐξέπεμψε. Ante Bekk. sequebatur colon.

Τῶν ξυμμάχων. Τῶν de. Gr.

Ἀθήναις. Cass. Ἀθηναίοις.

Ἢ ἄλλοθι — ἐν δημοσίῳ om. Cass., qui in marg. supplet, et a pr. man. Aug. Pro ἄλλοθί που Mosqu. ἄλλο δή που.

Ἐν δημοσίῳ. Mosqu. ἐν τῷ δημοσίῳ.

Digitized by Google

σίφ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι σύστινας ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, κατὰ ταὐτά. 8. Σκιώναίων δὲ, καὶ Τορωναίων, καὶ Σερμυλίων, καὶ εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. 9. ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ δ' ὅρκος ἔστω ὅδε, „Ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως." ἔστω δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταὐτὰ ὅρκος πρὸς Ἀθηναίους. 10. τὸν δὲ ὅρκον ἀνανεοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στῆσαι Ὀλυμπίασι, καὶ Πυθοῖ, καὶ † Ἰσθμῷ †, καὶ [ἐν]

2. Κατὰ ταὐτά] ἤγουν κατὰ τὴν ὁμοίαν συμφωνίαν. (λ. Αὐγ.) — 8. Τὸν μέγιστον] ἤγουν τὸν ἰσχυρότατον. (λ. Αὐγ.)

Ἀποδόντων. H. I. ἀποδόντες. D. ἀποδιδόντων.

Δὲ καί. Καί om. Lugd.

Λακεδαιμόνιοι. Vat. H. D. (non C., quem Bekk. nominat,) I. Mosqu. οἱ Λακεδ.

Οὕστινας. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. εἴ τινας.

8. Δοκῇ. Mosqu. δοκῶ.

9. Ποιήσασθαι. Valla in interpretatione futurum posuit. Ante Mosqu. ὅρκους et mox ὅρκον.

Ἑκάτεροι. om. D. Antea Vind. ὁμοσσάντων.

Ἐμμενῶ ex Fr. Porti coniectura reposuit Goell. [Vulgo (Haack. Bekk.) ἐμμένω.] „Frustra, reclamantibus codd. Et ita noster etiam p. 347. [c. 47]" WASS. „Porti coniecturam ne id quidem defendit, quod posterius laudato loco sequitur καὶ οὐ παραβήσομαι. Nam praesens cum futuro iungitur et alibi." HAACK. Vid. I. 1. p. 274. Et in infinitivo praesens post iurandi verba frequens est; sed id ipsum qui firmat Schaeferus ad Eur. Med. v. 751. Pors., quum in indicativo hic et c. 47. ferre nolit, in re tenuissima dissentire a viro praestantissimo noluimus.

Καὶ ταῖς σπονδαῖς s. v. al. man. E.

Κατά. Cass. Aug. Vat. Lugd. καὶ κατά.

Ταὐτά Reg. Haack. Bekk. Goell., et supra recte ita omnes. Hic vulgo ταῦτα.

10. Ὀλυμπίασι Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) Ὀλυμπιάσι. Pal. Ὀλυμπιᾶσι. Cf. ad I, 130. et 143.

Ἰσθμῷ. „Ἐν Ἰσθμῷ. Ἰσθμοῖ." AE. PORP. „Veram puto coniecturam Porti Ἰσθμοῖ: nam sic et alii scriptores. Lucian. de Gymnas. p. 272. et Neron. p. 802." DUC. Consentiunt Haack. et Goell. Cf. Buttm. Gr. II. p. 275.

Καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἐν om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. Gr. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K., et uncis inclusit Haack. „Fort. legendum καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει

Ἀθήναις ἐν πόλει, καὶ ἐν Λακεδαίμονι ἐν Ἀμυκλαίῳ. 11. *εἰ δέ τι ἀμνημονοῖεν ὁπότεροιοῦν καὶ * ὅτου * πέρι, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὔορκον εἶναι ἀμφοτέροις ταύτῃ μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις.*"

4. *Ὅπῃ ἂν δοκῇ*] *ἤγουν ὡς ἂν δοκῇ.* (λ. *Αὐγ.*)

καὶ Λακ. ἐν Ἀμυκλ. At c. 23. ad eundem modum locutus est." WASS. *Καὶ Ἀθήνησιν* praebet Reg. (G.), ut c. 25. 47. „Mallem quidem *Ἰσθμοῖ καὶ Ἀθήνησι*, si unus et alter probatus liber addiceret. Quum refragentur omnes, scripsi *καὶ Ἰσθμῷ καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει*, etsi sequitur *ἐν Λακεδαίμονι ἐν πόλει* et iterum c. 23. ut hic vulgo." HAACK. Praepositionem (quam Bekk. et Goell. servarunt,) omitti posse deinde verbis *ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ* I, 121. demonstrare infelicissime conatus est. Utilius conferes not. ad I, 73. et Matth. Gr. §. 405. 8. b.

Ἀμυκλαίῳ. Reg. (G.) Gr. *Ἀμυκλέῳ*, sed in Reg. (G.) *αῖ* int. vers. scriptum. D. I. *Ἀμικλαίῳ.* Cf. c. 23.

Ὁποτεροιοῦν. Reg. (G.) Gr. *καὶ ὁπότεροι οὖν.*

Ὅτου Mosqu. Lindav. p. 9. Bekk. Goell. Vulgo *εἴ του* cum distinctione non post *πέρι*, sed post *ὁποτεροιοῦν* et post *χρωμ.*, quasi *εἰ* ad participium referri possit. Cf. Seidl. ad Eur. El. v. 533. Haack. cum Kistemak. comma post *πέρι* addidit, post *χρωμ.* delevit, quo, vulgatam si servamus, ridicula distinctio inter *τὶ ἀμνημονεῖν* et *τινὸς πέρι ἀμνημονεῖν* oritur. Valla post *ἀμφοτ.* distinxisse videtur, quum transtulerit: *et si quid rationibus discussum aequum utrisque visum sit, hoc commutari;* sed *visum sit* in Graecis nusquam legitur. Debebat saltem post *εὔορκον* interpungere, ut *εἶναι* valeret *licere.* Sed ne id quidem ob *εὔορκον* fieri potest. Cf. c. 23. fin. In Cass. aliud pro *εἰ* scriptum ac deinde emendatum fuerat; sed neque vera scriptura neque emendatio legi potest; in marg. est *γρ. κατὰ τοῦ.* Aug. Pal. It. Vat. *οἱ τοῦ*, in Aug. tamen corr. *εἴτου.* H. solum *του.* Lugd. *εἴ τοῦ.* In nostro *ὅτου* pro *ὁτουοῦν* accipere videntur; sed dubitat de hoc usu Hermannus ad Soph. Aj. v. 179., et exspectetur potius *καὶ ὁτιοῦν*, ut IV, 16. *ὅ τι δ' ἂν παραβαίνωσι καὶ ὁτιοῦν.* Repetas etiam, si tibi commodum videatur, cogitatione *ἀμνημονοῦσι*, et interpretere: *si quid obliti fuerint et quod(cunque) obliti fuerint;* quanquam sic *καὶ ὅτου ἂν* (*ἀμνημονῶσι*) exspectes. Fortasse igitur scriptura nondum perpurgata est.

Χρωμένοις. Reg. (G.) Gr. et ex emend. Cass. *χρωμένους.* Et mox G. Gr. *ἀμφοτέρους.* Accusativos non deteriores putat Abresch., sed nec sententia aeque commoda est, et c. 23. aliique loci vulgatam tuentur.

Ταύτῃ om. Ar. Chr. Dan. Statim Pal. *μεταθῆναι*, sicut etiam Mosqu., sed sine accentu. Deinde Cass. Aug. Pal. Bekk. *ὅπῃ.* Cf. de Art. crit. p. 149.

Δοκῇ. Mosqu. *δοκεῖ*, sicut Lugd. in marg.

Digitized by Google

(Περὶ τῶν σπονδῶν. ὑπόμνημα τῶν ὁμοιόντων.)

ιθ'. Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν Ἔφορος Πλειστόλας, τῇ ι' (ἢ Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ϛ ἢ δ') Ἄρχων Ἅλμαιος, Ἑλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. τοῦ Ἀπριλ. μην. 2. ὕμνουν δὲ οἵδε καὶ ἐσπένδοντο; Λακεδαιμονίων μὲν Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἄκανθος, Λάϊθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἄντιππος, Τέλλις, † Ἀλκινίδαο †, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, * Λάφιλος *· Ἀθηναίων δὲ οἵδε, Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγνων, Μυρ-

Cap. XIX. *Τῶν σπονδῶν. Τῶν* om. Ar.

Ἔφορος. Mosqu. *Εὔφορος.* Idem mox *Ἀρτεμησίου.*

Τετάρτῃ — ἕκτῃ. Aug. *τετάρτῃ — ἕκτῃ.* Pro *φθίνοντος* Mosqu. solum *φθινο.*

2. *Οἵδε.* It. Vat. H. *οἵδε Λακεδαιμονίων*, quod nomen tamen etiam post *ἐσπένδ.* servant. I. *αὐτοί* pro *οἵδε.*

Λακεδαιμονίων μέν. E. *Λακεδ. δέ.* Idem post *πλείστ.* addere videtur *καί.*

Δαμάγητος. D. *Δαμαγήτου.*

Χίονις. D. *Χίσνος.* I. *Κίονος.* E. Vind. *Χιόνης.*

Λάϊθος. G. *Λάϊδος.* Port. *Λάΐδος.* Gr. *Λάΐθος.* Ar. *Λάϊος.*

Ζευξίδας. Infra c. 24. in optimis libris *Ζευξίλας.*

Ἄντιππος Cass. Cl. Pal. (nisi quod hic *Ἀντίπτπος,*) Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. Ald. Bekk. Goell. Vulgo *Ἀνθίππος.* m. Ar. Chr. Flor. Steph. Haack. *Ἄνθιππος.* Formam τ habentem satis tuetur Buttm. Gr. max. §. 17. adnot. 3.

Τέλλις Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. B. C. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Bekk. Goell. „Sic c. 24." WASS. „II, 25. III, 69. IV, 70. *Βρασίδας ὁ Τέλλιδος.*" DUK. Vulgo *Τέλλης.* Chr. Dan. *Τέλλιος* (non *Κέλλιος*, quod Bekkeri operae exhibuerunt.)

Ἀλκινίδας. Reg. (G.) *Ἀκινίδας.* B. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *Ἀκινίδης.* Cam. (invitâ cod. Bas.) et Vall. *Ἀλκινάδας*, haud dubie coniectura ex c. 24. ducta, quae recte placet Haackio.

Ἐμπεδίας. C. *ἐν πεδίοις.*

Μηνᾶς. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. K. *Μίνας*; hic tamen cum *η s. τ.* C. *Μίνης.* At vid. Lob. ad Phryn. p. 434.

Λάφιλος. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Λάμφιλος.* Sed infra c. 24. *Λάφιλος*, ubi ex nostro loco *Λάμφιλος* reposuit Goell. Nobis haec nominis forma non videtur Graeca. Vid. Heilm.

Ἰσθμιόνικος. Aug. *Ἰσθμιόνεικος.*

Προκλῆς. Ar. Chr. *Περικλῆς.* Cf. III, 91. 98.

Ἄγνων Bekk. Goell. Vulgo *Ἄγνων.* Cf. ad I, 117. Reg. (G.) Gr. *Ἄγων*, sed in Gr. emend.

Μυρτίλος. I. *Μιρτυλος.*

Digitized by Google

τίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, * Ἀριστοκράτης *, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

(Μῆκος τοῦ πρώτου πολέμου καὶ θέρη καὶ χειμῶνας.)

κ΄. Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν, αὐ- ἤρχετο
τὰ Διο-
τόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκου- νύσια
σῶν, ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἡ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀπὸ

κ΄. 4. Ἐκ Διονυσίων] ἦγουν μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου. (λ. Αὐγ.) — Αὐτοδεκαετῶν] ὁλοκλήρων. (λ. Αὐγ.) ** πρὸς ἀκρίβειαν. (Κασσ. Αὐγ.) §. τουτέστιν ἐν ἀκμῇ τῶν δέκα ἐτῶν. (Λουγδ.) — 5. Παρενεγκουσῶν] παρελθουσῶν.

Θεαγένης. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. C. E. Vind. K. Bas. Vall. Θεογένης. Cf. ad IV, 27.

Ἀριστοκράτης. Vulgo (Haack. Bekk.) Ἀριστοκοίτης. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ἀριστοκίτης. „Nomen Ἀριστοκοίτης inauditum est. Infra c. 24., ubi eadem nomina repetuntur, Ἀριστοκράτης legitur, quod in hunc quoque locum revocavi vel invitis codd.“ GOELL. Praeivit Krueg. ad Dion. p. 331. De Aristocrate vid. ad VIII, 9.

Ἰώλκιος. I. Ἰώλαιος.

Τιμοκράτης. C. Δημοκράτης.

Cap. XX. Ἀστικῶν. C. E. Mosqu. ἀστυκῶν, quod etiam corrector Cass. fecit ex ἀστικῶν. „Ἀστικός et ἀστυκός scribi tradunt Steph. in Thes. et Iungerm. ad Poll. IX, 17.“ DUK. Add. Lob. ad Phryn. p. 210. Nostrum praefert Bremi ad Lys. περὶ δημοσ. χρημ. §. 3. Gr. Ἀττικῶν, sed emend. tam int. vers. quam in marg. ἀστικῶν.

Αὐτόδεκα ἐτῶν Reg. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτοδεκαετῶν. At vid. Schneid. Lex. Gr.

Ἡμερῶν ὀλίγων. E. ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἢ ὡς. D. I. E. Mosqu. ἢ ἐς.

Πρῶτον. Mosqu. πρότερον.

Ἢ ἐς. Ἢ ex Cass. Aug. It. Vat. H. cum Wass. in Praef. et Schaef. Mell. critt. p. 8. addiderunt Bekk. et Goell. „Non additum vult Krueg. ad Dion. p. 153. Articulus et abest recte et additur, sed diversa interpretatione; prius si fit, haec erit interpretatio: *quo primum irruptio in Atticam facta est;* alterum si praefertur, haec: *quo primum irruptio in Atticam facta contigit.*“ GOELL.

Digitized by Google

δευτέρας μετὰ τοῦτο Ἐλαφηβ. μην.

ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. 2. σκοπείτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν ἑκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινὸς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαινόντων πιστεύσας μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν, οἷς καὶ ἀρχομένοις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ, ἐπεγένετό τι. 3. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὑρήσει, ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

(4. Λακεδαιμόνιοι λαγχάνουσι πρότεροι τὰ τῆς ὁμολογίας ἀποτελεῖν. ἀπορίαι γίγνονται περὶ Ἀμφιπόλεως, οὐδὲ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες δέχονται τὰς σπονδάς.)

κά. Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδι-

2. ** Καὶ μή] πιστεύσας τὴν ἀπαρίθμησιν. (Λουγδ.) — 4. Σημαινόντων] σημασίαν καὶ δήλωσιν διδόντων. (λ. Αὐγ.) — Οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν —] [ἦγουν ἀκριβὴς ἡ ἀλήθειά ἐστιν (λ. Κασσ.)] ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἷς καὶ ἀρχομένοις (ἦγουν ἐν τῇ ἀρχῇ οὔσι τοῦ πολέμου) καὶ μεσοῦσιν (ἦγουν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολέμου οὔσιν) ἐπεγένετό τι. (λ. Αὐγ.) — 1—6. Σκοπείτω δέ τις—κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας] κατὰ θέρη, φησὶ, καὶ χειμῶνας τὰ δέκα ἔτη σκοπείτω τις, καὶ μὴ ἐξαριθμείσθω μήτε τοὺς ἄρχοντας μήτε τοὺς ἀπὸ ἄλλης τινὸς τιμῆς ἐπωνύμους τοῖς ἔτεσι γεγενημένους. οὐ γὰρ ἀκριβῶς ἐντεῦθεν οἱ χρόνοι τῶν πράξεων λαμβάνονται, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τοὺς μέσους καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους πολλὰ ἐπράχθη. αἴτιον δὲ τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας τὸν χρόνον διηρηκέναι καὶ μὴ κατ' ἐνιαυτόν. — 7. ** Ἐξ ἡμισείας] τοῦ μέρους. (Λουγδ.) — 8. Δέκα — γεγενημένους] ὅτι δέκα ἔτη ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.)

Τοῦδε. om. D.

2. Μὴ τῶν. C. μὴ τόν.

Ἑκασταχοῦ. Mosqu. ἑκαστοῦ.

Ἀπό. H. rursus solus ἐκ, cui ἀπό superscr. Cf. c. 3.

Σημαινόντων post τινός audacissime transposuit Goell. Apud Haack post καὶ μή virgula distinctum. Virgulas post ἀρχ. et σημαιν. delevit Bekk. Cf. adnot.

Καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ. A Valla non expressa mala coniectura sollicitavit Bened. Vid. Haack. et adnot.

Ἐπεγένετό τι. E. ἐπεγένετό τε.

3. Εὑρήσει. Ante Haack. virgula non hic, sed male post ἑκατ. erat. Bekk. utrobique om., et tamen post ἔχ. servavit. At vid. adnot. Mosqu. ἡμισίας.

Πρώτῳ om. It.

Τῷδε om. D.

Cap. XXI. Ἔλαχον γάρ. Γάρ om. F.

Ἀποδιδόναι. D. I. ἀποδιδόντες. At vid. c. 35, 3.

Digitized by Google

δόναι ἃ εἶχον) τούς τε ἄνδρας εὐθὺς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης πρέσβεις, Ἰσχαγόραν, καὶ Μηνᾶν, καὶ Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδάς, ὡς εἴρητο ἑκάστοις, δέχεσθαι. 2. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι· οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσι, λέγων ὡς οὐ δυνατὸς εἴη βίᾳ ἐκείνων παραδιδόναι. 3. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβεων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἣν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν ὅτι οὐκ ἐπείθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινητὴ εἴη ἡ ὁμολογία, ἐπειδὴ εὗρε κατειλημμένας, αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μή, ὁπόσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο.

κά. 5. Καὶ τοὺς ἄλλους] συμμάχους. (λ. Αὐγ.) — Ὡς εἴρητο] συνεφωνήθη. (λ. Αὐγ.) — 6. Οὐκ ἤθελον] δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὴν πόλιν] τὴν Ἀμφίπολιν. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐκείνων] τῶν Χαλκιδέων. (λ. Αὐγ.) — 10. Αὐτόθεν] ἤγουν ἀπὸ τῆς Ἀμφιπόλεως. (λ. Αὐγ.) — 12. Μετακινητή] ἤγουν δυνατὴ κινηθῆναι. (λ. Αὐγ.) — 13. Κατειλημμένας] ἰσχυράς. ** τὰς σπονδάς. (Δουγδ.)

Εὐθὺς post αἰχμαλώτους ponit Reg. (G.) Pro αἰχμαλώτους L. αἰχμαλώτας.

Μηνᾶν. G. (?) Gr. B. Μίναν. (Reg. Μίμαν.?) C. D. I. Μηραν. Cf. ad c. 19.

Κλεαρίδαν. F. D. I. Κλεαρίδα.

Παραδιδόναι. Mosqu. παραδοῦναι, ex §. 3.

Ὡς εἴρητο etiam ante τὰς σπονδ. habet I., sed eras.

2. Ἐπιτηδείας. Gr. F. G. D. ἐπιτηδείους. At vid. c. 81. VIII, 11. et Matth. Gr. §. 117. fin.

Δυνατός. Ar. δυνατόν.

Ἐκείνων. Reg. ἐκείνην.

3. Κατά. E. καὶ κατά. Deinde Lugd. αὐτόθι.

Ἀπολογησόμενος. Pal. It. Vat. H. Gr. ἀπολογησάμενος, sed in Pal. ο eras. Vulgo praecedit comma, quod Haack. delevit. Idem post ἐπείθ. atque Bekk. post ὁμολ. colon in comma mutavit.

Ἡ ὁμολογία. Ἡ de Dan.

Κατειλημμένας. Coniicias κατειλημμένους, *obstrictos* (τῇ ὁμολογίᾳ), fortasse tamen non opus. Cf. Schol. et Duk. ad VIII, 63. „Non retulit ad ὁμολογίαν, quod proxime praecedit, sed remotum σπονδάς." GOTTL. ex Abresch. Mox Kistem. comma post πάλιν, non post μέν ponit.

Κατά. Lugd. καὶ κατά.

Digitized by Google

(5. Συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων πεντηκοντούτης κβ' — κδ'. Αἰτίαι ταύτης τῆς ξυμμαχίας.)

κβ'. Οἱ δὲ ξύμμαχοι ἐν τῇ Λακεδαίμονι † αὐτοὶ † ἔτυ- 332.
χον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ προφάσει ἥπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπεώσαντο, οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἢν μή τινας δικαιοτέρας τούτων ποιῶνται. 5
2. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐχώρουν, ἐκείνους μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιοῦντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν σφίσι τούς τε Ἀργείους, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον, Ἀμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων, ἐπισπένδε-

κβ'. 1. *Οἱ δὲ ξύμμαχοι*] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 2. *Αὐτῶν*] ἐξ αὐτῶν τῶν συμμάχων. (λ. Αὐγ.) — 4. ** *Ἀπεώσαντο*] τὰς σπονδάς. (Λουγδ.) — 5. *Δικαιοτέρας*] ἰσχυροτέρας τῷ δικαίῳ. (λ. Αὐγ.) — *Τούτων*] τῶν γενομένων. (λ. Αὐγ.) — 6. *Αὐτῶν*] τῶν συμμάχων. (λ. Αὐγ.) — *Οὐκ ἐχώρουν*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. *Ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον* — —] οὐ βουλομένων, φησὶ, τῶν ἄλλων συμμάχων σπένδεσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτοὺς ἐσπείσαντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν οὕτω πρὸς Ἀθηναίους χωρήσειν τοὺς Ἀργείους προσθησομένους αὐτοῖς. πεποιημένοι γὰρ ἔμπροσθεν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς, τότε τῶν

Cap. XXII. *Αὐτοί.* Αὐτοῦ conjicit Krueg. ad Dion. p. 280. Non male. Cf. I. 1. p. 205. sed etiam p. 123. Estne pro *et ipsi* (*sicut Clearidas*)? Comma post *ξύμμ.* primus delevit Haack.

Μὴ δεξαμένους. Pal. *μὲν δεξαμένους.*

Λακεδαιμόνιοι. Post hoc nomen *αὐτοί* addit I. in marg.

Ποιεῖσθαι. F. Mosqu. *δέχεσθαι.*

Ἥπερ. Reg. (G.) *οἵπερ.* Proximum *καί* om. Gr.

Τὸ πρῶτον. E. *τὸ πρότερον.* D. I. *πρότερον* sine artic.

Οὐκ. C. Lugd. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. *καὶ οὐκ.* Statim C. *εφασαι*; sec. man. *ἔφασαν.*

Δέξασθαι. Noli *δέξεσθαι* scribere cum Markl. ad Lys. p. 454. Vid. I. 1. p. 138. et Lob. ad Phryn. p. 749.

Ἦν. G. *εἰ*, sed int. vers. *ἤν.*

Πεποιῶνται. Gr. *ποιῶντας*, et int. vers. emend. *ποιοῦνται.*

2. *Ἀπέπεμψαν.* Literae *πε* s. v. ead. man. in C.

Τοὺς Ἀθηναίους. *Τούς* om. Cass.

Ἐποιοῦντο Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. D. I. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo *ἐποιήσαντο.* Sed sententia non est, *societatem fecerunt*, quod demum post adventum legatorum Atheniensium *γενομένων λόγων* factum esse finis capitis docet, verum *societatem facturi erant, moliebantur.* Noli igitur curare *ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν* c. 46. et similia.

Ἐπειδὴ — *ἐπισπένδεσθαι* parenthesis notis inclusit Haack. Rectius locum explicat Goell. Vid. adnot.

Digitized by Google

σθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστ' ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. 3. παρόντων οὖν πρέσβεων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ γενομένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο ὅρκοι καὶ ξυμμαχία ἥδε κατὰ τάδε.

(Ἡ ξυμμαχία αὐτή.)

κγ'. „Σύμμαχοι ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἢν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφε-

Ἀθηναίων εὖ φερομένων, οὐκ ἐβούλοντο πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπισπένδεσθαι, ἐλθόντων Ἀμπελίδου καὶ Λίχου. οὐκ ἐβούλοντο δὲ ἐπισπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, νομίζοντες χωρὶς Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι Λακεδαιμονίους. πρὸς τοῦτῳ δὲ καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον οἱ Λακεδαιμόνιοι ᾤοντο ἡσυχάζειν, γενομένων τῶν σπονδῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐγεγόνεσαν, ἀλλὰ ἐξῆν προσχωρεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τούς τε Ἀργείους καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς Ἀθηναίους ἂν ἀποστῆναι. — 1. ** Νομίσαντες] ἐκ παραλλήλου. (Λουγδ.) — 3. Χωρεῖν] τοὺς Πελοποννησίους. (λ. Αὐγ.) — 5. Λόγων] συμβατικῶν. (λ. Αὐγ.)

Αὐτούς om. It.

Οὐ δεινούς. E. οὐδενός. Οὐκ, imo omnia verba νομίσαντες — οὐ sollicitabat Heilm. Aeque infeliciter praecedens ἥκιστα tentabat Lindav.

Ἂν om. Ar. et una cum γάρ et τούς Mosqu.

Εἰ ἐξῆν. C. et ex emend. Gr. μὴ ἐξῆν.

3. Ἀπό. H. rursus ἐκ. Cf. c. 3.

Ὅρκοι s. v. al. man. K.

Ἥδε om. D. I. In Pal. ἥδε exaratur. Statim τα in κατά s. v. K.

Cap. XXIII. Λακεδαιμόνιοι. „Adde καὶ Ἀθηναῖοι." FR. PORT.

Ἴωσιν. C. Ἴωνες.

Τὴν Λακεδαιμονίων. C. D. Mosqu. τῶν Λακεδ. Cf. c. 47, 3.

Ποιῶσι. Chr. ποιήσωσι.

Καὶ κακῶς. Καί om. Dan.

Ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους. „Thom. Mag. [et Phav.] in ὠφελῶ scribit, ὠφελεῖν cum dativo apud solos poetas invenire, [quod non plane verum esse docent ibi Intt.,] sed Thucydidem hic quoque dativum ei addere. Λακεδαιμονίοις etiam Dan. [m. et a corr. Aug.] Sed non est recedendum a recepta et omnium aliorum mss. auctoritate confirmata scriptura." DUK. Dativum cum ὠφελεῖν deteriores libri tuebantur III, 61., ubi quem adscripsimus locum VIII, 96., in eo dativus aliam vim habet. Sed hic „durus binorum concursus accusativorum. Haetenus praestat Λακεδαιμονίοις. Sed hoc nomen plane delendum puto, quippe ortum ex interpretamento glossatoris." Cf. quae paulo post sequuntur ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους, ubi, si illud genuinum est, item subiungendum Ἀθηναίους s. Ἀθηναίοις [quae sententia est

Digitized by Google

λεῖν Ἀθηναίους † Λακεδαιμονίους † τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. 2. καὶ ἦν τινες ἐς τὴν [τῶν] Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὅτῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. 3. ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῆται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. 4. ὁμοῦν-

κγ'. 3. *Ταύτην τὴν πόλιν*] τῶν κακῶς ποιησάντων τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. *Λύγ.*) — 5. *Καταλύειν — ἅμφω τὼ πόλεε*] λείπει, τὴν ἐπελθοῦσαν πόλιν. — 14. *Ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῆται*] ἀντὶ τοῦ, ἢν δὲ οἱ Εἵλωτες ἐπανίστωνται. [ἦγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων. (λ. *Κασσ. Λύγ.*)] — 15. *Παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν*] ἦγουν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. (λ. *Λύγ.*)

Abresch. p. 511.] In talibus enim foederum formulis opposita sibi ad amussim, non quidem ordine et syllabis verborum, at tamen phrasibus respondere debent." SCHAEF. ad Eur. Or. v. 793. Omnia verba ὡφ. Ἀθ. *Λακ.* s. v. in E.

Ὁποίῳ. E. Vind. K. m. Ar. Chr. οἱῳ. D. I. Thom. Mag. Phav. ᾧ, C. οἱ, „V, 47. [bis] τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν." WASS.

Τπό. Reg. (G.) C. D. E. non male ὑπ', sicut §. 2.

Ἄμφω. G. ἀμφοτέρω, sed s. v. γρ. ἄμφω ead. man. Statim Pal. τῶ.

Ἀδόλως. H. ἀδούλως.

2. Καὶ ἦν τινες. „Usque ad ταῦτα δ' εἶναι etc. de, in Ar. Chr., margini tamen cod. Ar. adscribuntur a man. al." HUDS. Probabiliter de. usque ad ἀδόλως, sicut in K. et Dan.

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Vat. F. C. D. Bekk. Goell. Utrum praeferendum sit, quis definiat! Sine articulo tamen ἐς τὴν Κραναίων γῆν II, 33. et κατὰ τὴν Σικελῶν γῆν III, 88.

Πολέμιοι om. D.

3. Δουλεία. „Τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν sic dici ex h. l. docet Poll. III, 75." DUK. „Et Thom. Mag." GOELL. Cf. I. 1. p. 259.

Ἐπανιστῆται Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo ἐπανίστηται. Cf. I. 1. p. 229. Gr. Mosqu. ἐπανίσταται. Thom. Mag. non male ἐπανιστῶνται, sed Leid. 1. ἐπανίστηται.

Digitized by Google

ται δὲ ταῦτα οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνυον ἑκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, Ἀθηναίους δὲ, ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 5. στήλην δὲ ἑκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι, παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾷ. 6. ἦν δέ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ τι ἂν δοκῇ, εὔορκον ἀμφοτέροις εἶναι."

(*Ὀνόματα τῶν ὁμοσάντων τὸν ὅρκον.*)

κδ'. Τὸν δὲ ὅρκον ὤμνυον Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε, Πλειστοάναξ, Ἄγις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἄκανθος, Δάϊθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἄντιππος, Ἀλκινάδας, Τέλλις, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, * Λάφιλος *· Ἀθηναίων δὲ Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Λάχης, Νικίας, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγνων,

4. *Οἵπερ καὶ.* Vat. *οἵπερ διά.*

Ἀνανεοῦσθαι δέ. Vulgo *ἀναν. δὲ ταῦτα*, sed *ταῦτα* om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. E. Haack. Bekk. Goell. *Τὸν ὅρκον* (*τοὺς ὅρκους*) additum c. 18, 10. c. 47, 10.

Διονύσια. C. D. *Διονύσεια.*

5. *Ἀμυκλαίῳ.* Cass. E. Dan. (non, ut Bekk. vult, Gr. et Mosqu.) *Ἀμυκλέῳ.* D. I. *Ἀμικλαίῳ.*

Ἐν Ἀθήναις. Ἐν om. Mosqu. Cf. ad c. 18, 9.

6. *Δοκῇ.* Lugd. D. *δοκεῖ*, sed in Lugd. olim nostrum videtur fuisse. De reliquis cf. adnot.

Cap. XXIV. *Μὲν οἵδε.* Cl. Gr. *οἱ μέν.*

Ἄγις. Ἄγις (properispom.) temere ubique exaravit Haack.

Χίονις. Ald. Flor. *Χιόνις.*

Μεταγένης. Pal. male *Μεταγενίς.*

Δάϊθος. Gr. *Δαΐδος.* Ed. Bas. et Ae. Port. *Δάϊδος.*

Φιλοχαρίδας. Ar. *Φιλοχαρίδης.*

Ζευξίδας. Cass. Aug. Cl. Pal. It. H. Reg. (G.) F. Gr. *Ζευξίλας.* Vid. tamen c. 19.

Ἄντιππος Cass. Pal. Reg. Gr. et fortasse plures cum Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Ἀνθίππος.* Aug. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. *Ἀνθιππος.* Cf. c. 19.

Ἀλκινάδας. H. *Ἀλβινάδας.* Mosqu. *Ἀλκιδάμας.* Chr. *Ὀλκινάδας.* Supra c. 19. *Ἀλκινίδας.*

Ἐμπεδίας. Vat. H. *Ἀμπεδίας.*

Μηνᾶς. Reg. (G.) Gr. C. D. I. E. Vind. K. *Μίνας.* Cf. ad c. 19.

Λάφιλος. Dan. Goell. *Λάμφιλος*, et Ar. saltem *Λάμφυλος*, Mosqu. *Λάμφνος.* Vid. ad c. 19.

Ἰσθμιόνικος. C. *Ἰσθμιώνικος.* B. *Ἰσθμίοκος.*

Προκλῆς. Ar. Chr. *Πατροκλῆς.* Dan. *Πρόκλῆς.* Cf. c. 19. C. *Πραλῆς.*

Πυθόδωρος — Θρασυκλῆς om. Ar. *Ἄγνων* cum aspero hic tene

Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκράτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

(*Οἱ αἰχμάλωται ἀποδίδονται.*)

2. *Αὕτη ἡ ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῷ ὕστερον· καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γενόμενος γέγραπται.*

XI. *Ἐνδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κε'—λθ'.*

A. *Θέρος. Κεφ. κε'—λε'.*

(1. *Ὅτι αὐτίκα πάλιν ταραχαὶ καὶ ὑποψίαι ἐγένοντο, ὕστερον δὲ αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν.*)

κε'. ΜΕΤΑ ΔΕ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι Ἐφόρου, Ἀλκαίου δ' Ἄρχοντος Ἀθήνῃσι, τοῖς μὲν δεξαμένοις αὐτὰς εἰρήνη ἦν· οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεών τινες διεκίνουν τὰ πεπραγμένα,

κδ'. 3. *Μετὰ τὰς σπονδάς*] *τὰς κοινὰς δηλονότι*, [*ὧν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι.* (*λ. Κασσ.*)] (*λ. Αὐγ.*) — 4. *Τοὺς ἐκ τῆς νήσου*] *ληφθέντας δηλονότι.* (*λ. Κασσ. Αὐγ.*) — 7. *Ξυνεχῶς*] *ἀδιαστάτως, συνημμένως.* (*λ. Αὐγ.*)

κε'. 13. *Διεκίνουν τὰ πεπραγμένα*] *κατέλυον τὰ κατὰ τὰς σπον-*

Mosqu. Vulgo rursus cum leni. Idem Mosqu. *Μυρτῖλος.*

Λέων om. Ar. Chr.

2. *Ξυμμαχία.* Ar. Chr. Dan. *ξύμβασις.*

Ἐγένετο. C. D, *ἐγίνετο.* Mox pro punctis bis virgulas posuit Bekk., nos cola.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. F. Lugd. Mox D. *τοῦ θέρος.*

Ἐνδεκάτου. Syllaba ἐν in H, s. v.

Ταῦτα δέ. Δέ om. Ar. Chr.

Ὁ πρῶτος πόλεμος. Cod. Bas. *πρῶτος ὁ πόλεμος.*

Γενόμενος. C. *γινόμενος.* I. *γιγνόμενος.*

Γέγραπται. Lugd. *ἐκγέγραπται.*

Cap. XXV. *Δεκαετῆ.* Cf. ad I, 112. C. I. *ενδεκα ετη.*

Ἐπί om. E.

Ἀθήνῃσι. „*Ἀθήνησι* ubique rescripsimus, vera putantes quae disputat Buttm. Gr. [med. §. 103. 3.*]" HAACK. Secus Bekk. et Goell.

Διεκίνουν. C. *Διεκείνουν.* Vat. H. *διενόουν.* Post *πεπρ.* virgu-

Digitized by Google

καὶ εὐθὺς ἄλλη ταραχὴ καθίστατο τῶν ξυμμάχων πρὸς τὴν Λακεδαίμονα. 2. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὕποπτοι ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο. 3. καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου ἔβλαπτον ἀλλήλους τὰ μάλιστα· ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν.

μέχρι Ολ. ϛα'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υιδ'. Ἰουν. μην. ἰδ. Βιβλ. ς'. κεφ. ρε'.

(2. Ὅτι τῆς ξυμβάσεως οὐκ ἀληθοῦς εἰρήνης οὔσης ὁ πόλεμος ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἔτη ἐγένετο, καὶ Θουκυδίδης διὰ παντὸς αὐτοῦ ἐπεβίω.)

κς'. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἑξῆς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας, μέχρι οὗ τήν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξυμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ

δάς. (λ. Αὐγ.) — 2. Καὶ ἅμα] σὺν τούτῳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὕποπτοι] ἤγουν διάφοροι. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἃ εἴρητο] ἐν ταῖς σπονδαῖς. (λ. Αὐγ.) — 5. Καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας —] ἓξ ἔτη καὶ δέκα μῆνας ἡ ἀβέβαιος εἰρήνη Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δεκάτου ἔτους, παρέτεινεν. — 6. Ἐπὶ τὴν ἑκατέρων] ἐπὶ τὴν ἀλλήλων. — ** Ἔξωθεν] τῆς ἑκατέρων γῆς. (Λουγδ.)

lam puncto primus substituit Haack.

Καθίστατο. F. καθίσταται.

2. *Προϊόντος.* C. προϊόντες.

Οὐ ποιοῦντες. C. D. ἐκποιοῦντες, posterior in marg. ἐκλιπόντες.

Εἴρητο. F. Mosqu. εἴρηται.

3. *Δέκα μῆνας.* Mosqu. μῆνας δέκα. Cf. I, 109. II, 65. Numeros non iniuria impugnant Acacius et Dodwell. Cf. adnot.

Μή. C. τὸ (s. v. τὴν) μή. I. τὸ τὴν μή. Τό non inepte additur. Cf. Xen. Cyr. I, 6, 32.

Τὴν ἑκατέρων. Τήν om. C. Gr. Τὴν ἑκατέραν praebent Pal. It. Vat.

Λῦσαι. Pal. λύσαι.

Τὰ δέκα. Τά om. Mosqu.

Κατέστησαν. Vat. H. καθίσταντο, in H. tamen γρ. κατέστησαν.

Cap. XXVI. *Δὲ καί.* Καί om. D. I.

Ἀθηναῖος om. F. At vid. I, 1.

Ὡς ἕκαστα. Ὡς om. Dan. In Mosqu. scriptum atramento nigriore.

Κατὰ θέρη. K. Ar. Chr. Dan. κατὰ τὰ θέρη. At vid. c. 20.

Μέχρι Cass. Aug. H. Reg. (G.)

Digitized by Google

τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 2. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διῄρηται, ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει οὐκ εἰκὸς ὂν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ᾗ οὔτε ἀπέδοσαν πάντα, οὔτ' ἀπεδέξαντο ἃ ξυνέθεντο, ἔξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις 334. ἁμαρτήματα ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχόμε-

κε'. 2. *Ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν*] εἴκοσι ἑπτὰ ἔτη ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων παρέτεινεν. — 4. *Οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει*] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς καὶ δικαίως κρινεῖ. (λ. Ἀύγ.) — 7. *Ἔξω τε τούτων*] ἄνευ τούτων. (λ. Ἀύγ.) — 9. *Οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν*] καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην δηλονότι. (λ. Ἀύγ.) — *Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἦγον*] Βοιωτοί τε πρὸς δέκα ἡμέρας ἐκεχειρίαν ἐπεσπένδοντο πρὸς Ἀθηναίους.

K. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Πειραιᾶ. Gr. Πειρεᾶ, sed cum emend. superscr. *Πειραιᾶ*. H. *Πηραια*.

Κατέλαβον. F. et ex emend. Gr. κατέβαλον. „Si unus alterve bonae notae codex cum ea scriptura, quam corrector in Gr. int. vers. scripsit, consentiret, eam non reiiciendam putarem. Plutarch Lysandr. p. 806. [c. 14.] τὰ δὲ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔγνω, καββαλόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ σκέλη. Καθελεῖν dicit Xenophon II. Graec. p. 460. [2, 20.] ἐποιοῦντο εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντες. Diod. Sic. p. 389. περιελεῖν." DUK.

Ἐς τοῦτο. F. *ἐν τούτῳ*.

Τὰ ξύμπαντα. C. I. *τὲ ξύμπαντα*.

Ἐγένετο. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *ἐγένοντο* (cf. I. 1. p. 98.), iidemque praeter m. ante *τὰ ξύμπ.* collocant. Mox Cass. et Bekk. in minn. exempll. *εἴκοσιν*.

2. *Εἴ τις*. C. *ἤ τις*.

Ἀξιώσει. B. C. D. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. *ἀξιώσαι*.

Διῄρηται. C. D. I. Ar. Chr. *διείρηται*, sed in D. *ῃ s. ει*, et in marg. l. *διήρηται*. Vulgata sincera. Vid. not.

Οὔτ'. „Malim *οὐδ'*." BEKK. Hic igitur *τέ* post *ἔξω* refert ad prius *οὔτε*. Ita vero *τέ* in *τοῖς τε γὰρ ἔργοις*, ob quod punctum post *ξυνέθεντο* primus sustulit Haack., non habeat quo spectet. Vid. tamen ad VI, 17.

Μαντινικόν. I. E. *Μαντικόν*, sed in I. *νι s. τι*. Etiam in H. *Μαντινικόν* ex correct. demum legitur. Mox Lugd. *Ἐπιδάβριον*.

Ἐγένοντο Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. F. C. D. I. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. pro *ἐγένετο*. Cf. I. 1. p. 98. (ubi corrige errorem typogr. in *ἐγένετο*.) et Krüg. ad Dion. p. 247. Post *ἐγέν.* et post *ἦσαν* puncta in commata mutavit Bekk.

Digitized by Google

ρον ἦγον. 3. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεῖ, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ, καὶ τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὑρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν. 4. ἀεὶ γὰρ ἔγωγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρι οὗ ἐτελεύτησε, προφερόμενον ὑπὸ πολλῶν ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτόν. 5. ἐπεβίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι· καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, καὶ γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς

Ἰδ. Βιβλ. δ'. κεφ. ρδ'.

1. Τῷ δεκαετεῖ] τῷ προειρημένῳ. (λ. Ἀϋγ.) — 4. ** Παρενεγκούσας] προσθεμένας. (Λουγδ.) — 5. Ἰσχυρισαμένοις] προτείνουσί τι ἰσχυρόν. (λ. Ἀϋγ.) — Μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν] [ἤτοι] μόνον δὴ τοῦτο ἰσχυρῶς μαρτυρῆσαν. — 7. Προφερόμενον] προλεγόμενον. (λ. Ἀϋγ.) — 8. Ὅτι τρὶς ἐννέα] περὶ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη ὁ πόλεμος παρέτεινεν [οὗτος]. — 9. Ἐπεβίων δέ] ἦγουν μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ πολέμου. (λ. Ἀϋγ.) — Αἰσθανόμενός τε —] ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων, διὰ τὸ μὴ παρηβηκέναι τὴν ἡλικίαν, παρακολουθῶν πᾶσι. — 13. Παρ' ἀμφοτέροις] τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (λ. Ἀϋγ.)

3. *Δεκαετεῖ.* C. *δεκα ετη.*

Οὐ πολλάς om. Gr.

Καὶ τοῖς — ἐξηγήσομαι. „Dion. Hal. t. II. p. 142. [p. 838. Reisk.]" WASS. *Τοῖς* om. Gr.

Ἀπό. H. *ἐκ*, sed *ἀπό* superscr. Cf. c. 3. Praepos. om. Dion. Hal.

Ἐχυρῶς. Cl. Gr. *ἰσχυρῶς.* „At illud genuinum est." WASS. „*Ἰσχυρῶς* fortassis est ab interpretatione Scholiastae." DUK. Dion. Hal. *ὀχυρῶς.* Cf. adnot. ad I, 35.

4. *Ἀεί.* Pal. rursus *αἰεί.*

Ἔγωγε. Dion. Hal. *ἐγώ.*

Μέχρι Cass. Aug. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. K. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *μέχρις.* „Dion. Hal. agnoscit *μέχρις*, non *μέχρι*, quomodo nostrum scripsisse tamen suspicor." WASS. Cf. §. 1.

Προφερόμενον. Dan. *προσφερόμενον.*

Τρὶς. Cass. Aug. Mosqu. *τρεῖς.* Vulg. habet Dion. Hal. et Plut. Nic. c. 9.

5. *Αἰσθανόμενος.* Ar. Chr. Dan. *αἰσθόμενος.* „Ab editis stat Dion. Hal." WASS.

Τὴν γνώμην. D. E. *τῇ γνώμῃ.* Cf. adnot. ad I, 95. et VII, 23. I. habet quidem *τὴν γνώμην*, sed *ν* in *τήν* s. v.

Ἀκριβές. E. Dion. Hal. *ἀκριβῶς.* Valla *diligenter.* Pro proximo *τί* D. I. *τέ*, sed D. cum *ι* s. *ε*, et I. in marg. *τί.*

Γενομένῳ. I. *γενομένων*, alterum in marg. al. man. Mox coniicias *ἀμφοτέρων*, si sanum *Πελοποννησίων.* Cf. tamen Krüg. ad Dion. p. 46.

Digitized by Google

* Πελοποννησίων * διὰ τὴν φυγὴν, καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον * αἰσθέσθαι *. 6. τὴν οὖν μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφοράν τε καὶ ξύγγυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

(3. Οἱ Κορίνθιοι τοὺς Ἀργείους πείθουσι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖσθαι ἐς ξυμμαχίαν. κζ. κη'.)

κζ'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεις σπονδαὶ ἐγέ- 5
νοντο καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν ἐς αὐτὰ, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. 2. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον· Κορίνθιοι δὲ ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶ-

1. *Αὐτῶν*] τῶν πραγμάτων. (λ. Ἀὐγ.) — *Καθ' ἡσυχίαν — αἰσθέσθαι*] διὰ τὸ ἡσυχάζειν, καὶ μὴ πολεμεῖν † αὐτοῦ †, μᾶλλον παρηκολούθησα τοῖς γενομένοις. — 4. *Ὡς ἐπολεμήθη*] μετὰ ταῦ πολέμου κατέστη. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.)

κζ'. 5. *Αἱ πεντηκοντούτεις*] αἱ κοιναί. (λ. Ἀὐγ.) — 6. *Αἱ ξυμμαχίαι*] ἦγαν αἱ ἰδικαὶ, αἱ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ Λακεδαίμονος, καὶ ἀνάπαλιν (λ. Ἀὐγ.) — 7. ** *Ἐς αὐτά*] τὰ αὐτὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Ἀρνγδ.) — 9. *Τραπόμενοι*] ἀπελθόντες. (λ. Ἀὐγ.)

Πελοποννησίων. Aug. It. H. Reg. (G.) Dion. Hal. *Πελοποννησίοις.* „Minus eleganter, ut fere alias." WASS. Vid. tamen adnot. ad VIII, 23. et mox c. 31.

Αἰσθέσθαι. Aug. It, Vat. Goell. Bekk. *αἴσθεσθαι.* Vid. de Art. crit. p. 134. et ad II, 93. Hic tamen praesentis infinitivum aptiorem videri negari nequit. C. *σθεσθαι.*

6. *Τὴν οὖν.* Gr. *τήν μὲν οὖν.*

Μετὰ τά. *Τά* om. E. Dion. Hal. At vid. c. 25.

Διαφοράν τε. *Τέ* om. C. D.

Cap. XXVII. *Πεντηκοντούτεις.* It. H. *πεντηκοντούτις.*

Καὶ αἱ. Gass. Aug. It. Vat. H. *αἱ καί*, Aug. tamen cum lineolis superscr. *Καί* om. Reg. cod. Bas. Gr. E. Dan. „Vulgata recte habet; nam Peloponnesii legati h. l. [memorantur] cum respectu Atheniensium, qui et ipsi domum revertisse putandi sunt. Corruptioni ansam dedit, quod ab his verbis apodosis incipit, ubi *καί* alienum videbatur." HAACK. „*Καί* respondet voci Latinorum *continuo*." GOELL. Perperam Heilm. et Kistem. apodosin a *καὶ οἱ μέν* §. 2. incipere putaverunt.

Ἀπό. H. *ἐκ.* Cf. ad c. 3.

Τῆς Πελοποντήσου. *Τῆς* om. Ar. Statim Pal. *πρεσβεῖαι.*

Αἵπερ. Aug. *αἳ.*

Αὐτά. „Debebat *αὐτάς*, sed neutrum est ac si sit *ταῦτα πάντα*." BAU. Cf. I. 1. p. 106.

2. *Καὶ οἱ.* *Καί* om. Ar. Chr. Dan. Post *ἀπῆλθ.* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Πρῶτον. Distinctio fortassis cum Krueg. ad Dion. p. 150. ante hoc vocab. potius ponenda, ut *πρῶτόν τινες τῶν ἐν τέλει* opponantur *ταῖς ἀρχαῖς καὶ τῷ δή-*

Digitized by Google

τον, λόγους ποιοῦνται πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων, ὡς χρὴ, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποίηνται, ὁρᾶν τοὺς Ἀργείους ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψηφίσασθαι τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις αὐτόνομός τε ἐστὶ, καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· ἀποδεῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι, τοῦ μὴ καταφανεῖς γίγνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσεσθαι μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. 3. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχωρησαν ἐπ' οἴκου.

1. *Πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων*] ἤγουν πρός τινας ἄρχοντας τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 2. *Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ*] οὐκ ἐπὶ συμφέροντι. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ὁρᾶν*] τὸ ἑξῆς, χρὴ ὁρᾶν. (Αὐγ.) — 6. *Καὶ ψηφίσασθαι*] τοὺς Ἀργείους. (λ. Αὐγ.) — 9. *Τῇ ἀλλήλων*] ἀσθενεῖ δηλονότι οὔσῃ, καὶ κατατριβομένῃ ὑπὸ τῶν ἐναντίων. (λ. Αὐγ.) — ** *Ἐπιμαχεῖν*] ἐπιμαχεῖν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ. (Αὐγ.) — *Ἀποδεῖξαι*] ἤγουν γνωρίμους καταστῆσαι ἡμῖν. (λ. Αὐγ.) — 10. *Αὐτοκράτορας*] ἀνάθεσιν τῶν ὅλων πραγμάτων ἔχοντας. (λ. Αὐγ.) — *Μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι*] τοὺς σπενδομένους τοῖς Ἀργείοις μὴ τῷ δήμῳ διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τοῖς αὐτοκράτορα ἔχουσιν ἀρχήν. — 11. *Τοῦ μὴ καταφανεῖς — —*] ἵνα μὴ φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις. — ** *Τοὺς μὴ πείσ.*] ἐὰν μὴ πείσωσι. (Λουγδ.) — *Τοὺς μὴ πείσ.*] τοὺς Κορινθίους ἢ ἄλλους. (λ. Αὐγ.) — 12. *Τὸ πλῆθος*] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — *Προσχωρήσεσθαι*] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.)

Κεφ. μδ'.

μῳ c. 28. init. Renititur tamen Goell.

Σπονδάς. H. *τὰς σπονδάς.*

Ξυμμαχίαν. C. D. K. m. Ar. Chr. Dan. *ξυμμαχίας*, sicut ab init. cap. Singularem habes c. 25. et alibi. Cf. ad c. 79.

Πρός. H. *ἐποιήσαντο πρός.* Num omittat postea *πεποίηνται*, ex Gail. verbis non apparet.

Ἀθηναίους. H., ut videtur, *νέους*, in marg. *Ἀθηναίους.*

Σωθήσεται. Pal. rursus *σωθῆσεται.* Cf. de Art. crit. p. 150.

Αὐτόνομος. F. (non, ut Bekk. scribit, H.) *αὐτόματος.*

Ὥστε — ἐπιμαχεῖν habent Anecdd. Bekk. p. 144., ubi male *Θουκυδ. τετάρτῳ.*

Ἀποδεῖξαι δέ. Gr. *ἀποδεῖξαί τε.*

Τοὺς λόγους Cass. Aug. Gl. It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Schol. Haack. Bekk. Goell. Vulgo artic. de.

Τοῦ. I. *τούς*, in marg. *τοῦ.*

Προσχωρήσεσθαι. Cod. Bas. *προσχωρ.*

Digitized by Google

(*Αἰτίαι, δι' ἃς οἱ Ἀργεῖοι τοὺς Κορινθίων λόγους ἐδέξαντο.*)

*κή. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἵλοντο δώδεκα, πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου * τῶν * Ἀργείων σπείσασθαι. 2. ἐδέξαντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον, ὁρῶντες τόν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, (ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν,) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἥ τε Λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε, καὶ ὑπερώφθη διὰ τὰς ξυμφορὰς, οἵ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ* 335.

Τὰ σχόλια τοῦ κεφαλαίου ὁδοῦ] *κή.* 1. *Ἀκούσαντες*] *τῶν Κορινθίων.* — 2. *Ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους*] *τῶν Κορινθίων.* — *Ἔς τε τὰς ἀρχάς*] *εἰς τοὺς ἐν τέλει.* — 5. *Τούτων*] *τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων.* — 9. *** Ἐπ'*] *ἐξ ἐπὶ τέλους.* (*Λουγδ.*) — *Αἱ σπονδαί*] *τῶν Λακεδαιμονίων.* — 10. *Ἡγήσεσθαι*] *ἡγεμόνες ἔσεσθαι.* — *Τὸν χρόνον τοῦτον*] *τὸν τοῦ πάντα πολέμου δηλονότι.* — 11. *Μάλιστα δή*] *ὑπερβαλλόντως.* — *Κακῶς ἤκουσεν*] *ὑβρίσθη.* — 12. *Καὶ ὑπερώφθη*] *ἐξουδενώθη.* — *Διὰ τὰς τοῦ ξυμφορὰς*] *διὰ τὰς ταλαιπωρίας, ἃς ἔπαθον οἱ Ἕλληνες.* — 13. *τελευ-Ἄριστα ἔσχον*] *διετέθησαν.* — *** Οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττ. πολ.*] *ταίου ὅτι οὐ ξυνεπολέμησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις κατὰ τῶν Ἀθηναίων. λ. Λύγ.* (*Λουγδ.*)

Cap. XXVIII. *Ἔς τε. Τέ* om. Mosqu.

Πλὴν Ἀθηναίων καί om. Vind.

Μηδετέροις. Pal. *μηδ' ἑτέροις.* Gr. *μηδετέρους.*

Τούτων — σπείσασθαι Bekk. Anecdd. p. 173., ubi *δέ* om. et male *Θουκυδ. τετάρτῳ.*

Τῶν Ἀργείων. Pal. It. Vat. H. Anecdd. l. l. et Bekk. *τοῦ Ἀργείων*, fortasse recte cf. ad c. 18, 7., quanquam de Pal. et Anecdd. nihil cogitantes vulgatam defendimus de Art. crit. p. 132. Cf. ad III, 47.

Σπείσασθαι. Vat. *ποιήσασθαι.*

2. *Τόν τε* om. C. I. K., solum *τέ* om. Ar. Ghr. Dan. At vid. I. 1. p. 300. et Haack. ad h. l. *Τῶν τε* praebet m., et proximum *τῶν* om.

Ἐσόμενον de E.

Αὐτούς. Gr. *αὐτάς*, sed nostrum in marg.

Ἡγήσεσθαι. Pal. C. I. K. *ἡγήσασθαι.*

Κατὰ γάρ. Mosqu. *καὶ γάρ.*

Ὑπερώφθη. C. *ὑπερώσθη.* Mox Pal. *ξυμφορᾶς.*

Ξυναράμενοι. Pal. *ξυναράμενοι.* C. *ξυναρα(μενοι s. v.)* τε. G. *ξυναραμεν.*

Digitized by Google

πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες ἐκκαρπωσάμενοι. 3. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

(4. Μαντινῆς πρῶτοι τοῖς Ἀργείοις προσχωροῦσι. τότε δὲ καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος διαθορυβεῖται, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ᾔει.)

κθ'. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι ὥρας τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον· ὥςτε ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. 2. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο ὡς καὶ σφίσι

1. Ἀμφοτέροις] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. — Ἐκκαρπωσάμενοι] τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραίους, διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν.

κθ'. 4. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.) — Αὐτῶν] τῶν Μαντινέων. (λ. Αὐγ.) — 6. Κατέστραπτο] ἐδεδούλωτο. — 7. Ὑπήκοον] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 8. Οὐ περιόψεσθαι σφᾶς — —] οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς Μαντινεῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῶν κατεστραμμένων, καὶ ταῦτα σχολὴν ἄγοντας τοὺς Λακεδαιμονίους. — 9. Σχολὴν ἦγον] οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ὥςτε ἄσμενοι] οἱ Μαντινεῖς. (λ. Αὐγ.) — 10. Μεγάλην] ἰσχυράν. (λ. Αὐγ.) — ** Πόλιν τε μεγάλην] τὸ Ἄργος. (Αὐγ.) — 11. Διάφορον] μαχομένην. (λ. Αὐγ.) — Δημοκρατουμένην] εὐνομουμένην. (λ. Αὐγ.)

3. Προσεδέχοντο. Vat. H. οὐ προσεδέχοντο, H. tamen cum signo dubitationis. E. προσδέχονται.

Cap. XXIX. Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μαντινῆς. Plerique libri et Haack. Μαντινεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 472.

Πρῶτοι om. G.

Κατέστραπτο. Reg. (G.) κατέστραπτον. Mosqu. κατέστρατο.

Οὐ περιόψεσθαι. C. I. τοῦ περιόψεσθαι, posterior tamen in marg. οὐ. Pro ἄρχειν Reisk. temere ἔχειν coniiciebat.

Ἐπειδὴ καὶ. Καὶ om. Mosqu. At innuit Lacedaemoniis praeter otium etiam voluntatem rei impediendae fuisse.

Ἄεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

2. Ἐς θροῦν. Dan. ὡς θροῦν. Καὶ σφίσι. Καὶ s. v. K.

Digitized by Google

ποιητέον τοῦτο, νομίσαντες πλέον τέ τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτοὺς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμα δι' ὀργῆς ἔχοντες, ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο εὔορκον εἶναι προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὅ τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν δοκῇ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. 3. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι· δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν. 4. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὥρμηντο πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι.

(5. Λακεδαιμόνιοι Κορινθίοις ἄλλως παρακελεύονται ἐσιέναι ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς.)

ιʹ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν θροῦν τοῦτον ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπεί-

1. Τοῦτο] ἦγουν τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. (λ. Ἀὐγ.) — Νομίσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. (λ. Ἀὐγ.) — Εἰδότας] τοὺς Μαντινέας [εἰδότας]. — 3. † Ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς Ἀττικούς. † (λ. Ἀὐγ.) — 6. Τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει] διὰ πάσης τῆς Πελοποννήσου θόρυβον καθίστη. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις] ἦγουν σὺν πᾶσιν. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Οἱ πολλοί] τῶν Πελοποννησίων. (λ. Ἀὐγ.)

Ποιητέον. Gr. *πονητέον.* Post τοῦτο ante Bekk. colon. Deinde Mosqu. *νομῆσ.*

Πλέον τέ τι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. I. K. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 300. et Haack. ad cap. praeced. Vind. *πλέον δέ τι.* Vulgo *τέ* de.

Ταῖς σπονδαῖς. Ταῖς om. Reg. (G.)

Ἐγέγραπτο. H. *ἐγγέγραπτο.*

Τοῖν. C. *τοῖς*, sed corr. *τοῖν.* K. a sec. man. *ταῖν.* At „vid. V, 23. 1. *ἄμφω τὼ πόλεε.*" GAIL.

Πολέοιν Aug. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *πόλεοιν.* At vid. Goettl. de Accent. §. 27. III.

3. *Διεθορύβει.* Pal. *διεθορύβη.*

Βούλωνται. Reg. Mosqu. Port. *βούλονται.*

Δουλώσασθαι. C. *δουλώσεσθαι.*

Εἶναι. Vat. *αὐτῶν.* H. *αὐτω.*

Cap. XXX. *Τοῦτον* Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. D. I. E. K. Ar. Chr. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo non recte *τόν.*

Κορινθίους. I. *Κορινθίους τε.*

Σπείσασθαι. m. et a sec. man. K. *σπείσεσθαι.*

Digitized by Google

σασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον· καὶ ᾐτιῶντο τήν τε ἐσήγησιν τοῦ παντὸς, καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται· παραβήσεσθαί τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὅρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν, ὅτι οὐ δέχονται
836. τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς, εἰρημένον κύριον εἶναι ὅ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται, ἢν μή τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ. 2. Κορίνθιοι δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι οὐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς, (παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον,) ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ μὲν ἠδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς, ὅτι οὔτε Σόλλιον σφίσιν ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναί-

λ'. 2. Προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον] φθάσαι πρὶν μέλλειν τοὺς Κορινθίους προσχωρεῖν τοῖς Ἀργείοις. — ** Ἠιτιῶντο —] ἐνεκάλουν ὅτι ἡγεμόνες ἦσαν τοῦ παντὸς κακοῦ, δὴ τῆς ἀποστάσεως. (Λουγδ.) — 3. Τήν τε ἐσήγησιν] τὸ εἰσηγήσασθαι δηλονότι προσχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις τοὺς Ἕλληνας. — Τοῦ παντὸς] δεινοῦ. (λ. Αὐγ.) — Καὶ εἰ] ἤγουν ᾐτιῶντο. (λ. Αὐγ.) — Σφῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 6. Εἰρημένον] ἀντὶ τοῦ ὁρισθέντος. (λ. Αὐγ.) — Κύριον εἶναι] κεκυρωμένον, βέβαιον [εἶναι]. — 8. Κορίνθιοι] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. (λ. Αὐγ.) — 9. Ξυμμάχων] αὐτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς] τὰς πρὸς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) §. τὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. — 10. Παρεκάλεσαν] λείπει τὸ παρεῖναι. — Αὐτοὺς αὐτοί] αὐτοὺς, τοὺς ξυμμάχους, αὐτοὶ, οἱ Κορίνθιοι. — Πρότερον] ἤγουν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. — 12. Οὔτε Σόλειον σφίσιν] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν. (λ. Αὐγ.) — Ἀπέλαβον] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Αὐγ.)

Ἐς τήν. Mosqu. πρὸς τήν.

Προκαταλαβεῖν. Vat. προκαταβαλεῖν. H. προκαταβάλλειν. Post μέλλον et ἔσονται vulgo puncta, apud Bekk. virgulae.

Καὶ εἰ. Εἰ om. E. Statim Mosqu. Ἀργείοι.

Παραβήσεσθαί τε. It. Vat. παραβήσεσθαί τι.

Αὐτούς om. Vat., s. v. habet I.

Τοὺς ὅρκους. Τούς om. Reg. (G.)

Τὰς Ἀθηναίων. C. I. τῶν Ἀθηναίων.

Ὅ τι ἄν. Cod. Bas. ὅ τε ἄν.

Μή τι. C. D. I. μή τις. Statim Valla *vel deorum vel hominum*. At vid. §. 3.

2. Ὅσοι. Mosqu. καὶ ὅσοι.

Αὐτοὺς αὐτοί. Reg. (G.) D. I. αὐτοὶ αὐτούς.

Ἄντικρυς. Mosqu. ἄντικρις.

Ὅτι. Ar. Chr. ὅτι δέ.

Σόλλιον Haack. Goell. Vulgo Σόλειον. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Σόλλειον. At vid. I. 2. p. 155.

ων, οὔτε Ἀνακτόριον, εἴ τέ τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι, πρόσχημα δὲ ποιούμενοι τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης μὴ προ-
ἰδ. Βι- βλ. α', κεφ. νη'. δόσειν· ὀμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους ἰδίᾳ τε, ὅτε μετὰ Ποτιδαιατῶν τὸ πρῶτον ἀφίσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον.
3. οὔκουν παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὅρκους ἔφασαν, οὐκ ἐῤῥόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς· θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρῆσθαι δ' ὅτι, ἢν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα θεῖον τοῦτο. 10
4. καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὅρκων τοσαῦτα εἶπον· περὶ δὲ τῆς * Ἀργείας * ξυμμαχίας, μετὰ τῶν φίλων βου-

3. *Αὐτοῖς*] τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης. (λ. Ἀὐγ.) — *Μετὰ Ποτιδαιατῶν*] ἀφισταμένων. (λ. Ἀὐγ.) — 4. *Ἀφίσταντο*] οἱ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης. (λ. Ἀὐγ.) — * * *Ἄλλους*] ἀντὶ τοῦ ἄλλους ὅρκους. (*Κασσ. Ἀὐγ.*) — 6. *Θεῶν γὰρ πίστεις*] ἤγουν θεῶν ὅρκους ἐπὶ πίστει. (λ. Ἀὐγ.) — 8. *Αὐτούς*] τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. (λ. Ἀὐγ.) — *Εἰρῆσθαι*] ἔφασαν δὲ εἰρῆσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 10. *Τῶν παλαιῶν ὅρκων*] τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. (λ. Ἀὐγ.)

Ἀνακτόριον. Mosqu. Ἀνακτῶριον.

Εἴ τε. Ante Haack. male coniunctim εἴτε.

Τοὺς ἐπί. Vat. τῆς ἐπί. Post ἐλασσ. ante Bekk. colon, post προδ. punctum.

Ὅρκους. I. ὅρκον. Ced. Bas. ὅρκῳ.

Ὅτε. Lugd. Gr. ed. Bas. ὅτι.

Μετά de Gr. Ald. Bas., pessime.

Ποτιδαιατῶν. Mosqu. τῶν Ποτιδ.

8. Οὔκουν. Pal. οὐκοῦν.

Ἐῤῥόντες Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰῤῥόντες. Cf. Farr. discr. script. Mox Mosqu. τούς pro τάς.

Ὀμόσαντες, ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν. „Ita haec vulgo distinguuntur. Sed distinctio potius post ἐκείνοις videtur ponenda. Paulo ante ὀμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους. Et infra c. 38. ὁμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις. Sic quoque accepit Valla, et rectius vertit quam Portus." DUK. Mirum est non paruisse Haackium, qui ἐκείνους perperam Athenienses esse vult, fortasse quod de τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης pronomen αὐτούς sequitur. At vid. I. 1. p. 269. Mox Pal. ἢν μή.

4. Παλαιῶν. Reg. (G.) καλλῶν. Statim H. ὅρκον, sed ω s. ο al. man.

Ἀργείας Cass. a pr. man. (deinde emend. Ἀργείων,) Aug. Ch. Pal. It. H. Reg. Mosqu. Haack. Valla *ad Argivam societatem.* Vulgo (Bekk. Goell.) Ἀργείων. „Non verisimile est Ἀργείων a librariis vel correctoribus tentari, quae usitatior dicendi ratio est. Sed ne alteram quidem alibi ignorat Thucydides, qui c. 29. dicit ὅ τι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο. Cf. c. 36. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν." HAACK.

Digitized by Google

λευσάμενοι, ποιήσειν ὅ τι ἂν δίκαιον ᾖ. 5. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τοὺς Κορινθίους ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, καὶ μὴ μέλ-
6 λειν. οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἥκειν.

(6. Καὶ μὴν Ἠλεῖοι, Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου διαφερόμενοι, γίγνονται Ἀργείων ξύμμαχοι. τούτοις δὲ ἕπονται Κορίνθιοι καὶ Χαλκιδῆς.)

λα'. Ἦλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρεσβεία εὐθύς, καὶ * ἐποιήσαντο * πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον· ἔπειτα ἐκεῖθεν ἐς Ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προείρητο, Ἀργείων
10 ξύμμαχοι ἐγένοντο· διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. 2. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ

5. Οἱ δέ] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Ἀὐγ.) — Παρὰ σφίσι] τοῖς Κορινθίοις. (λ. Ἀὐγ.) — 6. Προεῖπον ἥκειν] τοὺς Ἀργείους. (λ. Ἀὐγ.)

λα'. 9. Ἐκεῖθεν] ἀπὸ τῆς Κορίνθου. (λ. Ἀὐγ.) — Ἐλθόντες] οἱ Ἠλεῖοι. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Ξύμμαχοι ἐγένοντο] οἱ Ἠλεῖοι δηλονότι. — Διαφερόμενοι] ἔχθροί. (λ. Ἀὐγ.) — 13. Ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς] ἦγουν ἐπὶ τῷ καρποῦσθαι τὸ ἥμισυ τῆς γῆς. (λ. Ἀὐγ.)

Cf. ad VIII, 23. Ἀργείων tamen redit c. 32, 5. et 45, 1. Sic §. 3. τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς, c. 40. τὰς Ἀθηναίων et τὰς Λακεδαιμονίων σπονδάς, c. 46. τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν. De discrimine talium cf. Herm. ad Eur. Bacch. v. 1. Mox Mosqu. ποιεῖσθαι.

5. Τοὺς Κορινθίους. Articulus apud Bekk. excidit.

Καὶ μή. Καί s. v. H.

Μέλλειν. Mosqu. μέλειν.

Οἱ δέ. Dan. (non, ut Bekk. scribit, Gr.) εἰ δέ. Mox C. ξύλογον.

Cap. XXXI. Ἐποιήσαντο. Aug. G. F. Lugd. cod. Bas. C. E. Vind. Mosqu. K. m. Steph. ἐποιήσατο, quae correctio inutilis iudicetur, nisi alterum in Duk. ed. temere irrepserit. Gr. ἐποίησαν.

Ἐς Ἄργος. Mosqu. πρὸς Ἄργος. Post πρῶτ vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προείρητο. Mosqu. προείρηται. At vid. §. 5.

Ἐγένοντο. s. v. habent H. E., om. Vat.

Ἐτύγχανον. Pal. F. οἱ Ἠλεῖοι ἐτύγχανον, ex interpr.

Λεπρέου. Cl. Reg. (G.) Λεπρίου. Cf. I. 2. p. 178. sq.

2. Πολέμου. B. πολεμου.

Ὑπό. C. I. ὡς ὑπό.

Digitized by Google

ἡμισείᾳ τῆς γῆς, καὶ λυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔταξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. 3. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον· ἔπειτα παυσαμένων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ Ἠλεῖοι ἐπηνάγκαζον· οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλεῖοι μὴ 337.

4. *Παυσαμένων*] τοῦ ἀποφέρειν δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — 5. *Ἐπηνάγκαζον*] ἀποφέρειν δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — *Οἱ δ'*] Ἠλεῖοι. (λ. *Αὐγ.*) — 7. *Ἐπιτραπείσης*] δοθείσης. (λ. *Αὐγ.*) — *Μὴ ἴσον ἔξειν*] [ἀντὶ τοῦ] μὴ ἔξειν τὸ δίκαιον.

Λυσάντων. Cod. Bas. *κωλυσάντων.* Cam. marg. Steph. *καταλυσάντων.* „In Cass. man. rec. int. vers. scribitur *ἤγουν καταλυσάντων.* Unde apparet scripturam, quae in marg. et Cam. est, ex interpretatione esse.“ DUK.

Αὐτοῖς τοῖς. *Τοῖς* om. Ar. Chr. Dan. *Τῶν* pro eo habet C., *τόν* D., *τοῦ* I., postremus tamen in marg. *τοῖς.*

Λεπρεάταις. Reg. (G.) *Ασπριάταις.*

Τάλαντον. B. Vind. K. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. 1. Steph. *τάλαντα.* Marg. 2. *τάλανταν.* Cam. *τάλαντα ν'.* „Thom. Mag. (in *ἀποφέρεσθαι*) *τάλαντον* legit. Fort. rescribendum *τάλαντα ν'.* Tale mendum Alexandrini Clementis Codices inquinat Strom. I, 141. *Ἀσαμάν* pro *Ἀσά μά.*“ WASS. „Apparet talentorum numerum deesse, quamvis ingens ille (*ν'*) videatur, et fieri possit ut corruptus sit.“ CAMERAR. Nos vulgatam tenemus.

Ἔταξαν. D. I. male *ἐτάξαντο.*

Τῷ Διὶ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. G. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *τῷ* de. „Recte *τῷ Διὶ τῷ Ὀλ.* et sic Thom. Mag. in *ἀποφέρεσθαι*, quomodo c. 53. *τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθέως.* Vid. et p. 39. [I, 13.] 59. [II, 16.] et 127. [III, 104.]“ WASS. Cf. I, 103. III, 96. et Krueg. de Authent. Anab. p. 61. *Δία τὸν Ὀλύμπιον* tamen III, 14.

Ἀποφέρειν. H. *ἐκφέρειν*, sed *ἀπό* s. *ἐκ.* „Thom. l. d. *ἀποφέρειν καὶ ἀποφορὰ τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρησά.* Vid. Vales. ad notas Manssaci in Harpocrat. v. *ἀποφορά.* Pro *χρηστά* Ammonius melius, quam Thomas, *χρήματα.*“ DUK.

3. *Μέχρι.* F. Lugd. *μέχρι μέν.*

Ἀττικοῦ πολέμου. Hinc ad proximum *πολέμου* lacuna in I., suppl. in marg.

Ἐπηνάγκαζον. Mosqu. *ἐπήνεγκαζον.* I. *ἐπηνέγκαζον*, cum *α* s. *ε.* Pal. *ἐπηνάγκαζον.*

Τὰς Λακεδαιμονίους. C. I. *αὐτοὺς Λακεδαιμονίους.*

Δίκης. Mosqu. Ar. Chr. *τῆς δίκης.* At vid. c. 41, 2.

Τοῖς Λακεδαιμονίοις. Chr. *τῶν Λακεδαιμονίων.*

Ἐπιτραπείσης. Reg. (G.) et a pr. man. Gr. *ἐπιτραπήσης.* Mox Pal. *ἴσον.* At vid. I. 1. p. 214.

Digitized by Google

ἴσον ἔξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. 4. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ἠλείους· καὶ, ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ, φρουρὰν ὁπλιτῶν ἐξέπεμψαν ἐς Λέπρεον. 5. οἱ δὲ Ἠλεῖοι, νομίζοντες πόλιν σφῶν ἀφεστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνθήκην προφέροντες, ἐν ᾗ εἴρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες ἀφίστανται πρὸς τοὺς Ἀργείους· καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥσπερ προείρητο, καὶ οὗτοι ἐποιήσαντο. 6. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδῆς, Ἀρ-

1. Ἀνέντες τὴν ἐπιτροπήν] [ἀντὶ τοῦ] παυσάμενοι τοῦ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίοις. — 2. Ἔτεμον] ἐδήουν. (λ. Ἀὐγ.) — Οὐδὲν ἧσσον] ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. (λ. Ἀὐγ.) — 4. Ἐμμεινάντων] τῶν Ἠλείων δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — Τῇ ἐπιτροπῇ] τῆς δίκης δηλονότι. (λ. Κασσ. Ἀὐγ.) — 5. Πόλιν] τὸ Λέπρεον. (λ. Ἀὐγ.) — 6. Σφῶν] τῶν Ἠλείων. (λ. Ἀὐγ.) — 7. Ξυνθήκην] ξύμβασιν. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Καὶ ἐξελθεῖν] τοῦ πολέμου. (λ. Ἀὐγ.) — Ἴσον] τὸ δίκαιον. (λ. Ἀὐγ.) ** διότι τὴν αὐτῶν πόλιν εἶχον Λακεδαιμόνιοι ληφθέντος πολέμου. (Λουγδ.) — 11. Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι] σύμμαχοι δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Μετ' ἐκείνους] τοὺς Ἠλείους δηλονότι.

Ἀνέντες τὴν ἐπιτροπήν. „Omisso articulo citat Etym. [in ἐπιτροπή]" WASS. Add. not.

Ἔτεμον. Vat. ἔτεμνον.

4. Οἱ δέ. Vat. οὐδέ. Mox G. ἧσσον.

Ἐξέπεμψαν. Gr. ἔπεμψαν. Antea Mosqu. ὁπλητῶν, et Pal. φρουρᾶν.

Λέπρεον. I. Λέπρεσον. E. Δηπραν πεντήκοντα.

5. Πόλιν om. D. I.

Σφῶν. D. I. σφῶν αὐτῶν.

Προφέροντες. E. προσφέροντες. Deinde Lugd. εἴρηται.

Ἔχοντας. F. Lugd. ἔχοντες. Post ἐξελθ. apud Duk. male colon. Post Ἀργ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προείρητο. Reg. (G.) προήρητο. Valla *praedictum est*, quasi προείρηται legerit. At vid. §. 1.

Καὶ οὗτοι. Καὶ om. B., et ante Haack. uncis includebatur. At significat *sicut Mantinenses* c. 29.

6. Ἐγένοντο δὲ καί. Καί om. Gr. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.), et olim sicut praecedens uncis notabatur, quos sustulit Haack.

Χαλκιδῆς Pal. H. C. K. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Χαλκιδεῖς et mox Μεγαρεῖς. Aug. utrobique terminationem ῆς habet. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

Digitized by Google

γείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρῆς τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες σφίσι μὴν Ἀργείων δημοκρατίαν, αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις, ἧσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

(7. Ἀθηναῖοι Σκιώνην μὲν αἱροῦσι, Δηλίους δὲ κατάγουσι. πόλεμος Φωκέων καὶ Λοκρῶν. §. α'. β'. 8. Κορίνθιοι οὔτε Τεγεάτας οὔτε Βοιωτοὺς οἷοί τε ἐγένοντο ἐς τὴν Ἀργείων ξυμμαχίαν ἐξαγαγεῖν.)

λβ'. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου Σκιωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν, καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἔδοσαν νέμεσθαι· Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμούμενοι 10
πάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος.

2. Καὶ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν.

1. Τὸ αὐτὸ λέγοντες] τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες.
λβ'. 7. Ἐκπολιορκήσαντες] ἡττον ἑλόντες καὶ δουλώσαντες ἐκ πολιορκίας. (λ. Ἀνγ.) — 12. Χρήσαντος] [τὸ] κατάγειν δηλονότι Δηλίους. — 13. Ἦρξαντο πολεμεῖν] πρὸς ἀλλήλους δηλονότι. (λ. Ἀνγ.)

Βοιωτοὶ δὲ καὶ, Καὶ om, Vat. Mox Λακεδαιμ. sollicitat Levesqu. Cf. adnot.

Τὴν Ἀργείων. C. I. τὸν Ἀργείων.

Αὐτοῖς om. C, D. I. E. K. (in quo s. v.) m. Ar. Chr. Dan. Comma in ed. Lips, est post αὐτοῖς, sed Benedicto iubente transposuit Haack.

Πολιτείας. F, εἶναι πολιτείας.

CAP. XXXII. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς — νέμεσθαι: „Dion. Hal. I. II. p. 143. [p. 858.] περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους Σικυωνίους Ἀθην., sed corrupte.“ WASS. Δέ om. Vat.

Σκιωναίους. Vat. Σμωναίους, ex inutili correct. Mox F. ἠνδραπόδησαν.

Ἔδοσαν. F, Lugd. marg. Steph. Dion. Hal. ἔδωκαν, in hoc numero contra morem Thucydidis, quanquam non Atticorum omnium. Cf. Xen. Cyr. I, 5, 5. (dub.) IV, 6, 12. Ind. Anab. in διδόναι et Buttm. Gr. max. §. 107. adnot. 15. Cod. Bas, ἐδόκαν.

Ἐνθυμούμενοι. „Poll. II, 231, tanquam e Thuc. citat ἐνθυμιζόμενοι τὰς ἐν τῇ μάχῃ συμφοράς. Vid. ibi Iungerm.“ DUK. Cf. adnot. ad VII, 18. Ταῖς om. F. Ξυμφορᾶς scribit Pal., ξυμφοραῖς I.

Θεοῦ χρήσαντος. F. θεοῦ χρ. κατάγειν Δηλίους. Ar. κατάγειν θεοῦ χρήσαντος. Alius κατάγειν Δηλίους θεοῦ χρ. Ex Schol.

2. Φωκῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Φωκεῖς. Plerique libri et

Digitized by Google

3. Καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες, ἔρχονται ἐς Τεγέαν, ἀποστήσοντες Λακεδαιμονίων, ὁρῶντες μέγα μέρος ὂν, καὶ, εἰ σφίσι προςγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. 4. ὡς δὲ οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεᾶται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι, μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες, ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ὠῤῥώδησαν μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων προςχωρῇ. 5. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς Βοιωτοὺς, ἐδέοντο σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίγνεσθαι ξυμμάχους, καὶ τἄλλα κοινῇ πράσσειν· τάς τε δεχημέρους ἐπισπονδὰς, αἳ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλή-
338. λους οὐ πολλῷ ὕστερον γενόμεναι τούτων τῶν πεντηκονταετίδων σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς, ἀκολουθήσαντας Ἀθήναζε, καὶ σφίσι ποιῆσαι,

3. Μέγα μέρος ὂν] τῆς Πελοποννήσου. (λ. Αὐγ.) — Προςγένοιτο] προςκτηθείη. (λ. Αὐγ.) — 4. Οὐδὲν ἂν] ἤγουν οὐκ ἄν. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐναντιωθῆναι] ἐναντίοι γενέσθαι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας] ἀπέστησαν τῆς μάχης. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐλθόντες] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Αὐγ.) — 14. † Ποιῆσαι] † λείπει τὸ ἠξίουν.

Haack, Φωκεῖς. Cf. I, 1, p. 221. et 474.

3. Καὶ Κορίνθιοι. Καί om. D. I.

Τεγέαν. Vulgo (Haack. Bekk, Goell.) Τέγεαν. Nec aliter c. 62. 64. bis (ubi semel apud Bekk, Τεγέα,) 74. 76. At vid. Additam. ad Luci. D. D. „Solum Τέγεα proparoxytonon putatur; melius tamen id quoque παροξύνεται, Eustath. p. 271. 86.“ GOETTL. de Accent. §. 21. I. c.

Ἀποστήσοντες. Vind. ἀποστήσονται. Marg. Steph. ἀποστήσοντες αὐτήν.

Ἂν ἔχειν. Pal. ἀνέχειν.

4. Δὲ οὐδέν. I. δ' εν, in marg. οὐδέν. D. om. δέ.

Τεγεᾶται Haack, Bekk, Goell, Vulgo Τεγεάται.

Φιλονεικίας. I. φειλονεικίας.

Σφίσιν. K. φησίν.

Προςχωρῇ. Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Lugd. προςχωρεῖ. C, D, I. προςχωρεῖν, I. cum ῃ s. ει.

5. Καὶ Ἀργείων. It. H. G. F. κἀργείων, quae crasis in prosa oratione non est ferenda.

Τἄλλα, Chr. ἄλλα. Bekk., ut solet, τἆλλα.

Τάς τε. Reg. τὰς δέ.

Βοιωτοῖς. Cod. Bas. τοῖς Βοιωτοῖς.

Πολλῷ. F. πολλα.

Τούτων τῶν. Τῶν om. Dan. Potius τούτων deesse velis, quum eae σπονδαί, quae c. 23. expositae sunt, intelligantur. Male Valla *post alia quadraginta annorum.*

Πεντηκονταετίδων. Gr. male πενταετίδων. De forma cf. Lob. ad Phryn. p. 407.

Ἀκολουθήσαντας. C. I. ἀκολουθήσαντες, I. cum ες s. ας. Prae-

Digitized by Google

ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον, μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. 6. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων, οὐχ εὗρον τὰς δεχημέρους σπονδάς· ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι Κορινθίοις εἶναι σπονδὰς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. 7. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπεῖπον τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι· Κορινθίοις δὲ ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

(9. Λακεδαιμονίων στρατεία ἐς Παῤῥασίους, οὓς ἐλευθεροῦσι.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. γ'. πρὸ δ'. Χρ. υκα'.

λγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἡγουμένου, τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παῤῥασίους, Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ στάσιν ἐπικα-

9. Ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων] ἠτιῶντο οἱ Κορίνθιοι δηλονότι τοὺς Βοιωτοὺς, ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀπειπεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδάς.

λγ'. 15. Ἐπικαλεσαμένων] τῶν Παῤῥασίων. (λ. Λύγ.)

cedentem virgulam addidimus; aliter etiam post Ἀθήν. abiicienda. Post εἶχον apud Duk. punctum.

Ἀπειπεῖν. Mosqu. ἀναπειπεῖν.

6. Ἀργείων. Marg. Steph. Ἀργείας. Vid. ad c. 30, 4.

Ἐλθόντες. E. ἐλθόντων, sed ες per correct. Idem mox οὐχ εὗρ(ον s. v.) τάς.

Κορινθίοις. E. Bas. Κορινθίους, sed E. cum οις s. ους.

Εἰσί. Pro hoc C. D. I. οἱ.

7. Αἰτιωμένων. D. αἰτουμένων. Sed recte Portus: *quamvis Corinthii hoc flagitarent, et cum expostulatione dicerent ita inter se convenisse*, sive, ut Bauer interpretatur, *et obiicerent Boeotis, quod ita pacti essent, nec tamen efficerent*, Valla tamen cum D. *postulantibus atque flagitantibus*, sicut αἰτοῦνται καὶ δέονται Xen. Anab. VI, 6, 31. et similia multa apud Latinos.

Ξυνθέσθαι. Dan. ξυνθέσεως.

Κορινθίοις γάρ. Cod. Bas. ex emend. Κορινθίοις δέ.

Cap. XXXIII. Πανδημεί. C. πανδημί. Cf. de Art. crit. p. 154.

Ἀρκαδίας. Reg. (G.) Ἀρκαδίους. K. Ἀκαρδίας.

Ἐς. m. Ar. Chr. Dan. ἐπί. E. K. solum s, sed E. cum ττι s. v.

Παῤῥασίους. Reg. (G.) Σπαρασίους. C. Πτασίους.

Μαντινέων. Reg. (G.) Μαντιναίων (sed ε s. αι G.) Deinde ἀποίκους pro ὑπηκόους cod. Bas. ex emend.

Ὄντας in marg. habet I.

Digitized by Google

λεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἀναιρήσοντες, ἢν δύνωνται, ὃ ἐτείχισαν Μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παῤῥασιακῇ κείμενον, ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. 2. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παῤῥασίων ἐδῄουν· οἱ δὲ Μαντινῆς, τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν· ἀδύνατοι δ' ὄντες διασῶσαι τό τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παῤῥασίοις πόλεις, ἀπῆλθον. 3. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τούς τε Παῤῥασίους αὐτονόμους ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

(10. *Τρόπος*, ὃν οἱ *Λακεδαιμόνιοι* τούς τε μετὰ *Βρασίδου Εἵλωτας* μαχεσαμένους καὶ τοὺς ἐκ *Σφακτηρίας* αἰχμαλώτους διέθεσαν.)

λδ'. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θρᾴκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν, οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους ἐλεύθερους εἶναι, καὶ οἰκεῖν ὅπου ἂν βού- ἰδὲ κεφ. κά.

1. Σφᾶς] τοὺς *Λακεδαιμονίους*. (λ. *Λύγ.*) — 3. *Αὐτοί*] οἱ *Μαντινεῖς*. — ** *Αὐτοὶ ἐφρούρουν*] οἱ *Παῤῥάσιοι*· ἦτοι τοὺς *Παῤῥασίους*, οἳ ἦσαν ἐν *Κυψέλῳ*. (*Βασ.*) — *Κείμενον ἐπὶ τῇ Σκ.*] ἐπιτετειχισμένον ὥστε βλάπτειν τὴν Σκιρῖτιν. — 6. ** *Τὴν ξυμμαχίαν*] τὰς † ξυμμαχίας † πόλεις. (*Λουγδ.*)

Δὲ καὶ. Καὶ om. Ar. Chr. Dan.

Κυψέλοις. Mosqu. *Κυψέλλοις*, et sic rursus infra. At vid. I. 2. p. 186. sqq.

Ἀναιρήσοντες. G. *ἀναιρήσοντες*. Marg. Steph. *καθαιρήσοντες*, quod sane de munitionibus evertendis longe usitatius est, ac statim sequitur §. 3. Nostrum tamen redit c. 77.

Μαντινῆς hic et paulo post Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μαντινῆς*. Plerique libri *Μαντινεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. et 472.

Παῤῥασιακῇ. K, m. *Παρασκῇ*. It. Vat. *παρασκευῇ*.

Σκιρίτιδι. E. Ar. Chr. Dan. *Σκιριτίδι*. At vid. I. 2. p. 200.

2. *Τῶν Παῤῥασίων*. *Τῶν* om. D. Mosqu. Dan.

Δ' ὄντες. *Δ'* s. v. I. Statim Pal. rursus *διασῶσαι*.

Cap. XXXIV. *Τοὺς μέν*. *Τούς* s. v., sed ead. man. G. Proximum *μετά* om. E.

Εἵλωτας. m. *Εἵλωτας*. Cf. adnot. ad I, 101.

Digitized by Google

λωσται· καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ αὐτοὺς μετὰ τῶν Νεοδαμωδῶν ἐς Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἠλείοις· 2. τοὺς δὲ ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι, [καὶ] ὄντες ἐπίτιμοι, νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους 339. τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι· ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο. 10

λδ'. 1. *Μετὰ τῶν Νεοδαμ.*] μετὰ τῶν ἐκ τῶν Εἱλώτων ἐλευθέρων. §. ** νέων πολιτῶν. (*Λουγδ.*) — 4. *Ἐκ τῆς νήσου*] τῆς Πύλου. (*λ. Ἀὐγ.*) — *Τὰ ὅπλα παραδόντας*] τότε ἐν τῇ μάχῃ πρὸς Ἀθηναίους. (*λ. Ἀὐγ.*) — 8. *Μήτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρ. εἶν.*] ἤγουν μὴ εἶναι κυρίους ἢ πρίασθαι ἢ πωλεῖν. (*λ. Ἀὐγ.*) — 10. *Ἐπίτιμοι*] ἤγουν ἔντιμοι. (*λ. Ἀὐγ.*)

Καὶ ὕστερον. Haec ad *Ἠλείοις* genus quoddam parenthesis efficiunt; itaque saltem cum Haack. et Bekk. post *βούλ.* et *Ἠλείοις* minus plene interpungendum erat, ut *τοὺς μὲν — τοὺς δὲ* ad se referantur.

Νεοδαμωδῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Gr. Vind. Ar. Chr. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *Νεοδαμώδων.* „Omnia in ης exeuntia genitivum pluralem habent in ων perispomenon," BAUER. Fallitur quidem, de omnibus si loquitur; vid. Buttm. Gr. max. §. 49. adnot. 5. Goettl. ad Theod. p. 224. et de Accent. §. 84. I.; in nostro tamen non videmus, cur a libris recedamus. C. *Νεαμάδων.*

Ὄντες s. v. ead. man. I.

Τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας. Malis *τῇ Λακωνικῇ καὶ τῇ Ἠλείᾳ*, ut modo c. 33. *κείμενον — ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι* et passim. Valent verba *in confiniis Lacon. et El.*

Ἤδη s. v. ead. man. I.

Ἠλείοις. Mosqu. *Ἠλίοις.* K. *Ἠλε* (*ι* al. man.) *οις.*

2. *Τοὺς δέ. Δέ* plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) F. Gr. C. I. K. Mosqu. m. Ar. Chr, pro vulg. *δ'*. Cf. Farr. discr. script.

Ἐκ τῆς νήσου. Mosqu. *ἐν τῇ νήσῳ.* At vid. I. 1. p. 177. Solum *νήσου* sine *ἐκ τῆς* habet Gr.

Ἐλασσωθήσεσθαι. F. *ἐλαττωθήσεσθαι.*

Ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν. „Laudat [praefixo *μή* ex antecedd.] Thom. Mag. in *ἐπίτιμος.*" DUK. Cod. Bas. *ἐπὶ τιμῇ.* I. *νεωτερήσ.*, sed *ῑ s. η̄.* Quod ante *ὄντες* legitur *καί*, non agnoscit haec Vallae interpretatio: *veriti ne propter calamitatem acceptam illi, opinantes suam imminutam esse* (debebat saltem dicere *imminutum iri*) *conditionem, aliquid molirentur rerum novarum, si honoribus uterentur.* Cf. adnot.

Ἢ πωλοῦντας om. Vind.

Χρόνῳ om. Gr. „At rectius alibi. Vid. I, 8. et VI, 3." WASS. „Sic III, 85. IV, 21. V, 5." DUK.

Digitized by Google

(11. Θύσσορ αἱρεῖναι. §. α'. 12. Τροφίμι καὶ διαφοραὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· μένει γε μέντοι ἡσυχία.)

λε'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῇ Ἄθῳ * Διῆς * εἷλον, Ἀθηναίων οὖσαν ξύμμαχον.

2. Καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, ὑπώπτευον δὲ ἀλλήλους αὐθὶς μετὰ τὰς σπονδὰς οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. 3. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι καὶ τὰ ἄλλα, οὐκ ἀποδεδώκεσαν· οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους, οὐδὲ Βοιωτούς, οὐδὲ Κορινθίους, λέγοντες ἀεὶ ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἢν μὴ θέλωσι, κοινῇ

ιδ' κεφ. κά'.

λε'. 1. ** Ἐν τῇ Ἄθῳ] ἐν τῷ Ἄθῳ. (Ald.) — 3. ** Ἐπιμιξίαι] ὁμιλίαι, συνήθειαι. (Λουνδ.) — 6. Κατὰ τὴν τῶν χωρίων — —], διὰ τὸ ἀλλήλοις μὴ ἀντακοδιδόναι τὰ χωρία.

Mox ἐγένετο in uno incerto Par. s. v., sed ead. man.

Cap. XXXV. Θύσσον. It. Θῦσσον. Ar. et Gr. ex emend. Θᾶσσον. Mosqu. Θάσον. At vid. I, 2. p. 364.

Τῇ Ἄθῳ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τῷ Ἄθῳ. „Quod, ne inconstantiae arguatur Thucyd., probandam censet Benedictus. Equidem libenter sequerer, nisi his ipsis codd., quorum tenuior fides est, lectio alioqui bona quodammodo de correctione suspecta fieret." HAACK. Cf. I. 1. p. 103.

Διῆς Goell. cum Gatterero. Vid. I. 2. p. 365. Vulgo (Haack. et sine ῑ subscr. Bekk.) Δικαιδιῆς. Cass. Aug. Vat. Reg. (G.) Gr. Δικτηδίης, Lugd. cum gloss. ἡ εὐθεῖα Δικτηδιεύς. Pal. Δικτηδὶ ἧς. E. in marg. Δικτυδιῆς. C. D. I. m. et s. v. K. (Vall.) Δικτυδιεῖς. Mosqu. Δικτιδιεῖς. Plane om. Ar. Chr. Dan., primo tamen in marg. adscr. al. man. Quum tamen Dienses IV, 109. fideles manserint Atheniensibus, et demum V, 82. ab iis defecisse narrentur, nos malimus Χαλκιδῆς sive οἱ (quod in Δι latet), Χαλκιδῆς.

2. Οἱ Λακεδαιμόνιοι. Artic. ex Cass. Aug. Cl. Vat. Reg. (G.) Gr. addidit Haack. Ex corr. aut s. v. habent H. K. m. Rursus om. Bekk. et Goell., ut videtur, recte. Vid. c. 39. et adnot. ad I, 71. Hinc lacuna usque ad proximum Λακεδ. in I.

Τὴν τῶν. Τήν om. D. I., τῶν om. cod. Bas. E. (de quo falsa scribit Bekk.) et Dan.

Ἀπόδοσιν. Dan. ἀποδίδοσιν.

3. Καὶ τὰ ἄλλα. Καί om. Ar. Chr. Pro τἆλλα Gr. Bekk. Goell. τἄλλα (nisi quod Bekk. τἆλλα), fortasse recte. Cf. I. 1. p. 214. Mox Pal. rursus αἰεί. Cf. ibid. p. 211.

Τὰς σπονδάς. Τάς om. cod. Bas.

Ὡς om. It.

Digitized by Google

ἀναγκάσουσι· χρόνους τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς χρῆν τοὺς μὴ ἐξιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. 4. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον, * ὑπετόπευον * τοὺς Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι· ὥστε οὔτε Πύλον ἀπαιτούντων αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες, τά τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσειαν τὰ εἰρημένα. 5. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴ του ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδοῦναι· Βοιωτοὺς δὲ πειράσεσθαι καὶ

Τὰ ἀπὸ τοῦ Προὔθεντο σχόλια

1. *Προὔθεντο*] ἔταξαν. — *ξυγγραφῆς*] συμφωνίας γεγραμμένης. — 2. *Ἐξιόντας*] εἰς τὰς σπονδάς. — 4. *Γιγνόμενον*] ἀντὶ τοῦ πραττόμενον. — 7. *Ἄλλα χωρία εἶχον*] τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀθηναῖοι. — 8. *Εἰρημένα*] τεταγμένα.

Ἀναγκάσουσι Gr. D. Haack. Bekk. Goell. Vulgo soloece *ἀναγκάσωσι*. „Ὡς nisi [*si non*] consilium seu finem significat, sed est loco τοῦ ὅτι, nunquam cum coniunctivo iungitur." HAACK. Plenam interpunctionem correxit Bekk.

Χρόνους τε. Gr. *χρόνους δέ*.

Χρῆν. C. D. I. *ἐχρῆν*. At vid. ad I, 39. E. *χρή*.

Τοὺς μή. Reg. (G.) *καὶ τοὺς μή*.

Ἐξιόντας. C. D. I. E. Vind. K. *ἐπιόντας*, nisi quod in E. *ες* s. *εσ* et in K. *π* correctum in *ς*. Sic c. 30. *οὐκ ἐξιόντες ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδάς*, et ita alibi.

Πολεμίους. Lugd. *πολεμίοις*.

4. *Ἔργῳ*. Gr. D. I. *ἔργον*.

Ὑπετόπευον Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. K. marg. Steph. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ὑπώπτευον*, sicut §. 2. Vind. *ὑπεπτώκευον*. E. Ar. Chr. *ὑπεπώπτευον*. Nusquam alibi *ὑποτοπεύειν* dicit Thucyd., quam verbi formam Schneideri Lexicon ignorat, Passowii, nescimus unde, habet, sed modo *ὑποτοπεῖν* scribit, modo *ὑποπτεύειν*. Vid. Ind. Verb. Placet igitur *ὑπετόπουν*. Mox ante *ὥστε* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτῶν om. D. I. E. Ar. Chr. Dan., et potest deesse.

Ἀπεδίδοσαν. H. D. I. *ἀπέδοσαν*. At vid. ad IV. 23.

Ἐκ τῆς. C. *ἐκ τούς*, sed a sec. man. *τῆς*. Mox Vind. K. *δεσμώτας*. tum H. F. D. I. Vind. *μετεμέλοντο*. Post *ἀποδεδ.* vulgo (et apud Haack.) male colon; *τέ* in *τά τε* ad *οὔτε* refertur.

Μένοντες. Mosqu. *μένοντας*.

5. *Λακεδαιμόνιοι δέ*. Vat. H. *Λακεδ. μέν*, sed H. *δέ* s. v.

Πεποιηκέναι a sec. man. C.

Καὶ εἰ. Aug. *εἰ καί*.

Εἴ του. D. I. *εἴ τι*, I. tamen in marg. *εἴ του*.

Βοιωτοὺς δέ. *Δέ* om. It. Vat. H.

Digitized by Google

Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἐσαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον ἀπολαβεῖν, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομιεῖν. 6. Πύλον μέντοι ἠξίουν σφίσιν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ μή, Μεσσηνίους * τε * καὶ τοὺς Εἵλωτας ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπὸ Θρᾴκης, Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτούς, εἰ βούλονται. 7. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ, ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους ὥστε ἐξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους Εἵλωτάς τε καὶ ὅσοι ηὐτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. 8. τὸ μὲν οὖν θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.

12. Ἡσυχία ἦν] ἀπραξία πολέμου. — Καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους] ἐπιμιξίαι. τοῦ κεφαλ. τοῦδε λ. Ἀγ.

Καὶ Κορινθίους. *Καί* om. cod. Bas.

Ἐσαγαγεῖν. D. I. ἐπαγαγεῖν. At nostro supra respondent ἐξιέναι et ἐξελθεῖν. Cod. Bas. solum ἀγαγεῖν habet.

Πάνακτον. Reg. Πανακτόν. At vid. I. 2. p. 261.

6. Πύλον. Vind. Πόλον.

Μεσσηνίους. Lugd. Gr. C. D. E. Mosqu. K. Ar. Chr. *Μεσηνίους* hic et iidem, vel saltem plerique eorum, etiam paulo post. At vid. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Statim Reisk. Bekk. Goell. γέ pro τέ sane probabiliter. Nam quanquam Messenii commode ab Helotis sic distingui posse videantur, ut sint *Μεσσήνιοι οἱ ἐκ Ναυπάκτου*, quos Pylum praesidium misisse IV, 41. audivimus, tamen, quod §. 7. *Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους Εἵλωτας* legimus, et ipsae, quae antecedunt, particulae *εἰ δὲ μή* commendant γέ.

Καὶ τούς. Vat. καὶ τά.

Τοὺς ἐπί. Cod. Bas. τοὺς ἀπό.

Ἐξαγαγεῖν. I. ἐγαγεῖν, cum nostro in marg.

Αὐτούς. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. K. marg. Steph. αὐτοῖς, quod nec de Lacedaemoniis nec de Atheniensibus (αὐτοῖς) intellectum videtur probari posse.

Βούλονται. Gr. βούλωνται, sed corr. βούλονται.

7. Πύλου. Nonnulli Parr., si Gailium recte intelligimus, Πύλοι. Cod. Bas. τῆς Πύλου.

Ὅσοι. Gr. ὅσους, quae VI, 17. rursus confusa videbimus. In C. de.

Ηὐτομολήκεσαν. Mosqu. ηὐτομόλησαν.

Κρανίοις. C. *Κρενίοις*. K. Ar. Chr. Dan. *Καρανίοις*. „Procul dubie mendose.“ HUDS. Vid. ad II, 30.

Κεφαλληνίας. Pal. Vind. K. Mosqu. m. *Κεφαληνίας*. At vid. I. 2. p. 152. sq.

8. Ἀλλήλους. Cass. Vat. G. ἀλλήλοις. At ἐπεμίγνυντο παρ' ἀλλήλους I, 146. II, 1.

Digitized by Google

B. Χειμών. Κεφ. λς'—λθ'.

(1. Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης πειρῶνται τὰς σπονδὰς διαλῦσαι. λς'—λη'. παραινοῦσιν οὖν τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Ἀργείους Λακεδαιμονίοις φίλους ποιῆσαι.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νυκτ. μετὰ τὴν ἡ. τοῦ Ὀκτωβρ. μην.

λς'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (ἔτυχον γὰρ Ἔφοροι ἕτεροι, καὶ οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἤδη, καὶ τινὲς αὐτῶν καὶ ἐναντίοι σπονδαῖς,) ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων, καὶ πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπῆεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης, οὗτοι οἵπερ τῶν Ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται

λς'. 4. Ἐλθουσῶν πρεσβειῶν] εἰς τὴν Λακεδαίμονα. (λ. Ἀὺγ.) — 6. Οὐδὲν ξυμβάντων] ἤγουν κατ' οὐδέν. (λ. Ἀὺγ.) — Ὡς ἀπῆεσαν] οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορίνθιοι. (λ. Ἀὺγ.) — 9. Λόγους ποιοῦνται ἰδίους] ἰδίᾳ διελέχθησαν αὐτοῖς. (λ. Ἀὺγ.) [τοῦ λῦσαι τὰς σπονδές.]

CAP. XXXVI. Δ' ἐπιγιγνομένου. Ar. δὲ γιγνομένου.

Ἔτυχον γάρ. Γάρ om. Lugd. Mosqu.

Ἔφοροι ἕτεροι. Reg. (G.) Ἕτεροι Ἔφοροι. Pro Ἔφοροι Vind. Ἔφοδοι.

Καὶ οὐκ. Οὐκ hic om. et post ἐγέν. habet D.

Αὐτῶν. Lugd. Ar. Flor. ed. Bas. Steph. 1. καὶ αὐτῶν.

Ἐναντίοι. Aug. G. ἐναντίοις, in priore tamen superscr. οῖ.

Σπονδαῖς. Cl. Ar. Chr. Dan. et a rec. man. int. vers. Reg. (G.) ταῖς σπονδαῖς, quod cum Kistem. recepit Haack., articulum hic non minus necessarium esse arbitratus quam antea in αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. At hic scriptor in universum dicere potest illos Ephoros minus ad pacem quam ad bellum proclives fuisse, antea de certis foederibus loquitur. Cf. Krueg. ad Xen. Anab. II, 3, 7. quem noli sequi ibid. §. 6.

Ἐλθουσῶν. G. F. Mosqu. ἐλθόντων.

Πρεσβειῶν. Cass. (in quo man. rec. πρεσβειῶν,) Aug. Reg. (G.) Lugd. cod. Bas. πρέσβεων. Pal. πρεσβέων. Alterutrum etiam F. E. In Gr. fuerat πρεσβεῶν, deinde circumflexus deletus et accentus in prima syllaba scriptus.

Καὶ Βοιωτῶν. Καὶ om. Mosqu.

Ἐν ἀλλήλοις. Ἐν om. Gr.

Καὶ Κορινθίοις. Καὶ om. E.

Ξενάρης. It. Vat. H. (non Cass., quem nominavit Bekk. et nos cum eo de Art. crit. p. 185.,) Ξενάρκης, quod hic recepit Bekk. At vid. de Art. crit. l. d. Mosqu. Ξεναράς. Reg. (G.) Ξεναρίδης. Vulgata in H. s. v. cum γρ. adnotata est.

Οἵπερ. H. E. ὑπέρ, sed in H. ol s. v. Mox Mosqu. διαλύσαι.

Digitized by Google

ἰδίους, παραινοῦντες ὅτι μάλιστα ταὐτὰ τε γιγνώσκειν, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτοὺς, Ἀργείων γενομένους πρώτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὖθις μετὰ Βοιωτῶν Ἀργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· οὕτω γὰρ ἥκιστα † ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἑλέσθαι γὰρ Λακεδαιμονίους πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν Ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ Ἄργος ἀεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾷω ἂν εἶναι. 2. τὸ μέντοι Πάνακτον ἐδέοντο † Βοιωτοὺς † ὅπως * παραδῶσουσι * Λα-

1. *Γιγνώσκειν*] † *εἰς νοῦν* † *ἔχειν.* §. ** *τὴν αὐτὴν τῇ πρότερα γνώμην ἔχειν.* (*Λουγδ.*) — 6. ** *Ἑλέσθαι*] *προελέσθαι.* (*Λουγδ.*) — 9. ** *Ἠπίσταντο*] *ἔγνωσαν.* (*Λουγδ.*) — *Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι.*] *βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι· ἢ αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσαντο, ὃ καὶ μᾶλλον.* — 10. *Ἡγούμενοι*] *τὸ ἡγούμενοι οὐκ ἔστι καταλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἐσχημάτισται ἀντὶ τοῦ ἡγουμένων.* — 11. ** *Ῥᾷω*] *εὐκολώτερον.* (*Λαγγδ.*) — 12. *Ὅπως παραδώσωσιν*] *οἱ Βοιωτοὶ δηλονότι.* (*λ. Ἀϋγ.*) — *Ἐδέοντο — Λακεδαιμονίοις*] *τὸ μέντοι Πά-*

Ἰδίους. Ar. Chr. Dan. *ἰδία.* „Vid. Dorv. ad Char. p. 451." GOELL.

Ταὐτά Reisk. Hellm. Bredow. et Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *ταῦτα.* Cf. not.

Τέ. It. *γέ.* In Ar. Chr. Dan. de.

Ἀργείων. C. I. *Ἀργείους,* quod in Gr. supra scr. Contra I. *ὠν* s. *ῶν.*

Γενομένους. Lugd. *γινομένους.* E. *γιγνομε.*

Βοιωτῶν. Hinc in I. lacuna ad *Βοιωτούς,* suppl. in marg.

Λακεδαιμονίοις. C. *Λακεδαιμονίους.* I. et ex emend. cod. Bas. *Λακεδαιμονίων.*

Ἥκιστα. Imo *ἧκιστ' ἄν,* quum in *οὕτως* lateat sententia conditionalis. Sequitur quidem statim rursus *ἑλέσθαι,* sed ibi *ἄν,* si antea positum fuerit, cogitatione suppleri potest.

Ἐσελθεῖν. It. Vat. cod. Bas. F. *ἐπελθεῖν,* sicut nonnulli *ἐπιόντας* c. 35, 3. et *ἐπαγαγεῖν* c. 35, 6. Lugd. *ἐλθεῖν.* Nostrum redit c. 48.

Τὸ γὰρ — γενέσθαι om. D., sed suppl. in marg. Omnis enunciatio a *τὸ γὰρ — ἂν εἶναι* genus quoddam parenthesis efficit. Pal. rursus *αἰεί* habet.

Φίλιον. B. C. D. I. Dan. *φίλον.* At vid. ad c. 41.

Ἡγούμενοι. Non sollicitaverim. Vid. I. 1. p. 125.

2. *Μέντοι.* Reg. (G.) *μέντ.*

Βοιωτούς. Mira structura pro *Βοιωτῶν,* quod Reiskius coniecit. Scholiasta nonnulla addit. „Habet structuram verbi *αἰτεῖν.* cf. Matth. Gr. §. 531. adnot. 2. [ubi tamen tantum de *ὅπως* post *δέομαι* posito agitur.]" GOELL.

Παραδώσουσι Cass. Gr. Ar. Chr.

Digitized by Google

κεδαιμονίοις, ἵνα, ἀντ' αὐτοῦ Πύλον, ἢν δύνωνται, ἀπολαβόντες, ῥᾷον καθιστῶνται Ἀθηναίοις ἐς πόλεμον.

(Ἀργεῖοι δοκοῦσι τῶν αὐτῶν ἐπιθυμεῖν· καὶ δὴ καὶ οἱ Βοιωτάρχαι ἀρέσκονται τοῖς λόγοις.)

λζ. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπό τε τοῦ Ξενάρους καὶ Κλεοβούλου, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥςτε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἑκάτεροι ἀνεχώρουν. 2. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν· καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἴ πως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο, ὥςπερ Κορίνθιοι καὶ Ἠλεῖοι καὶ Μαντινῆς· νομίζειν γὰρ

νακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς οὕτω ποιῆσαι ὅπως παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις.

λζ. 3. Ταῦτα ἐπεσταλμένοι] ἀντὶ τοῦ τούτων ἐντεταλμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἐφόρων. — Ἐπεσταλμένοι] δεδιδαγμένοι. (Λουγδ.) — 6. Ἐπὶ τὰ κοινὰ] βουλευτήρια δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ξυγγενόμενοι] ἤγουν συνάφθεντες. (λ. Αὐγ.) — Ἐς λόγους] ἐς κοινολογίαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Σφίσι] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.)

Ald. Flor. Bas. et longe plurimi libri. „Antea παραδώσωσι, sicut Aug. et Mosqu., in Aug. tamen, ου man. sec. supersc." BAU. „Παραδώσουσι vel παραδῶσι, legendum esse monet Ae. Port." HUDS. Παραδῶσι It. Vat. H. Bekk. Goell., nisi quod in H. σουσι s. ῶσι. Utrum melius sit, quis definiat! Cf. II. 1. p. 422. Ind. Xenoph. Anab. in ὅπως et Ind. Thucyd. ibid.

Ἤν. Lugd. εἰ.

Ἀπολαβόντες. Mosqu. ἀποβάντες.

Καθιστῶνται. Dan. καθιστῶντες.

Ἀθηναίοις. C. D. Ἀθηναίων.

Cap. XXXVI. Καὶ οἱ μὲν —, Κλεοβούλου. Zon. in ἐπίσταλμα, ubi ὑπὸ τοῦ Ξελάρους.

Καὶ Κορίνθιοι. Vulgo καὶ οἱ Κορίνθιοι, sed οἱ om. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „C. 35. οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] Λακεδαιμόνιοι." WASS. Τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις c. 36. „Cf. ad I, 71." HAACK.

Κλεοβούλου. Mosqu. τοῦ Κλεοβούλου.

Ὅσοι. H. ὅσα.

2. Ἀργείων. Vind. Ἀργεῖοι. In K. syllaba ων a man. sec.

Ἐπετήρουν. Cod. Bas. ἐπεχείρουν.

Ἀπιόντας. C. D. F. Mosqu. et a sec. man. E. ἐπιόντας. Dan. ἃ ἐπιόντας. Pal. ἀπιοναυτούς pro ἀπιόντας αὐτούς.

Εἴ πως. D. ὅπως.

Ὥςπερ. D. ὥςπερ καί.

Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo rursus Μαντινῆς, et plerique codd. cum Haack. Μαν-

Digitized by Google

ἂν, τούτου προχωρήσαντος, ῥᾳδίως ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλοιντό, κοινῷ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. 3. τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούουσιν ἤρεσκε· κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τούτων ὥνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν. καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς δεχομένους τὸν λόγον, εἰπόντες ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν ἐς Βοιωτούς, ἀπῆλθον. 4. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τά τε ἐκ τῆς Λακεδαίμονος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων, καὶ οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε, καὶ πολλῷ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς, τούς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι, καὶ τοὺς Ἀργείους ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. 5. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν Ἀργείων, τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι. καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ

2. *Κοινῷ λόγῳ χρωμένους*] ὁμοφρονοῦντας, [δηλονότι] *Ἀργείους τε καὶ Κορινθίους καὶ Βοιωτούς.* — 5. *Οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος*] *οἱ περὶ τὸν Κλεόβουλον δηλονότι.* — 6. *Ἐπεστάλκεσαν*] προσέταξαν. (λ. *Ἀνγ.*) — 13. *Τούς τε φίλους*] *τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος δηλονότι αὐτοῖς φίλους.* — 16. *Προκαλούμενοι*] [γράφεται] *παρακινοῦντες* (λ. *Ἀνγ.*)

τινεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 473. Sequebatur vulgo punctum. Antea Pal. *Ἥλειοι.*

Γὰρ ἄν. Pal. *γὰρ αὖ.*

Προχωρήσαντος. C. D. I. K. m. Ar. Chr. Dan. *χωρήσαντος*, sed in K. et m. *προ* a corr. adscr.

Βούλοιντο. Ar. *βούλονται.*

3. *Τῶν Βοιωτῶν. Τῶν* om. Mosqu.

Πρέσβεσιν. D. *πρέσβευσιν.*

Ἀκούουσιν. Mosqu. *ἀκούσασιν.*

Ὥνπερ. Mosqu. *ὥςπερ.* Ab *ἐπεστάλκεσαν* ad *δεχομ. τὸν λόγ.* lacuna in D. I. Inferius E. *βρεσυεις* pro *πρέσβεις.*

4. *Οἱ Βοιωτάρχαι. Οἱ* om. Ar. Chr.

Ξυνεβεβήκει. H. *ξυνεβεβλήκει*, sed *s. v. βεβη.* E. *ξυνεβεβήκοι.* Mox Bekk., ut solet, *ὁμοῖοι.* Cf. I. 1. p. 213. sq.

5. *Προκαλούμενοι.* E. *παρακαλούμ.*, sed *προ s. v.* „Non admittendum arbitror *παρακινοῦντες*, quod margo [Steph.] habet et pro varia lectione adnotat Scholiastes. In cod. Cass. hoc int. vers. scribitur, ut aliae interpretationes a magistris profectae.“ DUK. Cf. id. in adnot.

Ἀπέπεμψαν. D. *ἔπεμψαν.* I. *ἐπέπεμψαν, α ε. ε eras.*

Digitized by Google

πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀποστελεῖν καὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἄργος.

(Τῶν τεσσάρων βουλῶν τῶν Βοιωτῶν ἀντιστασῶν γίγνεται ἀμέλεια τοῦ παντὸς πράγματος.)

λή. Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχαις, καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θράκης πρέσβεσιν, ὁμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις, ἢ μὴν ἕν τε τῷ παρατυχόντι * ἀμύνειν * τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμή- 841.
σειν τῳ μηδὲ ξυμβήσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης· καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν) πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. 2. πρὶν δὲ τοὺς ὅρκους γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, καὶ παρήνουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. 3. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προσδέχονται τὸν λόγον δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε Ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενά-

λή. 3. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ (λ. Λύγ.) — 8. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν] ἤγουν τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποίησαν. (λ. Λύγ.) — 13. Ἐπ' ὠφελείᾳ] συμμαχίᾳ. (λ. Λύγ.)

Ἀποστελεῖν. I. ἀπροστέλλειν, sed alterum λ. eras. Mosqu. ἀποστελλεῖν. Idem mox om. ἐς.

Cap. XXXVIII. Ἀμύνειν. Coniicias ἀμυνεῖν. Vid. tamen I. 1. p. 274. item ad Xenoph. Anab. II, 3, 27. ac Schaef. ad Theocr. XXVII, 60. et Eur. Med. I. 751. Statim Vind. τὸ δεομένῳ. Mox ante ed. Lips. πολεμήσειν τῷ, sicut Pal. „Recte Abr. τῳ. Sic ed. Porti." GOTTL.

Πρὸς τοὺς Ἀργείους om. D. I.

2. Κῦρος. Mosqu. m. male κόρος.

Ὅρκους. C. ὅρκος. I. ὅρκας, in marg. ὅρκους.

Ὠφελείᾳ. Pal. Gr. Bekk. ὠφελίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Ξυνομνύναι Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male ξυνομνῦναι.

3. Προσδέχονται. Mosqu. προσδέχονσε. Ar. Chr. προσεδέχονσε.

Ποιήσωσι. Gr. ποιήσουσι. Cf. ad I, 86. et II, 72.

Τὰ ἐκ. Τά om. Vat.

Παραινοῦσιν. B. παρουσιν, sed cum αιν s. ον ead. man.

Τὰ ἐκ. Τά om. Vat.

Ξενάρης. Cod. Bas. Ξανάρχης.

Digitized by Google

ους καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, Ἀργείοις πρῶτον καὶ Κορινθίοις γενομένους ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλὴν, κἂν μὴ εἴκωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἃ σφίσι προδιαγνόντες πραμοῦσιν. 4. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θράκης πρέσβεις ἄπρακτοι ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Ἀργείους ποιεῖν, οὐκέτι ἐγήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τοὺς πρέσβεις οὓς ὑπέσχοντο ἔπεμπον, ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

(2. *Μηνύβερνα αἱρεῖται.* §. α'. 3. *Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται· τούτου δὲ γενομένου Πάκτον καθαιρεῖται.*)

λθ'. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηνύβερνα τοῦ Χρ. Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἷλον. νυκ. τελευτ. ἢ νύ. ἀρχομ.

2. Μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ ἀεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάκτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομισασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον,

3. *Τὴν βουλήν*] τοὺς βουλευτάς. (λ. Λύγ.) — *Κἂν μὴ εἴκωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι* —] [ἀντὶ τοῦ,] οἱ Βοιωτάρχαι ἕκαστος ᾤετο τὴν ἰδίαν βουλὴν, κἂν μὴ † μαθὼν † τὰ ὑπὸ τῶν Ἐφόρων ἐπεσταλμένα, μηδὲν ἄλλο ψηφίσεσθαι, ἥπερ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ Λακεδαίμονος παραινοῦσιν. — 5. *Ἀντέστη*] [ἀντὶ τοῦ] ἄλλως ἀπέβη. ** ἐκωλύθη. (Λουγδ.)

Καὶ Κορινθίων. C. *καὶ Κορινθίους*, D. *καὶ Κορινθίους* sine *καί*.

Ξυμμάχους ὕστερον. Reg. (G.) *ὕστερον ξυμμάχους.* In *ξυμμ.* C. *ων s. ους.*

4. *Πρότερον, εἰ.* In I. *ει s. v.* Pro *εἰ* cod. Bas. *οἱ.*

Πειράσεσθαι. Mosqu. *πειράσασθαι.*

Πρὸς Ἀργείους. E. *προς* (s. v. *περὶ*) *Ἀργείων.*

Βουλάς. K. *βουλάς s. v. ex corr. βουλ.*

Ἔπεμπον. E. K. *non male ἔπεμψαν*, sed *in* K. *πον s. ψαν.*

CAP. XXXIX. *Τούτῳ* om. Reg. (G.)

2. *Εἶχον.* Ar. *εἶλον.* Antea Pal., rursus *αἰεί.*

Εἰ. C. *ου*, sec. man. *εἰ.*

Κομισασθαι. Dan. *κομίσεσθαι.*

Αὐτοί. Ar. *αὐτούς.*

Digitized by Google

ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρεσβευόμενοι, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. 3. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαι τῳ μήτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων * τὰ * ἐς Βοιωτοὺς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν; τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθῃρεῖτο· καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτέλευτα.

Ὀλ. πθ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νέ. πρὸ τῆς ε'. Ἀπριλ. μην.

λθ', 1. Ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτούς] οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 12. Καθῃρεῖτο] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. (l. Ἀγ.)

Πρεσβευόμενοι. F. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. et marg. Steph. 2. πρεσβευσόμενοι. Cf. I, 31.

Ἐδέοντο — παραδοῦναι. „Thom. Mag. in βούλομαι, ubi emendandus est numerus libri." DUK.

Ἀθηναίων. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίους.

3. Ἰδίαν om. Reg. (G.) At vid. 40, 1.

Λακεδαιμόνιοι. Ar. Chr. Dan. καὶ Λακεδ.

Ἀθηναίους. Vat. H. Ἀθηναίων.

Εἰρημένον. Reg. (G.) εἰρημένων.

Ἄνευ ἀλλήλων. E. ἀλλήλοιν ἄνευ. Cf. ad Xen. Cyr. VI, 1, 14.

Μήτε — μήτε. F. μὴ — μηδέ. Μή etiam Lugd.

Ξυγχέαι. C. ξυμμαχέαι. Antea Mosqu. ἅμα τῷ.

Σπευδόντων. H. Mosqu. σπενδόντων, sed H. cum εν s. ev.

Τὰ ἐς Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Haack. Artic. om. Ar. Chr. Dan. Vulgo (Bekk. Goell.) τὰς ἐς, et sane supra c. 17. legimus προὐθημήθη τὴν ξύμβασιν, ac similia alibi. Vid. ad VIII, 90. Nostrum tamen comparamus cum σπονδὰς ποιησαμένους τὰ περὶ Πύλον IV, 15., τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτούς III, 63. et similibus, de quibus vid. Ind. in ὁ, ἡ, τό. Etiam VI, 2, 2. librariis haec locutio fraudi fuit.

Τοῦ χειμῶνος. Ar. Chr. Dan. τοῦ χειμῶνος δέ.

Πρὸς ἔαρ· καὶ τό. Cod. Bas. πρὸς ἔαρ τό.

Ἐτελεύτα. Mosqu. ἐτελεύτα τῷδε.

Digitized by Google

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ΄—μά.

Δ. Θέρος. Κεφ. μ΄—ν΄.

(1. Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ΄. μά΄. διὰ τί Ἀργεῖοι ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις ἔπεμψαν.)

μ΄. ΑΜΑ ΔΕ ΤΩι ΗΡΙ εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψειν, οὐχ ἵκοντο, τό τε Πάνακτον ᾔσθοντο καθαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονω-
342. θῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. 2. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα, ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν, εἰ μὴ μείνειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. 3. ἀποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβούμενοι μὴ Λακεδαιμονίοις

Ὀλ. πθ΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. νκ μετὰ τὴν ε΄. Ἀπριλ. μην.

μ΄. 1. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι] ἀρχομένῳ. (λ. Ἀὺγ.) — ** Ἐπιγιγνομένου] ἑπομένου. (Λουγδ.) — 2. Οὓς ἔφασαν πέμψειν] οἱ Βοιωτοί. (λ. Ἀὺγ.) — 4. Ἰδίαν] μονομερῆ. (λ. Ἀὺγ.) — 5. Μὴ μονωθῶσι] τῆς συμμαχίας. (λ. Ἀὺγ.) — 9. Τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα] ᾤοντο δηλονότι. (λ. Ἀὺγ.)

Cap. XL. Ἀργεῖοι, ὡς οἱ. Pro his Dan. Πάνακτον.

Ἵκοντο. Aug. Pal. Lugd. Gr. ἧκοντο, sed in Aug. recte ῆ in ῑ mutat. Cf. Buttm. Gr. max. in ἱκνέομαι, quod simplex in prosa rarum.

Προς τοὺς Λακεδαιμονίους. Pal. πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίοις. (Quae de E. hic narrat Bekk., falsissima sunt.)

Χωρήσῃ. Nescio qui Par. χωρήσει.

2. Πεπεῖσθαι. C. I. πεποιεῖσθαι, sed I. in marg. πεπεῖσθαι.

Οὐδέ. Μηδέ si exspectes, vid. adnot. Ante ὥστε apud Duk. colon.

Πρὸς Ἀθηναίους. E. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Ποιήσασθαι. E. ποιήσεσθαι.

Διαφορῶν Cass. Aug. Cl. Pal. It. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo διαφόρων. „Add. infra c. 45." WASS. „Permutantur haec etiam IV, 86." DUK. Comma Haack. cum Abresch. ante ἐκ posuit, nos cum Bekk. post διαφ.; non enim cum Huds. controversias Lacedaemoniorum et Argivorum, sed Lacedaemoniorum et Atheniensium intelligimus. Mox alii malint αὐτοῖς. Praeterea G. μειναν, sed ει superscr.

Digitized by Google

καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖσθαι, πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδάς; ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις Εὔστροφον καὶ Ἄλσανα, οἳ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι, ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπη ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

(Περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς ἄτοπα αἰτούντων τῶν Ἀργείων, ὅμως ξυγγράφονται αἱ σπονδαί, οὐ μέντοι κῦρός πω ἔχουσι.)

μα΄. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν αἱ σπονδαὶ γίγνοιντο. 2. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινὰ, ἢ ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἣν καὶ πέρι

3. Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες] διανοίᾳ ἐπηρμένῃ. ἀντὶ τοῦ ἐλπίζοντες· [ἤτοι φρονηματίζοντες.] — 6. Ἡγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα — —] ὡς ἐν τῷ παρόντι, [φησὶν,] ἡγοῦντο κράτιστον εἶναι πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιήσασθαι, ὡς ἂν ἐνδέχηται, καὶ ἡσυχάζειν. — Ἐκ τῶν παρόντων] ἤγουν ἐκ τῶν δυνατῶν. (λ. Ἀϋγ.) — 7. Ὅπη ἂν ξυγχωρῇ] ἤγουν καθὼς ἂν συγχωρῇ ὁ καιρός. (λ. Ἀϋγ.)

μα΄. 9. Αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. (λ. Ἀϋγ.) — 12. Δίκης ἐπιτροπήν] κρίσεως φροντίδα. (λ. Ἀϋγ.)

8. Πρότερον. Dan. πρότεροι.

Ἄλσανα. Cass. Aug. G. Ἔσανα, sed G. cum αι s. s. Pal. Ἄλσανα super rasura. Vind. Ἄλσονα.

Ἡγούμενοι. Alii non hic, sed cum Schol. post, κράτ. interpungunt. At vid. adnot. C. παρόντων.

Ὅπη. Cass. Aug. Pal. Bekk. ὅπῃ. Lugd. ὅποι. Mox Pal. ἔχει.

Cap. XLI. Ἐποιοῦντο. Gr. ἐποιήσαντο, sed in marg. ἐποιοῦντο.

2. Τὸ μέν. F. τὸ μὲν οὖν.

Δίκης. Gr. τῆς δίκης. „Sed in hac voce noster fere articulum respuit," WASS. Cl. c. 31, 3.

Ἢ ἰδιώτην Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἢ ἐς ἰδιώτην. Sic altero ἐς expuncto III, 21. scripsimus ἐς τὰ τὸ ἔσω μέτωπον καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω. Cf. VI, 78. init.

Κυνουρίας. It. Vat. H. Bekk. Κυνοσουρίας. D. I. Κυνουργίας. F. Κινουρίας. „Respicit ad hunc Thucididis locum Strabo VIII. 376." WASS. „Vide supra IV, 56." DUK. Cf. I. 2. p. 205.

Γῆς om. D. I., sed additum est etiam IV, 56. V, 14.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Statim Mosqu. περιδιάφερ.

Digitized by Google

διαφέρονται, μεθορίας οὔσης· (ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ * Ἀνθήνην * πόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι·) ἔπειτα δ' οὐκ ἐόντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἕτοιμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις τάδε ὅμως ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ὁποτέροισοῦν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὔσης μήτε πολέμου Λακεδαίμονι καὶ Ἄργει, διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης ὥσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν, διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα ὅρων. 3. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μωρίᾳ εἶναι ταῦτα· ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἄργος πάντως

2. *Νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι*] ἦγον τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσι. (λ. *Λύγ.*) — 14. *Πάντως*] ἐξ ἀνάγκης. (λ. *Λύγ.*)

Αὐτῇ. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. *αὐτῇ.* Mosqu. *ἑαυτῇ.* Similes locos vid. in Farr. discr. script.

Θυρέαν. Pal. H. B, C, I. et in marg. Cl. *Θυραίαν.* „Sed Steph. Herodot. alii ab editis stant. Dixi supra." WASS. Vid. I. 2. p. 206, unde scripturam non valde certam esse disces.

Ἀνθήνην. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. *Ἀθήνην*, quod quum etiam a Paus. confirmetur, fortasse non spernendum. Repugnant tamen reliqui scriptores. Vid. I. 2. p. 207. Mosqu. *Ἀθίνην.*

Πόλιν om. Gr.

Οὐκ ἐώντων. Vind. Mosqu. K. *οὐκ ἐόντων.*

Λακεδαιμονίων. Lugd. Gr. *τῶν Λακεδ.*

Βούλονται. Marg. Steph. *βούλοιντο.*

Ἕτοιμοι. Syllaba *μοι* in G. s. v. Structuram satis tuili sumus I. 1. p. 116. Cf. Lob. ad Phryn. p. 756.

Ἐπηγάγοντο. Ar. Chr. Dan. *ἀπηγάγοντο.*

Ἐξεῖναι. D. I. *ἐξῆναι.* Statim *ὁποτέροις οὖν* disiungunt plerique libri, ut similia I. 1. p. 467.

Προκαλεσαμένοις Cass. Aug. Cl. It. Vat. G. F. Gr. Vall. Haack. Bekk. Goell. suadente Dukero. Cf. adnot. Vulgo *προσκαλεσαμένοις.*

Ἄργει. „Post *Ἄργει* virgula distinximus praeeunte Kistem., ut *οὔσης* his dativis iungatur." HAACK.

Διαμάχεσθαι. F. *μάχεσθαι*, sed nostrum valet *pugna decernere.*

Ὅτε. Dan. *ὅτι.*

Νικᾶν. D. *νικῶντες.* I. *νικῶν*, in marg. *νικᾶν.*

Ἐξεῖναι. E. *ἐξιέναι.*

Καὶ Λακεδαίμονα. Καί om. D.

3. *Τοῖς δέ.* Mosqu. *καὶ τοῖς.* Ar. *τοῖς μὲν οὖν.*

Μωρία. Reg. (G.) *μυρία*, sed cum ω rec. man. superscr.

Πάντως. C. *πάντων.* In Gr. I. de. „Male. Ita Aristot. Plat. Xe-

Digitized by Google

* φίλιον * ἔχειν) ξυνεχώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουν, καὶ ξυνεγράψαντο. ἐκέλευον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τι 343.
αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Ἄργος πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐ-
Ἑκα- τοὺς, δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἢν ἀρέσκοντα ᾖ, ἤκειν ἐς τὰ
τομβ. μην. Τακίνθια, τοὺς ὅρκους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνε- 5
(? Θαρ- γηλ. μην.?) χώρησαν.

(2. Ἀθηναῖοι τῇ Πανάκτου καθαιρέσει καὶ ἰδίᾳ Βοιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων ξυμμαχίᾳ ἀγανακτοῦσιν.)

μβ'. Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ, ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, Ἀνδρομέδης καὶ Φαίδιμος καὶ Ἀντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πάνακτον καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας 10
Ἀθηναίοις ἀποδοῦναι, τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν αὐτῶν καθῃρημένον εὗρον, ἐπὶ προφάσει ὡς ἠσάν

1. Ξυνεγράψαντο] συνθήκην ἔγγραφον δεδώκασι. (λ. Αὐγ.) — 4. Δεῖξαι] τὴν συγγραφήν, ὡς τὸ εἰκός. — Ἐς τὰ Τακίνθια] εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Τακίνθου. (λ. Αὐγ.)

noph. Haud alibi tamen noster, sed πάντῃ, παντάπασι, παντὶ τρόπῳ." WASS. Fallitur. Vid. VII, 87.

Φίλιον Ar. Chr. Dan. Bekk. Vulgo (Haack. Goell.) φίλον. Hoc nonnunquam pro illo poni statuimus in Ind. Xenoph. Cyrop., statuit etiam Krueg. ad Dion. p. 296. Retractavimus tamen sententiam in Ind. Xenoph. Anab., et apud Thucyd. saltem talem inconstantiam haud facile feramus. , Supra c. 36. de hac re habet φίλιαν. v. Abr. 512. "GOTTL. Adde adnot. ad c. 44.

Ἔχειν. Lugd. ἕξειν. Mosqu. ἕξιν.

Πρῶτον. Gr. πρώτους.

Δεῖξαι. C. δέξαι.

Ποιησομένους. D. I. ποιησαμένους.

Cap. XLII. Τῷ χρόνῳ τούτῳ. C. D. I. τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ.

Ὡι. D. ὡς.

Οἱ Ἀργεῖοι. Οἱ om. Mosqu.

Ἀνδρομέδης Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Vind. (Vall.?) Bekk. Goell. hic et infra, ubi etiam in K. et m. δ superscr. Vulgo Ἀνδρομένης. „Vulgatum praefero, quia alioqui scribendum videretur e Dorica dialecto Ἀνδρομέδας et infra Ἀνδρομέδαν." HAACK. Hoc argumentum non magnam vim habet; Dorica enim nomina propria in Attica dialecto modo ᾱ suum retinent, modo η recipiunt. (Idem in barbara nomina valet. Cf. ad Xen. Cyr. p. XXXVI. sq.)

Ἀντιμενίδας. Ar. Αὐτομενίδας.

Ἀποδοῦναι. D. παραδοῦναι.

Αὐτῶν om. Cl.

Εὗρον. Cass. Aug. Pal. Vat. ηὗρον. At. vid. I. 1, p. 227.

Digitized by Google

ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν· τοὺς δ' ἄνδρας, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ Ἀθηναίων; παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομέδην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαίρεσιν ἔλεγθν αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. 2. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποίηνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆ-

μβ΄. 2. Μηδετέρους] Ἀθηναίους καὶ Βοιωτούς. — Κοινῇ νέμειν] ἦγουν κοινὴν νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. — 9. Δεινὰ ἐποίουν] ἐδεινοπάθουν. — 11. Ἰδίᾳ] ἄνευ τῶν Ἀθηναίων. — 13. Ἐσκόπουν] ἐπιμελῶς ἀνελογίζοντο. — 14. Ὅσα ἐξελελοίπεσαν] ὅσα ἐποίησαν ἐάσαντες τὴν συνθήκην.

Τὰ τοῦ κεφαλ. τοῦδε σχόλια πλὴν

Περὶ αὐτοῦ post ὅρκοι ponit E. In Chr. περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὅρκοι παλαιοί. C. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. παλαιοὶ ὅρκοι. Valla: *quoddam olim—iusiurandum intercessisse*, unde noli aliter ab eo lectum putare quam παλαιοί.

Μηδετέρους. Gr. μηδ' ἑτέρους. Post νέμειν cum Haack. colo pro commate interpunximus.

Αἰχμαλώτους post οἱ Βοιωτοί collocant F. Lugd. Mosqu.

Βοιωτοί. Vulgo οἱ Βοιωτοί, sed οἱ om. Cas. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

Ἀνδρομέδην. Mosqu. Ἀνδρομένη. Caeterum vid. supra.

Τὴν καθαίρεσιν. Gr. καὶ καθαίρεσιν.

Ἔλεγον s. v. G.

Ἐν αὐτῷ. Ἐν om. Vat. H.

2. Ἐποίουν. Noli ἐποιοῦντο coniicere. Vid. ad h. l. Bredow. et Intt. Herodot. III, 155.

Βοιωτοῖς. In m. super οις script. ους.

Ἰδίᾳ. Ald. Flor. ed Bas. marg. Steph. ἰδίαν. Et sane c. 39. ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, atque c. 40. ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην. Valla neutrum interpretatus est. Gr. ἰδία et deinde ξυμμαχία.

Ξυμμαχίαν. C. I. καὶ ξυμμαχίαν.

Τοὺς μή. Gr. τοὺς δὲ μή.

Ἐξελελοίπεσαν. Mosqu. ἐξελελείπ. Mox F. Dan. ἐξηπατεῖσθαι. Sequitur vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Digitized by Google

οὔτε ἄλλως χαλεπῶς πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

(3. Ἀθηναῖοι δὲ τὰ Ἀλκιβιάδου πεισθέντες Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις ποιοῦνται ξυμμαχίαν. μγ΄—μδ΄. Ἀλκιβιάδης, Λακεδαιμονίοις ποτὲ ὑπεροφθείς, τὰς σπονδὰς λύσων παραινεῖ Ἀργείοις πρεσβεύσασθαι ἐς Ἀθήνας.)

μγ΄. Κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οὐ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς εὐθὺς ἐνέκειντο. 2. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὢν νέος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόναν τιμώμενος· ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν, οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠναντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς, αὐτὸν κατά τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ οὖσαν οὐ τιμήσαντες, ἣν τοῦ

τοῦ τελευταίου λ. Ἀὐγ.

1. Χαλεπῶς] σὺν ὀργῇ.

μγ΄. 5. Ἐνέκειντο] ἤγουν † πιστοὶ † ἦσαν πειθόντες. (λ. Ἀὐγ.) — 7. Ἀξιώματι δὲ προγόναν] εὐγενείᾳ. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Μᾶλλον χωρεῖν] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Φρονήματι] ὄγκῳ, ἐπάρσει. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Κατὰ τὴν παλαιάν] διὰ τὴν παλαιάν. (λ. Ἀὐγ.) — 13. Τοῦ πάππου ἀπειπόντος] τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκι-

Ἀποκρινάμενοι. D. ἀποκρινόμενοι.

Cap. XLIII. Κατὰ τοιαύτην. K. a pr. man. καὶ τοι αὐτην, sed corr.

ἤδη s. v. habet E. Ἤδη dat Lugd.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Τῶν om. E. Mox λύσαι scribit Pal.

Ἐνέκειντο. C. I. ἀνέκειντο, sed ctim I. cum ε s. v.

2. Ἦσαν δέ. Δὲ om. H.

Ἄλλοι. Ar. οἱ ἄλλοι.

Τὲ καί. H. τὲ δέκα καί.

Ἔτι τότε ὤν. It. Vat. H. Bekk. Goell. ὢν ἔτι τότε. Cf. de his libris de Art. crit. p. 132. Reg. (G.) ἔτι ὢν τότε.

Καὶ ἄμεινον. Καί om. D. I.

Μᾶλλον χωρεῖν. E. χωρεῖν μᾶλλον.

Ἠναντιοῦτο. C. ἠναντιοῦντο.

Αὐτόν. Cass. Aug. Cl. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. ἑαυτόν. Pal. It. Vat. et a prim. man. incertus Par. ἑαυτῶν. Sed sententia nostrum solum fert.

Κατά τε. Τέ om. E. Ar.

Digitized by Google

πάππου ἀπειπόντος, αὐτὸς, τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι. 3. πανταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, τό τε πρῶτον ἀντεῖπεν, οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἵνα Ἀργείους σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι, καὶ αὖθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τούτου ἕνεκα σπένδεσθαι αὐτούς· καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθὺς ἐς Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους ἥκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἠλείων, ὡς καιροῦ ὄντος, καὶ αὐτὸς ξυμπράξων τὰ μάλιστα.

(Οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ αὐτῶν ξύμμαχοι πέμπουσι πρέσβεις.)

μδ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθε-

βιάδου προγόνων πρόξενον ἦν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ πάππος ὁ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἀπεῖπε τὴν προξενίαν. αὖθις δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης ἀνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἤχθετο ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου τὰς σπονδὰς ἐποιήσαντο, αὐτὸν δὲ, πρόξενον ὄντα, ὑπερεῖδον καὶ ἠτίμασαν. — 1. ** Πάππου] Περικλέους. (Λουγδ.) — 2. Διενοεῖτο] σκοπὸν εἶχεν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐλασσοῦσθαι] ἀδικεῖσθαι. (λ. Αὐγ.) ** ἀτιμᾶσθαι. (Λουγδ.) — 4. ** Οὐ βεβαίους] ἀσθενεῖς. (Λουγδ.) — 5. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.)

μδ'. 13. Καθεστῶτας αὐτούς] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.)

Ἐκ τῆς νήσου. Mosqu. ἐν τῇ νήσῳ.

Διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι. „Citat h. l. Thom. Mag. p. 164." GOELL.

3. Πανταχόθεν. C. D. πανταχοῦ. Pro proximo τέ iidem cum K. Ar. Chr. Dan. δέ.

Τό τε Aug. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τότε. Sed „τό τε legendum censuit Fr. Port." HUDS. „Sequitur enim καὶ τότε." HAACK.

Οὐ βεβαίους. Οὐ om. Vat. H.

Βεβαίους. E. βεβαίως, sed literis rubris ους s. ως.

Αὖθις. Pal. m. Bas. αὖτις, Jonice. Vind. αὖ τι. Plenam interpunctionem ante καὶ τότε correxit Haack.

Ἐγεγένητο. K. ἐγε μνητο, sed sec. man, ἐγεγένητο.

Προκαλουμένους. Reg. C. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. προκαλούμενος, sed I. recte in marg. προκαλουμένους.

Μαντινέων. G. (?) τῶν Μαντινέων.

Ξυμπράξων. D. I. ξυμπράσσων. Gr. συμπράσσων. H. συμπράξων cum σ s. ξ sec. man.

Cap. XLIV. Τῆς τε om. Dan. At vid. I. 1. p. 301. Solum τῆς om. Lugd.

Τῶν Βοιωτῶν. Τῶν om. Mosqu.

Digitized by Google

στᾶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβεων, οἳ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἠμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ, καὶ δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τὴν κατὰ θάλασσαν, ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἢν καθιστῶνται ἐς πόλεμον. 2. ἔπεμπον οὖν εὐθὺς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ξυμμαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ οἱ Ἠλεῖοι καὶ Μαντινῆς.

(Ἔρχονται καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, οὓς Ἀλκιβιάδης μαχανήματι ἐξαπατᾷ.)

3. Ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ Ἔνδιος, δείσαντες μὴ τήν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ποιήσωνται, καὶ ἅμα Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς

4. Σφίσι] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Ἀὺγ.) — 14. Ὀργιζόμενοι] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Ἀὺγ.)

Περὶ τῶν σπονδῶν. Mosqu. *περὶ σποδῶν.*

Ἀπόντες. Pal. Chr. Dan. *ἅπαντες*, in Chr. cum distinctione post *ἔτυχον*, sed in Pal. corr. rec. man.

Πόλιν. D. *πάλιν.*

Ἀπὸ παλαιοῦ ante *φιλίαν* collocat Thom. Mag., qui habet verba inde a *νομίζ.* Vid. adnot.

Μεγάλην ἔχουσαν τήν. Gr. *τὴν μεγάλην ἔχουσαν.* Mox Mosqu. *ἢν καθιστ.*

2. *Ὡς τοὺς.* E. *ἐς τούς.*

Τῆς ξυμμαχίας. Τῆς om. Ar., non male quidem, sed articulus significat *de ea societate, quam eos meditatos esse diximus.*

Ξυνεπρεσβεύοντο. H. *πρεσβεύοντο.*

Οἱ Ἠλεῖοι Cass. Aug. It. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *οἱ δε.*

Μαντινῆς rursus Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μαντινῆς.* Plerique libri et Haack. *Μαντινεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. et 473.

3. *Ἀφίκοντο.* Hinc novum caput ordiri debebat.

Δὲ καί. Καί om. Lugd.

Ἐπιτήδειοι. Cass. Lugd. a pr. man. (nam a corr. *ἐπιτήδειοι,*) Aug. Pal. It. H. et ex emend. Cl. *ἐπιτήδειον*, male.

Ἔνδιος. Cass. *Ἔνδειος.* At vid. VIII, 6. 12.

Τήν τε. Τέ hic durius transpositum et nobis nonnihil suspectum.

Ἀπαιτήσοντες. Pal. *ἀπαιτήσαντες.*

Τῆς Βοιωτῶν. Mosqu. (non Gr., ut Bekk. vult,) *τῆς τῶν Β.*

Digitized by Google

Βοιωτῶν ξυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο.

με'. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περί τε τούτων, καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν, μή, καὶ ἢν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος, καὶ ἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία. 2. μηχανᾶται δὲ πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δοὺς, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἥκειν, Πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν, (πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥςπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν,)

με'. 4. Αὐτοκράτορες περὶ πάντων] ἐξουσίαν ἔχοντες περὶ τῶν ὅλων, ὡς, ὅ τι ἂν οὗτοι καταστήσωσιν, ἀρίσκον ἂν γένοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 6. Ἐπαγάγωνται] καταπείσωσι. — Ἀπωσθῇ] γράφεται ἀποστῇ. (λ. Κασσ.) — 9. Πίστιν] ὅρκον βέβαιον. — Ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν] ἢν μὴ φανερῶς εἴπωσι. Τὰ τοῦδε κεφαλ. καὶ τοῦ

Ἀπολογησόμενοι. Gr. ἀπολογησάμενοι.

Cap. XLV. Περί τε. Τέ s. v. al. man. E.

Καὶ ὡς. C. D. I. E. K. Ar. Chr. Dan. ὡς καί, sed I. K. sec. man. καὶ ὡς.

Ἥκουσι. Pal. H. ἦκασι.

Διαφόρων. Cass. Aug. Cl. Pal. Pl. It. Ar. διαφορῶν. In Pal. circumfl. eras. Cf. ad c. 40. Hic praecedens πάντων nomen διαφορά non admittit.

Καὶ ἤν. Καί om. C. D. I. Malim ἢν καί, saltem καί ad ἐς τὸν δῆμον pertinet, nec apte virgula vulgo (et apud Haack.) post καί ponitur. Plat. Nic. c. 10. huc respiciens μὴ καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ἐπαγάγωνται.

Ἐπαγάγωνται. C. ἐπαγαγω καί. Dan. ἐπαγάγωντι. Vind. ἐπαπάγονται.

Ἀπωσθῇ Cass. Reg. Gr. marg. Steph. Schol. Vall. et plerique alii libri. Mosqu. ἀποσθῇ. „Antea ἀποστῇ [sicut Vind. m.] Dion. Hal. VII, 466. ἀποίσασθαι φίλων δέησιν. Hom. Il. μ'. 276. νεῖκος ἀπωσαμένους. Demosth. Olynth. I. ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον. [Hoc tamen exemplum alienum est.] Plat. Polit. II. τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα." WASS. „Haud dubie rectum est ἀπωσθῇ. Vid. Thuc. I, 35. 37. III, 55. 67. V, 22." DUK. Post ξυμμ. ante Haack. minus plene interpungebatur.

2. Πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι. C. D. I. E. K. Ar. Chr. Dan. τοιόνδε τι πρὸς αὐτούς.

Ὁ Ἀλκιβιάδης. Ὁ om. Gr.

Δούς. Cod. Bas. διδούς.

Αὐτοῖς. Aut pro hoc aut pro sequ. αὐτός Mosqu. αὐτούς. „Ut τέ post Πύλ. habeat quo referatur, et totius loci sententia constet, minus plene interpungendum ante πείσειν, et haec verba parentheseos signis includenda curavimus, monente iam Bauero." HAACK.

Ὥςπερ καί. Καί om. Dan. In particula ne haereas, cogita

καὶ τἆλλα ξυναλλάξειν. 3. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀποστῆσαι, ταῦτα ἔπρασσε, καὶ ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτοὺς ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν, οὐδὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταὐτὰ, τοὺς Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο οὕτως. 4. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες, καὶ ἐπερωτώμενοι, οὐκ ἔφασαν, ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ, αὐτοκράτορες ἥκειν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο, ἀλλὰ τρῦ Ἀλκιβιά- 345
δου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, ἐξήκουόν τε, καὶ ἕτοιμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους ποιεῖσθαι· σεισμοῦ δὲ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

(Νικίας πείθει Ἀθηναίους ἔτι πρέσβεις πέμψαι ἐς Λακεδαίμονα.
§. α'—γ'. τούτων δὲ οὐδὲν διαπραξάντων, οἱ Ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο Ἀργείοις καὶ τοῖς τούτων ξυμμάχοις.)

μς'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων, καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογῆσαι ἥκειν,

ἔπειτα σχόλια πάντα 1. Λύγ.

1. Νικίου τε ἀποστῆσαι] ἤγουν τῆς φιλίας τοῦ Νικίου ἀποστῆσαι τοὺς Λακεδαιμονίους. ** ἀντὶ τοῦ ἐχθροὺς ποιῆσαι. (Δουγδ.) — 3. Διαβαλὼν] ὑβρίσας. — 6. Παρελθόντες] οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. — 10. Ἐξήκουον] οἱ Ἀθηναῖοι. — Παραγαγόντες] ἤγουν εἰσαγαγόντες.

Graecos dicere ὥσπερ καὶ ἀντιλέγω, οὕτω καὶ πείσω.

Τἆλλα. D. τὰ ἄλλα. At vid. I. 1. p. 214.

3. Δὲ αὐτούς. F. γὰρ αὐτούς. D. δι' αὐτούς.

Νικίου τε. D. I. τὲ Νικίου.

Ἔφασαν Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) ἔφαττε. At. vid. I. 1. p. 210. et 406. Gr. ἔλεγέ τε habet.

Ἐν νῷ. I. K. ἐν ῷ, sed in marg. al. man. ἐν νῷ.

Ποιήσῃ. Cod. Bas. ποιήσειν.

4. Ὥσπερ. Reg. (G.) ὥσπερ καί.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Gr. Post ἠνείχ. vulgo punctum.

Ἐξήκουόν τε. Gr. ἐξηκούοντο. Deinde Bekk., ut solet, ἕτοιμοι. Mox pro uno τούς Vat. τῶν.

Μετ' αὐτῶν. Mosqu. μεθ' αὐτοῦ.

Γενομένου. Reg. (G.) γεγονότος.

Cap. XLVI. Αὐτοκράτορας Ang. It. Vat. H. G. F. C. D. E. Vind. Steph. Haack. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vulgo soloece αὐτοφάτορας, quod ex cap. praeced. operarum errore apud Duk. ortum est.

Digitized by Google

ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι πρίλους μᾶλλον γίγνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους, πέμψαι ἔτι ὡς αὐτούς, καὶ εἰδέναι ὅ τι διανοοῦνται, λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ, τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι· σφίσι μὲν γὰρ εὖ ἑστώτων τῶν πραγμάτων, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν, ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὔρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. 2. ἔπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους, εἴ τι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ὀρθὸν ἀποδιδόναι καὶ Ἀμφίπολιν, καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἣν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐξίωσι, καθάπερ εἴρητο ἄνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. 3. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι· ὡς παρεῖναί γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τοὺ-

μ΄. 2. *Τὰ πρὸς Ἀργείους*] ἦγον τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. — 3. *Ὡς αὐτούς*] τοὺς Λακεδαιμονίους. — *Λέγων*] ὁ Νικίας. — 5. *Εὖ ἑστώτων*] καλῶς φερομένων. — 9. *Ὧν καὶ αὐτὸς ἦν*] εἰς δηλονότι. — 12. *Ἄνευ ἀλλήλων*] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. — 15. *Ὡς παρεῖναί γε αὐτούς*] γράφεται ὡς παρεῖναί γ' αὐτούς. (λ. Κασσ.)

Χρῆναι. Ita emendata erat vetus scriptura χρῆσαι in Reg. In F. ν s. σ.

Τὰ πρός. Dan. τοὺς πρός. Nostrum habet etiam Plut. Nic. c. 10.

Ἔτι. Cl. in marg. εἴ τι, quod tamen potius ad proximum ὅ τι pertinet.

Ὡς αὐτούς. Mosqu. πρὸς αὐτούς. Dan. ὡς αὐτά.

Ὅ τι. It. Vat. H. εἴ τι.

Ἑστώτων. Cass. Gr. ἑστώτων.

Ἐπὶ πλεῖστον. Cl. Reg. ἐπὶ τὸ πλεῖστον, quod tam exigua auctoritate munitum non debebat crecipere Haack.

Ἄριστον. E. ἄριστος. Statim Pal. rursus διασῴσασθαι.

Εὕρημα om. C. D. I.

2. *Πέμψαι πρέσβεις.* F. πρέσβεις πέμψαι. In C. πέμψαι de.

Κελεύσοντας. Aug. Pal. It. Vat. Lugd. D. E. Vind. male κελεύσαντας.

Δίκαιον om. Vat. H.

Ἀποδιδόναι. Mosqu. ἀποδοῦναι. Supra c. 42, 1. ἀποδιδόναι, §. 2. παραδοῦναι.

Βοιωτῶν ξυμμαχίαν. F. Lugd. Mosqu. ξυμμαχίαν Βοιωτῶν. At ἡ Ἀργείων ξυμμαχία c. 32, 6.

Ἀνεῖναι. D. εἶναι, alterum in marg.

Εἴρητο. C. ἤρητο. Mosqu. εἴρητας. Valla *dictum est.*

3. *Ἐβούλοντο.* Ar. Char. Dan. βουλοιντό.

Ὡς παρεῖναι. B. C. L. Vind. K. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.) marg. Steph. ὥσπερ εἰ vel

τοῦ ἕνεκα. εἴ τέ τι ἄλλο ἐνεκάλουν, πάντα ἐπιστείλαντες, ἀπέπεμψαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις.

4. Καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουσι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδάς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους, τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν Ἔφορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν· τοὺς δὲ ὅρκους, δεομένου Νικίου, ἀνενεώσαντο· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. 5. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ, ὡς ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος πεπραγμένον, εὐθὺς δι' ὀργῆς εἶχον· καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀρ-

ὥςπερεί, quam scripturam adnotat etiam Schol. vulg. In Chr. ὥσπερ οἶμαι. Dan. ὥσπερ εἶμαι.

Τούτου. C. I. τοῦ τε, ille cum τούτου al. man., hic cum τούτ' in marg. Mox ante Haack. εἴτε coniunctim.

Ἐνεκάλουν. Dan. ἀνεκάλουν.

Ἀπέπεμψαν. Reg. (G.) F. ἀντέπεμψαν.

Τὸν Νικίαν. Τόν om. Mosqu.

4. Καὶ ἀφικομένων. Καί om. Mosqu.

Εἰ om. C. D. Mosqu.

Ἐσιοῦσιν. C. ἐπιοῦσιν.

Τὴν μέν. Μέν om. Mosqu.

Βοιωτοῖς. B. C. D. I. E. Vind. Ald. Flor. ed. Bas. Βοιωτούς, in I. cum ων s. ους.

Τῶν περί. K. m. τὸν περί. Verba ἐπικρατ. ad ἦσαν male in parenthesin redegit Haack.

Ξενάρη τόν. Reg. (G.) Ξενάρην τόν. Cf. adnot ad III, 107. Chr. Ξενάρη sine τόν. „Antea Ξενάρητον, [ut Lugd.] Emendo e mss. [Cl. Gr. Ar. al.] et Thuc. Vid. p. 314. [c. 38.] et 323. [c. 51.]" WASS. „Utroque loco est Ξενάρης nominativus, ut et c. 36., et secundus casus Ξενάρους c. 37." DUK. De τὸν Ξενάρη τόν cf. Kruegi de Authent. Anab. p. 61.

Ἔφορον. Pal. Lugd. marg. Steph. Ἐφόρων. Post ἦσαν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Ἀνενεώσαντο. I. ἀνανεώσαντο.

Διαβληθῇ. D. I. διαλυθῇ, sed in illo βλη superscr., in hoc διαβλαθῇ ad marg.

5. Τὸ αὐτοῦ. D. I. τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Lugd. D. I. K. Post εἶχ. vulgo punctum, apud Bekk. comma. Verba ἔτυχον — Ἀλκιβ. apud Bau. Haack. Bekk. parenthesin constituunt, quod non secuti sumus; ne pronomen αὐτούς extra parenthesin positum ad substantivum in parenthesi latens referretur. Caeterum cf. Matth. Gr. §. 615.

Digitized by Google

346. γῆδε καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Ἀλκιβιάδου, ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

(*Αἱ σπονδαὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἠλείων.*)

μζ. „Σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 2. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ὧν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνῃ μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ. 3. κατὰ τάδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας ἑκατὸν ἔτη·

μζ. 8. Ἐπὶ Ἀθηναίους] τὸ, ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἕως τοῦ καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Παραγαγόντος. Cod. Bas. παραγεγονότος.

Ἐποιήσαντο. Gr. (non K., ut apud Bekk. scribitur,) ἐποιήσαν εἰς.

Τήνδε. Cl. C. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. τοιάνδε. D. om. „Nihil mutandum. Noster in foederibus voces αἵδε, τάδε, ἥδε, τάσδε nunquam non adhibet. Vid. V, 22. VIII, 17. 36. 57. In orationibus fere τοιάδε et τοσαῦτα [τοιαῦτα]. Vid. nos ad VI, 9." WASS.

Cap. XLVII. *Ἑκατὸν Ἀθηναῖοι.* Gr. Ἀθηναῖοι ἑκατόν.

Ἀργεῖοι. Gr. οἱ Ἀργεῖοι.

Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. hic et §. 8. Vulgo *Μαντινῆς*, sed §. 8. *Μαντινεῖς*, sicut utrobique Haack. et plerique libri. Cf. I. 1. p. 221. et 473.

Καὶ κατὰ γῆν bis habet G. *Καί* om. D. I. Ar.

2. *Ὅπλα δέ.* Δέ om. Gr.

Μαντινέας. Gr. *Μαντινεῖς.*

Ἐπὶ Ἀθηναίους. Haec et proxima usque ad id ξυμμ., quod ante τέχνῃ legitur, om. H. G. Gr., sed in H. restituta in marg. ead. man. Adnotat etiam Schol. vulg. haec in alio libro desiderari. Sola ἐπὶ Ἀθην. καὶ τοὺς ξυμμ. om. Cass. Aug. It. Vat. Ald. Flor. Bas. „Plura etiam infra om. cod. Chr., procul dubio librarii incuria." HUDS.

3. *Κατὰ τάδε.* Ar. κατά τε τάδε. K. κατὰ τα (τε pr. man. et δὲ s. v.) δε. Mox ξυμμ. bis habet G. *Ἑκατὸν — Μαντινέας* om. C.

Digitized by Google

ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας Ἀθήναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων τούτων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ. 4. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος καὶ Μαντίνειαν καὶ Ἦλιν, ἢν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἠλείων ἢ τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἀργείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεσιν. 5. ὅπλα δὲ

3. Ἐπαγγέλλωσιν] ζητῶσι. (λ. Ἀὺγ.) — 5. Ταύτην τὴν πόλιν] ἐξ ἧς οἱ πολέμιοι ὡρμήθησαν. (λ. Ἀὺγ.) — 18. Ὅπλα δὲ μὴ ἐξὸν

Ἦν. Vulgo (et Haack.) καὶ ἢν, sed καί om. Cass. Aug. (qui a sec. man. inserit,) It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. Vall. Bekk. Goell. Quare antea colon posuimus, ut, quae sequntur, explicent verba κατὰ τάδε. Mosqu. ἢν δέ habet, et Ἤλιονς.

Τὴν Ἀθηναίων Cass. Aug. Pal. It. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. „Sic alibi Thuc.“ WASS. Cf. § 4. et c. 23, 1. Aliter c. 33, 2.

Ἀργείους. Gr. Ἀργείους τε. Lugd. inverso ordine Ἠλείους καὶ Ἀργείους.

Ἐπαγγέλλωσιν. Lugd. I. ἐπαγγέλωσιν.

Κατά. Ar. Chr. Dan. καὶ κατά. At vid. c. 24, 2.

Πολεμίων. Dan. πολεμίας.

Πασῶν om. Ar. Chr. Dan. At vid. §. 4.

Τὸν πόλεμον. I. τοῦτον τὸν πόλεμον.

Ταύτην τὴν πόλιν. H. τὴν πόλιν ταύτην.

4. Τὴν Ἠλείων. Lugd. C. K. Ar. Chr. τῶν Ἠλείων.

Ἐπαγγέλλωσιν. Vat. H. ἐπαγγείλωσιν. Lugd. D. I. ἐπαγγέλωσιν.

Ὁποίῳ om. C. Ὡς praebet I. Cf. ad 23, 1. Statim post ἄν cod. Bas. addit καί.

Ἰσχυροτάτῳ male om. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K.

Τούτων τῶν πόλεων. Vat. H. τῶν πόλεων τούτων. At vid. §. 3. C. τούτων πόλεων.

Τὴν πόλιν om. Mosqu.

Ἁπάσαις. Gr. (non K., ut apud

Digitized by Google

μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι, μηδὲ κατὰ θάλασσαν, ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων
347. ἁπασῶν τὴν ὁδὸν εἶναι, Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἠλείων. 6. τοῖς δὲ βοηθοῦσιν ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, καὶ ἀπιοῦσι κατὰ ταὐτά· ἢν δὲ πλέονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη δεδότω σῖτον, τῷ μὲν ὁπλίτῃ καὶ ψιλῷ καὶ τοξότῃ τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης, τῷ δ' ἱππεῖ δραχμὴν Αἰγιναίαν. 7. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅτ' ἂν ἐν τῇ * αὐτῆς * ὁ πόλεμος ᾖ· ἢν δέ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις ταῖς πόλεσιν. 8. ὁμόσαι δὲ

ἔχοντας] τινάς. (λ. Ἀνγ.) — 7. Τὴν ἐπαγγείλασαν] ζητήσασαν. (λ. Ἀνγ.)

Bekk. legitur,) πάσαις. Mox ταῖς in K. ex corr.

5. Ἐπί. Vind. ἐν.

Τῆς σφετέρας. Τῆς s. v. ead. man. B.

Ὧν ἂν ἄρχωσιν. Pal. ὧν ἄρχωσιν. E. ὧν ἄρχουσιν.

Ἢν. D. εἰ.

Εἶναι. Hic distinguunt Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. „atque ita distinguendum esse monuit Ae. Port., ut, quae sequuntur, sint explicatio τῶν πόλεων ἁπασῶν.“ HUDS. Mox Mosqu. Μαντιναίων.

6. Μέχρι om. Dan. Antea ἡ πόλ. bis habet G.

Ἐλθῃ. C. ἦλθεν. De ἐπήν cf. I. 1. p. 231.

Τὴν ἐπαγγείλασαν. Vat. τὴν ἀπαγγείλ. Artic. om. Dan. Statim C. βουθεῖν.

Ἀπιοῦσιν. It. Vat. et in marg. Cl. ἀπιοῦσιν ἔσται.

Ταὐτά. Cass. Aug. Pal. Gr. ταῦτα.

Ἢν δέ. D. εἰ δέ. Statim Mosq. πλέον.

Στρατιᾷ. Cass. Aug. H. Lugd. Gr. D. I. E. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. στρατείᾳ, noto errore.

7. Ἡγεμονίαν. Pal. ἡγεμονείαν et paulo post ἡγεμονείας, per se non deterius, sed contra morem scriptoris. Vid. Ind. verb.

Τῇ αὐτῆς Bekk. Goell. Vulgo τῇ αὑτῇ. „An τῇ αὐτῆς? ut alibi τὴν ἑαυτῶν, τὴν Ἀργείων et plura huiusmodi dicit.“ DUK. Placebat etiam Reiskio et Haackio.

Δέ ποι. C. D. E. Lugd. Mosqu. δέ πῃ. Ar. δὲ πῇ. Mox Pal. ἴσον. At vid. I. 1. p. 214.

Πάσαις Cass. Aug. It. Vat. C. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἁπάσαις.

Digitized by Google

τὰς σπονδὰς Ἀθηναίους μὲν ὑπέρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων· Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων κατὰ πόλεις ὀμνύντων. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος ἔστω ὅδε· „Ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως, καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνῃ οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾷ." 9. ὀμνύντων δὲ Ἀθήνῃσι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ, ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις· ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι, ἐξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ, ἐξορκούντων δὲ οἱ θεω-

8. *Αἱ ἔνδημοι ἀρχαί*] οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες. *ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή, αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, οἱ πρυτάνεις· ἐν Ἄργει ἡ βουλή, οἱ ὀγδοήκοντα, αἱ ἀρτύναι· ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοί, ἡ βουλή, αἱ ἄλλαι ἀρχαί, οἱ θεωροί, οἱ πολέμαρχοι· ἐν Ἤλιδι οἱ δημιουργοί, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ θεσμοφύλακες.* (*Κασσ. Λύγ.*) — 12. ** *Θεωροί*] *μάντεις.* (*Λούγδ.*)

8. *Τὰς σπονδάς.* Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. *ταῖς σπονδαῖς.* „Alterum est etiam c. 23. *τὰς ἄλλας σπονδὰς ἄρνυον.*" DUK.

Ἀθηναίους μέν. Pro *μέν* in I. fuerat *μή*, quod eras.

Καὶ οἱ — τούτων om. It. Vat. H. Pro *τούτων* Lugd. *τουτωνί.*

Ἕκαστοι post *μέγιστον* ponere dicitur G.

Κατὰ ἱερῶν Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. C. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *κατὰ τῶν ἱερῶν.* At vid. adnot.

Ἐμμενῶ Goell. ex Fr. Port. coniectura. Vulgo (Haack. Bekk.) *ἐμμένω.* Cf. ad c. 18, 9. Antea Gr. *ὁ δὲ* pro *ὅδε.*

Κατὰ τά ex corr. habet K.

9. *Ὀμνύντων δέ. Δέ* de. Ar. Chr., ex corr. habet K.

Ἀθήνῃσι — ἐξορκούντων δέ (ante *οἱ πρυτάν.*) om. Cass., pro quibus in marg. scriptum est *ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί.* De *Ἀθήνῃσι* cf. ad c. 25.

Ἡ βουλή B. bis habet. *Αἱ βουλαί* praebet E., sed *ῃ s. αι.* Statim *αἱ* ante *ἔνδημοι* om. cod. Bas.

Οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλή. Ar. Chr. Dan. *οἱ πρυτάνεις ἐν Ἄργει καὶ ἡ β.* (Falsa adnotat Bekk.) Statim Mosqu. *καὶ ἡ ὀγδ.*

Οἱ ἀρτῦναι Goell., et *οἱ* iam Duk. desiderabat atque nos restituendum esse alibi diximus. Cf. adnot. Vulgo *αἱ ἀρτύναι.* Bekk. *αἱ ἀρτῦναι*, nam *ῦ* necesse est producatur. Artic. om. Mosqu.

Οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ. K. Ar. Chr. Dan. *οἱ ὀγδοήκοντα ἐν Μαντινείᾳ.* Verba *ἐξορκ. δὲ οἱ ὀγδοήκ.* non expressit Valla. Pro *Μαντινείᾳ* Pal. *Μαντινίᾳ* et mox *Μαντηνίαν.*

Digitized by Google

ροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι· ἐν δὲ Ἤλιδι οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες καὶ οἱ ἑξακόσιοι, ἐξορκούντων δὲ οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ θεσμοφύλακες. 10. ἀνανεοῦσθαι δὲ τοὺς ὅρκους Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἦλιν καὶ ἐς Μαντίνειαν καὶ ἐς Ἄργος, τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων, ἰδὲ κεφ. μθ'. Ἀργείους δὲ καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας, ἰόντας Ἀθήναζε, δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 11. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, Ἀθηναίους μὲν ἐν πόλει, Ἀργείους δὲ ἐν ἀγορᾷ, ἐν τοῦ 348. Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπίασι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. 12. ἐὰν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις[,] προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις[·] ὅ τι [δ'] ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις κοινῇ βουλευομέναις, τοῦτο κύριον εἶναι."

3. ** *Θεσμοφύλακες*] *νομοφύλακες*. (*Λουγδ.*)

Οἱ ἑξακόσιοι. Valla *sexaginta viri*, quasi ἑξήκοντα legerit. Sed in numeris eundem saepius lahi vidimus ad III, 70. Antea cod. Bas. *καὶ ἄλλαι αἱ ἀρχαί.*

10. *Ἀνανεοῦσθαι δέ. Δέ* om. D. *Ἐς Ἦλιν. Ἐς* om. C. I. K. Contra Lugd. *ἐς* ante *Ἄργ.* om. *Ἡμέραις.* K. Ar. Chr. Dan. *ἡμέρας* priore loco, C. D. posteriore. Ad vid. ad. IV, 122.

11. *Περὶ.* Mosqu. *τὰ.* Pro *λιθίνῃ* D. *λιθήνῃ*, Mosqu. *ληθίνῃ. Ἀπόλλωνος.* Vind. *Διός.* In K. *Ἀπόλλ.* eras. At vid. Muell. Dor. I. p. 249. In D. E. verba *ἐν τοῦ Ἀπόλλ.* — *ἐν τῇ ἀγορᾷ* de., proquibus E. in marg. *ἐν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ ἱερῷ. Ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ.* C. *ἐν τῷ Διὸς ἱερῷ.* I. *ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ.* At vid. ad III, 70. E. Vind. *ἐν τῷ Διὸς τῷ ἱερῷ.* Pro *ἐν* Mosq. *ἐς.*

Τῇ ἀγορᾷ. Τῇ om. Reg. et sic autea *ἐν ἀγορᾷ. Καταθέντων.* Reg. *κατέθεντο. Ὀλυμπίασι* Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) *Ὀλυμπιάσι.* Pal. *Ὀλυμπιᾶσι.* Cf. ad I, 130. et 143. C. *Ὀλυμπιάδι.* E. *ἐν Ὀλυμπιασι. Τοῖς νυνί.* Mosqu. *τοῖ* (? *τοῖς*?) *νῦν.* Antea idem *χαλκοῦν.*

12. *Δοκῇ.* Mosqu. *δοκεῖ. Ταῖς πόλεσι ταύταις.* Gr. *ταῖς ταύταις πόλεσι.* Lugd. post *ταύταις* pergit *Ὀλυμπίοις τοῖς νυνὶ προσθεῖναι. Ὅτι δ' ἄν, Δ'* iure suspectum Bekkero et Goellero. Valla: *Quod si quidpiam videatur esse satius his civitatibus addi ad conventa, quicquid cunctis communiter videbitur, id ratum sit.* Cf. c. 23. fin. In vulg. *προσθεῖναι* pro imperativo dictum volunt. Cf. Matth. Gr. §. 546.

Βουλευομέναις Aug. Pal. It. Vat. H. G. cod. Bas. C. D. I. E.

Digitized by Google

(4. Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ ἔτι διαμένουσι. Κορίνθιοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην ἔχουσιν.)

μή. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι οὕτως ἐγένοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων οὐκ ἀπείρηντο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἑτέρων. 2. Κορίνθιοι δὲ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνεπῄεσαν, ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. 3. οἱ μὲν Κορίνθιοι οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

(5. Λακεδαιμονίους Ἠλεῖοι, τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱεροῦ εἴργουσιν. ἀμφιλογίαι αὐτῶν περὶ καταδίκης. Λίχας. μθ'. ν'.)

Ὀλ. ϛ'. πρὸ Χρ. νυ. μετὰ τὴν ιδ'. Ἰουλ. μην.

μθ'. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἠλείων εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην

μή. 2. Οὐκ ἀπείρηντο] οὐκ ἀπηγορεύθησαν. (λ. Λύγ.) — 10. Τῶν ξυμμάχων] ἦσαν τῶν Ἀργείων. (λ. Λύγ.)

(in quo tamen σα superser.) Vind. K. m. Ar. Chr. Bekk. Goell. Ex Cass. Cl. Reg. Gr. βουλευομένοις affertur, vix recte, quum G. βουλευομέναις habere audiverimus. Vulgatum βουλευσαμένοις, quod grammaticae sane non adversatur, defendit Haack.

Cap. XLVIII. Καὶ Ἀθηναίων. Reg. (G.) καὶ αἱ Ἀθην.

2. Ἀρκεῖν. Ad α B. s. v, os. Antea Mosqu. Ἠλείοις.

3. Οἱ μέν. D. οἱ μὲν οὖν.

Τὴν γνώμην. Τήν om. Reg. (Gi) At vid. Ind. verb.

Cap. XLIX. Εἴρχθησαν. Cass. Vind. ἤρχθησαν. Mosqu. ἔρχθησαν. K. ὄρχθησαν, sed εω sec. man. Bekk., ut solet, εἴρχθησαν. Cf. de Art. crit. p. 152.

Ἐκτίνοντες. C. Vind. Mosqu. Dan. ἐκτείνοντες.

Digitized by Google

αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, φάσκοντες † σφᾶς † ἐπὶ Φύρκον τε τεῖχος ὅπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ ἐς Λέπρεον αὐτῶν ὁπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐκπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη διςχίλιαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥςπερ ὁ νόμος ἔχει. 2. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφᾶν καταδεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πω ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ἃς' ἐξέπεμψαν τοὺς ὁπλίτας. 3. Ἠλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι, (πρώτοις γὰρ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσι,) καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν, καὶ

μθ'. 1. Ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ] γράφεται, ἣν ἕκτῳ Ὀλυμπικῷ. (λ. Κασσ. Λύγ.) — 3. ** Ἐν ταῖς Ὀλυμπ. σπονδαῖς] ἀντὶ τοῦ οὐσῶν Ὀλυμπιακῶν σπονδῶν. (Λουγδ.) — 7. Μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι] ἤγουν καταδικάσαι τοὺς Ἠλείους [εἰς τὸ Λέπρεον]. (λ. Λύγ.) — 11. Σφῶν] τῶν Ἠλείων. (λ. Λύγ.)

Ἦν — αὐτῶν. „Thom. Mag. [p. 648.]" WASS. Pro ἣν D. τήν.

Ἐν τῷ. Cam. (non tamen ex cod. Bas.) Vind. (in quo ἕκτῳ) Mosqu. marg. Steph. ἕκτῳ, quae scriptura Goellero non prorsus despicienda videtur. Cf. Schol. et adnot. K. et m. ἐν ex corr. habent, prius in iis deerat.

Ὀλυμπιακῷ. C. cod. Bas. (Cam.) Mosqu. K. m. (in quibus duobus ad marg. Ὀλυμπιακῶ,) marg. Steph. Ὀλυμπικῷ. „Thom. Mag. in Ὀλυμπικός reiicit Ὀλυμπιακός, et hic legit Ὀλυμπικῷ, et paulo post Ὀλυμπιακῖς, quod Gr. [cod. Bas. D. I. Vind. m. et a pr. man. E.] habet, non Ὀλυμπιακῷ. De quo ad I, 6. actum est." DUK. De medio κατεδικάσαντο vid. I. 1. p. 189.

Σφᾶς. Σφῶν coniiciebat Goell. Actt. Monn. II. 3. p. 341. Vulgatam defendit Blume in libello scholastico Stralsundiae a. 1825. edito p. 21., qui nobis non persuasit. Cf. adnot.

Φύρκον. Vat. H. Φύρ, hic s. v. κοντε. Castellum ignotum est.

Ἐς C. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Καταδίκη. „Agnoscit [ex h. l. vel c. 50.] Poll. VIII, 23. Τὴν καταδίκην ἀπαριθμεῖν Dion. Hal. p. 586. Τὰς καταδίκας προσεπέλεγεν Aelian. XIV. Var. Hist. 43." WASS.

Διςχίλιαι. C. I. διςχίλιοι.

2. Καταδεδικάσθαι. Gr. καταδικάσθαι. I. καταδεδικασθαι, sed ᾱ s. ω̄.

Ἐπηγγέλθαι. F. C. D. I. K. ἐπεγγέλθαι, si fides Gailii typothetis.

Πώ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. (non E., quem Bekk. nominat,) Gr. Mosqu. K. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male πότ' (C. D. I. Ar. Chr. Dan. ποτέ).

3. Παρ' αὐτοῖς. C. παρ' αὐτῆς.

Ἐπαγγέλλουσι. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. ἀπαγγέλλουσι. At vid. Abresch. Haec maiore

Digitized by Google

οὐ προσδεχομένων ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. 4. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς· ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι· καὶ ὅπλα οὐδαμόσε ἔτι αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. 5. Ἠλεῖοι δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι, μὴ ἂν πεισθῆναι· εἰ δὲ βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν. 5 349.

ν'. Ὡς δ' οὐκ ἐξήκουον, αὖθις τάδε ἠξίουν, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται, † ἀναβάντες † δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην.

1. *Οὐ προσδεχομένων*] πόλεμον δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) ** προσδοκώντων. (Λουγδ.) — 2. *Τπελάμβανον*] ἀντὶ τοῦ ἀντέλεγον, [ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο. (λ. Ἀὐγ.)] — 4. ** *Νομίζοντας*] ἀδικεῖν δή. (Λουγδ.) — 9. *Γίγνεται*] ὀφείλεται. (λ. Ἀὐγ.)

ν'. 10. *Ἐξήκουον*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Ἀὐγ.) — *Αὖθις τάδε ἠξίουν*] οἱ Ἠλεῖοι. (λ. Ἀὐγ.) — 13. *Ἱερῷ*] νεῷ. (Λουγδ.) — *Ἀπομόσαι ἐναντίον*] πυρῶσαι δὲ ὅρκον ἐνώπιον. (λ. Ἀὐγ.)

distinctione post εἶναι sublata in parenthesin primus redegit Haack.

Ὡς om. C. D. I. E. Ar. Chr. Dan., a sec. man. habet K.

4. *Τπελάμβανον — ἐπαγγεῖλαι.* Thom. Mag. in ὑπολαμβάνω. WASS. Οὐ a Valla non expressum male deleturus erat Ae. Portus. At vid. Heilm. Post αὐτούς et δρᾶσαι cum Haack. paulo plenius interpunximus. Cf. adnot.

Ἐπαγγεῖλαι. E. Mosqu. Ar. Chr. ἀπαγγεῖλαι, sed E, cum ē s. ă.

Τοῦτο. I. τοὺς τοῦτο. Statim Mosqu. δράσαι.

Αὐτοῖς. F. Mosqu. ἐν αὐτοῖς.

Ἐπενεγκεῖν. Cass. ἀπενεγκεῖν.

5. *Βούλονται.* Ar. βούλωνται.

Αὐτῶν. Goell. αὐτῶν. Cf. tamen Haack. et Farr. discr. script.

Μέρος om. Gr.

Τῷ θεῷ. Τῷ om. C. I.

Cap. I. *Μὲν μή. Μή* s. v. B.

Ἀναβάντες. Ἀναβάντας invitis omnibus libris tacite scripsit Bekk. Vid. tamen I. 1. p. 116. Nominativum revocavit. Goell. Apud Duk. punctum praecedit.

Ἀπομόσαι ἐναντίον. G. ἀπομοσαιεν αυτιον, ἐν cum signo dubitat.

Ἐναντίον. Aug. Pal. F. et a pr. man. Cass. ἐναντίων. Statim τῶν bis habet Mosqu.

Τὴν καταδίκην. Τὴν om. I.

Digitized by Google

2. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτά ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν ἔφοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων, καὶ οἶκοι ἔθνον· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν Λεπρεατῶν. 3. ὅμως δὲ οἱ Ἠλεῖοι, δεδιότες μὴ βίᾳ θύσωσι, ξὺν ὅπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ἱππῆς, οἳ ἐν Ἄργει ὑπέμενον τὴν ἑορτήν. 4. δέος δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν

3. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας μετεῖχον. (λ. Αὐγ.) — 4. Μὴ βίᾳ θύσωσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 5. Αὐτοῖς] τοῖς Ἠλείοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Χίλιοι ἑκατέρων] τουτέστι διχίλιοι. — 7. Ὑπέμενον τὴν ἑορτήν] προσεδέχοντο τὴν ἑορτὴν τῶν Ὀλυμπίων. (λ. Αὐγ.) — 11. Τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους] τοῦ ἅρματος. (λ. Αὐγ.) — ** Ἀνακηρυχθέντος] ἀποδεχθέντος. (Λουγδ.) — 12. ** Βριφτῶν δημοσίου] τοῦ δημοσίου τῶν Βοιωτῶν. §. ὑπηρέτου δημοσιοῦ. (Λουγδ.) — Κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως] διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις ἀγωνίζεσθαι.

2. *Οὐδέ.* Cass. C. D. I. *οὐ.*

Εἴργοντο. Cass. Pal. It. Vat. H. male *εἶργον.* Bekk. rursus *εἴργοντο.*

Τοῦ ἱεροῦ, θυσίας. „Valla legit *τοῦ ἱεροῦ θυσίας*, non interiecta hypodiastole [nam interpretatur *prohibiti sunt ab immolatione apud templum.*]" STEPH. Arripuit hoc Haack., cui Vallae ratio non solum doctior, sed, quum sequatur *καὶ οἶκοι ἔθνον*, etiam verior videtur. Cap. 49. *τοῦ ἱεροῦ εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι. Τὸ ἱερόν*, quod plerique de templo intelligunt, Heilmannus utroque loco interpretatur *die Feierlichkeit.* Post *ἔθνον* vulgo punctum, apud Bekk. comma.

3. *Δεδιότες.* I. *δεδιοντες*, sed *ν* eras.

Μαντινῆς et mox *ἱππῆς* Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μαντινῆς* et *ἱππῆς*, plerique libri cum Haack. bis *ις*. Cf. I. 1. p. 221. 473. 475.

4. *Λίχας* Cass. Aug. Pal. (hi duo tamen a correct.) It. Vat. H. K. Bekk. Goell. Valgo (et Haack.) *Λείχας.* „Rectius scribi puto *Λίχας*, Cf. c. 22. [76.] Herodot. I, 67. Xenoph. Mem. I, 2, 61. Paus. VI, 2, 1. sq. Plut. Cim. 10. — Sed Xenoph. Hell. III, 2, 21. *Λείχας* legitur [verum ibi quoque aliquot codd. *Λίχας.*]" KRUEG. ad Dion. p. 281. Priorem syllabam corripi docent poetae in comite Herculis, ut Ovid. Met. IX, 155. I. *Μείχας*, et om. praeced. *καί.*

Οὐκ om. Lugd.

Digitized by Google

τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα· ὥστε πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβηντο πάντες, καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἡσύχασάν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθεν.

(Κορινθίοις λόγοι προσφέρονται.)

Ἰουλ. μην. τελευτ. 5. Ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο, δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, τέλος οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλὰ σεισμοῦ γενομένου, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Β. Χειμών. Κεφ. να'.

(Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι ἡσσῶνται Αἰνιάνων καὶ ἄλλων προσχώρων.)

Ὀλ. ϟ'. ξτ. α'. πρὸ Χρ. να'. να'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνας, καὶ Δόλοπας, καὶ Μηλιέας, καὶ Θεσσαλῶν τινάς.

1. ***Ἀνέδησε] ἐστεφάνωσε, (Λουγδ.) — 5. Αὐτοῖς οὕτω διῆλθε] τοῖς Λακεδαιμονίοις οὕτω παρῆλθεν. (λ. Λύγ.)

Ἀγωνίσεως. „Agnoscit Poll. III, 141." WASS.

Προελθὼν — ἡνίοχον. „Suid. in ἀγών. Cl. in marg. προσελθών, male. Vid. Hesych. Photius in Lex. προελθών etiam servat." WASS. In Hermanni exemplis Photii προσελθών, sicut Vat. H.; sed cf. Porsonis exempla.

Ἑαυτοῦ. Mosqu. καὶ ἑαυτοῦ, quod inepte defendit Bau. Mox C. ἐπεφόβητο.

Ἡσύχασάν τε. It. H. ἡσυχάσαντες. E. ἡσύχασόν τε. Cl. in marg. ἡσύχαζόν τε.

5. Μετὰ τά. Cod. Bas. μετὰ ταῦτα.

Θέρος. H. θέλος, s. v. θέρος. Vat. τέλος.

Cap. LI. Ἡρακλεώταις. Vat. K. Ἡρακλειώταις. Etiam in m. ει superscr. Atque sic Xen. Anab. VI, 2. aliquoties optimus liber Vat. At ἐν τῇ Ἡρακλεώτιδι (Ponti) IV, 75. et mox §. 2. bis constanter Ἡρακλεωτ.

Τραχῖνι. Cass. Τραχίνη.

Αἰνιᾶνας. E. Αἰνειαδας, cum ν s. δ. Et Αἰνειᾶνες aliis vocantur. Vid. I. 2. p. 303. et ad Xen. Anab. VI, 1, 7. Vind. K. Αἰνεανας, sed in K. marg. ead. man. Αἰνιᾶνας. Pal. a pr. man. Ἀνιᾶνας, m. Αἰνέων.

Δόλοπας. Mosqu. Δόλωπας.

Digitized by Google

2. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ταῦτα τῇ πόλει πολέμια ἦν· ἀπ' ἀρχῆς
οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη· καὶ εὐθύς τε καθισταμένῃ τῇ πόλει ἠναντιοῦντο, λ'. Σεπτεμβρ. μεταγειτνιῶν.
350. ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες, καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεωτῶν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Μαρτ. μην. τελευτ.

XIII. Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.

Κεφ. νβʹ—νςʹ.

Α. Θέρος. Κεφ. νβʹ—νεʹ.

(1. Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσι.)

νβʹ. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ εὐθὺς ἀρχομένου τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κα- Ὀλ. ϟ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ.

ναʹ. 2. Οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ] [ἀντὶ τοῦ] οὐκ ἐπὶ βλάβῃ ἄλλης τινὸς γῆς. — Τὸ χωρίον] ἡ Ἡράκλεια. (λ. Αὐγ.)

2. Προσοικοῦντα γάρ. Γὰρ om. H., s. v. habet K., ex quo et Lugd. προσηκοῦντα affertur.

Ταῦτα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. D. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ταύτῃ.

Ἢ τῇ. Vat. H. ἡ τῇ. Post ἐτειχίσθη Bekk. plene interpunxit. Nos plenam interpunctionem post ἦν mutasse satis habuimus.

Καθισταμένῃ E. K. m. Ar. Chr. Dan. ἀνισταμένῃ, sed in K. m. καθι superscr. Mox in ἠναντιοῦντο tertium ν s. v. G.

Ἐδύναντο. Cass. It. ἐδύνοντο. Etiam in Aug. nostrum demum a correct.

Τότε om. Mosqu. Post φθείρ. in ed. Lips. male punctum.

Κνίδιος. I. Νίδιος. „Illa ὁ Κνίδιος delenda censet Fr. Port., verum sine ratione; nam quum Cnidii sint Lacedaemoniorum coloni, ut docet Herodotus l. I., hinc Xenares, quum esset Cnidius, etiam Lacedaemonius dicitur a Thuc." HUDS. „Inconsulte disputat; nam si erat Cnidius, quid opus erat et qui licebat eum Lacedaemonium vocare?" HAACK. „Palm. suspecta vox, ut e nomine patris Xenar. orta. Abr. 532. Heilm. accipit pro gen. *filius Cnidii*." GOTTL. Ita nos quoque. Cf. I. 1. p. 231. „Nomen istud nuspiam [nusquam] alibi legitur. Fortasse cognomen est." GOELL.

Ἄλλοι. Cl. οἱ ἄλλοι. C. ἄλλη.

Καὶ δωδέκατον — ἐτελεύτα om. Gr., s. v. al. man. habet H.

Digitized by Google

νβ'. πῶς ἐφθείροντο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ Ἡγησιππίδαν
ἀπὸ τῆς τὸν Λακεδαιμόνιον, ὃς οὐ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν.
πδ'. Μαρτ. δείσαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ, Λακεδαιμονίων
ρηγ. τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων, Ἀθηναῖοι λάβω-
σι· Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὠργίζοντο αὐτοῖς.

(2. Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, τείχη οἰκοδομεῖ.)

2. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων Ἀθηναίων ὁπλιτῶν καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβὼν, τά τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν, διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ, καὶ Πατρέας τε τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διενοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ· Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

νβ'. 2. Ἐξέπεμψαν] ἐξεδίωξαν [οἱ Βοιωτοί. (λ. Λύγ.)] — 4. ** Τὰ κατά] λείπει διά. (Λουγδ.) — 9. Αὐτόθεν] ἀπὸ Πελοποννήσου. (λ. Λύγ.) — 10. Καὶ παραλαβών] τινὰς δηλονότι. (λ. Λύγ.) — Ξυγκαθίστη] † βεβαιοτέρους † ἐποίει. (λ. Λύγ.) — 12. ** Ἐς θάλασσαν] ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. (Λουγδ.) — 15. Βοηθήσαντες] μετὰ βοηθείας δραμόντες. (λ. Κασσ. Λύγ.)

Cap. LII. Ἐφθείροντο. C. ἐσθήρουτο.

Ἡγησιππίδαν. Gr. C. Ἡγησιπίδαν.

Τὰ κατά. C. τοὺς κατά.

Ὠργίζοντο. Reg. Mosqu. ὀργίζοντο.

2. Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκ. Cf. ad III, 86. IV, 58.

Κλεινίου. Dan. Κλεινιδίου.

Ξυμπρασσόντων. Mosqu. πρασσόντων.

Ἀθηναίων ὁπλιτῶν. Reg. (G.) ὁπλιτῶν Ἀθηναίων.

Παραλαβών. Vulgo καὶ παραλ. cum virgula ante καί, sed καί om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. C. I. K. Haack. Bekk. Goell., et eras. in m. „Abest recte, ut opinor; nam turbat sensum, qui constat, si τινάς suppleas cum Scholiaste, etsi is quoque [in cap.] agnoscit καί." DUK. „Abest recte, nam cum sociis, qui ibi iam essent, venisse nequit." BAU.

Πελοπόννησον. Dan. Πελοποννήσου.

Ἔπεισεν. Reg. (G.) ἔπεσεν.

Ἐς θάλασσαν. Mosqu. ἐπὶ θάλ.

Ἕτερον. Vind. ἕτερος.

Σικυώνιοι. E. οἱ Σικυώνιοι.

Digitized by Google

(3. Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων. νγ'—νε'. αἰτίαι τοῦ πολέμου.)

νγ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἀργείοις πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ * Πυθαέως *, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ * παραποταμίων * Ἐπιδαύριοι· (κυριώτατοι δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι·) ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἣν δύνωνται, τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν, τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο οὖν οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔξοδον ἐσβαλοῦντες. Ol. ϟ. ἔτ. β. πρὸ Χρ. νιθ'. μετὰ τὴν κβ'. Ἰουλ. μην.

νγ'. 6. Τῆς αἰτίας] ταύτης δηλονότι. (λ. Λύγ.) — 8. Βραχυτέραν] διὰ βραχέος διαστήματος. (λ. Λύγ.)

Cap. LIII. *Πυθαέως* Wesseling. ad Diod. XII, 78. Vulgo (Haack. Bekk.) *Πυθέως*. Vat. *Πιθέως*. Mosqu. *Πυθέος*. Reg. (G.) F. Gr. *Πυθιέως*. E. *Πειθαιως*. Valcken. Epist. ad Roev. p. LXXIV. coniiciebat *Πυθαιέως*, quod recepit Goell. „Apud nostrum fere *Πύθιος*. [At „de Apolline Pythio nihil habebant causae, cur essent solliciti; de suo cogitabant Argivi.“ VALCK.] Agnoscit et *Πυθεύς* Steph. [de Pythio], ex cuius genitivo *Πυθῆος* possessivum *Πυθήϊος*. Est et *Πυθαιεύς*.“ WASS. „Hermionici agri [apud Asinen] templum fuisse e Paus. l. II. hic adnotat Acacius. Sed ibi *Πυθαεύς* est c. 35. [§. 2. ubi vid. Sieb.] et c. 36. [§. 5.]“ DUK. Hoc igitur recepimus.

Δέον. E. *δέ*.

Ἀπαγαγεῖν. Pal. *ἐπαγαγεῖν*.

Ἀπέπεμπον. Pal. *ἐπέπεμπον*. K. quidem *ἀπέπεμπον*, sed postrema syllaba ex corr.

Παραποταμίων Reg. (G.) Cam. marg. Steph. Wessel. ad Diod. l. l. Bened. Haack. In Gr. *παρὰ ποταμίων*. F. *παραβοπαμίων*. Vulgo (Bekk. Goell.) *βοταμίων*. Lugd. *ποταμίων*, in marg. *βοταμίων*. C. D. I. *βοταμέναν*. Hariolatur Linday. p. IX. Cf. adnot.

Κυριώτατοι — Ἀργεῖοι. „Haec verba ceteris tanquam parenthesin interiecta esse docet ratio particularum *μὲν — δέ* et illud *καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας*, quod respicit ad *προφ*. Vulgo post *Ἐπιδ*. et *Ἀργ*. plene interpungitur.“ HAACK. Mosqu. *καὶ κυριώτ*. D. *ἦσαν Ἀργείοις*, sed *ς* eras.

Ἐδόκει. C. I. *ἐδεδόκει*, sed I. in marg. *ἐδόκει*.

Καὶ ἄνευ. *Καί* om. Gr. B.

Τῆς αἰτίας. I. *τὶ αἰτίας*.

Σκύλλαιον. C. I. *Σκύλαιον*. At vid. Strab. Steph. al. Post *περιπλεῖν* virgula ante Haack. deerat.

Τοῖς Ἀθηναίοις. D. *τοὺς Ἀθηναίους*, sed *οις* s. *ους*.

Οἱ Ἀργεῖοι. *Οἱ* om. Lugd. et ed. Bas.

Διὰ τοῦ. Mosqu. *διὰ τό*.

Ἐσβαλοῦντες. Cass. Aug. Pal.

Digitized by Google

(*Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς Λεῦκτρα ἐστρατεύουσιν, Ἀρκάδες δὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν δῃοῦσιν.*)

νδ'. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους παμδημεὶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθορίας πρὸς τὸ Λύκαιον, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βα- 351.
σιλέως ἡγουμένου· ἤδει δὲ οὐδεὶς ὅπῃ στρατεύουσιν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. 2. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει, αὐτοί τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομήνια Δωριεῦσι,) παρασκευάζεσθαι ὡς στρατευσομένους. 3. Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς

Μεταγειτν. μην. Ἀττικ. Ἑκατομβ. μην. Ἀττικ.

νδ'. 5. *Πόλεις*] αἱ Λακωνικαί. — 6. *Οὐ προὐχώρει*] ἤγουν οὐ καλὰ ἐφαίνετο. — 7. *Μετὰ τὸν μέλλοντα*] ῥῆνα δηλονότι. — 8. ** *Καρνεῖος*] Μᾶϊος. (*Λουγδ.*) — *Καρνεῖος δ' ἦν μὴν*] τοῦ γὰρ Καρνείου πολλὰς ἔχοντος ἱερὰς ἡμέρας, ἦ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον, οὐκ ἐστρατεύοντο. — *Ἱερομήνια*] ἡ ἑορτώδης ἡμέρα.

It. Vat. Mosqu. *ἐβαλόντες*, sed *ἐπ* Cass. Aug. recte correctum.

Cap. LIV. *Ἐξεστράτευσαν*. D. *ἐστράτευσαν*.

Πρός. E. *ἐπί*.

Ὅποι. Reg. C. I. Mosqu. *ὅπῃ*. Ar. *ὅπου*. Statim *στρατεύσουσιν* nobis placere adnotavimus I. 1. p. 154. et ita cod. Bas. Cf. Matth. Gr. §. 507. I. 1. 2.

Ἐπέμφθησαν. Mosqu. *ἐξεπέμφησαν* (?*ἐξεπέμφθ*?)

2. *Αὐτοί τε*. *Τέ* om. E.

Τοῖς ξυμμάχοις. C. I. K. Ar. Chr. *τοὺς ξυμμάχους*.

Περιήγγειλαν. H. *περιῆγγελλον*, sed *ει s. ελ* et *αν s. ον*.

Τὸν μέλλοντα. Mosqu. Ar. Chr. *τὰ μέλλοντα*. Omnia verba *μετὰ τὸν μελλ.* in marg. habet I., sed ead. man.

Καρνεῖος. Reg. (G.) Gr. E. *Κρανεῖος*. D. I. *Καρναος*. At vid. not.

Μήν om. Mosqu.

Ἱερομήνια. Cl. Reg. *ἱερομηνία*. (G. *ἱερομνια*, sed *ῆ s. μ.*) „Quod habet etiam Schol. in edd. Bas. Steph. 2. et Huds., *ἱερομήνια* in Port." DUK. Cf. adnot. hic et III, 56. Post *ἱερομ.* in Ald. Flor. Bas. male virgula, in reliquis edd. ante Lips. aeque prave distinguebatur (*Κάρν. δ' ἦν μὴν,*) *ἱερομ. Δωρ. παρασκευάζεσθαι*. Sed „illa *ἱερομ. Δωρ.* non minus quam praecedentia per parenthesin inseruntur, quod recte observavit Portus." DUK.

Παρασκευάζεσθαι. Reg. (G.) *παρεσκευάζετο*, sed corr. int. vers. man. rec.

Στρατευσομένους. G. *στρατευσομένοις*, quod etiam in F. superscr. Neque tamen opus. Vid. I. 1. p. 128.

3. *Ἀργεῖοι δ'*. In Vat. H. *δ' δε*.

Καρνείου. Reg. (G.) Gr. C. rursus *Κρανείου*. In m. nostrum ex corr.

Digitized by Google

ἐξελθόντες τετράδι φθίνουσι, καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον * ἐσέβαλλον * ἐς τὴν Ἐπίδαυρίαν, καὶ ἐδῄουν. 4. Ἐπιδαύριοι δὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινὲς, οἱ μὲν τὸν μῆνα προὐφασίσαντο, οἱ δὲ, καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἡσύχαζον.

(Λόγοι μάταιοι περὶ εἰρήνης. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς Καρύας ἐστρατεύουσιν, Ἀλκιβιάδης δὲ Ἀργείοις βοηθεῖ.)

νέ. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ γιγνομένων λόγων, Εὐφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους

1. *Καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην*] ἐπιτηροῦντες [καὶ] καιροφυλακοῦντες. ἔνιοι δὲ, ἑορτάζοντες διὰ παντὸς τὴν ἡμέραν ταύτην, τότε ἀπροσδοκήτως [τοῖς] Ἐπιδαυρίοις ἐπέπεσον. — ***Ἄγοντες] τὸν στρατόν. (Λουγδ.) — 4. Ἐπεκαλοῦντο] εἰς βοήθειαν δηλονότι. — Ὧν τινές] ἀφ' ὧν. (λ. Ἀὐγ.) — Τὸν μῆνα προὐφασίσαντο], τοῦ μὴ ἐξελθεῖν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) ἀντὶ τοῦ λέγοντες εἶναι ἱερομηνίαν.

Ἐξελθόντες. Reg. (G.) C. D. I. E. ἐξελθόντος, sed D. I. cum ες s. ος.

Τετράδι. Lugd. τετράδην. E. τετάρτῃ. C. D. I. εἰκοστῇ ἑβδόμῃ, ex interpr.

Ἡμέραν. G. ἡμετέραν. Virgulam non post ταύτην, sed post χρόνον perperam collocavit Bekk. Ἀνέντες pro ἄγοντες aliquando coniiciebat Reisk. Vid. adnot.

Ἐσέβαλλον Vat. H. Gr. Bredov. Goell. Vulgo (Haack. Bekk.) ἐσέβαλον. „Fortassis praestat lectio ἐσέβαλλον propter verba πάντα τὸν χρόνον, quod sive de tota aestate cum Bredov. intelligas, sive de tempore τῶν ἱερομηνίων, quod mihi verisimilius videtur, certe non conveniat aoristo, nisi si hunc statueris accipiendum esse pro participio ἐσβαλόντες ἐδῄουν, ut magis ad ἐδῄουν quam ad ἐσέβαλον pertineant verba πάντα τὸν χρόνον. Quae ratio ferri posse videtur." HAACK. Ita haec comparanda essent cum τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες III, 68. ubi vid. adnot. Non plane similia sunt quae ex Homero adnotavit Matth. Gr. p. 1098.

Ἐπιδαυρίαν. D. Ἐπιδαυρίων.

4. Προὐφασίσαντο. E. marg. Steph. προφασίσαντες.

Cap. LV. Ἐπιδαύρῳ. Pal. Ἐπιδαυρίῳ.

Οἱ Ἀργεῖοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo οἱ δε.

Ἀπό. H. rursus ἐκ. Cf. ad c. 3.

Παρακαλεσάντων. Lugd. παρακελευσάντων, sed ᾱ s. ᾰ et ᾰ s. ευ.

Εὐφαμίδας Cass. Aug. Cl. Pal.

Digitized by Google

τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν· σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι· διαλῦσαι οὖν πρῶτον χρῆναι * ἐφ' * ἑκατέρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης. 2. καὶ πεισθέντες ᾖχοντο, καὶ τοὺς Ἀργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι, ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδῄουν. 3. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας· καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. 4. Ἀργεῖοι δὲ, τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἶκον. καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθη-

Σεπτεμβρ μην.

νε'. 1. Ὁμιλεῖν] γράφεται ὁμολογεῖν. (λ. Κασσ. Λύγ.) — 3. ** Διαλῦσαι —] τὸ ἐξῆς, διαλῦσαι ἐλθόντας ἀφ' † ἑκατέρας. † (Λουγδ.) — 6. Ἦιχοντο] οἱ πρέσβεις δηλονότι. (λ. Λύγ.) — 7. Ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες] ἑνωθέντες. (λ. Λύγ.) — 11. ** Τὰ διαβατήρια] τὰ ἱερεῖα εἰς διάβασιν. (Λουγδ.) — Τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] καλὰ δηλονότι. (λ. Λύγ.) — 13. Ἐβοήθησαν] μετὰ

It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. K. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo Ἐφαμίδας. H. Ἀφαμίδας. „Vid. Valck. ad Herodot. IV, 150." GOTTL. Cf. II, 83. IV, 119.

Ὁμολογεῖν. Cam. et marg. Steph. ex Schol. vulg. ὁμιλεῖν. Cf. adnot. Deinde bis colon puncto substituit Bekk.

Σφεῖς. Lugd. σφᾶς. At vid. ad IV, 114.

Καὶ τοὺς Ἀργείους. „Aliter [κατὰ τ. Ἀ.] legisse videtur Valla; nam vertit: *Epidaurios autem et socios cum armis adversus Argivos in acie stare.*" HUDS. Potuit tamen etiam nostrum sic interpretari.

Ἀντιτετάχθαι. C. ἀντετάχθαι. K. ἀτιτετάχθαι. Statim C. διαλυσα, Mosqu. διαλύσαι.

Ἐφ' Cass. (in quo rec. man. in ἀφ' mutavit,) Goell. Idem in m. superscr. Vulgo (Haack. Bekk.) ἀφ'. Cf. adnot.

Ἐλθόντας. Pal. ἐλθόντα, sicut Ae. Portus coniiciebat. At vid. adnot.

Περὶ τῆς εἰρήνης. „Cl. περὶ εἰρήνην. Fort. περὶ εἰρήνης." WASS. K. ἐειρήνης. Articulus non sollicitandus.

2. Ἀπήγαγον. C. ἐπηγαγουν (? ἐπήγαγον?)

Ξυνελθόντες. H. G. ξυνελθόντας.

Ἐσέβαλον. H. ἐσέβαλλον, sed hic alia ratio est quam c. 54, 3.

3. Τὰ διαβατήρια. Τά om. Reg. At. vid. c. 54, 2. (G. διαβατήριον, cum ᾰ s. ον ead. man.)

4. Ὡς s. v. habet H., om. Vat. Antea B. τῆς τῆς Ἐπιδ. Post οἴκ. vulgo colon, post στρατ. punctum, quod recte invertit Bekk.

Digitized by Google

σαν ὁπλῖται, καὶ Ἀλκιβιάδης στρατηγὸς· πυθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι
352. αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διῆλθε.

B. Χειμών. Κεφ. νε'.

(*Λακεδαιμονίων ἐς Ἐπίδαυρον φρουρὸς ἐκπεμφάντων Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομίζουσιν. Ἐπιδαύριοι Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.*)

5 νε'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακε- Ὀλ. ϟ. ἔτ. β. πρὸ Χρ. νιθ'. ἀπὸ τῆς ιη Ὀκτωβρ. μην.
δαιμόνιοι, λαθόντες Ἀθηναίους, φρουρούς τε τριακοσίους καὶ Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς Ἐπίδαυρον ἐξέπεμψαν. 2. Ἀργεῖοι δ' ἐλθόντες παρ' Ἀθηναίους ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς
10 διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ἐᾶν πολεμίους διϊέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι· καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσση-

βοηθείας ἦλθον. (λ. Λύγ.) — 2. ** Ὡς] ὅτι. (Δουγδ.)

νε'. 7. Ἐξέπεμψαν] εἰσέβαλον πέμψαντες. — 9. Ἐάσειαν] οἱ Ἀθηναῖοι. — 10. Καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον — —] οἱ Ἀργεῖοι τοῖς Ἀθηναίοις ἔλεγον ὅτι, ἐὰν μὴ εἰσαγάγωσι πάλιν ἐς Πύλον τοὺς Εἵλωτας καὶ Μεσσηνίους, οὓς ἐξήγαγον ἐκ Πύλου διὰ τὰς πρὸς † Μεσσηνίους † συνθήκας, ἀδικήσεσθαι αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι. ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. — 11. ** Ἐπὶ Λακεδαιμονίους] κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. (Δουγδ.)

Τὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου σχόλια πλὴν τοῦ τρίτου λ. Λύγ.

Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκιβ. Antea Mosqu. ὁπλίται.

Πυθόμενοι. Cass. Aug. Reg. (G.) F. Lugd. cod. Bas. Gr. C. D. E. K. πυθόμενος. „Sic legit et distinguit Fr. Port. στρατηγὸς, πυθόμενοι τοὺς Λακεδ.“ HUDS. Reiskio οὐκ ante ἐξεστρ. excidisse videbatur. Consule adnot. Pessime Levesqu. Καρύαις pro praeced. αὐτοῖς coniecit.

Ἀπῆλθον. D. I. ἀπῆλθε. Deinde H. I. θῆρος, E. οὕτως.

Διῆλθε. Cass. Pal. H. C. I. Bekk. bene διῆλθεν, ut in fine librorum.

Cap. LVI. Ἀθηναίους. D. τοὺς Ἀθην.

Τὰ τριακοσίους. Gr. τετρακοσίους. Cod. Bas. τέ om.

Ἀγησιππίδαν. Pal. Ἀγησιπίδαν. Lugd. Ἀγισιππίδαν. „Supra [c. 52.] Ἡγησιππίδαν [si idem est].“ HUDS.

Ἐς. Cl. ὡς. „Quomodo noster IV, 50. 79. VIII, 31.“ WASS. „Sed omnibus his locis de hominibus dicitur.“ DUK. Cf. adnot. ad I, 50. In Vat. de.

Ἐπίδαυρον. E. Ἐπιδαυρίαν.

Ἐξέπεμψαν. Cod. Bas. ἔπεμψαν.

Ἑκάστους. Mosqu. ἑκάστου. Mox C. παραπλῆσαι.

Καὶ εἰ. Gr. κεἰ, quod pedestris oratio non admittit.

Μεσσηνίους. Gr. C. D. I. E.

Digitized by Google

νίους καὶ Εἵλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. 8. Ἀθηναῖοι δὲ, Ἀλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὅρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ἐκ Κρανίων Εἵλωτας ληΐζεσθαι· τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον. 4. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον πολεμούντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρων τινὲς διεφθείροντο. 5. καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἔαρ ἤδη κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς, ἐρήμου οὔσης διὰ τὸν πόλεμον, βίᾳ αἱρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

ἰδ. κεφ. λε'. πρὸ Χρ. νιθ'. τελευτ. καὶ νιη'. ἀρχομ. πρὸ Χρ. νιη'. πρὸ τῆς ιγ'. Ἀπριλ. μην.

κεφ. ιη'. κγ'.

1. Ἀδικήσεσθαι αὐτοί] ἤγουν ἀδικηθήσεσθαι οἱ Ἀργεῖοι. — 2. Τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ] ἣν ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχουσαν τὰς Λακωνικὰς σπονδάς. — 4. Ληΐζεσθαι] ὥστε ληΐζεσθαι. — 5. Τὰ δ' ἄλλα] ἤγουν κατὰ τὰ ἄλλα. — 7. Ἐκ παρασκευῆς] ἤγουν ἐκ φανερᾶς παρατάξεως. — Ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί] λεληθυῖαι ἐπιθέσεις. — 10. Ὡς ἐρήμου οὔσης] συμμαχίας δηλονότι.

Mosqu. K. rursus *Μεσηνίους*. Cf. I., 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Pro praecedente *τούς* I. *καί*.

Εἵλωτας. Cass. *Εἵλωτας*, „ut et paulo post et plerumque." Cf. adnot. ad I, 101.

8. *Ὑπέγραψαν*. Vind. *ἐπέγραψαν*.

Ἐκ Κρανίων. Reg. (G.) *ἐν Κρανίῳ*. At vid. I. 2. p. 176. E. *ἐκ Κρανείου*.

Τὰ — ἡσύχαζον om. D. I.

4. *Ἀργείων*. Vat. H. *τῶν Ἀργείων*.

Καταδρομαί. H. *ἐκδρομαί*, sed *κατα* s. v. Antea C. *ἐναιδραι*.

Διεφθείροντο. Gr. Mosqu. *ἐφθείροντο*, in Gr. tamen nostrum superscr.

5. *Ἦλθον*. Vat. H. *ἐλθόντες*, at sequitur *καὶ ἀπῆλθον*. Virgula post *ὡς* ante Haack. deerat, et tamen altera post *πόλ.* exstabat.

Αἱρήσοντες. D. *αἱρήσοντας*.

Καὶ τρίτον — ἐτελεύτα om. D. Pro *τρίτον* Reg. (G.) *τὸ τρίτον*. At vid. ad II, 70. et Engelh. ad Plat. Menex §. 2.

Digitized by Google

XIV. Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νζ' — πά'.

Α. Θέρος. Κεφ. νζ' — οε'. Πόλεμος Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.

(1. Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμένου ἐπ' Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ' — ξ'. Αἰτίαι τῆς στρατείας. καταρίθμησις τοῦ ξυλλεγέντος στρατεύματος.)

νζ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ' Ὀλ. ϟ'. μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἵ τε Ἐπιδαύριοι, ἔτ. β'/γ'. ξύμμαχοι ὄντες, ἐταλαιπώρουν, καὶ τἄλλα ἐν τῇ Πελοπόννησῳ τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήψονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλέον χωρήσεσθαι αὐτὰ, ἐστράτευον αὐτοὶ καὶ οἱ Εἵλωτες πανδημεὶ ἐπ' Ἄργος· ἡγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 2. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι καὶ οἱ ἔξωθεν ἐς Φλιοῦντα ξυνελέγοντο, Βοιωτοὶ μὲν πεντακισχίλιοι ὁπλῖται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ, καὶ ἱππῆς πεν-

πρὸ Χρ. υιη'. ἀπὸ τῆς ιβ'. Ἰουν. μην. μέχρι τῆς ια'. Ἰουλ.

νζ'. 3. Καὶ τἄλλα] ἔθνη δηλονότι. — 4. Τὰ μὲν ἀφειστήκει] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. τουτέστιν Ἦλις καὶ Μαντίνεια. — Τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχεν] ἤγουν ἐστασίαζον. τουτέστιν ἡ Κόρινθος. — 5. Ἐπὶ πλέον] ἤγουν κακόν. (λ. Αὐγ.) — 10. Καὶ οἱ ἔξωθεν] Πελοποννήσου δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Cap. LVII. Μεσοῦντος om. Mosqu.

Τἄλλα. D. τ' αλα. Bekk. τἄλλα.

Ἀφειστήκει. It. Vat. H. Bekk. ἀφεστήκει. Nihil refert. Vid. I. 1. p. 228. C. F. ἀφιστήκει.

Προκαταλήψονται. Aug. It. Vat. H. καταλήψονται, sed in Aug. προ additum a corr.

Αὐτά. Gr. τὰ αὐτά. C. αὐτούς.

Ἐπ'. Gr. C. D. I. ἐς.

Ἄργος. Mosqu. Ἄργους.

Ὁ Ἀρχιδάμου. Ὁ om. H. At vid. II, 19. Haackium ubique Ἄγις exarare iam c. 24. adnotavimus.

Λακεδαιμονίων om. Reg. (G.)

2. Τεγεᾶται. Vulgo Τεγεάται τε, sed τέ om. Cass. Aug. It. Vat. F. E. Mosqu. Bekk. Goell.

Ἀρκάδων. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ἀρκάδες.

Φλιοῦντα. Pal. Φλειοῦντα, sed corr. rec. man. I. Φλοιοῦντα. Vat. H. Φιλιοῦντα. Mosqu. Φιλοῦντα.

Καὶ τοσοῦτοι — δισχίλιοι ὁπλῖται om. I. Caeterum vulgo ἱππῆς, plerique libri ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Digitized by Google

τακόσιοι, καὶ ἄμιπποι ἴσοι· Κορίνθιοι δὲ διςχίλιοι ὁπλῖται· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι· Φλιάσιοι δὲ πανστρατιᾷ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν τὸ στράτευμα.

(Ἄγις, τοὺς Ἀργείους λαθὼν, τρισὶ τάγμασιν ἐς τὴν αὐτῶν ἐσβάλλει.)

νη'. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τό τε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα, βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμῖξαι, ἐχώρουν, τότε δὴ ἐξεστράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς, ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ Ἠλείων τρισχίλιοι ὁπλῖται. 2. καὶ προϊόντες ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο 353.

2. ** Ὡς ἕκαστοι] ἐδύναντο. (Λουγδ.)

νη'. 4. Ἀργεῖοι δὲ προαισθόμενοι τό τε πρῶτον — —] Ἀργεῖοι προαισθόμενοι τήν τε πρώτην τῶν Λακεδαιμονίων παρασκευὴν, καὶ αὖθις προσχωροῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ Φλιοῦντος ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἰδίοις συμμίξαι συμμάχοις, τότε καὶ αὐτοὶ ἐξεστράτευσαν. ἔνιοι δὲ τὸ τότε πρῶτον ὠθήθησαν σημαίνειν ἐν τῷ τότε καιρῷ. — 5. ** Ἐς τὸν Φλιοῦντα] τὸν Φλιοῦντα, ἀρσενικῶς. (Αὐγ.) — 6. Ἐχώρουν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.) — 12. Ὡς μεμονωμένοις] ἐρήμοις συμμάχων. (λ. Αὐγ.)

Ἄμιπποι. „Antea nullo sensu ἄνιπποι.“ WASS. Ita Aug. Pal. It. Vat. G. Lugd. C. K. m. Vall. et haud dubie plures. At vid. adnot.

Ἴσοι. Pal. ἶσοι. It. Vat. ὅσοι. In E. καὶ ἅμ. ἴσ. de.

Φλιάσιοι. Pal. Φλειάσιοι, corr. rec. man. G. Φλιάσιος. Deinde Mosqu. πανστρατιά.

Cap. LVIII. Τό τε. Ante Haack. τότε. Correxit Heilm.

Φλιοῦντα. Pal. Φλειοῦντα, ut mox H., qui hic s. v. cum γρ. habet, et infra Pal. Φλειάσιοι ac cap. sequ. Φλειασίων, et sic semper. C. I. Φλοιοῦντα, sicut infra solus I. In Vat. H. Φιλιοῦντα, sicut infra solus Vat. In Mosqu. Φιλοῦντα.

Τότε δή. Mosqu. τότε δέ.

Μαντινῆς. Vulgo rursus Μαντινῆς, in plerisque Μαντινεῖς. Nostrum Pal. Bekk. Goell. Sic rursus c. 59. bis et in proximis, ubi non amplius memorabitur, usque ad c. 81. constanter, nisi quod c. 61. 62. 72. 73. de Pal. tacetur.

Τοὺς σφετέρους. Τούς om. D. 2. Προϊόντες. Ar. Chr. Dan. προσιόντες.

Καταλαμβάνουσιν. Vind. λαμβάνουσιν.

Μεμονωμένοις. H. μεμονωμένοι. I. μενωμένοις, sed μο s. v.

Digitized by Google

μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἄγις, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους. 3. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι, ἅμα ἕῳ ἐχώρουν πρῶτον μὲν ἐς Ἄργος, ἔπειτα δὲ, ἢ προσεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. 4. Ἄγις δὲ ταύτην μὲν, ἣν προσεδέχοντο, οὐκ ἐτράπετο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπιδαυρίοις, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη ἐς τὸ Ἀργείων πεδίον· καὶ Κορίνθιοι καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι * ὄρθιον * ἑτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγα-

2. *Λαθών*] τοὺς Ἀργείους δηλανότι. (λ. Αὐγ.) — 9. *Χαλεπήν*] δύσοδον. (λ. Αὐγ.)

3. *Οἱ Ἀργεῖοι.* Οἱ om. F. „Fortasse distinguendum post ἕῳ, nam sensus erit apertior" AE. PORT. Initium tamen proximi cap. aliquantum repugnat.

Ἔπειτα δὲ. Δέ non male om. It. Vat. H. Bekk. Goell.

Προσεδέχοντο. Hinc ad ἐτράπετο lacuna in C. D. I.

Τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων. Aug. It. Vat. H. Bekk. μετὰ τῶν ξυμμ. τοὺς Λακεδ., sed in Aug. literis β′ α′ vulgaris ordo indicatus. Cf. de Art. crit. p. 132. sq.

4. Ἐτράπετο, Mosqu. ἐτράποντο. B. ἐτράποτο.

Ἀργείων. Gr. Dan. Ἀργεῖον, sed in marg. Gr. Ἀργείων.

Πελληνῆς. Vat. H. perperam Παλληνεῖς. Cf. ad IV, 120. et I. 2. p. 370. Plerique libri Πελληνεῖς, vulgo Πελληνῆς, nostrum Pal. Bekk. Goell. Sic etiam c. 59. 60.

Φλιάσιοι. Gr. οἱ Φλιάσιοι.

Ὄρθιον. Gr. ὁδόν. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. Lugd. B. C. I. E. Vind. K. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ὄρθριον. Ar. Chr. κατὰ ὄρθριον. m. κτ τ" ὄρθρ. D. ὄρθρειοι. Mosqu. ὄρθριει, i. e. ὄρθριοι. Ita „legebat Valla; nam vertit *diverso itinere matutini perrexere.*" HUDS. post Steph. Ad ὄρθιον „subintellige ὁδόν, et respondent τοῖς, ἄλλην χαλεπήν. Nihil ergo mutandum." WASS. „Scriptura, quam Vallam secutum esse putat Stephanus, defendi posset ex hoc Menandri in Ὀργῇ apud Athenaeum VI, 10. ὄρθριος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε. [Cf. Matth. Gr. §. 446. 8.] Sed haud dubie rectum est ὄρθιον. Vel pueris notum est hoc Hesiodi μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν." DUK. „Ὄρθιον aptum sane videtur loco. In altera lectione magis diceret ὄρθριοι [quam ὄρθριον], et ineptum plane fuerit *aliam matutinam viam ingressi.* Ceterum ὄρθιος in femin. habet ὀρθίαν; sed pluxa hoc faciunt adiectiva. [Cf. Matth. Gr. §. 117. 8.]" BAU. „Nolunt quidem interpretes codicum lectionem admittere. Sed haud dubie est vera et ex Herodoti dictione deprompta. Sic ille l. II. c. 173. scripsit: τὸ μὲν ὄρθριον μέχρι ὅτου πληθούσης ἀγορῆς προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα. Nostro

ρεῦσι καὶ Σικυωνίοις εἴρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ᾗ οἱ Ἀργεῖοι καθῆντο, ὅπως, εἰ σὶ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ἐς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρῷντο. 5. καὶ ὁ μὲν, οὕτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, ἔδῃου Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα.

(Ἀργεῖοι πανταχόθεν ἀποκόπτονται.)

νθ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐπὶ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυγχάνοντες τῷ Φλιασίων καὶ Κορινθίων στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων † αὐτοὶ † οὐ πολλῷ πλείονας διεφθάρησαν. 2. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Μεγαρῆς καὶ οἱ Σικυώνιοι ἐχώρουν, ὥςπερ εἴρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας, καὶ τοὺς Ἀργείους οὐκέτι κατέλαβον·

1. *Εἴρητο*] ὥρισται (l. Αὐγ.)

loco igitur illud ὄρθριον apte respondet antecedenti ἅμα ἕῳ." BENED. Paruit Haack. Sed primum quod in τὸ ὄρθριον Herodotus fecit, in solo ὄρθριον admisisse Thucydidem nondum probabile est. Nec multum iuvat Aristophanis ὄρθριον ᾄδει (de gallo). Nos igitur aut vulgatam tenemus, aut legimus ὄρθριοι. Caeterum cf. init. prox. cap. et de αἰφνίδιον atque αἰφνίδιοι dicta VI, 49.

Εἴρητο. Dan. ἤρητο, et paulo inferius. Mox D. *Νομέας*, sed ō s, ō ead. man.

Ἧι οἱ. Οἱ om. Mosqu.

Καθῆντο Pal. Bekk. Goell. In Cass. Aug. It. Vat. cod. Bas. Gr. (nisi quod hic οι s. η) et in marg. Cl. *κάθηντο*. Alterutrum etiam H. Vulgo *ἐκάθηντο*, ut III, 97. IV, 44. E. *ἐπεκάθηντο*. Sed nostrum non deterius. Cf. Pors. Praef. ad Eur. Hec. p. XVII. et Buttm. Gr. §. 86. adnot. 2.

Εἰ οἱ. Εἰ om. C. D., s. v. habet I. K. *Οἱ* om. Reg. (G.) F. Lugd. cod. Bas., ὁ pro eo habet Mosqu., qui mox *σφας* sine accent.

Ἰόντες ἐς. Ἐς pro vulg. *εἰς* Cass. Aug. Cl. H. Reg. (G.) Gr. I. Ar. Chr. Ald. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell.

Βοηθοῖεν. C. D. *βοηθεῖεν.*

Χρῷντο. C. D. I. *ἔχρῶντο.*

5. *Ἐς τὸ πεδίον* om. D. I. Statim Gr. *ἐδῄουν* habet.

CAP. LIX. *Ἐβοήθουν.* Mosqu. *ἐσεβοήθουν.*

Τῷ Φλιασίων. B. C. D. I. Ald. Flor. Bas. *τῶν Φλιασίων.*

Αὐτοί. Reiskius *αὐτοῖς* coniecit, quod iure placet Goellero. Valla: *ex ipsis haud multo plures a Corinth. obtruncantur.*

Πλείονας. F. *πλείω.*

2. *Βοιωτοὶ καὶ οἱ. Οἱ* om. Gr. (et G.?) Mox *Μεγαρῆς* hic et c. 60. Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μεγαρεῖς*, plerique codd. *Μεγαρεῖς.*

Digitized by Google

ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἑώρων τὰ ἑαυτῶν δῃούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ἀντιπαρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 3. ἐν μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον τῆς πόλεως καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καθύπερθεν δὲ Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς, τὸ δὲ πρὸς Νεμέας Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαρῆς. ἵπποι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν· οὐ γάρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἧκον.

(Θράσυλλος καὶ Ἀλκίφρων ἀφ' ἑαυτῶν Ἄγιδι μόνῳ σπένδονται τέσσαρας μῆνας, ὃ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι ἀγανακτοῦσι.)

4. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. 5. τῶν

νθ'. 1. Καταβάντες] οἱ Ἀργεῖοι. — Ἐς μάχην] φανερὰν δηλονότι. — 4. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον — πόλ.] ὥστε μὴ ἔρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. — 5. Τῆς πόλεως] τοῦ Ἄργους. — 7. Αὐτοῖς] ἤγουν τοῖς Ἀργείοις. — 11. Ἐν καλῷ] ἐπὶ συμφέροντι.

Τὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου σχόλια

Ἑαυτῶν δῃούμενα. C. ἑ δειούμενα.

Ἀντιπαρεσκευάζοντο. Cass. Aug. (hic tamen a man. rec.,) F. Lugd. Gr. B. C. I. Vind. K. ἀντεπαρεσκευάζοντο, quod vitium redit VII, 3. et in ἀντιπαρατάσσειν VII, 5. D. ἀντεπαρασκευάζοντο.

Καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καί om. Gr. Proxima ab ἐν (ante quod Haack. non recte colon posuit) ad alterum Λακ. om. I. E.

3. Μέσῳ. Gr. μέσσῳ.

Μὲν γάρ. Μέν s. v. ead. man. G. Γάρ om. C. I.

Εἶργον om. D. I. Caeterum εἶργον Pal. Bekk. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. Sequebatur vulgo ἀπό, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. Haack. Bekk. Goell. Noster II, 85. καὶ μὴ ὑπ' ἐλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης." WASS. Cf. Matth. Gr. §. 353. 3.

Καθύπερθεν H. Reg. (G.) D. I. E. K. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) male καθύπερθε. Vid. Lob. ad Phryn. p. 285., cui tamen non assentitur Schaef. Appar. ad Demosth. II. p. 273. Cass. κάθυπερ. Aug. Pal. καθύπερ, in Aug. tamen man. 2. add. θεν.

Κορίνθιοι. Gr. οἱ Κορίνθιοι.

Πελληνῆς. H. rursus Παλληνεῖς. C. Πεληνεῖς. Cf. c. 58, 3.

Μόνοι om. C., in marg. habet I.

4. Οὐχ. Gr. οὐκ.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Mosqu. m. Ar. Chr. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὑτῶν. Cf. Farr. discr. script.

Digitized by Google

δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὤν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἤδη τῶν στρατοπέδων ὅσον οὐ ξυνιόντων, * προσελθόντε * Ἄγιδι, διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην· ἑτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴ τι ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ τὸ λοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους. 354

ξ'. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ τοῦ πλήθους κελεύσαντος, εἶπον· καὶ ὁ Ἄγις, δεξάμενος τοὺς λόγους αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειόνων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος, ἀλλ' ἢ ἑνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ὡρθέναται· καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ

ἀπὸ Ἰουλ. μην. ἄρχομ.

πλὴν τοῦ τελευταίου λ. Ἀνγ.

2. *Πρόξενος*] φίλος. — 3. *Ὁσονοὺ ξυνιόντων*] ἤγουν ὁσονοὺκ ἤδη μελλόντων.

ξ'. 14. *Ἀπήγαγε*] ἔστρεψεν. (λ. Ἀνγ.)

5. *Θράσυλλος*. Pal. *Θράσυλος*. Aut hoc aut *Θρασύλος* F. D. E. Cf. c. 66. et ad VIII, 73.

Οὐ ξυνιόντων. It. Vat. H. *οὐκ ἐξιόντων*. E. *οὔπω ξυνιόντων*.

Προσελθόντε. Cass. Aug. Cl. It. F. Lugd. cod. Bas. C. E. Vind. K. (nisi quod hic *προσελφόντες*,) m. Ar. Chr. *προσελθόντες*. D. I. *προελθόντες*. Illud praeferunt Ae. Port. et Bened., sed quum *διελεγέσθην* sequatur, vide ne iis, quae a Matth. Gr. §. 301. et Buttm. §. 116. 7. adnot. 4. observata sunt, non satis confirmetur.

Ἄγιδι. Cass. *τῷ Ἀγιδι*. Mox Mosqu. *διετεγ*. Pro *μάχην* C. *μάχη*.

Cap. LX. *Τῶν Ἀργείων* om. D, *Ἀφ' ἑαυτῶν*. Lugd. *ἐφ' ἑαυτῶν*. At vid. adnot. ad VI, 40.

Κελεύσαντος. E. *κελεύοντος*. Antea Lugd. *οὐδέ* pro *οὐ*.

Ὁ Ἄγις. *Ὁ* om, D. I. Post *Ἄγις* ante *δεξ*. Abresch. *δέ* ob praeced. *μέν* excidisse suspicabatur, quod probant Gottl. et Bau. Remittitur Haack.

Τῶν πλειόνων. *Τῶν* om. Gr., non repugnante Wassio. Incisum post *πλ*. Abreschio auctore sustulit Bau., post *λόγους* Bekk.

Ἢ om. D.

Ἑνί in marg. ponit I., om. E., post *ἀνδρὶ* habet Ar.

Κοινώσας. Aug. It. H. Lugd. E. *κοινώσασθαι*, sed Lugd. nostrum in marg. Mosqu. *κοινωσάμενος*, non contra linguam (cf. Schneid. ad Xen. Anab. V, 6, 36.), sed contra consuetudinem Thucydidis. Vid. Ind. verb.

Ξυστρατευομένων. Gr. et fortasse D., ex quo nostrum temere affertur, *ξυστρατευσαμένων*.

Φράσας. C. *φράσαι*.

Digitized by Google

ξύμμαχοι ἔσπουδο μὲν ὡς ἡγεῖτο, διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτίᾳ δ' εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἄγιν, νομίζοντες, ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλημένων καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν, οὐδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. 3. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνῆλθεν· ὥφθη δὲ μάλιστα, ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, ἐν ᾗ Λακεδαιμόνιοί τε πανστρατιᾷ ἦσαν, καὶ Ἀρκάδες, καὶ Βοιωτοί, καὶ Κορίνθιοι, καὶ Σικυώνιοι, καὶ Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ Μεγαρῆς· καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἑκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προσ-

1. Ὡς ἡγεῖτο] ἦγουν προηγεῖτο. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν] τοῖς Ἀργείοις τῆς τύχης δούσης ἐπὶ συμφέροντι συμβαλεῖν. (λ. Αὐγ.) — 4. Αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἄξιον τῆς παρασκευῆς] οὔσης μεγάλης δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῶν μέχρι τοῦδε] τῶν στρατοπέδων. (λ. Αὐγ.) — 7. Μάλιστα] ἀκριβῶς. (λ. Αὐγ.) — Ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ] ζητεῖται πῶς, τριτῇ διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος εἰς Φλιασίους, καὶ ἑνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρησαμένων ὁδοῖς καὶ οὐδαμοῦ συμμιξάντων, ἔφη ἀθρόους αὐτοὺς ὤφθαι περὶ Νεμέαν. μήποτε δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀναχωροῦντα τὰ τρία μέρη ὅπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα, ἓν Νεμέᾳ πάντα ἐγένετο· εὔπορος γὰρ ἦδε ἡ ὁδός· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι, ἐγγύθεν πάντας ἥξειν ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προσαπῆντων εἰς τὴν Νεμέαν. — 11. Λογάδες] ἐκλελεγμένοι (λ. Αὐγ.) — 12. Ἔτι προσγενομένῃ] προστεθείσῃ. (λ. Αὐγ.)

2. *Πολλῇ* ante *κατ'* ponit Dan. *Ἐν καλῷ.* Gr. *ἐν τῷ καλῷ.* „Male." WASS. „Thuc. cap. praeced. *ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι.*" DUK.

Παρατυχόν. Pal. *παρὰ τυχόν.* At vid. Matth. Gr. §. 564. Mox *πανταχόθεν* in K. ex corr.

Ἀποκεκλημένων Aug. K. m. (hic et K. sine ¯ subscr.) Ar. Chr. Bekk. Goell., etiam Reg. teste Duk., sed G. *ἀποκεκλιμ.* teste Gail. In Cass. detrita erat scriptura inter *λ* et *μ*, sed spatium tantum uniuslitterae capax erat. Pal. It. Vat. H. *ἀποκλειμένων.* Cod. Bas. *ἀποκεκλιμένων.* Vulgo (et Haack.) *ἀποκεκλεισμένων.* Cf. I. 1. p. 213. Lugd. *ἐπικεκλεισμένων*, cum *απο* s. *επι* et *ι* s. *ει*.

Ἀπό. D. *ἀπό.*

3. *Λακεδαιμόνιοι.* Gr. *οἱ Λακεδ.*

Καὶ Πελλ. καὶ Φλιάσιοι om. Gr.

Ἀφ'. E. *ἐφ'.*

Καὶ ἄλλῃ om. Dan. *Κἂν ἄλλῃ* mavult Bekk., non idonea de causa.

Ἔτι. Ar. Chr. Dan. *τῇ ἔτι.*

Προσγενομένῃ. Dan. (non Mos-

Digitized by Google

γενομένῃ. 4. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον, οὕτως ἐν αἰτίᾳ ἔχοντες τὸν Ἄγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι. 5. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολλῷ πλείονι αἰτίᾳ εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες κἀκεῖνοι, μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι· πρός τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. 6. τόν τε Θράσυλλον, ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ, οὗπερ τὰς * ἀπὸ στρατείας * δίκας, πρὶν ἐξιέναι, κρίνουσιν, ἤρξαντο λεύειν. ὁ δὲ, καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμὸν, περιγίγνεται· τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

2. ** Ἔχοντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. (Κασσ.) — Ἐπ' οἴκου ἕκαστοι] μεμερισμένως εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. (λ. Ἀὐγ.) — 5. Κἀκεῖνοι] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Ἀὐγ.) — 6. Πρός] πλησίον. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Ἀναχωρήσαντες] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 11. Περιγίγνεται] σάζεται. (λ. Ἀὐγ.) — 12. Ἐδήμευσαν] δημόσια ἐποίησαν. (λ. Ἀὐγ.)

qu., quem Bekk. memorat,) προγιγνομένῃ.

4. Ἐν αἰτίᾳ. D. I. ἐναντία, I. tamen in marg. ἐν αἰτίᾳ.

Ἐν πολλῷ. Ἐν om. Mosqu., post πολλῷ ponunt Ar. Chr. „Aliter solet noster." WASS.

Αἰτίᾳ om. Dan. Mox. C. τὸ (pro τοῦ) πλήθους habet.

Ποτέ om. cod. Bas.

Παρασχόν. D. I. male παρασχεῖν. Cf. 63, 1.

Ξυμμάχων. Mosqu. καὶ ξυμμ.

6. Θράσυλλον. Pal. Θράσυλον. Cum uno λ etiam E. Cf. ad 59, 5.

Χαράδρῳ. D. I. male Χαράνδρῳ. Vid. Paus. II, 25, 2.

Ἀπὸ στρατείας Ar. Chr. „atque ita legendum esse docuit Ae. Port." HUDS. Consentit Kistem., receperunt Haack. et Goell., intelligentes lites in expeditionibus ortas. Cass. Aug. ἀποστρατείας. Quae „lectio, ut ut haud contemnenda, [et probata Schneidero in Lex. Gr.,] angustior tamen est; quippe et alia iudicabantur." BAU. Unde hoc cognitum habeat vir doctus, nos ignorantes ad scripturam ἀποστρατείας amplectendam inclinamus. Vulgo (et Bekk.) ἀπὸ στρατιᾶς. H. rursus ἐκ στρατιᾶς.

Ἐξιέναι. Cl. ex emend. male ἐκιέναι.

Λεύειν. Gr. λίγειν, nostrum int. vers. In Reg. super vers. ead. man. est γρ. λιθεύειν. In incerto Par. λειθίζειν (? λιθάζειν ?). „Λεύειν poeticum paene; adiectivum tamen frequentius paulo λιθόλευστος." BAU. Compositum καταλεύειν usurpant Herodot. Xenoph.

Καταφυγὼν — περιγίγνεται. „Thom. Mag. in περιεγένετο." DUK.

Ἐδήμευσαν. C. ἐδήμησαν.

Digitized by Google

(2. Αἱ σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ὀρχομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ καὶ ἐς ἐπὶ Τεγέαν. ξα'. ξβ'.)

ξα'. Μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὁπλιτῶν καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνουν λῦσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους) ἀπίεναι ἐκέλευον αὐτούς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον, βουλομένους χρηματίσαι, πρὶν ἢ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι (ἔτι γὰρ παρῆσαν) κατηνάγκασαν δεόμενοι. 2. καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος, ἔν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιντο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς) ἅπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. 3. καὶ πείσαντες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους, εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες, πλὴν Ἀργείων· οὗτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον.

Ol. 4. ἔτ. γ. μετὰ τὴν ια'. Ἰουλ. μην.

ξα'. 6. ** Χρηματίσαι] ἀποκρίνεσθαι. (Δουγδ.) — 13. Τὸν Ἀρκαδικόν] τὸν παρ' Ὁμήρῳ πολύμηλον.

Cap. LXI. *Ὁπλιτῶν καὶ τριακοσίων ἱππέων.* H. *ἱππέων καὶ τριακοσίων ὁπλιτῶν.* Pro trecentis equitibus Diod. l. XII. c. 79. ducentos nominat.

Ἐστρατήγουν. D. I. *ἐστρατήγει*, ne id quidem vitiose.

Λῦσαι. Hinc ad *χρηματίσαι* lacuna in D. In Mosqu. *χριματ.* exaratur.

Πρὶν ἤ. D. *πρὶν οἱ.*

2. *Οἱ Ἀθηναῖοι.* *Οἱ* om. Gr. Mox ante Bau. virgula non post *παρόντος* erat, sed post *ξυμμ.*

Γένοιντο. D. *ἐγενήνητο.* I. *ἐγεγένοιντο.* E. *γεγένοινται.* Iidem tres antecedens *καί* omittere videntur.

Σφεῖς. F. *σφᾶς.* Cf. ad IV, 6. Statim Vind. K. *ἅπτεσθε.*

3. *Ἐκ τῶν λόγων.* Gr. *ἐν τῷ λόγῳ.* „Hoc defendi quidem poset, sed non est recedendum a scriptura vulgata, quam tuentur alii omnes scripti et editi libri. Lucian, Catapl. p. 440. *ἐκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον.* Idem de Sacrific. p. 363. *κατεδυνάστευσεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων.* Plutarch. Romul. p. 45. *πεπεισμένον ἔκ τινων ἄρα λογίων.*" DUK.

Ὀρχομενόν. Cl. *τὸν Ὀρχομενόν.* At sic alibi *Ὀρχομενὸς ὁ Μινύειος, ὁ Βοιώτιος.*

Πάντες om. D. Verba *οὗτοι δὲ — ἦλθον* Haack. parenthesin esse voluit, quod quanquam ob repetitum *πάντες* ante *ἐπολιόρκουν* non necessarium videtur, saltem cum Goell. ante *οὗτοι* minus plene interpungendum erat.

Digitized by Google

4. καὶ προσκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν, καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι, καὶ ὅμηροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. 5. οἱ δὲ Ὀρχομένιοι, δείσαντες τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος, καὶ, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέδεντο Λακεδαιμόνιοι, παραδοῦναι.

ξβ'. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενόν, ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι ἐφ' ὅ τι χρὴ πρῶτον ἰέναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ἠλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τεγέαν· καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. 2. καὶ οἱ μὲν Ἠλεῖοι, ὀργισθέντες ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεου ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαν-

Τὰ ἀπὸ τοῦ προσγενέσθαι] προσκαθῆναι. — 4. Αὐτόθι] ἐν τῷ Ὀρχομενῷ.

ξβ'. 13. Προσέθεντο] συνῆλθαν τῇ γνώμῃ.

4. Προσκαθεζόμενοι. Gr. B. C. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.) προκαθεζόμενοι. At vid. Ind. verb. in προσκαθίζ. Statim Lugd. ἐπολιώρκουν.

Ὅμηροι. B. ὅμοιροι.

5. Ὀρχομένιοι. Pal. Ὀρχέμενοι. H. s. v. γρ. Ὀρχόμεναι. G. ἀρχόμενοι.

Τήν τε. Τἠ hoc, (non, ut Bekk. scribit, id quod post ἄλλως legitur,) om. D. Ar. Chr. Dan.

Προαπόλωνται. F., qui etiam ante ἐβοήθη, ἀπροαπόλωνται. G. ἀπόλωνται. „Ante quod ergo tempus? Nempe, priusquam auxilio quisquam veniret." BAU.

Μαντινεῦσι. Vulgo καὶ Μαντινεῦσι, sed ineptum καί om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. Mosqu. Vall. Haack. Bekk. Goell. In K. erasum est. „Rem illustrat locus c. 77. καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐν Μαντινείᾳ." HAACK. Mox errore typogr. apud Duk. κατέδοντο, quod repetiverunt Lips. et Alter.

Cap. LXIII. Ἐβουλεύοντο. Lugd. ἐβούλοντο, sed nostrum in marg.

Τεγέαν. De accentu vid. ad c. 32, 3.

Καὶ Ἀθηναῖοι. Καί om. Pal.

2. Ἀνεχώρησαν. Mosqu. ἀνεχωρήσαντους.

Μαντινείᾳ. Pal. Gr. Μαντινίᾳ.

Digitized by Google

τινεία ὡς ἐπὶ Τεγέαν ἰόντες. καὶ τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα.

(8. Δευτέρα στρατεία Ἀγιδος εἰς Ἄργος. ξγ'—οε'. α) Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ'—ξς'. Λακεδαιμόνιοι Ἀγιδι χαλεπαίνουσι, καὶ δέκα αὐτῷ ξυμβούλους διδόασι.)

ξγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἄργους τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, Ἄγιν ἐν μεγάλῃ αἰτίᾳ εἶχον, οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἄργος, παράσχον καλῶς, ὡς οὔπω πρότερον αὐτοὶ ἐνόμιζον· ἀθρόους γὰρ τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν. 2. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἁλωπέναι, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον, καὶ ἐβούλευον εὐθὺς ὑπ' ὀργῆς, παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χρὴ τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασπάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. 3. ὁ δὲ παρητεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν· ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρα-

2. Ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα] ἠμέλουν τῶν κατὰ μέχρι τοῦ τὴν πόλιν πραγμάτων. (λ. Κασσ.)

ξγ'. 5. Σφίσιν] τοῖς Λακεδαιμονίοις. — Παρασχὸν καλῶς] ἀντὶ ἐξ ὁλίτου συμβάντος καλῶς τοῦ χειρώσασθαι αὐτούς. — 7. Τοσούτους] γου ἤγουν πολλούς. — Τοιούτους] ἤγουν ἀνδρείους. — 8. Λαβεῖν] κεφ. ξδ'. ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν. ** ἀθροίζειν. (Δουγδ.) — 12. Ὁ δὲ] ὁ Ἄγις. σχόλια — 13. Ῥύσεσθαι] ἀπολύσειν. λ. Ἀϊγ.

Ἰόντες. Vat. ἰόντας.

Αὐτοῖς om. Reg. (G.)

Αὐτῶν Τεγεατῶν. Vulgo (et Bekk.) post αὐτῶν interponitur τῶν, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. H. Lugd. Gr. B. C. I. K. (quorum multos tacuit Bekk.) m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Goell. Cf. Krueg. ad Dion. p. 454 sq. et Ind. verb. in αὐτός.

Ἐνεδίδοσαν. Mosqu. K. ἐνέδοσαν.

Cap. LXIII. Τετραμήνους. Vat. τετραμμένους. H. τετραμμένας.

Αἰτίᾳ in marg. ponit Mosqu.

Χειρωσάμενον. H. χειρωσάμενοι. D. κοινωσάμενον. Valla: quod secum rem non communicasset in tanta cum Argivis opportunitate bene pugnandi.

Παρασχόν. D. rursus παρασχεῖν. Cf. 60, 5.

Καλῶς. E. καλόν.

2. Ἁλωπέναι. Mosqu. ἁλῶν. Antea C. ἠγγέλετο.

Ἐβούλευον. Mosqu. ἐβούλοντο.

Εὐθύς de. Dan.

Τὸν ἑαυτῶν. K. Ar. Ald. Flor. Bas. τῶν ἑαυτῶν. In cod. Bas. vulgata est ex emend.

Τήν τε. Τέ om. C. D. I. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K.

3. Ῥύσεσθαι. Cl. Ar. ῥύσασθαι.

Στρατευσάμενος. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. στρατευσόμενος.

Digitized by Google

τευσάμενος· ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς ὅ τι βούλονται. 4. οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὃς οὔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς· δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐ- 356
τῷ ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρα- 5
τιὰν ἐκ τῆς πόλεως.

(Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν ἐξ Ἀρκαδίας ξυμμάχων ἐς Τεγέαν ἀφικόμενοι, ἐς τὴν Μαντινικὴν ἐςβάλλουσιν.)

ξδ'. Ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τεγέα πρὸς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. 2. ἐνταῦθα δὴ βοή- 10
θεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἱλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα, καὶ οἷα οὔπω πρότερον. 3. ἐχώ-

3. Ἐν τῷ παρόντι] τῷ τοτε καιρῷ, ὅτε ὠργίζοντο. — 5. Μὴ κύριον] τὸν Ἄγιν.

ξδ'. 7. Παρὰ τῶν ἐπιτηδείων] τῶν ἐν τῇ Τεγέᾳ. — 8. Εἰ μὴ παρέσονται] οἱ Λακεδαιμόνιοι. §. ἡ στρατιὰ ἡ βοηθήσουσα. — 10. ** Ὅσον οὐκ] μόνον οὐχί. (Λουγδ.) — 12. Καὶ οἷα οὔπω] γράφεται καὶ ὡς οὔπω. (λ. Κασσ.) — Ἐχώρουν δὲ ἐς Ὀρέστειον]

„Quod praeferendum vulgato [cum Levesqu.] non est. Sensus est: „simulac *profectus fuerit* in bellum", non *profecturus*." HAACK.

4. Τὴν μέν. Μέν om. D.

Ἐπέσχον. Lugd. ὑπέσχον.

Ἀπάγειν. Mosqu. ἐπάγειν.

Ἐκ τῆς πόλεως. „Si, in quo rex antea deliquerit, probe meministi, non dubitabis scribere ἐκ τῆς πολεμίας. In eo enim res vertebatur, ut rex, quod ante ipse fecerat, ne in posterum faceret, iniussuque horum decemvirorum copias ex agro hostium reduceret." LINDAU. Spicil. p. 10. At scriptor nihil aliud dicere vult quam non licuisse amplius regi sine his comitibus in bellum proficisci. Diod. l. XII. c. 78. παρακατέστησαν συμβούλους καὶ προςέταξαν μηδὲν ἄνευ τῆς τούτων γνώμης πράττειν.

Cap. LXIV. Αὐτοῖς ante ἀφικνεῖται ponit Ar. Antea δέ plene Cass. Aug. Gr.

Ὅτι. H. s. v. γρ. ὡς.

Τεγέα. H. s. v. addit ται.

Ἀφεστήκει. Reg. (G.) in marg. ἀφειστήκει. Mosqu. ἀφέστησαν.

2. Εἱλώτων. Gr. Εἰλώτων. Cf. adnot. ad I, 101.

Ὀξεῖα om. D.

Οἷα Cass. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Vind. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. et ex corr. Aug. In Cl. Gr. Mosqu. et cap. Schol. οἷα, uti Tus. Alterutrum etiam H. C. D. I. E. K., utrumque marg. Steph. Vulgo ὡς. „Si quid mutandum sit, malim οἷα; nam οἷα plurale neutrum hic vix potest locum habere. Thuc. V, 14. τῇ ἐν τῇ τήσῳ

Digitized by Google

ρουν δὲ ἐς Ὀρέσθειον τῆς Μαναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖσιν ἰέναι κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τεγέαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τοῦ Ὀρεσθείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἔκτον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν, ὥστε τὰ οἴκοι φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνοῦνται ἐς Τεγέαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκάδων παρῆσαν. 4. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ Βοιωτοὺς, καὶ Φωκέας, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν κελεύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο, καὶ οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις καὶ ἀλλήλους περιμείνασι διελθεῖν τὴν πολεμίαν· (ξυνέκλῃε γὰρ διὰ μέσου·) ὅμως δὲ

οἱ βοηθήσοντες. [γράφεται ἐς Ὀρίσειον. (λ. Καισ.)] — 1. Ἀρκάδων] ἦγουν ἐκ τῶν Ἀρκάδων. — 5. Ἐπ' οἴκου] ἦγουν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. — 11. Ἐξ ὀλίγου] ἐξαίφνης. §. ** διαστήματος. (Λουγδ.) — ** Ἐγίγνετο] ἐλθεῖν. (Λουγδ.) — 13. Ξυνέκλειε γὰρ διὰ μέσου] [ἀντὶ τοῦ] ἐν μέσῳ γὰρ οὖσα ἡ πολεμία γῆ ἐφύλαττεν αὐτούς. ἢ,

ξυμφορᾷ, οἷα οὔπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ." DUK. Ὡς interpretationem esse corruptae scripturae οἷα addit Haack.

3. Ὀρέσθειον et mox Ὀρεσθείου Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. cod. Bas. m. Bekk. Goell., nisi quod Cass. infra cum Cl. Ὀρισθείου. Ald. Flor. Ὀρίσθειον. (?) Vulgo (et Haack.) Ὀρέστειον. Mosqu. Ὀρεστίειον. Gr. Ὀρέστιον hic in contextu et marg., sed infra Ὀρεσθίου, ubi Reg. (G.) E. Ὀρεστίου. Cass. in marg. et Aug. ibid. γρ. Ὀρίσειον. Cl. in marg. et m. ibid. γρ. Ὀρίσιον, quam scripturam etiam Schol. atque marg. Vind. et marg. Steph. admotavit. Vid. ad IV, 134.

Προεῖπον om. Gr.

Μέχρι μέν. Μέν om. D.

Ἐκεῖθεν δέ. C. ἐκεῖθέν τε.

Ἀποπέμψαντες. H. ἐκπέμψ., ne in composito quidem odium praepositi. ἀπό occultans.

Πρεσβύτερόν τε. Τέ om. Dan.

Τὸ νεώτερον. Τό om. C. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K. Utrumque Thucydideum. Vid. I. 1. p. 196. Caeterum Mosqu. νεότερ. Parenthesis notas ante ἐν et ὥστε sustulit Haack.

Τὰ οἴκοι. D. Ar. Chr. τὰ οἶκον. C. τοὺς οἴκους.

4. Λοκροὺς. Pal. rursus Λωκρούς. Mox βοηθεῖν in marg. ponit I.

Ἐγίγνετο. F. ἐγένετο.

Ἀλλήλους. Cass. Aug. Pal. E. ἀλλήλοις, in E. tamen ους s. οις ead. man.

Τὴν πολεμίαν om. Cl., s. v. habet H., in marg. Aug. et Vat., Aug. tamen a man. vet. addito signo λ" (i. e. λείπει). Ob sequens ξυνέκλῃε deesse nequeunt. Solum τήν om. Mosqu.

Ξυνέκλῃε Reg. (G.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ξυνέκλειε. Cf. I. 1. p. 218.

Digitized by Google

ἠπείγοντο. 5. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρκάδων ξυμμάχους, ἐξέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ, ἐδήουν τὴν γῆν.

(Ἅγις ὀλίγου δεῖ μάχεσθαι ἐν χωρίῳ ἀνεπιτηδείῳ· ἀναχωρεῖ μέντοι ἐς τὴν Τεγεᾶτιν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐπιδιώκοντες αὐτὸν προέρχονται ἐς τὸ ὁμαλόν.)

ξε'. Οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ, οἱ ξύμμαχοι ὡς εἶδον αὐτοὺς, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόοδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. 2. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπῆεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἄγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερὸν ἰόντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου

δ μᾶλλον, ἀπέκλειε τοῖς ἐξ Ἄργους. — 1. Ἀναλαβόντες] ἤγουν ἀναστήσαντες, καὶ λαβόντες. (λ. Ἀὐγ.) — 2. Ἀρκάδων] ἤγουν ἐκ τῶν Ἀρκάδων. (λ. Ἀὐγ.) — 3. Πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ] ναῷ δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.)

ξε'. 6. Ἐρυμνὸν] ὀχυρόν. (λ. Ἀὐγ.) — Δυσπρόοδον] δυσέμβατον. (λ. Ἀὐγ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις δηλονότι. (λ. Ἀὐγ.) — 9. Τῶν πρεσβυτέρων] Λακεδαιμονίων. — Ἄγιδι ἐπεβόησεν] ἤγουν ἐνώπιον πάντων. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Διανοεῖται] ὁ Ἄγις. — 11. Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι] τὸ προγεγονὸς τῷ νῦν δηλονότι. τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ἐξ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος ῥηθεῖσαν, ὅτις τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τῷ τῆς μητρὸς φόνῳ ἐθεράπευσε. — Τῆς ἐξ Ἄρ-

5. *Παρόντας* s. v. G.

Ξυμμάχους. Gr. *ξυμμάχων*, sed nostrum int. vers.

Μαντινικήν. D. I. *Μαντινεικήν*.

Cap. LXV. *Οἱ δ' Ἀργεῖοι. Δ'* per apostrophum plerique libri. Vid. I. 1. p. 437. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *δέ*.

Αὐτούς. K. *ἀστούς*.

Καταλαβόντες. Gr. *ἀπολαβόντες*.

Χωρίον. Vat. *τὸ χωρίον*.

Δυσπρόοδον. „Thom. Mag. h. v. exponit *δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον*. Add. eundem in *εὐπρόοδος*. Priore loco interposita particula *τέ* legit *ἐρυμνόν τε καὶ δυσπρόοδον*." DUK.

2. *Ἄγιδι*. Gr. *τῷ Ἄγιδι*.

Ἐπεβόησεν. Vat. *ἐβόησεν*. H. *διεβόησεν*, sed *επε* s. *δια*. C. *ἐπεβοήθησεν*.

Ὁρῶν. C. D. I. *ἰδών*.

Πρός. Cam. C. D. I. *ἐς*.

Χωρίον. Cam. *χωρίων*. Ar. Chr. Dan. *τὸ χωρίον*.

Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι. „Citat Plutarch. in Moral. p. 797., et legit *ἰάσασθαι*." WASS. Similes locos vid. in adnot.

Τῆς ἐξ. Cass. a. pr. man. (nam deinde factum *τῆς*,) Aug. Gr. *τὴν ἐξ*.

Ἐπαιτίου. Cass. Aug. *ἐπ' αἰτίου*. Plutarch. l. d. *εὐπετοῦς* et

Digitized by Google

ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. 3. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβού-
857. μα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμίξαι,
5 ἀπῆγε. 4. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὗπερ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ, Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶ-

γους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως] διὰ τὴν ἐξ Ἄργους δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενόμενον, νῦν ἀκαίρως αὐτὴν προθυμεῖσθαι ἀναλαβεῖν καὶ ἐπανορθῶσαι [τὴν τότε γενομένην ἁμαρτίαν. (λ. Ἀνγ.)] — 1. Ἀνάληψιν] θεραπείαν. (λ. Ἀνγ.) ** κατόρθωσιν. (Λουγδ.) — 3. Ἄλλο τι, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν] ἀντὶ τοῦ ἄλλο τι δόξαν ἢ τὸ αὐτό. (λ. Κασσ.) — 5. Ἀπῆγεν] εἰς τοὐπίσω ἔστρεψε. (λ. Ἀνγ.) — 6. Ἐξέτρεπε] μετωχέτευεν. (λ. Ἀνγ.) — 7. Ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ] εἰς ὁποτέραν πόλιν ἔβη. (λ. Ἀνγ.)

βουλόμενον. [C. βουλομένην.] Non videtur recedendum a scriptura recepta," DUK.

3. Ὁ δὲ — ἀπῆγε. „Laudat Suidas in ἐπιβόημα, ὁ δὲ εἴτε τὸ ἐπ. [sic etiam Zon., et εἶπε pro εἴτε Phav.] qui ex h. l. emendandus εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβ." WASS. Εἴτε s. v. H. *Καί* ante *διά* om. etiam Mosqu. At vid. Ind. Xen. Cyr. in *εἰ*. Ipsum *διά* om. etiam Dan.

Ἐπιβόημα. „Σκληρόν esse autumat Pollux VI, 208., pro quo ἐπιβόησις apud Dion. Hal. in Arte VII, 2. Noster ἐπιβούλευμα et ex illo Iosephus pro ἐπιβούλευσις." WASS. „Si ἐπιβόημα tam durum videbatur Polluci, non debebat ipse eo uti IX, 123." DUK. Cf. I. 1. p. 250.

Εἴτε καὶ αὐτῷ. Suid. ἢ καὶ αὐτῷ. *Καί* rursus om. Mosqu.

Ἄλλο τι. Gr. ἀλλότι. Proxima virgula vulgo abest, et tamen post αὐτό interpungitur.

Δόξαν ἐξαίφνης. „Post δόξαν in Suida [et Pal.] distinctio ponitur, et ἐξαίφνης coniungitur cum sequentibus; non deterius quam in edd. Thuc." DUK. Nec multum obstat κατὰ τάχος.

Ξυμμίξαι. Vat. H. ξυμβῖναι, sed in H. s. v. γρ. ξυμμίξαι.

4. Τεγεᾶτιν. Pal. C. I. Τεγεάτην. m. Τεάτιν. K. Γεάτιν. Ante Haack. Τεγεάτιν et mox Τεγεᾶται.

Ἐξέτρεπεν ἐς Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Cam. Gr. C. D. I. B. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Valck. ad Herodot. VII. c. 208. Haack. Bekk. Goell., nisi quod Ar. Chr. Dan. εἰς. Vulgo ἐξέτρεπε πρός.

Τὴν Μαντινικήν. Τήν om. Ar. Chr.

Ὡς. D. E. ἐς. Reg. C. (?G?) K. Ar. Chr. Dan. ὡς ἐς. Statim C. βλάπτοντες, sed ō s. ē.

Ὁποτέρωσε ἄν. Cass. Aug. Pal. It. pessime ὁποτέρως ἐάν. Vat. ὁποτέρων ἐάν. Lugd. ὁποτέροσε ἐάν. De ἐάν vid. ad IV, 118.

Ἐσπίπτῃ. Gr. ἐμπίπτῃ. E. (non F., quem Bekk. nominat,) ἐσπίπτοι. Schol. ἐκπίπτῃ?

Καὶ Τεγεᾶται in marg. ponit K.

ται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν, ἐπειδὰν κύθωνται, καταβιβάσαι τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. 5. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου [αἰφνιδίῳ] αὐτῶν ἀναχωρήσει, οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν· εἶτα, ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκεῖ-

1. *Πολεμοῦσιν*] ἀλλήλους δηλονότι. (λ. *Ἀϋγ.*) — *Βοηθοῦντας*] βοηθήσοντας. (λ. *Ἀϋγ.*) — 3. *Καταβιβάσαι*] ἀντὶ τοῦ ἀγάγειν αὐτοὺς τοῦ καταβῆναι παρασκεῖν. — 5. *Περὶ τὸ ὕδωρ*] πρὸς τῷ ὕδατι. — 7. *Ἐξ ὀλίγου*] καιροῦ δηλονότι. (λ. *Ἀϋγ.*) — 8. *Ἀναχωροῦντες*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. *Ἀϋγ.*)

Τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας. „Participium *βοηθοῦντας* si iungatur cum verbis *τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου*, pro futuro *βοηθήσοντας* accipiatur necesse est, etsi ne sic quidem commoda sententia efficiatur, quum neque ad hoc constituti fuerint in colle, neque illud Agidis inceptum suspicari potuerint. Ergo *βοηθοῦντας* non potest iungi cum *τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου*, sed post *λόφου* comma ponendum est. Thucydides brevitatis studiosus *τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου καταβιβάσαι* dixit pro *τοὺς ἐπὶ τοῦ λόφου* (*ἱδρυθέντας*) *καταβιβάσαι ἀπ' αὐτοῦ.*“ HAACK. Cf. I. 1. p. 176.

Πύθωνται. Cl. It. Vat. H. Gr. B. C. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. *πείθωνται*, sed E. recte *ὕ* s. *ει*. Mox *τοὺς Ἀργ. καὶ τοὺς ξυμμ.* male olim suspectarant Haackio, quem vide. Cf. I. 1. p. 205.

Καὶ ἐν — ποιεῖσθαι laudat Phot. p. 241. Post *ποιεῖ.* Bekk. et Goell. male colon habent.

5. *Περί.* H. *παρά*, sed s. v. *περί.* Antea Pal. *μείνας.*

Τῇ ἐξ. C. *τῆς ἐξ.*

Αἰφνιδίῳ. C. D. I. Mosqu. *αἰφνιδίῳ.* In Reg. de. „Et potest suspectum esse, tanquam ex interpretatione, [praesertim quum ad c. 64. hoc exstet scholion, *ἐξ ὀλίγου· ἐξαίφνης* et iterum c. 66. *δι' ὀλίγου· ἐξαίφνης.* HAACK.] Nam *ἡ ἐξ ὀλίγου ἀναχώρησις* eadem est quae *αἰφνίδιος.* Thuc. II, 61. *μεταβολῆς μεγάλης καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπεσούσης.* IV, 108. *οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις.* V, 64. *ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγένετο*, ubi schol. Cass. itidem supplet *καιροῦ.* Et c. 71. *ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι.*“ DUK. „*Ἐξ ὀλίγου* ad loci intervallum referendum.“ AE. PORT. „Vix est quin pro glossemate habeatur *αἰφνιδίῳ* et eiiciatur.“ BAU. Consentiunt Abresch. aliique. Uncos addidit Haack., non item Bekk. et Goell.

Αὐτῶν om. Gr.

Ὅ τι. Reg. *ὅ τι ἄν*, male. Vid. I. 1. p. 137. et Matth. Gr. §. 516. 3.

Εἶτα. Plerique libri (vid. I. 1. p. 421.) *εἶτ'*. Nostrum ante distinctionem (quam Duk. male

νοί τε ἀπέκρυψαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον, καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν στρατηγοὺς αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον, τό τε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἄργει Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ὅτι ἀποδιδράσκον-
5 τας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν οἱ μὲν σώζονται, σφεῖς δὲ προδίδονται. 6. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ παραυτίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, καὶ προελθόντες ἐς τὸ ὁμαλὸν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

(β'. Μάχη ἰσχυρὰ μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐν ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξϛ'—οέ. Λακεδαιμόνιοι, τῶν πολεμίων ἐξαίφνης ἐπιφανέντων, κατὰ τάχος ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν καθίστανται.)

10 ξϛ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἵ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνετάξαντο ὡς ἔμελλον μαχεῖσθαι, ἢν περιτύχωσιν· οἵ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες, ὁρῶσι δι' ὀλίγου

Αὐγ μην. ἀρχομ

1. Ἀπέκρυψαν] ἑαυτοὺς δηλονότι. ἀφανεῖς ἐγένοντο. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν πλοϊζομένων καὶ οὐκέτι ὁρωμένων λέγεται ὅτι ἀπέκρυψαν. — Σφεῖς] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 2. Αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον] ἐμέμφοντο. (λ. Αὐγ.) — 3. Καλῶς ληφθέντας] εὐκαίρως καὶ βεβαίως ἀποληφθέντας. — 5. Οἱ μέν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Σφεῖς δέ] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Αὐγ.)

ξϛ'. 11. Ἢν περιτύχωσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — 13. Δι' ὀλίγου] ἐξαίφνης. (λ. Αὐγ.)

post ἀναχ. habet,) praestare putat. Cf. tamen I. 1. p. 218.

Ἀπέκρυψαν. Mosqu. ἐπέκρυψαν. At vid. adnot. Mox G. K. ἐπηκολούθουν.

Αὖθις. H. s. v. γρ. εὐθύς.

Ἐν αἰτίᾳ. Vind. ἐναντία, qui error affuit iam 60, 4.

Πρότερον. Mosqu. πρῶτον.

Καλῶς. C. κακῶς. Mox Pal. rursus σώζονται. Cf. de Art. crit. p. 150.

6. Ἐθορυβήθησαν. It. Vat. H. et in marg. Cl. perperam ἐθορύβησαν.

Προελθόντες. Aug. (in quo tamen σ eras.,) Vat. H. D. I. Mosqu. Ar. Chr. et in marg. Cl. ac Dan. προςελθόντες. „Non recte. Mox cap. sequ. ἀπὸ τοῦ λόφου προσεληλυθότας." DUK. Vulgatam agnoscit etiam Phot. p. 241. Add. Halbkart. ad Xen. Anab. IV, 2, 16.

Cap. LXVI. Μαχεῖσθαι. Dan. μάχεσθαι. Verba οἵ τε Ἀργ. καὶ οἱ ξύμμ. non expressit Valla.

Ἢν περιτύχωσιν. K. ἤνπερ τύχωσιν, non male.

Οἵ τε. I. s. v. ead. man. δέ.

Ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. Cod. Bas. ἐστρατοπέδευον.

Digitized by Google

τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἤδη πάντας, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας. 2. μάλιστα δὴ Λακεδαιμόνιοι, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν· διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγίγνετο· καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, 5
Ἄγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. 3. βασιλέως γὰρ ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αὖθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις, καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτίᾳ. 358.
4. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἤν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐ-

1. Ἐν τάξει] παρατεταγμένους. — 2. * * Ἐς ὃ ἐμέμνηντο] μετὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων μνημην. (Λουγδ.) — 3. Διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως] χωρὶς ἀναβολῆς καὶ μελλήσεως. — 4. Ἡ παρασκευὴ] ἐφόπλισις. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐς κόσμον] εἰς τὴν σύνταξιν. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐξηγουμένου] ἀντὶ τοῦ διατάττοντος, ἑρμηνεύοντος. — 7. Βασιλέως γὰρ ἄγοντος] ἡγεμονεύοντος. [ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς· πρῶτος] βασιλεύς, [δεύτερος] πολέμαρχος, [τρίτος] λοχαγός, [τέταρτος] πεντηκοντὴρ, [πέμπτος] ἐνωμοτάρχης, [ἕκτη] ἐνωμοτία. — 11. Κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι] διὰ † τούτων † χωροῦσι καὶ ταχέως

Τάξει τε. Τέ om. incertus Par. Pro πάντας Par. nescio quis πάντες.

2. Μάλιστα δή. Mosqu. μάλιστα δὲ καί. „Legendum videtur μάλιστα δέ. Saepissime quidem Thucydides δή usurpat post superlativos, etiam post μάλιστα. Sed h. l. particula adversativa aptior est, ne dicam necessaria." HAACK. Non displiceret μάλιστα δὲ δή.

Ἐμέμνηντο. Gr. in contextu et marg. ἐμέμνητο.

Βραχείας. Cass. βραχίας. Proximum γὰρ ante βραχ. collocant C. I. (non G., ut Bekk. affirmat.) At vid. I. 1. p. 302.

Μελλήσεως. Mosqu. μελήσεως. „Διὰ βραχ. μελλ. i. e. μετὰ βραχ. *ut parum aut nil temporis superesset ad cunctandum.* In voc. μελλ. autem, si cunctationem notat, non urgeatur haec notio; frigidum enim fuerit *breve tempus erat cunctandi*, quasi cunctandum omnino foret in tali casu. [Verum nos quoque *da durfte man nicht lange zaudern!*] Μελήσεως, quod est in Mosqu., non est Graecum satis. [Habent tamen Schneid. et Pass.]" BAU. Mox in ὑπὸ σπ. aliquantum haeremus. Vid. adnot.

3. Πεντηκοντῆρσιν Cass. Ang. Gl. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. K. (nisi quod hic ν ephelc. om.) m. Ar. Chr. Bas. Schol. Haack. Bekk. Goell. In C. πεντηκοντέρσιν. Vulgo male πεντηκοντατῆρσιν. „Xenophonti πεντηκοστῆρες dicuntur." HUDS. Sed etiam πεντηκοντῆρες Anab. III, 4, 21. 22. Hinc corrige Schneid. et Pass. Lex.

Ἐνωμοτάρχαις. Ἐνωμοτάρχοις si malis ob I. 1. p. 220., vid. ad Xenoph. Anab. III, 4, 21.

4. Ἤν τι. Pal. ἦν τὰ.

Digitized by Google

τὰ χωροῦσι, καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται. σχεδὸν γάρ τι πᾶν, πλὴν ὀλίγου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει.

(Τάξις ἀφράτερων.)

δ ξξ. Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο, ἀεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Βρασίδειοι στρατιῶται καὶ Νεοδαμώδεις μετ' αὐτῶν· ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίστασαν τοὺς
10 λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς, μετὰ δὲ τούτους Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἕσχατον ἔχοντες· καὶ οἱ ἱππῆς

διέρχονται. — 1. Σχεδὸν γάρ τοι πᾶν — —] σχεδὸν ἅπαν τὸ τῶν Λακεδαιμονίων στρατόπεδον ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσί. — 3. Τὸ ἐπιμελὲς] ἡ ἐπιμέλεια τοῦ πράγματος. (λ. Λύγ.) — Τοῦ δρωμένου] ἀντὶ τοῦ τῶν ἐπιγινομένων, γινομένων.

ξξ'. 5. Σκιρῖται] λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. — 8. Βρασίδειοι] οἱ μετὰ Βρασίδου. — ** Νεοδαμώδεις] νεοπολῖται. (Λουγδ.) — 10. Παρ' αὐτούς] πλησίον. (λ. Λύγ.) — Ἡραιῆς] λεγόμενοι δηλονότι. (λ. Λύγ.)

Γάρ τι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo γάρ τοι. Cf. Duk. ad VII, 33.

Πλὴν ὀλίγου. — εἰσίν. „Aristides t. I. p. 387. ed. Cant. [sive p. 211.] ὀλίγων minus eleganter laudat." WASS. C. D. I. ὀλίγον.

Cap. LXVII. Εὐώνυμον. H. τὸ εὐώνυμον. At vid. I. 1. p. 195. Statim Mosqu. Σκιρῖται. Mox Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Τὴν τάξιν. Τήν om. Aug. Pal. R. Vat. H. At vid. I. 1. p. 196.

Παρὰ δ' αὐτοῖς. Ar. παρ' αὐτοῖς.

Βρασίδειοι. Aug. (in quo man. rec. corr. in ει,) R. Vat. D. E. m. Ar. Chr. Βρασίδιοι. H. F. I. K., sî Gailius vera tradit, Βραδίσιοι. Cf. c. 71. 72.

Νεοδαμώδεις. Mosqu. Νεοδαμώδαϛ.

Ἐξῆς. Mosqu. εὐθύς.

Καθίστασαν. Mosqu. καθίσταντο, non male. Vid. tamen I. 1. p. 187.

Αὐτούς. E. αὐτοῖς. Mox Ἡραιῆς, ἱππῆς, Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo omnia cum ι subscr., in multis libris εις. Cf. I. 1. p. 472 sqq.

Τεγεᾶται καί. Καὶ s. v. H., om. It. Vat. Ante Haack. rursus Τεγεάται.

Οἱ ἱππῆς. Οἱ om. Gr. E. Ante καὶ οἱ paulo plenius interpunximus.

Digitized by Google

αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. 3. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο, παρὰ δ' * αὐτοὺς * οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων ἦσαν· ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε· καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται, ἔπειτα Ἀθηναῖοι ξύσχατοι, τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες, καὶ ἱππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

(Ἀριθμὸς Λακεδαιμονίων ἐκ λογισμοῦ τινὸς γιγνόμενος.)

ξη'. Τάξις μὲν ἥδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη.

2. Οἱ δ' ἐναντίοι] [οἱ] Ἀργεῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι [αὐτῶν]. — Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Ἀγ.) — 6. Τῶν ἐς τὸν πόλεμον] τῶν πολεμικῶν. (λ. Ἀγ.) — Δημοσίᾳ παρεῖχε] ἤτοι δημοσίᾳ ἤσκει αὐτούς. ἢ, ὡς τινες, ἐξουσίαν παρεῖχε τοῦ ἀσκεῖν αὐτούς. — 9. Τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες] τῶν ἀριστερῶν συντάξεων δηλονότι. (λ. Ἀγ.)

Ἑκατέρῳ. Cass. Aug. ἑκατέρων, quae scriptura in K. superscr., eiusque vestigia etiam in m. comparent.

2. Δεξιὸν μέν. Μέν om. D. E.

Τῇ ἐκείνων. Ar. τῇ ἐκείναν.

Αὐτούς Cass. Aug. Cl. Vat. H. Reg. Gr. B. C. D. k. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) αὐτοῖς. „Παρ' αὐτοῦς non minus recte ea significatione, quam hic habere debet, dicitur quam παρ' αὐτοῖς. Thuc. hoc ipso cap. καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἠραιῆς.“ DUK. At ibi praecedit καθίσαν. (Cf. VI, 67.) „Quod verbum accusativo sane aptius quam nostro loco ἦσαν. Et afferri similiter ex hoc ipso cap. potest exemplum dativi, quam qui non cupide agit, dissimulare non debet παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θράκης Βρασ. στρατ. [Nihilo minus] vulgatum iam ipse dixerim abrogandum, quia παρά de [quiete in] loco intelligendum et alibi cum accusativo iungi constat. Cuius tamen usus exemplum nonnisi unum apud Thuc. inveni VII, 39. extr.“ HAACK. Ibi παρά est iuxta, lângs, et accusativus nihil difficultatis habet. Nec παρεῖναι παρά τινα III, 3. comparari potest, Paulo aptiora aliorum scriptorum exempla habet Matth. Gr. §. 588. 4. c. Cf. nos ad Xen. Cyr. I, 4, 18. et maxime in Ind. ad Anab.

Καὶ μετ' — Κλεωναῖοι om. Pal. Solum καί om. K.

Ὀρνεᾶται. Ante Haack. Ὀρνεάται. It. Ὀρναιάναι. Vat. et Lugd. Ὀρναιᾶται. Sic It. H. c. 72. 74. Idemque cum Cl. VI, 7. At vid. I, 2. p. 213.

Ἔσχατοι. Ed. Bas. οἱ ἔσχ.

Cap. LXVIII. Ἐφάνη om. D. I.

Digitized by Google

2. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἑκατέρων ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς· τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο, τῶν δ' αὖ διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἠπιστεῖτο· ἐκ μέντοι τοιοῦδε λογισμοῦ ἔξεστί τῳ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πλῆθος. 3. λόχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἑπτὰ, ἄνευ Σκιρι-
359. τῶν, ὄντων ἑξακοσίων· ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες

ξή. 1. Ἑκατέρων] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 3. Διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν] διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακεδαιμονίοις πάντα κρύφα πράττειν. — 4. Διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες] διὰ τὸ περὶ τῶν οἰκείων καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἰδίου πλήθους κομπάζειν τοὺς ἀνθρώπους. — 6. Παραγενόμενον πλῆθος —] ἡ πεντηκοστὺς συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ· ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπλάσιος, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι ἄνδρες τρισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες. ὥστε μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων τετρακισχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες. ἡ γὰρ πεντηκοστὺς ἑκκαίδεκα εἶχε [τοὺς] πρωτοστάτας· ὁ δὲ λόχος ἑξήκοντα τέσσαρας. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται τετρακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ. — 8. Ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν δ.] ἔχει ἕκαστος λόχος πεντηκοστύας δ', καὶ γίνονται τῶν ζ' λόχων πεντηκοστύες κη'. ἔχει ἑκάστη πεντηκοστὺς ἐνωμοτίας δ', καὶ γίνονται τῶν κη' πεντηκοστύων ἐνωμοτίαι ριβ'. ἔχει ἑκάστη

2. Ἑκατέρων. D. I. ἀμφοτέρων, ex antecedd.

Ἐδυνάμην. I. δυνάμην, cum ε s. v. et δυναίμην in marg.

Μὲν γάρ. Γάρ om. Lugd.

Τῶν δ' αὖ. C. τὸ δ' αὖ.

Κομπῶδες. „[Ex Thuc.] laudat Poll. IX, 148. et agnoscit Hesych., ut recte observat Hemsterhus." WASS. Comparativum κομπωδέστερος legimus II, 62. G. hic κομπωκομπωδες.

Πλήθη. Cass. Aug. Vind. πλήθει.

Μέντοι. Reg. μέν. Mox Pal. ἔξεστι τῷ.

Τότε παραγενόμενον. H. τὸ περιγενόμενον.

3. Μὲν γάρ. Γάρ om. Dan.

Ἐμάχοντο. E. ἐγένοντο.

Ἑπτά. „Πέντε reponendum censet Meursius Att. Lect. l. I. c. 26. Vide Cragium de Republ. Laced. l. IV. c. 3. et Vales. in not. ad Mauss. in Harpocr. p. 123. [309.]" HUDS. Nituntur hi Schol. ad IV, 8. et Photio, qui scribit: Λόχοι Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυδίδης δὲ ε', Ἀριστοτέλης ζ'. At errare eum et Aristotelem quinque lochos meniorasse discimus ex Hesych. Tum Schol. Aristoph. ad Lysi. 454. ὁ δὲ Θουκυδίδης ζ' φησὶ χωρὶς τῶν Νικηριτῶν, ubi Σκιριτῶν legendum cum Valck. ad Herodot. IX, 53. Vide plura in adnot. ad IV, 8.

Σκιριτῶν. E. Σκηριτῶν. Ita F. in fine cap. Utroque loco Σκιτῶν Mosqu. Infra Σκιρτῶν D. At vid. c. 67. et I. 2. p. 200. Ante ἐν δέ et ἐπὶ δέ vulgo puncta, apud alios commata.

Digitized by Google

ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστύϊ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες· ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, ἐπὶ πᾶν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν.

(Παραινέσεις ἑκατέρων.)

ξθ'. Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις καθ' ἑκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαίδε ἐγίγνοντο, Μαντινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, τὴν μὲν μὴ πειρασαμένοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὖθις πειρᾶσθαι· Ἀργείοις δὲ, ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας,

ἐνωμοτία ἄνδρας λβ', ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα στρατὸν ἄνδρας τρισχιλίους πεντακοσίους ὀγδοήκοντα τέσσαρας.

Λόχοι	ζ'.	α'.	β'.	γ'.	δ'.	ε'.	ϛ'.	ζ'.
Πεντηκοστύες	κη'.	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'	ν'ν'ν'ν'
Ἐνωμοτίαι	ριβ'.	ιϛ'.	ιϛ'.	ιϛ'.	ιϛ'.	ιϛ'.	ιϛ'.	ιϛ'.

2. ** Ζυγῷ] τάξει. (Λουγδ.)

ξθ'. 8. Ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη]. ἀλλήλοις δηλονότι τὰ στρατεύματα. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὴν μὲν] τουτέστι τὴν ἀρχήν. ** τὸ ἑξῆς, τὴν μὲν μὴ ἀφαιρεθῆναι πειρασαμένοις. (Λουγδ.) — 12. Τῆς δὲ] τῆς δουλείας. — ** Αὖθις] ὀπίσω. (Λουγδ.)

Καὶ ἐν τῇ — ἐνωμοτ. τέσσαρες om. Gr. E., sed in illo adscr. in marg.

Πεντηκοστύϊ. C. Dan. et in marg. Ar. et Chr. ἑκατοστύϊ, sicut ex corr. etiam K. At vid. Xenoph. de Repbl. Lac. 11, 4. Suid. et Harpocr. in μορῶν.

Τῆς τε. Τέ s. v. K.

Ἐνωμοτίας. Pal. C. Gr. ἐνωμοσίας. Cf. Lob. ad Phryn. p. 521.

Ἐπὶ δέ. Δέ om. cod. Bas.

Λοχαγός. Chr. ὁ λοχαγός, non contra linguam.

Παρά. D. περί. Mox K. τετρακόσοοι.

Cap. LXIX. Ἐπεί. D. I. Mosqu. ἐπειδή.

Ἐγίγνοντο. G. ἐγένοντο.

Ὑπέρ τε. Τέ om. cod. Bas.

Καὶ ὑπέρ. Καί om. Ar.

Μὲν μή. Μή om. C. Πειρασαμένοις virgulis perspicuitatis causa circumdedit Haack.

Τῆς δέ. F. E. τοῖς δέ.

Ὑπὲρ τῆς τε. F. ὑπέρ τε τῆς. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. ὑπέρ τε τῆς τε. Neutro loco τε habet Ar.

Digitized by Google

καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ ἰσομοιρίας, μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι, καὶ ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένους μηδενὸς λείπεσθαι, καὶ ὅτι, ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες, τήν τε ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἕξουσι, καὶ οὐ μή ποτε τις αὐτοῖς ἄλλος ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. 2. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις τοιαῦτα παρῃνέθη. Λακεδαιμόνιοι δὲ, καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, ἓν σφίσιν

10. *Μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων*] νόμους πολεμικοὺς λέγει τὰ ἅσματα, ἅπερ ᾖδον οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες μάχεσθαι· ἦν δὲ

Ἐν Πελοποννήσῳ. E. *ἐν τῇ Πελοποννήσῳ.*

Ἰσομοιρίας. I. *ἰσομηρίας*, cum *οι* s. *η*. „Ne impedita sit loci structura, post *ἰσομοιρίας* [cum Duk.] virgula interpungendum est." HAACK. Mirum est non secutos esse Bekk. et Goell., licet iam antecedens enunciatio et locus, quem particula *μή* occupat, hanc rationem suaderet.

Στερισκομένους. In Cass. man. sec. mutatum in *στερισκομένοις.*

Ἀνέχεσθαι. It. Vat. H. *ἀμύνασθαι*, sed in H. s. v. *γρ. ἀνέχεσθαι.*

Ἐχθρούς. G. *καὶ ἐχθρούς.*

Ἀμύνασθαι. It. Vat. H. *ἀνέχεσθαι*, sed in H. s. v. *γρ. ἀνέχεσθαι.* Mox I. *ξυμμαχίαν*, cum *ας* s. *αν.*

Καὶ ἀγαθῶν. Καί om. Mosqu. (de quo falsa narrat Bekk.) Ante *τοῖς δέ* et ante *καὶ ὅτι* apud Duk. puncta. Post *Πελοπ.* Bauerus aliquando comma ponere cogitabat.

Ἄλλος om. Gr.

Ἔλθῃ. Cam. marg. Steph. *ἐπέλθῃ.* E. Mosqu. *ἔλθοι.* Optativum post *οὐ μή* ob praecedens *ὅτι* fortasse aliquis desideret, sicut Sophocles scripsit Phil. 611. *ἔθέσπισεν τάπὶ Τροίας πέργαμα εἰς οὐ μή ποτε πέρσοιεν.* Cf. Matth. Gr. p. 990. Sed ita futuri optativus requireretur. Vulgarem autem particularum *οὐ μή* structuram (de qua Matth. §. 517.) nonnunquam etiam post *ὅτι* servari docet Plutarchus De cap. ex inimic. util. p. 852. E. *ἀλλὰ μεῖζον καὶ κάλλιστον, ὅτι, τῷ δικαίῳ χρῆσθαι καὶ πρὸς ἐχθροὺς ἐθισθέντες, οὐδέποτε μὴ προσενεχθῶμεν ἀδίκως καὶ πανούργως τοῖς συνήθεσι καὶ φίλοις.* (Post *ὅτι quia* Plat. Phaedon. e. 11.)

2. *Ἀργείοις.* H. *ων* s. *οι.* In eodem proximum *καὶ* eras. Verba *τοῖς μὲν Ἀργ.— παρῃνέθη* om. Gr.

Τοιαῦτα Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Cam. C. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ταῦτα.* Cf. ad VI, 9.

Παρῃνέθη. Dan. *παρηνέχθη.*

Λακεδαιμόνιοι. Gr. *Λακεδαιμονίων.*

Ἑκάστους τε. Τε om. C.

Πολεμικῶν. F. *πολιτικῶν.* Quae etiam II, 40. et alibi confusa sunt.

Digitized by Google

αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο, εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν.

(Ξύνοδος ἑκατέρων.)

ο'. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ 5
οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμό- 360.
νιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν * νόμου *, ἐγκαθεστώτων οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθείη

προτρεπτικά. ἐκάλουν δὲ ἐμβατήρια. ἡ δὲ διάνοια· ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοῖς παρεκελεύοντο, ἀγαθοῖς οὖσι, μεμνῆσθαι ὧν μεμαθήκεσαν καὶ ἠπίσταντο. ἐποίουν δὲ τοῦτο ᾄδοντες. — 2. Εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην — —] εἰδότες ὅτι [τὰ] πλείω σώζεται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ἔργοις μελέτης, ἐκ πολλοῦ γεγονυίας, ἢ ὑπὸ [τῶν] καλῶς ῥηθέντων λόγων.

ο'. 5. Ἡ ξύνοδος] ἡ ξυνέλευσις τῶν στρατευμάτων. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες] ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὀργῇ. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὑπὸ αὐλητῶν] ἤγουν μετά. (λ. Αὐγ.) — 8. Οὐ τοῦ θείου χάριν] ὕμνου δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ὁμαλῶς] ἠρεμαίως. (λ. Αὐγ.) — 9. Προςέλθοιεν — —] καὶ ὅπως, εἰ προςέλθοιεν, μὴ διασπα-

Ἠπίσταντο. I. ἐπίσταντο, sed in marg. ἠπ.

Μνήμης. C. D. I. γνώμης.

Ἔργων — παραίνεσιν. „Stob. p. 201., qui μελέτη habet." WASS. „Stobaeus omittit participium εἰδότες, nec utitur oratione infinita, ob eamque causam etiam σώζει et παραίνεσις dicit. In eo magis a scriptura, quae in Thuc. est, abit, quod pro ῥηθεῖσαν habet ῥηθέντων. Quae lectio confirmari potest alio loco Thuc. VI, 68. [ubi] καλῶς λεχθέντες λόγοι." DUK. C. ἔργοις, Vind. K. ἔργον, sed hic a man. sec. ἔργων. Πλείω om. F. Pro σώζουσαν Pal. rursus σῴζουσαν.

Cap. LXX. Μετά om. Mosqu.

Ὀργῇ. „Ὁρμῇ in quibusdam exemplaribus Auli Gellii locum hunc citantis l. I. c. 11." HUDS. Consentit Heringa Observv. VI, 54., teste Gottl. „Nec dubium quin et addito ἐντόνως et opposito βραδέως aptius sit ὁρμῇ. Neque vero *irae* sat congrua hic mentio; utut studium quoque, ardorem, vehementiam, nostro notet vocab. ὀργῆς: illud tamen praetulerim." BAU. „Ὁρμῇ idem est quod ἐντόνως et vitium librarii." HAACK. *Hitzig und mit starken Schritten* posuit Heilm., *schnell und hitzig* Jacobi.

Νόμου Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. G. (in quo et Cass. ῶ s. ōū, in Cass. rec. man. in G. ead. man.) F. cod. Bas. Gr. Vind. m. Haack. In H. I. ὁμοῦ. Vulgo (Bekk. Goell.) νόμῳ cum distinctione aut post ἐγκαθεστώτων aut (apud Goell.) ante νόμῳ. Res dubia. Vid. adnot.

Ἐγκαθεστώτων. F. ἐγκαθεστῶτος.

Προέλθοιεν. „Gellius et Schol. habent προςέλθοιεν." DUK. Ita

αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

(Ἄγιδος ἐπίνοια πρὸς τὸ ἐξισῶσαι τὰ ἑαυτοῦ εὐώνυμον κέρας τοῖς πολεμίοις.)

οα'. Ξυνιόντων δ' ἔτι, Ἄγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβουλεύσατο δρᾶσαι. τὰ στρατόπεδα ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ περιἴσχουσι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφότεροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ φοβούμενους προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον ὡς μάλιστα τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι, καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι· καὶ ἡγεῖ-

σθείη αὐτῶν ἡ τάξις. — 1. Ἐν ταῖς προσόδοις] ἐν ταῖς προσβολαῖς, ἐν ταῖς ἐνώσεσι.

οα'. 6. ** Ἐξωθεῖται] ἐκτείνεται. (Λουγδ.) — 8. Προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον] ἀντὶ τοῦ σκέπειν καὶ προσάγειν· ἀπὸ μὲν [οὖν] τοῦ στέλλειν καὶ στολὴ ὠνομάσθη· † ἀπὸ † δὲ τοῦ προσάγειν τὸ προστέλλειν δύνασθαι λέγεσθαι. δῆλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν [καὶ] ἀποστέλλειν, [προσάγεσθαι.] — 9. Καὶ νομίζειν — —] καὶ νομίζειν τὸ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι εὐσκεπαστότερον, ἤπερ τὸ διεστάναι ὑπ' ἀλλήλων.

F. Cf. Abresch. „Illud rei aptius hoc προσόδοις. Mihi tamen προέλθοιεν placet." BAU. „Pollux III, 92. βαίνοιεν male pro βαίνοντες προέλθοιεν." WASS. Etiam Schol. dubitationem de scriptura movet.

Μεγάλα. Ante Wass. *μέγιστα*, sicut Gr. Lugd., sed nostrum cum Gell. Cass. Cl. Reg. Cam. Gr. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et omnes libri recentius inspecti. Cf. IV, 125.

Προσόδοις. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. *προόδοις*, sed in K. m. s. v. γρ. προσόδοις, et in m. erasum videtur. Gellius *προσόδοις* tuetur, sed *ποιεῖν* ante *ἐν* ponit.

Cap. LXXI. *Δ' ἔτι.* D. I. solum *δέ.*

Τοιόνδε. D. *τοσόνδε*, E. *τοιόνδε τι.* Mox Pal. *δράσαι.*

Τὰ στρατόπεδα. Τά om. Mosqu.

Ποιεῖ μέν. Dan. *μὲν ποιεῖ.*

Ἅπαντα. E. *ἅπαν.*

Περιἴσχουσι. It. Vat. H. *περιϊσχύουσι.* At vid. §. 2. Mosqu. *περιέσχ.* Dan. *περιϊσχοῦσι.*

Τῶν ἐναντίων. Lugd. *ἐναντίον* (sine art.), nescio utrum in contextu an in gloss.

Διὰ τό. C. D. I. *διὰ τούς.*

Προστέλλειν. Cl. *περιστέλλειν.* Nostrum satis defendit imitatio Dionis Cass. XL, 23. Pal. *πρὸς πέλλειν.* Non apte Lugd. interpretatur *προτείνειν.*

Ἐν δεξιᾷ. Ἐν s. v. ead. man. G.

Ξυγκλήσεως Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Bekk. Goell. (nisi quod It. Vat. H. D. I. *σ.* pro *ξ.*) Vulgo *ξυγκλείσεως.* Cf. I. 1. p. 213.

Εὐσκεπαστότατον. E. *εὐσκεπτότατον.*

Digitized by Google

ται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως, προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, ἔκπληξις δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. 2. καὶ τότε περιέσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ * τῷ κέρᾳ * τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεᾶται τῶν Ἀθηναίων, ὅσῳ μεῖζον τὸ στράτευμα εἶχον. 3. δείσας δὲ Ἄγις μὴ σφῶν κυκλωθῇ τὸ εὐώνυμον, καὶ νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας, τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηνεν † ἐπεξαγαγόντας † ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν· ἐς δὲ τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως

2. Ἐξαλλάττειν ἀεὶ — —] μὴ κατὰ δόρυ τοῦ ἐναντίου ἔχειν τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος, τουτέστι τὰ δεξιά. — 4. Περιέσχον] ἐκυκλώσαντο ἐπικάμψαντες. — 9. * * Ἐπεξαγαγόντας] ἐξαπλώσαντας. (Δουγδ.) — 11. Τὸ διάκενον τοῦτο] τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Ἐξαλλάσσειν Haack. Goell. Reliqui ἐξαλλάττειν. Cf. I. 1. p. 210. Statim Pal. rursus *αἰεί*.

Γύμνωσιν. G. cod. Bas. Gr. γνῶσιν, sed in primo *s.* v. ead. man. γρ. γύμνωσιν. „Γνῶσιν e compendio scripturae est.“ DUK.

Οἱ ἄλλοι. Οἱ om. Mosqu.

2. Πολὺ τῷ κέρᾳ Aug. Pal. It. Vat. H. G. (?). cod. Bas. F. C. I. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. In Cass. Reg. (?) D. E. πολὺ τὸ κέρας. Gr. πολὺ τὸ κέρας. Vulgo τῷ κέρᾳ πολύ. „Non solum alio ordine scribi iubent codd., sed [etiam] τὸ κέρως recipiendum, ut περιέχειν, quod non potest cum genitivo iungi, habeat quo referatur. Et pro τῶν Ἀθηναίων fortasse legendum τὸ Ἀθην. vel τὸ τῶν Ἀθην.“ HAACK. Valla: *multum Sciritarum cornu superabant.* Dativum ob περιέχουσι τῷ δεξιῷ §. 1. et περιέσχον τῷ κέρᾳ III, 108. aegre sollicites. In genitivo videtur scriptor analogiam verborum περιγίγνεσθαι et ὑπερέχειν secutus esse.

Μεῖζον. K. μείζω. Ante Haack. rursus Τεγεάται.

3. Δείσας δέ. Δέ om. C.

Ἄγις. Reg. ὁ Ἄγις.

Βρασιδείοις. It. Vat. E. Βρασιδίοις. Cl. τοῖς Βρασιδίοις. Cf. c. 67. C. Βασιδείοις.

Ἐσήμηνεν. Ante Haack. ἐσήμηνεν. Reg. (G.) Gr. ἐσήμαινεν. Lugd. ἐσήμεινεν. Cod. Bas. ἐσήμανεν, quod Xenophonti facilius quam Thucydidi concedendum. Vid. ad Cyr. IV, 5. 36.

Ἐπεξαγαγόντας. „Ἐπί notat *ad hostem.* Quid tamen si scripsit Thucyd. ὑπεξαγαγόντας? quod plane respondeat Latino unice hic apto *subducere.*“ BAU. Cf. Xen. Cyr. III, 3, 60. Quod Haack. commentus est ἐπεξάγειν esse artis militaris vocabulum significans *eine Flankenbewegung machen*, hoc veremur ut demonstrare possit. Aliter ἐπεξάγειν legitur VII, 52. Mox Vind. ἐξισῶσαι.

Ἐς δέ. Ante Haack. εἰς δέ. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Παρήγγελλεν. D. Mosqu. παρῆγγειλεν.

Digitized by Google

δύο λόχους τῶν πολεμάρχων Ἱππονοΐδᾳ καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τετάξεσθαι.

(*Δύο πολεμάρχων Ἀγιδι οὐχ ὑπακουόντων, τὸ εὐώνυμον τῶν Λακεδαιμονίων ἡσσᾶται· τὸ δὲ μέσον τρέπει τοὺς ἐναντίους.*)

οβ'. Ξυνέβη οὖν αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱπποκοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἴτιαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ προσμίξει, καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας ὡς οὐ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμίξαι, μὴ δυνηθῆναι ἔτι μηδὲ τούτους ξυγκλῆσαι. 2. ἀλλὰ μάλιστα δὴ κατὰ πάν-

2. *Πληρῶσαι*] τὸ διάκενον δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — *Νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ — —*] *νομίζων τό τε δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἔτι ὑπερέχειν τῶν ἐναντίων, καὶ τὸ εὐώνυμον τὸ κατὰ τοὺς Μαντινεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσεσθαι, ὡς ἂν μὴ δυνάμενον κυκλωθῆναι.*

οβ'. 5. ***Ἅτε*] καθάπερ, ὡσανεί. (*Δουγδ.*) — 7. *Μὴ θελῆσαι παρελθεῖν*] καὶ οἱ πολέμαρχοι οὐκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν τοὺς λόχους. — 8. *Φεύγειν*] *συνέβη* δηλονότι. (λ. *Αὐγ.*) — *Μαλακισθῆναι*] *χαύνους γενέσθαι.* (λ. *Αὐγ.*) — 9. *Καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τ. πρ.*] *καὶ φθάσαι τοὺς πολεμίους τοῖς Λακεδαιμονίοις προσμίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τοὺς δύο λόχους.* — 10. *Αὐτοῦ*] *τοῦ Ἀγιδος.* (λ. *Αὐγ.*) — *Ὡς οὐ παρῆλθον*] *ἦγον ἐπὶ τὸ μέρος τῶν Σκιριτῶν.* (λ. *Αὐγ.*)

Τῷ θ' ἑαυτῶν. Reg. *τὸ θ' ἑαυτῶν.* F. E. Mosqu. *τῷ μεθ' ἑαυτῶν.* D. I. *τῷ καθ' ἑαυτῶν.*

Τὸ κατά. Τό om. Ar. Chr. Dan.

Τοὺς Μαντινέας. Τούς om. E.

Τετάξεσθαι. Ar. Chr. *τε τάξεσθαι.* Bas. *τεταξεσθαι.* D. I. *τάξασθαι.*

CAP. LXXII. *Ἱπποκοΐδαν.* G. D. I. *Ἱπποκοΐδα.*

Φθάσαι s. v. G. Antea F. *Σπάρτης.*

Κελεύσαντος. Gr. *κελεύοντος*, sed cum superscr. emend. *κελεύσαντος.* Virgula ante Bauer. male post *Σκιρίτας* demum erat. Neutro loco habent Bekk. et Goell. At vid. adnot. Caeterum D. *Σκιρίτας.*

Οὐ παρῆλθον. Οὐ om. Reg. (G.)

Μὴ δυνηθῆναι. D. I. *οὐ δυνηθῆναι* Pessime vulgo (Bekk. Goell.) non post *προσμίξαι*, sed post *ἔτι* interpungitur. Utroque loco distinxit Haack. Melius Reisk. Vid. adnot.

Ξυγκλῆσαι Goell. Reliqui *ξυγκλεῖσαι.* Cf. §. 2. Syllaba *σαι* in K. a sec. man.

Digitized by Google

τα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι. 3. ἐπειδὴ γὰρ 361.
ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο τοῖς ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας καὶ τοὺς Βρασιδείους· καὶ ἐςπεσόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλῃσθὲν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας. 4. καὶ ταύτῃ μὲν ἡσσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ᾗπερ ὁ βασιλεὺς Ἄγις ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι ἱππῆς καλούμενοι, προςπεσόντες τῶν [τε] Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις ὠνομασμένοις, καὶ Κλεω-

1. ** Τῇ ἐμπειρίᾳ] τῇ στρατηγικῇ. (Λουγδ.) — 3. Ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο] οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἔτρεψαν] τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὰς ἁμάξας] ἀντὶ τοῦ ἔσω τῶν ἁμαξῶν. — 14. Πεντελόχοις] ἅμα ἀναγνωστέον πεντελόχοις, [ὡς ἀρχιλόχοις. (Κασσ. Αὐγ.)].

2. Ἀνδρείᾳ. Cass. Aug. (sed hic a corr.) H. et a pr. man. Gr. cum Bekk. ἀνδρίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Περιγενόμενοι. F. περιγενέσθαι, sed nostrum in marg. ead. man. Malim περιγιγνόμενοι, *se vincere* (*solere*), vel ἂν περιγενόμενοι, *se vincere posse* (Heilm.: dass sie zu siegen wüssten).

3. Μὲν τῶν. Τῶν om. C.

Βρασιδείους. It. H. E. Dan. Βρασιδίους. Cf. c. 67.

Διάκενον. D. διακείμενον. At vid. 71, 3.

Ξυγκλῃσθέν. Vulgo (et Haack.) ξυγκλεισθέν. Cass. Aug. Gr. συγκλησθέν. Nostrum Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 218.

Διέφθειρον. D. I. E. διέφθειραν. K. διέφθηραν, man. sec. διέφθειραν.

Ἐξέωσαν. Mosqu. ἐξώσαν. Proximum ἐς om. C.

Ἐπιτεταγμένων. Cass. τεταγμένων. Sed nostrum valet *in subsidiis collocatorum*. Cf. VI, 67.

4. Τῷ δέ. Δέ plene pro vulg. δ' longe plurimi libri. Vid. I. 1. p. 437. ubi adde cod. Bas.

Ἦν om. Dan., ante Ἄγις ponunt Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. E. K. m. Ar. Chr.

Προςπεσόντες. Gr. προςπεσοῦντες, sed nostrum in marg.

Τῶν τε. Τέ de. Cass. Aug. Pal. It. Vat.

Πέντε λόχοις separatim Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. al. „atque ita, reclamante licet Scholiaste, legendum esse olim docuit Meursius Att. Lect. l. I. c. 16." HUDS. Wassio iubente ita edidit Duk. Prius πεντελόχοις, „quod Huds. ex edd. praecedentibus dederat, et in Cass. ac Dan. est." DUK. Sic etiam Aug., sed hic eraso accentu super πέν.

ναίοις, καὶ Ὀρνεάταις, καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ', ὡς ἐπῄεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὓς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

(Ἄγεδος τῷ εὐωνύμῳ σφῶν βοηθήσαντος, πᾶν τὸ στράτευμα τῶν ἐναντίων ἐς φυγὴν τρέπεται.)

ογ'. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀργείων καὶ ξυμμάχων στράτευμα, παρεῤῥήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιειστήκει, τῇ μὲν κυκλουμένους, τῇ δὲ ἤδη ἡσσημένους· καὶ μάλιστ' ἂν τοῦ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἱππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. 2. καὶ ξυνέβη τὸν Ἄγιν, ὡς ᾔσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν πονοῦν τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι

2. Οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείν.] ἐλθεῖν δηλονότι. — 3. Ἐνδόντας] τραπέντας. (λ. Αὐγ.) — 4. * * Τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατ.] ὅτι μὴ ἔφθασαν τὸ * ἐγκατειλῆφθαι * ὑπ' αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων. (Λουγδ.)

ογ'. 9. Ἐκυκλοῦτο] ἐκύκλου. (λ. Αὐγ.) — Τῷ περιέχοντι] τῷ ἰσχυρῷ. (λ. Αὐγ.)

Ὀρνεάταις. It. H. Ὀρναιάταις. Cf. c. 67.

Ἐς. Ante Haack. εἰς ut c. 71.

Ὑπομείναντας. Cod. Bas. ὑπομείνοντας. E. ὑπομένοντας. D. ὑπομείναντες, sed ὑπ. ἐς.

Ἐπῄεσαν. Lugd. ἀπῄεσαν, sed ἐ. τ. α.

Ἐνδόντας, καί. Καί om. E. (qui ἐδόντας?)

Καὶ καταπατηθέντας. Καί om. Gr.

Cap. LXXIII. Καὶ ξυμμάχων. Marg. Steph. καὶ τὸ τῶν ξυμμ.

Παρεῤῥήγνυντο. C. D. I. ἐκεῤῥήγνυντο. At vid. IV, 96. VI, 70. Mosqu. παρεῤῥήγνηντο.

Ἤδη ἅμα. Reg. (G.) δὴ ἅμα.

Τὸ δεξιὸν — τοὺς Ἀθηναίους. „Thom. Mag. in κυκλέω [omissis τῷ περιεχ. σφῶν]." DUK.

Ἐκυκλοῦτο. It. Vat. H. C. ἐκυκλοῦντο.

Αὐτοὺς κίνδυνος. Gr. κίνδυνος αὐτούς.

Περιειστήκει. B. περιεστήκει.

Ἤδη om. It. Mox Aug. ἡσσημένους exarat. Vind. ἡσσομένους.

Οἱ ἱππῆς. G. οἱππης. B. om. οἱ.

2. Τὸ κατά. Τό om. C. I. E.

παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. 3. καὶ γενομένου τούτου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς παρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, καὶ τῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἡσσηθέν. οἱ δὲ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λογάδες, οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὁρῶντες τούς τε σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους, ἐς φυγὴν ἐτράποντο. 4. καὶ τῶν μὲν Μαντινέων † καὶ † πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ ἐσώθη. ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ, βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

(Μέγεθος τῆς μάχης. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων.)

οδ'. Καὶ ἡ μὲν μάχη τοιαύτη † καὶ † ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο, πλείστου * δὲ * χρόνου μεγίστη δὴ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελ- 362

1. Ἐπὶ τὸ νικώμενον] μέρος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 12. Μακρά] ἐπὶ πολὺ διάστημα. (λ. Αὐγ.)

οδ'. 16. ** Ὅτι] λίαν. (Λουγδ.) — 17. Τούτων] τῶν ῥηθέντων. (Λουγδ.) — Πλείστου δὴ χρόνου] ἤγουν διὰ πλείστου. §. ** δὴ μακρά. (Λουγδ.)

Στρατεύματι. Mosqu. στρατοπέδῳ.

3. Ἐν τούτῳ. Haec ante Haack. temere uncis inclusa erant.

Ἡσσηθέν. I. ἡσσημένον.

Καὶ τῶν Ἀργείων. Καί om. D. Mox ἐγκῆσθαι exarat C.

4. Τῶν μέν, Μέν om. Cl.

Καὶ πλείους. Cl. (non, ut Bekk. vult, Chr.) Ar. marg. Steph. οἱ πλείους. Nec καί omnibus placeat.

Διεφθάρησαν. Mosqu. διέφθειραν.

Ἐσώθη. Cl. διεσώθη. Pal. rursus ἐσώθη, et supra ἐσώθησαν.

Ἡ μέντοι om. Ar.

Χρονίους. D. χρονίους τε.

Cap. LXXIV. Τοιαύτη καί. Καί om. I. Pro eo ἤ probabiliter conficit Duk. ad VII, 87.

Ἐγγύτατα. Mosqu. ἐγγυτάτω. Cf. ad III, 40.

Πλείστου δέ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. K. m. et Schol. in cap. πλείστου δή. Δέ pro δή hic positum esse male putabat Bau.

Ἀξιολογωτάτων. Lugd. τῶν ἀξιολογ.

θαῖσα. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὅπλα, τροπαῖον εὐθὺς ἵστασαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς αὑτῶν ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, ὅπερ ἐτάφησαν, καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀφέδοσαν. 3. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ Κλεωναίων ἑπτακόσιοι, Μαντινέων δὲ διακόσιοι, καὶ Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

(γ'. Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ, ἀναπτῶνται γε μέντοι τὴν παλαιὰν δόξαν.)

οέ. Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσεσθαι, καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τούς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε· καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο, πυθόμενος δὲ τὴν νίκην ἀπεχώρησε. 2. καὶ τοὺς ἀπὸ Κο-

8. Ἐσκύλευον] ἀπεγύμνουν. (λ. Αὐγ.) — 8. Οἱ στρατηγοί] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὐκ ἐταλαιπώρησαν] οὐ κακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀπογενέσθαι] ἀποβῆναι. (λ. Αὐγ.) ** ἀποθανεῖν. (Λουγδ.)

2. Προθέμενοι om. F.
Πολεμίων. Vat. πόλεων. Mox Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I, 1. p. 214.
Ἵστασαν. It. ἔστασαν. Vat. ἔστασαν. Ar. Chr. Dan. ἔστησαν, ut sexcenties, et, si recte meminimus, praeter VI, 70. fere ubique in hac formula, etiam cum imperfectis ἐσκύλευον et ἀνῃροῦντο IV, 44.
Αὐτῶν. Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Chr. Dan. αὑτῶν, quod hic et II, 79. recepissemus (cf. Farr. discr. script.), nisi ἑαυτῶν IV, 44. legeretur. Statim K. ἀνειλοντον.
Τεγέαν. De accentu vid. ad c. 32, 3. Mox Pal. ἀπέδοσαν.
2. Ὀρνεατῶν. It. H. Lugd. Ὀρναιατῶν. Vid. ad. c. 67.
Κλεωναίων. Gr. Κλαιωναίων.
Καὶ Ἀθην. — Αἰγιν. (? διακοσ.?) om. Vind. Αἰγινίταις scribit G.
Ὥστε καί. Καί om. Reg. (G., non Gr., quem Bekk. addit.) Non redundat, ut Bau. scribit, sed significat Lacedaemonios non adeo pressos esse, ut praeter laborem praesentem *etiam* magnam iacturam facerent.
Ἐλέγοντο. D. I. ἐλέγετο. Statim pro δέ H. δ' οὖν, non ineleganter. Cf. Ind. Xen. Anab.
Τριακοσίους. Gr. Chr. τετρακοσίους.
Cap. LXXV. Ἀπεχώρησε. Cass. Aug. Pal. H. et Bekk. in minn.

Digitized by Google

ρίνθου καὶ ἔξω Ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἀπέστρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες, (Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα,) τὴν ἑορτὴν ἦγον. 3. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν, καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο, τύχῃ μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες.

Λύγ. μην.

(4. Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείαν ἐσβαλόντων, Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄρχονται Ἐπίδαυρον τειχίζειν.).

4. Τῇ δὲ * προτεραίᾳ * ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης καὶ τοὺς Ἐπιδαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν * Ἀρ-

οσ'. 3. Κάρνεια] τὴν ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἑορτὴν λέγει. (λ. Λύγ.)

exempll. ἀπεχώρησεν. Cf. Farr. discr. script.

2. Ἀπέστρεψαν Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. Gr. C. K. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀπέτρεψαν. „Magis placet ἀπέστρεψαν. Thuc. IV, 97. ἁπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὃς αὐτὸν ἀποστρέψας.“ DUK. „Recte haud dubie. Ἀποτρέπειν magis notat avertere, dehortari, dissuadere; ἀποστρέφειν autem retro convertere, iubere redire.“ BAU. Scriptura pariter fluctuatur IV, 80. VIII, 108. Cf. etiam ad VI, 18.

Πέμψαντες. E. πάντες, ex compend.

Καὶ τούς. I. τούς τε.

Ἐνύγχανον. E. ἐτύγχανεν. At vid. I. 1. p. 98. ubi noster locus addendus. Dobreum ad Aristoph. Plut. 145. consuli iubet Bekk.

Ἦγον. Ar. Chr. Dan. εἶχον. At vid. §. 5.

3. Τῶν Ἑλλήνων. Τῶν om. Vat. H.

Καὶ ἐς. Ἐς om. Gr.

4. Προτεραίᾳ. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Lugd. Mosqu. προτέρᾳ. „Ammonius et Thom. Mag. hoc discrimen statuunt inter προτέρα et προτεραία: προτέρα, ἐπὶ τάξεως· προτεραία δὲ ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Itaque ex illorum sententia non recte dicitur τῇ προτέρα ἡμέρᾳ τῆς μάχης. Sed non minus recte dici τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ quam τῇ προτεραίᾳ ostendit Steph. ex Hom. Il. φ'. v. 5. Od. π'. 50. et ex Aristot. V. Polit. 12. εἰ τῇ προτέρᾳ ἐγένετο τῆς τροπῆς, pridie solstitii vel brumae. Poll. I. 65. φαίης δ' ἂν — καὶ τῇ προτεραίᾳ, καὶ τῇ προτέρᾳ.“ DUK. Cf. id. ad VII, 51. Etiam Xen. Cyr. IV, 2, 6. scriptura incerta est, sed Anab. II, 1, 4. vulgatum προτέρᾳ ex libris correctum.

Ξυνέβη Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. D. E. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo συνέβη. „Male. Poetae omnes ξ pro σ passim usurparunt, oratores perraro, Isocrates bis tantum, si libri non fallunt, [Xenophon nonnunquam.] Circa Alexandri Magni tempora usus elementi ξ exole-

Digitized by Google

γείαν *; ὡς ἔρημον οὖσαν, καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας τῶν Ἀργείων ἐξελθόντων [αὐτῶν] διαφθεῖραι πολλούς. 5. καὶ Ἠλείων τριςχιλίων ὁπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθὺς ἐπὶ Ἐπίδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Κάρ-
863. νεια ἦγον· καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιετείχιζον. 6. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δὲ, ὥςπερ προσετάχθησαν, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξειργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

B. Χειμών. Κεφ. οϛ'—πα'.

(1. Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. οϛ'—οθ'. αἰτίαι τῶν σπονδῶν. Λίχου πρεσβεία.)

οϛ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχο- Ὀλ. ϛ. ἔτ. γ'.

1. Ὡς ἔρημον οὖσαν] τοῦ στρατεύματος. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐξεπαύσαντο] [ἀντὶ τοῦ] ἀπέκαμον [τοῦ περιτειχίζειν.] — 9. ** Τῷ Ἡραῖον] τῆς Ἥρας τὸν ναόν. (Λουγδ.)

visse videtur. Apud Polybium vix invenias. [Revocavit passim Lucian.]" WASS. in Praef. Cf. l. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Ἀργείαν. It. Vat. F. C. D. I. Mosqu. Ἀργείων, aeque bene.

Ἔρημον. D. ἐρήμην. Ne id quidem falsum. Vid. ad IV, 26.

Ἐξελθόντων. Mosqu. ἐξελθόντας, quod erunt qui non improbent; sed ἐπεξελθόντας esse debebat.

Αὐτῶν inserunt Cass. Aug. Cl. Vat. H. G. Lugd. Cam. C. I. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Bened. Haack. Ex quibus Bened. distinctione cum Cam. Ar. Chr. post ἐξελθ. posita refert ad πολλούς, Haack. ad Ἀργείων. Illud ambiguitatem parat, secundum hanc rationem ante ἐξελθ. collocandum erat. Quibus causis Bekk. et Goell. adducti videntur, ut rursus omitterent. Haud facile tamen hic interpretibus originem debuerit. Statim Pal. διαφθῆραι.

5. Ὁπλιτῶν — χιλίων om. C. (ob praeced. τριςχιλ.)

Ἐπὶ Ἐπίδαυρον. Cam. ἐς Ἐπίδαυρον.

Κάρνεια. Ar. Κράνεια hic et passim. At vid. adnot. ad c. 54. Pal. etiam peius Κάρνειαν cum cod. Bas. Verb. Καρν. ἦγ. καί ad marg. reiicit et διελόμενοι om. Lugd.

6. Ἡραῖον. Mosqu. Ἡρεῖον.

Ξυγκαταλιπόντες. Mosqu. ξυγκαταλείποντες. Pal. ξυγκαταλειπόντες. Hoc verbum Schneid. et Pass. Lexicis addendum.

Ἅπαντες om. B. *Coniunctim relicto praesidio communi* interpretatur Bauer.

Digitized by Google

πρὸ Χρ. μένου εὐθὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγα-
νιή· γον, ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τεγέαν, λόγους
Σεπ- προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους. 2. ἦσαν δὲ αὐ-
τεμβρ. τοῖς πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδειοι, καὶ βουλόμενοι τὸν
ἀρχ. δῆμον τὸν ἐν Ἄργει καταλῦσαι, καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγεγέ- 5
νητο, πολλῷ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς
τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ, πρῶτον σπονδὰς ποιήσαν-
τες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὖθις ὕστερον καὶ ξυμ-
μαχίαν, καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. 3. καὶ ἀφι-
κνεῖται πρόξενος ὢν Ἀργείων Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου, πα- 10
ρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Ἄργος,
τὸν μὲν, καθ' ὅ τι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ', ὡς
εἰ εἰρήνην ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, (ἔτυ-
χε γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης παρὼν,) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις πράσσοντες, ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολ- 15

ος'. 1. Ἦγαγον] ἐώρτασαν. (λ. Ἀνγ.) — 3. Ἦσαν δὲ αὐτοῖς] ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Ἀνγ.) — 4. Ἐπιτήδειοι] φίλοι. (λ. Ἀνγ.) — Τὸν δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. (λ. Ἀνγ.) — 6. Πείθειν τοὺς πολλοὺς — ὁμολ.] ἤγουν καταπεῖσαι ὁμολογῆσαι καὶ συνθέσθαι. — 13. Γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας] ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Ἀνγ.) — 15. Ἠράσσοντες] τὸ τῆς ἑνώσεως. (λ. Ἀνγ.) — Ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες] ἤγουν ἀναισχυντοῦντες καὶ εἰς τὸ φανερὸν λέγοντες. (λ. Ἀνγ.)

CAP. LXXVI. 2. *Πρότερόν τε.* Τέ om. I.

Καὶ ἐπειδή. Καί in marg. habet I. Apud Duk. male punctura praecedit.

Ξυμμαχίαν. I. ξυμμαχίας, cum ν s. ς. Statim in καί si haereas, vid. Herm. ad Vig. p. 772.

Ἤδη om. Lugd.

3. *Ἀργείων* om. Chr.

Λίχας. G. F. C. D. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. *Λείχας*, in K. tamen ε eras. „Vide supra c. 50. VIII, 39. et 43." HUDS.

Δύο λόγω post *Ἄργος* ponunt C. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Praeterea Vind. *δύω* contra morem Atticorum. Etiam m. ῶ super ὸ. Pal. *λόγῳ* pro *λόγω*.

Καθότι εἰ — ὡς εἰ. Εἰ utroque loco om. Gr., altero etiam C. Pro priore *εἰ* I. habet *ἦν* (in marg. *ἄν*), pro altero H. *ἂν*. *Ἔσται* supplent Haack. et Goell. (*duas afferebat conditiones, alteram, quemadmodum, si bellum mallent, foret, alteram, quomodo si pacem*), *πολεμήσουσι* et *εἰρήνην ἄξουσι* alii. Adde adnot. ad VI, 88.

Ἄγειν. H. *ἀγοιην.* Deinde Lugd. *καὶ πολλῆς ἀντιλογ. γενομένης.* „Ante *ἔτυχε* Mosqu. repetit *γενομένης*, nil tamen notatur, an omiserit antea." BAU.

Γὰρ καί. m. *καὶ γὰρ καί.*

Ὁ Ἀλκιβιάδης. Ὁ om. Ar. Chr. Dan.

Καὶ ἐκ. C. I. *καὶ οὐκ ἐκ.*

Digitized by Google

μῶντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀργείους προσδέξασθαι τὸν ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

(Αἱ σπονδαὶ αὗται.)

οϛ'. „Καττάδε δοκεῖ τᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων ξυμβαλέσθαι ποττὼς Ἀργείως, ἀποδιδόντας τὼς παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τὼς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκβῶντας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. 2. αἱ δέ κα μὴ εἴκωντι τοὶ Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρου, πολεμίους εἶμεν τοῖς Ἀργείοις καὶ

οϛ'. 3. *Καττάδε*] *Δωριστι, [ἀντὶ τοῦ κατὰ τάδε.]* — 7. *Ἐξ Ἐπιδαύρου*] *ἐξελθεῖν δηλονότι.* (λ. *Δώγ.*)

Ξυμβατήριον Pal. It. Vat. m. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *συμβατ.*, operarum, ut videtur, errore. Vid. I. 1. p. 403.

Ὅδε. Gr. *ὁ δέ.*

Cap. LXXVII. *Καττάδε.* Cass. Aug. *κανγάδε.* C. *ἄττα δέ.* D. I. E. *παντα δε*, I. adeo bis deinceps. Gr. Ar. Chr. Dan. *κατὰ τάδε*, repugnante dialecto.

Τᾷ. D. I. K. m. *τῷ* vel *τῶ*, I. in marg. *τό*, Gr. Ar, Chr. Dan. *τῇ.*

Ποττώς. Cass. *πὸτ τὼς.* Aug. a corr. et Gr. *ποτώς.* Pal. Lugd. *ποττῶς.* Lugd. cum al. *πρὸς τούς.* Ar. Chr. *ποτὶ τώς.* „Vid. Eustath. ad Il. *χ'*. p. 828. et Il. *ϙ'*. p. 1106. *πὸτ τῶ Διὸς, ἤγουν πρὸς τοῦ Διός.* Etym. M. coniungit: *Ποττάν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τάν, Δωριικῶς. ποττὸ πῦρ, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ πῦρ*, Posterius est ex Aristoph. Acharn. v. 751., qui ibid. v. 732. *ποττὰν μάδδαν*, Lysistr. v. 1105. *ποττὰν Ἑλλάδα*, v. 1266. *ποττὰς σπονδάς.* Et Theocr. XI, 1. *ποτ τὸν Ἔρωτα.*" DUK. Cf. Matth. Gr. §. 38.

Ἀργείως. C. *Ἀργίως.* Sequitur punctum apud Duk.

Μαιναλίοις. F. *Μαναλίοις.*

Ἐξ om. Gr.

Ἐπιδαύρου hic et statim §. 2. Cass. Aug. Pal. It. Reg. F. Lugd. Gr. C. E. Vind. m. Ar. Chr., altero loco, sed, ut videtur, etiam nostro, D. I. K., duntaxat altero loco H. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Ἐπιδαύρῳ.* Cf. I. 1. p. 234.

Ἐκβῶντας. Pal. *ἐκβοῶντας.* Reg. *ἐκβάντας*, quod mavult Fr. Port., sed tempus adversatur, et nostrum satis tuetur Matth. Gr. §. 226. D. I. K. *ἐκβαλόντας.* C. *ἐκβαλόπτες.*

Καὶ τό. *Τό* om. D. I.

2. *Αἱ δέ κα.* Pal. *αἰ δὲ αἰ κα.*

Εἴκωντι. Cass. Aug. It. Lugd. Mosqu. Ar. Chr. *εἴκοντι*, solocce, quum *αἴ κα* valeat *ἐάν.* Pal. *εἴκοντει.* D. *εἴκωντα*, cum *τ* s. d.

Ἀθηναῖοι. D. *Ἀθηναίοις.*

Εἶμεν Cl. It. Reg. (?) cod. Bas. Vind. m. Ar. Bekk. Goell. In Pal. *ειμεν* sine accentu. Mosqu. *εἶμεν.* Cass. Aug. Vat. Gr. *εἰ μέν.* Ex H. G. F. C. I. K. *ει μεν* accentu, ut ubique, non addito affert Gail. Vulgo (et Haack.) *ἦμεν*, non deterius. Cf. Buttm. Gr. §. 108. p. 550. et Matth. Gr.

Digitized by Google

τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων ξυμμάχοις. 3. καὶ αἴ τινα τοι Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχοντι, ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις. 4. περὶ δὲ τῶ σιῶ * σύματος εἶμεν * λῆν τοῖς

§. 217, p. 415. Sed vid. §. 5. et c. 79.

Καὶ τοῖς Λακεδ. om. Cass. (in quo deinde man. rec. int. vers. scripta,) Pal. Vat. Mosqu. Καὶ τοῖς om. Ar. Chr., solum τοῖς om. Dan., et a man. 2. habet K.

3. Αἴ τινα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. D. L. E. Vind. m, Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἄν τινα. Καὶ ἄν om. Mosq.

Ἔχοντι Cass. Aug. Cl. Pal. It. H. Reg. Lugd. cod. Bas. Gr. F. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Vulgo (Goell. Bekk.) ἔχωντι, quod defendi potest. Cf. ad αἴ δέ τι δοκῇ §. 9.

Ἀποδόμεν. H. ἀποδόμεναι. D, I. Vind. m. ἀποδῶμεν, sed D. I. in marg. ἀποδόμεν. Cf. §. 4.

Πολίεσι. Lugd. πολίεσσι. Gr. πολέεσσι. Cf. c. 79. ubi boni libri πολίεσσι. Vid. Boeckh. ad Pind. Pyth. VII, sed etiam Buttm. Gr. §. 46. p. 182. * et Matth. Gr. §. 80. adnot. 6.

4. Τῶ σιῶ. Gr. Ar. Chr. τὼ σιώ. C. D. I. τως εω. E. Vind. K. τὼς ἴωσι. Haack. τῶ τῶ σιῶ ex coniectura Valck. Ep. ad Roev. p. 73. et ad Adon. p. 284. Sed hoc non est Graecum, quum nunquam articuli plane eiusdem formae, ut τοῦ τοῦ, τὴν τήν, iuxta ponantur.

Σύματος εἶμεν λῆν. Vulgo συμβατόσαιμεν λῆν. Gr. συμβατόσαι μὲν λην. Reg. (G.) F. συματόσαι μὲν λῆν, sed Reg. (G.) in marg. rec. man. συμβατῶσαι μέν. Cod. Bas. συματῶσαιμεν. Ae. Port. ξυμβατοσέμεν λῆν coniiciebat. Sed Aug. Pal. σύματος εμεν λῆν. Lugd. σύματος αἱμὲν λῆν (cum gl. ἀντὶ τοῦ ζητον Σεμέλην.) Cum Aug. et Pal. consentit Cass., nisi quo ἐμέν, in marg. ἔμεν et γρ. εἰθέλην vel ἐθέλην (nam vix legi poterat) habet. „Erant in eiusdem marg. etiam haec scripta: αἱ μὲν ὗλην τοῖς επι, sed deinde transversa linea traiecta.“ (DUK.) Nostrum ex optt. codd. scriptura eruerunt Reisk. Heilm. (nisi quod ἔμεν pro εἶμεν legi voluit,) et Valck. ad Adon. l. l. (postquam in Ep. ad Roev. coniecerat σύματος σέμεν, i. e. θεῖναι, λῆν.) Receperunt Haack. (nisi quod ἦμεν pro εἶμεν dedit,) Bekk. Goell. „Equidem malim σύματος, αἱ μὲν λῆν τὼς Ἐπιδαυρίως, ὅρκον δόμεναι αὐτοῖς ὁμόσαι.“ BEKK. In It. Vat. H. marg. Vict. σύματος ἐμέλην. (In marg. Vict. tamen adscr. αἱ μὲν ὅλην τοῖς, nisi pro ὅλην sit ὗλην, ut in Cass.) Mosqu. σύγματος ἐμέλην. Ar. σύγματος λῆν. Dan. συμτοι λην. Chr. σύμτολην. C. σύματι εε μεν λῆν. D. I. σύματι εμεν λῆν. E. ματην (μὰ τὴν) Σεμέλην. Vind. μὰ τὸν Σεμέλην. Item K. μὰ τὸν Σεμέλην. Valla: *Qui exigunt ab Epidauriis iusiurandum, id exigant per Semelen.* Cf. adnot.

Τοῖς Ἐπιδαυρίοις. Vind. K. Ar. Chr. Dan. τὸν Ἐπιδαυρίοις. Sic etiam m., quantum per glires licuit videre, quorum dentes hic quoque acerbissime in verba grassati sunt.

Digitized by Google

Ἐπιδαυρίοις ἄρχον, δόμεν δὲ αὐτοὺς ὁμόσαι. 6. τὰς δὲ
364. πόλιας τὰς ἐν Πελοποννάσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους εἶμεν πάσας κατὰ πάτρια. 6. αἱ δέ κα τῶν ἐκτὸς Πελοποννάσου τις ἐπὶ τὰν Πελοπόννασον γᾶν ἴῃ

Δόμεν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. In H. *δόμεναι*. Vulgo *δῶμεν*. „[Magis] *δόμεν* [dicunt Dores], quod et hic quidam libri habent, ut paulo ante [fere] omnes *ἀποδόμεν* pro *ἀποδοῦναι*· non *δῶμεν*, nec *ἀποδῶναι*," DUK. Cf. Buttm. Gr. §. 107. not. 27.

Αὐτούς. C. I. Vind. (non quem Bekk. addit, H.) *αὐτοῖς*. „Magis *αὐτοῖς*, ut puto, dicunt Dores, quam *αὐτούς*, ut *καθαρώς*, *ὀφθαλμώς* et alia huiusmodi apud Theocritum." DUK. Vid. tamen I. 1. p. 132.

5. *Πελοποννάσῳ*. Pal. Reg. (G.) *Πελοποννήσῳ*. Cod. Bas. K. *Πελοπονάσῳ*. Vind. *Πελοποννήσῳ*. Cass. Aug. *Πελοσνάσσῳ* et mox *Πελοπονάσσου*, *Πελοπόννασσον*. Gr. ubique cum duplici $\bar{\nu}$ et duplici $\bar{\sigma}$. Cf. ad I, 1.

Πάσας om. Dan. (pro quo Vind. male nominat Bekk.)

Εἶμεν It. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Vind. Mosqu. m. Dan. Bekk. Goell. In Pal. *ειμεν* sine accentu. Cass. Vat. *εἰ μέν*, in Cass. tamen corr. *ἦμεν*. Ex H. G. F. D. I. E. K. *ει μεν* apposuit Gail. Vulgo (et Haack.) *ἦμεν*. Cf. §. 2.

Κατὰ in K. a sec. man. In Reg. *κὰτ τά*. Gr. D. Vind. Ar. Chr. Dan. *κατὰ τά*.

6. *Πελοποννάσου*. „Etsi ita in omnibus scriptis et editis est, non dubitem legere *Πελοποννάσω*, ut paulo inferius *ἐκτὸς Πελοποννάσω*. Scio a quibusdam dici, non ubique servari dialectum Doricam; sed nulla causa est, cur in eadem voce servari non debeat. Nec improbabile est saepe scribis librariis, qui communi linguae Graecae magis adsueti erant, tribuendum esse, quod interdum dialecti Doricae ratio non habetur. Cui rei vel sola varietas editionum Theocriti in iisdem vocabulis argumento esse potest," DUK. Nobis in hac quidem re dissentiendum videtur. Cf. I. 1. p. 232.

Τὰν Πελοπόννασον. F. *τὰν Πελοποννάσου*. G. D. I. *τὴν Πελοπόννασον*. Cod. Bas. K. *τὰν Πελοπόνασον*, et antea *Πελοποννάσου*.

Γᾶν. Gr. *γᾶς*.

Digitized by Google

ἐπὶ κακῷ, ἀλεξέμεναι * ἀμόθι * βουλευσαμένους, ὅπα κα δικαιότατα δοκῇ τοῖς Πελοποννασίοις. 7. ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννάσου τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τῷ αὐτῷ ἐσσοῦνται ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοί ἐντι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. 8. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἴ

1. Ἐπὶ κακῷ] αὐτῆς, τῆς γῆς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Κακῷ. H. C. κακῷ γε. At vid. c. 18. al.

Ἀλεξέμεναι. H. in marg. γρ. ἀλεξαι μεν. Malis ἀλεξέμεν.

Ἀμόθι. Cass. Aug. (de quibus et Gr. noli credere Bekkero,) It. Vat. H. F. Gr. E. K m. Bekk. ἀμοθεί, sed m. ex corr. et K. cum ῑ s. v. ead. man. Reg. ἀμοθεῖ. Lugd. ε̄ῑ s. ῑ. Ἀμοθεί commendabat Heilm., ab μόθος duci et νι („mit gewafneter Hand") vel πανδημεί significare posse ratus. Ἀμόθε, i. e. ὁμόσε, coniicit Schneid. in Lex. Gr. Ἀμόθι (quod in Cass. man. rec. in marg. script.) tuetur Bred. qui οὐδαμόθι comparat, et *usquam, ubicunque, ubique* vertit. Est potius *quovis modo*, ut ἀμοῦ γέ που apud Lys. de Invalid. §. 20. ubi vid. Bremi. et de Homerico ἀμόθεν Passow. et Goell. Vulgo *una, pariter* interpretantur, quasi esset ἁμᾶ. Ἀμάδις proponit Buttm. Gr. II. p. 285.

Βουλευσαμένους. Posterius ῡ s. v. I.

Ὅπα κα. Vulgo ὅπα καί. Cass. Aug. Cl. Vat. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. ὅπακα. Gr. ὅπα κᾶν. „Sine dubio rectum est ὅπακα. vel, si quis hoc mavult, ὅπα κα. C. 79. ὅπα κα δικαιότατα κρίναντες. Huiusmodi sunt αἴ κα, ἐπεί κα et alia huius generis in scriptoribus Doricis et monumentis veteribus Dorica dialecto scriptis." DUK. Itaque ὅπα κα Haack. Goell., ὅπᾳ κα Bekk. (ὅπᾳ cum Pal.)

Δοκῇ. F. δοκεῖ.

Πελοποννασίοις. G. D. I. Mosqu. Πελοποννησίοις, in G. tamen ᾱ s. η̄ ead. man. Cass. rursus Πελοποννασσίοις, E. K. Πελοπονασίοις. In K. proxima ad τὰν αυτ. εχ. sec. man. scripta.

7. *Πελοποννάσου* Cass. Aug. Pal. Reg. (G.) F. C. D. E. Mosqu. m., nisi quod Cass. Aug. Mosqu. Πελοποννάσσου, Pal. Πελοποννήσου. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Πελοποννάσω. Cf. ad §. 6. In Gr. ὅσοι — Πελοπ. de.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Τῶν om. C. D. I. Proxima ad alterum Λακεδ. om. Ar. Chr., margini tamen in Ar. adscripta. Ἔντι cum accentu in priore hic et postea habet Gr.

Ἐσσοῦνται Cass. Aug. Vat. Gr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐσοῦνται. Vid. ad c. 79.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. m. Chr. Bar. Ald. Bas. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script. Gr. αὐτόν.

8. *Ἐπιδείξαντας.* C. K. ἐπιδείξαντες.

Digitized by Google

κα αὐτοῖς δοκῇ. αἰ δέ τι δοκῇ τοῖς ξυμμάχοις, οἴκαδ' ἀπιάλλειν."

(Γίγνεται καὶ ξυμμαχία.)

οη'. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προςεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἴκου. μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπιμιξίας, οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἔπραξαν αὖθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες ὥςτε τὴν Μαντινέων † καὶ Ἠλείων καὶ τὴν Ἀθηναίων † ξυμμαχίαν ἀφέντας Ἀργείους σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἵδε.

ἴσως Ὀκτωβρ. μην.

(Ἡ ξυμμαχία αὐτή.)

οθ'. „Καττάδε ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρ-

2. Ἀπιάλλειν] ἐπιπέμπειν, στέλλειν. ** τέλος τῆς Δωριστὶ ὁμιλίας. (Κασσ.)

Δέ τι. Sequebantur καὶ ἄλλο, quae om. Cass. Aug. It. Vat. C. D. I. E. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Solum καί om. H. Pro καί Haack. coniecit κα, quod quanquam I. 1. p. 139. satis refutavimus (cf. Matth. Gr. §. 525. c.), tamen recepit Goell., qui simul ἄλλο restituit. Τί parum placet; pro eo I. s. v. μή. Cf. adnot.

Ἀπιάλλειν. Vat. ἀπιάλλην. Quod ob Buttm. Gr. §. 88. adnot. 10. et Matth. Gr. §. 202. facile alicui placeat. Habes tamen ἐλθεῖν c. 79. Cf. I. 1. p. 232.

Cap. LXXVIII. Οἱ Ἀργεῖοι. Οἱ om. E. Ar. Chr. Dan.

Ἀνεχώρησεν. E. ἀνεχώρησαν, per se non male. Cf. adnot. ad I, 106. Post οἴκου vulgo (et Bekk.) colon.

2. Ἤδη om. D. I.

Καὶ Ἠλείων καὶ τὴν Ἀθηναίων. Aug. Pal. It. Vat. cod. Bas. Lugd. Mosqu. καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ Ἠλείων. Eodem ordine Cass. G. Gr., qui tamen τῶν habent pro τήν, et E., qui nec τήν nec τῶν agnoscit, denique Valla. Mantinenses tamen non bene interpositis Atheniensibus ab Eleis dirimi videantur.

Ἀφέντας. Mosqu. ἀφέντες.

Ἀργείους om. Ar. Chr. Dan.

Ξυμμαχίαν. Ar. Dan. ξυμμαχίας. Vid. ad prox. cap. Hinc ad ξυμμαχίαν c. 79. lacuna in Cass., sed in marg. manu vetusta expleta.

Ἐγένοντο. Gr. ἐλέγετο. I. ἐγένετο, sed ον s. ε.

Cap. LXXIX. Καττάδε. Gr. Vind. Ar. Chr. Dan. κατὰ τάδε. Cf. c. 77. C. αττα δε. K. κατ. in marg., deinde τάδε.

Καὶ Ἀργείοις om. D. I. Καὶ τοῖς Ἀργ. praebet G.

Digitized by Google

γαίοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν εἶμεν πεντήκοντα ἔτη, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας κατὰ πάτρια· τὰ δὲ ἄλλαι πόλεις ταὶ ἐν Πελοποννάσῳ κοινανεόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμαχιᾶν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες, τὰν αὐτᾶν ἔχοντες, κατὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. 2. ὅσοι δὲ ἔξω Πελοποννάσου Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐσσοῦνται τοῖς-

Εἶμεν Pal. It. H, Reg. (G.) F. Gr. C. D, I. E. Vind. Mosqu. K, m, Bekk. Goell. In Cass. Aug. Pal. *εἰ μέν*. Vulgo (et Haack.) *ἦμεν*. Cf. c. 77, 2.

Πεντήκοντα ἔτη Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell., quae scriptura etiam in m. per γρ. *ϖ ἔτη* adnotata est. Vulgo (et Haack.) *πεντηκονταετῆ*. Cf. c. 47. (init.) al.

Διδόντας. F. *δόντας*. C. D. I. *διδόναι*. „Participium ostendit scriptorem huius foederis eam structuram vel locutionem, qua periodum ingrediebatur, oblitum esse, et aliam ei in mente fuisse, quae accusativum postularet, veluti *κατάδε ἔδοξε τοῖς Λακεδ. καὶ Ἀργ. σπονδὰς καὶ ξυμμ. ποιεῖσθαι — δίκας διδόντας*." HAACK.

Κατά. Reg. *κὰτ τά*. Vind. *κατὰ τά*. C. D, I. *καττὰ τά*. Gr. Dan. *κατὰ τάδε*.

Ταὶ δέ. C. D. I. *ταὶ δ' αἱ*. In Cass. et Aug. *ταί* emendatum erat ex *καί*, quod habent It. Vat.

Πόλιες. Lugd. *πόλεις*.

Ταὶ ἐν. F. E. *αἱ ἐν*. *Ταὶ ἐν — αὐτοπόλιες* ob praeced. *πόλεις* om. Gr.

Πελοποννάσῳ. Cass. Aug. *Πελοποννάσσῳ*, et ita infra. Pal. *Πελοποννήσῳ*. E. K. *Πελοπονάσῳ*.

Κοινανεόντων ex Valck. ad Eur. Phoen. p. 65. coniectura receperunt Haack. Bekk. Goell. Vulgo *κοινᾶν ἐόντων*. Cass. (a pr. man., nam deinde omnia mutata erant ut in editis,) Aug. Pal. Reg. Vind. *κοινὰν ἐόντων*. Mosqu. *κοινὰν ἐχόντων*. Vat. H. *κοινᾶν δὲ ἐόντων*. F. *κοιραννεόντων*. Cf. adnot.

Τᾶν σπονδᾶν. Cass. (a pr. man.) Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. *τὰν σπονδάν*.

Τῶν ξυμμαχιᾶν. Cass. (a pr. man.) Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. *τὰν ξυμμαχίαν*. *Τᾶς ξυμμαχίας* scripsit Bekk. (et Goell.) comparans c. 27. (§. 2.) et 78. Poterat addere III, 114. V, 24. 25. 47. (§. 11.) Sed pluralem tuentur V, 27. init. et 48. init.

Αὐτῶν hic et infra Cass. Aug. Cl. Pal. Gr, Vind, m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὐτᾶν*. Cf. Farr. discr. script.

Κατά. Reg. rursus *κὰτ τά*. Gr. C. *κατὰ τά*. D. I. *καττὰ τά*.

Δίκας διδόντες. F. *διδόντες δίκας*.

2. *Ὅσοι*. Cass. Aug. It. Gr. *ὅσσοι*. Quod solis poetis tribuere videtur Buttm. Gr. §. 21. adnot. 7. Usum eius apud Dores latius patere coniicias ex Greg. Cor. p. 200. cf. Matth. §. 16. At ὅσοι affuit 77, 2.

Πελοποννάσου. Cass. *Πελοποννάσσου*. Gr. *Πελοπονάσσου*. K. *Πελοπονάσου*, Qui tres sic etiam paulo post. H. Haack. Bekk. Goell. *Πελοποννάσῳ*. Cf. ad c. 77, 6.

Λακεδαιμονίοις, C. D. I. *καὶ Λακεδαιμονίοις*.

Ἐσσοῦνται Cass. Aug. Cl. It. Vat. Gr. hic et statim ac plerique eorum iam c. 77. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ἐσοῦνται*.

Digitized by Google

περ καὶ τοὶ Λακεδαιμόνιοι· καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσσοῦνται τῷπερ καὶ τοὶ Ἀργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. 3. αἱ δέ ποι στρατείας δέῃ κοινᾶς, βουλεύεσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργείως, ὅπα κα δικαιότατα †κρίναντας† τοῖς ξυμμάχοις. 4. αἱ δέ τινι τᾶν πολίων ἢ ἀμφίλογα, ἢ τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτὸς Πελοποννάσου, αἴτε περὶ ὅρων, αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἱ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν, ἄντινα

„Ἐσσοῦνται fort. rescribendum; ita enim Archimed. Theocrit. [Homer. cf. Matth. Gr. §. 217.] alii." WASS. Usus Archimedis, de quo cf. Sturz. de Dial. p. 276., non solis poetis hoc tribuendum esse docet.

Καὶ τοί. Καί s. v. habet K., om. Ar. Chr. Dan. Τοί om. F. Τοῖςπερ καὶ τοὶ — ἐσσοῦνται ob repetitum verbum om. Vat.

Τὰν αὐτῶν. F. τῶν αὐτῶν.

3. Δέ ποι. Cass. Aug. δέσποι, sed corr. δέ ποι. H. δέ πῃ, sed οι s. ῃ ead. man.

Στρατείας. Vulgo (Bekk. Goell.) στρατιᾶς. Cass. Aug. στρατιάς, sed corr. στρατιᾶς. Pal. Gr. στρατίας. „Στρατείας malit Ae. Port." HUDS. Quod ob particulam ποί requiri ratus recepit Haack., quem secuti sumus.

Δέῃ. Lugd. C. I. δέοι. Vid. tamen I. 1. p. 139. K. (non Gr., quem Bekk. memorat,) et m. δέει.

Κοινᾶς. Cass. Aug. κοινάς, sed mut. in κοινᾶς.

Ὅπα κα. Cass. Aug. ὅπακα. Gr. ὁπάκα.

Κρίναντας. Male Haack. supplet εἴῃ. Si germanum, breviter dictum pro κρίναντας ὅπα κα δικαιότατα κρίναντι. Sed hoc ipsum κρίναντι malim. Vid. c. 77.

4. Τινὶ τᾶν. Cass. τινὶ τάν. Pal. τινὶ ταν. Gr. I. Vind. τινὶ τῶν. D. τινὲς τῶν.

Ἀμφίλογα. Cass. Aug. (alter λ eraso,) Pal. It. ἀμφίλλογα. Mosqu. τὰ ἀμφίλογα. Antea Vind. ᾗ pro ᾖ.

Τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτός. Utrobique τάν Cass. Aug. Gr. Vind. Prius τάν om. F. Lugd., alterum una cum ἢ om. C. D., in marg. habet I.

Πελοποννάσου. Haack. Πελοποννάσω. Vid. ad c. 75, 6.

Αἴτε — αἴτε. Cass. Gr. Vind. αἴτε — αἴτε hic et priores supra aliquoties.

Διακριθῆμεν. Dan. διακριθεῖμεν. At vid. Matth. Gr. §. 205. 7.

Ἐρίζοι. D. ἐρίζει, cum οι s. ει. Utinam potius ἐρίζῃ praeberet! Ἐρίδδοι malebat Valck. ad Roev. p. 75., quem non sequimur. Vid. I. 1. p 232.

Ἄντινα Cass. Aug. It. Vat. Gr. Vind. Ar. Chr. Fr. Port. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἄν τινα invita syntaxi et dialecto Dorica, invita etiam consuetudine scriptoris omnino. E. αἴ τινα.

Digitized by Google

ἦσαν ἀμφοῖν ταῖς πολίεσι δοκοίη. τοῖς δὲ ἕταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.

(2. Ἀθηναῖοι κελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται.)

π'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγεγένητο καὶ ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι, ἐψηφίσαντο κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρὰ Ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, τὰ τείχη ἐκλιπόντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῳ, μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἅμα. 2. καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον, καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν· (οὐ μέντοι

οθ'. 1. Τοῖς δὲ ἕταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι] τοὺς δὲ πολιτευομένους ἐν μιᾷ ἑκάστῃ πόλει δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. (λ. Αὐγ.)

π'. 5. Τιθέμενοι] διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὰ τείχη] τῆς Ἐπιδαύρου. (λ. Αὐγ.) — 9. Θυμῷ ἔφερον] ἐφέροντο. (λ. Αὐγ.) §. ** ἐς τὰ ἄλλα † θυμὸν † ἐφωρμῶντο. (Δουγδ.) — 10. Ἀμφότεροι] Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.)

Ἀμφοῖν ταῖς. Pal. ἀμφι τας.

Πολίεσι. Cass. Aug. Vat. πολίεσσι. Sic etiam Lugd. Vid. ad 77, 3. „Πολεσι E. Πολίεσι (s. v, λεσι) E. G." GAIL. mire errans.

Δοκοίη. Ita quidem Aug., sed a corr., prior scriptura legi non poterat. H. δοκείη, sed δ s. ε. Cass. a pr. man. (nam deinde factum δοκείη,) Pal. It. Vat. Lugd. Gr. et, si Gailio fides, F. G. δοκεῖοι. Sed Reg. Mosqu. δοκεῖ οἱ, quod Hermannus apud Haack. non spernendum censet.

Δὲ ἕταις. Vat. H. K. δὲ ἕτταις. At vid. Lexicc. et Goell. ad h. l. In K. adscriptum insuper γρ. [π.] πολίταις. Gr. δεέταις.

Κατὰ. Gr. D. E. Vind. Dan. κατὰ τά.

Δικάζεσθαι. Mosqu. ed. Bas. δικάσεσθαι. Valck. l. d. coniiciebat δίκας ἔσεσθαι (ἐσεῖσθαι). In vulgata τοὺς δὲ ἕτας desideres. Cf. adnot.

Cap. LXXX. Ἐγεγένητο. Mosqu. ἐγένητο.

Πολέμῳ post ἄλλο ponunt C. D. I., post ἀλλήλων et iterum post εἶχον E. Pro ἄλλο malis fortasse ἄλλως. Vide tamen Krueg. ad Dion. p. 267. et ad Anab. III, 2, 32.

Παρά plene Pal. H. G. F. Gr. D. I. E. Mosqu. m. et haud dubie plures pro vulg. παρ'. Cf. l. 1. p. 216. sq.

Ξυμβαίνειν τῳ. Pro τῳ Pal. m. τῷ, Aug. Gr. τῶ.

2. Καὶ τά. D. καὶ κατά. Vind. solum κατά. Ita a pr. man. etiam K. in quo proximorum ad ἔφερον prima scriptura adeo erat

Digitized by Google

εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργείους ἑώρα· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους·) καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τούς τε παλαιοὺς ὅρκους ἀνενεώσαντο, καὶ ἄλλους ὤμοσαν. 3. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ', ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους * ὄντες * τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο * φρουρικὸν *, ἀπέ-

1. ** *Διενοεῖτο*] ἀφίστασθαι δή. (*Λουγδ.*) — *Καὶ τοὺς Ἀργείους ἑώρα*] ἀποστάντας. (λ. *Ἀβγ.*) — 9. ** *Ἀγῶνά τινα* —] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνας ποιεῖν ἀγῶνά τινα γυμνικόν. (*Λουγδ.*)

deleta, ut legi non posset, deinde nostra reposita erat.

Εὐθύς γε. Γέ om. E. Parenthesis nota prior ante Haack. demum post *ἑώρα* erat. Utramque a Bauero additam sustulit Bekk.

Ἦν δέ. G. *η ουν δέ.*

Καὶ αὐτός. Καί om. D. I. Chr. (Male Bekk. pro his G. Ar. Chr. nominat, male etiam ad antecedens *καί* refert.)

Τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου. Cf. I. 1. p. 177. Haackius breviter dictum putat pro *τὸ ἐν Ἐπιδαύρῳ τεῖχος ἐκλιπεῖν ἐξιόντας ἐξ αὐτῆς.* Sed quum non essent Epidauri, verum ad Epidaurum (vid. c. 75.), non poterant egredi urbe. Valla *ut Epidauri murum relinquerent* vertit.

Ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες. Vulgo *ὄντας.* „Hoc in loco *ὄντες* subaudiendum relinqui videtur, quod propter sequens *ὄντας* reticetur, quum tamen potuisset contra hic omitti *ὄντας*, si illic *ὄντες* positum fuisset. Verum illud tanquam a scriptore *καινοπρεπείας* ubique affectatore accipiendum est. Vid. Steph. Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 164." HUDS. „Nemo Graece dicere, opinor, potest *ὁρῶσι ὀλίγοι πρὸς πολλούς* pro *ὀλίγοι ὄντες.* Quare Abreschii coniecturam, *ὄντας* facili errore ex *ὄντες* ortum esse, veram puto." HAACK., qui ita edidit. Et licet non fugiant nos exempla a Matth. Gr. §. 549. adnot. 3. allata, tamen miramur non secutos esse Bekk. et Goell. Apparet autem *ὄντες* post *πλείους* collocatum esse, ut opposita *ὀλίγοι — πλείους* prope ponerentur. Cf. Buttm. Gr. §. 138. III, 1. Caeterum Cl. *ὀλίγους.*

Ἐξάξοντα. D. *ἐξελάσοντα.* I. *ἐξετάσοντα*, in marg. *ἐξελάσοντα.*

Φρουρικόν Cam. Gr. Lugd. marg. Steph. et ex emend. Ar., item Haack. Goell. Vulgo *φρούριον.* „Retinendum est *φρούριον*, si ostendi possit vocabulum illud non tantum de loco, sed etiam de hominibus, qui custodiae et praesidii causa in eo sunt, dici. Sin, praeferrem *φρουρικόν*, etsi nusquam alibi lectum. [Legitur Dio Cass. LVI, 42.] Nam, quin eodem modo dici possit *τὸ φρουρικόν* pro *ἡ φρουρά* sive *οἱ φρουροί*, quo *τὸ Ἑλληνικόν*, *τὸ βαρβαρικόν* pro *οἱ Ἕλληνες*, *οἱ βάρ-*

Digitized by Google

κλῃσε τὰς πύλας. καὶ ὕστερον Ἐπιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τεῖχισμα.

(3. *Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις.* 4. *ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίσταται.*)

πα'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τῶν πόλεων.

2. Καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, ξυστρατεύσαντες, τά τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα ξυναμφότεροι ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν· καὶ ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη ταῦτα ἦν, τοῦ χειμῶνος λήγοντος, καὶ τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Ὀλ. ϟ. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. νιζ'. πρὸ τῆς β'. Ἀπριλ. μην.

πα'. 4. Ἐκ τῆς ξυμμαχίας] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Λύγ.)

βαροι, et alia id genus, dubitari non potest." DUK. „Φρούριον tuetur Gottl. ex Abresch. Quidni, ut vicissim Lat. *praesidium* de loco, ubi sit praesidium? Ita στρατόπεδον, *castra*, pro στρατεύματι, exercitu. Adde φυλακήν, *custodiam*." BAU. Simili modo φρούριον de re, quam aliquis cavere debeat, sive praesidio legi Aeschyl. Prom. v. 801. (807.) adnotant Lexicographi. Sed vel sic recepimus φρουρικόν. Cf. I. 1. p. 249.

Ἀπέκλησε Cass. (a pr. man., emendatum ἀπέκλεισε,) Aug. (hic sine ῑ subscr.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo (Haack.) ἀπέκλεισε. Cf. I. 1. p. 213.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. C. I., non invita lingua.

CAP. LXXXI. Τῶν Ἀργείων. Τῶν om. K. Ar. Chr.

Καὶ οἱ. C. I. καὶ οἱ μέν. De Mant. cf. ad c. 58.

Τῶν Ἀργείων. Τῶν de. Ar.

Τοῖς Λακεδαιμονίοις. F. καὶ (voluit εἰς) τὰς τῶν Λακεδαιμονίων σπονδάς.

Ξυστρατεύσαντες. Lugd. ξυστρατεύοντες.

2. Τά τ' ἐν. Gr. τὰ ἐν. Unus Par. τ' ἐν. Statim F. Σικυωνῃ.

Ἐλθόντες. Gr. οἱ ἐλθόντες.

Ξυναμφότεροι F. Gr. Ar. Bekk. Goell. „atque ita legendum esse docuit Fr. Port., ut opponatur τῷ αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι." HUDS. Refragatur Haack. At vid. adnot. Vulgo ξυναμφότερα. In G. literae *vv* in ξυν s. v., sed ead. man.

Ἤδη ταῦτα. Reg. (G.) ταῦτα ἤν.

Χειμῶνος. G., si vera scribit Gail., πολέμου.

Digitized by Google

XV. Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πβ'. πγ'.

A. Θέρος. Κεφ. πβ'.

(1. Περὶ Διῶν καὶ Ἀχαΐας. 2. Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.)

366. πβ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Διῆς τε οἱ ἐν Ἄθῳ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο. μετὰ τὴν β'. Ἀπριλ. μην.

2. Καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξήλασεν. 3. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος· ἀναβαλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, Ὀλ. ϟ'. ἔτ. δ'. Ἑκατομβ. μην. Ἀττικ.

πβ'. 3. Ἐπιτηδείως] συμφερόντως τοῖς Λακεδαιμονίοις, [ἁρμοζόντως.] (λ. Ἀὐγ.) — 6. Ἀναθαρσήσας] ἀναλαβόντες αὐθις ἐλπίδας ἀγαθάς. (λ. Ἀὐγ.) — Ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις] τοῖς ἐν αὐτοῖς ὀλιγαρχοῦσι. (λ. Ἀὐγ.) — 7. Τὰς γυμνοπαιδίας] ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐν ᾗ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. — 8. Ἐν τῇ πόλει] τῶν Ἀργείων. (λ. Ἀὐγ.) — 10. Οἱ φίλοι] οἱ ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Ἀὐγ.) — 11. Ἐκ πλείονος] ἤτοι πρὸ πλείονος χρόνου.

Cap. LXXXII. *Διῆς* Cass. Aug. It. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor. Bas. marg. 2. Steph. Goell., nisi quod omnes praeter Goell. et fortasse It. B. ῑ subscribunt. Vat. H. *δι ἧς*. Cl. cod. Bas. Lugd. *Διεῖς*. Unus Par., ut videtur F., *Δικτιεῖς*. Mosqu. *Δικτυεῖς*. Vulgo *Δικτιδιῆς* (Pal. et Bekk. sine ῑ subscr.) Ar. Chr. *Δικτιδιεῖς* C. D. I. E. m. Dan. *Δικτυδιεῖς*. Marg. 1. Steph. *Δικτυδιῆς*. „De hac gente nihil videor legisse.“ WASS. „*Διεῖς* et *Διῆς* fortassis sunt compendia scripturae.“ DUK. At vid. I. 2. p. 365.

Γυμνοπαιδίας. Aug. Reg. hic et infra *γυμνοπαιδιάς*. Hoc accentu Schneid. Lex. Gr., utrumque agnoscit Passow. Cf. Sturz. Lex. Xenoph. Nescio quis *γυμνοπαιδείας*.

Ἐκ πλείονος. Ante haec virgula distinguit Ae. Port., ad *ἀναβαλ.* refert Reisk. Cf. adnot.

Ἀναβαλόμενοι Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. D. I. E. K. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἀναβαλλόμενοι*.

Γυμνοπαιδίας. It. *γυμνοπαιδείας* et hic et infra. C. *γυμνοπαιδειαι*. Cf. Ernest. ad Xen. Mem. I, 2, 61. et Sturz. l. d.

Digitized by Google

ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῶν διαπεφευγότων· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου, τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον. 4. καὶ ὕστερον ἐλθόντων πρέσβεων ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει † ἀγγέλων † καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων, καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος· διατριβαὶ δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. 5. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε, καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν, τειχίζει μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. 6. ξυνήδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν

2. *Δεομένων τῶν διαπεφευγότων*] ἤγουν, καὶ ταῦτα δεομένων. (λ. *Αὐγ.*) — 4. *Ἦγον*] ἐώρταζον. (λ. *Αὐγ.*) — 11. *Προσαγόμενος*] οἰκειούμενος. (λ. *Αὐγ.*) — 12. *Σφᾶς ὠφελήσειν*] τοὺς Ἀργείους δηλονότι τοὺς Ἀθηναίους. (λ. *Αὐγ.*) — 13. *Ἐς θάλασσαν*] ἕως τῆς θαλάσσης. — 15. *Τειχισμόν*] τῶν Ἀργείων. (λ. *Αὐγ.*)

Πυθόμενοι. Mosqu. *πειθόμενοι.*

Νενίκηνται. Vind. *ἐνενίκηνται.* Statim *οἱ* om. Lugd. Mox E. *διαπεφευγόντων.*

Τὰς γυμνοπαιδίας. K. Dan. *τῆς* prb *τάς.*

4. *Πρέσβεων — ἀγγέλων.* „*Ἀγγέλων* delendum censent Fr. et Ae. Port. utpote e margine intrusum." HUDS. „Appositio est: *legati* (*qui essent*) *nuntii*, ut Heilm. vertit." BAU. „Sed quidnam tandem nuntiant vel nuntiaturi erant, [quum, quid gestum esset, Lacedaemonii iam comperissent.] Potius quod defenderent, vel postularent, habebant. Indigna esset tam otiosa h. l. vox nostro scriptore, qui nunquam de legatis ita loquitur." HAACK., qui *ἀγγέλων* uncis inclusit. Nos ex *Ἀργείων* ortum et alterum *Ἀργείων* (post *ἔξω*) ab interpretibus adiectum esse suspicamur.

Ἀφ' ἑκατέρων. F. *ἐξ ἑκατ.* At vid. III, 82, 7. IV, 78. et adnot. ad I, 17.

Διατριβαὶ δέ. Δέ om. Chr.

Μελλήσεις. E. Mosqu. *μελήσεις.*

5. *Ὁ δέ. Δέ* om. Reg. (G.)

Τὴν τῶν. C. I. *ἐκ τῶν.* In K. *τήν* legi nequit, s. v. est *γρ.*

Ὠφελήσειν. m. *ὠφελῆσαι.* At vid. I. 1. p. 160.

Ἐς θάλασσαν. Reg. (G.) *πρὸς θαλ.* Mox Bekk. rursus *εἴργ.*

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. E. Antea Vind. *ἤ* pro *ἡ.*

Ἐπαγωγή in Cass. man. rec. pro *ἐπαγωγῇ.*

Ὠφελῇ. Reg. (G.) *ὠφελεῖ.* Mox Lugd. *τέκτωνες.*

Digitized by Google

ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι παυδημεὶ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ οἰκέται, ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον τέκτονες καὶ λιθουργοί. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Β. Χειμών. Κεφ. πγ'.

(1. Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Τσιὰς λαμβάνουσιν. 2. Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν. 3. Περδίκκας κατακλήεται.)

πγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι ὡς ἤσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 2. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν οὐ προυχώρησεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἑλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ Τσιὰς χωρίον τῆς Ἀργείας λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύ- Ὀλ. ϟ. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. νιζ'. μετὰ τὴν κς'. Ὀκτωβρ. μην.

πγ'. 8. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — Αὐτόθεν] ἐκ τοῦ Ἄργους. (λ. Αὐγ.) — 14. Διελύθησαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXXIII. Δ' ἐπιγιγνομένου. Ar. δὲ γιγνομένου.

Ὡς in Aug. superscr. man. rec.

Ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν. „Alterum horum supervacuum videtur. Ex adnotatione Scholiastae colligas eum non habuisse in exemplari suo verba ἐκ τοῦ Ἄργους.“ DUK. „A Dukeri iudicio non dissentio, quia semper sic αὐτόθεν simpliciter ponit Thuc., cuius etiam Scholiastes VII, 37. ad αὐτόθεν] ἐκ τῆς Σικελίας adscripsit; quantumvis Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο αὐτόθεν legatur in Theocr. XXV, 170.“ VALCK. ad Herodot. IV, 135. Vid. tamen nos I. 1. p. 205. Adde Krueg. ad Dion. p. 280. Schneid. ad Xen. Cyr. VII, 1, 23. Intt. Paus. IX, 41, 3. Cic. Philipp. XIV, 3. pro Sext. 4.

Ἀρχιδάμου. Vind. Ἀρχιδάμνου.

2. Προυχώρησεν. Cl. προσεχώρησεν.

Τσιάς. It. Vat. Ar. Chr. Τσίας. „Supra p. 161. [III, 24.] Τσίας invenimus, sed in Boeotia sitas.“ HUDS. Ibi accentum correximus. Hic utrumque accentum habet m. In Aug. Τσσίας. Vind. Σιάς. Etiam in K. T man. sec.

Χωρίον. Vind. Ar. Chr. χωρία: K. ον s. v.

Digitized by Google

ἴσως θησαν κατὰ πόλεις. 3. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ
Νοεμβρ. μην. Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ δηώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι
σφῶν τοὺς φυγάδας ὑπεδέχοντο· οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν
Ὀλ. Ϛ. ἐνταῦθα κατῴκηντο. 4. † κατέκλησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χει- 367.
ἔτ. δ'. μῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδίκκαν †, ἐπικα- 5
πρὸ Χρ. λοῦντες τήν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γε-
πρὸ τῆς νομένην ξυνωμοσίαν, καὶ ὅτι, παρασκευασαμένων αὐ-
κβ'. Μαρτ. τῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης καὶ
μην. Ἀμφίπολιν, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἔψευ-
στο τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου 10
ἀπάραντος· πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗ-
τος, καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

3. *Οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν*] *τῶν φυγάδων τῶν Ἀργείων.* (λ. Ἀὐγ.) — 4. *Ἐνταῦθα κατ.*] *ἐν τῇ Φλιασίᾳ κατῴκηντο.* (λ. Ἀὐγ.) — *Κατέκλεισαν*] *τουτέστι τῶν εἰσαγωγίμων* [ἢ] *τῆς θαλάττης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν.* (λ. Ἀὐγ.) — 7. *Ξυνωμοσίαν*] *ἔνορκον ξυμμαχίαν.* — 11. *Ἀπάραντος*] *ἀντὶ τοῦ* † *ἀναπεισθέντος* †.

3. Ἐς τήν. Τήν om. C.

Φλιασίαν. Pal. Φλειασίαν. Reg. Φλιασιάν. In Mosqu. ια man. rec. superscr.

Ὑπεδέχοντο Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) C. D. Vind. Mosqu. K. Haack. Bekk. Goell. Male vulgo ἀπεδέχοντο, quod ita plane non dicitur. „Melius puto ὑπεδέχοντο, quasi λάθρα id fecissent.“ WASS. „Ὑπεδέχοντο praetulerim de confugientibus et veluti furtim absconditis in perfugio.“ BAU. Cf. Xen. Anab. I, 6, 3.

4. Κατέκλησαν Cass. Aug. Reg. (G.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo κατέκλεισαν. In m. η superscr. Cf. I. 1. p. 213. Ἐγκατέκλεισαν coniecit Valck. ad Herodot. VI, 133. Cf. adnot. Ἀπέκλησαν sententiae prorsus repugnaret.

Χειμῶνος καί. Καί om. C. D.

Μακεδονίας. C. Μακεδονίαν, fortasse recte, ut deinde cum Goell. mutata distinctione Περδίκκα scribatur. Hic vir doctus ipse ad Dion. p. 151. Μακεδόνας coniecit, quod nunc exhibuit. Haack. ἐν Μακεδονίᾳ legendum proponit.

Ἐπικαλοῦντες. Mosqu. Ar. Chr. Dan. καὶ ἐπικαλοῦντες, quod καί in K. paene deletum.

Καὶ Λακεδαιμονίους. Καί s. v. ead. man. B.

Παρασκευασαμένων. Gr. καρασκευασμένων.

Ἀπάραντος. Pal. ἀπαίραντος. Ante Bekk. ἀπάραντος.

Οὕτος Cass. Aug. (hi duo a corr. pro οὕτως,) Reg. (G.) F. Lugd. Mosqu. Vall. In Gr. et Vind. οὕτως. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) οὕτω. At vid. II, 103. III, 25.

Digitized by Google

XVI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.

Κεφ. πδ'—Βιβλ. ϛ'. κεφ. ζ'.

Α. Θέρος. Κέφ. πδ' — ριε'.

(1. Μηλίων πολιορκία. διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. — ριδ'. Ἀργείων οἱ ὕποπτοι ξυλλαμβάνονται. στρατεία ἐπὶ Μῆλον. αἱ αἰτίαι αὐτῆς. πρέσβεις πέμπονται ἐς τὴν πόλιν.)

πδ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Ἀλκιβιάδης τε, πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν, Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε, τριακοσίους ἄνδρας, καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους ὧν ἦρχον· καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἓξ, Λεσβίαις δὲ δυοῖν, καὶ ὁπλίταις ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ τοξόταις τριακοσίοις, καὶ ἱπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὁπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις καὶ χιλίοις. 2. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μέν εἰσιν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν, ὥςπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδετέρων ὄντες, ἡσύχαζον,

Ὀλ. ϛ/ϛα'. ἔτ. δ/α'. πρὸ Χρ. νιε'. ἀπὸ τῆς κβ'. Μαρτ. μην.

πδ'. 13. Οὐδετέρων ὄντες] [γράφεται, μεθ' ἑτέρων, (λ. Κασσ.)] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXXIV. Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκιβιάδης.

Ὑπόπτους. E. ἐνυπόπτοις.

Τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν. Ar. Chr. Dan. male τοὺς Λακεδαιμονίων φρουρούς. Nostrum Ar. in marg. habet. In K. pro τά a pr. man. τό.

Ἔλαβε. C. ἔλαθε.

Καὶ ἐπί. Καί quum referatur ad τέ post Ἀλκ., punctum cum Bekk. in colon mutavimus.

Ἑαυτῶ νμέν. F. μὲν ἑαυτῶν.

Χίαις. Ex H. G. F. C. E. χιλίαις afferunt Gailii typothetae.

Δὲ ἕξ. Δέ om. Cass. Aug. Pal. It. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. E. K. m., at deesse non posse apparet.

Λεσβίαις Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. E., quod, licet cum Elmslejo repugnet Buttmannus Gr. §. 70. p. 282. **, cum Haac[illegible] recepimus. Cf. adnot. ad I[illegible] et interea Matth. §. 436. [illegible] 815. Vulgo (Bekk. Goell.) Λεσβίαιν. In. K. post Λεσβίαιν δέ ante δυοῖν tres quatuorve literae deletae.

Καὶ χιλ. καὶ τοξ. τριακ. om. Vind.

Τοξόταις τριακοσίοις. F. τριακοσίοις τοξόταις.

2. Λακεδαιμονίων μέν. Μέν om. F.

Οὐδετέρων. Marg. Steph. μεθ' ἑτέρων ex Schol. vulg. Volu-

Digitized by Google

ἔπειτα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δηοῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. 3. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις· οὓς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἥκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιάδε.

(*Διάλογος Ἀθηναίων καὶ Μηλίων. πέ—ριγ'.*)

πέ. [*ΑΘ.*] „Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι

5. *Πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς*] βλάπτειν. (λ. *Αὐγ.*) — 7. *Καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν*] διηρθμημένοις καὶ ἐντίροις. (λ. *Αὐγ.*)

πέ. 10. Ἐπειδὴ —] ἐν πᾶσι [μὲν] ὁ Θουκυδίδης ἔφυγε τὴν συνήθειαν τοῦ λόγου, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐνταῦθα· ἀντὶ γὰρ δημηγορίας διάλογόν τινα τῶν Μηλίων καὶ Ἀθηναίων ἐτόλμησε συνθεῖναι. [ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα † διὰ † τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσωπον τὴν ῥῆσιν. (*Κασσ. Αὐγ.*)] — Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος — —] ἐπειδὴ μὲν παρὰ τῷ δήμῳ κελεύετε ἡμᾶς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἵνα μὴ, συνεχοῦς ῥήσεως γινομένης καὶ ἑνὸς ἀποτεινομένου λόγου, ὑποπτεύσῃ τὸ πλῆθος ὑμῶν ἀπατᾶσθαι, ὡς ἂν ἅπαξ ἀκούσαντες πιθανῶν μὲν λόγων, ἐλέγχους δὲ οὐ παρεχομένων οὐδ' ἀποδείξεις· γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι, ταῦτα ὑπονοήσαντες, πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν μόνους ἠγάγετε ἡμᾶς· [ὃ] ὑμεῖς οἱ προεστῶτες ἀσφαλέστερον ποιήσατε· ἕκαστον γὰρ ὧν λέγομεν δοκιμάζοντες, πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ὑποκρούετε, τουτέστι διὰ πλειόνων λόγων κρίνετε.

erunt hi *οὐδὲ μεθ' ἑτέρων*. Vid. II, 72. Nam sane aut hoc aut, ut I, 35. V, 94. VIII, 1. *ξύμμαχοι* additum cupias.

Ἐς πόλεμον — ἐς τὴν γῆν αὐτῶν om. Vind. et fortasse etiam G. C. I. E. K., in quibus lacuna usque ad *τῇ παρασ. ταύτῃ* pertinere dicitur. Suppleta in G. K. sec. man.

4. *Αὐτῶν* ante *ἐς τὴν γῆν* ponunt cod. Bas. Gr.

Ταύτῃ om. B.

Κλεομήδης. Reg. (G.) F. *Κλεομίδης*.

Λυκομήδους. Reg. *Λυκομίδους*, Vind. *Λυμήδους*.

Ἀδικεῖν τι. Τί om. K.

Cap. LXXXV. sqq. „Vide Dion. Hal., qui dialogum hunc ob varietatem venuste interpositam acerbe nimis exagitat in Iudic. de Thuc. §. 37." WASS. Cf. adnot. Nomina collocutorum, quae ab interpretibus addita esse scholiastae adnotatio declarat, aut omittit aut in marg. ponit Vat. In Pal. modo leguntur modo desunt. In m. ad marg. scripta, in Mosqu.

Digitized by Google

γίγνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ, ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι, (γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγὴ,) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε· καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἑνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἴπατε." οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο·

πς'. [ΜΗΛ.] „Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται· τὰ δὲ ποῦ πολέμου, πα-

2. Ἡμῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 3. Τοῦτο φρονεῖ] βούλεται. τοῦτό ἐστι σκοπὸς τῆς εἰς τοὺς † Ἕλληνας † προσαγωγῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἀγωγὴ] προσαγωγή. (λ. Κασσ.)

πς'. 10. Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχ. — —] τῆς μὲν περὶ τοὺς λόγους εὐγνωμοσύνης οὐκ ἄν τις μέμψαιτο ὑμῖν· ῥήμα γὰρ καὶ κατὰ σχολὴν ἀλλήλους ἀξιοῦτε πείθεσθαι· ἤδη δὲ πολεμοῦντες ἡμῖν οὐκέτι εὐγνωμονεῖτε, οὐδὲ ὅμοια οἷς λέγετε ποιεῖτε. κριταὶ γὰρ ἥκετε τῶν λόγων ὧν λέγετε αὐτοί· καὶ γνώριμον ἡμῖν τὸ τέλος ἐκ τῆς κρίσεως, ὅτι νικῶντες μὲν ὑμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διὰ τοῦτο μὴ θέλοντες προσχωρεῖν, εἰς πόλεμον εὐθὺς κατασταθησόμεθα· πεισθέντες δὲ, ἴσως δικαιότερα ὑμῶν λεγόντων, δουλείαν καθ' αὐτῶν καταψηφιούμεθα.

ubique desunt vel Latine scripta sunt. Hic et prox. cap. Ἀθ. et Μηλ. om. Bekk.

Δή om. K. Ar. Chr. Dan., post μή ponit H. Mox Mosqu. ῥήσεις.

Ἀνέλεγκτα. Aug. Reg. Mosqu. ἀνέλεκτα.

Ὑμῶν. Ar. et Dion. Hal. p. 907. ἡμῶν, quod mavult Krueg.

Καθήμενοι. Ante hoc H. s. v, habet προ.

Ποιήσατε. Dion. Hal. ποιήσετε. Sic etiam Schol. in cod. Aug.

Καὶ μηδ'. Καί om. m.

Ἑνὶ λόγῳ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Dion. Hal. ἐν ὀλίγῳ, sed in Cass. Reg. (G.) D. E. in marg. γρ. ἑνὶ λόγῳ. (in Cass. et Reg. man. rec.) „Merito plerorumque librorum lectionem reiicit Hemsterh. ad Luci. t. I. p. 244. [Nigr. p. 263.] Supra scriptor dixerat eodem sensu ξυνεχεῖ ῥήσει. [Valla etiam hic *perpetua oratione* vertit.] Ista confusio satis frequens est." KRUEC. ad Dion. p. 172. Similis permutatio VI, 34.

Ἀρέσκει. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et fortasse B., ex quo nostrum temere affertur, ἀρέσκοι.

Cap. LXXXVI. Ἐπιείκεια. m. ία

γρ. ἐπισίκεα. Mox in κριτάς litera τ a sec. man. in K.

Digitized by Google

ρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἥκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευτὴν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἰκὸς περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι, πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ δουλείαν."

πζ'. 'ΑΘ. „Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὁρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλεύσοντες τῇ πόλει, παυοίμεθ' ἄν· εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἄν."

πη'. ΜΗΛ. „Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω."

2. *Τῶν λεχθησομένων*] ὑπό τε ὑμῶν καὶ ἡμῶν δηλονότι. (*Λ. Αὐγ.*) — 3. *Καὶ τὴν τελ.*] τῶν λόγων. (*Αὐγ.*) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρῶμεν ἡμῖν δηλονότι.

πζ'. 6. *Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων* — —] εἰ μὲν * ὑπονοήσαντες * περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι συνεληλύθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ μὴ περὶ σωτηρίας τῆς δυνάμεως ἐκ τῶν παρόντων, ἡσυχίαν ἄγοιμεν ἄν· εἰ δὲ περὶ τοῦ δύνασθαι σωθῆναι συνεληλύθατε, λέγοιμεν ἄν. — 7. *Ἢ ἄλλο τι*] διαζευκτικὸς σύνδεσμος. — *Ἢ ἐκ τῶν παρόντων*] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ.

πη'. 10. *Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη* — —] εἰκὸς μὲν ἡμᾶς, ἐν τοιούτῳ καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ * ἐπινοοῦντας * καὶ λέγοντας τρέπεσθαι· καὶ συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποπτεύουσιν.

Περιγενομένοις Aug. It. Vat. Vind., omnes libri ante Wass. collati et omnes Parr. *Περιγιγνομένοις* ex uno Gr. reposuit Wass., quod cum Abresch. merito reiecerunt Haack. Bekk. Goell.

Πεισθεῖσι δέ. Δέ om. It. Vat. H.

Cap. LXXXVII. *Εἰ μέν.* Vat. H. *οἱ μέν.*

Βουλεύσοντες. Cass. Aug. Pal. Vat. H. (in hoc tamen ον s. αν,) Reg. (G.) F. Dion. Hal. p. 908. male *βουλεύσαντες.*

Ἐπὶ τοῦτο. „Ἐπὶ τούτῳ malit Sylburg." HUDS. Cf. Ind. ad Xen. Cyr. item. IV, 3.

Λέγοιμεν ἄν. Ἄν ex corr. K.

Cap. LXXXVIII. *Ξυγγνώμη.* Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. Lugd. *ξυγγνώμην*, sed H. γρ. μη s. μην.

Προκαλεῖσθε. Reg. (G.) F. I. *προκαλεῖσθαι*, sed I. ε s. αι. Cod. Bas. *προςκαλεῖσθε.*

Εἰ. Mosqu. ᾗ.

Γιγνέσθω. D. *γενέσθαι.*

Digitized by Google

πθ'. „Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως, τὸν Μῆδον καταλύσαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν· οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν, ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε, ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἠδικήκατε, λέγοντας, οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προύχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν."

ϛ'. ΜΗΛ. „†Ἡ μὲν † δὴ νομίζομέν γε χρήσιμον (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε,) μὴ καταλύειν * ὑμᾶς * τὸ

πθ'. 1. ** Ἡμεῖς τοίνυν] τὸ ἐξῆς, ἡμεῖς τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν. (Κασσ. Ἀνγ.) — Μετ' ὀνομάτων καλῶν] λέξεων εὑρεπῶν. (λ. Ἀνγ.) — 4. ** Οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν] τὸ ἐξῆς, οὔτε ἀξιοῦμεν οἴεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς. (Κασσ. Ἀνγ.) — 7. ** Διαπράσσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν. (Κασσ. Ἀνγ.) — Ἐπισταμένους πρὸς εἰδ.] [ἀντὶ τοῦ] ἐπισταμένων καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν. — 8. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ] ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς, φασὶ, τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζει, ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι· ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύϊ, προστάττουσι πᾶν τὸ δυνατὸν, καὶ οἱ ἥττονες οὐκ ἀντιλέγουσιν.

ϛ'. 11. Ἡ μὲν δὴ νομίζομέν γε — —] ἐπειδὴ ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, τοῦ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε στοχάζεσθαι, νομίζομεν

Cap. LXXXIX. Ἡ δικαίως. Lugd. εὐπρεπῶς ἢ δικαίως.

Ἐπεξερχόμεθα. Mosqu. ἐπερχόμεθα.

Οὐδέν. It. H. οὐδέ.

Ἠδικήκατε. C. I. Dan. ἠδικήσατε.

Λέγοντας. Vat. λέγοντες. Pal. λέγοντας τὸ ἐξῆς οὔτε ὑμᾶς λέγοντας οἴεσθαι ex Schol.

Οἴεσθαι. H. Gr. K. Ald. Flor. Bas. οἴεσθε.

Δ' ἐξ. Δ' om. It. Vat. Dan.

Ἐπισταμένους — ξυγχωροῦσι. „Stob. p. 303., ubi ἀνθρωπίνῳ perperam." WASS. Cf. ad I, 22.

Πρὸς εἰδότας. Cass. Aug. Reg. προσειδότας.

Κρίνεται om. Reg. (G.)

Ξυγχωροῦσιν Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. K. m. Ante Haack. ξυγχωροῦσι.

Cap. XC. Ἡ μὲν δή. Vat. Gr. ἢ μὲν δή. Lugd. ἢ μὲν δή. Cass. in marg. (non, ut Bekk. scribit, G.) ἡμεῖς δή, quod Corayo auctore receperunt Bekk. et Goell. Nec Graeca est particularum ἢ μὲν δὴ — γε consociatio, sed aut cum Bekk. faciendum, aut ἡμεῖς μὲν δή scribendum. Posterius ob c. 91. init. placet.

Τμεῖς. Reg. (G.) ἡμεῖς.

Τμᾶς Cass. Aug. Coray. Bekk. Goell. Vulgo ἡμᾶς. „Scri-

Digitized by Google

κοινὸν ἀγαθὸν, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶ- 369.
ναι τὰ εἰκότα [καὶ] δίκαια, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκρι-
βοῦς * πείσοντά * τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ
ἧσσον τοῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ μείζστῃ τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν
τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε." 5

ϟα'. Ἀθ. „Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ
παυθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν· οὐ γὰρ οἱ ἄρ-

ὑμῖν προσήκειν μὴ καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, τουτέστι τὸ πρᾴως τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι· δεῖ γὰρ τοῖς κινδυνεύουσι τὰ προσήκοντα καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τῆς φιλανθρωπίας ἢπερ τοῦ πρὸς ἀκρίβειαν δικαίου τυγχάνειν τοὺς ἥττονας. ὃ δὴ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι· εἰ γὰρ δὴ μὴ πρᾴως χρήσεσθε ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες ποτὲ παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε· μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικήσαντες τιμωρήσονται [καὶ αὐτοὶ, τοὺς] περὶ ἡμᾶς χαλεποὺς γενομένους. — 1. ** Τὸ κοινὸν ἀγαθόν] τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί. (Κασσ.) — 4. Σφαλέντες ἄν] τοῦ δικαίου.

ϟα'. 6. Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας — —] ἂν καὶ καταλυθῇ, φασὶν, ἡμῶν τὰ τῆς ἡγεμονίας, οὐκ ἀθυμοῦμεν περὶ τῆς καταστροφῆς. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, καὶ πάντες οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἑτέρων, οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται. ὥςτε οὐ Λακεδαιμονίους δέδιμεν, ἀλλὰ τοὺς ὑπηκόους· οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰωθότες ἑτέρων ἄρχειν, ἐπειδὰν κρατήσωσι τῶν ἀρχόντων, ὠμότατα αὐτοῖς χρῶνται. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου ἐν ἀδήλῳ κείσθω, οπως ποτὲ ἕξει.

ptura cod. Bass. ὑμᾶς melius videtur convenire sententiae; nam Melii de eo agunt, quod Atheniensibus utile futurum sit. Et sic etiam Schol. Cass. νομίζομεν ὑμῖν προσήκειν, non ἡμῖν." DUK. „Sed vulgatum referri potest ad utrosque, adeoque ad omnes, quod modestius dictum videtur, et sequuntur demum verba καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἧσσον τοῦτο, quae idem imprimis Atheniensibus utile esse declarant." HAACK.

Γιγνομένῳ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. γενομένῳ. Pal. γιγνόμενα. Idem antea rursus αἰεί.

Καὶ δίκαια. Καί om. Cass. Aug. It. Vat. Reg. (G.), et s. v. ead. man. habet H., delent. K. m. Cf. adnot.

Καί τι. Reg. (G.) καὶ τοι.

Ἐντός Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐκτός. Cf. adnot.

Πείσοντα. Ar. Chr. πείσαντα, „atque ita legendum esse monuit Fr. Port." HUDS. Idem nobis cum Corayo placet, quum utilitas demum perfecta persuasione effici possit.

Τμῶν. K. ἡμῶν. Mox Bauer virgulam posuit post τιμωρίᾳ. Cf. adnot.

Cap. XCI. Παυθῇ Pal. It. H. Reg. (G.) C. I. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Dion. Hal. p. 911. Bekk. Goell. In Vat. πάθῃ. Vulgo (Haack.) παυσθῇ. Cf. ad I, 81. Adde V, 100. VI, 59.

Digitized by Google

χοντες ἄλλων, ὥςπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν, (ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγών,) ἀλλ' ἢν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων, αὐτοὶ ἐπιθέμενοι, κρατήσωσι. 2. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι· ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι."

ιβ'. ΜΗΛ. „Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥςπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;"

ιγ'. ΑΘ. „Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνοιμεν ἄν."

3. Τῶν ἀρξάντων] τοῦ πολέμου δηλονότι. [Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. (Κασσ.)] — 5. Ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ — —] ὅτι δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμεν, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμεθα γὰρ ἄνευ πραγμάτων αὐτοί τε ὑμῶν ἄρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι συμφερόντως καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. — 8. Ἀμφοτέροις] καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. (λ. Αὐγ.)

ιβ'. 10. Καὶ πῶς χρήσιμον — —] πῶς, φασὶν, ὁμοίως χρήσιμόν ἐστιν, ὥςπερ ὑμῖν ἄρξαι, οὕτως ἡμῖν [τὸ] δουλεῦσαι.

ιγ'. 12. Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα — —] ὅτι ὑμεῖς μὲν, ἂν εὐθὺς ὑπακούσητε, οὐδὲν δεινὸν πείσεσθε· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, ἕξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι, [καὶ γίνεται κέρδος ἡμῖν ἡ ὑμετέρα σωτηρία. (Κασσ.)] (λ. Αὐγ.)

Οὗτοι. m. οὗτοι. (οὔ τοι?) At vid. Krueg. ad Dion. p. 177.

Ἔστι δὲ — ἀγών. „Haec verba parentheseos notis inclusi, nam quae sequuntur ἀλλ' ἢν — κρατήσωσιν aperte respondent et opponuntur praecedentibus verbis οὐ γὰρ — νικηθεῖσι." HAACK. Non secuti sunt Bekk. et Goell., sed plenam interpunctionem ante ἔστι retinuerunt. E. πρὸς Λακεδαιμονίους.

Οἱ ὑπήκοοι. Οἱ om. Cl. Mosqu. (Male Bekk. οἱ ante ἄρχ. in Ar. Mosqu. deesse scribit.)

2. Ἡμῖν. Gr. ἡμεῖν, et infra fere semper.

...Ὠφελείᾳ. Gr. Bekk. ὠφελίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Σωτηρίᾳ. K. σρία per compend. In eodem τῆς τῆς scriptum fuerat, sed semel deletum.

Χρησίμως. Reg. (G.) χρησίμους. Deinde Lugd. ἡμᾶς.

Ἀμφοτέροις. Cass. (a pr. man., deinde factum ἀμφοτέροις,) Aug. Pal. Vat. Reg. ἀμφοτέρους. Statim Pal. rursus σωθῆναι.

Cap. XCIII. Διαφθείραντες. C. διαφθείραντας. Antea Lugd. γένητο.

Digitized by Google

ϟδ'. ΜΗΛ. „Ὥςτε [δὲ] ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξοισθε;"

ϟε'. ΑΘ. „Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἡ ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἡ φιλία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον."

ϟϛ'. ΜΗΛ. „Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκὸς, ὥςτε τούς τε μὴ προςήκοντας, καὶ ὅσοι ἄποικοι ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχείρωνται, ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασι;"

ϟε'. 4. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς — —] ἐχθροὺς μὲν ὑμᾶς ἔχοντες οὐδὲν βλαβησόμεθα, μᾶλλον δὲ ὠφελησόμεθα, τεκμήριον τῆς ἰσχύος ἡμῶν καὶ δήλωμα τοῖς ἀρχομένοις παρέχοντες τὸ ὑμᾶς καταδουλώσασθαι· εἰ δὲ φίλους ποιησόμεθα, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν τοῦτο δρᾶσαι νομισθησόμεθα, ὡς φοβούμενοι ὑμᾶς.

ϟϛ'. 7. Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως — —] εἰπόντων τῶν Ἀθηναίων ὅτι οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ἡμῶν καταγνώσονται, οἱ Μήλιοι ὑποφέροντές φασιν, † εἰ † οἱ ὑπήκοοι ὑμῶν τοῦτο κρίνουσιν εὔλογον, ὥςτε ἐν τῷ αὐτῷ τιθέναι καὶ ὁμοίως ἀξιοῦν καταδουλοῦσθαι τούς τε μηδὲν προςήκοντας ὑμῖν, ὥςπερ ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἀποίκους μὲν ὑμῶν ὄντας, ἀποστάντας δὲ, καὶ διὰ τοῦτο χειρωθέντας.

Cap. XCIV. Ὥςτε δέ. Δέ om. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) F. I., fortasse recte. Cf. adnot. Agnoscit tamen Dion. Hal. p. 912.

Ἡμᾶς. I. ὑμᾶς. Mox Mosqu. ἀντι sine acc. et Gr. μηδ' ἑτέρων.

Δέξοισθε. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. δέξησθε. Bekk. δέξαισθε e coniect. At vid. de Art. crit. p. 133. (Δόξοιτ' ἄν Lycurg. c. Leocr. c. 5.)

Cap. XCV. Ἡμᾶς. I. ὑμᾶς.

Ἡ φιλία μέν. „Miror neminem dum coniectasse ἡ φιλία ἡ μέν. Sanum tamen fuerit vulgatum, quod ita explico, ut verba ἡ φιλία bis cogitanda esse putem." KRUEG. ad Dion. p. 178. Cf. I. 1. 284. sq. et cogita ὁ μέν etiam alibi ante ὁ δέ durius omitti. Vid. Matth. Gr. §. 288. adnot. 4. Bis scripsisse Thucydidem ἡ φιλία aliquando suspicatus est Goell., quod ex Vallae interpretatione leviter confirmetur.

Cap. XCVI. Οὕτως om. Vind.

Τούς τε. Reg. (G.) τούτους.

Μή s. v. I.

Ὅσοι. I. ὅσον, in marg. ὅσοι.

Ἄποικοι. C. ἔποικοι.

Καὶ ἀποστάντες. Καί s. v. ead. man. B.

Digitized by Google

370. ϟϛ'. *ΑΘ.* „*Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι· ὥστε, ἔξω καὶ τοῦ πλέονων ἄρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες, εἰ μὴ περιγένοισθε.*"

ϟή'. *ΜΗΛ.* „*Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς, τῶν δικαίων λό-*

ϟϛ'. 1. *Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται — —*] *οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιολογίας μὲν οὔτε τοὺς ἡμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας οὔτε τοὺς μὴ προσήκοντας ἀπορεῖν ἡγοῦνται, τοὺς δὲ μὴ καταστραφέντας ὑπὸ ἡμῶν οὐχὶ διὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ δι' ἰσχὺν μένειν ἐλευθέρους, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς μὴ ἀπιέναι οὐ διὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φοβουμένους· ὥστε, εἰ καταστραφείητε, οὐ μόνον ἡμῖν περιέσται τὸ πλεόνων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλεια προσέσται, ὡς ἂν μὴ καταφρονουμένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. — 5. Νησιῶται*] *ἰσχύοντες ταῖς ναυσὶ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἤπειρον.* (λ. *Αὐγ.*)

ϟή'. 7. *Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν — —*] *ἐν δ' ἐκείνῳ οὐχ ἡγεῖσθε ἀσφάλειαν εἶναι, ἐν τῷ μὴ πειρᾶσθαι τοὺς μὴ προσήκοντας καταστρέφεσθαι; δεῖ γάρ, ὥσπερ ὑμεῖς ἐκκρούσαντες ἡμᾶς τῆς δικαιολογίας, ἀξιοῦτε πείθειν ὥστε ὑπακούειν ὑμῖν, στοχαζόμενοι τοῦ ὑμῶν αὐτῶν συμφέροντος, οὕτω καὶ ἡμᾶς περὶ τοῦ ἡμῖν αὐτοῖς λυσιτελοῦς πειρᾶσθαι διδάσκειν, ὅτι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ σύμφορον, τουτέστι τὸ μὴ καταδουλώσασθαι τοὺς μὴ προσήκοντας. τοὺς γὰρ μηδετέροις ξυμμαχοῦντας πῶς οὐ ποιήσετε πολεμίους, ἐπειδαν, ἀποβλέψαντες εἰς τὴν γνώμην ὑμῶν, ὑποπτεύ-*

Cap. XCVII. *Δικαιώματι γάρ.* Pro *γάρ* Mosqu. *μέν.*

Οὐδετέρους. Gr. *οὐδ' ἑτέρους.* Cam. *μηδ' ἑτ.*

Κατά. Mosqu. *καὶ κατά.*

Δύναμιν δέ. Pal. *δύναμιν γάρ.*

Καὶ τοῦ. Post *καί* I. in marg. *μετά.*

Ἄλλως τε καί ab al. man. in marg. Mosqu.

Ναυκρατόρων Cass. Aug. Cl. Reg. (G.) Cam. Gr. I. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ναυτοκρατόρων* hic et c. 109. Cf. VI, 18. „*Ναυκρατόρων* rectè probat Portus; nam sic quoque Hesych., et *ναυκρατεῖν* dicunt Graeci, non *ναυτοκρατεῖν.*" DUK. Cf. Valcken. ad Herodot. V, 86. Ante *ναυκρατ.* Haack. comma posuit.

Cap. XCVIII. *Ἐν.* Mosqu. *τί.* Valla: *Quid vos? nonne in eo* etc.

Ἐκείνῳ. K. *ἐκεῖνο*, quod aptum scripturae *τί*, sed simul *ω̃ s. o̅.*

Δεῖ γάρ. Haec ad *πειρ. πείθ.* parenthesis notis circumscripsit Bau., quas sustulerunt Bekk. et Goell.

Αὖ. Ar. Chr. *ἄν.*

Ἐνταῦθα. Litera *θ̅* ex corr. et mox *ῡ̅* in *ὑμεῖς* sec. man. K.

γων ἡμᾶς * ἐκβιβάσαντες *, τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτοὺς, ὅτ' ἂν, ἐς τάδε βλέψαντες, ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν; κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;"

ϟθ' ΑΘ. „Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινοτέ-

ωσι καὶ αὐτοῖς ἐπιστρατεύσειν; κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ καὶ τοὺς πρόσθεν πολεμίους αὐξήσετε, καὶ τοὺς μὴ διανοηθέντας ὑμῖν τὴν ἀρχὴν πολεμεῖν ἄκοντας αὐτὸ ποιεῖν ἀναγκάσετε; — 4. Μηδετέροις] μήτε τοῖς Ἀθηναίοις μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — Πολεμώσεσθε] εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖτε. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐς τάδε] τὰ ἡμέτερα πάθη. (λ. Αὐγ.)

ϟθ'. 9. Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τ. — —] οὐ γὰρ νομίζομεν τοὺς ἐλευθέρους τῶν ἠπειρωτῶν ἡμῖν ἔσεσθαι πολεμίους· μὴ δεδιότες γὰρ ἡμᾶς, ὡς ἂν κατὰ γῆν οὐ μέλλοντας αὐτοῖς ἐπιστρατεύειν, πολλὴν μέλλησιν τοῦ φυλάττεσθαί τε ἡμᾶς καὶ πολεμεῖν ποιήσονται· τοὺς δὲ ἐν ταῖς νήσοις ἐλευθέρους, ὥςπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ὑπακούοντας μὲν ἤδη, διὰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ μὴ ἑκοντὶ ὑπακούειν παροξυνομένους καὶ ταραττομένους, τούτους ἡγούμεθα,

Ἐκβιβάσαντες. Cass. Aug. It. Vat. Reg. (G.) F. Lugd. Mosqu. ἐκβίασαντες, sicut fortasse etiam Schol. „Ἐκβιάσαντες non minus bene huic loco convenit quam vulgatum ἐκβιβάσαντες." DUK. „Utrumque aptum merito censet; in receptam tamen lectionem pronior fuerim; nec hic solum hae voces commiscentur." D'ORVILL. ad Charit. p. 662. Cf. VI, 64. „In altera lectione scriberet Thuc. ἐκβιασάμενοι." BAU. De dubio activo ἐκβιάζω vid. Schneid. Lex. Simplex βιάζω ex Homero habet idem, ex Alcaeo Bekk. Anecdd. p. 86. Passive βιάζομαι Thuc. saepe dixit (vid. I. 1. p. 184.), sed inde activum ei in usu fuisse non recte colligas.

Ἡμῖν. Cl. Reg. (G.) ὑμῖν.

Τυγχάνει Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τυγχάνοι. „Non dubitanter Melii loquuntur, sed modeste affirmant idem et illis expedire." HAACK.

Καὶ ὑμῖν. Mosqu. καὶ ἡμῖν. Mox Vind. ξυμβαῖον.

Μηδετέροις. Gr. μηδ' ἑτέροις.

Ὑμᾶς. Reg. (G.) Ald. Flor. Bas. ἡμᾶς. Antea Mosqu. ἡγήσονται.

Κἂν τούτῳ. Pal. κἂν τοῦτο, κἂν cum Bekk.

Μηδέ. Gr. Ar. Chr. Dan. μή. Statim m. μελήσοντας, sed alterum λ̄ eras. Μελλήσαντας malebat Reisk.

Digitized by Google

ρους, ὅσοι, ἠπειρῶται που ὄντες, τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάρκτους, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους· οὗτοι γὰρ πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειαν."

371. ρ'. ΜΗΛ. „Ἦπου ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε, μὴ παυθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε τοῖς ἔτι ἐλευ-

εἰ περιίδοιμεν ὑμᾶς ἐλευθέρους, ἐπαρθέντας ἀλογίστως καὶ ἀντιστάντας ἡμῖν, αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον καταστήσειν. — 1. Τῷ ἐλευθέρῳ] ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ αὐτῶν. (λ. Αὐγ.) — 4. Τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ] τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς· [ἦγουν τῇ δουλείᾳ. (λ. Κασσ.)]

ρ'. 7. Ἦ που ἄρα, εἰ τοσαύτην — —] εἰ ὑμεῖς τε, ὦ Ἀθηναῖοι, σπουδὴν ποιεῖσθε πολλὴν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας, καὶ οἱ δουλεύοντες ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς διακινδυνεύειν θέλουσι, πῶς ἡμεῖς, οἱ ἔτι ἐλεύθεροι ὄντες, οὐκ ἂν κάκιστοι καὶ δειλότατοι κριθείημεν, μὴ πάντα κίνδυνον ὑπομείναντες πρὸ τοῦ δουλεῦσαι;

Cap. XCIX. *Διαμέλλησιν.* Ar. *μέλλησιν*, sed nostrum in marg.

Ποιήσονται Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. (De Parr. tacet Gail.) Vulgo *ποιήσωνται.*

Ἀναγκαίῳ. C. *ἀναγκαίως.*

Γάρ. Ar. Chr. Dan. *γὰρ καί*, quod haud dubie fuerat etiam in K., ubi unum vocabulum deletum.

Ἡμᾶς. Mosqu. *ὑμᾶς.*

Καταστήσειαν. Lugd. *κατασταίησειν.*

Cap. C. *Ἦπου.* D. *ει που.* Mosqu. solum *που.* „Scholiastes *ἐρωτηματικῶς* poni putavit; nam interpretatur *πῶς οὐκ ἄν;* Itaque ex illius sententia *ἦπου*, ut hic habet Gr., i. e. *nonne*, non *ἦπου* scribendum, et in fine periodi nota interrogationis ponenda est." DUK. At quanquam non est interrogatio, tamen *ἦπου* sive (cum Bekk.) *ἦ που* scribendum. Pro *ἦπου ἄρα* Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 651. coniicit *ἦ τἄρα.* „Quod nusquam memini me legere apud hunc scriptorem, ideoque alienum ab hoc loco puto, quum praesertim nulla prorsus mutandi necessitas sit." GOELL. Valent particulae *doch wohl also.* Cf. Matth. Gr. §. 604. *Ἄρα* in G. s. v. sec. man.

Παυθῆναι It. Vat. H. Reg. (G.) I. Vind. K. m. Bekk. Goell. In C. *πανῆναι.* Mosqu. *παθεῖναι.* Vulgo (Haack.) *παυσθῆναι.* Cf. supra c. 91.

Δουλεύοντες. I. *δουλεύσαντες.*

Ἡμῖν γε. D. I. E. *ἡμῖν τε.*

Digitized by Google

θέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν."

ρά'. Ἀθ. „Οὔκ, ἦν γε σωφρόνως βουλεύησθε· οὐ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνην ὀφλεῖν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἡ βουλὴ, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ μὴ ἀνθίστασθαι."

ρβ'. ΜΗΛ. „Ἀλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν

2. Ἐπεξελθεῖν] εἰς τέλος ἐργάσασθαι.

ρά'. 3. Οὔκ, ἦν γε σωφρόνως βουλεύησθε — —] ἐὰν σωφρόνως βουλεύησθε, οὐ καταστήσετε ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον· οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε, καὶ * ἐλάσσονες ἡμῶν * ὄντες αἰσχρὸν * ἡγήσεσθε * τὸ αἰσχύνην ὄφλειν· περὶ δὲ σωτηρίας ὑμῖν ἡ βουλὴ πρόκειται. διὸ χρὴ μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πολλῷ κρείττοσιν.

ρβ'. 7. Ἀλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων — —] ὀρθῶς ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων τύχη μᾶλλον ἢ πλήθους ὑπεροχῇ κρινόμενα· προσέτι δὲ καὶ τοῦτο γιγνώσκομεν ὅτι τὸ μὲν εὐθὺς εἶξαι οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐλευθερίας ἔχει, ἐν δὲ τῷ ἀνθίστασθαι ἐλπίς τις ὑπολείπεται τοῦ * καταπρᾶξαι * ὀρθῶς.

Δειλία. Dan. *δουλεία.*

Cap. CI. *Οὔκ.* Praeeunte Stephano scripsimus cum accentu. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *οὐκ.* Cf. ad III, 66. Mox Schol. *βουλεύσησθε?*

Ἀνδραγαθίας. Syllaba *γα* s. v. ead. man. in G.

Ὀφλεῖν Bekk. in minn. exempll. et Goell. Vulgo (Haack.) *ὄφλειν.* Cf. Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 985. et Buttm. Gr. Ind. verb. anom.

Μὴ ἀνθίστασθαι. Reg. a pr. man. *μᾶλλον ἵστασθαι.* („G *μαλλθιστασθαι*, cum ¯ s. *μα* et *ν̄* s. *λλ* sec. man.")

Cap. CII. *Ἀλλ' ἐπιστάμεθα — πλῆθος.* „Stob. p. 364." WASS.

Πολέμων Mosqu. Bekk. Goell. Valla: *fortunam belli.* Vulgo (Haack.) *πολεμίων.* „*Τὰ τῶν πολεμίων* fortassis defendi potest. Si tamen in scripto aliquo invenissem *πολέμων*, id praeferrem, ut in loco Thuc. [statim laudando] et I, 78. *τοῦ πολέμου τὸν παράλογον.*" DUK. „*Πολεμίων* ineptum hic." BAU. Vulgatam legit Dion. Hal. p. 913. „Quam pro *πολεμούντων* sive *ἀντιπολεμούντων* poni potuisse, demonstrantibus credam, non affirmantibus, Abreschio et Haackio. II, 11. *ἄδηλα τὰ τῶν πολέμων.* I, 78. (*ὁ πόλεμος*) *φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι.*" KRUEG. Dion. p. 178.

Digitized by Google

ὅτε * κοινοτέρας * τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος· καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς."

ργ΄. Ἀθ. „Ἐλπὶς δὲ, κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, κἂν βλάψῃ,

ργ. 5. Ἐλπὶς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα — —] τοὺς ἐν κινδύνῳ καθεστῶτας † αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν †· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν δυνάμει τυγχάνοντας, κἂν σφαλῇ ποτὲ ἡ ἐλπὶς, οὐ κατέλυσε παντελῶς, διὰ τὸ ὑπολείπεσθαι δύναμιν αὐτοῖς· οἱ δὲ περὶ πάντων, ὧν ἔχουσιν, ἀγωνιζόμενοι ἐπ' ἀδήλῳ ἐλπίδι, ἐπειδὰν ἡ ἐλπὶς σφαλῇ, ἅμα τε ἔγνωσαν ὅτι ἐσφάλησαν, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ὑπολείπεται, ἐν ᾧ, γνωρίσαντες τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐλπίδος, * ἔτι * φυλάξονται. ὃ ὑμεῖς, ὦ Μήλιοι, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ μηδεμιᾷ μάχῃ ἐξαρκέσαι δυνάμενοι, μὴ πάθητε, τὸ ἐλπίδι πιστεῦσαι· μηδὲ τοῖς

Κοινοτέρας. Mosqu. Dan. Stob. *καινοτέρας.* „Quod non contemnendum, et melius sententiae convenire videtur quam *κοινοτέρας.* Gesnerus apud Stob. non male ita Latine expressit: *in bellis interdum eventus inopinatos accidere, et longe alios quam pro multitudinis utrimgne ratione. Καινόν* saepe idem esse quod *παράλογον* et *παράδοξον* nemo dubitat. *Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου* Thuc. III, 30., i. e. ut Schol. *τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν.*" DUK. „Praetulerim *καινοτέρας* vel ob rem vel ob verbum *λαμβάνοντα. Communem* enim fortunam non *capit* bellum, sed in se iam *habet. Aequiores* explicari *κοινοτέρας* cum Abr. et Gottl. incongruum duxerim." BAU. „*Κοινοτέρας* propter codd. [et Dion. Hal.] consensum defendo." HAACK. „*Κοιναὶ τύχαι* proprie sunt *casus, qui utrisque possunt accidere*, adeoque *incerti, ancipites, inexspectati*, si accidunt potentioribus quae accidere posse non putares. Vide locos [Lys. Or. fun. p. 64. Plut. Nic. 27.] allatos a Krueg. ad Dion. p. 178." GOELL.

Τὰς τύχας. *Τάς* om. C. I. Pro *τύχας* Stob. cod. A. *φυχάς.*

Ἡμῖν. Errore typogr. Bekk. in maii. exempll. et Goell. *ὑμῖν.* Pro *εἶξαι* C. *ἦξαι.*

Ἔτι — ὀρθῶς. „Thom. Mag. p. 167." GOELL.

Cap. CIII. Ἐλπὶς — λυμαίνεται. „Dion. Hal. t. II. p. 156. [p. 913.] et *λαβυρίνθων*, inquit, *σκολιώτερα.* Stob. 364. *ἐλπὶς — ἐλλείπει.*" WASS.

Κινδύνῳ. „Stob. *κινδύνου* legit; non audio. [Sic etiam] Proclus in Hesiod. p. 35. Schol. etiam [et marg. Steph.] *κινδύνου.*" WASS.

Παραμύθιον. „Proclus in Hesiod. p. 35. *παραμυθίαν* legit. [Debebat saltem *παραμυθία.* Sed] Dion. Hal. *παραμύθιον*, hunc locum citans, exhibet, et bis terque in Antiqq. libris utitur. Plato apud Athen. XLV. *ὅσα παραμύθια ἡδονῆς.* Plut. Coriol. *ἀτυχίας πάσης παραμύθιον.* Soph. El. 129. *ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.*"

Digitized by Google

οὐ καθεῖλε· τοῖς δὲ ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάξεταί τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. 2. ὦ ὑμεῖς, ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ βούλεσθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς

πολλοῖς ὁμοιωθῆτε, οἳ δυνάμενοι σώζεσθαι, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν φανερῶν ἐλπίδων καταλειφθῶσιν, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καὶ χρησμοὺς δηλαδὴ, καὶ ὅσα τοιαῦτα [μετ' ἐλπίδων] λυμαίνεται ἀνθρώπους, ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες. §. τὸ [δὲ] „ἐλπὶς δὲ κινδύνου παραμύθιον" σφόδρα βραχέως εἴρηται. τὸ δὲ „δάπανος γὰρ [τουτέστι δαπανηρὰ] ἡ ἐλπὶς" καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιοῦτόν τι, ὅτι οἱ ἐλπίζοντές τινος τεύξεσθαι πολλὰ προσδαπανῶσι καὶ προσαναλίσκουσι. τὸ δὲ ἐπὶ κοπῆς, τοῦτ' ἔστι μιᾷ μάχῃ μόγις ἐξαρκεῖν δυνάμενοι. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐν μιᾷ κοπῇ καὶ πληγῇ ζώων ἀναιρουμένων τὸ ὄνομά φασι πεποιῆσθαι, [ὥστε εἶναι σύνθετον.' (Αὐγ.)] — 4. Ἐπὶ ῥοπῆς] Ὅμηρος· ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. — ** Ῥοπῆς] κινήσεως. (Κασσ.) — 5. Τοῖς πολλοῖς] τοῖς ἀπαιδεύτοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἀνθρωπείως] κατὰ τὸ ὀφείλομενον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει. (λ. Αὐγ.)

WASS. *Παραμυθία* tamen aeque probum vocabulum.

Δέ plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. I. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Dion. Hal. Stob. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) δ'.

Ἀναῤῥιπτοῦσι, Dion. Hal. *ἀναῤῥίπτουσι*. Cf. Herm. ad Soph. Aj. v. 235. Pro ἅπαν Schneider in marg. ed. Duk. bibliothecae Francofurt. coniecit ἅπαξ. At. vid. adnot.

Δάπανος. It. δάπονος. Pal. δ' ἄποιος. „Δάπανος γὰρ φύσει citat Thom. Mag. in δάπανος." WASS.

Γιγνώσκεται. C. *γιγνώσκετε*.

Ἔτι om. C. I. Vind. K. m. Chr. Dan.

Φυλάξεται. G. *φυλαξαι*, sed ετ s. αι sec. man.

Γνωρισθεῖσαν. Chr. *γνωσθεῖσαν*.

2. *Ἀσθενεῖς*. G. *ἀσθενει*.

Ῥοπῆς. F. *κοπῆς*, quod in Aug. man. rec. superscr. Cf. Schol. At vid. Baumg. Crus. ad Plut. Ages. c. 33.

Μιᾶς ante ῥοπῆς ponit E., om. Vind., s. v. habet K.

Βούλεσθε Aug. Pal. It. Vat. Reg. Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *βούλησθε*. Cf. I. 1. p. 139. Post *παθ.* apud Duk. punctum.

Παρόν. K. *παρών*, sed ον s. ων. Statim Pal. *ἀνθρωπίως* et *σώζεσθαι*. Valla *ἀνθρωπ.* non expressit.

Ἐπιλείπωσιν. It. Vat. H. *ἐπιλίπωσιν*, quod Bekk. recepit; sed quum utrumque recte dicatur, nos his tribus libris non paruimus. Vid. de Art. crit. p. 132. sq. In *φανεραί* litera ῥ a man. sec. in K.

Ἐπὶ τὰς — λυμαίνεται in marg. ponunt Cass. Aug., hic tamen a man. ant. scr.

Digitized by Google

ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικήν τε καὶ χρησμοὺς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται."

ρδ'. ΜΗΛ. „Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, νομίζομεν πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην τὴν ὑμετέραν
6 εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῇ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσε-
372. σθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μή του ἄλλου, τῆς γε
10 ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν· καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα."

ρε'. ΑΘ. „Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' ἐς σφᾶς

ρδ'. 3. Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς — —] τὸ ἑξῆς, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην ἀγωνίζεσθαι. τὸ δὲ „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται" ὅτι πρὸς ἄνισόν τε καὶ τύχην καὶ δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀγωνιζόμεθα. — 7. Τῷ ἐλλείποντι] τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν. (λ. Ἀνγ.) — 9. ** Τοῦ ἄλλου] τοῦ κατὰ δύναμιν ἐλλιποῦς. (Ἀνγ.) — 10. ** Αἰσχύνῃ] δι' αἰσχύνην. (Ἀνγ.) — 11. Θρασυνόμεθα] ἤγουν ἀνθιστάμεθα. (λ. Κασσ. Ἀνγ.)

ρε'. 14. Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] νομίσεως μὲν εἶπε διὰ τὰ νενομισμένα· εἰς σφᾶς δὲ αὐτοὺς βουλήσεως, τῆς εἰς ἀνθρώπους

Verba μαντικήν — λυμαίνεται in marg. man. rec. notata habet Reg.

Cap. CIV. Ἐλασσώσεσθαι. C. ἐλάσσεσθαι, cum ου s. s.

Δικαίους. Gr. δικαίως.

Προσέσεσθαι. Vat. προέσεσθαι.

Ἔχουσαν. Vind. Dan. ἔχουσα. Lugd. οὖσαν.

Μή του Vat. Steph. Abresch. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) μὴ τοῦ.

Τῆς γε. E. τῆς τε. Γε om. Dan. Pro εο καί ante τῆς habent C. I.

Οὕτως. Cass. Aug. Pal. Lugd. Gr. K. οὕτω. Cf. I. 1. p. 215. et 418.

Cap. CV. Τῆς μὲν — ἄρχειν. „Dion. Hal. p. 156. [p. 914.]" WASS. Τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας Thom. Mag. in εὐνοια. Vetus hic vitium, latere et Thucydidem πρὸς τοῦ θείου scripsisse non improbabile est. Cf. adnot. Litera ἡ in τῆς ex corr. in K.

Λελείψεσθαι. Ἐλλείψεσθαι frustra coniicit Doederlein. ad Soph. Oed. Col. p. 351.

Ἀνθρωπείας. Pal. rursus ἀνθρωπίας.

Νομίσεως. „Polluci V, 126. durum videtur νόμισις." DUK. Cf. adnot.

Τῶν δ' ἐς. C. ης s. ων. Pal.

αὐτοὺς βουλήσεως, δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. 2. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς, διὰ παντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, οὗ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον ἐς ἀεὶ καταλείψοντες, χρώμεθα αὐτῷ, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό. 3. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕ-

[δηλονότι φησὶ] προαιρέσεως. Τῆς μὲν τοίνυν — — —] ὁ νοῦς· οὐκ ἔλαττον ἡγούμεθα εὐμενεῖς ἡμῖν ἔσεσθαι τοὺς θεοὺς ἤπερ ὑμῖν. οὐδὲν γὰρ ἔξω πράττομεν οὔτε τῶν εἰθισμένων περὶ τοὺς θεοὺς οὔτε τῶν πρὸς ἀνθρώπους δικαίων. τό τε γὰρ θεῖον θεραπεύομεν κατὰ τὸ κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ἔθος, τούς τε ἀνθρώπους ἡγούμεθα φύσει γεγονέναι πρὸς τὸ ἄρχειν ὧν κρατοῦσιν. ὥστε οὔτε αὐτοὶ νομοθετήσαντες περὶ τοῦ ἄρχειν, οὔτε κειμένῳ νόμῳ πρῶτοι χρησάμενοι, παραλαβόντες δὲ νοῦτον, καὶ τοῖς ἔπειτα καταλείψοντες, ἄρχομεν ὧν ἂν κρατήσωμεν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ ἄλλος ὁστισοῦν, ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γενόμενος ἡμῖν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. — 3. Καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος — —] ὥστε οὐ διὰ ταῦτα φοβούμεθα ἔλαττον ὑμῶν εὐμενὲς ἕξειν τὸ θεῖον. ἐπεὶ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους δοκεῖτε βοηθήσειν ὑμῖν, αἰσχρὸν νομίζοντας περιιδεῖν τοὺς ἀποίκους πολεμουμένους, τὸ μὲν ὑμῶν μακαρίζομεν ἀπειρόκακον, τὸ δὲ ἄφρον οὐκ ἐπαινοῦμεν. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστα ἂν τις ὑμῖν ἐν βραχεῖ δηλώσειεν, καίτοι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν ἐκφανέστατα Λακεδαιμόνιοι, ἐν ταῖς πρὸς ἄλλους ξυναλλαγαῖς τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς καὶ δίκαια. ὥστε οὐκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν.

δὲ pro δ' ἐς. Pro σφᾶς αὐτοὺς ed. Bas. σφᾶς αὐτήν.

Δικαιοῦμεν. E. δικαιούμενοι, ex corr.

2. *Τό τε.* Ed. Bas: τὲ τό.

Τὸ ἀνθρώπειον. Dion. Hal. ἀνθρώπειον. Dan. τὸ δὲ ἀνθρ.

Σαφῶς, s. v. H., om. Vat., sed ob oppositum δόξῃ necessarium est. Post. σαφ. cum Kistem. et Haack. perspicuitatis causa comma posuimus. Cf. adnot.

Ἀναγκαίας. Dion. Hal. ἀναγκαίως.

Κρατῇ. Mosqu. κρατεῖ. Antea m. οὗ.

Κειμένῳ. H. s. v. γρ. καινῷ. Ita marg. Steph., fortasse ex Vallae interpretat.

Καταλείψοντες. Pal. (qui antea rursus αἰεί) καταλείψαντες. Vind. καταλήψοντες. Reg. (G.) καταλήψονται. Mox Mosqu. χρώμεθ'. At vid. I. 1. p. 218.

Ὑμᾶς. Reg. (G.) Ar. Ald. ed. Bas. ἡμᾶς.

Δρῶντας ἄν. Ἂν om. Vind. At vid. adnot. ad II, 41.

Digitized by Google

τῶς ἐπ' τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, † ἢν † διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. 4. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πολλὰ ἄν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προςφέρονται, ξυνελὼν μάλιστα ἂν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια."

ρς'. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν Μηλίους, ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλήσεσθαι προδόντας τοῖς μὲν εὖ-

6. ** Ἀρετῇ] εὐταξίᾳ. (Κασσ.)

ρς'. 12. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο — —] εἰπόντων τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ στοχάζονται, φασὶν οἱ Μήλιοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν καὶ μάλιστα ἥξειν ἡμῖν βοηθοὺς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εὐνοοῦσι τῶν Ἑλλήνων ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίους ὠφελήσωσι, προδόντες ἡμᾶς τοὺς συμμάχους.

3. Εἰκότος. Mosqu. εἰκότως.

Οὐ — ἐλασσώσεσθαι. „Thom. Mag. p. 167. et Phav. in φοβοῦμαι." GOELL.

Ἢν explicare studuimus I. 1. p. 134., sed sanum esse dubitavimus. Cass. Reg. ἤν, „ut suspiceris legendum esse ἢν — πιστεύητε, vel relicto indicativo scribendum ᾖ." GOELL. Ἢν πιστεύητε (wenn ihr glauben solltet), quoniam Melii sibi ea de re persuasum esse dixerunt, ferri nequit. Ἡ iam Reiskio placebat.

Δή non post αἰσχρ., sed ante διά habet F.

Πιστεύετε. Gr. πιστεύεται. Antea G. ἡμῖν.

4. Τὰ ἐπιχώρια. Τά om. Ar. Chr. Post νόμιμα ante Bekk. comma erat.

Μάλιστα plene Cass. Aug. H. G. F. C. I. Mosqu. K. m. Dan. pro vulg. μάλιστ'. Utrum praeferas, dubium. Vid. I. 1. p. 218.

Δηλώσειεν. Dan. ὡς (ὡς? οὕτως?) δηλώσειεν. Mox C. καλλά.

Ὑμετέρας. H. Gr. C. Bar. Ald. Bas. ἡμετέρας.

Cap. CVI. Μηλίους. Virgulam non, ut vulgo (Haack.) ante hoc nomen, sed post id collocavimus. Cf. adnot.

Βουλήσεσθαι Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) F. C. E. (sed hic ex corr.) Schol. Haack. Bekk. Goell. Vulgo βούλεσθαι, cui in m. ησ superscr. Pal. βουλῆσθαι.

Digitized by Google

νοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους."

ρζ'. ἈΘ. „Οὔκουν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι· ὃ Λακεδαιμόνιοι ἥκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πολμῶσιν."

ρη'. ΜΗΛ. „Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιοτέρους ἢ † ἐς † ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν." 373.

ρζ'. 3. Οὐκοῦν οἴεσθε — —] ἀλλ' οὖν, ὥσπερ ἴστε, συμφέρει μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς κινδύνους † περιίστανται. †

ρη'. 7. Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους — —] ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοὺς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπείσμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοὺς διακινδυνεύσειν. εἴς τε γὰρ τὰς χρείας ὠφέλιμοι συγχάνομεν αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς Πελοποννήσου κείμενοι, [καὶ] διὰ συγγένειαν.....

Cap. CVII. Οὔκουν marg. Steph. Levesqu. Bekk, Goell. Vulgo οὐκοῦν, contra sententiam loci. Cf. adnot.

Οἴεσθε. B. οἴεσθε. Lugd. οἴεσθαι, sed ε s. αι.

Μετά. Cass. Aug. Pal. F. μετ'. Sed μετά commendatur loco I, 120.

Κινδύνου. H. et fortasse Schol. κινδύνων.

Δρᾶσθαι. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Lugd. Gr. Vind. m. Dan. δρᾶσαι. Reg. (G.) Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. δράσαι. Alterutrum etiam omnes Parr. excepto H., de quo tacetur. „Δρᾶσαι priusquam amplecteretur Benedictus, demonstrandum ei fuisset primum, verba οἴεσθαι δρᾶσαι ut coniungantur, per loci sententiam licere; deinde εἶναι non solum in quibusdam formulis, sed ubique Attice redundare posse." HAACK. Nec εἶναι pro ἐξεῖναι bene intellexeris.

Ἐπὶ τὸ πολύ. K. Ar. Chr. ἐπὶ πολύ. In Mosqu. lineola articuli locum tenet.

Cap. CVIII. Καὶ τοὺς κινδύνους τε. Aut καί aut τέ libenter omittamus; nunc καί debet significare adeo.

Ἐγχειρίσασθαι. Pal. χειρίσασθαι. H. D. E. Vind. ἐγχειρήσασθαι, quo medio Graeci non utuntur. Insolentior tamen locutio κινδύνους ἐγχειρίζεσθαι, suscipere.

Ἐς ἄλλους. Ἐς abesse malim. In vulgata cum Bau. supplent ἡμᾶς ἐς αὐτούς.

Νομιεῖν. Cod. Bas. Gr. E. Vind. K. m. (hic tamen cum signo nostram scripturam fortasse indicante) νομίσειν, contra morem scriptoris. Cf. I. 1. p. 226.

ρθ'. ΑΘ. „Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἢν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προύχῃ, ὃ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖόν τι τῶν ἄλλων σκοποῦσι. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστίᾳ καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται· ὥστε οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γε αὐτούς, ἡμῶν ναυκρατόρων ὄντων, περαιωθῆναι."

ρι'. ΜΗΛ. „Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' οὗ τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἡ σωτηρία. 2. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ

ρθ'. 1. Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις — —] τοῖς ἐπὶ συμμαχίαν, [φησὶ,] παρακαλουμένοις ἐχυρὸν φαίνεται πρὸς τὸ βοηθῆσαι ουχ ἡ εὔνοια τῶν παρακαλούντων, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῶν, ἣν Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξετάζουσι, καὶ διὰ τὸ ἐχυρῶς ἐξετάζειν καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει πολλάκις ἀπιστοῦσι. διὰ τοῦτό γέ τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἐπιστρατεύουσι τοῖς πέλας. ὥστε οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς, ἡμῶν θαλαττοκρατούντων, εἰς νῆσον ἕνεκεν ὑμῶν περαιώσασθαι, εἰδότας ὅτι κατὰ τοῦτο ἥττους ἡμῶν εἰσίν.

ρι'. 8. Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι — —] ἀλλὰ, εἰ καὶ αὐτοὶ πλεῦσαι ὀκνήσουσιν, ἔχουσί γε συμμάχους ἄλλους ἡμῖν πέμψαι βοηθούς· μεγάλου τε ὄντος τοῦ Κρητικοῦ πελάγους, δι' οὗ πέμψουσι τὴν βοήθειαν, μᾶλλον [γὰρ] οἱ πεμφθέντες δυνήσονται, λαθόντες ὑμᾶς θαλαττοκρατοῦντας, σωθῆναι πρὸς ἡμᾶς, ἤπερ ὑμεῖς, οἱ κρατοῦντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῖν αὐτούς. εἰ δὲ καὶ τούτου διαμάρτοιεν, τὴν γῆν ὑμῶν δῃώσουσι, καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, ὅσους Βρασίδας οὐκ ἐπῆλθε, χειρώσονται· ὥστε

Cap. CIX. Γέ om. Ar. Chr. Dan.
Ἤν om. Dan.
Πολύ. Reg. (G.) E. πολλῇ.
Προύχῃ. Pal. Reg. (G.) Gr. B. C. I. E. m. soloece προύχει, I. tamen cum η s. ει.
Οἰκείας. H. οἰκίας.
Ναυκρατόρων Cass. Aug. Cl. It. Cam. Gr. C. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ναυτοκρατόρων. Reg. (G.) αὐτοκρατόρων. „Ναυκρατόρων rectius, opinor; illud alterum vix alibi invenitur." WASS. „Vid. supra c. 97." DUK. Statim περαιωθῆναι ad marg. reiicit H.
Cap. CX. Οἱ δέ. Reg. (G., non item K., quem Bekk. addit,) εἰ δέ.
Καὶ ἄλλους. Mosqu. Ar. Chr. Dan. μὴ καὶ ἄλλους. Etiam in K. ante καί aliquid deletum.
Ἂν ἔχοιεν. Reg. ἀνέχοιεν.
Πολὺ δέ. Δέ om. Vat. H., excidit apud Bekk.
Λαθεῖν. Vind. λαβεῖν.
2. Σφάλλοιντο. Vat. F. Mosqu. Dan. σφάλοιντο. Quod barbarum. Vid. Buttm. Gr. I. p. 413.

ἐς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθε· καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον ἢ τῆς οἰκειοτέρας † ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς † ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

ριά. Ἀθ. „Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἄν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι οὐδ' ἀπὸ

ὑμῖν οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης, τῆς ἡμετέρας, ὁ ἀγὼν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων καὶ τῆς ὑμετέρας.

ριά. 5. Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις — —] τούτων μὲν καὶ ὑμεῖς πεπείρασθε, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμονές ἐστε ὅτι οὐδέποτε Ἀθηναῖοι, πολιορκοῦντες ἑτέρους, ἀπεχώρησαν διὰ τὸ φοβηθῆναι περὶ τῶν συμμάχων ἢ περὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν δῃουμένης. ἐκεῖνο δὲ ἐνθυμούμεθα, ὅτι, περὶ σωτηρίας βουλευόμενοι, οὐδὲν ἐν τοσούτοις λόγοις εἰρήκατε σωτήριον, καὶ δυνάμενον πεῖσαι ὅτι δύναται σώζειν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχυρότερα ὑμῶν ἐλπίδες εἰσὶ μέλλουσαι, τὰ δὲ ὑπάρχοντα, ὡς πρὸς τὰ ἡμέτερα, παντελῶς εἰσὶ σμικρά. πάνυ τε δὴ ἀλόγιστοι καθεστήκατε, εἰ μὴ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι βουλεύσησθε φρονιμώτερον. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως ἐπὶ τὴν μάλιστα λυμαίνουσαν [τοὺς] ἀνθρώπους αἰσχύνην καταφεύξεσθε, δι' ἣν πολλοὶ, καίπερ ὁρῶντες ὅτι εἰς κίνδυνον ἔρχονται, ὅμως, φεύγοντες τὸ ἀπρεπὲς τοῦ ὀνόματος, (τουτέστι τὸ ὑπακούειν, ἔχον τι ποιητικὸν αἰσχύνης· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐπαγωγόν,) συμφοραῖς μεγίσταις περιέπεσον, καὶ

Τῶν ξυμμάχων. E. ξυμμάχους, cum ων s. ους.

Μὴ προσηκούσης. Μή om. F.

Καὶ γῆς. Reg. (G.) γῆς καί. „Non intelligo, quae hic sit vis copulae καί. Suspicor aliquid vitii latere, et fortassis καί intrusum esse." DUK. Consentit Bred. „Kistemakerus τὲ καί volebat transponere ante ξυμμαχίδος, et in eandem sententiam incidit Bened. Ego non solum καί, sed etiam γῆς suppositum puto. Saepe enim talia interpretationis causa in marg. notari omnibus est notum. Deinde nemo potest perspicere, cuius rei explicandae causa καί in marg. notatum sit. Suspicor igitur primum adscriptum esse γῆς, deinde ab aliis, qui ξυμμαχίδος substantive dici opinabantur, etiam aliud fulcrum esse additum καί. Quo magis sic existimem, monent me Scholiastae verba." HAACK. qui καὶ γῆς uncis inclusit. Sic etiam Goell. Verum ita οἰκείας, non οἰκειοτέρας dicendum erat; nam οἰκειοτέρα quam ἡ μὴ προσήκουσα etiam sociorum terra est. Valla: *ut vobis res sit non magis de terra nihil ad vos pertinente quam de vestra ipsorum*, quasi ξυμμαχίδος τε καί non legisset. Vulgatam defendit Ban. Cf. adnot.

Ὑμῖν. G. ἡμῶν.

Cap. CXI. Τούτων. Mosqu. τοῦ.

Γένοιτο s. v. H.

Καὶ ὑμῖν. Καί om. D. I. Contra proximum καί om. Lugd., qui post οὐκ repetere videtur ἄν.

Οὐδ' ἀπό. Dan. δ' ἀπό.

μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. 2. ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι, φήσαντες περὶ σωτηρίας βουλεύσειν, οὐδὲν ἐν τοσούτῳ λόγῳ εἰρήκατε ᾧ ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομίσειαν σωθήσεσθαι· ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι. πολλήν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μή, μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς, ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. 3. οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς

αἰσχύνην μείζονα προσέλαβον ἧς ἔφευγον, μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι, καὶ οὐ δοκεῖν διὰ τύχην πταῖσαι. ἐν γὰρ τῷ „ἢ τύχῃ" ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. ὑμεῖς οὖν φυλάξεσθε τὴν πάντα λυμαινομένην αἰσχύνην, ἂν εὖ βουλεύσησθε· καὶ † μὴ † ἀπρεπὲς ἡγήσεσθε ὑπακοῦσαι πόλει τῇ μεγίστῃ, καὶ προκαλουμένῃ ὑμᾶς ἐπὶ μετρίοις, ὥστε συμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ἰδίαν γῆν ὑποτελῆ. αἱρέσεως οὖν προκειμένης ἢ πολεμεῖν ἢ ζῆν ἀσφαλῶς, μὴ τὸ χεῖρον ἕλησθε φιλονεικήσαντες. ὅσοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἴσοις μὴ ὑπείκουσι, τῶν δὲ κρειττόνων ἡττῶνται, τοῖς δὲ ἥττοσι μετρίως προσφέρονται, οὗτοι μέγιστα δὴ κατορθοῦσι. βουλεύσασθε οὖν, μεταστάντων ἡμῶν, καὶ πολλάκις πρὸ ὀφθαλμῶν λάβετε ὅτι περὶ πατρίδος ἡ σκέψις, μιᾶς οὔσης, περὶ ἧς ἐν μιᾷ βουλῇ ἢ κατορθώσετε ἢ σφαλήσεσθε. — 8. Σωφρονέστερον] φρονιμώτερον. (λ. Αὐγ.)

Ἄλλων. Ar. ἄλλον.

2. Ἐνθυμούμεθα δέ. Δὲ om. Mosqu. Statim δ' τι disiuncte Bar. Ald. Bas.

Βουλεύσειν. Pal. βουλεύειν.

Οὐδὲν ἐν. D. οὐδὲ ἐς, sed in marg. οὐδὲν ἐν. In εἰρήκατε posterius ε ex corr.

Νομίσειεν. Formam tuetur φθάσειεν III, 49. ubi vid. Hinc corrige quae I. 1. p. 228. scripta sunt. Statim Pal. rursus σωθήσεσθαι.

Ἀλλ' ὑμῶν — περιγίγνεσθαι. „Dion. Hal. [p. 916.]" WASS. Pro ὑμῶν I. ὑμᾶς, in marg. ὑμεῖς.

Ἰσχυρότατα. Ar. et Schol. ἰσχυρότερα. Dion. Hal. ἰσχυρὰ ὄντα.

Δ' ὑπάρχοντα. Dion. Hal. δὲ παρόντα, ex interpr. aut memoriae vitio.

Περιγίγνεσθαι. Dion. Hal. περιγενέσθαι. E. περιγίγνεται, sed ante ε una litera deleta.

Πολλήν τε. Dion. Hal. πολλήν γε.

Ἀλογίαν. F. ἀναλογίαν. Lugd. ἀναλογίαν, sed in marg. nostrum.

Παρέχετε. Vat. H. Reg. (G.) παρέχεται.

Ἔτι om. Dion. Hal. Ad participium a scriptore appositum est, quum proprie alium locum tenere deberet. Sed hoc in ὅμως, ἅμα et aliis particulis saepe faciunt Graeci. Male Valla *nobis iterum semotis*.

Ἡμᾶς. Mosqu. ὑμᾶς.

Ἄλλο τι. Pal. Gr. ἄλλό τι. Cf. de Art. crit. p. 150.

Digitized by Google

καὶ προδήλοις κινδύνοις πλεῖστα διαφθείρασαν ἀνθρώ- 374.
πους αἰσχύνην τρέψεσθε. πολλοῖς γὰρ προορωμένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται, τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει ἐπεσπάσατο, ἡσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος, ἔργῳ ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις ἑκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας ἢ τύχης προσλαβεῖν. 4. ὃ ὑμεῖς, ἢν εὖ βουλεύησθε, φυλάξεσθε· καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεώς τε τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι, μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελεῖς, καὶ, δοθείσης αἱρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας, μὴ τὰ χείρω φιλονεικῆσαι· ὡς οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προσ-

2. *Προορωμένοις*] φανερῶς βλέπουσιν. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ἐπαγωγοῦ*] ἐπισπαστικοῦ. (λ. Αὐγ.) — 12. *Προσφέρονται*] ὁμιλοῦσι. (λ. Αὐγ.)

1. *Προδήλοις*. I. πλείστοις.

Διαφθείρασαν. H. s. v. γρ. διαβλάψασαν.

Ἔτι. Errore typogr. ed. Lips. ὅτι, quod repetiit Gail. Statim ἐς om. Mosqu.

Φέρονται. D. φέρεται.

Ἐπαγωγοῦ, Pal. ἐπαγωγῇ.

Ἑκόντας. I. ἑκόντες. In Mosqu. de.

4. *Βουλεύησθε*. Gr. βουλεύεσθαι.

Φυλάξεσθε. Lugd. E. φυλάξασθε. Dan. φυλάξησθε. In Mosqu. de.

Νομιεῖτε. E. νομίζεται.

Ἡσσᾶσθαι. Reg. (G.) ἡσσᾶσθε.

Ὑποτελεῖς Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑποτελῆ, quod in Cass. corrector erasa vetere scriptura dedit. „Merces vectigali obnoxias ὑποτελεῖς dici docet Poll. IX, 31. An agri stipendiarii etiam ὑποτελεῖς dicantur, quaerant, qui vulgatum huius loci scripturam defendere volent. [„„ Terras quoque vel agros ὑποτελεῖς dici recentiorum quidem, sed tamen exemplis, probat Abresch. ad h. l.““ BAU., qui Latina *vectigalis*, *stipendiarius* et linguae vernaculae similia adiectiva comparat.] Thucydides quidem ubique homines stipendiarios, non agros, ὑποτελεῖς vocat. Vid. I, 19. 56. II. 9. et VII, 57. Et eosdem ὑποτελεῖς dicit III, 46. Add. Luci. Catapl. p. 444.“ DUK. Sequitur apud Duk. punctum Ante ἔχοντας.

Ὡς οἵτινες — ὀρθοῖντο. „Stob. p. 270., qui κρείττοσι legit.“ WASS. Vind. καὶ ὡς habet, et in K. ante ὡς aliquid eras.

Οἵτινες. Stobaei cod. A. B. οἵ τινες.

φέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἥσσους μέτριοί εἰσι, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο. 5. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν, καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλεύεσθε, † ἣν μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται †."

ριβ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε· 2. „Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὦ Ἀθηναῖοι, οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες, πειρασόμεθα σώζεσθαι. 3. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ

ἀπὸ ἀρις' πρὸ Χρ. ἢ τλθ' πρὸ τῆς α' Ὀλυμπ.

1. Μέτριοι] δίκαιοι. (λ. Αὐγ.)
ριβ'. 10. Οὔτε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια — —] ὅτι ἔτη ἑπτακόσια Μῆλος ἡ νῆσος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθέρως οἰκισθεῖσα, ὕστερον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπὶ δουλείᾳ ἐξεπολιορκήθη.

Πρὸς δέ. Stob. εἰς δέ, sed cod. A. πρός.
Ἥσσους. Cod. Bas. E. Chr. Dan. ἴσους. Ar. ἐλάσσους (non ἐλάττους, ut Bekk. adnotat.)
Τύχης. Schol., si omnia sibi integra, τύχῃ.
5. Καὶ ἐνθυμεῖσθε. Καί s. v. I.
Ἣν — ἔσται. Locus desperatus. Pro ἣν It. ἦν, m. ἦν, hic spiritu a man. rec. mutato. Haack. ex Heilm. coniectura ὡς scripsit, ut ad ἔσται suppleatur βουλεύεσθαι. Aut aliquid deesse aut ἣ — τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα ἔσται scribendum esse conjiciebat Ae. Port. Pro ἔστε D. Vind. Tus. Vall. (qui *quam — scitis* interpretatur) ἴστε, quod iam Dukero placebat, et Goell. recepit, sed nequaquam satis facit. H. s. v. γρ. ἴσταται, ex quo ἴστατε eruit Doederl. Neues Archiv für Philol. I. 1. p. 138. Ἕξετε aliquando coniecerat Heilm. Cf. not. Caeterum μή om. E.

Cap. CXII. Παραπλήσια. Comma, quod sequebatur, om. Bekk., quum proximum καί valeat *quam*.
2. Ὦ Ἀθηναῖοι om. D. Autem Gr. ὑμῖν habet.
Σωζούσῃ. Pal. rursus σωζούσῃ et mox σώζεσθαι.
Ἀνθρώπων. G. tantum α cum vacuo spatio.
Πειρασόμεθα. Gr. πειρασώμεθα.
3. Προκαλούμεθα δέ. Δέ om. Mosqu.
Μηδετέροις. Gr. Bar. μηδ' ἑτέροις. Mox C. ἐπιτήδειοι. Malis ἐπιτήδειαι. Vid. ad c. 21.

Digitized by Google

τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπουδὰς ποιήσαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις."

ριγ'. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν· „Ἀλλ' οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὁρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε· καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε." 375.

(Οἱ Μήλιοι πολιορκοῦνται.)

ριδ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στράτευμα. οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθὺς ἐτράποντο, καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. 2. καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ

ριγ'. 7. Τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι — —] τὰ δὲ ἄδηλα διὰ τὸ βούλεσθαι οὕτως ἔχειν [ὡς] οἴεσθε, καθάπερ τὰ παρόντα καὶ γιγνόμενα θεᾶσθε. — Ὡς γιγνόμενα] ὁρώμενα, ἐνεργούμενα. (λ. Λογ.) — 9. Παραβεβλημένοι] πρόβλημα αὐτοὺς καὶ ἕρυμα ἔχοντες. [§. διαστρέφαντες παραβόλως. (Κασσ.)]

ριδ'. 14. ** Κατὰ πόλεις] τὰς συμμαχίδας. (Λουγδ.)

Cap. CXIII. Ἀπὸ τούτων. H. ἐκ τούτων. Cf. ad c. 8. §. 2. Ante ἀπό, non post βουλευμ., comma posuit Haack.

Κρίνετε. Pal. κρίνεται.

Τὰ δέ. K. τά τε.

Βούλεσθαι. I. et s. v. cum γρ. H. βουλεύεσθαι. Dan. βουλεύεσθε. Gr. et K. nostrum quidem habent, sed ex emend.

Θεᾶσθε. Gr. θεᾶσθαι.

Ἐλπίσι. E. ἐλπίδι.

Πλεῖστον καί. Dan. πλεῖστοι καί.

Cap. CXIV. Ἐτράποντο ex Gr. Dan., quibus postea Aug. accessit, Wassio auctore reposuit Duk. Reliqui libri prius inspecti cum It. Vat. H. G. F. Lagd. I. Vind. ἐτράποντο.

Περιετείχισαν. E. ἐτείχισαν, sec. man. praepos. περι. I. περιεκύκλωσαν. D. προσεκύκλωσαν.

2. Σφῶν τε. Reg. τὲ σφῶν.

Καταλιπόντες. Pal. καταλειπόντες, sed corr. rec. man.

Καὶ κατὰ γῆν. Καί om. Ar. Chr. Dan.

Digitized by Google

κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ· οἱ δὲ λειπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

(2. Ἀργείων ἐςβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. Κορίνθιοι Ἀθηναίοις πολεμοῦσι.)

ριε'. Καὶ Ἀργεῖοι, κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐςβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ λοχισθέντες ὑπό τε Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων, διεφθάρησαν ὡς ὀγδοήκοντα. 2. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ' ὣς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξαν δὲ, εἴ τις βούλεται παρὰ σφῶν Ἀθηναίους ληΐζεσθαι. 3. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἡσύχαζον.

Ὀλ. ϟ / ϟα'. ἔτ. δ' / α'. πρὸ Χρ. νιϛ'.

(3. Μηλίων ἐπέξοδος.)

4. Εἷλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προςβαλόντες νυ-

Ἀνεχώρησαν. Mosqu. καὶ ἀνεχώρ.

Λειπόμενοι. Ar. Chr. Dan. πολέμιοι, sed Ar. in marg. sec. man. λειπόμενοι. Pal. λιπόμενοι.

Παραμένοντες. H. περιμένοντες, sed recte αρα s. ερι. Statim. Mosqu. ἐπιλιορκ.

Cap. CXV. Τὸν χρόνον. Τόν om. Lugd.

Φλιασίαν. Cl. Reg. (G.) Φλιασίων, sed ille ex emendat. Φλιασίων. Cf. c. 83. Pal. Φλειασίαν et mox Φλειασίων.

Λοχισθέντες. Dan. λογχισθέντες.

Φλιασίων. Vulgo τῶν Φλιασίων, sed τῶν om. Cass. Aug. Cl. Vat. H. Reg. (G.) C. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

2. Πολλήν. Pal. It. Vat. G. C. Lugd. πόλιν, sed G. s. v. λην, et Lugd. in marg. πολλήν.

Λείαν. Pal. λίαν.

Ἔλαβον. Hinc ad ἀφέντες lacuna in E.

Δι' αὐτό. It. Vat. H. et in marg. Cl. δ' αὐτοί.

Οὐδ' ὣς Steph. Haack. Bekk. Goell., ut in m. et haud dubie etiam aliis mss. Vulgo male οὐδ' ὡς. Verba τὰς — ἀφέντες perperam vulgo (Haack. Bekk.) virgulis includuntur, quae Lacedaemonios foederibus non renuntiatis tamen bellum contra Athenienses gessisse indicarent. Verum negatio etiam ad ἐπολέμουν pertinet.

Παρά. H. περί.

Ἀθηναίους. Reg. (G.) Ἀθηναίων. Mox Mosqu. Πελοποννίο.

Digitized by Google

κτὸς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ ἐσενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήσιμα, ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν τὸ ἔπειτα παρεσκευάζοντο, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

B. Χειμών. Κεφ. ριϛ' — Βιβλ. ϛ'. κεφ. ζ'.

(1. Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.)

Ὀλ. ϛα'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υιϛ'. ἀπὸ τῆς ιε'. Ὀκτωβρ. μην.

ριϛ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον.

(2. Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὠμοτάτη τιμωρία.)

2. Καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἷλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. 3. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίγνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, καὶ κατὰ κράτος

ριε'. 3. Τὴν φυλακὴν] τῆς Μήλου. (λ. Αὐγ.)

4. Ἀπέκτειναν. Post hoc verbum colo temere interpungi iubet Doederl. ad Soph. Oed. Col. v. 293.

Ἐσενεγκάμενοι. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. ἐπενεγκάμενοι.

Χρήσιμα H. I. Haack. Bekk. Goell., atque ita legendum esse iam Wassius viderat. Vallar quae ex usu forent. Vulgo χρήμασιν. Ar. Chr. χρήματα, quod Duk., quem vid. in adnot., non improbabat, sed parum aptum est. Χρήμασι et χρήσιμα rursus confunduntur in F. VII, 49.

Cap. CXVI. Ἀργείαν. D. I. Ἀργείων. Cf. c. 75. Antea m. μελήσαντες uno λ̄ eras.

Ἀργεῖοι. Gr. οἱ Ἀργεῖοι.

2. Αὖθις. Cass. Cl. Pal. It. Vat. Gr. Vind. m. αὖτις, Ionice. Lugd. αὔτις.

3. Ἐκ τῶν. Gr. αὐτῶν.

Ἀθηνῶν. Lugd. Gr. Vind. Ἀθηναίων.

Δημέου. Vallam Εὐδήμου legisse adnotavit Steph. Proximum καί impugnat Reisk. At vid. adnot. ad III, 84.

Digitized by Google

376. ἤδη κολιορκούμενοι, γνωμένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ' ἑαυτῶν, ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεῦσαι. 4. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν· 5 τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ ᾤκισαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

ριϛ'. 1. *Πολιορκούμενοι*] οἱ *Μήλιοι*. (λ. *Ἀνγ.*) — 2. *Ἐκείνους*] *τοὺς Ἀθηναίους*. (λ. *Ἀνγ.*)

Γενομένης καί. Ar. Chr. Dan. *καὶ γενομένης.* At vid. I, 44. init.

Τινός om. Mosqu. Verba *ἀφ' ἑαυτῶν* vulgo (Haack.) ad *ξυνεχώρησαν* referuntur, sed Reg. post *ἑαυτῶν* distinguit, quod commendabant Port. et Bau., non, ut Haack. putat, *ἀφ' ἑαυτῶν sua sponte* significare posse dubitantes, sed hanc significationem hic ineptam esse intelligentes. Paruerunt Bekk. et Goell.

Ξυνεχώρησαν. E. *ξυνεχωρήθησαν*, sed s. v. *γρ. ξυνεχώρησαν.*

Ἀθηναίοις. Post hoc *Μήλιοι* inserit H. ex Schol.

Ὥστε plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) Gr. I. K. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ὥστ'*.

Ἐκείνους. I. *καὶ ἐκείνους.*

4. *Οἱ δέ.* Post *δέ* H. pergit *Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἑλόντες* (postremum satis legi nequit, Gail. *ἑλόντος* esse putat,) *ἀπέκτειναν*, ex interpr.

Ἡβῶντας. G. *ἡβῶσας*, sed *β* s. *γ*. E. *ἡσυχῶντας*.

Παῖδας δέ. Δέ om. F.

Ἠνδραπόδισαν. D. *ἀνδραποδίσασαν*. K. Ar. Chr. Dan. *ἠνδραποδίσαντο*. Medium IV, 48., activum saepissime legitur. Cf. Ind. verb. H. s. v. addit *καὶ πρὸς τὰ ὀφίσω ἀπεπόμισαν*, quae Valla expressit verbis *domumque asportarunt.*

Ὤικισαν Cl. Vat. Reg. m. Ar. Dan. Abresch. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *ᾤκησαν*. „*Ὤκησαν* quidni aptum, quum *habitasse* ipsi Melum, missis eo civibus recte dicantur, nec *condenda* fuerit civitas, quae iam esset.“ BAU. At II, 70. *ὕστερον ἀποίκους ἑαυτῶν ἐπεμψαν ἐς τὴν Ποτείδαιαν*, καὶ *κατῴκισαν*. Sic etiam IV, 102. de Amphipoli.

Ad finem huius libri in m. adnotatum *Τέλος Θουκυδίδου τοῦ τοῦ Ὀλόρου ἱστοριῶν Ε.*

Sumptibus Gerhardi Fleischeri bibliopolae Lipsiensis hi quoque libri prodierunt:

Euripidis Ion. Recensuit G. Hermannus 8. 1827. 1 Thlr.

Hermanni, G., opuscula. Vol. I. II. 8 maj. 1827. 4 Thlr.

Petrarchae, F., historia J. Caesaris. Auctori vindicavit secundum codicem Hamburgensem correxit cum interpretatione italica contulit. C. E. Ch. Schneider. 8 maj. 1827. 2 Thlr. 12 Gr.

Richter, C. E., vollständige Wort- und Sach-Register zur dritten Auflage von F. Thierschs griechischer Grammatik vorzüglich des Homerischen Dialects. gr. 8. 1828. 16 Gr.

Digitized by Google

Digitized by Google

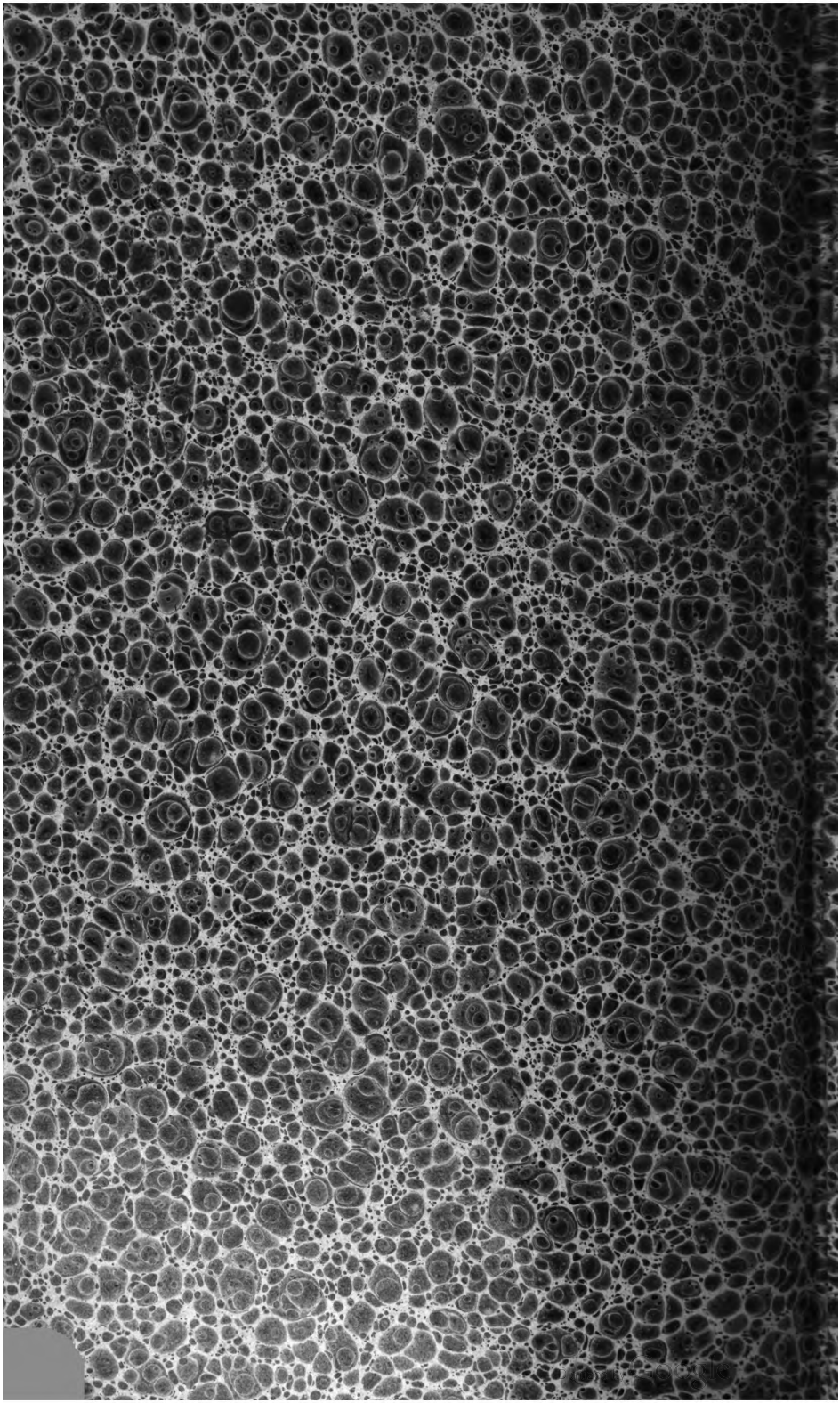

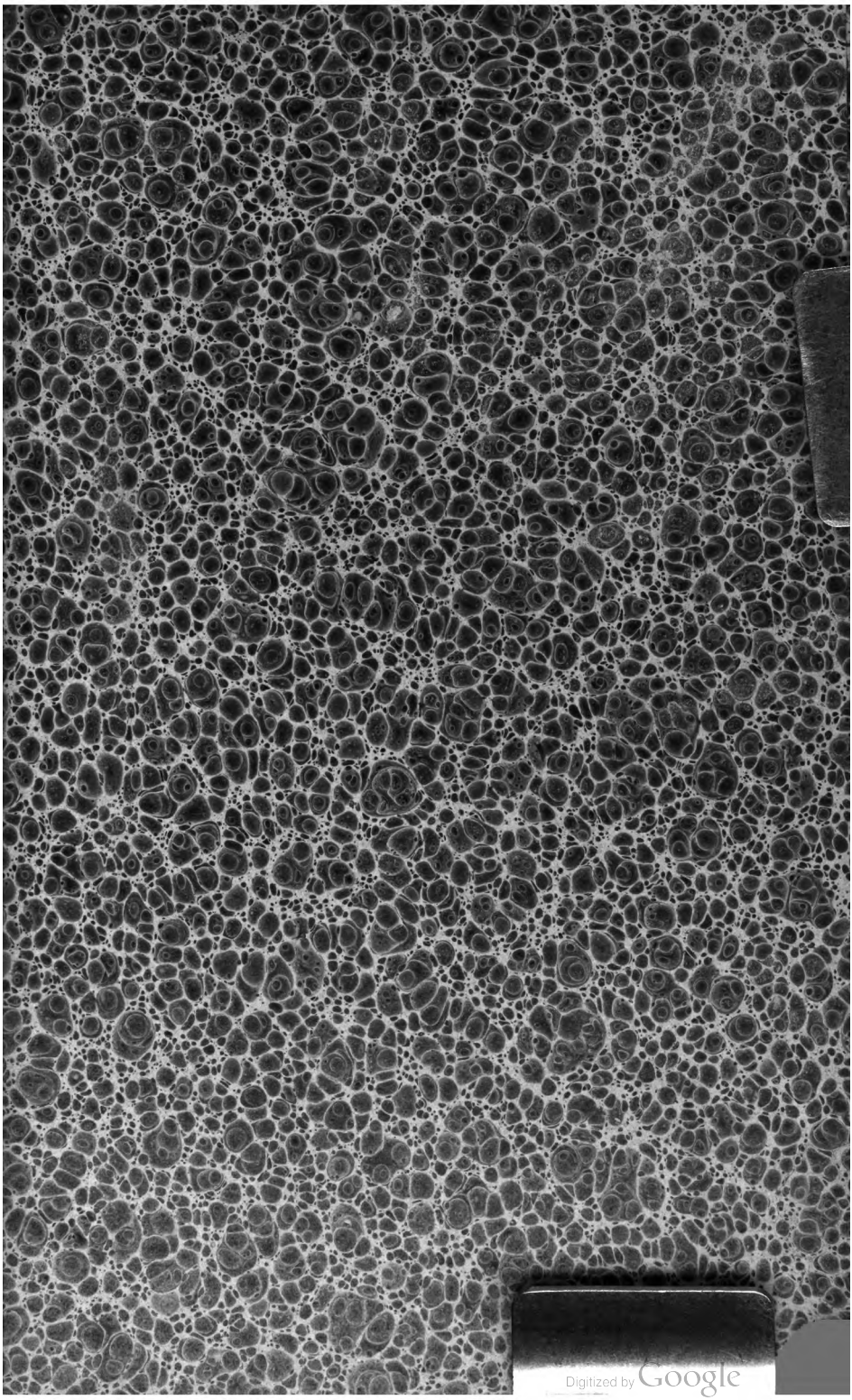
Digitized by Google

Digitized by Google